

Giới thiệu Thần Nhân Trầm Độ Convert

Ta gọi Trầm Độ, một thần nhân, Cầm Kỳ Thư Họa, Xem Tướng Đoán Mệnh, không gì không biết, không gì không giỏi.

Thần Nhân đọc diễn cảm thuật: Đọc diễn cảm bài văn có thể khiến người ta cảm thấy đồng vừa ý cảnh, độ thuần thực càng cao, khoảng cách càng gần, ý cảnh hiệu quả càng mạnh.

Thần Nhân Tướng Thuật: Nhìn lên thiên cơ, Tri Thiên Mệnh, phá Nhân Kiếp, có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế.

Tay hoá đá thành vàng: Thánh nhân thù, Điểm Thạch Thành Kim, một tuần có thể sử dụng một lần, điểm Thạch Thành công, có thể giao phó nên đồ vật đặc thù công năng.

Cầu nguyện giấy: Dem nguyện vọng viết trên giấy, xác xuất thành công gia tăng 500% , một người chỉ có thể dùng một lần.

Ngộ Đạo Trà: Một thanh trăm năm, có thể làm cho uống người nhìn thấy chính mình lúc còn sống kinh lịch tất cả mọi chuyện, giống như là Nam Kha Nhất Mộng.

Thần Nhân điêu khắc thuật: Thần Lai Chi Bút, sinh động như thật.

Cổ cầm Thái Cổ di âm Nhân Tạo Tiên Cảnh.

1 ngày 10c, 1kim thêm 20c , 1np =3 c

Ủng hộ bằng cách :

1 : Vote 5 sao truyện ở góc bên phải

2 : Ném nguyệt phiếu ở phần đề cử truyện (chỉ áp dụng cho tk trên truyện cv)

3 : Ném đậu ở cuối chương

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: 3 tấm tấm thẻ

Ngày mười một tháng sáu, hạ Hải Thị, tám giờ tối.

Trầm Độ kinh ngạc nhìn ngòai trên ghế, khó có thể tin.

Lúc này, tại trong đầu hắn, xuất hiện rất nhiều quỹ dị tin tức, để trong lòng của hắn cực kỳ chấn kinh.

Trầm Độ là một vị sắp tốt nghiệp sinh viên năm 4, năm nay hai mươi hai tuổi, bởi vì từ nhỏ đã rất thích (dễ Kinh » chi loại thư tịch, cho nên dự định nghiên cứu một chút.

Hôm nay hắn thừa dịp không có lớp, ra đi vào thành phố Thư Điểm mua sắm mấy vốn cùng loại thư tịch, nhưng mà không nghĩ tới mua xong lời bạt, tại trên đường về nhà lại gặp phải một trận xe nhỏ họa.

Tựa hồ đầu tiên là một đạo thiểm điện từ trên bầu trời bỏ xuống, rơi vào trên xe taxi, trong chốc lát nổ ra từng đạo từng đạo mãnh liệt lôi đình.

Sau đó tài xế xe taxi giật nảy cả mình, bỗng nhiên chuyển một chút tay lái.

Trầm Độ không có thắt chặt dây an toàn, đụng đầu vào kiệu trước xe ổng sắt bên trên, chỉ cảm thấy "Keng" một tiếng, hắn xem ngất đi.

Chờ hắn từ bệnh viện bên trong tỉnh táo lại lúc, trong đầu lại nhiều rất nhiều tin tức.

Đầu tiên đây là một cái màu trắng giao diện thuộc tính, tại màn hình bên trong viết không ít hắc sắc chữ nhỏ:

"Trầm Độ

Nhất cấp Thần Nhân (điểm kinh nghiệm 0 10);

Tuổi tác: 22 tuổi;

Giới tính: Nam;

Thần Nhân kỹ năng:

Thần Nhân Tướng Thuật: Cấp 1 (lớn nhất cao ba cấp);

Còn thừa có thể Chi Phối Kỹ Năng điểm số: 0.

Thần Nhân Tướng Thuật: Một khoản như đao, bỏ ra Côn Sơn phân Thạch Ngọc; hai mắt như điện, xem thấu Thương Hải phân biệt Ngư Long. Có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế."

Không chỉ có như thế, khi hắn đem chú ý lực đặt ở Thần Nhân Tướng Thuật phía trên lúc, trong đầu lại mãnh liệt mà bốc lên đến ba tấm quỹ dị tẩm thể.

Là, hết thấy ba tấm!

Trên đó viết Nhân Vật Tập, khí vận thể cùng sự tích thể, phân bố bày biện ra khác biệt tin tức.

Trầm Độ nhìn một chút, trong nháy mắt liền ngây người.

Chỉ gặp Nhân Vật Tập, xuất hiện rất nhiều tư liệu, bao quát người nào đó tính danh, giới tính, tuổi tác, thân phận, kỹ năng các loại, lít nha lít nhít.

Khí vận thể lại xuất hiện từng trường đường cong xu thế đồ, phân bố xuất hiện một người tuần này, tháng này, nửa năm cùng một năm khí vận xu thế.

Nếu như hai cái này còn chưa đủ làm người ta giật mình lời nói, như vậy sự tích thể lại càng thêm kinh người, bên trong lại là từng đoạn ghi hình, nhanh chóng phát ra là người nào đó trong cả đời trọng điểm sự tích, bên trong có trước kia, quá khứ cùng tương lai.

Trầm Độ trong nháy mắt liền mộng bức, qua rất lâu mới lấy lại tinh thần.

Hắn xoa xoa cái trán, cảm thấy đầu có chút đau, vội vàng chuyển một chút đầu, nhìn lấy một người khác, lúc này, cái này thông tin cá nhân cũng ra hiện tại trong đầu hắn.

Hắn phát hiện, hắn chú ý lực trên người người nào, cái này ba tấm thể sẽ xuất hiện này thông tin cá nhân, xuất hiện có tri hoãn, bình thường cần ba giây khoảng chừng mới có thể xuất hiện.

Có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế.

Đây là muốn hắn xem bói xem tướng sao?

Mặc dù nói hắn thật là (Dịch Kinh (thuật giấu) loại hình cảm thấy hứng thú, cũng nhìn không ít cùng loại thư tịch, nhưng là, hắn nhưng là chưa bao giờ có khi Tướng Sư Xem Tướng Đoán Mệnh ý nghĩ, bởi vì hắn hiện tại chẳng qua là một cái bình thường sinh viên năm 4 mà thôi, còn chính thức không có tốt nghiệp.

Trầm Độ nghiêm túc suy nghĩ một chút, chính mình có lẽ thật có thể giả bộ Thần lẫn lộn, dùng những tin tức này tiến hành xem bói xem tướng.

Bằng không, xuất hiện nhiều như vậy tin tức, đối với hắn mà nói không chỉ có khả năng không chỗ hữu dụng, ngược lại có thể sẽ đưa tới mầm tai vạ.

Nghĩ như vậy, trong lòng của hắn lại kích động lên, trong đầu xuất hiện nhiều như vậy tin tức, nếu là dùng để xem bói xem tướng, thật không biết sẽ xuất hiện cái gì.

Hắn cấp tốc đứng dậy, cảm vừa mới mua sắm thư tịch về nhà, hiện tại, hắn cần muốn suy tính một chút đằng sau làm thế nào, hắn tuyệt đối không thể bị người phát hiện chính mình có dị thường.

Lần này xe nhỏ họa, hắn tuy nhiên bị đụng ngất đi, nhưng là thân thể cơ bản không ngại,

Đã vừa mới tại bệnh viện kiểm tra một lần, các hạng số liệu đều bình thường, bệnh viện cách hắn ở lại phòng cho thuê cũng không phải là rất xa, rất nhanh, hắn về đến trong nhà.

Bởi vì đã nhanh muốn tốt nghiệp, cho nên Trầm Độ cũng không có ở ở trường học túc xá, mà chính là trực tiếp ở bên ngoài thuê phòng thuê, tại hắn trong phòng, để đó không ít cái rương, trong khoảng thời gian này hắn vẫn luôn ở bên ngoài bày hàng vỉa hè, làm buôn bán nhỏ, muốn kiếm lời một điểm sinh hoạt phí.

Đóng kỹ cửa phòng, đem Ba lô để lên bàn, Trầm Độ nằm tại Ghế xô-pha bên trong, quan sát một chút trong đầu ba tấm thẻ, trong lòng càng phát giác cổ quái.

Dù cho hiện ở trước mặt hắn không có người, trong đầu Tạp Bài y nguyên sẽ xuất hiện, thật giống như những tin tức này đã ghi chép tốt, sẽ không biến mất, chỉ cần hắn muốn xem này thông tin cá nhân, chỉ cần mặc niệm một câu tên tức nhưng xuất hiện.

Quan sát một chút ba tấm thẻ, Trầm Độ rất nhanh liền phát hiện, những tấm thẻ này bên trên thật nhiều số tự.

Đặc biệt là Nhân Vật Tạp cái này một trương, xuất hiện trị số đặc biệt nhiều.

Tỷ như cái kia gọi là Lý Hiểu mưa nữ y tá Nhân Vật Tạp, liền xuất hiện khỏe mạnh giá trị 51, ca hát 55, khiếu vũ 48, y thuật 65, vốn Nhật Khí vận giá trị 51 đáng các loại số tự.

Những chữ số này bên trong, thấp nhất 31 điểm, là lừa dối, tối cao là 65 điểm, y thuật, bên trong tuyệt đại bộ phận số tự phía sau biểu hiện ra một cái dấu móc, phía trên ghi chú một cái cao hơn số tự, tỷ như khiếu vũ 48, ở bên cạnh dấu móc bên trong, còn ra hiện một cái 67.

Trầm Độ điều ra mấy cái khác người Nhân Vật Tạp nhìn xem, rất nhanh liền phát hiện, tuyệt đại bộ phận trị số đều cơ bản giống nhau, khác nhau là lớn nhỏ khác biệt mà thôi, bọn họ còn điểm giống nhau chính là, tại những nhân vật này trong thẻ kỹ năng hết thầy chỉ biểu hiện mười hạng.

Đây là Kỹ Năng Điểm Số sao?

Điểm số càng cao, đại biểu người này nắm giữ kỹ năng càng tốt? Còn có khỏe mạnh giá trị, toàn bộ đều biểu hiện tại năm mươi một điểm năm mươi hai điểm trên dưới.

Trầm Độ ngẫm lại, những này trị số tuyển hợp lệ hẳn là 50, chỉ cần qua 50 mới đại biểu bình thường, mà trị số càng cao, đại biểu người này nắm giữ kỹ năng càng cao.

Tại người khác vật trong thẻ, xuất hiện mấy cái thầy thuốc cùng y tá, những thầy thuốc này cùng y tá y thuật trị số, tuyệt đại bộ phận đạt tới sáu mươi trở lên, bên trong tối cao một người chuyên gia thầy thuốc, thậm chí đạt tới 78 điểm độ cao, hẳn là bệnh viện kia lớn nhất thầy thuốc tốt một trong.

50 phía dưới là thất bại, 50 trở lên mới tính bình thường, như vậy hiện tại vấn đề đến, dấu móc bên trong số tự là lấy làm gì?

Trầm Độ hít một hơi, chẳng lẽ những này trị số đại biểu thiên phú? Đại biểu người này Kỹ Năng Điểm Số có thể tăng lên không gian?

Tuyệt đối là dạng này!

Bởi vì nhân loại nắm giữ kỹ năng, là có thể theo học tập mà đề bạt, mà học càng nhiều, đề bạt biên độ cũng có khả năng cao hơn.

Cho nên, đằng sau số tự tuyệt đối là đại biểu người này có thể nắm giữ kỹ năng độ cao, bằng không căn bản không cần dấu móc bên trong số tự.

Suy nghĩ xong Nhân Vật Tạp, Trầm Độ lại nhìn một chút khí vận thẻ cùng sự tích thẻ.

Khí vận thẻ hiện ra số tự tương đối ít, đại bộ phận đều là đường cong xu thế đồ, bên trong có bốn cái khoanh tròn, nhưng là lúc này có thể minh xác hiện ra chỉ có hai tấm đồ, theo thứ tự là một tuần khí vận giá trị cùng tháng này khí vận giá trị xu thế, mà nửa năm khí vận giá trị cùng một năm khí vận giá trị cũng không có hiện ra.

Những này khí vận giá trị xu thế, tuyệt đại bộ phận cũng đều là tại 50 điểm thượng hạ ba động, theo Trầm Độ vừa mới phỏng đoán không sai biệt lắm.

Về phần sự tích thẻ, xuất hiện đồ, vật ngược lại là nhiều, thật giống như điểm tiến nhanh ghi chép như một loại, có thể dùng cực kỳ nhanh chóng độ xem xong người nào đó trọng điểm sự tích, chỉ bất quá, liên quan tới tương lai một ít sự tích bị khóa lại, phía trên ba cái dấu hỏi, vô pháp quan sát, tuyệt đại bộ phận người đều chỉ có thể nhìn đã từng xảy ra sự tích hoặc là trong một tuần sẽ phát sinh sự tích.

Nếu là không có đặc biệt chuyện quan trọng dấu vết, còn không có sự tích thẻ.

Trầm Độ chăm chăm một hồi lâu.

Xem ra, có thể coi là què xem tướng.

Hắn cần dùng những vật này qua hốt du một chút người, thuận tiện kiếm chút tiền.

Nói thật, hắn hiện tại rất nghèo.

Hắn còn không có tốt nghiệp, không có chính là công tác, tuy nhiên bốn năm đại học hắn kiếm chức đánh Nhân viên tạm thời kiếm lời một số tiền, nhưng là căn bản liền không nhiều.

Nghĩ như vậy, Trầm Độ bắt đầu cấp tốc hành động.

Hắn cần muốn đi ra ngoài bày hàng vỉa hè xem bói, cho nên muốn chuẩn bị một ít gì đó, bao quát Bát Quái Đồ, đồng tiền, Quy Xác cùng mấy quyển

xiếc miêng.

Trầm Độ trước đó, liền đổi loại vật này cảm thấy hứng thú, cho nên cũng nhìn không ít cùng loại thư tịch, tỷ như (Ma Y thần tướng (xem người học (Liễu Trang ý tưởng) chờ một chút, hán ký ức lực luôn luôn không tẻ, cho nên nhìn qua đồ, vật, đại bộ phận đều còn nhớ rõ.

Bát Quái Đồ, đồng tiền cùng Quy Xác, đều cần mua sắm, cái này tương đối đơn giản, bởi vì tại đào bảo bên trên có nhiều, trực tiếp dưới chọn để cho người ta đưa tới chính là.

Trừ những vật này bên ngoài, hán còn cần chuẩn bị một cái bàn, ba cái ghế dựa cùng một bộ đánh dấu ngữ.

Cái này cũng đơn giản, bàn ghế hán đều đã có, về phần đánh dấu ngữ —— Trầm Độ trực tiếp xé mở một mặt vải trắng, sau đó cầm bút lông ở phía trên viết: Xem Tướng Đoán Mệnh, tùy duyên khen thưởng.

Hán bút lông chữ rất không tẻ, hạ bút như có thần, cứng cáp hữu lực, không bình thường phiêu dật, cho nên không có hoa phí bao nhiêu công phu, đánh dấu ngữ liền chuẩn bị hoàn tất.

Ở nhà các loại hai ngày, tại đào bảo cửa hàng bên trên mua sắm Bát Quái Đồ, đồng tiền cùng Quy Xác lần lượt bị đưa tới, Trầm Độ không có tri hoãn, cầm lấy mấy quyển xiếc miêng bắt đầu đi ra ngoài.

Trầm Độ trước kia cũng thường xuyên tại phụ cận trên thiên kiều bày hàng via hè.

Hán làm ăn bên trên bán ra điện thoại di động linh kiện cùng miếng dán, sinh ý cũng không tẻ lắm, nhưng là hôm nay hán đã không có ý định bày hàng via hè, mà tại trên thiên kiều tìm một vị trí, dọn xong bàn ghế, bắt đầu xem tướng.

Lúc này, đã là lúc chạng vạng tối, đến dân đi làm lúc tan việc, trên thiên kiều người đến người đi, không bình thường náo nhiệt.

Trừ Trầm Độ bên ngoài, tại phụ cận bày hàng via hè còn có mấy cái người bán hàng rong.

Nơi này, không phải Thành Quân trọng điểm vào xem khu, cho nên —— bọn họ tìm một cái khe hở.

Bát Quái Đồ, Quy Xác, đồng tiền bày đặt tốt, Trầm Độ ngồi trên ghế, nhìn lấy lui tới đám người, trong đầu Nhân Vật Tập một trương tiếp lấy một trương xuất hiện.

Bất quá phần lớn người đều tin hơi thờ, đều biểu hiện không bình thường bình thường, trị số đều tại trên dưới năm mươi bởi hồi, chênh lệch cũng không phải là rất lớn.

Nhìn thấy Trầm Độ dựng thẳng xem tướng xem bói tùy duyên khen thưởng đánh dấu ngữ, có người có chút hiếu kỳ nhìn vài lần, nhưng là đoán chừng là gặp hán còn phi thường trẻ tuổi, rất nhanh liền lắc đầu rời đi.

Trầm Độ mặc là phổ thông quần áo thể thao phối giày chơi bóng, phổ phổ thông thông, tuy nhiên cầm trong tay một thanh Quạt giấy, nhưng rõ ràng nhất không giống như là đặc đạo tính là mệnh lớn sư.

Thấy không người hỏi thăm, hán liền bắt đầu u a đứng lên: "Xem Tướng Đoán Mệnh, tùy duyên khen thưởng, không cho phép không cần tiền! Có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế, thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gặp. . ."

Trên thiên kiều tuy nhiên người đến người đi, nhưng là nghe được Trầm Độ u a, lại vẫn không có ai dừng lại.

Trầm Độ cũng biết vấn đề này không vội vàng được, cho nên không nóng không vội, có câu nói nói thế nào đến? Hữu Duyên thiên lý năng tương ngộ, vô duyên gặp nhau không quen biết, Xem Tướng Đoán Mệnh thứ này, so sánh huyền ảo, bản thân liền không bình thường cần duyên phận.

Nhưng mà để hán có chút ngoài dự liệu là, hán trọn vẹn ngồi hai giờ, lại vẫn không có một khách quen đến cửa.

Kề bên này đường đi so sánh náo nhiệt, có mấy cái Trường Đại Học, đồng thời phụ cận còn có mấy đầu Thương Nghiệp Nhai, hiện tại người ưa thích ban đêm đi ra dạo phố, cho nên thường xuyên có người tại trên thiên kiều chọn lựa một chút lợi lộc đồ, vật.

Hôm nay cũng cũng giống như thế, phụ cận mấy cái hàng via hè bên cạnh đều vây quanh không ít người, duy chỉ có Trầm Độ cái này quây hàng, không người hỏi thăm.

"Xem Tướng Đoán Mệnh a?"

"Đúng vậy a?"

"Hót du người a?"

"Ách, làm sao có thể?"

"Trước kia nhìn người đều là khoát tay máy bay linh kiện cùng miếng dán, hôm nay làm thế nào lên thần côn sinh ý? Trầm huynh đệ, cái này không giống người a."

Phụ cận một sạp hàng chủ quán, gấp hẳn ngồi không nhúc nhích, không khỏi mở miệng hỏi, bởi vì trước kia đều tại phụ cận bày hàng vỉa hè, cho nên hoặc nhiều hoặc ít đều biết.

Trầm Độ nghe nói, cười xấu hổ cười, cũng không có giải thích.

Lần thứ nhất làm xem tướng việc này, trong lòng của hắn cũng có chút xấu hổ cùng tâm thần bất định, có thể nói ít làm theo nói ít.

Lại ngồi chờ một lát, từng trương Nhân Vật Tập xoát xoát xoát xuất hiện trong đầu, đại bộ phận đều cơ bản giống nhau, không có xảy ra vấn đề gì.

Nhưng mà lúc này, Trầm Độ hơi chuyển một chút đầu, xoát địa một chút, lại một trương Nhân Vật Tập ra hiện tại trong đầu hắn.

"Bạc Tú Tú, nữ, mười bảy tuổi, khỏe mạnh giá trị 48, vốn Nhật Khí vận giá trị 20(hiện lên hạ xuống xu thế). . ."

Trầm Độ lập tức dò xét dưới từ đối diện đi tới một cái đuôi ngựa biện tiểu nữ sinh, hơi hơi nhíu mày.

Nữ sinh này dáng dấp không bình thường nhỏ nhắn xinh xắn, công một cái màu trắng Ba lô, ăn mặc quần trắng, ăn mặc màu trắng tất chân màu trắng giày, toàn thân đều là màu trắng, không bình thường kute, khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp.

Bất quá, để Trầm Độ kinh ngạc cũng không phải là dung mạo của nàng có bao nhiêu xinh đẹp, mà chính là, nàng trị số rõ ràng không bình thường.

Đầu tiên thể chất thấp hơn 50, rõ ràng có vấn đề, lần nữa chính là, nàng vốn Nhật Khí vận giá trị mới vền vền 20 điểm.

Mặc dù nói Trầm Độ còn không có cho người ta nhìn qua tướng, nhưng là đi qua mấy ngày nay phỏng đoán, đối với Nhân Vật Tập bên trong tin tức, đã sớm quen với, vền vền 20 điểm khí vận giá trị, thấp hơn nhiều bình quân giá trị, đủ để chứng minh tai họa buông xuống.

Nhưng mà lại quay đầu nhìn xem bên cạnh, nữ hài bên người còn đi theo một cái trung niên phụ nữ, đoán chừng là mẫu nữ quan hệ, nàng tin tức, cũng tại Trầm Độ trong đầu xuất hiện.

"Vương Tú Hà, nữ, 39 tuổi, khỏe mạnh giá trị 51, vốn Nhật Khí vận giá trị 19(hiện lên hạ xuống xu thế). . ."

Khí vận giá trị đồng dạng là xa thấp hơn nhiều 50 điểm, khỏe mạnh giá trị tuy nhiên bình thường, nhưng là cũng chẳng qua là tạm thời mà thôi, dạng này khí vận giá trị, tuyệt đối sẽ xảy ra vấn đề.

Cấp tốc mở ra bọn họ sự tích thể nhìn xem, Trầm Độ không khỏi kinh ngạc một chút, mở to hai mắt.

Thấy các nàng đã từ bên người đi qua, Trầm Độ đưa tay ngăn lại các nàng mở miệng nói: "Xem Tướng Đoán Mệnh, tùy duyên khen thưởng, hai vị nữ sĩ, ta xem các người ẩn đường biến thành màu đen, gần đây sợ có bất trắc tai ương, xin hỏi phải chăng cần cho các người đo bên trên một đo?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Gạt người hoạt động?

Gọi Vương Tú Hà trung niên phụ nữ sững sờ dưới, nhìn cũng không nhìn Trầm Độ liếc một chút, lập tức cự tuyệt nói: "Toán mệnh? Không có ý tứ, ta không tin số mệnh."

Nói xong, muốn đi ra, làm như không nhìn thấy.

Trầm Độ lại ngăn lại nàng, cười nhạt nói: "Vương Nữ sĩ, Thiên Tướng hàng chức trách lớn tại tư nhân vậy. Trước phải khổ tâm chí, cực khổ gân cốt, đổi thể da, khôn cùng thân thể, được lướt nhẹ qua loạn gây nên, cho nên động tâm Nhân Tính, từng ích không thể. Cô nhân nói, không biết mệnh, không lấy vì quân tử."

Phụ nữ trung niên kia sững sờ, quay đầu lại: "Người biết ta?"

"Bám ngón tay tính toán, tất có sự cố." Trầm Độ y nguyên cười nhạt nói: "Hai vị nữ sĩ hôm nay sợ có bất trắc tai ương, bị nhân có thể thay chỉ điểm sai lầm."

Trung niên phụ nữ thần sắc nhất thời khó chịu, cười lạnh một tiếng nói ra: "Tiểu hỏa tử, ta nhìn ngươi tuổi còn trẻ, có tay có chân, làm thế nào lại này gạt người hoạt động? Xem Tướng Đoán Mệnh? Sợ có bất trắc tai ương? Cái này không phải liền là các ngươi nghề này dọa người hoạt động sao? Nếu như ngươi muốn hù ta, vậy coi như sai!"

Trầm Độ vội vàng nói: "Không phải vậy, Vương Nữ sĩ thực sự. . ."

Trung niên phụ nữ cũng không để ý hấn nói cái gì, tiếp tục nói: "Hiện tại Đại Huyền Thiên Kiều làm sao toàn bộ đều là tên lừa đảo? Tú Tú ngươi cho ta mở to hai mắt xem trọng, loại này nhà nhận, ra về đạo mạo người đáng sợ nhất, nhìn như Người vô hại và Vật vô hại, nhưng là thực lại so ai cũng gian trá xảo hoạt, ngươi nếu là không cẩn thận, khả năng liền lấy bọn hấn nói."

Cái kia có chút kute nữ sinh nghe nói, chớp chớp thật to đôi mắt, có chút hiếu kỳ nghiêng mắt nhìn Trầm Độ liếc một chút, trên nét mặt nhất thời mang theo một tia áy náy, ứng một tiếng: "Ta biết!"

"Còn có a, loại người này thích nhất lừa gạt giống như ngươi tiểu nữ hài, tỷ như cho ngươi tốt y phục a, cho ngươi bán đồ ăn a, nhìn cái gì cũng tốt, đối ngươi vừa lòng đẹp ý, thực hết thảy đều là tên lừa đảo, như loại này, xem xét liền là một bộ gian trá tướng, ngươi muốn cảnh giác!" Trung niên phụ nữ chỉ Trầm Độ lú lo không ngừng nói.

Tiểu nữ sinh kinh ngạc một chút, lại nhìn xem Trầm Độ liếc một chút, trông mắt cực nhanh chuyển động, sau đó lại ứng một tiếng: "Ừm, tốt, ta hội cảnh giác!"

Trầm Độ kinh ngạc dưới, trong lòng dờ khóc dờ cười, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ chọc cho ra nhiều chuyện như vậy bùng ra, đành phải giải thích một câu nói ra: "Vương Nữ sĩ, Xem Tướng Đoán Mệnh, vốn là đường đường chính chính việc, sao có thể nói gạt người đâu?"

"Ngươi còn dám cãi lại?"

Vương Tú Hà cười lạnh một tiếng nói ra, tựa hồ hoàn toàn không quan tâm đắc tội hấn: "Cái này Đại Huyền đường cái Thành Quân cũng thế, cũng không biết được quản một chút ngày này cầu, nhìn xem hiện tại Thiên Kiều đều đã thành bộ dáng gì? Lái Buôn so người đi đường còn nhiều, tên lừa đảo ăn cắp khắp nơi trên đất đi. Còn sợ có bất trắc tai ương? Ta nhờ vào? Thật lời gì cũng dám nói."

"Vương Nữ sĩ. . ."

"Tú Tú, chúng ta đi!"

Trung niên phụ nữ căn bản không có cho Trầm Độ nói chuyện thời cơ, xoay người rồi đi.

Trầm Độ trong lòng cũng khó chịu, vốn là muốn tiếp tục ngăn lại nàng nói vài lời, nhưng là hấn lại bỗng nhiên nhìn thấy, cái kia đi theo chính mình mụ mụ phía sau quần trắng tiểu nữ sinh, đột nhiên hướng phía mẫu thân mình làm một cái mặt quỷ, sau đó lại hướng phía hấn mở một con mắt, nhắm một con mắt.

Trầm Độ gặp nàng này tám quý dị biểu lộ, kinh ngạc một chút, trong nháy mắt đem muốn muốn nói chuyện nghẹn trở về.

"Hắc hắc, Trầm huynh đệ, ta nhìn ngươi vẫn là đừng nói. Tình gây phiền toái!" Bên cạnh một cái nữ sĩ giày thương trung niên thương nhân cười nói.

"Đúng đấy, ở trên trời cầu bày quầy bán hàng toán mệnh, ngươi thật đúng là nghĩ ra. Nhìn ngươi rảnh rồi như vậy, còn không bằng đem vị trí nhường ra đến cho chúng ta!"

Bên cạnh một cái phục trang quầy hàng thiếu phụ cũng nói.

"Có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế, cái này tiêu đề viết vẫn là rất có thể a. Ha-Ha!"

Cách đó không xa một người đầu trục tráng hán cũng cười ha ha một tiếng, đoán chừng là nghe được vừa mới Vương Tú Hà lời nói, cảm thấy khôi hài không thôi.

Nghe bọn hấn kiểu nói này, chung quanh mấy cái đang chọn lựa hàng hóa khách hàng, cũng không khỏi quay đầu nhìn xem Trầm Độ liếc một chút.

"Đây là Xem Tướng Đoán Mệnh?"

"Tên lừa đảo a? Còn trẻ như vậy,

Này coi số mạng?"

"Đoán chừng là tên lừa đảo!"

Nói, đều nhao nhao vô ý thức đi mấy bước, cách xa hấn một chút.

Trầm Độ gặp này, không khỏi dờ khóc dờ cười, cũng lười giải thích cái gì, tiếp tục quan sát người đi đường, nhưng mà vừa mới các loại mười mấy phút, trước mặt một bóng người lóe lên, một cái thân ảnh kiều tiểu đột nhiên xuất hiện, lại là cái kia gọi Bạc Tú Tú tiểu nữ sinh.

Nàng vậy mà qua mà quay lại.

"Hắc hắc, không có ý tứ, tính là mệnh lớn ca ca, mẹ ta tính khí không tốt, vừa mới đắc tội ngài, còn mời ngài đa số thông cảm nhiều hơn!"

Tiểu nữ sinh khuôn mặt đỏ bừng, đi tới một mặt áy náy nói với hắn, nói cặp kia sáng ngời mắt to mắt còn nhanh chóng đi dạo, có loại cổ lĩnh tình quái cảm giác

Trầm Độ ngược lại là không nghĩ tới nàng chuyên môn trở về xin lỗi, không khỏi liếc nhìn nàng một cái, lắc đầu cười nói: "Không có gì đáng ngại."

Tiểu nữ sinh lại mỉm cười nói ra: "Như vậy đi, tính là mệnh lớn ca ca, ngài một lần nhìn mệnh muốn bao nhiêu tiền Tú Tú ta cho ngài a? Vừa mới nhiều có đắc tội."

Nhìn xem!

Nhìn xem người ta tiểu nữ hài nhiều có lễ phép?

Vừa mới Trầm Độ trong lòng thật sự là ngây chó.

Lúc đầu muốn kiếm chút tiền, kết quả không chỉ có tiền không có kiếm được, ngược lại bị trả đũa, bồi phu nhân lại gây binh.

Trên thiên kiều, từ trước đến nay đều liền người đến người đi, không bình thường nào nhiệt, vừa mới cái này nháo trò, để không ít người cũng đã nhìn thấy hắn, để vốn là không bình thường xấu hổ hắn, lâm vào càng thêm tình cảnh lúng túng, hiện tại không ít người nhìn ánh mắt của hắn, đều nghiêm chỉnh biến thành nhìn tên lừa đảo ánh mắt, để hắn quần bách không thôi.

Huống chi người chung quanh nóng trào trào phúng, có nhiều để hắn cực kỳ khó chịu, nếu là người người đều có thể giống cái này tiểu nữ sinh dạng này, thật là tốt biết bao?

Nhìn qua tiểu nữ sinh này mắt to mắt trong nháy mắt, đen nhánh lại sáng ngời, đơn thuần mà vô tội, Trầm Độ lắc đầu cười nói: "Cái này không cần, ta cũng không nói gì thêm. Lệnh Đường không tin số mệnh, nói chuyện nhiều vô ích."

"Đến mà đến nha, hắc hắc đại ca ca, mẹ ta người kia chính là như vậy, tức giận liền sẽ rống người, vừa mới xác thực đắc tội!"

Váy trắng tiểu nữ sinh ngọt ngào khẽ cười một tiếng, bỗng nhiên thoáng nhìn cái gì, còn nói thêm: "Xem Tướng Đoán Mệnh, tùy duyên khen thưởng? Khanh khách, đại ca ca chẳng lẽ người toán mệnh có thể tùy tiện đưa tiền sao? Vậy được rồi, Tú Tú ta cho ngài một trăm khối đi, còn hi vọng ngài tuyệt đối không nên tức giận ư."

Nói, nàng cũng không biết từ nơi nào móc ra một trăm khối, duỗi ra hai cánh tay, nắm lấy tiền hai sừng, sau đó cười hi hi đưa cho hắn.

Thần sắc nghiêm túc vừa đáng yêu.

Trầm khùng giật mình dưới, tiền này cũng không biết nên nhận hay là không nên tiếp, ngẫm lại, vẫn đưa tay tiếp nhận qua: "Cô nương, đã ta thu người tiền, như vậy thì có tất muốn nói với người nói chuyện. Thiên Hữu Bất Trắc Phong Vân, người có sớm tối họa phúc. Một giờ sau hai mươi ba phút, Đại Huyền đường cái số mười ba lầu, tận lực dựa vào đường bên trái đi, không muốn tại ven đường chiều Taxi, nhớ lấy nhớ lấy, nếu là thật sự có chuyện phát sinh, nhớ kỹ bảng số xe phổ biến B74575."

Bạc Tú Tú kinh ngạc dưới, chớp chớp mắt to mắt nhìn qua hắn, hơi mỉm cười: "Tốt, cảm ơn đại ca ca nhắc nhở, ta hội nhớ kỹ. Ta đi, gấp lại."

Nói, giống như đào mệnh rồi đi.

Trầm Độ nhìn lấy nàng bóng lưng, hơi hơi híp mắt dưới con mắt, cái này tiểu nữ sinh bước đi bộ dáng có chút đặc biệt, chân thấp chân cao, có chút khó chịu.

Trong lòng của hắn không khỏi cười khổ dưới, cô nương này khẳng định không xem ra gì.

Nhìn nàng bộ dáng liền biết.

Nàng thật chẳng qua là trở về đòi mẹ xin lỗi mà thôi.

Bất quá, nên nói hắn đều đã nói, đến tốt cùng sẽ như thế nào, như vậy thì nhìn chính nàng tạo hóa, chỉ mong không có việc gì mới tốt.

"Tiểu cô nương này coi như không tệ, lại còn chạy về tới. Trầm huynh đệ, ngài vẫn là có thể, nhanh như vậy liền câu cái trước!" Bên cạnh giày buồn bán cười ha ha một tiếng nói ra.

"Rất lợi hại đáng yêu một cái tiểu cô nương, Trầm huynh đệ, ba năm máu kiếm lời, tử hình không lỗ nha!" Một người khác cũng cười ha ha.

Trầm Độ liếc người kia liếc một chút, dờ khóc dờ cười: "Chết sống có số, Phú Quý tại Thiên, Vân tiên sinh, nhắc nhở một câu, gần đây tốt nhất đi bệnh viện kiểm tra một chút. Ta coi người khí huyết không thuận, thời gian một lúc lâu, tắt ra mầm tai vạ."

Cái kia gọi Vân Tiểu Hạ trắng hán sừng sờ, trong nháy mắt lạnh lùng theo dõi hán: "Tiểu tử, ngươi là kiếm chuyện đúng không?"

Trầm Độ nhàn nhạt liếc nhìn hán một cái, mỉm cười, cũng lười nói nhiều với hán, nhìn lấy đám người lui tới, lại u a đứng lên: "Xem Tướng Đoán Mệnh, tùy duyên khen thưởng, không cho phép không cần tiền. Có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế. . ."

"Sợ hàng!"

Nhìn thấy như thế, cái kia gọi Vân Tiểu Hạ người cho là hán sợ hãi, lập tức nặng một tiếng.

Bạc Tú Tú sau khi đi, sinh ý ngược lại là tốt lắm rất nhiều, đến tiếp sau có lần lượt đến hai cái lão nhân để hán tính toán, chỉ bất quá lão nhân gần đây vô bệnh vô tai, không có chuyện gì đáng nói.

Trầm Độ hót du vài câu, liền đem bọn hán đưa đi, tại lúc gần đi đợi, hai người trả lại cho hán mười mấy khối tiền.

Ngồi trên ghế không có việc gì, Trầm Độ liền bắt đầu suy nghĩ trong đầu đồ, vật.

Cái này giao diện thuộc tính trên đó viết nhất cấp Thần Nhân (0 10), hán là có thể thăng cấp, thăng cấp về sau, có thể sẽ có hán công năng, cũng không biết đến tột cùng thể nào lấy được kinh nghiệm?

Trầm Độ vừa mới xem tướng nhìn bốn người, giảng đồ, vật đều đúng, nhưng là, nhưng không có gia tăng bất luận cái gì kinh nghiệm, tựa hồ cũng không phải là nhìn xem tướng gia tăng?

Còn có, Nhân Vật Tập, khí vận thể cùng sự tích thể bên trên, có một ít gì đó là dùng ba cái dấu hỏi biểu thị, không nhìn thấy bên trong đồ, vật, hán là cần giải tỏa.

Tỷ như khí vận thể, vền vền chỉ biểu hiện tuần này cùng tháng này xu thế, mà nửa năm cùng một năm xu thế chưa từng xuất hiện.

Hán cảm thấy, Thần Nhân giao diện thuộc tính hán là còn có rất nhiều công năng, bằng không vền vền chỉ có một cái Tướng Thuật sao có thể xưng là Thần Nhân đâu?

Trầm Độ trong đầu loạn thất bát tao nghĩ đến, suy nghĩ một hồi, cảm giác nhàm chán, liền cầm điện thoại di động lên thường thức.

"Trầm huynh đệ? Ngươi nếu là không muốn làm sinh ý không bằng đem vị trí nhường lại cấp thể nào? Nghĩ đến muốn muốn đi qua bày hàng via hè người còn rất nhiều đâu!" Lúc này, bên cạnh cái kia quầy thương Lái Buồn nói với hán.

Trầm Độ liếc nhìn hán một cái, lắc đầu cười nhạt nói: "Ngươi không nhìn thấy ta đang làm ăn sao? Xem Tướng Đoán Mệnh, tùy duyên khen thưởng, lão bản muốn hay không cho ngươi đến một què?"

"Miễn miễn! Ta nhìn ngươi hót du người thời điểm đều cảm thấy đau răng!"

Lái Buồn lão bản rõ ràng một mặt không tin.

Trầm Độ cười cười, cũng không nói gì.

Nhưng mà thanh âm hán vừa mới dừng lại không lâu, lúc này, không đường phố xa xa bên trên bỗng nhiên truyền đến một tiếng bành một tiếng bồng nhiên tiếng va đập, tựa hồ có đồ vật gì đứt gãy, ngay sau đó, một trận mãnh liệt tiếng thắng xe cùng hoảng sợ tiếng hét chói tai xuất hiện.

"A!"

Sắc bén thanh âm, vạch phá màng nhĩ, cho dù ở ngồi tại trên thiên kiều đều có thể nhìn rõ ràng.

Mọi người sững sờ, vội vàng hướng phía phía trước nhìn lại.

Chỉ thấy một cỗ đại hình SUV xe con thật giống như Ngựa chứng mất dây trói, đột nhiên từ trên đường cái xông lại, đâm vào đường đi bên cạnh trên cột điện, một trận đom đóp rung động.

Người đi đường ngã xuống đất, tựa hồ có máu tươi bắn ra.

Chúng người thất kinh.

Nhưng mà còn không có đợi bọn họ phản ứng tới, chiếc kia đại hình SUV lại tới một cái đại chuyển xe, hướng phía đường cái một bên chỗ ngoặt lao ra, trong nháy mắt, biến mất tại tầm mắt mọi người ở trong.

"A? Tai nạn xe cộ á!"

"Cứu mạng!"

"Mau đánh 120!"

Mấy cái tiếng kinh hô xuất hiện, để cho người ta kinh ngạc, Trầm Độ đứng lên ngẩng đầu nhìn lại, thông suốt nhìn thấy tại đường đi một bên, nằm một người mặc quần trắng thân ảnh.

Tuy nhiên xa xa thấy không rõ lắm người, nhưng là, đường đi số hiệu thông suốt lại chính là Đại Huyền đường cái số mười ba lâu.

Hắn bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nữ sĩ, người ẩn đường biến thành màu đen

Các loại tiếng gọi âm ỉ, tiếng thét chói tai xuất hiện.

Trầm Độ trong đầu của mình, cũng toát ra một cái khác to thanh âm: "Nhìn lên thiên cơ, Tri Thiên Mệnh, Hiểu Sinh chết, phá Nhân Kiếp, Thiên Can Địa Chi, Âm Dương Ngũ Hành, Phục Hi Bát Quái. . .

Cái thanh âm này, như Thần Chung, như màn trống, không ngừng tại trong đầu hắn quanh quẩn, phiêu nhiên đi xa, cùng lúc đó, trong đầu còn đặt trước một tiếng, toát ra một đoạn chữ nhỏ: "Thần Nhân điểm kinh nghiệm gia tăng 1 điểm."

Trầm Độ lập tức mở to hai mắt.

Tại hắn kinh ngạc đồng thời, bên cạnh, mấy cái Lái Buôn đồng hành không khỏi xì xào bàn tán, bỗng nhiên quay đầu nhìn bên cạnh Trầm Độ, thần sắc kinh ngạc.

"Là vừa rồi tiểu cô nương kia? Đeo bọc sách?"

"Thoạt nhìn như là. Đại Huyền đường cái số mười ba lâu?"

"Thiên Hữu Bất Trắc Phong Vân? Còn có, xe kia bằng số xe. . ."

Bọn họ không có nhớ kỹ.

Bất quá, làm người nghe kinh sợ.

Mọi người chăm chăm một hồi, tiểu cô nương kia rốt cục vẫn là động động, sau đó chậm rãi từ dưới đất bò dậy, tựa hồ có chút mộng, đầu không rõ ràng lắm.

Nàng kinh ngạc, bỗng nhiên nhìn lấy bên cạnh một người, hơi hơi sững sờ một chút, tiểu chạy tới, lập tức oa địa một chút, một mặt hoảng sợ khóc lên.

Vậy xem ở chung quanh người, gấp vội vàng đi tới đỡ dậy nàng.

Không đến bao lâu, xe cứu hộ cùng cảnh sát giao thông tới, cái kia tiểu nữ sinh bị đỡ lên xe cứu thương, trong nháy mắt, biến mất tại cách đó không xa.

Trầm Độ gặp này, trong lòng không khỏi buông lỏng một hơi.

Hắn đối cái kia tiểu nữ sinh cảm giác còn rất không tệ, không có chuyện gì tốt nhất, song khi hắn quay đầu lại thời điểm, lại đột nhiên chung quanh không ít người theo dõi hắn, thần sắc giật mình.

Đặc biệt là vừa mới cái kia gọi Vân Tiểu Hạ trắng hán, mặt chấn kinh.

"Trầm huynh đệ, người thật đúng là. . ."

"Trùng hợp, khẳng định là trùng hợp!"

"Ta cũng cảm thấy là trùng hợp, Xem Tướng Đoán Mệnh? Đánh chết ta đều không tin, ta là Vô Thần Luận Giả, chỉ tin tưởng mình, không tin số mệnh!"

"Thế nhưng là đây cũng quá xảo a?"

Mọi người nghị luận ầm ĩ.

Trầm Độ lại cười cười hỏi: "Mấy vị cần Xem Tướng Đoán Mệnh sao? Tùy duyên khen thưởng, không cho phép không cần tiền."

"Ách . . ."

"Ta tới, cho ta xem một chút!"

"Trước nhìn ta, nếu là đối, cái này ba trăm khối cũng là ngươi!"

Trong nháy mắt, người chung quanh nhất thời ồn ào đứng lên, mấy người phun lên Trầm Độ quầy hàng.

...

Mà tại một bên khác, Bạc Tú Tú gắt gao nắm lấy mép váy, hồi tưởng lại vừa rồi một màn, sắc mặt trắng bệch.

Vừa mới một màn thật đáng sợ, để cho người ta sờ liệu không kịp.

Nguyên bản nàng mới vừa từ mẫu thân từ một nhà cửa hàng bên trong đi tới, muốn tìm Taxi qua phụ cận nhà ăn bữa sáng, kết quả khi bọn hán mới vừa đi tới ven đường tìm xe thời điểm, cũng không biết chuyện gì xảy ra, bỗng nhiên liền bành địa một chút, để cho nàng giật nảy cả mình.

Nếu như không phải nàng phản ứng so sánh nhanh, vô ý thức kéo xuống mẫu thân mình, hậu quả khó mà lường được.

Ngồi tại trên xe cứu thương, bị chà phá cái trán Vương Tú Hà nhìn sang bên cạnh nữ nhi, sau đó kéo nàng tay nhỏ, Thần không bình thường tình phức tạp.

"Nữ sĩ, ngươi ấn đường biến thành màu đen, gần đây sợ có bắt trắc tai ương, xin hỏi phải chăng cần muốn chi điểm sai lầm?"

"Một giờ sau hai mươi ba phút, Đại Huyền đường cái số mười ba lâu, tận lực dựa vào đường bên trái đi, không muốn tại ven đường chiêu Taxi, nhớ lấy nhớ lấy, nếu là thật sự có chuyện phát sinh, nhớ kỹ bảng số xe phổ biến B74575."

"Già, già, cái quý gì? Ngươi vậy mà lại vụng trộm trở về?"

Nàng từ trước đến nay không tin số mệnh, chỉ tin chính mình, cho rằng Nhân Định Thắng Thiên, chỉ cần mình nỗ lực, liền có thể thay đổi vận mệnh, nhưng mà chuyện này, lại làm cho nàng cảm giác quá huyền ảo, căn bản là không có cách tiếp tục nghĩ.

Không bao lâu, xe cứu hộ liền đến bệnh viện, hai người đều không có gì đáng ngại, chỉ là trầy da một chút, chỉ bất quá lúc này cảnh sát giao thông cũng đi tới làm cái ghi chép.

"Vừa mới, các ngươi nhìn thấy gây chuyện xe cộ bảng số xe sao? Người đi đường không ai nhớ kỹ."

"

Hai mẹ con người liếc nhau, trong lòng hơi kinh hãi, Vương Tú Hà hơi đón đến, nểm thử tính nói ra: "Phổ biến B74575?"

Cảnh sát giao thông lập tức điều ra màn hình giám sát nhìn một chút, gật gật đầu: "Ừm, cũng là chiếc này, một cỗ hắc sắc SUV, phổ biến B74575, kỷ lục bên trên, gây chuyện bỏ trốn."

Mẫu nữ đều nhìn xem ghi hình liếc một chút, quá sợ hãi.

...

Một buổi tối thời gian, rất nhanh liền quá khứ, đêm đó, Trầm Độ hết thầy tính toán mười ba người, thu hoạch bảy trăm khối.

Tuy nhiên tiền không nhiều, nhưng lại để hán mừng rỡ trong lòng.

Bất quá, hán cũng biết, ra Bạc Tú Tú chuyện kia về sau, mấy cái phụ cận Lái Buôn tuy nhiên đều có chút giật mình, nhao nhao tìm hán tính một chút, nhưng là đại bộ phận đều là vô bệnh vô tai, cho nên cũng nhìn cũng không được gì.

Trên thiên kiều dòng người càng thêm không cần phải nói, có thể lưu lại căn bản không có mấy cái, không phải nhìn hán tuổi trẻ, cho là hán không có bản lĩnh, cũng là cho là hán là tên lừa đảo.

So sánh đáng được ăn mừng là, đêm nay bên trên hán hết thầy thu hoạch được ba điểm Thần Nhân kinh nghiệm, đồng thời vững tin trong đầu đồ, vật, hoàn toàn chính xác.

Đặc biệt là khi phát hiện, đi qua hán nhắc nhở về sau, Bạc Tú Tú cùng Vương Tú Hà hai người sự tích thể ghi hình đã hoàn toàn cải biến, trong lòng càng

thêm giật mình không thôi.

Nói cách khác, hẳn có lẽ có thể báo trước tương lai cùng cái biến tương lai.

Thứ phát hiện này, là làm người nghe kinh sợ, để Trầm Độ trong lòng vô cùng kích động.

"Xem ra, muốn thuê cái tiểu điểm kinh doanh, không thể tiếp tục tại trên đường phố bày quầy bán hàng!" Tại trên đường về nhà, Trầm Độ vô cùng hưng phấn mà suy nghĩ nói.

Dù sao tại trên đường phố bày quầy bán hàng, dễ dàng gặp được Thành Quân.

Hắn bây giờ còn có sáu vạn tiền tiết kiệm, hẳn là có thể bàn cái tiểu điểm kinh doanh, có trong đầu đồ, vật, cũng không về phần lỗ vốn.

Trầm Độ lập tức quyết định chủ ý, tại quán ven đường vị bên trên mua chút bữa ăn khuya, sau đó cấp tốc về nhà ăn xong, tắm rửa ngủ.

Một ngày ban đêm thời gian rất nhanh liền quá khứ, ngày thứ hai, Trầm Độ ngủ đến giữa trưa mới rời giường.

Ăn cơm trưa xong, dựa theo thông lệ bật máy tính lên, đồ bộ nhìn xem Khẩu Khẩu tin tức, phát hiện lúc này Khẩu Khẩu trong đám không bình thường náo nhiệt, tựa hồ là không ít đồng học đã trải qua tìm được công việc tốt.

Bọn họ đã đến năm thứ tư đại học, cái này học kỳ cơ hồ không có lớp muốn lên, cho nên đại bộ phận đồng học, đều đã bắt đầu chuẩn bị rời trường tìm việc làm.

Nếu là có người tìm được công việc tốt, bình thường cũng sẽ ở bày huyền diệu một phen.

Hôm nay trong đám sỡ dĩ náo nhiệt, là bởi vì có mấy cái đồng học, trúng tuyển tiến vào top 500, hợp đồng đã nắm bắt tới tay.

Tựa hồ có người phát hiện Trầm Độ thượng tuyến, lập tức giữ lại hắn hỏi: "Chợ đêm hàng via hè vương, người bây giờ còn đang bày hàng via hè sao?"

Trầm Độ nhìn một chút, chụp người khác là một cái đồng học, gọi là vạn hòe, trước kia cùng túc xá hảo hữu, thế là thừa nhận nói: "Vâng, còn tại bày!"

"Ha-Ha, Trầm Độ người cái này hàng via hè Vương Đương có thể a, lại còn tại bày, người không có ý định tìm việc làm sao?"

"Trầm Độ đã lập chí thống nhất hạ Hải Thị hàng via hè giới, còn sớm công việc gì a? Người ta hiện tại mỗi ngày thu nhập vài phút hơn vạn."

"Trầm Độ người có thể a, chợ đêm hàng via hè vương không phải nói không!"

Mấy nữ sinh, cũng phát ra nhe răng biểu lộ :D.

Trầm Độ xem xét, không khỏi mỉm cười.

Bởi vì từ khi lên đại học bắt đầu, hắn đã bày hàng via hè kiêm chức, cho nên hắn tại trong ban so sánh có danh tiếng, trước kia còn có người chuyên môn vào xem qua hắn hàng via hè.

Có người hâm mộ hắn kiếm tiền năng lực cùng dũng khí, nhưng là càng nhiều, đều là cảm thấy khôi hài, hiện tại không sai biệt lắm cũng đều là đang nhạo báng.

Ngắm lại, trong lòng của hắn cũng không xem ra gì, chỉ là hồi phục cười nói: "Qua một thời gian ngắn ta sẽ tìm, hiện tại tạm thời còn không có ý định, ta hàng còn không có bán xong."

"Qua một thời gian ngắn, người ta liền không làm cho người!" Một người nữ sinh phát một câu nói ra.

"Đúng đấy, hiện tại đại công ty nhận người đều là cố định thời gian!"

Trầm Độ mỉm cười, đang định nói cái gì, lúc này Khẩu Khẩu bỗng nhiên chớp lên một cái, có người cho hắn phát một cái tin tức.

Trầm Độ mở ra xem, cho hắn gửi tin tức là cùng lớp một cái có chút xinh đẹp tiểu nữ sinh, gọi là Đường Sơ Hạ, trước kia cùng hắn quan hệ cũng không tệ lắm.

"Trầm Độ, ba giờ chiều Hằng Đại ở trường học số ba phòng học xếp theo hình bậc thang còn có một trận chuyên trường Chiêu Sinh Hội, người đi không?" Nàng trực tiếp hỏi.

Chương 4: Thiên Mệnh các

"Không đi, cảm ơn!" Trầm Độ khách khí trả lời.

"Không đi? Đây chính là một cơ hội cuối cùng, qua liền không có."

"Ta tạm thời không có ý định, đa tạ nhắc nhở."

"A, đáng tiếc!"

Đường Sơ Hạ phát hai chữ, phớt cái trước giấy dựa biểu lộ.

Trầm Độ lập tức cười nói: "Người đây là cái gì biểu lộ a? Ta không đi đối người không thật là tốt sao? Không ai cùng người cạnh tranh!"

"Người còn muốn cùng ta cạnh tranh? Người liền người ta Vương Huy cũng không sánh bằng, người lấy cái gì cùng ta cạnh tranh a, tính toán, lừa nhác cùng người nhiều lời, ta đã trúng tuyển Hằng Đại, người thích tới hay không!" Đường Sơ Hạ tiếp tục nói, lại liên tục phát mấy cái giấy dựa thống khổ biểu lộ.

Trầm Độ cười nói: "Vậy chúc mừng người thành công, chúc người đi xa Đại Tây Dương!"

"Đi chết! Ai đi Đại Tây Dương a?" Nàng lập tức mắng một tiếng, tựa hồ không bình thường tức giận.

Trầm Độ trong đầu không tự chủ được hiện lên đến một trương có chút khuôn mặt gương mặt, không khỏi trêu chọc cười nói: "Sơ Hạ người như thể giấy dựa thống khổ, không phải là lo lắng cho ta hoặc là đã yêu ta đi? Ha-Ha, cũng đừng a, ta cũng gánh không nổi người đại tiểu thư Thư Uy a."

"Đi chết đi chết, cút cho ta!"

Đường Sơ Hạ lại mắng một tiếng, có chút thẹn quá hoá giận cảm giác.

"Lại gọi ta chết, lại gọi ta lẩn, người đến tốt cùng muốn như thế a? Người nếu là thâm mến ta liền sớm một chút nói ra, bằng không, qua cái thôn này, nhưng liền không có cái tiệm này!"

"Trầm Độ người. . . Người cho ta có bao xa lẩn bao xa."

Trầm Độ không khỏi cười rộ lên, hai người trước kia sách thời điểm quan hệ rất không tệ, thỉnh thoảng sẽ cùng một chỗ lẩn nhau trêu chọc, cho nên cũng không thể coi là thật.

Cùng với nàng phiếm vài câu, Trầm Độ thấy hai bên không có việc gì, liền tắt máy tính, mặc quần áo đi ra ngoài.

Hắn đã bàn một nhà tiểu điểm kinh doanh, tốt nhất vẫn là tại Đại Huyền đường phố bên kia, bởi vì Đại Huyền đường phố đông người tương đối nhiều, thích hợp mở tiệm.

Sáu vạn khối, nói nhiều không nhiều, nói thiếu cũng không ít, đại môn cửa hàng khẳng định bàn không xuống, nhưng là tiểu điểm lại có thể, hắn rất nhanh liền tại đường đi tại đi dạo đứng lên.

Không đến bao lâu, hắn liền tại một nhà dán quảng cáo cho thuê giấy trắng cửa hàng phía trước dừng lại, nhà tiểu điểm này không là rất lớn, vèn vèn 50 bình phương, ở chỗ đó đoạn cũng không tệ lắm, ngay tại ven đường.

Trầm Độ không do dự, chiếu vào trên tờ giấy trắng điện thoại, đã gọi qua.

Chủ nhà đoán chừng cũng là một cái người sáng khoái, đàm vài câu về sau, Trầm Độ đem sự tình định ra đến, mỗi tháng bốn ngàn, hợp đồng ba năm.

Định tốt cửa hàng, Trầm Độ lại chạy Công Thương Cục một chuyến, đem bằng buôn bán xử lý, sau đó lấy ra còn lại tiền, đem tiểu điểm sửa sang một lần, phủ lên Bảng Hiệu, lấy tên: Thiên Mệnh các.

Hết thầy hoa năm vạn, chờ ba ngày, tiểu điểm trùng tu xong về sau, giấy chứng nhận cũng đã làm tốt xuống tới.

Lần thứ nhất mở tiệm, Trầm Độ trong lòng có chút kích động, chờ đến cửa hàng trùng tu xong về sau, liền ở bên trong bày một ít gì đó.

Đã muốn mở tiệm, như vậy hắn không có ý định chỉ bằng cách doanh Xem Tướng Đoán Mệnh, còn muốn kinh doanh một số Sản Phẩm Phụ, tỷ như một số vòng tay, phật châu hoặc là Hộ Thân Phù loại hình.

Hắn trước kia là bày hàng vỉa hè, biết những vật này ở nơi nào cầm hàng, cho nên trực tiếp nên hơn một ngàn khối, cầm một nhóm hàng thử nghiệm, bày ở tiểu điểm bên cạnh kệ hàng bên trên.

Đương nhiên trừ những này, còn làm một số toán mệnh Câu Đối, tỷ như cái gì trên thông thiên văn, dưới rành địa lý, chỉ dẫn lạc đường quân tử, nhắc nhở lâu buồn ngủ anh hùng; có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế các loại đời.

Làm tốt những này về sau, Trầm Độ ngồi trong cửa hàng, chờ đợi khách hàng đến cửa.

Bất quá, để ý hẳn bên ngoài là, hẳn trọn vẹn trong cửa hàng ngốc ba ngày thời gian, lại không có một cái nào khách hàng đến cửa vào xem.

Ngạch!

Cái này cũng có chút xấu hổ!

Cũng may Trầm Độ cũng sớm đã có kinh nghiệm.

Lúc trước ở trên trời cầu bày hàng vỉa hè thời điểm, người ta liền chứng mất hẳn, ép căn bản không hề đến cửa hỏi, thẳng đến ra Bạc Tú Tú chuyện kia mới tốt hơn nhiều.

Trầm Độ ngẫm lại, đã không có người đến cửa đến, như vậy thì có cần phải làm một số đặc thù sự tình.

Hắn cấp tốc tìm đến một cái bàn cùng ba cái ghế dựa, đem bàn ghế đem đến cửa tiệm trước, sau đó tìm đến một trương rõ ràng giấy làm thành cứng rắn Bảng Hiệu, sau đó viết lên: Miễn phí xem tướng, tùy duyên khen thưởng. Đứng ở bên cạnh bàn.

Tại cửa tiệm bày quầy bán hàng, dù sao cũng so tại trên thiên kiều hoặc là trong tiệm chờ đợi khách nhân đến cửa tốt hơn nhiều.

Quả nhiên, làm động tác này về sau, nhìn thấy người khác lập tức nhiều.

"Nơi này vậy mà nhìn mở một nhà Xem Tướng Đoán Mệnh cửa hàng?"

"A, thật đúng là! Tên lừa đảo a?"

"Không giống như là, người nhìn, trên đó viết miễn phí xem tướng, tùy duyên khen thưởng đâu?"

"Tiểu Thu người cái này liền không hiểu. Hiện tại đất nhất đồ, vật cũng là miễn phí đồ, vật, thoát nhìn như là miễn phí, thực chờ người đi lên cho hắn tính toán liền biết có bao nhiêu hồ người, không trả tiền, khả năng không cho người đi."

"Đúng đây, muốn hãm hại lừa gạt quá nhiều người, thật sự là nhân tâm không cổ a!"

Một trận lắc đầu thờ dài, sau đó vô ý thức cách Trầm Độ xa một chút.

Trầm Độ nghe nói, trong lòng không khỏi cười khổ một tiếng, hình tượng này, cơ hồ đi theo trên thiên kiều hoàn toàn nhất trí.

Bất quá, trong lòng đã sớm ngờ tới, cũng không có cảm thấy có cái gì, chậm rãi chờ đợi chính là, luôn có người nguyện ý tin tưởng.

Quả nhiên, ngồi chờ một lát, rốt cục có một người tiến lên.

"Miễn phí xem tướng, tùy duyên khen thưởng? Là thật sao?" Một cái trung niên phụ nữ đi đến trước mặt kinh ngạc hỏi.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn dưới, không khỏi mặt mũi tràn đầy nhiệt tình cười nói: "Đúng, miễn phí xem tướng, tùy duyên khen thưởng, nữ sĩ, người muốn tính là gì?"

"Không phải là gạt người a?" Trung niên phụ nữ nửa tin nửa ngờ.

"Làm sao lại . ."

Trầm Độ chính muốn nói cái gì, lúc này bên cạnh một cái âm dương quái khí thanh âm đột nhiên xuất hiện: "Tên lừa đảo đương đạo, cẩn thận túi tiền mất đi, cẩn thận điện thoại di động không thấy. . ."

Trầm Độ khẽ giật mình, quay đầu nhìn về thanh âm nơi phát ra nhìn lại.

Chỉ gặp bên cạnh tiệm bán quần áo cửa tiệm bên trên, ngồi xổm một cái ngậm thuốc lá đầu trọc trung niên nhân, hắn chính đang cười híp cả mắt nhìn hướng bên này.

Hắn cũng không thêm để ý, đối phụ nữ kia cười nói: "Đây là miễn phí nhìn, không lấy tiền, không cần lo lắng. . ."

Phụ nữ chính muốn nói chuyện, nhưng còn bên cạnh cái thanh âm kia lại xuất hiện: "Người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể Đẩu Lượng,

Thiên Đạo vô thường, hăm hại lừa gạt có thường! Cần thận cần thận. . ."

Phụ nữ trung niên kia sắc mặt nhất thời biến đổi, này không hiểu này đầu trục trung niên nhân ý tứ a? Vô ý thức nắm chặt túi tiền, xoay người rời đi.

Đậu phộng!

Trầm Độ nhất thời im lặng, nguyên bản hắn còn tưởng rằng có người tiến lên mà cao hứng đậu, không nghĩ tới trong nháy mắt, người liền không thấy.

Hắn lập tức hít một hơi dưới trung niên nhân kia liếc một chút, ai biết trung niên nhân kia lại mục đích không vẻ sợ hãi nhìn qua hắn, cười tủm tỉm, có chút khiêu khích ý tứ.

Ngẫm lại, Trầm Độ nói ra: "Tiên sinh người rất lợi hại nhàn?"

Trung niên nhân cười hắc hắc một tiếng cũng nói: "Tiên sinh người cũng rất lợi hại nhàn, người thật là nhàn!"

Trầm Độ nhú mày, bình tĩnh nói: "Tiên sinh người không có việc gì lời nói, không bằng đi sang một bên đi. Ngăn cản người khác làm ăn, cũng không phải cái gì chuyện tốt."

"Ồ? Làm sao ta cảm thấy cũng là chuyện tốt đâu? Tiểu tử người nói thế nào?" Đầu trục trung niên nhân nhìn qua hắn, khiêu khích giống như phải nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chuyên trị các loại không phục

Trầm Độ cũng không tức giận, thản nhiên nói: "Ta gặp tiên sinh khí sắc không thuận, ấn đường biến thành màu đen, xin hỏi phải chăng cần vì người đoán một quẻ? Bản thân hôm nay miễn phí xem bói, tiên sinh chỉ có thể yên tâm."

Đầu trục trung niên nhân nghe xong, lập tức theo dõi hắn, lạnh lùng nói: "Tiểu tử, ta khuyên người tốt nhất đừng đùa Họa quá lớn, cẩn thận chơi với lửa có ngày chết cháy, phải biết, lừa dối nhưng là sẽ phạm pháp."

Trầm Độ hít một hơi, bỗng nhiên nói ra: "Tiên sinh phải chăng họ Trương?"

Trung niên đại hán cũng sò: "Họ Trương lại như thế nào?"

Trầm Độ tiếp tục nói: "Vậy bị nhân lại đoán một cái, ta xem tiên sinh màu sắc nở nang, trúng đích có nước, cho nên tên tiên sinh bên trong tất có một cái trạch chữ!"

Trung niên đại hán nhú mày, theo dõi hắn: "Người biết ta?"

Trầm Độ lắc đầu: "Cũng không phải, bị nhân nhìn lên thiên cơ, Tri Thiên Mệnh, liếc một chút liền biết rõ."

Tương Tuyền Trạch càng thêm nổi nóng, lạnh lùng theo dõi hắn nói ra: "Liếc một chút liền biết rõ? Người hốt du người còn hốt du đến trên đầu ta tới. Tiểu tử, người là gan thật là mập a. Nói, người còn biết cái gì?"

Trầm Độ hồn nhiên không sợ, nhìn qua hắn: "Tiên sinh muốn biết? Vậy thì tốt, bị nhân liền nói một câu, tiên sinh từng là giáo sư, định vị địa lý, tiên sinh làm qua Lập Trình Viên, đã từng nhập chức Vụ sở đại hình Game Online công ty, tiên sinh yêu thích súng vật, trước mắt nuôi một đầu đại hình Alaska chó, mặt khác, nhắc nhở một câu, tiên sinh ấn đường hơi biến thành màu đen, gần đây hình như có điềm dữ."

Tương Tuyền Trạch chấn động trong lòng, ngẩng đầu, thần sắc có chút hung mãnh: "Biết nhiều như vậy, người điều tra ta?"

Trầm Độ gật đầu lắc đầu: "Cũng không phải!"

Tương Tuyền Trạch thần sắc âm tình bất định cười lạnh một tiếng, vén tay áo lên tiến lên một bước: "Ha ha, toán mệnh? Ta vậy mà không biết các người toán mệnh còn có bức này bản sự! Tiểu tử, người đây là đang kiểm chuyện, nói, tại sao phải điều tra ta? Hôm nay người nếu là không nói rõ ràng người cũng đừng nghĩ đi!"

Trầm Độ chính muốn nói chuyện, lúc này, chợt thấy trên đường phố, đã có không ít người vây quanh.

Đoán chừng đều là tại phụ cận buôn bán chủ cửa hàng hoặc là hàng xóm láng giềng, nhìn thấy hai người tranh luận về sau, nhao nhao đi đến đường đi nhìn lấy bọn hắn.

"Trên thông thiên văn, dưới rành địa lý? Tên lừa đảo? Người này là tên lừa đảo?"

"Theo Trương Tuyên Trạch nào bên trên, nghe nói người này điều tra Trương điểm trường, cũng không biết mục đích là cái gì."

"Tiệm này mở ở chỗ này, quả thật có chút chướng mắt!"

"Người trẻ tuổi kia, ăn thiệt thòi còn chưa đủ nhiều, nên dạy một chút hấn làm người như thế nào."

"Đúng đấy, nhân tâm không cổ a."

. . .

Trầm Độ nghe nói, sắc mặt một bên, vội vàng lắc đầu giải thích một tiếng nói ra: "Mọi người chớ hồ ngôn loạn ngữ, ta cũng không phải gạt người!"

Trương Tuyên Trạch bỗng nhiên cười lạnh một tiếng: "Hừ, cái đuôi hồ ly lộ ra a? Ta cho người biết, hôm nay nếu là giải thích rõ ràng chuyện này, người cũng đừng nghĩ đi. Nhìn ta không giết chết người."

Trầm Độ cau mày một cái, thần sắc không vui: "Trưởng tiên sinh, bị nhân từ nhỏ quan sát mệnh sách rất nhiều, hiện tại người thu hồi lời nói còn kịp. Theo ta được biết, hôm nay người đi thể nhưng là Vận rủi. . ."

"Vận rủi? Ta đi mẹ người Vận rủi, người không phải nói chính mình hội Xem Tướng Đoán Mệnh sao? Vậy người xem năng xem xét, chỉ cần có thể thấy đạt được năng là làm cái gì? Tên bên trong có cái gì chứ? Ta liền thừa nhận người đúng." Nói, Trương Tuyên Trạch chỉ bên cạnh một cái tiểu nữ sinh hỏi.

Trầm Độ cũng có chút nổi nóng, lạnh lùng theo dõi hắn: "Trưởng tiên sinh người chưa tới phút cuối chưa thôi đúng không?!"

"Không tệ, ta chính là không tin người, như thế nào? Ta bình sinh thống hận nhất người, cũng là tên lừa đảo cùng Âm Ngoan Giáo Trá chi đồ. Muốn ở chỗ này hốt du người, không có cửa đâu!" Trương Tuyên Trạch cả giận nói.

"Nếu là nhìn ra được mới có quý đâu."

"Nhìn người trẻ tuổi kia tuổi còn trẻ, quả nhiên là người không thể xem bề ngoài a!"

"Ai, hiện tại người trẻ tuổi, làm sao từng cái vô sỉ như vậy "

Bốn phía toát ra một trận nghị luận âm ỉ thanh âm, vây xem người, đều là một bộ xem kịch vui bộ dáng, có chút chế nhạo, có chút trào phúng, còn có chút mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ.

Dù sao người nào đều muốn nhìn một chút,

Người này phải chăng thật là có bản lĩnh.

Trương Tuyên Trạch gặp hắn không nói lời nào, cho là hắn sợ hãi, lập tức cười lạnh một tiếng: "Làm sao? Không dám quên đi? Liền người bộ dáng này còn muốn toán mệnh? Thật là khiến người ta cười đến rụng răng."

Trầm Độ trong nháy mắt nổi nóng.

Mẹ!

Không phục đúng không?

Lão tử chuyên trị các loại không phục!

Nhìn thấy này Trương Tuyên Trạch còn tại nhảy, Trầm Độ không khách khí chút nào nói: "Trưởng tiên sinh, nhìn ngài tự giải quyết cho tốt. Bị nhân Xem Tướng Đoán Mệnh, được đến chính, ngồi bung, liếc một chút liền có thể phân biệt Long Ngư, liếc một chút liền có thể phân Thạch Ngọc, há lại người có khả năng hồ ngôn loạn ngữ?"

Nói, lại đem đầu chuyển hướng người khác: "Ta biết các vị có chỗ không tin, vậy không bằng tiến lên đây xem một chút như thế nào? Bản thân Xem Tướng Đoán Mệnh, tuyệt không đánh lừa dối!"

Gặp hắn kiểu nói này, người chung quanh không khỏi sửng sốt, nhất thời tiếp tai giao đầu, nghị luận âm ỉ, không biết Trầm Độ là thật là có bản lĩnh, vẫn là che giấu tai mắt người.

Bất quá. . .

"Ta cảm thấy có thể, không bằng liền để hần nhìn xem, nếu là nói sai, như vậy hần khẳng định có vấn đề, chúng ta lập tức báo động, nếu là nói đúng, như vậy. . ." Một cái thùng nước eo trung niên phụ nữ còn chưa nói hết, nhìn Trầm Độ liếc một chút.

Tất cả mọi người biết nàng ý tứ.

"Đứng đứng đứng, để hần nhìn xem, dù sao hần trốn không, chúng ta nhìn chăm chăm!"

"Chú ý hần có hay không đồng bạn, đừng để hần dành thời gian!"

"Thần côn, xem trước một chút ta như thế nào? Nếu như ngươi đứng, ta thường ngươi một ngàn khối, nếu là không đứng. . . Ha ha!" Một tên trắng hán ngoài cười nhưng trong không cười địa cười lạnh một tiếng, nắm quyền đầu đôm đốp rung động.

Trầm Độ nhân nhạ hỏi: "Ngươi muốn tính là gì?"

Người này đoán chừng là theo Trương Tuyên Trạch là một đám.

"Đoán tính danh, ngươi chỉ cần đoán ra ta tính danh bên trong có một chữ, này một ngàn khối cũng là ngươi!" Bên cạnh trắng hán tiếp tục nói, trong đôi mắt hiện lên một tia xảo trá.

Hần biết Trầm Độ căn bản là không biết mình, chính mình cũng không biết hần, hần chỉ bắt qua trên con đường này Khách qua đường mà thôi, hần làm sao có thể biết hần là ai?

Cho nên, đoán tính danh vô tình là độ khó khăn bên trong tối cao một cái, thứ này, còn không thể nói tương lai nói qua qua, có thân phận chứng tại, đối liền là đúng, sai cũng là sai, vô pháp ngụy biện.

Trầm Độ liếc dưới cái này trắng hán liếc một chút, không khỏi híp híp mắt: "Còn có ai muốn tính toán? Có thể đứng ra. Tường tiên sinh, ngươi muốn cho cái này nữ sĩ nhìn đúng không?"

Trương Tuyên Trạch thấy hần như thế bình tĩnh, cười lạnh một tiếng nói: "Không tệ, ta cũng không tin ngươi cái này cái lừa gạt."

Trầm Độ nghe hần đem tên lừa đảo căn chết chết, nhất thời giận không chỗ phát tiết hỏi: "Nếu là Tường tiên sinh thua lại như thế nào?"

"Ta nếu là thua, ta cũng rút ra khỏi con đường này, vĩnh viễn không bao giờ bước vào? Như thế nào!" Trương Tuyên Trạch lạnh lùng theo dõi hần nói ra.

Trầm Độ lắc đầu: "Tường tiên sinh, ngươi lần không rút ra khỏi con đường này, đối ta mà nói, cũng không có bất kỳ cái gì có ích. Đã Tường tiên sinh muốn cược, vậy không bằng đến điểm trực tiếp!"

"Trực tiếp? Ngươi muốn cái gì trực tiếp?" Trương Tuyên Trạch gặp hần nói như vậy, không khỏi giận dữ không thôi, lạnh lùng nói: "Được. Ta nếu là thua. Ta cho ngươi một vạn, lại thêm vĩnh viễn không bao giờ bước vào con đường này? Ta nói lời giữ lời."

Trầm Độ lắc đầu nói: "Ngươi nếu là thua, đập đầu xin lỗi, từ phiên 20 bàn tay! Ta nếu là thua, cũng cũng giống như thế. Như thế nào?"

"Tốt!"

Trương Tuyên Trạch quyết định thật nhanh, mắt mang hỏa khí.

Trầm Độ cũng không sợ hần chạy, nhìn chung quanh mọi người nói: "Đã tất cả mọi người có hoài nghi, như vậy còn có người muốn tính toán sao? Hôm nay miễn phí xem bói, tùy duyên khen thưởng, không cho phép không cần tiền!"

"Ta ta ta!"

Rất nhanh có bao nhiêu người đứng ra.

"Các ngươi muốn đo cái gì?"

"Đo tính danh!" Mấy người trăm miệng một lời.

"Đều là đo tính danh?" Trầm Độ kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chúc cô nương Kim Bảng Đề Danh

"Đúng!"

Trầm Độ không có nghi vấn, quay đầu nhìn chằm chằm một cái khác trắng hán, bình tĩnh hỏi: "Tiên sinh thường là một ngàn đúng không? Vậy dạng này, ta cho tiên sinh ngài ra một lời, đối liền là đúng, sai cũng là sai, tiên sinh xuất ra CMND giảng co thể nào?"

"Tốt!" Trắng hán kia khí tức lẫm nhiên, nhìn chằm chặp hán, mặt mũi tràn đầy không tin.

Trầm Độ cười rộ lên: "Hôm nay tiên này, kiểm lời thật là nhẹ nhõm. Đã như vậy, như vậy bị nhân liền bêu xấu, tiên sinh tên bên trong có trắng, ngoại hiệu gọi Thổ Trắng từ, nhũ danh ba lớn mạnh, tên đầy đủ Bạch Đại Long, nay tuổi ba mươi 5, chức nghiệp tài xế. Dục có tam nữ."

"Tuồng tiên sinh có thể coi là vị nữ sĩ này phương danh gì phương. Chính là giáo thụ dục nhân chức nghiệp."

"Các vị muốn đo bị nhân liền không nói nhảm, trực tiếp điểm tên. Vị tiên sinh này gọi Dương vườn, vị tiên sinh này gọi từng Tiểu Lâm, vị nữ sĩ này Hà Vận Thi, bách tú lệ, Hà Đông thắng, Lưu Tiểu Long, bản thân nhìn lên thiên cơ, Tri Thiên Mệnh, phá Nhân Kiếp, Hiểu Sinh chết, như có bất thường lấy, nhưng cầm ra CMND giảng co!"

Nói xong, Trầm Độ ngồi trên ghế, cầm lấy Quạt giấy mở ra, nhẹ nhàng vỗ một cái, rất có một bộ đắc đạo cao nhân bộ dáng.

Đi qua như thế nháo trò, vây xem người đã có rất rất nhiều, đại bộ phận đều là qua lại dòng người bị hấp dẫn tới.

Chấn kinh!

Mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Đại hán kia cùng Trương Tuyên Trạch đều sững sờ, kém chút cắn được đầu lưỡi, khó có thể tin.

"Đúng? Đúng?"

"Nhìn cô nương kia sắc mặt, tựa như là đúng!"

"Ta dựa vào, không thể nào?"

Mọi người nghị luận âm ỉ, nhìn xem Trương Tuyên Trạch, nhìn xem thiếu nữ kia, lại nhìn xem trắng hán kia, nhao nhao kinh ngạc. Đặc biệt là bị đoán đúng tính danh người, trong nháy mắt đầy mắt ngốc trệ.

Trầm Độ lại khẽ cười một tiếng, bình tĩnh tự nhiên: "Đại Huyền đường phố, bị nhân mới đến, trước cho mọi người lên tiếng kêu gọi, bị nhân từ nhỏ nhìn mệnh sách rất nhiều, có thể nhìn lên thiên cơ, có thể phá Nhân Kiếp, có thể Hiểu Sinh chết, không gì không biết, hoan nghênh mọi người chỉ điểm!"

"Oa, thật đúng!"

"Năm đoán chừng là năm."

"Năm cái rằm a, ta đều đúng."

Trầm Độ vừa bực mình vừa buồn cười, cũng lười giải thích cái gì, tiếp tục nói: "Hôm nay bị nhân miễn phí xem bói, còn có ai muốn xem một chút? Bỏ lỡ hôm nay, liền phải thu phí!"

Trương Tuyên Trạch y nguyên mặt mũi tràn đầy không tin, cực kỳ cảm tức chỉ bên cạnh một cái có chút cường tráng trung niên nhân kêu lên: "Người tính toán hán, nếu là thật sự đúng, ta cho người một vạn!"

Thần sắc thẹn quá hoá giận.

Trầm Độ lại lắc đầu nói ra: "Hôm nay miễn phí xem bói, không lấy tiền, mà hướng hồ —— Tuồng tiên sinh ngài mệnh lý không bình thường, mệnh lý quy ước ngành nghề có ba không thu, dương thọ sắp hết người không lấy tiền, cho nên, người tiền ta cũng không dám muốn. Còn hán, tính toán cũng có thể. Ta xem khí thể của hán bằng bạc, giống như Long Hồ, cho nên tính danh bên trong tất có một cái Long chữ, về phần chức nghiệp ——"

Hán đón đến, sau đó lại cười rộ lên, hướng phía trước đi một bước, ôm quyền nói: "Cảnh Quan tiên sinh, ta Thầy Bói, chuyên môn thay người toán mệnh, không phải lừa đảo, còn mời ngài mình giám!"

Trương Tuyên Trạch giật mình!

Trung niên nhân kia cũng giật mình!

Hắn mấy cái vây xem người cũng giật mình!

Toàn bộ mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn chăm chăm Trầm Độ.

Trung niên nhân kia là một người cảnh sát? Hắn ép căn bản không hề mặc cảnh phục.

Ta dựa vào, đây cũng quá mơ hồ a?

Lúc này, một cái thanh thúy thanh âm bỗng nhiên từ bên cạnh xuất hiện: "Ngươi... Ngài là trước mấy ngày tại Đại Huyền trên thiên kiều tính là mệnh lớn sư sao?"

Mọi người vội vàng nhìn lại, chỉ gặp một cái trung niên phụ nữ lôi kéo một cái quần trắng thiếu nữ đang dùng lực đẩy ra đám người chui vào.

Phụ nữ kia mặc trên người một kiện đồ công sở, nhìn tư thế hiện ngang, mà thiếu nữ kia làm theo ăn mặc quần trắng, công màu trắng túi sách, ăn mặc màu trắng bất tất, toàn thân trên dưới, lộ ra một tia khiết bạch vô hạ, thanh xuân hoạt bát khí tức.

Lại là Vương Tú Hà mẫu nữ.

"Vương luật sư ngài đến?"

"Vương luật sư, ngươi biết hắn a?"

Lúc này,

Tựa hồ có người nhận ra Vương Tú Hà cùng Bạc Tú Tú thân phận, nhao nhao hỏi.

"Quen biết một chút! Đây là đang phụ cận trên thiên kiều xem tướng Đại Sư a."

Vương Tú Hà kinh hi nói, lại không kịp nói cái gì, cấp tốc hướng phía trước đi mấy bước, nhìn chăm chăm Trầm Độ thần tình kích động nói: "Đại Sư, chúng ta có thể tìm được ngươi. Ngài hiện tại đã không hề trên thiên kiều xem tướng?"

Trầm Độ đối bỗng nhiên xuất hiện hai người cũng có chút kỳ quái, không khỏi cười nói: "Đúng vậy a, không ở bên kia!"

Còn nhớ kỹ, ngày đó nàng còn mặt mũi tràn đầy không tin đâu?

Hôm nay đã chuyển biến?

"Vương luật sư, nguyên lai ngươi cũng tin mệnh a?" Bên cạnh một cái thiếu phụ chợt xen vào hỏi, có chút chế nhạo.

Vương Tú Hà liếc dưới người kia liếc một chút, nghiêm túc nói: "Lúc đầu ta là không tin, bất quá vị đại sư này xác thực có bản lĩnh! Sáu ngày trước hắn cho ta cùng Tú Tú tính qua, tất cả đều đúng, có thể nói là câu câu chân ngôn a."

"Như thế thật?" Thiếu phụ kia kinh ngạc.

Trầm Độ trong lòng không khỏi đậu đen rau muống một câu: Nói nhảm, đương nhiên thật? Có thể không thật sao? Hắn nhưng là Thần Nhân.

Trong lòng kỳ thoải mái vô cùng.

Vương Tú Hà cấp tốc gạt đầu thờ dài: "Vâng, trước mấy ngày chúng ta cho hắn tính qua, xác thực rất lợi hại chuẩn!"

"Oa, thật a!"

Nghe nàng cũng nói như vậy, mọi người nhao nhao quay đầu nhìn Trầm Độ.

"Vương luật sư, ngươi có thể thấy rõ ràng, đây chính là một cái lừa gạt, toán mệnh lời nói sao có thể tin đâu? Ngươi chớ để cho hắn bề ngoài lừa gạt. Ta thế nhưng là tận mắt thấy hắn gạt người." Lúc này, bên cạnh Trương Tuyên Trạch lập tức nhìn chăm chăm Vương Tú Hà nói ra, có chút không phục chăm chăm Trầm Độ liếc một chút

"Lần này ngươi chỉ sợ muốn thua, tuyên Trạch. Vị đại sư này chỉ sợ là có bản lĩnh thật sự tại thân." Vương Tú Hà liếc nhìn hắn một cái chân thành nói.

Trương Tuyên Trạch sắc mặt giống như than đen, một mặt không phục mắng lên: "Điều đó không có khả năng, tên lừa đảo cũng là tên lừa đảo. Đánh chết ta cũng không tin."

Vương Tú Hà cũng lười cùng hắn bao nhiêu, mặt mũi tràn đầy cung kính đối Trầm Độ hỏi: "Ngài đã không hề Thiên Kiều bên kia toán mệnh sao? Đại Sư?"

Trầm Độ gạt đầu cười nói: "Đúng vậy a, bên kia gặp được Thành Quân. Cho nên liền chuyển đến bên này mở tiểu điểm "

Nói, quay đầu nhìn xem Bạc Tú Tú liếc một chút, chợt thấy cái gì, hơi hơi kinh ngạc một chút, vừa cười nói: "Tiểu cô nương nhìn vận khí không tệ a, Thiên Đình khoáng đạt, ánh đường tỏa sáng, hai mắt sáng ngời có thần, đây là Đại Phú Quý chi tướng a. Mấy ngày nay, cô nương hẳn là được đại vận."

Nếu là đệ Hoa trên Gấm, như vậy không bằng thêm chút lửa, để Trương Tuyên Trạch thua tâm phục khẩu phục.

Hiện tại Trầm Độ thiếu nhất cũng là danh khí, đã nắm vững thắng lợi, làm sao có thể không tiếp tục giả vờ bức... Ngạch, biểu diễn một phen?

Quả nhiên, Vương Tú Hà cùng Bạc Tú Tú nghe hẳn nói như thế về sau, nhất thời mặt mũi tràn đầy kinh hi: "Đại Sư, ngài đã nhìn ra?"

Trầm Độ gật đầu mỉm cười, có loại cao thâm mặt trầm bộ dáng: "Bỉ nhân tuy nhiên không biết vị cô nương này trên thân phát sinh cái gì, nhưng là cô nương xác thực Tử Khí bàng bạc, có vận may vào đầu dấu hiệu, ách, chờ một chút ——"

Lúc này, hẳn chợt thấy cái gì, nhìn chăm chăm Bạc Tú Tú, ngón tay hơi hơi kết động, có chút bưng bít đại ngộ bộ dáng: "Ha ha, thì ra là thế, thì ra là thế a, mười năm gian khổ học tập, trăm ngày mưa gió, ngàn mài Bách Luyện, chảy sắt, gãy sắt thành châm, Chúc cô nương Kim Bàng Đề Danh!"

"Kim Bàng Đề Danh? Tú Tú thi lên đại học?" Một cái trung niên bác gái một mặt kinh hi nhìn lấy Vương Tú Hà.

"Vương luật sư? Tú Tú thi lên đại học sao? Chúc mừng chúc mừng a!"

"Ta dựa vào, thật đúng là dám nói a."

Bên cạnh không ít người lập tức nói, cũng không biết bọn họ là quan hệ như thế nào, hiển nhiên đều biết.

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Mệnh lý quy ước ngành nghề, bắt trắc người chết

"A!" Bạc Tú Tú cũng trên mặt vui mừng, nhưng không có mở miệng nói chuyện, chỉ là chớp chớp mắt to mắt, một mặt hiếu kỳ nhìn lấy hẳn.

Vương Tú Hà lại không có trả lời, ngược lại một mặt ngạc nhiên nhìn chăm chăm Trầm Độ hỏi: "Đại Sư ngài nhìn, nữ nhi của ta lựa chọn chuyên nghiệp như thế nào? Tương lai nổi tiếng sao?"

Trầm Độ mỉm cười, không có nói thẳng, mà chính là nhìn qua Bạc Tú Tú chậm rãi nói ra: "Này mệnh sinh ra không tầm thường, thông minh lanh lợi người đi đầu, họ hàng xa Hàng xóm cho thỏa đáng, người người đều gọi nữ khôi nguyên. Tuổi Tiểu Vận đỏ, Bát Văn Kiến Nhật đồng dạng cùng, lúc tới vận chuyển hoa nở về sau, Lê Thụ nở hoa lộ xuân cho."

Tuy nhiên Trầm Độ nói nít mớ, nhưng là Vương Tú Hà làm sao nghe không rõ, trong nháy mắt đại hi: "Cám ơn cảm ơn, cảm ơn Đại Sư."

Trương Tuyên Trạch nghe nói, trong lòng vừa sợ vừa giận.

Hắn cùng Vương Tú Hà quen biết cũ, hai người là Hàng xóm, nhưng là không biết Bạc Tú Tú đã thi đậu đại hi, nhưng mà người này vậy mà xem xét liền nhìn ra, thực sự quá làm cho hắn khó có thể tin.

Nhìn Vương Tú Hà mẫu nữ phản ứng, tám chín phần mười là thật.

Trong đầu hẳn bỗng nhiên hồi tưởng lại vừa mới Trầm Độ nói mấy câu.

Nguyên bản hẳn coi là câu nói kia là hù唬, nhưng là liên tưởng tới mấy ngày nay chính mình gặp được chuyện xui xẻo, không khỏi để trong lòng của hắn giật mình.

Án đường biến thành màu đen, hình như có điềm dữ?

Dương thọ sắp hết người không lấy tiền?

Đã nghe qua người này nói qua mấy lần.

Tương Tuyền Trạch cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua toán mệnh còn có điều quy định này, bởi vì hần cho tới bây giờ đều không tin mệnh cũng không đoán mệnh, nhưng nhìn cũng không giả, chỉ là ——

Lúc này, hần bỗng nhiên phát giác được cái gì, vội vàng khiêng xuống đầu, lập tức phát hiện người trẻ tuổi kia chính đang ngó chừng hần, phát hiện giống như cười mà không phải cười, thần sắc quỷ dị.

Chốc lát ở giữa, đầu hần da nổi đứng lên, có loại run rẩy cảm giác.

"Đại Sư, ngài nhìn —— "

"Mệnh lý quy ước ngành nghề, bắt trắc người chết. Tương tiên sinh mạng người, bi nhân không tính, cũng không dám tính toán!" Trầm Độ phảng phất biết hần muốn nói gì, lập tức xen lời hần.

"Ta dựa vào a!"

Tương Tuyền Trạch sắc mặt cơ hồ trong nháy mắt biến thành đen, vừa sợ vừa giận, nhìn chằm chằm Trầm Độ có loại nhai thử muốn nứt cảm giác.

Vậy xem mọi người cũng hơi kinh ngạc, vô ý thức nhìn xem Trầm Độ, lại vô ý thức nhìn Tương Tuyền Trạch liếc một chút.

Bắt trắc người chết?

Đây chẳng phải là?

"A!"

Mọi người kịp phản ứng, bị kinh ngạc, đều nhao nhao đều cách Tương Tuyền Trạch xa một chút, một mặt hoảng sợ nhìn qua hần.

Người nào cũng không muốn dính người sắp chết xúi quẩy.

Từ xưa đến nay, toán mệnh nghề này, đúng là rất có nghề quy ước ngành nghề, bộ này quy ước ngành nghề đòi hỏi truyền lại, mỗi đời người đều hội tụ giác qua tuân thủ.

Từ xưa đến nay, dân gian một mực lưu truyền một loại thuyết pháp: Nếu như một người qua tìm Thầy Bói toán mệnh, coi xong sau Thầy Bói nói cho hần biết mạng hần không cần giao tiền quẻ, người này liền sẽ khóc lớn một trận. Vì cái gì không thu hần tiền quẻ, hần không chỉ có không cao hứng ngược lại sẽ khóc lớn một trận đau?

Cái này đến nói một câu, mệnh lý quy ước ngành nghề bên trong ba không thu, bốn không tính.

Thầy Bói xem bói lấy tiền, vốn là thiên kinh địa nghĩa sự tình, bởi vì, Thầy Bói bản thân cũng phải ăn cơm ở trọ mặc quần áo uống nước, cho nên, nếu là lấy tiền, bình thường hội người giàu sang thu nhiều, nghèo khó người thiếu thu, cực ít có không lấy tiền tình huống.

Chỉ có phía dưới ba loại tình huống không lấy tiền.

Một, dương thọ sắp hết người không lấy tiền, bởi vì người sống không thu người chết tiền;

Hai, đại họa tới người không tránh được người không thu, bởi vì đại họa lâm đầu, nói ít hội cửa nát nhà tan, thu hội tổn hại Âm Đức.

Ba, lại không hảo vận người không lấy tiền. Cái này đã nói lên, này người đã suy bại, đằng sau đại vận càng ngày càng kém, vĩnh viễn không xoay người thời cơ, loại này người không thu tiền quẻ.

Cho nên, nếu như Thầy Bói giúp người coi xong mệnh, nói người không cần giao tiền quẻ, như vậy người không cần đến cao hứng quá sớm. Bởi vì Thầy Bói là tại uyển chuyển nói cho người, mạng người đã phù hợp trở lên ba loại tin tức một trong: Hoặc là dương thọ sắp hết, hoặc là đại nạn tương lai mà không cách nào tránh khỏi, hoặc là hậu vận càng ngày càng kém.

Mà trừ ba không thu bên ngoài,

Mệnh lý quy ước ngành nghề bên trong còn có bốn không tính: Một, bắt trắc người khác tư ân, bởi vì sợ bị người gia hại; hai, bắt trắc phụ nữ có thai hoài thai giới tính, nếu không có hại Âm Đức; ba, bắt trắc Hung Đồ, nếu không khả năng phản thụ hại; bốn, kẻ có nội tâm bất thành bắt trắc.

Điểm thứ tư rất là trọng yếu.

Bởi vì nếu là kẻ có nội tâm bất thành, người coi như cho hần tính toán lại chuẩn, đem sự tình nói lại thấu triệt, hần cũng sẽ cảm thấy không cho phép, ngược lại nghi vấn hoặc là nói xấu Thầy Bói năng lực cùng danh vọng, ngược lại không bằng bắt trắc.

Lúc này, Trầm Độ nói bắt trắc người chết, chỉ bắt quá hủ một hủ Tương Tuyền Trạch thôi, mệnh lý quy ước ngành nghề bên trong cũng không có đầu này, người này luôn tại cái này mù quáng nhiều, trong lòng của hần có chút nổi nóng.

Nếu như không phải hần, căn bản không có nhiều chuyện như vậy.

Tương Tuyền Trạch sắc mặt cấp tốc biến ảo một chút, có chút nghiêng răng nghiêng lợi, chỗ nào không hiểu Trầm Độ có thể là ác ý trả thù?

Hắn lập tức khinh thường lạnh cười lạnh một tiếng: "Ha ha, cái gì tính là mệnh lớn sư? Ngươi là muốn hù ta đi? Còn tính là mệnh lớn sư? Ta nhỏ vào! Điểm ấy trò vật dừng tại trên người của ta, ngươi mười phần sai. Ta cũng không tin ngươi cái này cái lừa gạt. Tìm ngươi muốn ngươi dám ở cái này mở tiệm một ngày, ta sớm muộn hội vạch trần ngươi bộ mặt thật sự."

Trầm Độ mỉm cười, không nói gì.

Chỉ là nhìn qua hắn.

Tương Tuyền Trạch gặp hắn thần sắc quý dị như vậy, không khỏi trong lòng run rẩy, nhưng là hắn còn tiếp tục mắng một tiếng nói ra: "Phi, ngươi chờ đó cho ta nhìn!"

Sau khi nói xong, xoay người rời đi.

Nhưng là người nào đều có thể thấy được, lúc này hắn có chút miệng cọt gan thỏ.

"Đại Sư, ngài nói chuyện là thật sao? Hắn... Không phải là thật ư?" Vương Tú Hà mặt mũi tràn đầy ngưng trọng nói ra, nàng đã từng gặp qua Trầm Độ Tướng Thuật, cho nên có phần là tín nhiệm.

Trầm Độ quay đầu nhìn nàng liếc một chút, cười nhạt cười: "Ấn đường biến thành màu đen, điểm dữ vậy. Hôm nay tất có họa sát thân. Còn xác suất trúng sao? Không phải trăm phần trăm, nhưng là tám chín phần mười."

Vương Tú Hà giật mình, lập tức quay đầu nhìn xem Tương Tuyền Trạch.

Tương Tuyền Trạch còn không hề rời đi, lúc này nghe nói, lập tức tâm hồng cắt một tiếng, liền đi trở về, sẽ không tiếp tục cùng Trầm Độ nói chuyện với nhau.

Bởi vì càng nói tiếp, hắn càng cảm thấy sợ hãi.

Mấy ngày nay hắn xác thực kinh lịch cũng không ít chuyện xui xẻo.

Nhưng mà cũng không biết đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra, hắn vừa mới đi một bước, mọi người đột nhiên nghe được đình đương một tiếng, một cái chậu hoa từ trên trời giáng xuống.

"A!"

"Bành!"

Hai thanh âm gần như đồng thời xuất hiện, tiếp lấy một tiếng kịch liệt tiếng kêu thảm thiết, chậu hoa tứ phân ngũ liệt, mọi người chỉ thấy này Tương Tuyền Trạch ngã trên mặt đất, đầu rơi máu chảy.

"A!"

Mọi người sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

"Chuyện gì xảy ra? Chuyện gì xảy ra?"

"Một cái chậu hoa đến rơi xuống!"

"Từ nơi nào đến rơi xuống?"

Mọi người vẻ mặt hoảng hốt, nhao nhao hướng phía mái nhà nhìn lại, sau đó vô ý thức tản ra, ai cũng không biết vẫn sẽ hay không lần nữa rơi kế tiếp chậu hoa tới.

Đám người lấy lại tinh thần thời điểm, chỉ gặp Tương Tuyền Trạch nằm trên mặt đất, máu tươi đã từ trán bên trong bức ra, đã hôn mê.

Nhớ tới hai người vừa mới nói chuyện, xoát địa một chút, cơ hồ tất cả mọi người quay đầu nhìn chăm chú Trầm Độ, trợn mắt hốc mồm.

Dạng này quá thần kỳ a?

Trầm Độ lập tức cau mày một cái, kêu lên: "Nhanh gọi điện thoại gọi xe cứu hộ a, còn toàn thất thần làm gì? Có lẽ còn có thể cứu hắn nhất mệnh!"

"Xe cứu hộ?"

"Đúng đúng đúng, xe cứu hộ! Mau gọi xe cứu hộ!" Bên cạnh một người kịp phản ứng, lập tức lấy điện thoại di động ra gọi xe cứu hộ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Thần Nhân đọc diễn cảm thuật

Tương Tuyền Trạch cái này Vận rủi, đi thật là kịp thời a.

Trầm Độ hít một hơi qua nhìn liếc một chút, chỉ gặp Tương Tuyền Trạch đã bị nện ngất đi, mặc dù nói không đến mức mất mạng, nhưng là đầu rơi máu chảy tình huống, xác thực vô cùng nghiêm trọng.

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, lắc đầu thở dài, thành thị thói quen làm sao lại khó như vậy đời đâu? Không trung vòng cung, đây chính là đại tội a.

Xe cứu hộ rất nhanh liền đến trước mặt, mấy người gấp bận bịu luống cuống tay chân đem Tương Tuyền Trạch mang lên.

Chờ xe cứu hộ rời đi về sau, chung quanh trong nháy mắt trở nên hoàn toàn yên tĩnh, cơ hồ tất cả mọi người mới ngẩng đầu nhìn Trầm Độ, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

"Nói có việc liền có việc, liệu sự như thần, đây cũng quá chuẩn a?" Một cái cầm cây chổi bác gái nói ra.

"Vừa mới ta cũng không tin, cho là hắn là dọa người người, nhưng là bây giờ nhìn nhìn —— đáng sợ." Một cái dẫn tôn tử lão đại gia thở sâu, nhìn lấy Trầm Độ ánh mắt biến đến vô cùng nóng rực.

"Đại Sư ngài hôm nay còn miễn phí xem tướng sao? Không bằng nhìn xem ta tài vận như thế nào?"

"Đại Sư, nhìn xem ta, ta cũng phải nhìn nhìn!"

"Ta ta, nhìn xem ta."

Chung quanh lần nữa náo nhiệt lên, vô số người hướng phía Trầm Độ trào lên qua.

Trầm Độ gặp này, lập tức vui vẻ cười nói: "Hôm nay sẽ còn tiếp tục tính toán, miễn phí xem tướng, tùy duyên khen thưởng, bắt quá mọi người trước tiên cần phải xếp thành hàng, từng cái đến, không nên gấp gáp."

"Được rồi, xếp hàng xếp hàng, mọi người trước xếp thành hàng!"

"Trước xếp hàng!"

Có đôi khi, sự tình chính là như vậy đơn giản!

Khi một người vận khí đứng lên thời điểm, chưa từng người hỏi thăm đến đông như vậy hội, thường thường chỉ trong một ý nghĩ, Trầm Độ cấp tốc bắt đầu công việc lu bù lên, từng trương Nhân Vật Tạp tại trong đầu hắn xuất hiện.

"Đại thúc, ngài hôm nay không có việc gì, tạm thời không cần nhìn!"

"Đại gia, ngài thân thể có việc gì, khí sắc không quá bình thường, đề nghị ngài đi bệnh viện kiểm tra một lần."

"Trương tiên sinh, ngài mấy ngày nay đi là Vận rủi, cần nhiều chú ý dưới."

Mặc dù nói là miễn phí xem bói, nhưng là trên thực tế, khen thưởng người tương đối nhiều, có ít người nhìn trầm khung nói đúng, thậm chí trực tiếp vùng ba bốn trăm khối cho hắn, mà vừa mới đánh cược cũng kiếm lời một ngàn khối, nghiêm túc tính toán ra, ngày kế lại có hơn năm ngàn khối thu nhập.

Tính toán xong sau, Trầm Độ nhìn lấy thu nhập, không khỏi cười.

Vừa lòng thỏa ý.

Trọng yếu nhất là, tính toán lấy tính toán lấy, Thần Nhân điểm kinh nghiệm cũng tại lục tục ngo ngoe gia tăng, vèn vèn một ngày thời gian, liền thu hoạch được bảy Điểm kinh nghiệm, chờ đến đưa đi người cuối cùng về sau, trong đầu chỉ nghe được "Đốt" một tiếng, Thần Nhân đăng cấp vậy mà đề bạt.

Hắn lập tức nhìn xem, giao diện thuộc tính bên trên tin tức, đã đổi mới:

"Trầm Độ

Cấp hai Thần Nhân (điểm kinh nghiệm 0 100)

Tuổi tác: 22 tuổi;

Giới tính: Nam;

Thần Nhân kỹ năng:

Thần Nhân Tướng Thuật: Cấp 1 (lớn nhất cao ba cấp);

Thần Nhân đọc diễn cảm thuật: Cấp 0 (lớn nhất cao ba cấp);

Còn thừa có thể Chi Phối Kỹ Năng điểm số: 1

Thần Nhân Tướng Thuật: Một khoản như đao, bổ ra Côn Sơn phân Thạch Ngọc; hai mắt như điện, xem thấu Thương Hải phân biệt Ngư Long. Có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế.

Thần Nhân đọc diễn cảm thuật: Đọc diễn cảm bài văn có thể khiến người ta cảm thấy đồng vừa ý cảnh, ứng có ý cảnh cường hóa công năng, ảnh hưởng phạm vi, phương viên trăm mét."

Trầm Độ xem xét, lập tức sững sờ, trợn mắt hốc mồm.

Tại kỹ năng trong cổ vậy mà thêm ra một cái công năng? Tướng Thuật cũng không phải là duy nhất? Theo thăng cấp, Thần Nhân kỹ năng sẽ còn tăng nhiều?

Trong lòng của hắn trong nháy mắt đại hi.

Tuy nhiên đọc diễn cảm thuật hắn còn chưa từng dùng qua, nhưng nhìn này giới thiệu liền biết là một cái không phải bình thường kỹ năng, Tướng Thuật đều có thể bày biện ra hiệu quả như thế, như vậy, kỹ năng mới uy lực sẽ như thế nào?

Trầm Độ nhìn thấy còn thừa có thể Chi Phối Kỹ Năng điểm số còn có một chút, cơ hồ không có chút gì do dự, lập tức trong lòng mặc niệm một câu: Phân phối Điểm Kỹ Năng Thần Nhân đọc diễn cảm thuật một điểm.

Chỉ nghe được trong đầu đột một tiếng, Thần Nhân đọc diễn cảm thuật lập tức tăng lên tới nhất cấp.

Hắn cấp tốc đem chú ý lực đặt ở Thần Nhân đọc diễn cảm thuật bên trên, nhìn xem kỹ năng này có hiệu quả gì.

Rất nhanh, trong đầu tin tức giống như là đi ra.

Thần Nhân đọc diễn cảm thuật: Có thể đọc diễn cảm bài văn (Lan Đình Tập Tự (Đào Hoa Nguyên Ký (Tuý Ông Đình nhớ mỗi ngày lần đầu sử dụng đọc diễn cảm thuật, có thể lấy được Thần Nhân điểm kinh nghiệm một điểm.

Mặc dù không có Thần Nhân Tướng Thuật huyền ảo như vậy, nhưng là trong lòng của hắn cũng cực kỳ hưng phấn, bởi vì cái gọi là Kỹ Đa Bất Áp Thân, kỹ năng loại vật này, tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Bất quá, cái này Thần Nhân đọc diễn cảm thuật là lấy làm gì?

Đọc diễn cảm bài văn?

Trầm Độ ngẫm lại, lập tức quay người hướng phía đường đi góc rẽ Thư Điểm chạy tới.

(Lan Đình Tập Tự (Đào Hoa Nguyên Ký) cùng (Tuý Ông Đình ký » cái này ba thiên văn chương, hắn đã quên mất không sai biệt lắm, muốn đọc diễn cảm, nhất định phải mua sách mới được.

May mắn kẻ bên này có một hiệu sách.

Rất nhanh, Trầm Độ tìm đến muốn muốn đồ, vật, cấp tốc bụng lấy thật dày thư tịch đi về tới.

Thiên Mệnh các đối diện, là một cái công viên nhỏ, tại trong công viên trồng không ít vườn hoa cây cỏ, Sống lâu lên Lão làng, bình thường có không ít người đều tại trong công viên tản bộ, ngẫu nhiên có một ít học sinh hội tại trong công viên đọc sách.

Lúc này đã đến lúc chạng vạng tối, trời chiều còn a có tán đi, chính là tản bộ tốt thời gian, cho nên trong công viên có không ít người đang đi lại.

Trầm Độ trực tiếp đi đến bên công viên bên trên dừng lại.

Nhìn này đọc diễn cảm thuật giới thiệu, tựa hồ là có thể ảnh hưởng người khác, bởi vì không biết hiệu quả sẽ như thế nào, hần dự định thử một chút lại nói.

Kinh lịch nhiều chuyện như vậy, Trầm Độ da mặt đã rất dày, cũng không thấy đến xấu hổ, bụng lấy thư tịch liền bắt đầu đọc diễn cảm đứng lên.

Vừa mới bắt đầu thanh âm rất nhỏ, nhưng là đằng sau dần dần tăng lớn.

Hần đọc diễn cảm bài văn là (Đào Hoa Nguyên Ký tác giả Đào Uyên Minh, là cô đại đại danh đỉnh đỉnh một mảnh bài văn, cơ hồ không ai không biết không người không hay.

"Tân Thái Nguyên bên trong, Vũ Lăng người bắt cá vì nghiệp. Duyên suối được, quên đường xa gần. Chợt gặp rừng hoa đào, kẹp bờ mấy trăm bước, bên trong không tạp Thụ, cỏ thơm ngon, hoa rụng rực rỡ, Ngư Nhân rất dị chi. Phục tiến lên, muốn nghèo Lâm..."

"A? Có người tại sách?"

"Là trầm Đại Sư! Trầm Đại Sư tại đọc diễn cảm bài văn?"

"Đào Hoa Nguyên Ký? Thanh âm này trầm bổng du dương, đọc diễn cảm thật là dễ nghe a!"

Cứ việc đi qua một ngày, mọi người đối Trầm Độ đã có chút quen thuộc, nhưng là vẫn mang theo cực kỳ tốt đẹp quan tâm.

Hiện tại chợt thấy hần vậy mà đi tại bên lề đường, vậy mà đối công viên đọc diễn cảm lên bài văn đến, không khỏi kinh ngạc không thôi.

Đầu tiên là cảm thấy êm tai, giống như ngọc thạch thanh âm, rõ ràng, giàu có từ tính, gọi cảm tiếng như chuông lớn, cực kỳ cời mờ, có một loại Dương Cương Chi Khí.

Sau đó, êm tai nói: "Lâm chỉ nguồn nước, liền đến một núi, núi có miệng nhỏ, phẳng phát nếu có quang. Liền bỏ thuyền, từ miệng nhập. Sơ cực hẹp, mới nhà thông thái. Phục được mấy chục bước, rộng mở trong sáng. Thổ địa bình bõ, ốc xá nghiêm chỉnh, có ruộng tốt đẹp ao cây dâu trúc chi thuộc. Thiên Mạch giao thông, Gà chó tương nghe. Bên trong tới lui loại lâm, nam nữ ăn mặc, tất như ngoại nhân. Tóc vàng tóc trái đào, cũng vui mừng tự nhạc."

Khi hần niệm đến Lâm chỉ nguồn nước lúc, mọi người lập tức cảm giác được toàn bộ bài văn bỗng nhiên thay đổi một chút, trở nên chữ chữ huyền cơ.

Cơ hồ sở hữu đang nghiêm túc nghe người ta, đều trong nháy mắt cảm giác được một loại mỹ diệu thanh âm ở trong lòng nhảy lên, tựa như âm thanh thiên nhiên, cho bọn hần mang đến một loại tâm thần thanh thần cảm giác.

"Oa!"

"Thật là dễ nghe!"

Bọn họ nhất thời có chút say mê, kinh hô một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Ta giúp ngài quét dọn

Nhưng mà một số người rất nhanh liền giật mình tỉnh lại, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Thanh âm còn đang bốc lên.

"Gặp Ngư Nhân, chính là kinh hãi, hỏi sở tòng tới. Cỗ đáp lại. Liền muốn còn nhà, thiết lập tửu giết gà làm ăn. Trong thôn nghe có người này, mạo đến hỏi thăm. Từ Vân tổ tiên tránh Tàn Thời loạn, dẫn đầu thế tử áp người tới đây tuyệt cảnh, không phục xuất chỗ này, liền cùng ngoại nhân khoảng cách. Hỏi nay ra sao thế, chính là không biết có Hán, vô luận Ngụy Tấn. Người này từng cái vì cổ nói nghe thấy, đều là than tiếc. Hơn người các phục kéo dài đến nhà, đều là ra rượu và đồ nhắm. Ngừng mấy ngày, từ qua. Trong cái này tiếng người nói: "Không đủ vì ngoại nhân nói."

Trầm bổng du dương thanh âm, có một loại không khỏi giai diệu, thật giống như âm thanh thiên nhiên thanh âm, nhảy lên tại tất cả mọi người trái tim,

khiến người ta cảm thấy tâm thần thanh thản, xuất hiện một bộ thần kỳ Đào Nguyên cảnh tượng.

"Đã ra, đến thuyền, liền đỡ hướng đường, khắp nơi chỉ chỉ. Cùng quận dưới, nghệ Thái Thú, nói như thế. Thái Thú tức sai người theo hướng, Tầm hướng chỗ chỉ, liền mê, không còn đến đường. Nam Dương Yoo từ ký, cao thượng sĩ vậy. Nghe ngóng, vui vẻ quy hướng. Không có kết quả, Tầm bệnh cuối cùng, sau liền không hỏi thăm người."

"Oa, êm tai, quá êm tai! Đào Hoa Nguyên Ký lại còn có thể dạng này niệm?"

"Trầm Đại Sur niệm bài văn vậy mà đọc lên ý cảnh? Thực sự quá thần kỳ!"

"Ta từ chưa từng nghe qua có người dạng này niệm bài văn. Đào Uyên Minh dưới ngòi bút Bồng Lai Tiên Cảnh thật đẹp a."

Tại Đại Huyền đường phố cách đó không xa lầu hai cửa sổ bên trên, Vương Tú đẹp đẽ cùng Bạc Tú Tú hai người cũng chính mở to hai mắt, nhìn chăm chăm phía dưới nhìn.

Lúc này, mọi người thấy Trầm Độ ánh mắt nghiêm chỉnh biến, từ vừa mới Thầy Bói, biến thành một người cao nhân đắc đạo.

Này một thân sạch sẽ áo sơ mi trắng phẳng phất cũng là cổ nhân đang đọc sách bộ dáng, hoàn toàn không ăn khói lửa, có loại tung bay như Tiên cảm giác.

Bọn họ nhiều năm như vậy sách, vẫn là lần đầu nghe được có người niệm Bồng Lai Tiên Cảnh, vậy mà niệm dễ nghe như vậy, vẫn là lần đầu nghe được có người niệm Đào Hoa Nguyên Ký, còn có thể như thế niệm.

Niệm xong lúc, một bộ thần kỳ cảnh tượng xuất hiện tại sở hữu đang nghiêm túc nghe người ta trong đầu —— cổ cổ gió nhẹ quét mà đến, hoa đào đóa đóa, khe nước chảy tràn, hoa rụng rục rờ, chớp mũi, thậm chí còn có thể ngửi được một cỗ Hoa Hương vị cây lúa mùi thơm.

"Bồng Lai Tiên Cảnh a!"

Một tiếng thốt lên kinh ngạc âm thanh xuất hiện,

Một số vừa mới tan ca về nhà dân đi làm trong nháy mắt cảm giác được thân thể nhẹ bẫng, phẳng phất nghe mảnh này bài văn về sau, sở hữu mỗi một đều quét sạch sành sanh.

"Hắn là ai a?"

Có người không biết Trầm Độ, vội vàng lôi kéo bên cạnh một người hỏi.

"Gọi Trầm Độ, hôm nay vừa mới chuyển đến bên này mở tiệm, nặc, nhà này toán mệnh cửa hàng cũng là hắn. Đây chính là một vị đại sư a, toán mệnh tính toán một cái chuẩn một cái."

"Thần kỳ như vậy?"

Niệm xong cái này bàn bài văn về sau, Trầm Độ nhìn lấy mọi người chung quanh nghị luận âm ỉ, không khỏi kinh ngạc dưới, sau đó mỉm cười, cũng không nói thêm cái gì, thu hồi thư tịch đi trở về.

Một điểm Thần Nhân điểm kinh nghiệm tới tay, tuy nhiên không nhiều, nhưng là nước chảy đá mòn.

"Trầm Đại Sur, người vừa mới niệm này bài văn thật là tốt nghe!"

"Trầm Đại Sur, người là ở nơi nào học? Ta làm sao nghe được như trước kia khi đi học Hậu lão sư niệm không giống nhau a?"

"Có một loại đặc biệt vận vị, quá lợi hại!"

Mấy người lập tức chào đón tò mò hỏi.

Trầm Độ cười cười: "Trước kia học, vừa mới cảm giác đến phát chán, liền niệm bên trên nhất niệm, ta thật thích thiên văn chương này. Nếu là mọi người cũng ưa thích lời nói, vậy ta về sau liền nhiều niệm niệm!"

"Ưa thích ưa thích, rất ưa thích, trầm Đại Sur, người niệm tốt có ý cảnh a! Ta đều ngửi được hoa đào mùi thơm."

"Trầm Đại Sur, người có thể lợi hại, nguyên lai cái này bài văn còn có thể như thế niệm!"

Trầm Độ lắc đầu cười cười, cùng bọn hắn phiếm vài câu, liền đóng cửa về nhà, bận bịu cả ngày thời gian, hắn cảm thấy rất mệt mỏi, là thời điểm nghỉ ngơi một chút.

Đọc diễn cảm thuật đọc diễn cảm bài văn, tuy nhiên quả thật có thể cho người ta rất lợi hại cảm giác đặc biệt, nhưng là thực so ra kém Tướng Thuật thần kỳ, nhiều nhất về sau hốt du người hoặc là vì Thần Nhân điểm kinh nghiệm niệm nhất niệm a.

Bất quá,

Cũng có thể là hần không có tìm được chính xác công dụng, còn không biết dùng như thế nào, ý cảnh này cường hóa công năng, nếu là đi làm lão sư nói không chừng sẽ rất tốt.

Tạm thời mặc kệ, ngày mai tiếp tục xem tướng.

Bây giờ nhìn Tướng Tài là hần Chủ Nghiệp, hần dần dần thích.

Một đêm thời gian rất nhanh liền quá khứ, ngày thứ hai, Trầm Độ sớm liền đến cửa hàng.

Song khi hần đi vào cửa hàng thời điểm, lại nhìn thấy tại cửa hàng đứng trước mặt một người trung niên, không biết muốn làm gì.

Hần hơi đi vào nhìn một chút, hơi kinh ngạc dưới, lập tức liền cười, chỉ gặp trung niên nhân kia lại là hôm qua Trương Tuyên Trạch.

Hần nhanh như vậy liền khôi phục?

Bất quá hần hiện tại còn bao lấy đầu, đoán chừng là hôm qua bị nện không rõ, cũng không biết dự định làm cái gì, vậy mà canh giữ ở hần cửa hàng trước.

Trầm Độ ngẫm lại, cũng không do dự, hướng phía phía trước đi qua.

Ai biết này Trương Tuyên Trạch gặp hần tới, lập tức lộ ra vẻ vui mừng cùng xấu hổ, cấp tốc chào đón có chút quần bách địa siểm cười một tiếng hỏi: "Trầm Đại Sư, ngài qua tới làm ả nhà?"

Thanh âm kia, ngọt ngào thật giống như trong vườn tre tiểu bằng hữu, tràn ngập nhu thuận.

Trầm Độ nhàn nhạt liếc nhìn hần một cái, cũng không biết hần mục đích là cái gì, lười nhác hỏi nhiều, xuất ra chìa khoá mở cửa.

"Trầm Đại Sư, ngài hôm qua tính toán thật là chuẩn a. . ." Trương Tuyên Trạch gặp Trầm Độ không để ý tới hần, tựa hồ một thoại hoa thoại, tiếp tục xấu hổ cười nói.

"Hôm qua ta có mắt không biết Kim Trương Ngọc, đắc tội trầm Đại Sư ngài, còn xin ngài thứ lỗi, hôm nay ta là chân thành tới cho trầm Đại Sư ngài xin lỗi."

"Không cần, Trương tiên sinh mời trở về đi!" Trầm Độ liếc nhìn hần một cái, lắc đầu thản nhiên nói, cũng không để ý tới hần, cầm lấy bên cạnh cây chổi, dự định quét dọn một chút cửa hàng.

Hôm qua bận quá, về nhà thời điểm, cửa hàng không kịp quét sạch sẽ, hôm nay đã dự định chính thức buôn bán, rất cần tiền thanh lý rác rưởi tro bụi.

Trương Tuyên Trạch xem xét, vội vàng đoạt lấy cây chổi, vẻ mặt tươi cười nói ra: "Trầm Đại Sư, ta giúp ngài quét dọn đi. Ngài tại ngồi bên cạnh một hồi, ta giúp ngài quét dọn!"

Nói, cầm lấy bên cạnh thùng rác, cấp tốc tại trong tiểu điểm ra sức quét đứng lên.

Trầm Độ xem xét, không khỏi cảm thấy khôi hài.

Người này ngược lại là hội gió chiều nào theo chiều nấy.

Bất quá hần vẫn là không có mở miệng nói chuyện, gặp cây chổi đã bị lấy đi, thế là liền quay người khăn mặt xoa lau bàn.

Trương Tuyên Trạch xem xét, vội vàng lại để chổi xuống, đi tới đoạt lấy khăn mặt cười nhỉnh nói: "Trầm Đại Sư ngài liền nghỉ một lát đi, ngài nghỉ một lát, ta giúp ngài xoa, ta giúp ngài xoa. Ngài tuyệt đối đừng mệt mỏi!"

Trầm Độ không khỏi im lặng, ngẩng đầu nhìn hần: "Trương tiên sinh làm gì như thế?"

"Nên như thế, nên như thế!" Trương Tuyên Trạch vội vàng nhỉnh nọt giống như phải nói.

Người này đoán chừng là một cái đồ hèn nhát a?

Hôm qua rõ ràng cứ như vậy dùng sức mạnh?

Trầm Độ im lặng, chỉ thật là bình tĩnh mà hỏi thăm: "Ngươi muốn ta cho ngươi tính toán?"

Trương Tuyên Trạch gật đầu, trong nháy mắt một mặt hoảng sợ nói: "Vâng, trầm Đại Sư, ngươi cần phải giúp ta một chút a, ta bên trên có lão, dưới có nhỏ, nếu là ta xảy ra chuyện, như vậy cả nhà của ta đều xong, còn hi vọng Đại Sư ngài đại nhân bất kể tiểu nhân qua, cho ta xem một chút, vì ta chỉ điểm sai lầm, chỉ cần về sau có thể bình an, ta tất có thâm tạ."

Trầm Độ nghe nói, không khỏi giống như cười mà không phải cười nhìn qua hắn: "Còn nhớ rõ, hôm qua ngươi cực thê, nhưng là muốn có Tự Phiến Nhi Thập Bát Chương!"

"Cái này ——" Trương Tuyên Trạch nhất thời mặt mũi tràn đầy xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Người nhìn cũng là 1 cái đại Đại Gian Thương

Bất quá hắn rất nhanh liền kịp phản ứng, vội vàng cầu khẩn nói: "Trầm Đại Sư, van cầu ngươi, ngài liền xin thương xót, cứu cứu ta đi! Ta có mắt như mù Thái Sơn, đắc tội ngài, là ta không đúng, ta nên đánh, ta nên đánh!"

Nói, lập tức đối với mình mặt, lớp bốp phiến đứng lên: "Ta nên đánh, ta nên đánh, ta thực sự nên đánh!"

Trầm Độ nhìn xem, không khỏi mỉm cười, vội vàng ngăn trở hắn nói ra: "Tốt, đầu ngươi thụ thương, cũng không cần đánh, ta liền cho ngươi xem một chút đi!"

Trương Tuyên Trạch nhất thời đại hi: "Cảm ơn, cảm ơn ngài trầm Đại Sư!" Nói, lại trong túi mặt sờ sờ, lấy ra một xấp tiền đưa cho hắn: "Trầm Đại Sư, hôm qua thật là ta thua, ta nhận thua cuộc, cái này một vạn khối tiền là bại bởi ngài."

Trầm Độ không nghĩ tới hắn trực tiếp bỏ tiền, hơi hơi sững sờ một chút, khoát tay cười nói: "Cái này liền không cần, thu trở về đi. Nhìn thấy ngươi nhận lầm phân thượng, ta liền nói nhiều một câu, ngươi vấn đề không là rất lớn, muốn bỏ đi cái này Vạn rui, chỉ có một đầu đường có thể đi, cái kia chính là làm việc thiện!"

Trương Tuyên Trạch nghe nói, nhất thời mừng rỡ trong lòng, tiến lên một bước kích động nói: "Rất đa tạ trầm Đại Sư ngài, hôm qua ta có mắt không trông, đắc tội ngài, thực sự sai lầm. Ngươi yên tâm, từ nay về sau, ta chính là ngài trung thực Fan, ngài sự tình chính là ta sự tình. Mong rằng về sau trầm Đại Sư ngài có thể tiếp tục vì ta chỉ điểm sai lầm."

"Lại nói, lại nói!"

Trầm Độ cười ha ha.

"Vậy cái này một vạn khối..." Trương Tuyên Trạch nhìn qua hắn.

Trầm Độ nhàn nhạt lắc đầu nói ra: "Thu trở về đi, quân tử ái tài, Thủ Chi Hữu Đạo, chờ đến về sau ngươi được đại vận, lại đến cảm tạ ta cũng không muộn!"

Trương Tuyên Trạch sững sờ một chút, trong nháy mắt cảm động rồi tỉnh rồi mù, nước nỡ nói: "Cảm ơn, cảm ơn Đại Sư ngài, ngài là thật to lớn sư a!"

Trầm Độ cười cười, lắc đầu im lặng.

Trương Tuyên Trạch nói xong, cũng không có nói tiếp cái gì, cáo biệt một câu, liền vội vàng rời đi tiểu điểm, đoán chừng là làm việc thiện qua.

Trầm Độ gặp này, không khỏi cảm thấy buồn cười, hắn nhìn thật rất lợi hại sợ hãi, cũng không biết mấy ngày nay đến tốt cùng kinh lịch cái gì.

Thực, Trương Tuyên Trạch khí vận giá trị đã tăng trở lại, cho dù hắn không làm cái gì, cũng sẽ không có vấn đề gì, cái gọi là làm việc thiện, chẳng qua là lấy có a.

Bất quá ——

Gia hỏa này vậy mà không có giúp hắn đem cửa hàng quét dọn xong liền đi, thực sự ác liệt a.

Trầm Độ trong lòng nhịn không được đầu đen rau muống một câu.

Đứng dậy đem rác rưởi ngược lại ở bên cạnh trong thùng rác, tiếp tục đem cửa hàng quét sạch sẽ.

Làm cho này hết thảy về sau, Trầm Độ ngồi tại trước bàn vượt lên trước, như là đã quyết định chính thức vận doanh cửa hàng, như vậy là thời điểm định

ra cửa hàng quy củ, dù sao không có quy củ không được phương viên.

Đã mình mở tiệm làm ăn, như vậy làm sao mở rộng đám khách hàng là nhất định phải, hần còn muốn lời ít tiền mua chiếc xe lái một chút đây.

Hôm qua là miễn phí xem bói, tùy duyên khen thưởng, tuy nhiên đi qua ngẩn ngui một ngày, nhìn qua tướng không ít người, nhưng là Trầm Độ cũng biết, đem so sánh toàn bộ Đại Huyền đường phố người mà nói, năm mươi, sáu mươi người căn bản không tính là gì, cho nên đoán chừng còn muốn Thí Điểm miễn phí xem bói.

Hần hơi suy tư một chút, tuyệt đối dự định tạm thời trong một tháng này ném thử mỗi ngày miễn phí ba quẻ, sau đó qua ba quẻ sau liền cần thu phí, mỗi quẻ một trăm, người giàu sang thu nhiều, nghèo khó người thiếu thu.

Hần còn cần một số dư luận, cho mình tạo thế.

Trầm Độ không do dự, lập tức đem quy củ viết xong, làm tuyên truyền treo ở lối vào cửa hàng bên trên, sau đó sửa sang lại trong cửa hàng Vật phẩm trang sức cùng tranh chữ, nhưng mà để hần không nghĩ tới là, mới vừa vận chỉnh lý đến một nửa, một người liền đẩy cửa đi tới.

"Ngươi chính là thầy tướng số kia?"

Khẩu khí có chút bất thiện, mang theo một số nghi vấn, không bình thường không lễ phép.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại.

Đây là một cái trên dưới hai mươi tuổi thiếu nữ, ăn mặc một đầu cạp quần màu lam, da thịt trắng nõn kiều nộn, tướng mạo cực kỳ xinh đẹp, tra hỏi thời điểm, đặc biệt ngẩng đầu chăm chăm Trầm Độ liếc một chút, nhú lên đại mi nói ra: "Dài nhìn như vậy tướng sao? Ngươi không phải là gạt người a?"

Trong giọng nói mang theo nồng đậm lo nghĩ cùng không tín nhiệm.

Trầm Độ lập tức liền khó chịu, không nghĩ tới cái thứ nhất vào cửa, lại còn là không tin, mấy ngày nay liên tục bị người nghi vấn, hần đã rất lợi hại phiền, cho nên nói chuyện cũng không khách khí, lập tức nói: "Cô nương, Bản Điểm kẻ có nội tâm bất thành bất trắc, nếu không tin, còn qua mời trở về đi."

Hần đã không có ý định đang cùng người cãi cọ.

Thiếu nữ cũng chưa đi, ngược lại neho lại đôi mắt nhiều hứng thú theo dõi hần: "Há, nói như vậy, ngươi thật có thể xem tướng lạc?"

Trầm Độ đành phải gật gật đầu: "Không tệ, bi nhân có thể nhìn. Cô nương muốn đo cái gì?"

Thiếu nữ lập tức từ trên xuống dưới dò xét hần liếc một chút, sau đó nhú lên đại mi nói: "Ta ngược lại nhìn không ra ngươi còn có bực này bản sự. Nghe người khác nói ngươi có thể đo người tính danh có thể nhìn nhân khí vận, bị truyền muốn bao nhiêu thần kỳ có bao nhiêu thần kỳ? Có phải là thật hay không?"

Trầm Độ nghe nói, cười cười nói: "Giả như Thật thì Thật cũng là Giả, thật làm giả thì giả cũng thật, cô nương làm gì nghe người khác nói? Chính mình tận mắt nhìn chẳng phải sẽ biết?"

"Thế nhưng là ta sợ ngươi lừa gạt. Ngươi người này nhìn tựa như là một cái to lớn Gian Thương, còn là rất rất lớn loại kia!" Thiếu nữ tròn mắt đi dạo nói ra: "Người khác nói với ta, ngươi lừa gạt rất nhiều rất nhiều người."

Trầm Độ sắc mặt trì trệ, cười khổ nhìn qua nàng: "Cô nương là tìm đến sự tình a?"

"Không tệ a! Ta chính là đến tìm sự tình!" Thiếu nữ tròn mắt đi dạo, có chút cổ linh tinh quái, cười một tiếng: "Hắc hắc, ta liền muốn nhìn một chút, ngươi đến tột cùng có hay không bản lĩnh này! Nghe nói ngươi có thể đoán người tính danh? Vậy thì tốt, ngươi đoán ta tính danh bên trong có cái gì chữ, ngươi muốn đoán được, ta liền tin ngươi. Bằng không ta liền cáo ngươi lừa dối."

Đầu phụng!

Lại là cái này.

Tuy nhiên hôm qua bởi vì Tương Tuyền Trạch sự tình, nhường một chút không ít người tin phục, nhưng là do ở thời gian còn thiếu, người đáng tin vẫn còn tương đối thiếu.

Thiếu nữ này, rõ ràng cũng là bên trong một cái.

Nói thật, Trầm Độ không bình thường buồn nôn loại kiểm tra này cùng không tín nhiệm, bởi vì trước mấy ngày liền đã náo ra không ít chuyện đến, để hần không bình thường xấu hổ.

Ngẫm lại, hần thân nhiên nói: "Nếu là cô nương không tin, vậy thì mời về đi. Bản thân không có hứng thú theo cô nương chơi game."

"Nói như vậy, ngươi không dám?" Thiếu nữ lập tức tiến lên một bước, theo dõi hần.

Trầm Độ lắc đầu nói: "Đoán tính danh, chẳng qua là điều trù tiểu kỹ, hoa không bao nhiêu thời gian. Chỉ bất quá cô nương đã không tin, cần gì phải đo

đến đo đi? Mệnh lý thường quy, kẻ có nội tâm bất thành bất trắc cũng không phải đã nói nghe, mong rằng cô nương tự giải quyết cho tốt."

Rõ ràng là tới gây sự, cũng lười cùng với nàng nói bậy, lại nói, cô em gái này mệnh lý rất bình thường, không có cái gì tốt tính toán.

Hắn dự định lập xuống uy, về sau phạm là vào cửa hàng kẻ có nội tâm bất thành bất trắc!

Thiếu nữ không khỏi giận dữ: "Hôm nay ngươi nếu là không cho ta tính toán, ngươi có tin ta hay không lập tức liền gọi điện thoại báo động cáo ngươi lừa dối? Ngươi quả nhiên là thật lớn mặt, hốt du ngươi vậy mà hốt du đến ta tới."

Trầm Độ nhủ thầm: "Cô nương, bí nhân có đắc tội qua ngươi?"

"Đương nhiên! Ngươi bây giờ không phải tội ta sao? Ngươi hôm qua nhìn nhiều người như vậy, vì cái gì liền không thể cho ta nhìn? Muốn nói ngươi không phải lừa đảo, ta đánh chết cũng không tin!" Thiếu nữ lạnh lùng theo dõi hắn nói ra.

Trầm Độ cau mày nhìn chằm chằm nàng khuôn mặt, trong lòng cũng có chút nổi nóng, lập tức nói: "Muốn cho cô nương nhìn cũng được, bất quá hôm nay ta đã tạm thời không có ý định miễn phí nhìn, mà chính là cần thu phí, cô nương cần —— "

"Ta cho ngươi tiền, muốn bao nhiêu?" Thiếu nữ không khách khí cắt ngang hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Phù Du Chi Vũ, Y Thường Sở Sở

Trầm Độ cũng có chút nổi nóng, lạnh lùng nói: "Hai vạn, thiếu một phần không tính!"

"Ngươi. . ." Thiếu nữ nghe được muốn nhiều như vậy, sắc mặt trì trệ, cấp tốc giận hỏi: "Muốn nhiều như vậy, ngươi tại sao không đi đoạt a?"

"Bời vì cái này so đoạt còn nhanh hơn, thế nào? Có vấn đề sao?" Trầm Độ không khách khí nhìn chằm chằm nàng nói.

Thiếu nữ gặp hắn một bộ Gian Thương bộ dáng, kém chút khí xóa, nổi giận đùng đùng chỉ hắn kêu một tiếng: "Tên lừa đảo, ngươi quả nhiên là một cái lừa gạt!"

Trầm Độ cũng mặc kệ nàng nói cái gì, nếu là tới gây sự, này liền không cần thiết khách khí, lập tức chỉ cửa tiệm nói ra: "Đã cô nương không nguyện ý, như vậy mời trở về đi! Bản Điểm làm ăn, coi trọng là ngươi tình ta nguyện, già trẻ không gạt."

"Tốt ngươi cái Gian Thương. . . Ta tin ngươi tà!" Thiếu nữ khí sắc mặt trắng bệch, lập tức lại lạnh lùng nói ra: "Nếu là ngươi không đúng đây? Nên nói như thế nào?"

Trầm Độ bất đắc dĩ cười cười, đi đến bên bàn tọa hạ: "Chỉ cần ta nhìn thấy ngươi, không có có bất thường. Bí nhân nhìn lên thiên cơ, Tri Thiên Mệnh, phá Nhân Kiếp, Hiểu Sinh chết, một câu Thiên Kim, há lại cô nương ngươi có thể tùy tiện phỏng đoán."

"Khẩu khí thật là lớn!" Thiếu nữ sắc mặt nhất thời càng thêm khó chịu, lạnh lùng nói ra: "Tốt, hai vạn một quẻ đúng không? Ta tính toán! Nếu là không đúng, bản cô nương lập tức tìm người nện ngươi cửa hàng, ngươi cho ta rất tốt. Ta ngược lại thật ra muốn nhìn ngươi chó này miệng có thể phun ra cái gì Ngà Voi tới."

Nói, cũng đặt mông ngồi tại bên bàn bên trên, nổi giận đùng đùng.

"Ngươi tính toán?"

Trầm Độ sững sờ.

Hắn vừa mới nói hai vạn một quẻ, chẳng qua là thuận miệng nói một câu hù một hù a? Làm sao có thể muốn nhiều tiền như vậy? Bình thường tính toán một quẻ, có ba bốn trăm khối cũng không tệ.

"Không tệ, ta tính toán! Không dám?" Thiếu nữ căm tức theo dõi hắn.

Ta qua!

Nữ sinh này quả nhiên là một cái thổ hào a, hai vạ một quẻ, con mắt đều không nháy mắt một chút.

Trầm Độ ưa thích thổ hào, càng vùng tiền như rác thổ hào.

"Đừng trách ta không có cảnh cáo ngươi, nếu là ngươi sai, ta muốn ngươi đẹp mặt!" Thiếu nữ rõ ràng chịu đựng lửa giận.

Người khác xem bói miễn phí, nàng xem bói lại muốn hai vạ, mặc dù nói nàng không thiếu tiền dùng, nhưng là hai vạ cũng không phải một cái con số nhỏ.

Nàng chỗ nào không biết người trẻ tuổi này đặc địa khó xử chính mình a?

Trầm Độ nhất thời một mặt đỏ khốc đỏ cười, vậy mà lại gặp được một cái kỳ hoa.

Ngẩng đầu liếc mắt một cái thiếu nữ này, môi hồng răng trắng, dung mạo như thiên tiên, trên cổ còn mang theo một chuỗi tinh xảo dây chuyền, da thịt trắng nõn kiều nộn, bảo dưỡng vô cùng tốt, hiển nhiên là không thiếu tiền dùng người, cũng không biết nàng mục đích là cái gì?

Ngẫm lại, cũng không do dự, hỏi: "Cô nương là muốn đo tính danh đúng không?"

"Đúng!"

"Đã như vậy, cô nương đưa tay ra đi!" Trầm Độ lập tức nói.

"Muốn tay làm gì?" Thiếu nữ theo dõi hần.

Trầm Độ nhún vai bình tĩnh nói: "Cần xem tướng tay tướng mạo cùng Cốt Tướng, mặt khác, nếu là có sinh nhật cũng cho ta một chút, không phải vậy không có bằng chứng, đo không ra!"

Thiếu nữ hơi hơi nhíu lên đại mi, ngẫm lại, cũng không do dự, lập tức giơ tay lên để lên bàn.

Song khi Trầm Độ muốn nắm lên nàng tay nhỏ lúc, trong nội tâm nàng giật mình, lập tức nắm tay thu hồi qua, lạnh lùng theo dõi hần.

"Ngươi muốn làm gì?"

Ngừa đầu theo dõi hần, nghiêm chỉnh là một bộ nhìn sắc lang bộ dáng.

Trầm Độ nhất thời chỉ cửa, lạnh lùng nói: "Cô nương mời về!"

Thiếu nữ nghe nói, lại lần nữa đem tiểu vron tay ra đến cả giận nói: "Tốt, ta tính toán!"

Ngữ khí có chút nghiêng răng nghiêng lợi.

Trầm Độ không khỏi mỉm cười, nhìn lấy này trắng nõn non mềm tay nhỏ, trong lòng không khỏi cảm khái.

Tay này tinh tế ôn nhu, da mịn thịt mềm, nắm trong tay cảm giác hần là vô cùng tốt, chỉ bất quá này tướng mạo hung thần ác sát, tính khí đoán chừng cũng không khá hơn chút nào.

Quả nhiên, nữ nhân xinh đẹp, tính khí đồng dạng rất kém cỏi.

Cũng được cũng được, không đáng theo một cái tiểu nữ sinh tức giận, nói không chừng nàng hôm nay là đại di mục đến đâu?

Trầm Độ nhẹ nhàng đặt nắm lên nàng tay nhỏ,

Tỉ mỉ quan sát đứng lên.

"Làm sao? Nhìn không ra?"

Tay nhỏ bị người nắm, lập tức truyền đến một loại cảm giác kỳ quái, để thiếu nữ thần sắc càng thêm khó chịu, lạnh lùng theo dõi hần.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn nàng liếc một chút, mỉm cười: "Nhìn nha, là có thể nhìn ra, chỉ bất quá —— cô nương ngươi cái này chức nghiệp lựa chọn có chút không đúng a!"

"Ít nói lời vô ích, mau nói, tên của ta bên trong có cái gì chữ? !" Thiếu nữ thúc giục nói, tựa hồ lười nhác cùng với nàng nói nhảm.

Trầm Độ buông nàng ra tay nhỏ, gật đầu mỉm cười: "Thôi được, vậy bí nhân liền nói một câu, cô nương danh tự lấy được thật đúng là đặc biệt, Phù Du Chi Vũ, Y Thường Sở Sở. Tâm chi lo vậy, tại ta nơi hội tụ. Phù Du chi dực, hái hái y phục. Tâm chi lo vậy, tại ta về hơi thờ. Phù Du đào duyệt, Ma Y Như Tuyết. Tâm chi lo vậy, tại ta về nói."

"Ách —— "

Thiếu nữ toàn thân lập tức rung mạnh, bỗng nhiên mở to hai mắt, khó có thể tin nhìn lấy hắn.

Trầm Độ cười cười, tiếp tục nói: "Vụ xuân Đào Lý ba ngàn phố, thu đến quả lớn đầy Thần Châu, cô nương cái này chức nghiệp tuyến, có thể không thể nào thích hợp a."

"Người. . ."

Thiếu nữ trong chốc lát ngốc trệ, nhìn chăm chú hắn, nửa ngày đều không nói ra lời, giống như động cơ tắt như lửa, hoàn toàn tĩnh mịch.

Nhìn lấy nàng bộ dáng, Trầm Độ trong lòng mừng thầm, vừa cười hỏi: "Cô nương còn có gì cần đo sao?"

"Cái này sao có thể? Người điều tra qua ta?"

Lại là một câu nói kia!

Một điểm Tân Ý đều không có.

Trầm Độ lắc đầu im lặng, mấy ngày nay câu nói này nghe qua nhiều lần, đã quen không có thể quen đi nữa.

Trầm Độ đương nhiên biết nàng vì cái gì giật mình như vậy, bởi vì cái này nữ sinh tên gọi Đỗ Sở Sở, cũng là bắt nguồn từ Thi Kinh bên trong cái này thủ (Phù Du phụ thân nàng đã không chỉ một lần nói qua với nàng.

Lười nhác nhiều lời, bỗng nhiên cúi đầu phát hiện cái gì, vô ý thức liếc dưới, nao nao, này bộ ngực chập trùng bất định, giống như dãy núi, rất có tài liệu, cảnh đẹp không tẻ ha.

Quả nhiên nhan giá trị cũng là chính nghĩa.

Dáng người cũng là chính nghĩa.

Bất quá. . .

"Hai vạn một què, cô nương là muốn quét thẻ vẫn là cho tiền mặt?"

Hắn cười ha hả nói ra.

"Phù Du Chi Vũ, Y Thường Sở Sở. Tâm chi lo vậy, tại ta nơi hội tụ?" Thiếu nữ lập tức đứng lên, nhìn qua hắn nói ra: "Nói người không có điều tra qua ta ta đánh chết đều không tin. Bất quá, tính người nói đúng, đem Alipay tài khoản cho ta!"

Trầm Độ khẽ giật mình, nhìn qua nàng: "Người thật cho a?"

Thiếu nữ cũng ngẩng đầu, thần sắc cười như không cười theo dõi hắn: "Làm sao? Người còn không dám cầm?"

Trầm Độ lập tức lắc đầu: "Đây cũng không phải, chỉ bất quá hai vạn khối lược nhiều thôi, cũng được, đã lời đã nói, Alipay tài khoản ở chỗ này, người có thẻ chuyển khoản!"

Thiếu nữ nhìn xem hắn tài khoản, sau đó cấp tốc đưa vào trong điện thoại di động, đoán chừng thấy cái gì, đột nhiên hỏi: "Đúng, tên người gọi Trầm Độ?"

Nói, ngẩng đầu liếc nhìn hắn.

Trầm Độ khẽ giật mình, gật gật đầu.

"Thật khó nghe tên! Khó nghe chết!" Nàng lập tức lẩm bẩm một câu.

Trầm Độ trong nháy mắt im lặng, nữ sinh này là nói năng chua ngoa a? Làm sao khắp nơi bắt người đâu? Lắc đầu cười cười, cũng không thêm đề ý.

"Bất quá, ta vẫn là không tin người!"

Thiếu nữ còn nói thêm, lại ngẩng đầu theo dõi hắn: "Cũng dám lừa bịp hai vạn của ta khối, người chờ đó cho ta nhìn, ta sớm muộn sẽ tìm người nện người cửa hàng!"

"Cô nương, ta cửa hàng cũng không phải tốt như vậy nện!"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Gia Cát Thần Toán?

"Ta mới mặc kệ đâu, cũng dám gạt ta tiền liền muốn trả giá đắt, ta đã lớn như vậy đều không có bị người lừa qua, người tính toán là cái thứ nhất!"

Đỗ Sở Sở không phục nói, tiếp lấy lại bổ sung một câu: "Tốt, tiền ta đã xoay qua chỗ khác, hiện tại vấn đề tới. Người đến tốt cùng làm sao thấy được?"

Trầm Độ cảm điện thoại di động lên nhìn một chút, vậy mà thật có hai vạn khối nhập trường, khác không nói, đưa tiền phương diện này, nữ sinh này vẫn là rất không tệ nha.

Trầm Độ trong lòng chỉ ít đối nàng sinh ra như vậy một chút xú hảo cảm đến, đuổi ra chỉ chỉ bầu trời nói ra: "Trời xanh!"

Đỗ Sở Sở trong nháy mắt im lặng: "Hốt du, người liền tiếp lấy hốt du! Người nói như vậy, liền không sợ người khác nện người bằng hiệu?"

Trầm Độ cười cười: "Cô nương thuộc dê, sinh nhật tại tháng 9!"

"Ồ?"

Đỗ Sở Sở cũng sờ dưới.

Trầm Độ sửa sang lại bày ra trên bàn sách, buông tay cười nhạt một tiếng: "Cho nên ta không sợ người khác nện ta bằng hiệu."

Thần sắc tự tin vô cùng.

Đỗ Sở Sở sắc mặt trì trệ, lập tức nhìn qua hắn, không khỏi hoảng hốt, nàng giống như có một loại bị người xem thấu cảm giác, chờ một lúc về sau, nàng mới hơi hơi méo mó đầu, thờ sâu: "Người thật đúng là. . ."

"Gia Cát Thần Toán?" Trầm Độ cười nói.

"Cái rắm, tên lừa đảo!"

Đỗ Sở Sở đánh chết không thừa nhận, sau khi nói xong, chính mình cũng phốc phốc một tiếng cười rộ lên, tựa hồ bị chính mình làm đề: "Tính toán, lười nhác cùng người nhiều lời, nick Wechat cho ta một chút?"

"Nick Wechat? Muốn nick Wechat làm gì?" Trầm Độ không khỏi kinh ngạc, hắn rất ít khi dùng Wechat.

"Người hỏi nói nhảm nhiều như vậy làm gì? Muốn người cho ta người liền cho ta! Ta đều cho người hai vạn khối, chẳng lẽ còn không thể nhận người nick Wechat sao?" Đỗ Sở Sở hỏi ngược lại, khuôn mặt hơi đỏ lên, trên thực tế, nàng vẫn là lần đầu hỏi khác nam sinh muốn nick Wechat, bình thường đều là người khác hỏi nàng.

Trầm Độ im lặng, cười nói: "OK! Người là Thượng Đế, người nói tính toán. Về sau có người muốn toán mệnh, có thể giới thiệu cho ta, không phải ta giảng hư, chỉ cần là ta nhìn ra người, tin làm theo linh, không tin, cũng linh."

"Hốt du, người liền tiếp lấy hốt du, ta nếu là tin người mới là lạ đâu!"

Đỗ Sở Sở bĩu môi, một mặt khinh thường, chợt nhớ tới cái gì, lại hỏi: "Đúng, người vừa mới nói ta tuyển chức nghiệp không đúng, là có ý gì? Còn có, người vừa mới có phải hay không nhìn ta chăm chăm. . ."

Nàng không có nói tiếp, khẽ cắn môi theo dõi hắn, khuôn mặt đỏ ửng, có chút xấu hổ giận dữ.

Nàng phát giác được ánh mắt của hắn.

Trầm Độ không khỏi có chút xấu hổ, vội vàng cười nói: "Vừa mới ta xem cô nương sự nghiệp đây, phát hiện cô nương tại tài chính thiên phú bên trên, không phải bình thường mạnh, nếu là có khả năng, ta hi vọng cô nương nhiều hơn. . ."

"Ít nói lời vô ích, nói, người vừa mới đang ngó chừng chỗ nào nhìn?"

Đỗ Sở Sở lại dựng thẳng lên lông mày, có chút thẹn quá thành giận mắng: "Người người này làm sao con mắt như vậy không thành thật đâu?"

Trầm Độ đành phải xấu hổ đánh một cái ha ha, cười nói: "Người đứng tại trên cầu ngắm phong cảnh, ngắm phong cảnh người trên lầu nhìn người, trắng sáng trang trí người cửa sổ, người trang trí người khác mộng!"

"Ồ! Có thể a, sẽ còn ngâm thơ, muốn nói chêm chọc cười a, ta liền biết người người này không có hảo ý, một bộ mê đắm dạng!"

Đỗ Sở Sở đẩy về khinh bỉ, khuôn mặt hơi đỏ lên, còn nói thêm: "Tính toán, bản cô nương cũng lười cùng người so đo. Ta đi, gặp lại, tốt nhất cũng không thấy nữa, sắc lang Đại Sur!"

Nói, cũng không do dự, thêm Trầm Độ Wechat, nhưng sau xoay người rồi đi.

Chào hỏi đều không có đánh.

Trầm Độ không nghĩ tới nàng hỏi như vậy dứt khoát, hơi hơi sững sờ một chút, không khỏi cười một tiếng, cô nương này tính khí thật đúng là đặc biệt, khi thì hội nổ tung, khi thì . . . Vẫn là hội nổ tung.

Tính toán, cũng mặc kệ nàng, nói đến chẳng qua là hơi có tiền dung mạo xinh đẹp một điểm khách hàng thôi, hẳn khách hàng còn nhiều nữa, căn bản không thiếu cái này một cái.

Hiện tại đã đến 10h sáng, rất nhiều rất nhiều người cũng bắt đầu đi ra ngoài mua thức ăn đi làm hoặc là dạo phố,

Nhìn thấy Trầm Độ mấy cái mở cửa làm ăn về sau, không ít người nhất thời đại hi, cấp tốc đến nhà bãi phóng.

Đi qua hôm qua sự tình, trên con đường này đã thật nhiều người tin phục hắn, đoán chừng là bởi vì truyền rất rộng, hôm nay đến nhà người còn đặc biệt là, vөн vẹn qua nửa giờ, liền đến mười mấy người.

"Trầm Đại Sur, giúp ta nhìn xem ta hôm nay gặp may mắn không?"

"Trầm Đại Sur, ta có thể coi là nhân duyên phiền phức nhìn xem ta hôm nay đi vận đào hoa sao?"

"Trầm Đại Sur, buổi sáng hôm nay mí mắt lão chọn, giống như không thích hợp, phiền phức giúp ta xem một chút!"

. . .

Một giờ, đưa đi mười ba người, toàn bộ đều là vô bệnh vô tai.

Trầm Độ cũng không thấy đến phát chán, tận lực cùng bọn hắn nhiều trò chuyện điểm, có mấy cái thân thể không thoải mái, liền đuổi bọn họ đi bệnh viện kiểm tra.

Nhưng mà theo thời gian chuyển dời, tiến đến người lại càng ngày càng nhiều, chờ đến mười hai giờ trưa, lối vào cửa hàng bên ngoài, chật ních lít nha lít nhít người, cẩn thận kê đếm, vậy mà khoảng chừng hơn sáu mươi cái, toàn bộ đều là phụ cận hàng xóm láng giềng.

Trầm Độ không nghĩ tới hội có nhiều người như vậy, hơi kinh ngạc, nhìn thấy cửa hàng mở cửa không nổi người về sau, đành phải để bọn hắn đi ra bên ngoài xếp hàng qua.

Song khi hắn không nghĩ tới là, khi một số người bắt đầu ở bãi danh xếp hàng về sau, tham dự vào người vậy mà càng ngày càng nhiều, đại bộ phận cũng đều là qua đường khách hàng.

Người Hoa xưa nay thích náo nhiệt, nhìn thấy nhiều người như vậy chen ở chỗ này, không ít người nhao nhao hỏi đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra.

"Nhìn lên thiên cơ, Tri Thiên Mệnh? Thiên Mệnh các? Tiệm này là xem tướng cho người toán mệnh?"

"Đoán chừng là, người nhìn trên đó viết thiết khẩu trực đoạn quyết định như gặp đâu? Khẩu khí thật là lớn a!"

"Nhiều người như vậy chen ở chỗ này, sẽ không đều là năm a?" Một cái Bách Hoa váy phụ nữ kinh ngạc hỏi, trong tay còn ôm một đứa bé.

"Năm? Chỗ nào nhiều như vậy năm a? Vị này Trầm Đại Sur có thể thần kỳ. Toán mệnh xem tướng, nhìn một cái chuẩn một cái. Cái gì đều có thể đo đi ra!" Một cái khác trung niên phụ nữ phụ nữ mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nói ra.

"Ta cũng nghe nói. Nghe nói hôm qua vị này Trầm Đại Sur tính toán rất nhiều người, câu câu đều đúng, chánh thức Nhất Tự Thiên Kim a!" Bên cạnh một cái thiếu phụ cũng nói.

"Thần kỳ nhất vẫn là bên cạnh tiệm bán quần áo Tương Tuyền Trạch sự tình, nói có họa sát thân, lập tức liền có họa sát thân. Hôm qua ta ngay ở chỗ này, tận mắt thấy sự tình phát sinh. Đây Trầm Đại Sur vừa mới nói xong, Tướng điểm tướng liền xảy ra chuyện, các người nói thần kỳ không thần kỳ?" Một cái khác dẫn hài tử trung niên phụ nữ cũng nói.

"Thần kỳ nhất sự tình còn có hần, nghe nói cái kia chậu hoa là từ Trương Tuyên Trạch nhà mình đến rơi xuống!" Lúc này bên cạnh một người trung niên xen vào.

"A? Còn có chuyện này?" Mọi người kinh ngạc.

"Không tệ, đều hỏi đâu, buổi sáng hôm nay này Trương Tuyên Trạch sợ muốn chết, sớm liền đến Thiên Mệnh các chờ lấy. Cũng không biết Trầm Đại Sur nói với hần cái gì, sau cùng mừng khắp khỏi đi lão khô hài!" Trung niên nhân cười hắc hắc một tiếng nói ra, tựa hồ cũng cảm thấy thú vị.

"Ta là tới tính toán tài vận. Nghe nói hần tính toán tài vận rất lợi hại chuẩn, ta liền muốn nhìn một chút, đòi ta có hay không phát tài thời cơ!"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Tiền quẻ đều không có cho?

"Lão Trương người vẫn là quên đi, làm không cẩn thận, bị tính toán thành Vận rủi!"

"Qua người lão gì, người mới là Vận rủi đâu! Người mỗi ngày đều số con rệp."

"Ha-Ha, Lão Hà a. . ."

Gọi Lão Hà trung niên nhân chính muốn nói chuyện.

Lúc này, chỉ gặp một thanh âm thanh âm phần nộ bỗng nhiên xuất hiện: "Hốt du người, toàn bộ đều là hốt du người, ta cũng không tin người cái này tà!"

"Các vị hàng xóm láng giềng, mọi người tốt nhất đừng tin tưởng người này, bởi vì hần căn bản chính là một cái kỹ xảo cao siêu tên lừa đảo! Vừa mới hần còn nói ta trong khoảng thời gian này đều sẽ số con rệp đâu? Ha ha ha, Bản Đại Gia làm sao lại số con rệp? Ta cũng không tin Vận rủi. Muốn muốn gạt ta tiền tài? Ta nhỏ vào! Cái quái gì? Cho là ta là cái gì cũng đều không hiểu ba tuổi tiểu hài tử sao? Tất cả mọi người nhanh tán đi, đây là một cái là giang hồ tên lừa đảo!"

Theo thanh âm truyền đến, một cái vóc người có chút cường tráng tráng hần hùng hùng hồ hồ nói ra, một mặt tức giận hướng phía góc đường đi ra, vừa đi còn vừa mắng: "Tên lừa đảo, tên lừa đảo, tên lừa đảo!"

Một cái trung niên bác gái tựa hồ biết hần, không khỏi kinh ngạc hỏi: "Hần là Chu Hồ? Làm sao rồi? Làm sao như vậy phần nộ?"

Bên cạnh thiếu nữ khẽ cười một tiếng: "Còn có thể làm sao? Bị do đi ra Vận rủi thôi? Nghe nói hần gần nhất một tuần đều muốn số con rệp. Tuần này hồ cũng là bạo tính khí, vừa nghe đến cái này lập tức liền nổ, xoay người rời đi. Không phải sao, đi còn không phục, hùng hùng hồ hồ, nghe nói sau cùng liền tiền quẻ đều không có cho người ta Trầm Đại Sur!"

"A? Tiền quẻ đều không có cho?"

"Là đâu! Cũng thua thiệt người ta Trầm Đại Sur không có đuổi theo ra đến cùng hần muốn!" Thiếu nữ mỉm cười cười nói, vuốt xuống bên tai mái tóc, hiếu kỳ nhìn trong cửa hàng liếc một chút.

"Như thế thú vị!"

Mấy người nghe nói, không khỏi cảm thấy buồn cười, ngẩng đầu nhìn cái kia gọi Chu Hồ trung niên nam nhân, gặp hần đã biến mất tại góc rẽ.

Lúc này bên cạnh một người trung niên nam nhân cũng cười nói: "Chu Hồ ta ngược lại thật ra biết, lâu dài đầu tư cổ phiếu, trong khoảng thời gian này nghe nói thua thiệt không ít tiền, tâm tình đoán chừng không là thể nào tốt, hiện tại chột nghe Trầm Đại Sur kiểu nói này, khó trách hội nóng nảy! Nếu là hần tiếp tục thua thiệt xuống dưới, chỉ sợ cũng đến bán phòng bán xe!"

Bên cạnh một cái thiếu phụ nói ra: "Trầm Đại Sur cũng thật sự là, há mồm liền đến, thật đúng là dám nói a? Bất quá cái này nói Chu Hồ chẳng lẽ thật số con rệp?"

Váy trắng thiếu nữ cười nói: "Nếu là thật sự, vậy coi như chơi vui!"

"Ta nhìn tám chín phần mười là thật, các người không nhìn thấy hôm qua tình huống a. Nay Trương Tuyên Trạch cũng đầy mặt không tin, kết quả làm gì? Quay đầu liền bị nện vỡ đầu. Nếu không phải xe cứu hộ tới sớm, hẳn chỉ sợ đến tại nằm bệnh viện cái mười giờ rưỡi tháng đầu!"

"Hôm qua ta cũng tại, đúng vậy a, quá thần kỳ!"

"Chỉ mong ta không bị đo đến Vận rủi còn tốt, bằng không, ta cũng sẽ tức giận! Người sao có thể số con rệp đâu? Đúng đúng?"

Mọi người chính muốn nói chuyện, lúc này, một tiếng cực kỳ còi mở tiếng cười đột nhiên từ trong cửa hàng truyền tới, chỉ nghe được một tên trắng hán cười ha ha nói: "Cám ơn cám ơn, rất đa tạ Trầm Đại Sư người, như ta lần này thật đi vận may, như vậy Chu Châu tất có thâm tạ!"

Mọi người không khỏi hướng phía trong cửa hàng nhìn lại, chỉ gặp này Trầm Đại Sư khẽ mỉm cười nói: "Không cần cám ơn ta. Các hạ quanh thân Từ Khí bằng bạc, có chính mình nhân quả, cái này bản thân liền là các hạ ứng có cái gì. Bì nhân chỉ bất quá xem khí vận thôi, mấy ngày nay, nhớ lấy làm việc thiện!"

Này Chu Châu lại cười lớn một tiếng, thần sắc cực kỳ hưng phấn: "Ha-Ha, nghe Trầm Đại Sư ngài, làm việc thiện làm việc thiện, ta nhất định được thiện!"

Nói, hướng phía bên ngoài đi đến.

Một cái trung niên phụ nữ mặt mũi tràn đầy hâm mộ nhìn lấy Chu Châu: "Chu Châu muốn đi vận may! !" Đón đến, lại cảm thán một câu nói ra: "Nếu là ta cũng đi vận may liền tốt!"

"Đúng vậy a!" Hẳn người nhất thời cũng một mặt hâm mộ. ,

Người từng trải càng ngày càng nhiều, thời gian qua cũng càng lúc càng nhanh, không đến bao lâu, liền lại đến lúc chạng vạng tối, một ngày cứ như thế trôi qua.

Trầm Độ coi xong người cuối cùng,

Tan ca về nhà ăn cơm, mấy ngày kế tiếp thời gian, hẳn cơ hồ đều đang bận rộn bên trong vượt qua.

Theo biết người càng ngày càng nhiều, Thiên Mệnh các cũng càng ngày càng Hòa.

Hoà tốc độ còn cực kỳ cấp tốc, trong khoảng thời gian ngắn, cả con đường mọi người đều biết.

Sở dĩ hội như vậy Hòa, đương nhiên là bởi vì Trầm Độ quyết định cực chuẩn.

Mấy ngày nay lục tục ngo ngoe đoạn rất nhiều người, hẳn cơ hồ đều là một câu đường phá thiên cơ, đoạn khí vận phương diện càng thêm không cần phải nói, vô luận Vận rủi vẫn là vận may đều toàn bộ thực hiện.

Có người thu hoạch được vận may, thậm chí mua đại lượng đồ,vật, hướng phía Thiên Mệnh các đưa, đặc biệt nhất là cái kia gọi là Chu Châu trung niên nhân, cũng không biết hẳn đến tốt cùng phát sinh cái gì, trực tiếp mời một cái đội múa, khua chiêng gõ trống cho Thiên Mệnh các làm chúc mừng.

Nghe nói còn đưa không ít thứ.

Mà thu được Vận rủi người khổ rất nhiều.

Dù sao ai cũng không muốn đi Vận rủi, cho nên bị điểm đến về sau, khó tránh khỏi sẽ tức giận, song khi sự tình chánh thức sau khi phát sinh, bọn họ cũng không khỏi nhớ tới Trầm Độ đã từng nhắc nhở qua, trong lòng cảm thán không thôi.

"Quá chuẩn, cơ hồ trăm phần trăm đúng a!"

"Vị này Trầm Đại Sư thực sự quá lợi hại!"

"Trước mấy ngày ta cũng bị đoạn Vận rủi, ta còn chưa tin, kết quả vào lúc ban đêm về nhà, liền bị thái đao cắt tới ngón tay, đau chết ta."

Mọi người cảm xúc ngoài miệng vẫn là cái kia Chu Hồ.

Cùng ngày hẳn một mặt lửa giận mà đi, liền treo Kim đầu không có giao, nhưng mà nghe nói vài ngày trước về nhà thời điểm, hẳn bị một cỗ xe con xoa một chút, trật đến bắp đùi, tại trong bệnh viện trọn vẹn ngốc bốn ngày thời gian mới khỏi phục, để hẳn khổ không thể tả.

Kết quả chờ đến bắp đùi khỏi phục về sau, hẳn lập tức liền chạy tới Thiên Mệnh các một chuyến, hai tay cung cung kính kính trình lên gấp đôi tiền quẻ.

Chuyện này đã truyền ra, mọi người thánh giác đến khôi hài đồng thời trong lòng cũng không khỏi cảm khái một câu: Thật sự là liệu sự như thần a, quá thần kỳ.

Thực trong khoảng thời gian này, cùng loại Chu Hồ dạng này không ít người, đại bộ phận đều là qua một đoạn thời gian, ngoan ngoãn tới trình lên tiền què, để cho người ta cảm thấy khôì hải không thời.

Mà Trầm Độ bên kia, Thần Nhân điểm kinh nghiệm cũng đang bay nhanh dâng lên, một tuần thời gian, liền gia tăng hơn bốn mươi điểm, mà thăng cấp cần một trăm điểm, nhìn hần là dùng không bao lâu, liền có thể thăng cấp.

Trầm Độ suy nghĩ một chút, Thần Nhân kê kinh doanh tựa hồ là ngẫu nhiên đề bạt.

Trừ mỗi ngày đọc diễn cảm bài văn một lần nhất định có thể thu hoạch được một chút kinh nghiệm giá trị bên ngoài, hần đều so sánh ngẫu nhiên, cũng không có cái gì quy luật.

Có đôi khi tính toán một người liền thu hoạch được một điểm, có đôi khi tính toán mười bảy tám người cũng vô pháp thu hoạch được, trước mắt tổng kết ra kết quả là: Người xem càng nhiều, có thể có thể thu được điểm kinh nghiệm xác suất lại càng lớn.

Đương nhiên, điểm kinh nghiệm ven ven chỉ là một mặt, trọng yếu nhất vẫn là tiền.

Đi qua ngắn ngủi một tuần thời gian, hần liền nhập trương hơn tám vạn khối, vượt xa hần dự tính.

Kinh doanh cửa hàng, hần hết thấy đầu tư bốn vạn khối, cái này, cả gốc lẫn lãi thu hồi lại.

Trong tay tiền tài nhiều, khí cũng đủ, nếu là trong tay có thể có cái chừng trăm vạn, hần dự định làm chiếc xe mở một chút.

Hần hiện tại mỗi ngày cũng đều muốn đánh xe về nhà.

Truyện được covert bởi ๓Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Ta thất tình

Lại coi xong một ngày, Trầm Độ toàn thân mỏi mệt về đến trong nhà, làm một cái đơn giản bữa tối khao dưới chính mình.

Kiểm tiền tuy nhiên thoải mái, nhưng là cùng lúc đó, Nhân Vật Tập nhìn nhiều về sau, hần cũng sẽ cảm thấy toàn thân mỏi mệt.

Đọc diễn cảm thuật hần không có dùng như thế nào, bởi vì gần nhất bận quá không có thời gian , bình thường hần đều là lựa chọn ở nhà đọc diễn cảm lấy được kinh nghiệm.

Kỹ năng này, hần là còn có đặc thù tác dụng, chỉ bất quá hần còn không có lực lợi ra tới.

Tạm thời trước mặc kệ.

Nhét đầy cái bao tử, Trầm Độ bật máy tính lên truy cập Internet, gần nhất khách hàng càng ngày càng nhiều, đại bộ phận đều là lựa chọn xếp hàng.

Nhưng là Thiên Mệnh các lại quá nhỏ, dung nạp không nhiều người như vậy, ở bên ngoài xếp hàng lại quá nhiều dân, hần là nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề này mới được.

Có lẽ , có thể tại Micro Blog hoặc là Wechat bên trên hẹn trước.

Hần ngẫm lại, trước cho mình đăng ký một cái Micro Blog tài khoản, về phần Micro Blog tên, liền dùng Thiên Mệnh các Trầm Đại Sư tốt, trực tiếp một điểm, đăng ký tốt về sau, đang nhìn nhìn có thể hay không dùng.

Làm xong những này, hần lại đổ bộ một chút Khẩu Khẩu, nhưng mà vừa mới đặt chân lên qua, phía trên lập tức toát ra liên tiếp tin tức.

Hần nhìn một chút, không khỏi kinh ngạc, phía trên đại bộ phận tin tức đều là Đường Sơ Hạ phát tới, là hỏi hần có ở đó hay không đây hoặc là đi làm cái

gi?

Trong khoảng thời gian này, bởi vì hần bận quá, cho nên một mực không có lên mạng, không nghĩ tới bỗng nhiên toát ra nhiều như vậy tin tức đi ra.

Ngẫm lại, cũng không do dự, lập tức trở về vài câu: "Gần nhất vẫn luôn đang bận, không có thời gian, sợ Hạ đại tiểu thư, có chuyện gì cần ta cống hiến sức lực sao?"

Nhưng mà gửi tới về sau, Đường Sơ Hạ tựa hồ không online, không có động tĩnh.

Trầm Độ cũng mặc kệ năng, cởi quần áo, chạy tới tắm rửa, chờ hần tắm rửa đi ra thời điểm, nhìn thấy Khấu Khấu đang nháy, mới phát hiện Đường Sơ Hạ về một câu: "Ta thất tình!"

Ách!

Trầm Độ lập tức ngây người, cấp tốc hỏi: "Người chừng nào thì nói chuyện yêu đương? Ta làm sao không biết?"

"Ta mặc kệ, ta chính là thất tình! Ô ô, ta muốn khóc!" Đường Sơ Hạ phát tới liên tiếp gào khóc lớn biểu lộ.

Trầm Độ nhất thời dở khóc dở cười: "Đường Sơ Hạ tiểu thư, người liền đừng gạt ta, người nói qua yêu đương sao? Người là cùng dựa leo nói chuyện yêu đương a? Người còn thất tình? Người có thể thất tình?"

"Người. . ."

"Trầm Độ, người đi chết đi, người mới theo dựa leo nói chuyện yêu đương đâu!"

Trầm Độ cười nói: "Tốt a, người nói đi, muốn ta làm sao bây giờ?"

"Ra đi theo ta uống rượu, ta muốn uống rượu!" Đường Sơ Hạ phát tới một câu.

Trầm Độ không khỏi cười, thực đến trường thời điểm, hần theo Đường Sơ Hạ chơi thắng sắt, có đôi khi mấy người tập hợp một chỗ, liền sẽ tại một khối uống rượu ca hát chơi game, cảm tình rất không tệ, cho nên, thỉnh thoảng sẽ ước đi ra gặp một lần hoặc là cùng đi ra dạo phố.

Ngẫm lại, chính mình khoảng chừng không có việc gì, ra ngoài giải sầu một chút cũng tốt, liền hỏi: "Tốt, người hiện tại ở đâu?"

"Bên ngoài, số mười ba đường phố!" Nàng phát mấy chữ tới.

"Này người chờ một chút!"

Trầm Độ trả lời, mặc quần áo từ tế, cầm điện thoại di động lên, hướng phía bên ngoài đi đến.

Số mười ba đường phố là một cái địa điểm cũ, hần biết ở nơi nào.

Đường Sơ Hạ nơi ở địa phương, cùng hần nơi ở địa phương cũng không phải là rất xa, ngay tại sát vách cách đó không xa một tòa trong căn hộ, Trầm Độ trước kia cũng đi qua không ít lần.

Cái gọi là số mười ba đường phố, thực cũng là một nhà quán Cafe, một số đại học sinh thường xuyên ưa thích ở bên trong uống cà phê.

Trầm Độ đứng chỗ dựa về sau, cấp tốc tại trong quán cà phê tìm xem, không có phát hiện bóng người, thế là cầm điện thoại di động lên hỏi: "Ta đến người ở đâu?"

"Người đến? Người chờ một chút, ta đến ngay!" Đường Sơ Hạ cấp tốc trả lời.

Trầm Độ dở khóc dở cười, nàng không phải nói chính mình đang số mười ba đường phố sao? Hiện tại mới chạy tới?

Tốt a!

Nữ sinh có nói láo quyền lợi.

Trầm Độ cũng không thêm để ý, tại cửa ra vào chờ một lát.

Quả nhiên, đại khái các loại ba sau bốn phút, một cái có chút xinh đẹp nữ sinh xuất hiện cách đó không xa.

Một trương tình xảo mặt trứng ngỗng, hạnh mặt má đào, mắt ngọc này ngài, không bình thường xinh đẹp.

Thân trên hoàng sắc đai đeo áo mặc, hạ thân hắc sắc in hoa váy ngắn, lộ ra cặp đùi đẹp, da thịt trắng nõn kiều nộn, trên cổ còn mang theo một chuỗi tình xảo dây chuyền, cả người tản ra một loại tươi mát khí lạnh lẽo hơi thở.

Nữ sinh này, chính là Đường Sơ Hạ.

Nghe nói trong nhà là phú thương hào môn, từ nhỏ đã là một cái đại tiểu thư, luôn luôn cũng không thiếu tiền dùng, đứng nhìn nàng cái này một thân trang phục rất đơn giản, nhưng là thực mỗi một kiện đều là nhãn hiệu hàng, có chút Trầm Độ đập nát trên người mình sở hữu tiền đều chưa hẳn mua không nổi.

Chỉ gặp lúc này, trên đầu nàng tết tóc đuôi ngựa biện, bải xuống bải xuống, tràn ngập sức sống, trong tay còn cầm táo điện thoại di động, nhìn thấy Trầm Độ đang ngoác về sau, mới cấp tốc đi tới.

"Người không phải thất tình sao? Thất tình cũng là người bộ dáng này?" Đợi nàng đi vào về sau, Trầm Độ không khỏi một mặt hoài nghi hỏi.

Bởi vì hai người tương đối quen, cho nên không cần thiết khách khí.

Đường Sơ Hạ nguyền hán một cái nói: "Ta bộ dáng này làm sao? Ta bộ dáng này liền không thể thất tình sao? Người có phải hay không hi vọng ta rất lợi hại thăm a?"

Trầm Độ cười nói: "Người đây là mắt cái gì luyến a?"

Một trương Nhân Vật Tập trong đầu không tự chủ được xuất hiện, hần vô ý thức liếc liếc một chút, hơi kinh ngạc dưới.

Đường Sơ Hạ bĩu môi nói: "Nếu là ta chẳng phải nói người sẽ ra ngoài sao? Người cái này hàng via hè vương cứ như vậy bận bịu, vào internet thời gian đều không có!"

Trầm Độ lại lắc đầu nói: "Đã không lay động hàng via hè, ta mở một cái cửa hàng!"

"Ồ? Người mở tiệm?" Đường Sơ Hạ kinh ngạc một chút, phanh lại cước bộ, quay đầu nhìn lấy hần: "Ồ nơi nào a?"

"Cũng là Đại Huyền đường phố bên kia a!" Trầm Độ mỉm cười.

"Người có thể a, vậy mà mở tiệm cũng không nói cho chúng ta biết một tiếng, trách không được không muốn đi tìm việc làm!" Đường Sơ Hạ lắc đầu khẽ cười một tiếng: "Tính toán, không nói nói cho người nói nhầm, đi, chúng ta đi mua một ít tôm cùng cánh gà nướng, chờ một lúc uống rượu với nhau qua!"

Trầm Độ lại tò mò hỏi: "Hôm nay người gặp cái gì kích thích? Liền cũng muốn uống rượu?"

Đường Sơ Hạ liếc nhìn hần một cái, khó chịu nói: "Không phải đã nói cho người sao? Thất tình, lão bà của ta về nhà!"

"Lão bà người . . ."

Trầm Độ bị nghẹn lại, trong nháy mắt rất lợi hại im lặng đối nàng giơ ngón tay cái lên.

"Người được!"

Đường Sơ Hạ yêu thật là có chút đặc biệt, tục xưng Song Tính Luyến, yêu thích nữ sinh, cũng yêu thích nam sinh, ái nữ sinh so yêu nam sinh càng nhiều hơn một chút, cho nên tuy nhiên dung mạo xinh đẹp, nhưng là từ lên đại học bắt đầu vẫn luôn là tìm nữ sinh làm bạn, từ trước tới giờ không tìm bạn trai.

Trong miệng nàng lão bà, Trầm Độ trước kia cũng đã gặp, nàng cùng tức xá một cái muối từ, người phương bắc, đoán chừng tốt nghiệp về sau đã về Bắc Phương qua, cho nên nàng mới phiền muộn.

Trầm Độ cũng lười hỏi nhiều những vật này, tìm tới chợ đêm bày ra mua một số thịt nướng cùng tôm, sau đó lại qua siêu thị sửa mấy cái chai bia, hỏi: "Chúng ta đi nơi nào uống?"

"Còn có thể đi nơi nào a? Đương nhiên qua nhà người a!" Đường Sơ Hạ lập tức nói.

"Nhà ta?" Trầm Độ kinh ngạc dưới.

"Đúng, mấy tháng không thấy, ta chính là muốn mau mau đến xem người ở chỗ kia đến tốt cùng lớn lên hình dáng ra sao, hắc hắc, đi, ít nói lời vô ích!" Đường Sơ Hạ liếc nhìn hần một cái cười nói.

Trầm Độ không khỏi cười, trước kia các nàng liền thường xuyên qua nhà hần uống rượu, ngấm lại, cũng cảm thấy không có cái gì, gật đầu cười nói: "Có thể! Bất quá không gọi người khác?"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Đêm nay không say không về

"Còn có thể kêu người nào a? Các nàng đều qua tìm việc làm, không ở tại bên này!" Đường Sơ Hạ ngẩng đầu nhìn qua hán nói: "Hà Uyển ngược lại là còn ở lại chỗ này một bên ở, bắt quá người gọi được đi ra sao?"

Nói, hơi hoài nghi nghiêng mắt nhìn hán liếc một chút.

Trầm Độ cười cười: "Vây được rồi!"

Hà Uyển đã có bạn trai, cũng không thể nào vung Trầm Độ, cho nên hán tự nhiên kêu không được.

Cũng không do dự, mang theo nàng hướng phía nhà mình đi đến.

Trầm Độ thuê là hai phòng một phòng khách, tại lầu sáu, không tính hào hoa.

Bởi vì so sánh thích sạch sẽ, cho nên gian phòng bị hán quét dọn không nhuộm bụi trần, trước kia Trầm Độ trong trường học nhân duyên cũng không tệ lắm, ngẫu nhiên còn sẽ có đồng học qua đến bên này thông cửa uống rượu, Đường Sơ Hạ cũng đã tới mấy lần, cho nên quen thuộc.

Hai người một trước một sau bò lên thang lầu.

Trầm Độ xuất ra chìa khoá mở cửa.

Ai biết môn mới vừa vặn mở ra, Đường Sơ Hạ liền lập tức hướng phía WC phóng đi, không đến bao lâu, liền truyền đến một trận xuyet xuyet tiếng nước.

"Trầm Độ, người đã bao lâu thời gian không có quét dọn qua phòng vệ sinh?"

Bên trong truyền tới một thanh âm.

Trầm Độ đem thực vật cùng tủ đồ lên bàn, quay đầu kinh ngạc hỏi: "Hôm qua vừa mới quét dọn qua a? Làm sao?"

"Hôm qua vừa mới quét dọn qua liền biến thành dạng này, người người này thật là nhếch nhác a!"

Đường Sơ Hạ bắt mắt nói.

Trầm Độ lại im lặng cười nói: "Đó là từ người hào môn đại tiểu thư góc độ a? Ta cảm thấy thẳng sạch sẽ a?"

"Dừng a! Cái này còn làm chi toàn? Bẩn chết!"

Đường Sơ Hạ tựa hồ khó chịu hán nói cái này, chờ một lúc về sau, mới một bên vuốt vuốt mái tóc một bên từ trong phòng vệ sinh đi tới.

Nàng gặp Trầm Độ đã dọn xong thực vật, bát cùng Bia, không khỏi cười, lập tức ngồi trên ghế: "Đến, chúng ta uống rượu!"

Trầm Độ lại cười nói: "Uống có thể, nhưng là đừng uống say, bằng không, đến lúc đó ta cũng không rảnh rồi đưa người trở về!"

"Thôi đi, ai cần người lo, đêm nay không say không về!"

Đường Sơ Hạ khinh thường bĩu môi, cười rộ lên, trước rót cho mình một ly uống một ngụm, sau đó kẹp một cái tôm ăn hết.

Đoán chừng là so sánh cay, vừa ăn còn một bên không có chút nào thực nữ bộ dáng a một tiếng.

Đừng nhìn nàng cách ăn mặc tươi mát đáng yêu, nhưng là thực tính cách vẫn rất phóng khoáng, không như một loại nữ sinh như vậy nhần nhần nhó nhó.

Đây cũng là Trầm Độ vì cái gì có thể cùng nàng làm bằng hữu nguyên nhân.

"Tới tới tới, chạm thử!" Nàng lại kêu lên.

Trầm Độ cười cười, cũng giơ ly rượu lên.

"Ta trước nói cho người tốt, chờ một lúc nếu là ta uống say, người có thể tiễn ta về nhà qua, nhưng là không cho phép chiếm ta tiện nghi, người biết không!" Đường Sơ Hạ một bên nhai lấy tôm một bên ngẩng đầu nhìn hán nói ra, khuôn mặt đỏ dưới, chất lỏng dán đầy miệng đều là.

"Chiếm tiện nghi của người? Liền người dạng này đáng người, muốn ngực không có ngực muốn cái mông không mông còn nhớ ta chiếm tiện nghi của người? Người hãy tỉnh lại đi!" Trầm Độ khinh thường nói.

Đường Sơ Hạ nghe nói, nhát thời giận, dựng thẳng lên lông mày theo dõi hắn: "Trầm Độ người có ý tứ gì a? Ta đáng người làm sao? Muốn đuổi theo bản cô nương người còn có một nắm lớn đâu, người cũng đừng chiếm tiện nghi còn khoe mẽ!"

Trầm Độ cũng không muốn làm tức giận nàng, vội vàng cười nói: "Được, người rất xinh đẹp, người khuynh quốc khuynh thành có thể chứ? Ta không đánh người tiện nghi cũng có thể a?"

"Cái này còn tạm được!" Đường Sơ Hạ lúc này mới mừng khắp khởi nói ra, phi thường hài lòng.

"Bất quá, ôm là khẳng định có!"

"Đi chết đi!"

Đường Sơ Hạ sắc mặt trì trệ, lập tức thẹn quá hoá giận.

"Đừng nói chuyện. Đến, nhanh ăn cái gì!" Trầm Độ cười nói, giờ ly rượu lên cùng với nàng chạm thử về sau, sau đó nắm lên một cái ốc đồng cười nói: "Cái này xào ốc đồng coi như không tệ, với kinh, cay quá có vị đạo!"

"Thật sao? Ta thử một chút!"

Đường Sơ Hạ con mắt trong nháy mắt sáng lên, lập tức hưng phấn lên, cũng mặc kệ hắn, cấp tốc nắm lên một cái Tiểu Điền xoắn ốc.

Không thể không nói, hôm nay xào ốc đồng cùng tôm xác thực coi như không tệ.

Trầm Độ trong khoảng thời gian này xem như kiếm lời không ít tiền, cho nên không do dự, vừa mới trực tiếp nên tiền mua hai cân, ngoài ra còn có tôm, cánh gà nướng, thịt bò nướng những vật này, đủ để cho bọn họ ăn thời gian rất lâu, hiện tại mở ra về sau, này thơm ngào ngạt vị đạo xuất hiện, trong nháy mắt để cho người ta nước bọt chảy ròng.

Những vật này có nhiều chút vị cay, phối uống rượu không bình thường có vị đạo, hai người bắt đầu cấp tốc hành động, một bên chạm cốc một bên nói chuyện phiếm, cấp tốc tiêu diệt bàn bên trong đồ vật.

"Oa, thật tốt hương a!" Đường Sơ Hạ liên tục uống mấy ngụm tửu, ăn mấy cái ốc đồng, hưng phấn cười nói: "Ăn ngon, ăn ngon, quả nhiên với vị đạo, Trầm Độ, hôm nay làm không tệ a!"

Nàng khen ngợi một câu.

Trầm Độ mỉm cười, tiếp tục cười nói: "Đi thử một chút thịt bò!"

"Ốc đồng cũng không tệ, với cay!"

"Ha ha, người nhìn người đều ăn thành cái dạng gì? Miệng đầy đều là, cũng không lau một chút!"

"Người không phải cũng là như thế này? Ha-Ha, ít nói lời vô ích, đến, rót đầy rót đầy." Đường Sơ Hạ cười rộ lên, giờ ly rượu lên: "Đêm nay chúng ta không say không về!"

"Không say không về!"

"Trầm Độ người người này thật không biết xấu hổ, vậy mà cướp ta tôm!"

"Ha-Ha, người không phải cũng cướp ta chân gà?" Trầm Độ cười ha ha một tiếng.

"Khác đoạt khác đoạt, thừa dưới một lần cuối cùng chân gà lưu cho ta. A, uống rượu uống rượu, tiếp tục uống, cho bản cô nương rót đầy!"

Đường Sơ Hạ đã không có không để ý tới hình tượng thực nữ.

Trầm Độ cũng cao hứng trở lại, đầu còn quán cái gì uống say không uống say a? Dù sao nơi này đã là nhà hắn, uống say cũng không có cái gì.

Hai người cao hứng bùng bùng địa tiêu diệt trong mâm đồ vật.

"Uống, uống, uống xong cái này chén lại đến một chén!"

"Chúng ta chơi xúc xắc đi, cuộc lớn nhỏ, ai thua người nào hát!" Đường Sơ Hạ bỗng nhiên đề nghị.

"Ha-Ha, tốt!" Trầm Độ gật đầu.

"Người thua, cho ta uống. . ."

"Trầm Độ người. . ."

"Ha-Ha. . ."

Hai người bắt đầu khí thế ngất trời lẫn nhau rót đứng lên, trong phòng, thỉnh thoảng toát ra một tiếng giống như âm thanh chuông tiếng cười.

Khi thì ca hát, khi thì nói đùa, khi thì chơi xúc xắc, khi thì, còn nhớ lại lúc lên đại học đợi cùng bạn học cùng lớp cùng đi ra du lịch sự tình.

Trầm Độ tửu lượng không cao lắm, ba bốn bình liền say, Đường Sơ Hạ cũng kém không nhiều, rót mấy bình về sau, liền bắt đầu liên tiếp đi nhà xí.

Sau khi trở về, nhìn thấy trên mặt bàn đồ, vật còn không có ăn xong, liền lại tiếp lấy rót đứng lên, nữ nhân nếu là điên lên, không ai ngăn nổi.

Hai người ăn vui vẻ, cũng lười quản hân, bắt đầu ăn như hổ đói, tôm, chân gà, ốc đồng cùng thịt bò lấy mất trần có thể thấy tóc độ biến thiếu.

Một đêm thời gian, bất tri bất giác, cứ như thế trôi qua.

Cũng không biết từ thời gian nào bắt đầu, trong phòng khách dần dần khôi phục yên tĩnh.

Chỉ còn lại có ngoài cửa sổ tiếng côn trùng kêu.

Bên ngoài tựa hồ rơi xuống một cơn mưa nhỏ, rất thưa thớt, để đêm lộ ra càng thêm yên tĩnh.

Sáng sớm ngày thứ hai, Trầm Độ tại một trận đồng hồ báo thức âm thanh bên trong thời gian dần qua tỉnh lại.

Đầu rất nặng, ngơ ngác ngác, thần trí không rõ ràng lắm, chớp mắt trước ngửi được một cỗ kỳ dị vị đạo, tựa hồ là tửu khí, đồ nướng vị cùng mùi thơm của nữ nhân Thủy Khí hơi thở hỗn hợp lại cùng nhau.

Có cái gì ép trên người mình, cảm giác dị thường công kênh, hân muốn thu hồi cánh tay mình, lại phát hiện tay phải vậy mà không động đậy.

Hơi hơi hút khẩu khí, mở to mắt nhìn lên trần nhà bên trên, cảm giác đầu chẳng khác nào bom nổ nhói nhói, ý thức có còn hay không là rất rõ ràng.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Ta nhớ được rõ ràng ôm người đi vào

Qua một hồi lâu, hân mới dần dần khôi phục cảm giác.

Trên trần nhà treo một cái tinh xảo đèn treo, lúc này, hân hân là trong phòng khách.

"Ngô!"

Đang lúc hân muốn muốn tiếp tục nhìn lên đợi, lúc này bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một tiếng lười biếng tiếng rên rĩ, lại nói tiếp: "Trầm Độ, hát hát hát, tiếp theo, ngô!"

Trầm Độ kinh ngạc một chút, vô ý thức cúi đầu nhìn lại, chỉ gặp một đầu giống như củ sen cánh tay bỗng nhiên từ bên cạnh đưa qua đến, tựa hồ muốn sờ hân mặt.

Hân nhú mày tiếp tục xem nhìn, chỉ gặp một bộ thân thể mềm mại cơ hồ là nằm sấp trên người mình, đè ép chính mình.

Mặt nàng còn gối lên trên lồng ngực của mình, lông lẹo mái tóc tán lác xuống, che khuất nửa bên mặt, mà trọng yếu nhất là tay phải hân vậy mà ——

Trầm Độ hơi hơi mở to hai mắt, cảm giác tay phải bị đè ép, có chút huyết khí không thuận, thế là động động, muốn rút trở về, nhưng mà theo hấn động tác về sau, một chút kỳ diệu rã rời cảm giác lập tức xuất hiện.

Nữ nhân này ôm thật là gấp.

Hắn vô ý thức nhìn xem, lập tức tiếp xúc đến một đỉnh bông tuyết.

Hôm qua nàng mặc là màu vàng nhạt xâu vai áo sơ mi, so sánh đơn bạc, có thể che khuất địa phương cũng không nhiều, lại thêm uống rượu về sau, loại rượu không biết không tự giác dưới đất thấp rơi vào trên quần áo, cho nên lúc này liền lộ ra không bình thường trong suốt.

Nàng một cánh tay còn ôm hấn eo.

"Ai!"

Trầm Độ xoa xoa mặt, bỗng nhiên không dám động, nằm trên ghế sa lon, hồi tưởng dưới hôm qua đến tận cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng mà tựa hồ là bởi vì hấn thanh tỉnh, nằm sấp ở trên người nữ hài cũng ngộ một tiếng, ngơ ngác ngắc ngắc tỉnh lại.

Trầm Độ hơi hơi sững sờ một chút.

Nàng hướng phía trên nhìn một chút, sau đó nhắm mắt lại a một tiếng, nôn ngum trọc khí, chậm rãi ngừng đầu, mái tóc rơi vào tình xảo trên gương mặt xinh đẹp.

Còn cũng cảm thấy đầu có chút đau, còn không có hoàn toàn thanh tỉnh, nhắm mắt lại đưa tay xoa xoa đầu, nhấn đầu lông mày.

Chờ một lúc, bỗng nhiên phát giác được một tia dị dạng, hơi hơi mở to mắt.

Ánh mắt va chạm!

Trước là có chút ngây thơ, nhưng là rất nhanh liền kịp phản ứng, này cái miệng anh đào nhỏ nhắn nhí rất nhanh liền bắt đầu biến lớn, biến tròn, cơ hồ có thể nhét dưới một quả trứng gà.

"A —— "

Nàng giật mình, nhảy dựng lên, giật mình kêu một tiếng: "Ngươi. . . Ngươi làm sao tại nhà ta? Trầm Độ?"

"Đây là nhà ngươi?" Trầm Độ kinh ngạc.

"Không phải nhà ta chẳng lẽ là ngươi. . ." Đường Sơ Hạ ngây người, nhìn xem chung quanh, giật nảy cả mình, sau đó nhìn chăm chú hấn: "Ngươi hôm qua không có tiễn ta về nhà đi?"

Trầm Độ thờ dãi nói: "Không, bởi vì hôm qua ta cũng uống say, đưa không!"

Đường Sơ Hạ nhất thời nghẹn một chút, lập tức theo dõi hấn: "Ngươi đến tận cùng là chuyện gì xảy ra a? Ta không phải đã nói cho ngươi muốn ngươi đưa ta trở về sao? Ngươi làm sao có thể uống say?"

Trầm Độ cũng đứng lên nói: "Ta từ lượng mới bốn bình, say không say ngươi không biết? Còn có, là chính ngươi muốn rót ta, ta nói không uống, ngươi ngược lại tốt, lại cầm mấy bình liều mạng đi ra rót!"

"Ta rót ngươi? Làm sao có thể?" Đường Sơ Hạ mở to hai mắt, thần sắc có chút nổi nóng: "Coi như ta rót ngươi uống, ngươi sẽ không cự tuyệt sao? Thân thể vì một người nam nhân, ngươi không biết cái gì gọi là có chừng có mực?"

Trầm Độ cấp tốc nói: "Ta ngược lại thật ra muốn cự tuyệt đến, nhưng là phía sau ngươi nói cái gì, không say không về, không uống không là nam nhân!"

"Không uống không là nam nhân? Ta nói sao?"

"Ngươi đương nhiên nói!" Trầm Độ lập tức nói.

Đường Sơ Hạ đình chỉ hóa khí, tiếp tục theo dõi hấn: "Tốt, liền xem như ta nói, vậy ta cũng không có khả năng cùng ngươi ngủ ở nơi này. Ngươi không phải có hai cái gian phòng a? Ngươi sẽ không ở say ngã trước đó, tiễn ta về nhà gian phòng qua a?"

Nói đến đây cái, Trầm Độ hơi hơi sững sờ một chút, bỗng nhiên vỗ xuống bắp đùi bưng tỉnh đại ngộ nói: "Đúng a, ta xác thực đem ngươi đưa trở về phòng a!"

Nói, hấn lại bỗng nhiên ngừng đầu hơi nghi vấn nhìn chăm chăm nàng: "Đường Sơ Hạ,

Ngươi đây là làm cái quỷ gì a? Ta rõ ràng đã đem ngươi đưa trở về phòng a!"

"Ngươi có đưa?"

"Ta đương nhiên có đưa a, ta nhớ được rõ ràng ôm người đi vào! Còn có, người túi tiền, ta còn đặt ở gian phòng trên mặt bàn, không tin người đi xem một chút!" Trầm Độ đầu càng rõ ràng.

Đường Sơ Hạ kinh ngạc dưới, vội vàng đi đến căn phòng cách vách bên trong tìm xem, quả nhiên tìm tới tiền mình bao.

Sắc mặt hơi chậm lại, nhìn thấy Trầm Độ vẫn còn đang nhìn mình chăm chăm, lại cấp tốc nhớ lại rất lợi hại vội vàng lắc đầu nói: "Không đúng không đúng, người ôm ta tiến gian phòng lúc ấy, ta còn không có hoàn toàn say, người cũng không có say. Chúng ta đến tiếp sau còn tiếp tục uống đến, về sau người nói cái gì, liền cầm điện thoại di động lên nói đùa, ta rõ ràng còn nhớ rõ."

"Mà phía sau đâu?" Trầm Độ cấp tốc hỏi.

"Đằng sau là chính ta tiến gian phòng a!" Đường Sơ Hạ nói ra, nói ra cái này, bỗng nhiên chấn động, lập tức nhìn chăm chăm Trầm Độ: "Đúng a, đằng sau là chính ta đi vào phòng a! Ta bảo người về người phòng ngủ qua, kết quả người liền nằm trên ghế sa lon bất động, ta cũng chẳng muốn quản người, liền chính mình trở về phòng."

"Thật sao?" Trầm Độ hơi hoài nghi.

"Đương nhiên, ta rõ ràng còn nhớ rõ!" Đường Sơ Hạ kêu lên, sau đó lập tức tràn ngập sát khí theo dõi hấn: "Trầm Độ, người đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra a? Ta vì sao lại ngủ ở nơi này?"

Trầm Độ nghiêng đầu nghĩ: "Đằng sau người lại ra tới một lần."

"Ta lại đi ra? Làm sao có thể? Ta khi đó cơ hồ đều nhanh say nằm xuống, làm sao có thể còn sẽ ra ngoài!" Đường Sơ Hạ cấp tốc nói ra, khó có thể tin.

Trầm Độ cũng muốn lên cái gì, lại gọi dậy đến: "Đúng, phía sau người xác thực lại ra tới một lần. Ta nói người không có lấy điện thoại di động, kết quả người liền trực tiếp đi ra cầm. Ta còn gọi người cẩn thận một chút, không muốn ngã sấp xuống tới? Người còn nhớ hay không đến?"

"Cái này. . ." Đường Sơ Hạ nghi hoặc.

Trầm Độ nhìn chăm chăm nàng: "Ta minh bạch là chuyện gì xảy ra! Khăng định là người té lăn trên đất, không có một lần nữa trở về phòng. Đúng! Khăng định là như thế này! Khi đó ta còn tưởng rằng trong nhà tiến tặc đây. Nói đến ta ngược lại thật ra hiểu kỳ, Đường Sơ Hạ, người quảng cũng không phải hấn là nằm trên sàn nhà sao?"

Đường Sơ Hạ sắc mặt trì trệ, tựa hồ cũng muốn lên cái gì, nhìn thấy hấn nhìn mình chăm chăm, lập tức chơi xấu kêu lên: "Ta mặc kệ! Đây là nhà người, mà ta lại nằm sấp ở trên thân thể người ngủ, khăng định là người có vấn đề. Nếu là người tiến ta về nhà qua, liền sẽ không có dạng này sự tình. Còn có, người vậy mà để cho ta trên sàn nhà ngủ?"

Nàng lại dựng thẳng lên lông mày.

Trầm Độ bĩu môi nói ra: "Ta ngược lại thật ra muốn tìm thứ gì ngã sấp xuống, thế nhưng là tìm không thấy a!"

"Vậy ta nằm sấp trên người người ngủ lại là chuyện gì xảy ra? Người phát hiện không hợp lý, không sẽ tự mình đứng lên trở về phòng ngủ sao? Còn chiếm ta tiện nghi chờ ta đứng lên?" Đường Sơ Hạ kêu lên, khuôn mặt có chút đỏ, lại nói chắc như đinh đóng cột đối với hấn kêu lên: "Khăng định là người có vấn đề."

Trầm Độ không khỏi im lặng, nữ nhân Logic thật buồn cười, bất quá cũng tiếp tục nói với nàng xuống dưới, từ trên ghế salon đứng lên đuổi người một cái: "Tốt a, ai đúng ai sai đã không trọng yếu, sự tình đều đã phát sinh. Người chờ một lúc còn phải đi làm sao?"

"Đi làm, ta đương nhiên phải đi làm a. . ."

Đường Sơ Hạ nhớ tới cái gì, vô ý thức nghe trên người mình, kết quả nghe một cổ nòng đậm mùi rượu, lập tức nhú lên liễu mi.

Nàng cấp tốc ngẩng đầu hỏi: "Nhà người có nước nóng sao?"

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Người khăn tắm làm sao như thế bản a

"Có, làm sao?"

"Tắm rửa a! Ta cái này một thân từu khí, làm sao đi làm a? A a a, ta đến trễ!" Đường Sơ Hạ không lại kêu một tiếng nói ra, sau đó lại dặn dò: "Nhanh đi giúp ta mở ra nước nóng, thú chết!"

Trầm Độ im lặng: "Này người chờ một chút!"

Nói, cấp tốc đi đến bên cạnh đem Khí Gas mở ra.

"Trầm Độ, hôm nay sự tình ta nhớ kỹ, khẳng định là người sai, không sai!" Nàng lại có chút tức giận nói một tiếng, sau đó đi nhập trong phòng tắm.

Trầm Độ cười khổ một tiếng, cũng không thêm để ý nàng, quay người thu thập trên mặt bàn đồ, vật.

Hôm qua mưa quá nhiều, hai người căn bản là ăn không hết, ăn vào sau cùng còn thừa lại một đồng lớn, kết quả tản mát khắp nơi đều là, còn có bình rượu, nôm đồ, vật, nhìn không bình thường bản.

Thu thập xong trên mặt bàn đồ, vật, toàn bộ đóng gói, nhét vào trong thùng rác, sau đó cầm lấy khăn lau, xoa lau bàn.

Trong phòng tắm vang lên từng đợt tiếng nước, đoán chừng là Đường Sơ Hạ đã bắt đầu rửa mặt, chờ một lúc về sau, bên trong lại truyền tới một thanh âm: "Trầm Độ, người nhanh không có nước gội đầu!"

"Biết!" Trầm Độ nói.

"Còn có, rửa mặt sữa cũng không có!"

"Biết!"

"Ra ngoài giúp ta mua cái Bàn Chải Đánh Răng trở về!"

"Biết. . . Ngạch, người không trở về nhà đánh răng sao? Nhà người lại không xa?"

"Ta còn thể nào trở về a? Ta lập tức muốn đi đánh xe đi làm, cho ta nhanh lên!" Đường Sơ Hạ không khách khí chút nào ra lệnh.

Trầm Độ bất đắc dĩ ở phòng khách trong ngăn kéo tìm xem, tìm tới một cây bao trang còn hoàn chỉnh Bàn Chải Đánh Răng: "Ta chỗ này vừa vặn có, người chờ một lúc đi ra liền có thể!"

"Cầm đến cho ta!"

Trầm Độ giật mình dưới: "Ta cầm tới cho người?"

"Nói nhảm, nhanh lên, ta thời gian đang gấp!"

"Tốt a!"

Trầm Độ cũng không do dự, cầm tới phòng vệ sinh qua.

Chờ đến hần đi đến lúc đó, phòng vệ sinh môn hơi hơi mở ra một chút, từ bên trong duỗi ra một đầu giống như củ sen đồng dạng trắng như tuyết cánh tay, phía trên lại còn mang theo Bọt biển.

Nàng nhanh như vậy liền thoa khắp Bọt biển?

"Cho ta!"

Trầm Độ lắc đầu, đưa cho nàng.

Nàng tiếp nhận qua về sau, bên trong lại rất nhanh liền vang lên một trận tiếng nước.

Trầm Độ cũng mặc kệ nàng, xuất ra đồ lau nhà, đem phòng khách sạch sẽ, chờ một hồi về sau, cửa phòng tắm mới bỗng nhiên mở ra, một cái trùm khăn tắm bóng hình xinh đẹp từ bên trong đi tới.

"Người khăn tắm làm sao như thế bản a?"

Nàng bắt nắn lăm bắm một tiếng.

Trầm Độ nhìn một chút, không khỏi kinh ngạc dưới.

Chỉ gặp mặt trước nữ hài chính là một một bên lắc lắc mái tóc vừa đi đi ra.

Này cái khăn tắm là hần thường xuyên dùng, đã dùng một đoạn thời gian rất dài, phá một cái hồ, nhìn so sánh cũ, bình thường hần tắm rửa xong, đều là quần tại treo trên người mình đi ra, không nghĩ tới, nàng mình ngược lại là không khách khí trùm lên qua.

Đương nhiên, hiện tại mẩu chốt nhất cũng không phải là cái này cái khăn tắm, mà chính là, trên người nàng lúc này trừ một cái khăn tắm bên ngoài, cơ hồ không có bất kỳ cái gì y phục.

Này tuyết da thịt trắng, trong suốt sáng long lanh, giống như là ngọc thạch điêu khắc thành, cực kỳ duy mỹ, này kiểu nộn cảm giác, liền có giống như nhẹ nhàng vừa bắm, liền có thể bóp nước chảy đến.

Tinh xảo xương quai xanh, hoàn mỹ bắp chân cùng giống như là thủy thông kiểu nộn cánh tay, liếc một chút nhìn qua, cơ hồ vô pháp ở trên người nàng tìm đến bất kỳ tí vết, khiến người chú mục nhất là ở ngực trước miêu tả sinh động, trắng nõn Như Tuyết.

Tựa hồ là mở ra nóng nước tắm rửa, lúc này nàng vừa ra tới, trên thân còn bốc lên từng đợt nhiệt khí, trong lúc nhất thời, thật giống như vừa vừa rơi vào trần thế tựa tiên tử, phiêu phiêu dục tiên.

Trầm Độ trước kia liền biết dung mạo của nàng rất xinh đẹp, nhưng lại không nghĩ tới hội xinh đẹp loại trình độ này, trong lúc nhất thời, không khỏi có chút trợn mắt hốc mồm.

Này cái khăn tắm . .

Vẫn còn có chút đặc biệt.

Trầm Độ dở khóc dở cười.

"Có mấy sậy sao?"

Nàng nắm vuốt ướt sũng xuất sắc đặt câu hỏi,

Tựa hồ không nhìn thấy Trầm Độ ánh mắt, này củ sen cánh tay, không thêm đề ý chút nào ở trước mặt hần triển lãm.

Dù cho trầm khung không đoán cũng biết, trên người nàng khả năng trừ cái này cái khăn tắm, ép căn bản không hề hần quần áo, nếu là cái này cái khăn tắm rơi. . .

"Có, trong phòng, chính người đi lấy!" Trầm Độ lấy lại tinh thần nói ra.

Đường Sơ Hạ liếc nhìn hần một cái, khuôn mặt hơi hơi đỏ dưới, cũng không khách khí, đi đến bên cạnh trong phòng phủ lên môn, sau đó thối lên.

Chờ một lúc về sau, nàng thanh âm lại xuất hiện: "Đứng, giúp ta đem y phục đặt ở trong máy giặt quần áo ép một chút, chờ một lúc ta còn muốn ăn mặc đi làm, phía trên có mùi rượu, khó ngủ chết!"

Trầm Độ dở khóc dở cười: "Tốt a!"

Nói, đi đến trong phòng tắm, đem nàng y phục lấy ra, đặt ở trong máy giặt quần áo thanh tẩy.

"Đứng, người cái kia cửa hàng là làm gì?"

"Cửa hàng? Cái gì cửa hàng?" Trầm Độ kinh ngạc hỏi.

"Cũng là người mở cửa tiệm kia a? Người không phải nói mình mở tiệm sao? Còn bán điện thoại di động linh kiện?" Nàng thanh âm lại truyền tới.

"Không có a, ta cho người ta nhìn xem tướng tính toán mệnh." Trầm Độ nói.

"Xem tướng cho người toán mệnh?" Đường Sơ Hạ tựa hồ ngừng ngừng.

"Đương nhiên!"

Đường Sơ Hạ dừng lại một hồi, sau đó cười một tiếng: "Ngược lại là không nghĩ tới người còn có bản lĩnh này? Người đây là đều lẫn lộn giang hồ đây là!"

Trầm Độ mỉm cười, không có giải thích.

Đường Sơ Hạ không nói không rằng, cấp tốc đem mái tóc thổi khô về sau, lại đi ra cầm đã sấy khô quần áo khô chuyển trở về trong phòng mặt.

Chờ đến nàng lúc xuất hiện lần nữa, trên thân đã thay đổi trước kia quần áo trên người.

Vẫn là màu vàng nhạt xâu trên vai áo, hắc sắc váy ngắn, tóc cũng ghim lên đến, duyên dáng yêu kiều, lộ ra đến mức dị thường thanh lệ thoát tục.

"Lần này ta liền tha thứ ngươi, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, biết không? Nếu là còn có lần sau, ta xác định vững chắc bắt ngươi là hời!" Nàng liếc nhìn hần một cái cấp tốc nói ra, nói xong, liền cầm điện thoại di động lên cùng túi tiền, hướng phía bên ngoài đi đến.

"Không đi ăn điểm tâm xong lại đi đi?" Trầm Độ ở phía sau hỏi: "Đi trước tỉnh tử?"

Đường Sơ Hạ quay đầu không khách khí chút nào liếc nhìn hần một cái: "Vậy ngươi còn chờ cái gì? Đi ra a!"

Trầm Độ không khỏi cười, cũng không do dự, mang giày xong, liền cùng với nàng cùng một chỗ đi xuống lầu.

Bởi vì nàng còn muốn chạy đi làm, cho nên quá trình hai người cơ hồ không có làm sao trò chuyện, ăn điểm tâm xong về sau, nàng liền vội vàng đi làm.

Trầm Độ trở lại trong nhà mình tẩy một cái tắm nước nóng, lúc này mới cầm lấy cặp công văn đi làm.

Cửa hàng còn cần kinh doanh.

Mấy ngày nay, đối diện xem tướng người đã càng ngày càng nhiều, mỗi ngày xếp hàng đều đã đập tới trên đường phố qua, cần giống cái biện pháp giải quyết mới được.

Micro Blog Wechat đều đã đăng ký tốt, hôm nay có thể thử một lần phải chăng có thể sử dụng.

Theo người tới càng ngày càng nhiều, Trầm Độ trong lòng thời gian dần qua toát ra một tia cảnh giác, dù sao nhìn lên thiên cơ, nhưng là sẽ bị Thiên Khiển.

Mấy ngày nay xem tướng xem bói, hần đều sẽ tận lực đem quẻ tượng nói mơ hồ một số, dù cho Dự Tri thời gian chính xác, hần cũng nói một thứ đại khái thời gian, bởi vì quá chuẩn, có thể sẽ xảy ra vấn đề.

Nghĩ như vậy, đến trong tiêu điểm.

Khi lấy ra chìa khoá mở cửa lúc, bên tai bỗng nhiên truyền đến một trận gấp rút tiếng thắng xe, Trầm Độ giật mình, vội vàng vô ý thức lui lại mấy bước, chỉ gặp một cổ có chút hào hoa xe con từ bên cạnh xông lại, C-K-I-T..T một tiếng, đứng ở hần cửa hàng phía trước.

"Trầm Độ, ta muốn nhìn tướng!"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Hồng Loan Tinh động, Thiên vui Tinh đến

Có chút thanh âm quen thuộc xuất hiện, Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp cửa xe mở ra, đi ra một cái có chút thân ảnh quen thuộc.

Đeo kính đen, tết tóc đuôi ngựa biện, da thịt trắng nõn kiều nộn, một bộ rất lợi hại khóc rất lợi hại khóc bộ dáng, lại là lần trước tìm hần xem tướng Đỗ Sở Sở.

Nàng vậy mà lại tới cửa tới.

Trầm Độ đối nàng khắc sâu ấn tượng, còn nhớ kỹ, nữ sinh này rất lợi hại ngược.

So Đường Sơ Hạ còn ngược.

Vô ý thức liếc dưới nàng Nhân Vật Táp, chợt thấy cái gì, hần hơi hơi kinh ngạc dưới, thần sắc có chút ý vị thâm trường.

"Có thể a, hai vạn một quẻ, không tiếp thụ trả giá!" Hần cười nói.

"Còn hai vạn? Ngươi noi này xem bói không phải một lần một trăm sao? Ta đều nghe qua, lần này ngươi mơ tưởng lừa ta!" Đỗ Sở Sở nghe được cái giá tiền này, nhất thời mặt mũi tràn đầy khó chịu nói ra.

Trầm Độ cười rộ lên: "Cô nương, hoàn mỹ quẻ, đó là đối với người khác, mà không phải đối cô nương ngươi. Mệnh lý quy ước ngành nghề, người giàu sang thu nhiều, nghèo khó người thiếu thu, về phần muốn thu bao nhiêu tiền, xem tình huống mà định ra. Nếu là ngươi không nguyện ý, vậy thì mời về đi!"

Nhìn cô nương này bộ dáng, hẳn không phải là hội thiếu tiền người, mặc đồ này tạm thời không nói, muốn cao quý cỡ nào cao quý đến mức nào, dù cho Đường Sơ Hạ cũng là đại tiểu thư xuất sinh, đều như cũ so ra kém nàng.

Chiếc kia tạo hình kỳ lạ phần hồng sắc xe con càng thêm không cần phải nói, là một cỗ bản số lượng có hạn Porsche xe đua, không có bốn năm trăm vạn tuyệt đối bất không được tới. .

Trầm Độ đối với xe con nghiên cứu cũng không nhiều, nhưng là chỉ ít còn biết loại này siêu cấp nhãn hiệu xe sang trọng, hướng chỉ, nàng Nhân Vật Táp, sự tích thế đều không đơn giản.

"Ngươi có thù giàu tâm lý?" Đỗ Sở Sở theo dõi hẳn nói ra.

Trầm Độ cười nói: "Xác thực có, ta lớn nhất căm hận người giàu có, mỗi ngày ngộp trong vàng son, cho nên đang tìm kiếm nghĩ cách biến thành người giàu có."

Đỗ Sở Sở khó chịu cười lạnh một tiếng: "Ngươi thật đúng là không che giấu?"

Trầm Độ lại lắc đầu cười nói: "Ta làm gì che giấu? Bởi vì cái gọi là thiên hạ nhốn nháo đều là lợi hướng, bi nhân đã mở tiệm toán mệnh, tự nhiên là vì trần châu như đất Kim như sắt. Bằng không, bi nhân cần gì phải từ tìm phiền não?"

Đỗ Sở Sở khinh thường bĩu môi nói: "Nói ngược lại là so hát êm tai."

Trầm Độ cười cười, tiếp tục nói: "Cô nương mấy ngày nay ấn đường biến thành màu đen, cũng không phải cái gì sự tình tốt. Đo bát trắc, liền cần chính ngươi suy tính, bi nhân chỉ phụ trách chỉ điểm sai lầm. Thiên Mệnh các, nhìn lên thiên cơ, Tri Thiên Mệnh, Nhất Tự Thiên Kim, đương nhiên."

"Một vạn 5?" Đỗ Sở Sở nói.

Trầm Độ không khỏi cười: "Nói thêm gì đi nữa, chỉ sợ cũng muốn ba vạn."

Đỗ Sở Sở bĩu môi, mặt mũi tràn đầy khinh thường.

Trầm Độ ngồi trên ghế, nói ra: "Tay cho ta!"

Đỗ Sở Sở cũng không có nhiều nói nhảm, tháo kính râm xuống đi tới, ngồi trên ghế, nàng cuộn lên ống tay áo, lộ ra cổ tay trắng, duỗi cho hẳn.

Trầm Độ đem tay nàng nắm lên đến, sau đó nhẹ nhàng địa đẩy ra bàn tay nàng, nhìn kỹ hạ lên mặt đường vân.

Nữ nhân này tay, thật là non, vừa trắng vừa mềm.

"Cô nương muốn đo cái gì?" Trầm Độ bình tĩnh hỏi.

"Ngươi không phải là rất lợi hại sao? Vậy ngươi liền đoán xem ta hôm nay đến muốn đo cái gì a?" Đỗ Sở Sở rõ ràng còn có chút không phục, có chút khiêu khích nói ra: "Chỉ cần ngươi có thể đo đi ra, bản cô nương liền tin ngươi!"

Trầm Độ im lặng nói: "Cô nương đây là tranh cãi a! Bất quá cũng được, đã cô nương đã đến cửa, như vậy bi nhân liền đo lường một chút, cô nương muốn xem là nhân duyên?"

Đỗ Sở Sở khẽ giật mình, mở to hai mắt theo dõi hẳn.

"Tháng Đức Sinh huy, Hồng Loan Tinh động, Thiên vui Tinh đến, vốn là điềm lành, đáng tiếc, đáng tiếc a!" Trầm Độ gập sắc mặt nàng, không khỏi cảm thấy buồn cười, khẽ lắc đầu thờ dài một tiếng, đánh một cái bí hiểm.

"Đáng tiếc cái gì?" Đỗ Sở Sở vội vàng theo dõi hẳn hỏi, có chút hiếu kỳ.

Trầm Độ mỉm cười, đem tay nàng để lên bàn: "Cô nương khẳng định muốn bi nhân mở miệng?"

Đỗ Sở Sở sửng sốt, không nói gì.

Trầm Độ từ tốn nói: "Người xấu nhân duyên, có thể sẽ bị Thiên Khiển,

Nhìn lên thiên cơ, cũng có khả năng bị Thiên Khiên, cô nương nếu là không xác định lời nói, vẫn là mời trở về đi!"

Đỗ Sở Sở nghe vậy, lập tức giận: "Ngươi người này tại sao như vậy a? Đặc địa khó xử ta? Ta tiền què so người khác quý nhiều như vậy còn không nói? Nói mấy câu còn ập a ập ứng. Ngươi còn như vậy, ngươi có tin ta hay không tìm người đem ngươi cửa hàng cho nện!"

Trầm Độ không khỏi cười, nói ra: "Bỉ nhân chỉ bắt quá gấp cô nương thần sắc bất định a."

"Không phải liền là hai vạn khối sao? Ít nói lời vô ích! Mau nói! Hôm nay bản cô nương dùng tiền đập chết ngươi cái này Ô Quy Vương Bát Đản!" Đỗ Sở Sở cắn răng nghiến lợi kêu lên.

Khác không nói, dùng tiền đập chết ngươi câu nói này, Trầm Độ nghe còn rất sáng khoái, hấn liền ưa thích theo đại thổ hào liên hệ.

Đặc biệt là què mùa như vậy hào.

Trầm Độ mỉm cười cười nói: "Thôi được, đã cô nương nói như thế, như vậy bỉ nhân cũng không làm trò bí hiểm, hôm nay liền đưa ngươi một lời đi: Hồ đồ hôn nhân đáng sợ nhất, ba ngày hai đầu tổng cãi nhau, cả đời phu thê không hòa thuận, còn sống mắng, chết gả."

Đỗ Sở Sở chấn động toàn thân: "Chuyện này là thật?"

Trầm Độ chỉ treo ở bên cạnh tranh chữ nói ra: "Nặc, thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gấp, gần đây đến nay, bỉ nhân đoạn nhân duyên rất nhiều, nhưng là thiện duyên cùng nghiệt duyên chênh lệch rất xa. Cô nương cùng với người này bất tự không hợp, nếu là có khả năng, vẫn là cự tuyệt rơi đi!"

Đỗ Sở Sở hơi hơi híp mắt dưới con mắt, tiếp theo, cũng không biết vì sao, nàng bỗng nhiên cười rộ lên, cười có chút cao hứng, tay phải kéo lấy cái cằm, có loại cười trên nỗi đau của người khác bộ dáng.

"Trầm Độ, Trầm Đại Sư, ngươi có phải hay không ngươi câu nói này hội nỗ lực đại giới cỡ nào? Ta lại lịch ngươi thấy rõ ràng sao? Há mồm liền đến, ngươi thật đúng là dám nói a? Ngươi tin hay không lời này của ngươi truyền đi về sau, ngày mai liền có người tới nện ngươi tiểu điểm? Theo ta được biết, ngươi chẳng qua là một cái mới vừa vạn muốn tốt nghiệp đại học sinh a?"

Trầm Độ dở khóc dở cười, nói ra: "Cho nên nói, cô nương cái này hai vạn là tất thu. Đường nhiên, nếu là cô nương đau lòng, cho bỉ nhân ba vạn cũng thành, bỉ người tuyệt khách khí với sẽ không!"

"Ngươi ——" Đỗ Sở Sở bị ghen một chút, lãnh đạm nói: "Ngươi ngược lại là nhìn rất lợi hại mở, tìm kiếm nghĩ cách lừa ta rất lợi hại thoải mái?"

Trầm Độ lắc đầu cười nói: "Bỉ nhân Xem Tướng Đoán Mệnh, bằng vào là bản lĩnh thật sự, coi trọng là ngươi tình ta nguyện, tính thế nào lừa bịp cô nương đâu? Cô nương nếu là không nguyện ý, về sau không đến bước vào Thiên Mệnh các là được. Lừa bịp người tiền tài loại thuyết pháp này, bỉ nhân tha thứ không tiếp thụ!"

Đỗ Sở Sở cười rộ lên: "Ngươi cũng có sợ hãi thời điểm? Cũng được, bản cô nương tính ngươi nói đúng, tài khoản cho ta!"

Trầm Độ cũng không khách khí, đem tài khoản cho hấn.

Đỗ Sở Sở rất lợi hại mở liền chuyển hai vạn đi vào.

Làm cho này chút về sau, nàng mới ngẩng đầu nháy con mắt mấy cái, bỗng nhiên lại cười híp mắt theo dõi hấn: "Đã ngươi nói như thế, như vậy hấn là liền không sợ bản cô nương truyền đi a? Vừa mới ngươi cũng nói người xấu nhân duyên có thể sẽ bị Thiên Khiên. Trầm Đại Sư ngươi làm như vậy, liền không sợ bị Thiên Khiên sao?"

Trầm Độ trong nháy mắt một mặt dở khóc dở cười: "Cô nương ngươi thật sự là đến tranh cãi a?"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Chúng ta chờ cũng là Trầm Đại Sur ngài câu nói này

"Không tệ a, ta chính là đến tranh cãi!" Đỗ Sở Sở lập tức đắc ý cười rộ lên, phảng phất bắt hấn lại nhược điểm đồng dạng tiếp tục nói: "Người yên tâm, người Thiên Mệnh các chẳng mấy chốc sẽ nổi danh, người xấu nhân duyên, nhưng là sẽ bị Thiên Khiên nha. Trầm Đại Sur!"

Nói, lại hướng phía hấn chớp chớp mắt to mắt, một bộ có chút giảo hoạt bộ dáng.

Trầm Độ có chút bất đắc dĩ, trực tiếp chỉ cửa nói: "Cô nương mời!"

Đỗ Sở Sở gặp hấn một mặt biệt khuất bộ dáng, cơ hồ muốn thoải mái cười to, cấp tốc nói ra: "Ha-Ha, nhìn người còn thể nào cho ta trâu, đến lúc đó thực sự có người nện người cửa hàng, người có gan cũng đừng cầu bán cô nương."

Nói xong, cũng không nói tiếp cái gì, nàng quay người lập tức hướng phía bên ngoài đi đến, không đến bao lâu, chiếc kia Maserati liền biến mất ở cửa tiệm.

Người xấu nhân duyên hội đắc tội với người, Trầm Độ tự nhiên là biết, bất quá chính mình đã làm một chuyến này, như vậy thì không có chuyện gì để nói.

Hấn còn không đến mức sợ một cái tiểu nữ sinh uy hiếp.

Đỗ Sở Sở sau khi đi, Đại Huyền đường phố rất nhanh liền lại náo nhiệt lên.

Tựa hồ có người nhìn thấy Trầm Độ đã mở cửa, liền cấp tốc đến cửa xếp hàng, lúc này ở bên ngoài đã có bốn năm người đang chờ.

Trầm Độ chợt nhớ tới cái gì, liền đi ra qua.

"Trầm Đại Sur!"

"Trầm Đại Sur xem tướng sao?"

"Trầm Đại Sur, nhìn xem ta hôm nay tài vận như thế nào!"

Trầm Độ lắc lắc đầu nói: "Hôm nay mọi người không cần xếp hàng chờ đợi, tất cả về nhà các loại đi! Ở chỗ này xếp hàng, quá mức nhiều dân. Về sau mọi người nếu là muốn Xem Tướng Đoán Mệnh, có thể thông qua Micro Blog hoặc là Wechat hướng ta hẹn trước, nếu có duyên, bi nhân sẽ thông báo cho mọi người tới."

"A? Trầm Đại Sur, không xếp hàng?" Một cái trung niên bác gái hỏi.

Trầm Độ gật đầu giải thích: "Đúng vậy a, con đường này lui tới xe cộ khá nhiều, đã có chủ xe khiếu nại. Bi nhân cảm thấy, vì mọi người an toàn, vẫn là nghĩ biện pháp khác cho thỏa đáng, chờ một lúc bi nhân sẽ đem nick Wechat cùng Micro Blog hào thiếp ở trên vách tường, mọi người có thể lẫn nhau chuyển cáo!"

"Micro Blog cùng Wechat hẹn trước? Cái này cũng có thể?" Có người kinh ngạc.

Trầm Độ nói: "Đương nhiên có thể, Wechat cùng Micro Blog tất cả mọi người sẽ dùng a? Phát tư tin cho ta liền có thể!"

Một người mặc hắc trong áo sơ mi người trẻ tuổi: "Hội ngược lại là sẽ, nhưng là chúng ta còn không có làm qua việc này a. Trầm Đại Sur, người ý nghĩ còn thật kỳ lạ. Bất quá kẹt xe ngược lại là thực biết có. Cũng được, Trầm Đại Sur, người nick Wechat cùng Micro Blog hào là bao nhiêu? Ta chú ý xuống!"

Trầm Độ liếc nhìn hấn một cái, phát hiện nguyên lai là phụ cận Internet Coffee chủ tiệm Lâm có đức, trước mấy ngày, hấn cũng đối diện xem một lần tướng.

Đón đến, Trầm Độ cười nói: "Đến họp nhi ta hội thiếp ở trên vách tường, mọi người chỉ có thể quan sát cùng lẫn nhau cáo tri, mặt khác ——"

Nói, hấn bỗng nhiên quay đầu nhìn cách đó không xa một cái trung niên đại hấn cười nói: "Chu tiên sinh, hôm qua bi nhân liền đã cho ngài từng đứt đoạn, ngài mấy ngày nay khí vận thường thường cùng nhau, nếu là không có có cái gì đặc biệt sự tình, người cũng không cần mỗi ngày đến đây đi?"

Gọi Chu Hồ trung niên nhân, chính là lần trước hùng hùng hổ hổ mà qua người trung niên kia, bởi vì Trầm Độ từng đứt đoạn hấn Vận rủi sau biến thành sự thật, cho nên từ đó trở đi, liền đối với hấn tôn thờ, nói gì nghe nấy, mấy ngày nay, cơ hồ mỗi ngày đều hướng phía Thiên Mệnh các chạy.

Gia hòa này, nghe nói là một cái chuyên môn đầu tư cổ phiếu Cổ Dân, đối với khí vận cực kỳ coi trọng, cho nên Trầm Độ đã gặp hấn nhiều lần.

"Nhìn ngài nói đến Trầm Đại Sur, ngài ở chỗ này mở tiệm, chúng ta ở chỗ này hàng xóm láng giềng, đương nhiên phải thường xuyên cho ngài cổ động a? Bằng không, sinh ý làm thế nào a? Ngài nói đúng hay không?" Chu Hồ đánh một cái cười ha ha nói, cười đùa tí tưng.

Trầm Độ không khỏi mỉm cười: "Hảo ý bi nhân tâm linh. Nhưng là mỗi ngày tới, vậy thì có chút qua. Các hạ là đầu tư cổ phiếu, bi nhân tuy nhiên có thể

xem nhân khí vận, nhưng lại đổi không cổ phiếu đi lại, đây là phải dựa vào cá nhân tri thức!"

Chu Hồ vội vàng tiến lên một bước: "Cũng không thể nói như vậy, có thể nhìn nhân khí vận liền rất lợi hại, chúng ta mua sắm cổ phiếu,

Có thể tất cả đều là dựa vào khí vận, Trầm Đại Sur, chúng ta là không có thể phát tài, coi như toàn bộ nhờ người a!"

"Ha-Ha, đúng a Trầm Đại Sur, cái này liền phải dựa vào người. Có thể xem nhân khí vận, đã rất lợi hại!" Bên cạnh một người trung niên cũng cười to nói, không phải cái kia Trương Tuyên Trạch còn có ai.

Trầm Độ không thể làm gì khác hơn nói: "Đã như vậy, bí nhân cũng không nói thêm cái gì, về sau mọi người ngay tại Micro Blog cùng Wechat bên trên hẹn trước đi! Chỉ cần hẹn trước thành công, các người chỉ bằng tới!"

"Hẹn trước có thể, nhưng là Trầm Đại Sur, người cũng không thể thế chúng ta nha!" Chu Hồ cười nói.

Trầm Độ cười nói: "Người yên tâm tốt, nếu là thật sự có vấn đề, bí nhân sẽ thông báo cho ngài!"

"Ha-Ha, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, chúng ta chờ cũng là Trầm Đại Sur ngài câu nói này!"

Trầm Độ cười cười, cũng không có nhiều lời, xoay người lại tìm đến một trương giấy A4, viết lên chính mình Micro Blog hào cùng nick Wechat, dán tại cửa hàng trước cửa.

Nhưng mà vừa mới quay người đi trở về trong cửa hàng, Trầm Độ trong đầu bỗng nhiên linh quang nhất nhiễm, bỗng nhiên nhìn xem đề lên bàn máy tính, trong đầu bỗng nhiên toát ra một cái ý niệm kỳ quái.

Còn nhớ kỹ, trước kia có chút Xem Tướng Đoán Mệnh Đại Sur, đều là bằng vào ngày sinh tháng đẻ tiến hành xem tướng xem bói, nếu là không có ngày sinh tháng đẻ, như vậy đo đi ra đồ, vật đồng dạng không chính xác, cho nên ngày sinh tháng đẻ cực kỳ trọng yếu.

Hiện tại, hần tuy nhiên cũng có thể xem bói, hoàn toàn là bằng vào Thần Nhân Tướng Thuật kết quả, chỉ cần cho hần coi trọng vài lần, cơ bản có thể hiểu biết cái này thông tin cá nhân.

Thế nhưng là, nếu là trái lại đâu?

Người này nếu là không ở bên cạnh hần đâu?

Hần có phải hay không cũng có thể ngày sinh tháng đẻ đối người này tiến hành phỏng đoán?

Trầm Độ lập tức mở to hai mắt.

Đúng a!

Thần Nhân Tướng Thuật, danh xưng Thần Nhân, cái kia hần là có thể thông qua ngày sinh tháng đẻ phỏng đoán a, bằng không tại sao có thể xưng là Thần Nhân đâu?

Nghĩ như vậy, Trầm Độ cấp tốc bật máy tính lên ngày sinh tháng đẻ.

Hần nhớ kỹ, tại trên internet có không ít người muốn xem tướng cho người toán mệnh, cho nên đồng dạng tại một số bài viết bên trên hòa luận đàn bên trên, đều sẽ có ngày sinh tháng đẻ có thể nhìn.

Rất nhanh, hần tìm đến một bộ, cấp tốc chăm chú nhìn đứng lên.

Nhưng mà. . .

Thời gian rất nhanh liền quá khứ.

Trầm Độ nhìn chăm chăm này tấm ngày sinh tháng đẻ trọn vẹn nhìn ba phút, nhưng là trong đầu Nhân Vật Tập lại không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Chẳng lẽ không được sao?

Hần cau mày ngừng lại, lại nhìn chăm chăm phần này ngày sinh tháng đẻ nhìn một hồi.

Không được khả năng có mấy cái nguyên nhân, một, khả năng phần này ngày sinh tháng đẻ là giả, hai, khả năng người này đã chết, ba, khả năng thật vô pháp nhìn ra.

Trầm Độ không do dự, lại tìm đến một phần càng thêm kỹ càng ngày sinh tháng đẻ nhìn, nhưng mà để hần đại hỉ là, lần này vậy mà xuất hiện.

Là, vẹn vẹn không cần đến mười giây đồng hồ thời gian, chỉ cảm thấy trong đầu xoát địa một chút, một trương mới tinh Nhân Vật Tập, khí vận thế cùng sự tích thế xuất hiện, thậm chí ngay cả nhân vật ảnh chụp cũng theo đó xuất hiện, thật giống như đang nhìn một người hồ sơ.

Trầm Độ trong lòng trong nháy mắt đại hi, quả nhiên có thể.

Cầu đề cử', cầu khen thưởng ủng hộ, quyền sách này bắt đầu chính thức đổi mới, có lưu bản thảo, sẽ rất nhanh.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hôm nay ta mí mắt trái luôn nháy

Thần Nhân quả lại chính là Thần Nhân!

Thật lợi hại với trực tiếp.

Trầm Độ lúc này chỉ muốn cười ha ha.

Chức năng này thực sự quá ra sức, trong nháy mắt giải quyết trong lòng của hắn rất nhiều vấn đề cùng nghi vấn, về sau có người không tại trước mặt, trực tiếp cùng bọn hắn muốn ngày sinh tháng đẻ là được, căn bản không dùng người tới liền có thể giống hắn xem tướng, hắn nhớ kỹ tại Wechat cùng Micro Blog bên trong, đều có một cái khen thưởng công năng.

Trầm Độ lại tại trong máy vi tính mấy tấm ngày sinh tháng đẻ nhìn xem, phát hiện quả thật có thể bình thường biểu hiện về sau, trong lòng không khỏi vô cùng hưng phấn.

Hắn cũng không do dự, mở ra Micro Blog cùng Wechat nhìn xem.

Đoán chừng là bởi vì vì trong khoảng thời gian này Thiên Mệnh các không bình thường thụ chú ý, cho nên Micro Blog cùng Wechat thiệp sau khi rời khỏi đây không lâu, rất nhanh liền có người bắt đầu chú ý.

Trầm Độ ngừng lại, vội vàng lại tại Micro Blog cùng Wechat bên trong riêng phần mình phát ra một số thông báo: Phàm là muốn hẹn trước, đều cần trước lưu lại ngày sinh tháng đẻ.

"Trầm Đại Sư, hôm nay không xem tướng?"

"Không nhìn, cần hẹn trước, mọi người có thể chú ý xuống ta Micro Blog cùng Wechat, ở phía trên dùng ngày sinh tháng đẻ!"

"Vì cái gì cần hẹn trước a "

"Quá nhiều dân!"

Liên tục trở lại mấy người.

Bởi vì trước mấy ngày quá náo nhiệt, cho nên hôm nay đến cửa người y nguyên không ít, không ít người nhìn thấy thông báo về sau, đều nhao nhao đẩy cửa tiến đến, Trầm Độ cũng chỉ đành giải đáp vài câu.

Hắn cũng chú ý tới, theo thời gian chuyển dời, chú ý hắn Wechat cùng Micro Blog người cũng càng ngày càng nhiều, vèn vèn chỉ có một buổi sáng thời gian, Micro Blog Fan liền gia tăng hơn bốn trăm người.

Theo chú ý nhiều người về sau, Micro Blog bên trong cũng lộ ra náo nhiệt rất nhiều, những người này, không ít vẫn là người mới viên, đối Trầm Độ thần kỳ bao nhiêu đều có chút hoài nghi, cho nên tại Micro Blog bình luận bên trên không khỏi cũng xuất hiện một số tiếng chất vấn âm.

"Thiên Mệnh các Trầm Đại Sư? Cái này Micro Blog là toán mệnh dùng?" Một cái gọi Từ cây hoa anh đào có ID ở phía trên phát một đoạn bình luận, tựa hồ rất lợi hại nghi hoặc.

"Đúng, toán mệnh dùng, thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gấp!" Một cái tên là Thất Thế cuồng nhân Micro Blog tài khoản cấp tốc đột nhiên a nói, tiếp lấy lại sắc mị mị địa bổ sung một câu: "Muội tử người tốt, người là ở tại Đại Huyền đường phố chỗ nào? Chưa từng nghe qua Trầm Đại Sư tên tuổi?"

"Gạt người a? Ha ha, hiện tại khoa học kỹ thuật thật tiên tiến, lại còn có người nghĩ đến dùng Micro Blog lừa gạt tiền!" Nàng nếu là không nói câu nói này còn tốt, nói chuyện câu nói này về sau, Micro Blog bên trên lập tức nổ tung, rất nhiều người đều cấp tốc bình luận.

"Cô em gái này là từ nơi đó thoát ra? Không phải Đại Huyền đường phố? Lại còn hỏi ngu xuẩn như vậy vấn đề!"

"Đoán chừng không phải Đại Huyền đường phố. Lui tới người qua đường có không ít đâu!"

"Ha-Ha, Trầm Đại Sur mau ra đây, lại có người nói người lừa gạt tiền!"

"Tóc dài kiến thức đoán, bây giờ Đại Huyền đường phố người nào còn không biết Trầm Đại Sur lợi hại a!"

Trầm Độ tiếp tục hướng xuống kéo một điểm, lập tức nhìn thấy đủ loại bình luận, trong lòng không khỏi dở khóc dở cười.

Đằng sau có người nói vài câu, mà cái kia gọi Từ cây hoa anh đào Người Nộm tựa hồ nổi nóng, cấp tốc liên tục đổi đứng lên, kết quả nhiều người hơn bình luận.

"Trầm Đại Sur, người đừng nóng giận a, ta giúp người mắng nàng. Đúng, ta hẹn trước, giúp ta ghi lại a!"

"Ha-Ha, Trầm Đại Sur, ta tới rồi!"

"Đây chính là Trầm Đại Sur người Micro Blog, bằng vào ngày sinh tháng đẻ liền có thể tính toán sao? Ta cho người lưu, nhớ phải giúp ta nhìn xem!"

Trầm Độ nhìn một chút, Từ Tín Chính tại đã cực kỳ nhanh chóng độ gia tăng, theo ngày sinh tháng đẻ xuất hiện, từng trương Nhân Vật Tập cũng cấp tốc trong đầu xuất hiện.

Loại bỏ rơi vô bệnh vô tai, lựa chọn một số trị số rõ ràng không bình thường, sau đó lần lượt phát ra hồi âm, thông tri bọn họ buổi sáng ngày mai tới.

Mặc dù nói mở tiệm là vì kiếm tiền, nhưng là một số đánh đắm giả bộ (cho có khí thế) liền không cần, Trầm Độ hiện tại cái eo thẳng, căn bản không thiếu tiền xài, vừa mới kiếm lời Đỗ Sở Sở hai vạn khối, cho nên hai ngày dù cho không có mở cửa đều không có cái gì.

Xem tướng công việc này,

Có đôi khi là ba năm không khai trương, khai trương ăn ba năm.

Theo nhìn ngày sinh tháng đẻ càng nhiều, Trầm Độ cũng phát hiện, chính mình Thần Nhân điểm kinh nghiệm vậy mà chính đang gia tăng, một buổi sáng, nhìn hơn năm mươi tám Nhân Vật Tập về sau, Thần Nhân điểm kinh nghiệm cũng gia tăng hơn mười điểm.

Cái ngoài ý muốn này phát hiện, để trong lòng của hắn kinh hi không ít.

Không nghĩ tới, dạng này cũng có thể gia tăng điểm kinh nghiệm.

Hiện tại hơn mười Điểm kinh nghiệm, lại thêm bên trên một tuần thu hoạch được hơn năm mươi điểm, cho đến nay, hắn Thần Nhân điểm kinh nghiệm, đã tính gộp lại đến bảy mươi một điểm.

Xem ra dùng không bao lâu, lại có thể thăng cấp.

Cũng không biết lần nữa thăng cấp về sau, có thể hay không gia tăng kỹ năng mới?

Trầm Độ trong lòng tràn ngập chờ mong, lại lật một cái Micro Blog cùng Wechat, lúc này một người mặc hắc sắc trong áo sơ mi người trẻ tuổi bỗng nhiên đi vào điểm trúng, lại là cái kia Chu Châu: "Trầm Đại Sur, ta đã chú ý người Micro Blog, hôm nay có thể giúp ta nhìn xem tướng sao?"

Trầm Độ liếc hắn một cái, lắc đầu cười nói: "Hôm nay tạm thời không nhìn, người ngày mai lại đến đi. Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hôm nay người không có việc gì."

Chu Châu theo Chu Hồ không sai biệt lắm, nghe nói là Biểu Huỳnh Đề, trong khoảng thời gian này, cũng thường xuyên hướng Thiên Mệnh các chạy, trong khoảng thời gian này Trầm Độ cơ hồ mỗi ngày đều có thể nhìn thấy bọn họ, cho nên hết sức quen thuộc.

Chu Châu cười nịnh nói: "Thế nhưng là ta luôn cảm thấy ta hôm nay rất lợi hại không thích hợp, Trầm Đại Sur, ngài vẫn là giúp ta xem một chút đi, hôm nay ta mí mắt trái luôn nháy, có loại điềm xấu dấu hiệu. Tục ngữ nói làm mất phải nháy tài, mất trái nháy tai, Trầm Đại Sur ngài sẽ không không có nghe nói đi?"

Trầm Độ cười, theo dõi hắn hỏi: "Người lại đem tiền ném vào thị trường chứng khoán?"

Chu Châu vội vàng đánh một cái cười ha ha nói: "Trầm Đại Sur, nhìn ngài nói. Tính thế nào là ném vào thị trường chứng khoán đâu? Đó là đầu tư quản lý tài sản. Hiện tại phát tài không phải dựa vào cái này? Lại nói, Trầm Đại Sur ngài tại cái này mở tiệm, chúng ta đương nhiên phải cố động, bằng không làm sao xứng đáng Trầm Đại Sur ngài đâu? Ngài nói đúng hay không?"

Trầm Độ cảm thấy buồn cười: "Mất trái nháy tai thuyết pháp này, là không đúng, bất quá cũng được, đã tiên sinh như thế nịnh nọt, như vậy bị nhân nếu là không nói vài lời, vậy liền không thể nào nói nổi. Các hạ mấy ngày nay khí vận xác thực lược có sóng chấn động, hẳn là sẽ có vận may buông xuống, bất quá nếu là muốn nhất phi trùng thiên cũng rất không có khả năng, hẳn, liền muốn nhìn chính mình tạo hóa."

"Tai ách đâu? Có hay không tai ách?" Chu Châu thật giống như một người hiếu kỳ Bảo Bảo.

Trầm Độ lắc đầu cười cười: "Không đến mức có, đương nhiên, cái này cần Chu tiên sinh chính mình cẩn thận!"

Chu Châu đại hì, cười ha ha một tiếng: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, chỉ cần không phải tai nạn liền tốt a, cảm ơn ngươi, Trầm Đại Sư!"

Nói, xuất ra năm trăm khối đưa cho hắn, sau đó đối với hắn ôm một cái quyền, hướng phía bên ngoài đi đến.

Đầu tư cổ phiếu a!

Trầm Độ nhìn lấy hắn rồi đi bóng lưng, trong lòng cảm thấy buồn cười.

Thực cổ phiếu loại vật này, là không cho phép, khí vận thể bên trong tin tức tuy nhiên có thể dự đoán khí vận giá trị ba động, nhưng là đại bộ phận đều là hần phương diện sự tình, mà không phải cổ phiếu. Liên quan đến cổ phiếu, đương nhiên cũng có, bất quá xác suất không sẽ rất lớn.

Bằng không, hẳn liền đi khi Cổ Dân qua, còn mở cái gì cửa hàng nhìn cái gì tướng a?

Trầm Độ lắc đầu im lặng, lại nhìn xem Micro Blog cùng Wechat, phát hiện tại gần gũi mấy phút bên trong, lại tăng thêm bảy mươi, tám mươi người, hiện tại Micro Blog Fan số lượng, đã tám trăm ra mặt, đăng lên tốc độ thật nhanh.

Tiếp tục lật mấy trang ngày sinh tháng đẻ nhìn, phát hiện Thần Nhân điểm kinh nghiệm, còn tại lục tục ngo ngoe gia tăng, trong lòng không khỏi kinh hi.

Xem ra, có cần phải kinh doanh dưới Micro Blog hoặc là Wechat, bởi vì vô luận là kiếm tiền cần, vẫn là Thần Nhân điểm kinh nghiệm, đều không thể rời bỏ những thứ này.

Cầu phiếu đề cử', cầu khen thưởng ủng hộ, quyền sách này bắt đầu chính thức đổi mới

Truyện được covert bởi ๕Đản ๘

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: vấn đề này chỉ sợ đến làm lớn chuyện

Chính nghĩ như vậy, tại một bên khác, Hạ Hải Thị khu Đông Thành một gian hào hoa trong căn hộ.

Ăn mặc một thân nhà ở áo đuôi ngắn quần đùi Đồ Sờ Sờ, trong tay chính cầm một chén nước trái cây uống, sau đó nhìn không chuyển mắt chăm chăm trong tay điện thoại di động.

Bên cạnh còn ngồi một cái quần trắng thiếu nữ, mang theo thật dày Kính mắt, đang bụng lấy một bản (giản yêu) người say sưa ngon lành.

Đây là nàng bạn thân, gọi là Vương Thu Linh.

"Lại muốn hẹn trước. Thật đáng chết!" Đồ Sờ Sờ uống một ngụm nước trái cây, thần sắc khó chịu kêu một tiếng.

Vương Thu Linh hơi hơi để quyền sách xuống nhìn một chút, vuốt xuống bên tai mái tóc, mỉm cười hỏi: "Ngươi còn đang suy nghĩ chuyện này?"

Đồ Sờ Sờ có chút môi một thờ dài nói: "Đúng vậy a, ta muốn suy nghĩ a!" Nói, bỗng nhiên từng thanh từng thanh Vương Thu Linh ôm lấy, vùi đầu tại ngực nàng trước một mặt thống khổ kêu lên: "A a a, Tiểu Linh con a, nhanh cứu cứu ta đi! Chuyện này đều nhanh đem ta suy nghĩ điên."

Vương Thu Linh đưa tay sờ sờ đầu nàng cười nói: "Người ta không phải đã cùng ngươi nói rõ sao? Ngươi cũng đã nghĩ kỹ làm thế nào a?"

Đỗ Sở Sở cúi ra móng vuốt vỗ xuống nằng bộ ngực kêu lên: "Ta làm sao có thể đã nghĩ kỹ làm thế nào? Đây là cha ta định, dù cho chính ta làm, khả năng cũng sẽ khiến một đồng lớn phiền phức. Ta mình ngược lại là không sợ, nhưng là gia hỏa này coi như không nhất định!"

Vương Thu Linh mỉm cười nói: "Ngươi không nói hẳn đều không thèm để ý sao? Đã hẳn không thèm để ý như vậy ngươi sợ cái gì? Nghĩ kỹ liền làm chứ sao."

Đỗ Sở Sở cau mày lắc đầu nói: "Không thể nói như thế, Vạn Hạo Nhiên gia hỏa này, thế nhưng là khó đối phó, hẳn chẳng qua là một người sinh viên đại học, chỗ nào khiến cho qua người ta a!" Nói, lại kêu một tiếng: "A a, Tiểu Linh, mau giúp ta muốn cái song toàn đẹp biện pháp."

Vương Thu Linh cười nói: "Ta nhìn ngươi cũng đừng nghĩ, trực tiếp cùng ngươi cha nói đến. Trực tiếp cùng ngươi cha nói đến, cha ngươi người này so sánh mê tín, nói với hẳn hẳn khẳng định sẽ xem xét."

Đỗ Sở Sở nói: "Mẫu chốt nhất là Vạn Hạo Nhiên a!"

Vừa nói, một vừa đưa tay xoa xoa cái trán, còn nói thêm: "Lấy Vạn Hạo Nhiên này tính khí, nếu là ta nói, hẳn khẳng định hội trở về tìm người ta. Đến lúc đó sự tình liền không có đơn giản như vậy, nói không chừng Vạn Hạo Nhiên mẹ hẳn cũng sẽ qua. Chắc chắn, mẹ hẳn muốn là quá khứ, còn không sinh xé người ta a?"

Vương Thu Linh lắc đầu cười nói: "Đến đi, vậy ngươi còn nói đừng nói. Ngoan ngoãn gả đi không phải? Vạn Hạo Nhiên nhà cũng không phải không có tiền, ngươi gả đi cũng là hưởng phúc!"

"Ha ha, hưởng phúc?"

Đỗ Sở Sở khinh thường cười lạnh một tiếng: "Lấy mẹ hẳn này tính khí, ta không bị hành hạ chết xem như tốt. Thật tìm đường chết, trước kia ta là thế nào đầu lừa đá mới đáp ứng việc này? Tóm lại, ta cần phải có người cho ta cứu hóa. Bất tự không hợp, là lớn nhất cái cơ thật hay."

Vương Thu Linh cười rộ lên, gõ gõ đầu nàng nói ra: "Cái này cũng không được, vậy cũng không được, ngươi đến tốt cùng còn muốn thế nào? Không phải liền là một nhà tiểu điểm sao? Bị người nện, bồi cho hẳn chính là, ngươi cũng không phải không có tiền."

Đỗ Sở Sở nghe nói, con mắt không khỏi sáng lên, lập tức ngẩng đầu nhìn chăm chăm nàng: "Đúng a!" Nhưng là vẫn chưa nói xong, ngẫm lại, lại lắc đầu nói ra: "Không, không đúng, không chỉ có riêng chỉ là tiểu điểm bị nện đơn giản như vậy, hẳn có thể sẽ bị người đánh!"

"Làm sao? Ngươi còn đau lòng?" Vương Thu Linh bỗng nhiên cười tủm tỉm nhìn qua nàng, thần sắc nhất thời có chút quý dị.

"Người nào? Người nào đau lòng? Tên kia không phải người tốt lành gì, ta nếu là đau lòng mới có quý đâu!" Vương Thu Linh khuôn mặt đỏ lên, vội vàng cấp tốc nói ra.

"Ồ? Thật sao? Ngươi không phải là bị người lừa bịp lừa bịp cảm tình tới đi?" Vương Thu Linh thần sắc giống như cười mà không phải cười nói ra.

Đỗ Sở Sở nghe nói, không khỏi lập tức đưa tay đánh xuống đầu nàng nói ra: "Tính toán, nói cho ngươi trắng a? Ta trước đây quen biết gia hỏa này!"

"Ồ? Ngươi biết?" Vương Thu Linh kinh ngạc.

"Đúng vậy a, cực kỳ lâu trước kia sự tình!" Đỗ Sở Sở có chút ngơ ngẩn, nhưng là rất nhanh, nàng liền lại thờ dài: "Tính toán,

Không nói chuyện này, phá tiệm liền phá tiệm đi, bị đánh bị đánh đi, đại không cho hẳn chịu nhận lỗi chính là. Chỉ mong cha ta qua thời điểm, hẳn còn có thể ăn ngay nói thật!"

Vương Thu Linh mỉm cười, lắc đầu, liền cũng không nói gì thêm.

Đỗ Sở Sở vị hôn phu gọi là Vạn Hạo Nhiên, là nàng thời đại học nhận biết một cái nam sinh, nghe nói đối nàng nhất kiến chung tình, truy nàng tốt thời gian mấy năm

Ban đầu Đỗ Sở Sở không có cảm giác gì, không có tiếp nhận, nhưng là về sau cũng không biết đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra, Vạn Hạo Nhiên lại còn biết hẳn phụ thân Đỗ Hữu Đức, nghe nói còn là một cái không bình thường thành công thương nhân.

Cho nên, tại phụ thân Đỗ Hữu Đức can thiệp dưới, lại thêm Vạn Hạo Nhiên quấy rầy đòi hỏi dưới, cuối cùng Đỗ Sở Sở mới đáp ứng cùng hẳn kết giao.

Đám hôn nửa năm về sau, hai người cũng không biết đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra, vậy mà Quý Thần phái đi gặp phụ mẫu, lập thành hôn kỳ, nhưng mà theo hôn kỳ càng ngày càng tiếp cận, Đỗ Sở Sở lại càng ngày càng cảm thấy bức bối.

Mỗi ngày nhìn lấy cái kia ngày, nàng đã cảm thấy trong cổ họng ngạnh lấy một cái xương cá, toàn thân khó chịu, trong khoảng thời gian này, nàng cơ hồ mỗi ngày đều là tại nửa đêm giật mình tỉnh lại.

Có câu lời nói được tốt, nữ nhân là không có ái tình, người nào đối nàng tốt nàng liền với ai.

Đỗ Sở Sở đã từng lấy vì Vạn Hạo Nhiên chính là mình người kia, nhưng là bỗng nhiên giật mình tỉnh lại sau mới phát hiện, trong lòng trống rỗng, vậy mà

không có cái gì.

Không thể không nói, tuy nhiên buổi sáng hôm nay đối Trầm Độ thái độ không bình thường bất mẫn, nhưng là bất tự không hợp câu nói kia, xác thực đánh trúng nội tâm của nàng, để cho nàng hoàn toàn tỉnh ngộ lại.

Đây không phải nàng muốn sinh hoạt, nàng còn không có tìm được chính mình thật chính là muốn người, làm sao có thể dễ như trở bàn tay liền kết hôn? Nhưng là cân nhắc đến trước kia cùng người nói qua kết hôn sự tình, thậm chí người ta liền Nhấn cưới đều mua, không khỏi cảm thấy nhưc đầu không thôi.

Vấn đề này, chỉ sợ đến làm lớn chuyện a!

Bất quá nói đi thì nói lại, nàng chưa bao giờ thấy qua giống Trầm Độ dạng này người, liếc một chút là có thể đem người nhìn thấu, cái này cần là bao lớn bản sự a?

Lần trước tiến vào trong tiệm, nàng thậm chí còn chưa mở lời, người ta liền đã biết nàng ý đồ đến, tuy nhiên trong miệng không phục, nhưng là trong lòng vẫn cảm thấy hiếu kỳ không thôi, trên thế giới này, thật chẳng lẽ có Gia Cát Thần Toán, thật có người có thể liệu sự như thần sao?

Đây cũng quá thần kỳ a?

Ngay tại Đỗ Sở Sở cảm thán đồng thời, Thiên Mệnh Các, Trầm Độ cũng gặp phải một chút phiền toái nhỏ.

Từ ở hôm nay không buôn bán, cho nên cửa hàng thanh lãnh không ít, Trầm Độ cũng không hề rời đi cửa hàng, ngược lại là cầm laptop kinh doanh Micro Blog cùng Wechat qua.

Trừ Chu Hồ cùng Chu Châu hai huynh đệ bên ngoài, ngẫu nhiên sẽ còn có mấy người tới cửa hàng hỏi, muốn xem tướng, nhưng đều bị hấn đuổi đi, giữa trưa chút thời gian, sát vách tiệm bán quần áo lão bản Trương Tuyên Trạch cũng qua tới một lần, cùng hấn lấy chén nước trà uống.

Trương Tuyên Trạch người này thực vẫn là rất không tệ, làm người so sánh chính nghĩa đại khí, bằng không, đã hơn một lần sẽ không theo hấn náo đứng lên.

Nhưng mà đến hơn hai giờ chiều thời điểm, ba cái mặc hoa bên trong sức tưởng tượng người trẻ tuổi chợt xuất hiện trong cửa hàng.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 22: Ta mời ngài 1 Thanh Đại Sư

Bọn họ nghênh ngang đẩy cửa ra đi, chào hỏi đều không có đánh, đi đến Trầm Độ trước mặt về sau, bên trong một người trẻ tuổi đưa tay cái ghế kéo qua, ngồi ở phía trên, sau đó nheo mắt lại theo dõi hấn.

Một đầu mái tóc màu vàng, mặc áo chên, trên cổ mang theo dây chuyền vàng, trên cánh tay còn có một cái Thanh Long hình xăm, vừa nhìn liền biết khẳng định là kẻ bên này tiểu côn đồ loại hình.

Trầm Độ đang xoát Micro Blog, cảm giác có người tiến đến, thế là cũng không ngần đầu lên nói ra: "Không có ý tứ, hôm nay không buôn bán, các người nếu là cần xem tướng lời nói, cần tới trước ta Micro Blog hoặc là Wechat bên trên hẹn trước, Wechat cùng Micro Blog thiếp ở bên ngoài, có thể đi xem một chút."

Đầu tóc vàng hình xăm người trẻ tuổi lại ha ha cười một tiếng, cười híp mắt theo dõi hấn hỏi: "Trầm Đại Sư, trong khoảng thời gian này cửa hàng thu hoạch như thế nào?"

Trầm Độ liếc bọn họ liếc một chút, hơi hơi sững sờ một chút, cười nói: "Còn có thể, gần nhất người từng trải tương đối nhiều, náo nhiệt lên."

"Vây là tốt rồi! Chỉ cần nào nhiệt liền tốt a!" Đầu tóc vàng hình xăm người trẻ tuổi cười híp mắt nói ra: "Hôm nay chúng ta tới không có khác ý tứ, cũng là nhìn thấy Trầm Đại Sur ngài gần nhất kinh doanh thuận lợi, cho nên muốn muốn theo Đại Sur ngài đàm bút sinh ý, Trầm Đại Sur ngài nhìn, ngài đã tại cái này mở tiệm một đoạn thời gian, có phải hay không hẳn là. . ."

Nói, lược khẽ nâng lên đầu theo dõi hắn, tiếp tục nói: "Trầm Đại Sur, ta mời ngài một tiếng Đại Sur, nhưng là quy củ có thể là không thể loạn a, Ta tin tưởng Trầm Đại Sur là rõ lý lẽ người!"

Trầm Độ mỉm cười: "Tiên sinh, các người không phải mở xem tướng?"

"Tướng mà , có thể về sau lại nhìn, nhưng là Trầm Đại Sur ứng nên biết phải làm sao a?" Hình xăm người trẻ tuổi theo dõi hắn hỏi.

Trầm Độ cười cười, đưa tay chỉ cửa: "Đã như vậy, như vậy các người đi thôi, hôm nay bị nhân còn có chuyện phải bận rộn!"

Đầu tóc vàng hình xăm người trẻ tuổi sắc mặt nhất thời trì trệ, theo dõi hắn thần sắc có chút hung mãnh: "Trầm Đại Sur, chúng ta mời ngài một tiếng Đại Sur, thế nhưng là người khác không biết tốt xấu. Năm ngàn khối! Chỉ cần cho, người tiệm này còn có thể tiếp tục mở xuống dưới, nhưng là nếu là không cho ——"

Hắn đón đến, thần sắc nhất thời có chút âm u: "Cái tiệm này nếu là hồng mặt pha lê hoặc là hồng cái Bảng Hiệu, này Trầm Đại Sur ngài tôn thất coi như lớn!"

Trầm Độ làm sao nghe không ra hắn uy hiếp a, lắc đầu cười nói: "Vương Long tiên sinh đúng không?"

"Ây. . . Đúng!"

Trầm Độ cười: "Vương Long tiên sinh, bị nhân có thể đoạn người nhân quả, xưa nay đều là thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gặp, ta để cho các người đi, là muốn tốt cho các người. Vương Long tiên sinh thân thể người cũng không khá lắm, thừa dịp hôm nay nhân rồi, không bằng đi bệnh viện kiểm tra một chút? Tiền què, bị nhân liền không thu người!"

Đầu tóc vàng hình xăm người trẻ tuổi sững sờ, trong nháy mắt mặt mũi tràn đầy âm u mà nhìn chăm chăm vào hắn: "Người muốn hù dọa ta?"

"Cũng không phải!" Trầm Độ lắc đầu cười nhạt nói: "Nếu không tin, người đi bệnh viện kiểm tra trở về lại nện ta cửa hàng cũng không muộn. Bất quá ——"

Nói, hắn khẽ cười một tiếng: "Ta tiệm này bảo hộ phí, chỉ sợ các hạ là thu không, các người cũng thu không nổi. Làm không cẩn thận, có thể sẽ có lao ngục tai ương."

Đầu tóc vàng người trẻ tuổi nhú mày, còn chưa kịp lúc nói chuyện.

Lúc này, đứng ở phía sau một người trẻ tuổi, đột nhiên hướng phía trước vượt một bước, một bàn tay hung hăng đập trên bàn, sau đó lạnh lùng nhìn chăm chăm Trầm Độ phần nộ quát: "Người ít nói lời vô ích, năm ngàn khối, không phải vậy, tiệm này người cũng đừng nghĩ mở qua, chúng ta giết chết người!"

"Đúng, cái quái gì? Ta đã sớm nhìn tên tiểu bạch kiểm này không vừa mắt!" Một cái khác mang theo Khuyển Tai người trẻ tuổi cũng lạnh lùng kêu lên.

Trầm Độ cũng không tức giận, mỉm cười, chính muốn nói chuyện, lúc này, một cái giống như Bạo Lôi đồng dạng thanh âm đột nhiên từ bên ngoài truyền tới: "U? Ai vậy? Người nào lớn như vậy khẩu khí a?"

Mọi người cấp tốc ngừng đầu hướng phía cửa nhìn lại, chỉ gặp một người đầu tóc đại hán khí thế uy mãnh đẩy cửa ra đi tới, không phải này Chu Châu còn có ai?

Người này trong nhà không thiếu tiền tài, đoán chừng là thường xuyên tập thể hình, cho nên bắp thịt cả người, lại thêm cao to lực lưỡng,

Vừa tiến tới, liền cả mặt đất đều có chút chấn động.

Mặt mũi tràn đầy dữ tợn quét mắt một vòng, chợt thấy cái gì, chỉ nghe được này Chu Châu nhìn chăm chăm này Vương Long cả giận nói: "Vương Long, tiểu tử người là mắt mù a? Lấy bảo hộ phí lấy đến nơi đây? Người cũng không nhìn một chút nơi này là cái gì chỗ ngồi? Là các người có thể tới địa phương sao? Còn có ——"

Nói xong, lại chăm chăm mặt khác hai người trẻ tuổi liếc một chút, cười lạnh một tiếng nói ra: "Hai vị này huynh đệ là ai a? Nhìn rất có Anh Hùng Khí Khái a."

Tóc vàng người trẻ tuổi thấy rõ ràng người đến là ai, trong nháy mắt sắc mặt đại biến, vội vàng lập tức đứng lên liền tiếp lui về phía sau mấy bước: "Đại . . Đại Châu ca, ngài. . . Ngài làm sao tới?"

"Nha, còn nhận biết Ta là ai? Con mắt không mù mà!"

Chu Châu theo dõi hắn cười lạnh một tiếng: "Tiểu tử người cũng coi là hỗn xuất đầu, cái này thân thể chuột da hẳn là hù đến không ít người a? Các người cũng không nhìn chính mình đến tốt cùng là cái quái gì? Còn dám thu bảo hộ phí? Các người thu hồi sao người? Ta cho người biết, lập tức mang

ngươi người cút ra ngoài cho ta, không phải vậy, ta đào ngươi da!"

Vương Long vội vàng lập tức cười nhỉnh nói: "Đại. . . Đại Châu ca, nhìn. . . Nhìn ngài nói, ta đây không phải nghe nói Đại Huyền đường phó Trầm Đại Sư toán mệnh thăng mơ hồ, cho nên cố ý tới xem một chút nha. Ở đâu là thu cái gì bảo hộ phí a? Ta dám thu bảo hộ phí sao ta? Nói đùa, đều là nói đùa!"

Nói, lại quay đầu đối Trầm Độ cười nhỉnh nói: "Trầm Đại Sư ngài đừng để ý a, chúng ta chỉ là tới nói đùa ngài, ngài khác để ở trong lòng qua!"

Trầm Độ gặp người này trở mặt tốc độ nhanh như vậy, không khỏi cảm thấy buồn cười, lắc đầu, không nói gì.

"Trầm Đại Sư ngài vừa mới nói thân thể ta không bình thường, là thật sao?" Lúc này, Vương Long tựa hồ nhớ tới cái gì, bỗng nhiên lại hỏi, tựa hồ thật có chút bận tâm.

Trầm Độ nhìn xem Chu Châu liếc một chút, cười nhạt cười: "Nhất Mệnh nhị Vận tam Phong Thủy, bốn Tích Công Đức 5 sách. Sáu tên bảy tướng tám Kinh Thần, chín giao quý nhân mười Đường Sinh. Các hạ mệnh phạm Du Hồn, người ta mệnh Sơn Thủy, người tổng mệnh Quý Hồn, đi bệnh viện kiểm tra xuống đi! Thầy thuốc tự sẽ cáo tri."

Vương Long nghe vậy, nhất thời sắc mặt trì trệ, không nói gì, Trầm Độ nói quá sâu, hẳn chỉ có thể nghe cái đại khái ý tứ.

Chu Châu ngược lại là kỳ, hỏi: "Con hàng này có bệnh?"

Trầm Độ gật đầu mỉm cười: "Chỉ sợ vẫn là bệnh nặng, chống đỡ hiện tại còn sớm, nhanh đi xem một chút đi, làm không cẩn thận, còn có cơ hội trị liệu!"

Vương Long sắc mặt tái nhợt trắng, nhìn xem bên cạnh Chu Châu, lại nhìn xem Trầm Độ, biết lấy bảo hộ phí là tay không đi xuống, cũng không do dự, lập tức nói: "Này Trầm Đại Sư, vậy chúng ta đi trước, Đại Châu ca, chúng ta đi trước, gấp lại!"

Nói, mang theo hai người, vội vàng hướng lấy bên ngoài đi đến, không bình thường gấp rút.

Trầm Độ gặp hẳn một mặt sột ruột bộ dáng, không khỏi cười một tiếng, ngẩng đầu nhìn Chu Châu, hơi trầm mặc một chút, chậm rãi nói: "Chu tiên sinh hôm nay vận may đã bắt đầu đi?"

Chu Châu kinh ngạc, lập tức đối với hắn giơ ngón tay cái lên, cười lên ha ha: "Trầm Đại Sư, ngài thật sự là quá lợi hại, liếc một chút liền đem người xem thấu, cái này còn có cho hay không người khác đường sống a!"

Trầm Độ khẽ mỉm cười nói: "Ăn cơm gia hỏa, tự nhiên muốn suy nghĩ sâu một số!"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 23: Cô nương lông mi khóa phượng

Tiếp theo, Chu Châu sắc mặt hơi trì trệ: "Chẳng lẽ là thật? Này hàng thật có bệnh? Trầm Đại Sư, ngài vừa mới sẽ không hù hấn?"

Trầm Độ lắc đầu cười nói: "Đến tốt cùng là bệnh gì, muốn thầy thuốc kiểm tra ra mới có thể biết. Chu tiên sinh, bị nhân luân luôn luôn đoạn người rất lợi hại chuẩn, vừa mới không có hù hấn, cũng không có hù hấn tất yếu!"

Chu Châu nhủ mảy: "Bất mãn Trầm Đại Sư ngài, tiểu tử này là ta một cái họ hàng thân thích. Hấn vấn đề, sẽ không rất nghiêm trọng a?"

Trầm Độ cười nhạt nói: "Cái này, qua thầy thuốc so hỏi ta càng tốt hơn. Bất quá ta xem hẳn khí vận, trong thời gian ngắn sẽ không có chuyện gì!"

"Vậy là tốt rồi!"

Chu Châu yên tâm lại, cười một tiếng: "Không nghĩ tới Trầm Đại Sư ngài còn có thể nhìn nhân thể chất, cái này thực sự quá thần kỳ! Lại nói, ngài có phải hay không cái gì Gia Cát truyền nhân hoặc là Quý Cốc Tử truyền nhân a? Thấy thế nào người chuẩn như vậy đâu? Xem tướng một chuyến này khi, ta cũng coi là nhận biết không ít người, nhưng là giống như ngươi, có rất ít a!"

Trầm Độ cười cười, lắc đầu nói ra: "Tự học thành tài a. Chỉ cần quen Dịch Kinh, không có cái gì là không thể nào. Cổ nhân xem tướng, không chỉ có riêng chỉ là tướng mạo cùng tướng tay, bên trong còn có Cốt Tướng, âm thanh tương hòa sửa tướng. Xem người học, thế nhưng là mệnh lý bên trong thâm ảo nhất học vẫn một trong."

Chu Châu kinh ngạc dưới, cười lớn một tiếng: "Ha-Ha, cái này ngài cũng không cần cùng ta giải thích, đoán chừng dù cho ngài cùng ta giải thích, ta cũng nghe không hiểu! Ta cũng không phải là người đi đường này."

Trầm Độ lắc đầu cười một tiếng, không nói gì.

Con hàng này, trước kia là một người cảnh sát, chuyên môn quản hạt phụ cận cái này mấy con phố nói, cho nên đồng dạng lưu manh, cũng không dám ở trước mặt hấn làm càn, đây cũng là này Vương Long vì cái gì sợ hấn nguyên nhân, hiện tại nhà, cũng theo Chu Hồ không sai biệt lắm, làm lên Cổ Dân, chỉ bất quá tại cách đó không xa còn có một nhà Tiểu Siêu Thị.

Hai người tại trong tiệm mua trò chuyện một hồi, lúc này, một cái thanh tú động lòng người thanh âm bỗng nhiên lại xuất hiện.

"Xin hỏi, nơi này xem tướng sao?"

Hai người không khỏi hướng phía cửa nhìn lại, chỉ gặp một cái trên dưới hai mươi tuổi thiếu nữ thanh tú động lòng người đứng tại cửa ra vào trước, đang một mặt nghi ngờ hướng phía bên trong nhìn.

Nga áo vàng, quần bò, trên đầu ghim hai đầu vừa to vừa dài Bím tóc, treo ở trước ngực, bên trong một đầu đang dùng tay cầm, dáng người thon thả, không bình thường mảnh mai.

Đoán chừng là gan có chút nhỏ, cho nên tra hỏi thời điểm, thần sắc tâm thần bất định.

"Nhìn, đương nhiên nhìn a! Người không thấy được bên ngoài viết sao?"

Còn không có đợi Trầm Độ trả lời, Chu Châu lập tức cười to nói, lại quay đầu hướng hấn nháy mắt mấy cái: "Trầm Đại Sư, người sinh ý đến?"

Đoán chừng là gặp cô nương này rất xinh đẹp, thần sắc có chút quý dị

Trầm Độ lại lắc đầu cười một tiếng: "Hôm nay tạm thời không có mở cửa, cô nương vẫn là mời. . ."

Đang muốn bảo nàng hẹn trước, lúc này bỗng nhiên xoát địa một chút, một trương mới tinh Nhân Vật Tập trong đầu xuất hiện.

Trầm Độ quét mắt một vòng, sắc mặt lập tức trì trệ, trong nháy mắt bốc lên làm ra một bộ thật không thể tin thần sắc.

Hấn nháy mắt mấy cái, nhìn cô nương kia vài lần, sau đó cười rộ lên: "Không tệ, không tệ, chỉ dẫn lạc đường quân tử, nhắc nhở lâu buồn ngủ anh hùng, bi nhân có thể xem tướng. Ta xem cô nương lông mi khóa phượng, Tử Vi Mệnh Bàn sự nghiệp cung vô chủ Tinh, không bằng vào cửa hàng xem một chút như thế nào?"

Lời này vừa nói ra, Chu Châu cùng cô bé kia đều ngây người. Cô bé kia không nói trước, Chu Châu lại bỗng nhiên quay đầu nhìn Trầm Độ, một mặt kinh ngạc.

Không phải nói hôm nay không nhìn sao?

Trầm Độ lại quay đầu hướng hấn khẽ mỉm cười nói: "Vừa mới bi nhân bấm ngón tay tính toán, hôm nay nhất định gặp được quý nhân, quả là thế! Chu đại ca, vị nữ sĩ này cũng không phải bình thường người a!"

"A?"

Chu Châu lập tức kinh ngạc.

Không nói là hấn, trên thực tế, Trầm Độ trong lòng cũng kinh ngạc đến ngây người.

Đậu đen rau muống a.

Nữ sinh này, ca hát Kỹ Năng Điểm Số, vậy mà cao đến tám mươi lăm điểm!

Không không không, nói đúng ra, bây giờ có được là bốn mươi lăm điểm, chỉ bất quá ở phía sau dấu móc bên trong điểm số, mới là cao đến tám mươi lăm điểm

Là, tám mươi lăm điểm.

Trầm Độ vẫn là lần đầu nhìn thấy kỹ năng tiềm ẩn điểm số cao như vậy người, trong nháy mắt liền bị chấn kinh.

Cao đến tám mươi lăm điểm kỹ năng số đến tột cùng là khái niệm gì đâu?

Không sai biệt lắm tiếp cận 90 điểm lận ở thiên phú cực kỳ ưu tú, để cho người ta chấn kinh.

Trong khoảng thời gian này, Trầm Độ đã nhìn không ít người Nhân Vật Tạp, nhưng là tuyệt đại bộ phận người Kỹ Năng Điểm Số, đều tại 50 đến sáu mươi điểm khoảng chừng, liền liên đột phá bảy mươi chọn người cực kỳ ít có, mà có thể đạt tới tám mươi chọn người, càng là lác đác không có mấy.

Trầm Độ đã từng suy đoán, nếu là có người Kỹ Năng Điểm Số có thể đạt tới tám mươi điểm trở lên, như vậy, tuyệt đối là lĩnh vực này Tông Sư Cấp Bậc nhân vật.

Mà bây giờ, cao đến tám mươi lăm điểm ca hát điểm số, đủ để chứng minh nữ sinh này là thiên phú dị bẩm.

Nhìn nhìn lại hẳn bây giờ có được ca hát Kỹ Năng Điểm Số, mới vẹn vẹn bốn mươi lăm điểm, Trầm Độ trong lòng không khỏi âm thầm thở dài một câu: Cô nương này tiềm lực rõ ràng không có khai phát.

Nhìn nhìn lại năng chức nghiệp, lại là một cái Chuyên Gia Kế Toán, kế toán Kỹ Năng Điểm Số vậy mà mới năm mươi sáu điểm, đơn giản cũng là phung phí của trời.

Hắn lập tức đi qua, lại đối cô bé kia cười nói: "Một quẻ một trăm, thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gấp. Cô nương, ngươi muốn đo cái gì?"

Thiếu nữ gọi Khương Vân Tuệ, năm nay hai mươi một tuổi, theo Trầm Độ không sai biệt lắm, là phụ cận một Trường Đại Học thuộc khoá này sinh viên tốt nghiệp.

Bởi vì Đại Huyền đường phố tới gần phụ cận mấy cái Trường Đại Học, cho nên khu vực này cũng được người xưng là Đại Học Thành, không ít học sinh đều ưa thích tại phụ cận mấy con phố đường đi dạo một vòng, chọn lựa một số khá là rẻ đồ dùng sinh hoạt.

Trong khoảng thời gian này đến nay, bởi vì Thiên Mệnh Các danh tiếng lên cao, lại thêm thường xuyên có người tại ngoài tiệm xếp hàng, cho nên truyền người đã càng ngày càng nhiều, ngẫu nhiên một số đại học sinh cũng sẽ xuất hiện tại trong tiệm.

Cái này Khương Vân Tuệ rõ ràng cũng là bên trong một cái.

Nàng chính là từ một cái đồng học trong miệng biết cửa hàng này, mới nửa tin nửa ngờ tới xem một chút.

Bởi vì xưa nay lá gan tương đối nhỏ, cho nên vừa mới, nàng đã tại cửa hàng do dự một lúc lâu, cân nhắc muốn hay không vào hỏi hỏi một chút, nhưng mà không nghĩ tới, mới vừa vịn nửa chân đạp đến nhập tiêu điểm, lập tức bị Trầm Độ một câu chấn trụ.

Lông mi khóa phượng?

Sự nghiệp cung vô chủ Tinh?

Nàng cơ hồ trong nháy mắt dài mắt to.

Trách không được người khác truyền như thế mơ hồ?

Trong nội tâm nàng bỗng nhiên sinh ra một loại, đã bị người này nhìn thấu cảm giác kỳ quái.

Khương Vân Tuệ khuôn mặt ửng đỏ, có chút xấu hổ, do dự một chút mới ngượng ngập nói: "Vâng, ta, ta muốn đo sự nghiệp, Đại Sư, ta sự nghiệp đây ____"

Trầm Độ chột cát ngang nàng, mỉm cười nói: "Cô nương trước không cần sốt ruột nói đi xuống, bị nhân trước đưa ngươi một lời như thế nào?"

"A?"

Khương Vân Tuệ hơi kinh ngạc, sau đó kịp phản ứng, cấp tốc gạt đầu: "Ách, tốt, tốt, ngài nói ngài nói!"

Trầm Độ hơi cười cợt: "Cô nương ngươi này mệnh không tầm thường a, lúc đầu hôm nay bị nhân không có ý định xem tướng, bất quá như là đã gặp được cô nương, xem như hữu duyên, nói như vậy cái gì cũng phải đoạn bên trên vừa đứt. Cô nương cũng không phải là người bình thường, phượng vọt tại uyên khuất có thể giấu, chỉ là nước cạn bị tôm trêu, nhất triều Phi Đẳng Thượng Thanh Vân. Cô nương đã muốn đo sự nghiệp, như vậy nhất định là Ca Hầu, xin hỏi đúng không?"

Khương Vân Tuệ nghe được một câu cuối cùng, lập tức bị kinh ngạc.

Chu Châu mặt mũi tràn đầy kinh ngạc: "Trầm Đại Sư, ngài còn có thể đoạn người chức nghiệp?"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Xin hỏi cô nương có phải là hay không muốn học ca hát?

Trầm Độ quay đầu liếc nhìn hán một cái, cười nhạt nói: "Đó là tự nhiên. Chức nghiệp cũng là xem tướng bên trong một vòng, mệnh lý học, xem bói học, không chỉ có riêng chỉ là nhìn khí vận. Nói như vậy, Nhân Duyên Tuyền, sự nghiệp đây, khí vận đây, bi nhân đều có thể nhìn. Vì cô nương này toàn thân Từ Khí bằng bạc, mệnh lý cao quý không tả nổi, cho nên, bi nhân nóng lòng không đợi được, liền nói lên nói chuyện a."

Nói, lại quay đầu hướng Khương Vân Tuệ hỏi: "Xin hỏi cô nương có phải là hay không muốn học ca hát? Ta xem cô nương sự nghiệp đây, đặc biệt thích hợp ca hát."

Khương Vân Tuệ toàn thân chấn động, nhìn chăm chú hán, có chút khó có thể tin hỏi: "Đại Sư, cái này. . . Đây là thật sao? Người nói. . . Ta. . . Ta thích hợp ca hát?"

Nói, cũng không biết vì sao, nàng hốc mắt bỗng nhiên đỏ, một giọt nước mắt cấp tốc bức đi ra, thần sắc cực kỳ kích động.

Trầm Độ hơi hơi kinh ngạc: "Cô nương, ngài đây là?"

Khương Vân Tuệ gấp vội vờn tay lau đi khóe mắt nước mắt, một mặt ôm chính là cười nói: "Không có ý tứ, Trầm Đại Sư, ta là rất cao hứng. Không đối gạt ngài nói, ta mộng tưởng cũng là khi một cái ngôi sao ca nhạc, xuất hiện tại trên vũ đài, chỉ bất quá —— rất nhiều người đều nói ta không có khả năng thành công, bởi vì bọn hán nói ta ca hát quá khó nghe, căn bản hát không."

Nói, nhìn qua hán: "Đại Sư, ngài nói là thật sao? Ta thật thích hợp ca hát sao?"

Thần sắc tràn ngập chờ mong.

Trầm Độ gật đầu mỉm cười: "Vâng, bi nhân dám chắc chắn, nếu là cô nương đi đến sân khấu học tập ca hát, như vậy tương lai nhất định có thể thành đại khí. Còn hán. . . Ha ha, bi nhân nhớ kỹ Cổ Văn bên trong có câu nói thì nói như thế: Yển tước sao biết chí hồng học quá thay! Cô nương làm gì quan tâm người khác nói thế nào? Tương lai đường là chính người."

Không thể không nói, câu nói này lực sát thương cực lớn, chỉ gặp trong nháy mắt đó, Khương Vân Tuệ lệ rơi đầy mặt, khó có thể tin nhìn qua hán: "Chân thực?"

Trầm Độ gật đầu cười nói: "Bi nhân xưa nay đều là thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gặp, Đại Huyền đường phổ mọi người đều biết, cô nương đã muốn làm ngôi sao ca nhạc, đã muốn đứng tại trên vũ đài, như vậy cô nương vì sao không làm chứ? Thế gian con đường, có ngàn đầu vạn cái, nhưng là thích hợp nhất, đã bày ở cô nương trước mặt!"

"Ta là muốn đứng tại trên vũ đài, nhưng là!"

Khương Vân Tuệ do dự một chút, hút hút cái mũi tiếp tục nói: "Người nhà của ta cùng bằng hữu đều phản đối ta làm như vậy. Bọn họ nói ta thanh âm không thích hợp ca hát, là căn bản không có khả năng thành công. Trầm Đại Sư ngài chỉ cần nghe một chút ta thanh âm liền biết, thực ta thanh âm có chút khàn khàn cùng sắc bén."

Trầm Độ mỉm cười, gật đầu nói: "Người thanh âm bi nhân tự nhiên có thể nghe được, không chỉ có ta nghe được, vị này Chu tiên sinh cũng có thể nghe được, không thể không nói, xác thực rất đặc biệt."

Khương Vân Tuệ sắc mặt trong nháy mắt trì trệ, tâm thần bất định bất an nhìn qua hán: "Đại Sư ngài cũng nghe được? Có phải là thật hay không rất khó nghe a?"

Trầm Độ không khỏi cười.

Nàng thanh âm xác thực rất đặc biệt, có điểm giống là Quạ Đen gọi, có chút khàn khàn, lại có chút sắc bén, bình thường nói còn tốt, nghe không phải rất rõ ràng, nhưng là nếu là hát đồng dạng Lưu Hành Ca Khúc, khả năng này liền khó nghe, làm không cẩn thận còn sẽ trở thành tạp âm.

Trách không được người khác đều nói nàng không thích hợp ca hát.

Thực, như có phải hay không có thần nhân Tướng Thuật tồn tại, Trầm Độ chính mình khả năng đều không cảm thấy cô gái này có thể ca hát.

Nàng này cuồng hộng như là xuất hiện ở trên võ đài, không đem người hù chết xem như tốt, còn muốn ca hát?

Đương nhiên a, Thần Nhân Tướng Thuật đã như thế phán đoán, nhất định là có nguyên nhân, Trầm Độ cũng từng nghe qua một số tiếng nói tương đối đặc biệt ca sĩ, có lẽ cô gái này liền thích hợp như thế hát.

"Cô nương tương lai đường sẽ khá khó đi a!"

Trầm Độ cười nói: "Bất quá bởi vì cái gọi là Thiên Tướng hàng chức trách lớn tại tư nhân vậy. Trước phải khổ tâm chí, cực khổ gân cốt, đói thể da, khổn cùng thân thể, được lướt nhẹ qua loạn gây nên, cho nên động tâm nhãn được, tăng thêm không thể. Cô nương đã muốn ca hát, như vậy không thích hợp phổ thông Lưu Hành Ca Khúc. Có lẽ có thể ném thử cao âm hoặc là Dân Ca ca khúc. Ta tin tưởng, những này có lẽ càng thêm thích hợp cô nương!"

Khương Vân Tuệ kinh ngạc dưới,

Toàn thân rung mạnh, chốc lát ở giữa, một cái ý niệm trong đầu tại trong óc nàng xuất hiện, mọc rễ nảy mầm, bắt đầu điên cuồng lớn lên.

Trong nháy mắt đó, trong nội tâm nàng Hỏa, giống như bị toàn bộ nhóm lửa, cấp tốc đốt cháy rừng rực, trở nên cực kỳ chướng mắt.

Trong nháy mắt đó, nàng cảm giác nhìn thấy chung quanh có đồ vật gì đang phát sáng, thế là lập tức ngừng đầu, nhìn qua cái tuổi này cơ hồ cùng với nàng tương tự nam tử trẻ tuổi, ánh mắt dò dẫm.

Trong nháy mắt đó, rộng mở trong sáng, giống như là phúc chí tâm linh.

"Ta rất muốn bắt được cái gì, ta rất muốn bắt được cái gì? Ha-Ha, cao âm hoặc là Dân Ca? Hoặc là cả hai kết hợp? Trầm Đại Sur, có phải như vậy hay không?"

Nàng nhất thời không kịp chờ đợi hỏi, thần sắc cực kỳ kích động: "Không tệ không tệ, ta hiểu, ta hiểu, chính là như vậy, Đại Sur, ta thanh âm chính là như vậy."

Trầm Độ gặp nàng giống một cái tiểu nữ hài nhảy dựng lên, trong lòng cảm thấy buồn cười: "Vâng, bởi vì cái gọi là con đường nào cũng dẫn đến Roma. Ca khúc, không chỉ có riêng chỉ là lưu hành âm nhạc, còn có rất rất nhiều. Cô nương mệnh lý thích hợp ca hát, còn có rất nhiều phương thức có thể ném thử."

"Cáp!"

Khương Vân Tuệ hưng phấn không thôi, kêu lên: "Ta hiểu, Trầm Đại Sur ngài nói không có sai, Dân Ca có lẽ mới là ta cần bước đi. Trầm Đại Sur cảm ơn ngài, rất đa tạ ngài, trách không được rất nhiều người đều nói Trầm Đại Sur ngài rất lợi hại, nguyên bản ta còn chưa tin, ai biết —— Trầm Đại Sur, ngài thực sự quá lợi hại!"

Trầm Độ gặp nàng kích động như vậy, không khỏi cười rộ lên, trong lòng cũng tràn ngập cảm giác thành tựu.

Nói thật, hắn không bình thường vui lòng trợ giúp một số có đặc thù bản lĩnh người công danh thành tựu, cô gái này, cũng là tốt nhất hạt ion.

Hắn ở chỗ này toán mệnh, tuy nhiên xác thực vì kiếm tiền, nhưng là bởi vì cái gọi là quân tử ái tài, Thủ Chi Hữu Đạo, kiếm tiền thời cơ có một nắm lớn, hắn căn bản không lo kiếm lời không tiền, mà đổi thành bên ngoài, vì một số thiên phú dị bẩm người chỉ điểm sai lầm, hắn tự nhiên là cầu còn không được.

Thần Nhân Tướng Thuật chi sợ cũng là vì dạng này, mới có thể biểu hiện như vậy kỳ càng.

"Cô nương không cần phải khách khí, cái này bản thân liền là cô nương có được bản lĩnh, bi nhân chẳng qua là nóng lòng không đợi được, không đành lòng nhìn thấy cô nương bị quấy nhiễu a. Tương lai, cô nương tất nhiên sẽ bay lượn tại cửu thiên chi thượng, đến lúc đó, chỉ mong cô nương còn nhớ rõ Đại Huyền đường phổ Thiên Mệnh Các."

"Ta đương nhiên sẽ không quên, Trầm Đại Sur. Ta hội vĩnh viễn nhớ kỹ ngài, ngài chính là ta Chân Mệnh Thiên Từ!" Khương Vân Tuệ mặt mũi tràn đầy kích động.

Trầm Độ nghe nàng nói một câu mê sáng, không khỏi cười, cũng không thêm đề ý, tiếp tục nói: "Vậy là tốt rồi, cô nương mời đi, ta nghĩ người hắn là còn có rất nhiều chuyện muốn làm!"

"Ủm ân, cảm ơn cảm ơn, rất đa tạ ngài!"

Khương Vân Tuệ lại kích động nói vài lời, giao tiền quẻ, sau đó cấp tốc hướng phía bên ngoài đi đến.

Cũng không biết vì sao, khi thấy ánh sáng mặt trời một lần nữa rơi ở trên người nàng thời điểm, Trầm Độ trong lòng trong lúc mơ hồ cảm giác được, cái cô nương này giống như trọng sinh cảm giác, vừa mới lúc đi vào đợi trên nét mặt mang theo vẻ lo lắng quét sạch sành sanh, biến đến mức dị thường rực rỡ.

Tựa hồ chính nàng cũng có loại cảm giác này, đặc địa quay đầu nhìn xem Thiên Mệnh Các liếc một chút, sau đó ánh mắt trở nên vô cùng kiên định.

Một mặt hưng phấn hướng phía phía đông đường đi đi đến.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Nàng này chính là Nhân Trung Long Phụng

Trong phòng lần nữa an tĩnh lại, chỉ còn lại có Chu Châu cùng Trảm Độ.

Chu Châu cũng không có đi, mà chính là trợn mắt hốc mồm xem hoàn toàn quá trình, thần sắc thoảng có chút cái túi.

"Trảm Đại Sư, độ khó khăn cô gái này thật có thể —— "

Hắn không có nói tiếp, nhưng là Trảm Độ nói chung biết ý hắn.

Trong khoảng thời gian này đến nay, hắn đối Trảm Độ cùng Thiên Mệnh Các đã cực kỳ hiểu biết, biết hắn cho tới bây giờ đều là cho tới bây giờ nói một là một, nói hai là hai, xưa nay không đánh lừa dối, cũng đã gặp Trảm Độ nhìn qua không ít lần tướng, nhưng là hắn vẫn là lần đầu nghe được hắn như thế đánh giá người.

Nhất triều Phi Đằng Thượng Thanh Vân?

Tương lai tất nhiên sẽ bay lượn tại cửu thiên chi thượng?

Đây cũng quá mơ hồ a?

Trảm Độ quay đầu liếc nhìn hắn, cười cười: "Chu tiên sinh có lẽ có thể chú ý xuống vị nữ sĩ này, nàng này chính là Nhân Trung Long Phụng, tương lai nhất định cao quý không tả nổi."

Chu Châu trong lòng, nhất thời chấn kinh.

Hắn giật mình cũng không hoàn toàn là Khương Vân Tuệ, trọng yếu nhất vẫn là Trảm Độ người này, liền loại lời này hắn cũng dám nói, như vậy vừa rồi hắn đến tột cùng đã thấy cái gì?

Nếu là luận đệ nhất kỳ nhân, như vậy chỉ sợ hắn mới là là lớn nhất kỳ a?

Trảm Độ nhìn sắc mặt hắn, chỗ nào không biết trong lòng của hắn suy nghĩ cái gì? Mỉm cười, cũng không giải thích cái gì.

Trên thực tế, từ khi thu hoạch được Thần Nhân Tướng Thuật đến nay, Trảm Độ cơ hồ mỗi ngày đều đang suy nghĩ bên trong đó, vật.

Mỗi khi thấy mỗi người Kỹ Năng Điểm Số lúc, trong lòng của hắn đều sẽ suy đoán, nếu là Điểm Kỹ Năng đạt tới tám mươi điểm 90 điểm trở lên sẽ như thế nào?

Loại người này trước kia Trảm Độ còn chưa từng gặp qua, cái này Khương Vân Tuệ là một cái, cũng là một cái duy nhất.

Nhân Vật Tập Điểm Kỹ Năng, phần lớn người đều là 50 điểm sáu mươi điểm, chỉ có một ít cấp bậc chuyên gia nhân vật, mới có thể đạt tới bảy mươi điểm trở lên, mà tám mươi điểm, khẳng định là Tổng Sư Cấp Bậc, loại người này cực kỳ thưa thớt, xuất hiện một cái chỉ sợ cũng có thể khai tông lập phái nhân vật.

Như vậy 90 điểm đâu? Loại người này Phụng Mao Lân Giác, có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Trảm Độ trong lòng suy đoán, trên cái thế giới này Kỹ Năng Điểm Số có thể đạt tới 90 điểm trở lên nhân vật, khả năng một bàn tay đều có thể đếm đi qua.

Về phần một trăm điểm.

Trầm Độ cảm thấy không có khả năng có.

Bởi vì không ai có thể đem bàn tay mình nắm kỹ năng toàn bộ tinh thông.

Cho nên, vị cô nương này lặn ở thiên phú cực lớn, nói là toàn thân Tử Khí bằng bạc cũng không quá phân, bằng vào chiêu này, sau này khẳng định Đại Phú Đại Quý.

Hắn lười nhác giải thích cái gì, tiếp tục mở ra laptop nhìn Micro Blog cùng Wechat Fan số lượng.

Một ngày thời gian, rất nhanh cứ như thể trôi qua, đến lúc chạng vạng tối, Micro Blog Fan số lượng thành công phá ngàn, Wechat mới thêm hảo hữu, cũng đạt tới hai trăm.

Rất nhiều đều cho hắn phát tới tư tin cùng ngày sinh tháng đẻ, một cái buổi chiều dưới, lại tăng thêm năm sáu điểm Thần Nhân điểm kinh nghiệm.

Chọn lựa ra hơn năm mươi người, lần lượt phát ra hồi âm, thông tri bọn họ chạy tới, Trầm Độ đóng cửa, cầm lấy cặp công văn về nhà.

Vừa mới cho Đường Sơ Hạ phát mấy cái cái tin tức, bất quá cô nương kia không để ý tới hắn, tựa hồ chính đang bận bịu đi làm sự tình.

Hôm nay cô nương này, cũng không về phần muốn đến uống rượu.

Cùng lúc đó, Hạ Hải Thị, cái nào đó tiểu khu một cái hào hoa trong căn hộ.

"Chuyện gì xảy ra? Thiên Mệnh Các Trầm Đại Sư? Còn có loại thuyết pháp này?" Một cái có chút sắc bén thanh âm xuất hiện, nói chuyện là một cái 50 tuổi khoảng chừng phụ nữ, trang phục có chút thời thượng, reo lên: "Nàng Đỗ gia còn biết xấu hổ hay không? Ở cái này trong lúc mấu chốt nói loại lời này."

Một cái ngồi ở trên ghế sa lon nam tử trẻ tuổi mặt đen lên lạnh lùng nói: "Đây là nàng kiếm có! Còn bát tự không hợp? Ha ha? Ta trước kia vậy mà không biết nàng còn tin mệnh."

"Nha đầu này muốn làm gì? Hối hôn? Đây là người khô sự tình sao?" Trung niên phụ nữ cả giận nói: "Không được, vấn đề này, ta muốn đi nhà nàng lý luận lý luận. Nàng dựa vào cái gì hối hôn a?"

"Mẹ, người cũng đừng mù tham gia hòa! Người nếu là tham dự vào, chỉ sợ sẽ càng làm càng hỏng bét."

Ta ngược lại thật ra đã nhìn ra, Đỗ Sở Sở chỉ sợ chuẩn bị lấy có này đã thật lâu!" Nam tử trẻ tuổi cười lạnh một tiếng nói ra: "Ta vừa mới tra một chút, xác thực cửa hàng này tồn tại!"

"Liên xem như thật nàng cũng không thể làm như vậy, nàng cái này tính là gì? Lung tung tìm một cái lấy có?" Trung niên phụ nữ một mặt căm tức kêu lên.

Nam tử trẻ tuổi gọi Vạn Hạo Nhiên, một bộ âu phục cách ăn mặc, lạnh lùng nói: "Đoán chừng là không nghĩ tới được chia tội chúng ta! Còn có, Đỗ Hữu Đức so sánh mê tín, nàng nói như vậy, thật đúng là có thể cự tuyệt rồi. Mà lại dù cho cự tuyệt, cũng không trở thành thương tổn hai nhà chúng ta hòa khí. Bất quá. . ."

Hắn đón đến, đề cao âm lượng, cười lạnh một tiếng: "Lấy có này ta lại không thể tiếp nhận! Bát tự không hợp? Dựa vào cái gì bát tự không hợp? Nàng Đỗ Sở Sở liền lấy cái này lừa phỉnh ta sao? Vậy ta tính là gì? Nàng Đỗ Sở Sở cho tới bây giờ liền không có đem ta để vào mắt."

"Mặc kệ, khẩu khí này ta nhẫn không đi xuống, ta không phải bên trên nhà bọn hắn lý luận lý luận không thể!" Trung niên phụ nữ kêu lên, nói, từ trên ghế salon đứng lên, liền phải xuất môn đi.

Vạn Hạo Nhiên vội vàng ngăn lại nàng nói ra: "Mẹ, người tạm thời đừng đi, hiện tại người đi qua đoán chừng cũng là cùng người ta cãi nhau. Cái này trong lúc mấu chốt, cãi nhau giải quyết không vấn đề, sẽ chỉ càng làm càng cương. Nàng Đỗ Sở Sở không phải nói chúng ta bát tự không hợp sao? Ngày mai ta liền lên cửa tiệm kia, ta ngược lại thật ra muốn nhìn ta cùng nàng Đỗ Sở Sở đến là cái kia tám con không cùng!"

Trung niên phụ nữ lại lập tức nói: "Người đi tìm người ta Thầy Bói nhìn? Nếu là thật sự có cái này Thầy Bói, chỉ sợ đã sớm cùng Đỗ Sở Sở thông đồng tốt, làm sao cho người thời cơ?"

Vạn Hạo Nhiên cười lạnh một tiếng: "Xác thực có khả năng, bất quá, không phải liền là lấy tiền thu mua sao? Ta Vạn Hạo Nhiên đời này liền không thiếu tiền dùng. Nàng Đỗ Sở Sở đã giờ trò, vậy cũng đừng trách ta không khách khí. Nếu là tìm hắn lấy có còn tốt, bát tự không hợp? Ha ha!"

Bốn chữ này, giống như là kim đâm đồng dạng đâm vào nội tâm của hắn, để hắn toàn thân không thoải mái. .

Trung niên phụ nữ cảm thấy cũng đúng, nàng Đỗ Sở Sở không phải nói bởi vì bát tự không hợp đột nhiên hối hôn sao? Như vậy trực tiếp để Thầy Bói đổi giọng chính là, chỉ cần đổi giọng, nhìn nàng còn có thể xuất ra có gì?

Không nghĩ tới được chia tội bọn họ?

Đây đã là đắc tội bọn họ!

Hồi hôn như thế mất mặt sự tình, nếu là truyền đi, nhà bọn hắn còn kia cái gì mặt gặp người?

Trung niên phụ nữ kìm nén một luồng khí nóng, cấp tốc nói: "Này người đi qua nhìn một chút, tốt nhất để thầy tướng số kia đổi giọng, Đỗ Hữu Đức tuy nhiên tin số mệnh, nhưng là nếu là nghe phát hiện là giả, chắc chắn sẽ không tha cho nàng Đỗ Sở Sở làm như thế. Nha đầu này, thật sự là tức chết ta."

"Tốt!"

Vạn Hạo Nhiên gật gật đầu, Đỗ Sở Sở bỗng nhiên hồi hôn, để hắn nổi nóng không thôi.

Nhưng là ở cái này trong lúc mấu chốt, hắn lại không muốn trực tiếp theo Đỗ gia cùng Đỗ Sở Sở nổi giận, bởi vì nếu là xung đột, hậu quả hội càng thêm nghiêm trọng.

Cho nên, trong nháy mắt, đem sở hữu con giận đều trút lên nhà này toán mệnh tiểu điểm.

Thầy Bói?

Không phải liền là đòi tiền sao? Chỉ cần có thể dùng tiền giải quyết vấn đề cũng không phải là một vấn đề.

Hắn Vạn Hạo Nhiên có là tiền.

Cho nên, hôm sau trời vừa sáng, hắn không có đi công ty, mà chính là lái xe hướng phía Thiên Mệnh Các chỗ Đại Huyền đường phố chạy.

Đại Học Thành Đại Huyền đường phố hắn trước kia tới qua mấy lần, có chút quen thuộc, lại thêm trong khoảng thời gian này Thiên Mệnh Các so khá nổi danh, cho nên không đến bao lâu, hắn liền xuất hiện tại tiểu cửa tiệm bên trên.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Trang, người liên cho ta Trang

Tại hắn đến trước đó, tại lối vào cửa hàng bên trên, đã đợi lấy mấy người.

Vạn Hạo Nhiên hít một hơi thật sâu, cũng mặc kệ mấy cái kia đang đợi người, trực tiếp đẩy cửa ra đi ra ngoài.

Hắn cấp tốc liếc nhìn trong cửa hàng liếc một chút, nhìn thấy ngồi tại chủ vị một người trẻ tuổi, hơi hơi sưng sờ dưới, đồng tử trong nháy mắt ngưng tụ.

Ngoài dự liệu tuổi trẻ, ăn mặc màu trắng áo mặc, một đầu tóc ngắn, trên tay mang theo một cái đồng hồ, một bộ cực kỳ sạch sẽ bộ dáng.

Nguyên bản Vạn Hạo Nhiên coi là, nơi này Thầy Bói không phải một cái già bảy tám mươi tuổi lão đầu tử cũng là một người mù, chuyên môn hãm hại lừa gạt, nhưng mà nghĩ đến đối phương vậy mà hội còn trẻ như vậy a?

Cái này khiến hắn lập tức toát ra nồng đậm cảnh giác.

Hắn đối Đỗ Sở Sở cực kỳ hiểu biết, biết Đỗ Sở Sở thích gì dạng nam sinh, trước kia nàng liền thường xuyên mê luyến một số phim thần tượng, mà nam sinh này mọc ra một bộ mặt trắng nhỏ bộ dáng, chính là nàng ưa thích này chủng loại hình, cho nên lúc này, Vạn Hạo Nhiên thật muốn hỏi một câu, người này đến là Thầy Bói? Vẫn là nàng Đỗ Sở Sở nhân tình?

Hắn cảm giác được đỉnh đầu có chút lục, xanh mon mơn, trong nháy mắt nổi nóng không thôi, không chút suy nghĩ, lập tức đại vượt từng bước một, lạnh lùng nhìn chằm chằm Trảm Độ: "Người chính là Thiên Mệnh Các xem tướng Thần lẫn lộn? Là người nói ta theo Đỗ Sở Sở bất tự không hợp?"

Trầm Độ đang vì một cái trung niên phụ nữ xem tướng, gặp người này đi tới không đầu không đuôi hỏi ra một câu nói như vậy, không khỏi ngắc đầu kinh ngạc dưới: "Tiên sinh, ngài đây là —— "

"Nói, ngươi muốn bao nhiêu tiền? Ta lập tức cho ngươi!" Vạn Hạo Nhiên gặp hấn bộ dạng này, cơ hồ cắn răng nghiêng lợi nói ra, mặt mũi tràn đầy dừ tợn.

Hắn cực kỳ chán ghét đẹp trai hơn mình người, riêng là giống như vậy mặt trắng nhò một dạng tiểu tử, nhìn lấy đã cảm thấy cực kỳ buồn nôn.

Cho nên, căn bản liền không muốn nói với Trầm Độ nói nhảm.

Trầm Độ gặp sắc mặt hấn không thích hợp, trong lòng không khỏi điệu, không biết mình chỗ nào trên chọc đến người này, ngẫm lại, hỏi: "Tiên sinh ngươi chỉ là?"

"Tiền quẻ, ngươi muốn bao nhiêu tiền quẻ mới bằng lòng đổi giọng, ta cho ngươi gấp đôi."

Trầm Độ sững sờ, cười nói nói: "Tiền quẻ a, trước mắt một lần một trăm khối, hấn muốn xem tình huống mà định ra. Bất quá tiên sinh, nếu là cần xem tướng, cần trước tiên phải ở ta Micro Blog hoặc là Wechat bên trên hẹn trước mới có thể."

"Trang, ngươi liền cho ta Trang! Ta nhìn ngươi đến tốt cùng còn có thể Trang bao lâu!" Vạn Hạo Nhiên cười lạnh một tiếng: "Ngươi có phải hay không đã sớm theo Đỗ Sở Sở thông đồng tốt làm sao được ta? Ngươi có phải hay không Đỗ Sở Sở nhân tình? Ngươi hôm nay cho ta nói rõ."

Trầm Độ không khỏi điệu, nhú mày: "Tiên sinh, ngài là không đúng đối với ta có chỗ hiểu lầm?"

"Ha ha, hiểu lầm? Đương nhiên là có hiểu lầm, lão tử ngược lại là không nghĩ tới nàng Đỗ Sở Sở như thế có lá gan, cũng dám ở bên ngoài nuôi mặt trắng nhò! Ngươi không phải liền là muốn tiền sao? Lão tử hôm nay liền dùng tiền đập chết ngươi. Đỗ Sở Sở cho ngươi bao nhiêu? Ta cho ngươi gấp đôi!" Vạn Hạo Nhiên gặp hấn giả câm vờ điếc, lập tức nổi giận nói.

Đậu đen rau muống a!

Trầm Độ mở to hai mắt, cuối cùng hiểu được.

Trong nháy mắt, một vạn thốt con mẹ ngươi từ trong lòng của hấn bùng bùng mà qua.

Còn nói con hàng này không đầu không đuôi toát ra một câu, đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra đâu?

Hóa ra cũng là Đỗ Sở Sở cái kia vị hôn phu a?

Trầm Độ tự nhiên không có quên Đỗ Sở Sở cái kia nữ thổ hào.

Không chỉ có không có quên, mà lại hấn ảnh hưởng còn không bình thường khắc sâu, không chỉ có trước ngực rất có tài liệu, mà lại tay cũng rất non, trọng yếu nhất, đưa tiền rất lợi hại sáng khoái, này bốn vạn khối, hấn kiểm lời trả hết nợ thoải mái đây.

Nếu là nhiều đến mấy cái dạng này nữ thổ hào, vậy là tốt rồi.

Bất quá, hiện tại con hàng này là chuyện gì xảy ra? Nặng tiền? Nhân tình?

Nghiêm túc nghĩ một hồi, tựa như là đến tìm hấn để gây sự?

Lại nói, lão tử dùng tiền đập chết ngươi câu nói này thật bá khí, Trầm Độ ưa thích.

Nghiêm túc nghĩ một hồi, không khỏi cảm thấy buồn cười, Trầm Độ vội vàng lắc đầu nói: "Vạn tiên sinh nếu như ngài chỉ là đỗ Sở Sở cô nương lời nói, nàng đúng là ta bên này nhìn qua tướng, cũng xác thực giao qua tiền quẻ, bất quá cụ thể mức không tiện cáo tri ngài,

Rất xin lỗi, mặt khác —— "

Vạn Hạo Nhiên nhưng không có chờ hấn nói tiếp, nhất thời cắn răng nghiêng lợi theo dõi hấn: "Ngươi quả nhiên nhận biết ta!"

Trầm Độ mỉm cười, đưa tay chỉ bên ngoài nói ra: "Rất xin lỗi Vạn tiên sinh, ngài cũng không vào hôm nay hẹn trước trong danh sách, Bản Điểm cần hẹn trước mới có thể xem tướng xem bói, nếu là ngài muốn xem tướng, mời hẹn trước ngày mai lại đến đi. Mời!"

Vạn Hạo Nhiên đồng tử lập tức ngưng tụ đứng lên, lạnh lùng theo dõi hấn nổi nóng nói: "Không thừa nhận đúng không, tốt, chờ một lúc ngươi có thể không nên hối hận."

Trầm Độ gặp hấn dạng này, hơi hơi thờ dãi, nói ra: "Vạn tiên sinh ngươi cùng Đỗ cô nương ngày sinh tháng đẻ xác thực không hợp, nhân duyên bất hòa, mệnh lý cùng tính cách không hợp. Người xấu nhân duyên, bị nhân cũng kiêng kỵ, bất quá —— "

Nói, đón đến, tiếp tục mỉm cười nói: "Bản Điểm từ trước đến nay đều là già trẻ không gạt, Đỗ cô nương đã đến cửa cầu quẻ, vậy liền không thể không

nói, như là đã trả tiền, như vậy bị nhân tự nhiên muốn đoạn bên trên vừa đứt."

"Người —— "

Vạn Hạo Nhiên sắc mặt trong nháy mắt bị tức trắng bệch, đang muốn nổi giận.

Lúc này bên cạnh một cái trung niên phụ nữ bỗng nhiên đẩy hẳn một chút, bất mãn nói: "Tiểu hỏa tử, Trầm Đại Sur đã giảng rất rõ ràng, nếu là không có việc gì, người liền đi ra ngoài trước đi, người khác chiếm hãm cầu không tiêu chảy, Lão Thân nhóm còn muốn xem tướng đâu!"

"Đúng đấy, tiểu hỏa tử tuổi còn trẻ, làm sao một điểm quy củ cũng đều không hiểu đâu? Không nhìn thấy còn có một cặp người tại xếp hàng sao?" Một người mặc tạp dề bác gái cũng bất mãn nói.

"Tiểu hỏa tử, người liền đi ra ngoài trước đi, còn tại xếp hàng đây."

"Nhìn hán đáng dấp dạng chó hình người, không nghĩ tới Kim Ngọc bên ngoài, ruột bông rách bên trong a! Hán là đến xem nhân duyên a? Trách không được con gái người ta chướng mắt hán!"

Trong cửa hàng còn có năm sáu người ngồi ở bên cạnh các loại, lúc này, cơ hồ toàn bộ đều không đầy đối Vạn Hạo Nhiên.

Thực hôm nay người xem như tương đối ít, nếu là trước mấy ngày không cần hẹn trước thời điểm, cửa hàng chỉ ít có hai mươi, ba mươi người đợi thêm, nếu là thật sự náo động lên, mỗi người nói ra rú xuống mặt chỉ sợ đều có thể đem hán chết đuối, phải biết, đối diện xem tướng, đại bộ phận đều là đại thúc bác gái.

Vạn Hạo Nhiên trong nháy mắt nổi giận, quay đầu liền muốn mắng quá khứ, nhưng là thấy đến toàn bộ đều là lão nhân, nhất thời có chút sợ hãi.

Lão thân thể người so sánh yếu đuối, va va chạm chạm, chưa chắc là hán có thể nhận được, cho nên hán nhất thời càng cho hơi vào hơn buồn bực, chỉ có thể đem khí rơi tại Trầm Độ, lập tức nghiêng răng nghiêng lợi theo dõi hán kêu lên: "Thần lẫn lộn, người chờ đó cho ta, đừng cho là ta trị không người, người hãm hại lừa gạt thời gian đến cùng!"

"Ồ? Thật sao?"

Trầm Độ mỉm cười nhìn lấy hán.

Vạn Hạo Nhiên nhìn thấy cái biểu tình này, càng thêm nổi nóng, giận dữ nói: "Đợi chút nữa người liền biết cái gì gọi là hối hận. Ta muốn để người biết, người đến tốt cùng hội bỏ ra cái giá gì? Hãm hại lừa gạt, lừa bịp người tiền tài, người chờ đó cho ta!"

Trầm Độ gặp hán một mặt nổi giận bộ dáng, hơi hơi nhíu mày, chính muốn tiếp tục nói vài lời, nhưng là Vạn Hạo Nhiên nhưng căn bản không nguyện ý tiếp tục theo nói tiếp, mà chính là đẩy cửa ra hướng phía bên ngoài đi đến.

Trầm Độ hít mắt dưới con mắt, con hàng này tựa hồ qua tìm người đi?

Lại nói, Đồ Sở Sở này bốn vạn khối, quả nhiên không dễ kiếm.

Chính đang tự hỏi làm sao bây giờ, lúc này, bên ngoài bỗng nhiên toát ra một cái to thanh âm.

"Thiên Mệnh Các Trầm Đại Sur, người lương tâm bị chó ăn sao? Người làm sao có ý tứ lừa gạt thê tử của ta tiền tài? Còn nói muốn bắt ba mươi vạn đưa cho hán mới có thể khai quang tiêu tai, người là muốn nhà ta táng gia bại sản sao? Người làm sao nhân tâm như vậy a? Tên lừa đảo, tên lừa đảo, quá đáng giận. Mọi người nghe kỹ, người này căn bản chính là một cái lừa gạt. Hôm qua gạt ta mấy chục vạn còn không thừa nhận, quá đáng giận!"

Trầm Độ cấp tốc kinh ngạc dưới, dài mắt to.

Đậu đen rau muống.

Cái này cái gì theo cái gì?

Cầu phiếu đề cử', mọi người không nên quên tặng phiếu đề cử a, cái này phi thường mầu chốt, cảm ơn một mực bỏ phiếu bằng hữu ủng hộ

Truyện được covert bởi ๕Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Chương 27: Người trẻ tuổi kia là bệnh thần kinh?

Còn chưa kịp phản ứng, lại nghe được này Vạn Hạo Nhiên cực kỳ tức giận chỉ Thiên Mệnh Các mắng: "Thiên Mệnh Các Trầm Đại Sư, người nên bầm thây vạn đoạn, người nên xuống địa ngục."

"Các vị các hàng xóm láng giềng, mọi người tuyệt đối đừng tin tưởng hắn, cái gì thiết khẩu trực đoạn? Cái gì chỉ điểm sai lầm? Toàn bộ đều là giả, hắn duy nhất mục đích, cũng là lừa các người tiền tài, nếu không phải là tìm kiếm nghĩ cách đánh các người tiền nghĩ, ta đáng thương vị hôn thê chính là như vậy bị hắn lừa gạt qua! Thiên Mệnh Các Trầm Đại Sư, người nên bầm thây vạn đoạn!"

Trên đường phố, người đến người đi, người qua đường bản thân liền tương đối nhiều, bây giờ nghe hắn như thế một hô, rất nhiều rất nhiều người cũng không khỏi phanh lại cước bộ.

"Thiên Mệnh Các Trầm Đại Sư? Tên lừa đảo? Tiệm này là chuyên môn xem tướng cho người?"

"Lại có người mở tiệm toán mệnh? Là chuyên môn gạt người a?"

"Không tệ, đều là gạt người, ta đã bị lừa! !"

Vạn Hạo Nhiên gặp hắn nhiều người như vậy bốn phía, nhất thời mừng rỡ không thôi, lập tức một mặt nổi nóng chỉ Thiên Mệnh Các, tiếp tục mắng: "Ta vị hôn thê chính là cho hắn lừa gạt ba mươi vạn, táng gia bại sản, không chỉ có bị lừa ba mươi vạn, hơn nữa còn. . . Hắn lại còn muốn ta vị hôn thê cùng hắn bên trên. . ."

"Trời ạ, đòi ta đều không có gặp được ác tâm như vậy người, hắn lại còn muốn gạt ta vị hôn thê thân thể, nhìn ra vẻ đạo mạo, kết quả cũng đã mục đến đầu khớp xương mặt qua, tên lừa đảo, đâm tặc, toàn bộ đều là tên lừa đảo, ta bốc lên nguy hiểm tính mạng nói cho mọi người, tuyệt đối đừng mắc lừa!"

Trầm Độ mở to hai mắt, nhìn lấy Vạn Hạo Nhiên biểu diễn, mặt mũi tràn đầy dờ khóc dờ cười.

Con hàng này, không đi làm diễn viên thực sự quá đáng tiếc.

Này sinh động như thật biểu diễn, kém chút liền chính hắn đều tin tưởng.

Không thể không nói là, hắn mấy câu nói đó xác thực gây nên không ít người chú ý, trong nháy mắt hấp dẫn một đồng người tới quan sát.

Bất quá Thiên Mệnh Các ở chỗ này mở tiệm đã có một đoạn thời gian rất dài, tại cùng loại hắn dạng này người, cơ hồ mỗi ngày đều có, ngày thứ nhất là Trương Tuyên Trạch, ngày thứ hai Chu Hồ, ngày thứ ba quên, dù sao ngày thứ ba càng nhiều, có không ít người thậm chí uy hiếp qua Trầm Độ nếu là không linh nghiệm, sẽ tới nện hắn cửa hàng, Đỗ Sở Sở cũng là một cái rõ ràng ví dụ.

Cho nên tổng tới nói chính là, nếu là một ngày nào đó, không toát ra một cái giống hắn dạng này người, đó mới hội thật làm cho người cảm thấy kỳ quái.

Cho nên, nghe được hắn như thế giận dữ rống về sau, rất nhiều rất nhiều người đều vây quanh, nghị luận âm ỉ.

Cái này bên trong, tuyệt đại bộ phận người đều vẫn là tiến vào Thiên Mệnh Các nhìn qua tướng.

"Lại một cái?"

"Ừm, xem bộ dáng là lại một cái, lần này thậm chí ngay cả vu oan đều dùng tới, có thể a, biện pháp này trước kia ta tại sao không có nghĩ tới chứ?" Một cái hai lăm hai sáu tuổi thiếu phụ cười ha hả nói ra.

"Đoán chừng là bị đoạn Vận rủi mới thất thố như vậy, này Chu Hồ không phải cũng như vậy phải không? Ha-Ha!" Bên cạnh một cái màu vàng nhạt thiếu nữ cũng cười nói.

"Nhìn hắn ẩn đường biến thành màu đen, làm không cẩn thận có họa sát thân, mọi người nhanh cách hắn xa một chút, đừng dính bên trên Vạn rủi!" Lão già đầu trọc cười nói.

"Đứng đứng đứng, nhanh cách xa hắn một chút!"

Đại Huyền đường phố, trước một hồi, liền náo qua không ít chuyện, Trương Tuyên Trạch cùng Chu Hồ liền không nói trước, đến tiếp sau còn có không ít.

Tuy nhiên không dám nói toàn bộ, nhưng là chỉ ít ở phụ cận đây mở tiệm mấy cái hàng xóm láng giềng, hoặc nhiều hoặc ít đều đã từng thấy qua tình cảnh như vậy, cho nên lúc này hắn như thế một hô, nhất thời cảm thấy không bình thường khôi hài.

"Hắn đoán chừng muốn nói xấu Trầm Đại Sur danh tiếng a? Trả lại hắn vị hôn thê bị lừa ba mươi vạn? Hắn vị hôn thê là ai a? Làm sao không đến gần gần cô?"

"Đúng rồi! Tiểu tử này sinh ra dung mạo con lừa mặt, trách không được Trầm Đại Sur hội đoạn hắn Vạn rui!"

"Tiểu hòa tử, ngươi vẫn là đi mau đi. Đã Trầm Đại Sur nói ngươi có vấn đề, vậy ngươi tuyệt đối là có vấn đề, nếu ngươi không đi, làm không cẩn thận hội chết người."

Vạn Hạo Nhiên gặp nhiều người như vậy bị hấp dẫn tới, vốn trong lòng cảm thấy còn cao hứng phi thường.

Bởi vì hắn biết, chỉ cần để đem đối phương danh tiếng làm thối, làm cho đối phương ở chỗ này mở không xuống cửa hàng, như vậy Đỗ Sở Sở liền cần bản là không có cách lấy cái gì bất tự không hợp rắm thối lấy cớ để cự tuyệt hắn,

Mà phụ thân nàng Đỗ Hữu Đức cũng tuyệt đối sẽ không tin tưởng một cái lừa gạt.

Nhưng mà hắn nào biết được, vậy mà toát ra phản ứng như vậy?

Lúc này, bốn phía người, đều vô ý thức rời xa hắn mấy bước, nhìn lấy hắn ánh mắt, thật giống như đang nhìn ngu ngốc, tràn ngập tiếu hận.

Ta đi? Đây là có chuyện gì a?

Vạn Hạo Nhiên cực kỳ không cam tâm, lại tức giận kêu một tiếng nói: "Mời mọi người không nên tin hắn, người này thật sự là một cái Thần lẫn lộn, một cái đâm tặc, chính là vì lừa gạt mọi người tiền. Các người nhìn xem cửa hàng bên trên viết cái gì liền biết? Còn có thể trên thông thiên văn, dưới rành địa lý? Thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gặp? Ta nhô vào, toàn bộ đều là giả. Mọi người chú ý cẩn thận, chớ bị hắn hót du!"

"Người trẻ tuổi kia là bệnh thần kinh?"

"Nhìn xác thực giống như là bệnh thần kinh."

"Còn bệnh không nhẹ a, còn trẻ như vậy, quá đáng tiếc!"

"Thật đáng buồn đáng tiếc!"

Lại là một trận than thở, nhìn lấy Vạn Hạo Nhiên ánh mắt, tiếu hận không thôi.

Vạn Hạo Nhiên vốn định lại hô cơ hồ, nhưng mà nghe được toàn bộ đều là dạng này thanh âm, trong nháy mắt bị nghẹn lại.

Trong lòng vẫn là nổi nóng, nhưng là đám người kia nhìn lấy hắn bộ dáng, thật giống như đang nhìn một cái chính đang biểu diễn Hài Từ, để trong lòng của hắn tràn ngập xấu hổ.

Hắn vốn cho là sẽ có người tin tưởng!

Hắn cảm thấy mình nói trên thực tế!

Chỉ ít phần lớn người sẽ tin tưởng? Xã hội bây giờ, còn có mấy người sẽ tin tưởng toán mệnh lời nói?

Thế nhưng là ——

Vạn Hạo Nhiên sắc mặt trong nháy mắt tăng đỏ bừng, cảm thấy mặt nóng bỏng, phảng phất bị người phiến một bàn tay, này tiếu hận biểu lộ, thật đáng sợ.

Nắm, toàn bộ đều là nắm!

Không sai biệt lắm xem như nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó chạy trốn chết.

Người chung quanh gặp này, sắc mặt không khỏi trì trệ, lập tức cười ha ha đứng lên.

Trầm Độ trong lòng cũng cảm thấy khôi hài, không khỏi lắc đầu.

Người này thuộc tính có chút đặc biệt, là một cái công tử bột, đoán chừng là vừa ra đời liền xuôi gió xuôi nước, tính khí nóng nảy, không đủ lý trí.

Quái khó lường nhân vật thế sẽ như thế phán đoán Đỗ Sở Sở khí vận giá trị cùng nhân duyên đáng.

Nói tóm lại, xem như một cái kỳ hoa, Trầm Độ không thêm để ý hắn, lần lượt lại chỉ điểm mấy người.

"Trầm đại gia, ngài thân thể phải chú ý, mặc dù nhiều vấn đề lớn, nhưng là trong khoảng thời gian này phải cẩn thận a."

"Đường a di ngài cũng thế, tốt nhất nhiều vận động một chút, mấy ngày nay ngài khí sắc có chút hạ xuống a!"

"Vương đại bá ngài đã tốt lắm rồi. Không có Đại Phú Đại Quý, nhưng là Tiểu Phú tiểu quý lại là có. Máy ngày nay, Vương đại bá các ngài khẳng định là có việc mừng, thật đáng mừng!"

Nghe hán kiều nói này, này Vương đại bá lão nhân lập tức cười ha ha một tiếng: "Trầm Đại Sư, ngài nhìn ra? Những ngày này không tệ a?"

Trầm Độ gật đầu cười nói: "Không tệ không tệ, mặc dù không có vận may vào đầu, nhưng là xác thực Từ Khí bằng bạc, cũng coi là phú quý mệnh."

"Dễ nói dễ nói!"

Vương đại bá không khỏi cực kỳ cao hứng, trò chuyện một hồi về sau, liền đi ra nhóm qua, lục tục ngo ngoe cho mấy người xem hết, chờ một lúc, một cái thân ảnh quen thuộc đi vào trong tiệm.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn người kia liếc một chút, thân nhiên nói: "Về sau xem tướng muốn hẹn trước mới được, không phải vậy, không có duyên với Bản Điểm!"

Tiến đến là này Đỗ Sở Sở, chính híp mắt theo dõi hán, trên nét mặt mang theo một tia giảo hoạt: "Vừa mới Vạn Hạo Nhiên tới tìm ngươi?"

Trầm Độ gật đầu: "Tôi qua!"

Đỗ Sở Sở cười híp mắt nói ra: "Hán vậy mà không có nện ngươi cửa hàng?"

Trầm Độ lắc đầu khẽ cười một tiếng: "Vạn tiên sinh cũng coi là hữu lễ có tiết người, làm sao có thể tùy tiện làm loại này bất chấp hậu quả sự tình? Lại nói, hiện tại Đại Huyền đường phổ thế nhưng là ta đại bản doanh!"

PS:, cầu đề cử, các loại cầu

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Tính là mệnh lớn ca ca ngươi tốt a

Đỗ Sở Sở bĩu môi, ha ha cười một tiếng: "Ta còn tưởng rằng, hán hội nện ngươi cửa hàng đâu! Không nghĩ tới cái này Vạn Hạo Nhiên như thế không có loại. Vậy mà không có nện! Bất quá cũng được, qua mấy ngày khả năng liền có người nện!"

Thần sắc không bình thường tiếc hận.

Trầm Độ dờ khóc dờ cười nhìn qua nàng: "Cô nương, bí nhân là làm ăn, đã làm ăn, như vậy thì coi trọng ngươi tình ta nguyện. Cô nương nếu là không nguyện ý, không nhìn chính là, làm gì làm mọi thứ có thể để muốn nện ta cửa hàng?"

Đỗ Sở Sở thanh âm có chút trào phúng: "Lừa gạt ta bốn vạn khối, ngươi nói với ta ngươi tình ta nguyện? Ngươi không cảm thấy quá trễ một điểm sao? Đòi ta, liền chưa từng ăn qua lớn như vậy thua thiệt. Ta sớm muốn hội lừa gạt trở về, ngươi chờ xem đi."

Trầm Độ càng dờ khóc dờ cười: "Nếu là nói như vậy, cô nương coi như không từ té!"

Đỗ Sở Sở theo dõi hán, ha ha cười một tiếng, không có nhiều lời, quay đầu rời đi.

Trầm Độ gặp nàng đến lại qua, không khỏi lắc đầu, có chút bất đắc dĩ, nhưng là cũng không có cảm thấy có cái gì, một cái nữ hài tử thôi, điểm ấy uy hiếp, hán còn không để trong lòng.

Hôm nay hẹn trước bảng danh sách đã xem hết, ngày mai hẹn trước bảng danh sách cũng phát ra ngoài, nhìn thấy đã đến lúc chạng vạng tối, Trầm Độ khoảng chừng không có việc gì, liền đóng cửa qua siêu thị một chuyến.

Buổi sáng hôm nay, Đường Sơ Hạ đã nhắc nhở hán nói trong nhà nước gội đầu rửa mặt sữa không, cho nên cần bổ sung một chút.

Song khi Trầm Độ chân trước vừa vừa ra cửa, một cái thân ảnh màu trắng liền bỗng nhiên xuất hiện tại trước mặt.

"Hắc hắc, tính là mệnh lớn ca ca ngươi tốt a!"

Một cái giọng như là âm thanh chuông thanh tịnh tiếng cười đi ra, cực kỳ dễ nghe.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy một người mặc quần trắng công hắc sắc túi sách bím tóc đuôi ngựa tiểu nữ sinh xuất hiện tại trước mặt.

Hắn giật mình dưới, lập tức cười: "Ngươi tốt a! Tú Tú cô nương!"

"Hắc hắc!" Quần trắng nữ sinh cười ngọt ngào một tiếng.

Nữ sinh này chính là Bạc Tú Tú, bởi vì gặp qua mấy lần, cho nên Trầm Độ đối nàng rất có ấn tượng, còn nhớ kỹ trước kia ở trên trời cầu xem tướng thời điểm, cái này tiểu nữ sinh còn có phần có lễ phép đây.

Bạc Tú Tú bỗng nhiên lại chớp chớp mắt to mắt, cười hỏi: "Đại ca ca, trong khoảng thời gian này ngươi làm sao đều không niệm sách?" Đây Trương Viên Viên mặt trứng ngỗng mang theo hiếu kỳ, trông mắt tối như mực, hai má ửng đỏ, quanh thân lộ ra một cỗ thanh xuân hoạt bát khí tức, không bình thường đáng yêu.

"Đọc sách?" Trầm Độ kinh ngạc một chút.

"Cũng là niệm (Đào Hoa Nguyên Ký) a, ngươi ngày đó không phải tại công viên dưới niệm sao? Niệm vừa vặn rất tốt nghe!" Bạc Tú Tú nháy dưới đôi mắt cười nói, có chút cô lĩnh tinh quái.

Trầm Độ không khỏi mỉm cười, cười nói: "Há, ngươi nói cái này a! Đoạn thời gian gần nhất rất bận, một mực không có thời gian qua niệm, làm sao? Ngươi muốn nghe sao?"

Bạc Tú Tú cấp tốc gật đầu cười nói: "Hắc hắc, đúng vậy a, đại ca ca ngươi niệm vừa vặn rất tốt nghe đâu!"

Trầm Độ cười rộ lên: "Sau này hãy nói đi! Về sau có cơ hội!"

Bạc Tú Tú gấp hân trong tay cầm cặp công văn, hơi kinh ngạc dưới, liền hỏi: "Đại ca ca hiện tại muốn đi đâu? Về nhà sao?"

Trầm Độ lắc đầu: "Không, ta dự định qua siêu thị một chuyến, mua ít đồ."

"A? Ngươi muốn đi siêu thị a?" Bạc Tú Tú kinh ngạc dưới, bỗng nhiên cười nói: "Vậy ta có thể đi chung với ngươi sao? Đúng lúc ta cũng dự định qua siêu thị mua ít đồ."

"Ngươi cùng ta cùng đi?" Trầm Độ sững sờ.

Bạc Tú Tú cấp tốc gật đầu, nháy này sáng lóng lánh mắt to mắt nhìn qua hắn, một bộ rất chờ mong bộ dáng: "Ừm, có thể sao? Mẹ ta gần nhất tương đối bận rộn, đều không có thời gian theo giúp ta!"

Trầm Độ ngẫm lại, cảm thấy không có việc gì, thế là cười nói: "Có thể a! Bất quá siêu thị cách nơi này vẫn còn tương đối xa, ta không có xe, chúng ta chỉ có thể đi qua. Ngươi nguyện ý đến lời nói, liền cùng đi đi!"

"Tốt!"

Bạc Tú Tú lập tức cao hứng đáp, nhưng mà tựa hồ phát hiện mình ứng quá dứt khoát, vội vàng che đậy dưới tinh xảo bờ môi nhỏ, chớp chớp mắt to mắt, một mặt cổ quái.

Trầm Độ không khỏi mỉm cười.

Chờ một lúc,

Nàng mới đỏ mặt vừa cười hỏi: "Ha ha, đại ca ca, ngươi là nơi nào người a?"

"Ta à!" Trầm Độ vừa đi, một bên quay đầu liếc nhìn nàng một cái cười nói: "Không phải người trong thành, tại xa xôi một cái tiểu trong sơn thôn lớn lên, là bởi vì Đại Học mới qua đến bên này. Roan thành phố ngươi nghe nói qua sao?"

"Roan thành phố a, bên kia có thể xa!"

"Đúng vậy a, rất xa!" Trầm Độ mỉm cười, cũng bắt quá giải thích thêm.

Bạc Tú Tú hai trông mắt đi dạo, lại hỏi: "Ta nghe người khác nói, đại ca ca ngươi bây giờ còn đang sách? Thật sao?"

Trầm Độ lắc đầu nói: "Ta nhanh tốt nghiệp, nói đúng ra, đã không sách."

Bạc Tú Tú khẽ cười một tiếng: "Nhanh tốt nghiệp cũng không phải thật tốt nghiệp a. Đại ca ca, người là này Trường Đại Học a?"

Trầm Độ cười nói: "Hạ biển rộng lớn học, cách nơi này không xa. Đúng, ta nhớ được người cũng thi lên đại học, người thi đậu là này Trường Đại Học?"

Bạc Tú Tú nghe nói, trong mắt toát ra một tia giảo hoạt, cười khanh khách: "Đại ca ca người có thể đoán một cái ta thi đậu là này Trường Đại Học a? Đoán được có phần thưởng nha!"

Trầm Độ lắc đầu nói: "Vây ta khẳng định không đoán ra được, cái này có thể lựa chọn coi như nhiều!"

"Nguyên lai đại ca ca người cũng có cái gì là không biết a?" Bạc Tú Tú khanh khách một tiếng, có chút nghịch ngợm bỗng nhiên nháy con mắt mấy cái: "Theo đại ca ca người một dạng, ta cũng là hạ biển rộng lớn học!"

"Ồ? Thật sao? Nói như vậy vậy người chẳng phải là ta tiểu học muội? Chúng ta vẫn là rất hữu duyên mà!" Trầm Độ hơi kinh ngạc dưới cười nói.

"Vâng, về sau ta chính là đại ca ca người tiểu học muội!" Bạc Tú Tú nghe nói, lại cười khanh khách, cười có chút trang điểm lộng lẫy: "Về sau đại ca ca người cần phải tốt với ta một điểm nha."

Trầm Độ cũng không biết nàng vì sao lại cao hứng như vậy, cười một tiếng, muốn muốn tiếp tục nói chuyện, lúc này, ven đường một cái hơi kinh ngạc thanh âm xuất hiện.

"Tú Tú?"

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lên, chỉ gặp cách đó không xa ven đường bên trên, xuất hiện ba cái mười bảy mười tám tuổi tiểu nữ sinh.

"A?" Bạc Tú Tú kinh ngạc dưới, vội vàng nhìn qua các nàng hỏi: "Viện Viện, Tiểu Huệ, các người làm sao tại cái này a?"

"Chúng ta đang chờ xe về nhà đâu! Các người cái này muốn đi chỗ nào?" Bên trong một người mặc quần bò nữ sinh hỏi, ngẩng đầu nhìn chìm xuống độ liếc một chút, kinh ngạc dưới, tựa hồ ý thức được cái gì, có chút hí ngược nhìn qua Bạc Tú Tú: "Tú Tú, vị này ca ca là ai vậy?"

Bạc Tú Tú không khỏi khuôn mặt đỏ lên, có chút ngượng ngùng, vội vàng nói: "Một. . . Một người bạn!" Nói, quay đầu về Trầm Độ nói: "Đại ca ca, đây là ta hai cái đồng học, ta trước theo tâm sự, người chờ ta một chút!"

Trầm Độ gật đầu nói: "Tốt!"

Bạc Tú Tú đỏ mặt cười hắc hắc, liền hướng phía phía trước đi mấy bước, không đến bao lâu về sau, bên kia liền toát ra vài tiếng líu ríu tiếng cười.

Bởi vì khoảng cách xa xôi, cho nên Trầm Độ nghe được không rõ ràng lắm, bất quá tựa hồ các nàng đàm luận nội dung có quan hệ với hắn, cho nên thỉnh thoảng có thể cảm giác có mấy đạo ánh mắt kỳ dị đang theo lấy trên người hắn nghiêng mắt nhìn, mang theo một tia hí ngược cùng dò xét.

, cầu đề cử

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: chúng ta lại gặp mặt

"Đại ca ca? Quan hệ thế nào a?"

"Tú Tú người là muốn. . ."

"Ha-Ha, Tú Tú người nha đầu này xuân tâm đập dòn?"

"Người truy hấn?"

Tiếp theo, cũng không biết bọn họ nói cái gì, liền nhìn thấy Bạc Tú Tú đuổi theo một người nữ sinh đánh nhau, toát ra một trận cười toe toét tiếng cười, có chút thẹn quá hoá giận bộ dáng.

Qua một lúc lâu về sau, Bạc Tú Tú mới vuốt vuốt bên tai mái tóc, một lần nữa đi về tới.

Nàng nhẹ nhàng nghiêng mắt nhìn hẩn liếc một chút, giống như Kiều giống như xấu hổ, này trướng ngỗng khuôn mặt ửng hồng một mảnh, uyển nếu là có thể nhỏ ra huyết, khiến người ta cảm thấy yêu đã.

"Tốt, đại ca ca, chúng ta đi thôi!" Nàng nói ra, khuôn mặt thẹn thùng, hàm răng nhẹ nhàng địa cắn miệng môi dưới.

Trầm Độ mỉm cười, mỉm cười: "Nhìn ra được, người cùng người đồng học cảm tình vẫn rất tốt!"

Bạc Tú Tú quay đầu cười hắc hắc nói: "Đúng vậy a, các nàng cùng ta là từ nhỏ cùng nhau lớn lên. Trước kia thường xuyên cùng một chỗ chơi đâu!"

Trầm Độ ngẫm lại, bỗng nhiên lắc đầu nói ra: "Tuy nhiên ta không muốn can thiệp Tú Tú cô nương người sự tình, nhưng là, ngẫm lại, vẫn là muốn nhắc nhở người một câu, tốt nhất đừng theo cái kia gọi vương Tiểu Huệ nữ sinh liên lụy quá sâu!"

Bạc Tú Tú sững sờ: "A? Vì cái gì a?"

Lập tức trở về đầu nhìn qua hẩn, chớp chớp mắt to mắt.

Trầm Độ đối nàng cười nói: "Người quên mình là làm gì sao? Liếc một chút liền có thể phân biệt Ngư Long, liếc một chút liền có thể phân Thạch Ngọc?"

Bạc Tú Tú kinh ngạc một chút, sau đó nhìn qua hẩn cười khanh khách, thần sắc có chút quý dị: "Nói như vậy, đại ca ca người đã biết lạc?"

Trầm Độ gật đầu cười nói: "Ừm, biết một bộ phận."

Bạc Tú Tú cắn miệng môi dưới, thần sắc ngưng ngững, lại có chút xinh xắn nhìn qua hẩn nói ra: "Vậy đại ca ca, người là hi vọng ta tiếp tục cùng với nàng chơi đâu? Vẫn là không hy vọng ta cùng với nàng chơi đâu?"

Nói, thần sắc mang theo một tia hí ngược cùng giảo hoạt.

Trầm Độ mỉm cười, lập tức đưa tay nhẹ nhàng gõ gõ đầu nàng, cười nói: "Cái này trong lòng người hẩn là rõ ràng. Không nên dụng đồ, vật tốt nhất đừng dây vào, không đứng đắn bằng hữu, tốt nhất cũng không cần qua giao. Bằng không, chờ người về sau hối hận cũng không kịp."

Bạc Tú Tú kinh ngạc dưới, ôm phía dưới lại cười khanh khách: "Đã đại ca ca người nói như vậy, như vậy về sau ta cũng không tiếp tục cùng với nàng chơi. Này vương Tiểu Huệ. . . Ha ha!"

Nàng không có tiếp tục nói đi xuống, đoán chừng là nghĩ đến cái gì, khuôn mặt đã ửng hồng một mảnh.

"Vậy là tốt rồi!"

Trầm Độ mỉm cười.

Thực này vương Tiểu Huệ cũng không có cái gì, chỉ bất quá sự tích trong thẻ biểu hiện đồ, vật có chút đặc biệt, liên quan tới loại chuyện này. . .

Trên thực tế, chính hẩn cũng là lần đầu gặp, sự tích thẻ còn biểu hiện đặc biệt rõ ràng, để hẩn nhìn lấy có chút xấu hổ.

Khó có thể tưởng tượng một cái mười tám tuổi thanh xuân thiếu nữ sẽ làm loại sự tình này.

Tiếp theo, hai người lại phiếm vài câu.

Bạc Tú Tú tính cách thuộc về hoạt bát đáng yêu hình, tương đối nói nhiều, liền phảng phát thật lâu chưa hề đi ra dạo phố, cao hứng phi thường, một đường đi qua, thỉnh thoảng đều toát ra một trận giống như âm thanh chuông tiếng cười, thật giống như một bé đáng yêu Tiểu Ma Tước giống như, liền liền Trầm Độ cũng bị nàng chọc cười.

Trầm Độ đối nàng vui vẻ như vậy, cũng hơi kinh ngạc, bất quá, có lẽ cô gái này bản thân liền so sánh sáng sủa, biết ăn nói.

Vừa nói, một bên hướng phía siêu thị đi, không đến bao lâu, hai người liền tới đến siêu thị.

Bởi vì kế hoạch mua đồ tương đối nhiều, Trầm Độ trực tiếp tìm một chiếc xe nhỏ đẩy, hai người một bên đi dạo, một bên chọn lựa một số đồ ăn vặt.

Bạc Tú Tú làm theo chạy đến một bên khác chọn lựa đồ, vật, không đến bao lâu về sau, nàng liền vụng trộm cảm về mấy cái bao băng vệ sinh, mặt mũi tràn đầy thẹn thùng nhét vào trong xe nhỏ.

Một bên ném thời điểm, còn len lén liếc hẩn liếc một chút, phảng phát sợ hãi hẩn phát hiện, nhìn thấy hẩn quay đầu nhìn qua về sau, mới vội vàng cấp tốc

đầu lĩnh chuyển hướng một bên khác, một đôi con mắt to nhanh chóng loạn chuyển, khuôn mặt trong nháy mắt đỏ đến trên cổ, phảng phất có thể nhỏ ra huyết.

Trầm Độ xem xét, nhất thời cảm thấy thú vị không thôi.

Cô bé này mặt mũi tràn đầy then thùng bộ dáng, xác thực đáng yêu, tràn ngập linh động, này con mắt chỗ ngoặt giống Nguyệt Nha Nhi giống như, phảng phất có một cỗ linh vận cũng tràn ra tới.

Bất quá nàng cũng không có nói cái gì, khuôn mặt đỏ bừng, mắt to mắt loạn chuyển một lúc sau, vội vàng lại hướng phía một bên khác kệ hàng đi đến.

Siêu thị bên trong rất nhiều người, Nhân Vật Tập cũng một trương theo một trương xuất hiện, bất quá nhìn người như thế vật thế, lại không tăng bất luận cái gì Thần Nhân điểm kinh nghiệm, để Trầm Độ trong lòng có chút thất vọng.

Đang chờ, lúc này, một cái âm dương quái khí thanh âm bỗng nhiên từ bên cạnh xuất hiện: "U, đây không phải đại danh鼎鼎 Trầm Đại Sur sao? Vậy mà ngày nữa vui siêu thị?"

Trầm Độ hơi hơi vòng xuống đầu, chỉ nhìn thấy hiện tại cách đó không xa, lại là buổi sáng hôm nay Vạn Hạo Nhiên, không khỏi lập tức sửng sốt.

"Trầm Đại Sur, chúng ta lại gặp mặt!" Vạn Hạo Nhiên lạnh lùng theo dõi hắn, ngoài cười nhưng trong không cười, thần tình kia có chút dày đặc.

Trầm Độ cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được cái này kỳ hoa, thế là cười nói: "Ngươi tốt, Vạn tiên sinh! Đã lâu không gặp!"

"Trầm Đại Sur, buổi sáng hôm nay ngươi làm thật là trực tiếp a!" Vạn Hạo Nhiên lạnh lùng nói ra: "Cũng không biết an bài nhiều như vậy nắm, Trầm Đại Sur lương tâm có thể an?"

Trầm Độ lắc đầu: "Vạn tiên sinh ngài làm gì như thế? Thiên Mệnh Các toán mệnh, xưa nay đều là quang minh chính đại, nào có cái gì nắm? Chỉ bất quá Tin Giả rất nhiều a."

"Tin Giả rất nhiều?" Vạn Hạo Nhiên gặp hắn một bộ thông dong bộ dáng, nhất thời cảm thấy không bình thường buồn nôn, cả giận nói: "Nếu không phải ngươi hồ ngôn loạn ngữ, này Đỗ Sở Sở sao lại nói cái gì bất tự không hợp? Hủy ta hôn nhân, ta hội nhớ ngươi cả một đời, ngươi chờ đó cho ta."

Trầm Độ cười nhạt nói: "Vạn tiên sinh quá không rõ Đỗ cô nương, dù cho bị nhân không chỉ điểm, chỉ sợ Đỗ cô nương cũng sẽ lợi dụng hắn biện pháp qua loa tắc trách rồi. Đã Vạn tiên sinh tức giận như vậy, này vì thế nào không tìm Đỗ cô nương ở trước mặt nói một chút? Có lẽ dạng này có thể càng dễ giải quyết ngươi vấn đề."

Vạn Hạo Nhiên điềm nhiên nói: "Đảm? Ta đương nhiên nói qua! Bằng không ta sao lại tìm ngươi? Ngươi không phải là muốn nổi danh sao? Hôm nay ta liền để ngươi nổi danh!"

Vạn Hạo Nhiên hắn đã đem Trầm Độ hận lên, buổi sáng tại Đại Huyền đường phố sự tình, để hắn khó chịu không thôi, Đỗ Sở Sở này một kiện, càng thêm không cần phải nói, cực kỳ làm người buồn nôn, cho nên, hắn muốn để hắn thân bại danh liệt.

Lúc đó tại Đại Huyền đường phố thời điểm, hắn liền muốn bóc mặc cái này tên lừa đảo bộ mặt thật sự, nhưng là không nghĩ tới, bên kia lại có nhiều như vậy nắm.

Hồi tưởng lại giữa trưa lúc, chính mình này chật vật không chịu nổi bộ dáng, Vạn Hạo Nhiên lửa giận trong lòng bên trong đốt, lập tức cầm lấy một cái đại xuất còi, thần sắc khoa trương đối bốn phía quát to một tiếng: "Mọi người mau đến xem nhìn, mọi người mau đến xem nhìn, Đại Huyền đường phố tính là mệnh lớn sư Trầm Đại Sur, buông xuống chúng ta Thiên vui siêu thị. Thật đáng mừng!"

"Đại Huyền đường phố Trầm Đại Sur, đại danh鼎鼎, nghe nói đã từng thu hoạch được Gia Cát chân truyền, Xem Tướng Đoán Mệnh, nhìn một cái chuẩn một cái, tại Đại Huyền đường phố, còn mang theo một đôi câu đối, gọi trên thông thiên văn, dưới rành địa lý, liếc một chút liền có thể đem người xem thấu, mọi người mau đến xem nhìn a, bỏ lỡ lần này liền không có cơ hội!"

"Đại tỷ, ngươi cần xem bói xem tướng sao? Đại Huyền đường phố Trầm Đại Sur bỗng nhiên buông xuống chúng ta Thiên vui siêu thị, chính là là chân long hàng thế, nhanh nắm chặt thời cơ."

, cầu đề cử

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyen cv.com/member/31401>

Chương 30: Người có thể thật biết nói đùa

"Đại gia, người cần nhìn? Tới tới tới, Trầm Đại Sur ngay ở chỗ này, người yên tâm, Trầm Đại Sur xem tướng trăm phần trăm chân thực, tuyệt không giả tạo, nghe nói Trầm Đại Sur không chỉ có thể đoán nhân duyên, hơn nữa còn có thể đoán cả người cả của vận khí vận, chính là Gia Cát Thần Toán. Tại Đại Huyền đường phố bên kia đại danh đình đình, mọi người đều biết, mọi người nắm chặt thời cơ."

"A di người muốn nhìn sao? Nhanh đến xem thử, bỏ qua lần này, liền không có cơ lần nữa. . ."

Trầm Độ gặp hấn lại dùng một chiêu này, trong lòng dờ khóc dờ cười.

Người này là một người bị bệnh thần kinh a?

Chỉ gặp hấn thần sắc khoa trương biểu đạt, có phải hay không trả về đầu chăm chăm Trầm Độ liếc một chút, giống như sợ hãi người khác nghe không được, cấp tốc hướng phía người chung quanh chào hỏi, để không ít người dừng lại, Trầm Độ càng thêm bất đắc dĩ.

Siêu thị bên trong người đến người đi, người vốn là rất nhiều, người bình thường cũng chỉ là yên tĩnh chọn lựa thương phẩm, bây giờ bị hấn như thế vừa hô, nhao nhao hiếu kỳ đầu lĩnh chuyển hướng bên này.

Trầm Độ không muốn đề ý đến hấn, muốn đi ra, nhưng là Vạn Hạo Nhiên lại nắm chặt Trầm Độ xe nhỏ không cho hấn đi, cười ha ha một tiếng: "Ha-Ha, Trầm Đại Sur, ngài cũng không thể đi a. Ngài thật vất vả đại giá quang lâm chúng ta Thiên vui siêu thị, cũng không thể như thế đi đâu? Ngài không phải danh xưng thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gặp sao? Hôm nay tất cả mọi người ở chỗ này, không bằng cho mọi người nhìn một chút tính toán!"

Trầm Độ bất đắc dĩ thờ dài nói: "Vạn tiên sinh làm gì như thế?"

"Liền nên như thế! Ha-Ha, tới tới tới, tất cả mọi người đến! Trầm Đại Sur, người cũng không thể tránh né nha!" Vạn Hạo Nhiên cười nói.

Trầm Độ bình tĩnh nói: "Xem là khá, bất quá cần trước tiên phải ở ta Micro Blog hoặc là Wechat bên trên hẹn trước, chỉ cần hẹn trước thành công, bất kỳ người nào đều có thể tính toán."

"Nhìn ngài nói. Chỗ nào tính toán không phải tính toán a? Còn muốn hẹn trước cái gì?" Vạn Hạo Nhiên cười ha ha nói, thần sắc khoa trương: "Trầm Đại Sur không phải thật sự Long hàng thế, Gia Cát Thần Toán sao? Không ngại ở chỗ này cho chúng ta chỉ điểm sai lầm, tích lũy một số công đức!"

Nói, hấn cũng không đợi Trầm Độ trả lời, quay đầu đối mọi người chung quanh cười to nói: "Trầm Đại Sur đã đồng ý xem tướng cho người, mọi người nắm chặt thời cơ, bỏ lỡ lần này, lần sau chỉ sợ cũng không dễ dàng. Trầm Đại Sur chính là trăm phần trăm Thần Toán, thông hiểu mệnh lý nhân tình, liếc một chút liền có thể đem người xem thấu, tuyệt không một chút hư giả, chính hấn đều nói, thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gặp. Mọi người nghe được không, quyết định như gặp, Ha-Ha, người tới đây mau."

Người điên, bệnh thần kinh.

Lúc đầu Trầm Độ tâm tình còn rất tốt, mà bây giờ bị hấn như thế vừa hô, hảo tâm tình trong nháy mắt liền không có, gặp hấn giống như một cái Hàu Tử, dùng khoa trương cùng châm chọc biểu lộ người biểu diễn, nhất thời trong lòng cũng toát ra một tia nổi nóng!

Không phục đúng không?

Lão tử liền chuyên trị các loại không phục.

Hủy người nhân duyên, hấn xác thực kiên ky, nhưng là đoạn cũng là đoạn, nói nói đúng là, không thích hợp cũng là không thích hợp, tiền đều đã cầm, để hấn hối hận miệng? Làm sao có thể?

Đã như vậy, liền để người tâm phục khẩu phục.

"Xem tướng Đại Sur? Gạt người a? Còn trẻ như vậy có thể xem tướng sao?"

"Vạn lão bản người nói là thật sao? Hấn là Thần Toán?"

"Mở cái gì hướng xuống? Thật đúng là Long hàng thế Gia Cát Thần Toán? Trên thế giới có thứ này sao?"

"Ha-Ha, cái gì thật giả? Không có nhìn ra Vạn lão bản tại phản phúng sao? Đoán chừng là một cái gạt người thần côn."

Vạn Hạo Nhiên trong lòng cao hứng, lập tức cười nói: "Nhìn các người nói, người ta Trầm Đại Sur tại Đại Huyền đường phố bên kia đại danh đình đình, mọi người đều biết, sao có thể nói là Thần lẫn lộn đâu? Người ta Trầm Đại Sur là Gia Cát Thần Toán, liếc một chút liền có thể đem người xem thấu, thật, đều là thật, các người nếu không tin, một đo liền biết rõ."

"Vạn lão bản, người có thể thật biết nói đùa." Một cái trung niên cười nói.

"Ai, cái này tuổi còn trẻ, khi cái gì không tốt, nhất định phải khi tên lừa đảo." Một cái khác phụ nữ cũng thở dài nói: "Hiện tại nhân tâm không cổ a!"

"Không phải lừa đảo không phải lừa đảo, làm sao có thể là tên lừa đảo?"

Vạn Hạo Nhiên trong lòng càng hưng phấn, tràn ngập đắc ý kêu lên: "Đều là thật, toàn bộ đều là thật,

Người ta Trầm Đại Sư, cũng là Thần Toán, cái gì đều có thể tính ra tới."

Hắn càng như vậy nói, người chung quanh nhìn lấy Trầm Độ ánh mắt, lại càng thêm khó chịu.

Thật đúng là Long hàng thế, Gia Cát Thần Toán?

Cái gì khoác lác cũng dám nói!

Hiện tại khắp thế giới đều là Vô Thần Luận Giả, phong kiến mê tín một bộ này, đã sớm không thích hợp.

Vạn Hạo Nhiên biểu lộ khoa trương như vậy, rõ ràng nói đúng là giấu đầu lòi đuôi, là cá nhân đều có thể nhìn ra được là hư giả.

"Không phải lừa đảo đúng không? Nghĩ như vậy nhìn xem ta! Nhìn ta tướng mạo như thế nào, tướng tay như thế nào?"

Một người trung niên nam tử đứng lên nói, lạnh lùng nhìn chằm chằm Trầm Độ, thần sắc khinh thường.

"Cũng nhìn ta. Nếu là tên lừa đảo, như vậy thì không cần khách khí."

"Còn Gia Cát Thần Toán? Ta nhỏ vào, cái quái gì?"

Trầm Độ nhú mày, chính muốn nói chuyện, lúc này, một cái thanh âm khác xuất hiện.

"Chuyện gì xảy ra? Chuyện gì xảy ra?"

Trầm Độ quay đầu nhìn xem, nguyên lai là vừa mới ra ngoài chọn lựa đồ vật Bạc Tú Tú, nàng nhìn thấy nhiều người như vậy hạng ở chỗ này, một mặt giật mình.

"Không có việc gì!"

Trầm Độ bình tĩnh nói, đưa tay đem nàng kéo ra phía sau qua.

Vạn Hạo Nhiên một chiêu này quá ác tâm, một số người đã bị hắn kích động, người ở đây tương đối nhiều, Bạc Tú Tú một cái yếu đuối nữ hài tử, khó tránh khỏi bị tác động đến.

Chính muốn nói chuyện, bỗng nhiên thoáng nhìn cái gì, Trầm Độ hơi hơi sững sờ một chút, chỉ gặp một thân váy trắng Đỗ Sở Sở xuất hiện tại đám người đằng sau.

Vừa nhìn thấy hắn, Trầm Độ trong lòng lập tức khó chịu.

Lúc trước cho nàng tính toán thời điểm, mình quả thật muốn kiếm một điểm tiền, nhìn lấy nữ sinh này khí chất cao quý, một bộ căn bản cũng không tin hắn bộ dáng, cho nên liền nhiều muốn một số tiền quẻ, ngược lại là không nghĩ tới, đến tiếp sau sẽ khiến nhiều chuyện như vậy.

Tuy nhiên lúc ấy nàng xác thực đã cảnh cáo chính mình, nhưng là khó chịu cũng là khó chịu, Trầm Độ ngẫm lại, lập tức đối này vừa cười nói: "Đỗ cô nương, người nhìn lấy sự tình như thế nào giải quyết?"

Hắn mới mở miệng, Vạn Hạo Nhiên lập tức sững sờ một chút, quay đầu nhìn về đằng sau nhìn sang, cái này nếu là nhìn còn tốt, xem xét trong lòng nhất thời đại hi: "Đỗ bá bá, Sở Sở, các người làm sao cũng ở nơi đây?"

Thần tình kia, tựa hồ không bình thường ngoài ý muốn.

Còn không có đợi Đỗ Sở Sở nói chuyện, Vạn Hạo Nhiên lập tức cười nói: "Đỗ bá bá, người này cũng là tại Đại Huyền đường phố bên kia toán mệnh tên lừa đảo, ta đã điều tra rõ ràng, bây giờ đang Đại Huyền đường phố bên kia, đều là hắn nắm, đã có không ít người bị lừa. Ngày đó Sở Sở quá khờ, cũng là bị hắn hốt du, lừa gạt hơn hai vạn khối. Không ít người đều tại cáo hắn tức điên, đáng tiếc chi tiếc người này thần thông quảng đại, một mực không ai có thể bắt hắn làm sao bây giờ."

Nói, quay đầu nhìn chằm chằm Trầm Độ, lạnh lùng nói ra: "Nghe nói người chỉ cần nhìn người liếc một chút, liền có thể biết được người khác tính danh gia thế. Đã như vậy, nhiều người như vậy ở chỗ này, người tính thế nào tính toán, nhìn một chút? Ta nhìn người là không dám a?"

Trầm Độ nhìn lấy hắn đặc sắc biểu diễn, không khỏi im lặng, người này vậy mà lại sử dụng kế khích tướng, trở mặt tốc độ còn rất nhanh.

Ngắm lại, tạm thời không để ý tới hắn, trực tiếp đối Đỗ Sở Sở nói: "Đỗ cô nương, vị này Vạn tiên sinh đã cùng ta thảo bên trên, ngươi nói nên làm cái gì a? Ngươi sẽ không ngồi yên không lý đến a?"

, cầu đề cử

Truyện được covert bởi [Đản ๓](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Vạch trần tên lừa đảo

Đỗ Sở Sở đang một mặt cười tủm tỉm xem kịch, nghe được hắn kiểu nói này, nhất thời cười nói: "Cái này này có thể tính gì chứ nào lên a? Ngươi không phải cũng nói ngươi hội xem tướng xem bói sao? Vậy liền cho hắn nhìn chứ sao."

Trảm Độ lắc đầu thở dài: "Bởi vì cái gọi là vô lợi không dậy sớm. Xem tướng xem bói, tiết lộ Thiên Cơ, làm không cần thận hội Tạo Thiên khiến, này sẽ như vậy xem tướng a? Lại nói, bí nhân còn có chính sự đây."

Đỗ Sở Sở gặp hắn giống như không có chút nào tức giận, trong lòng không khỏi sinh ra một tia hảo cảm, như là thanh niên trẻ tuổi bình thường, niên thiếu khí thịnh, chỉ sợ sớm đã bị Vạn Hạo Nhiên chọc giận, kém nhất, nếu là xác thực không có bản lĩnh lời nói, đã sớm hốt hoảng mà chạy, làm sao giống hắn dạng này, còn một bộ thông dong bình tĩnh bộ dáng.

Người này nàng đã đến lúc tiếp xúc qua mấy lần, mỗi lần đều là chậm rãi, không nóng không vội, dù cho có người hoài nghi hắn, hắn cũng không có chút nào tức giận, ngược lại sẽ rất nghiêm túc làm giải thích, để cho người ta khó mà đối với hắn sinh ra chán ghét cảm giác tới.

Đương nhiên, chính là bởi vì như thế, Đỗ Sở Sở phản mà đối với hắn càng thêm cảm thấy hứng thú, càng thêm hi vọng nhìn thấy hắn phần nộ một mặt.

Cho nên, nàng lập tức cười nói: "Ngươi khi đó tại Đại Huyền đường phố bên kia, không phải cũng là nhìn như vậy sao? Chẳng qua là người nhiều một chút mà thôi. Lại nói, ngươi không là ưa thích tiền sao? Người ta Vạn Hạo Nhiên đại ca ở chỗ này, nhà này siêu thị đều là hắn, còn sợ thiếu ngươi sao? Chẳng lẽ nói ngươi là thật sợ hãi?"

Thực, trong nội tâm nàng y nguyên không quá tin tưởng đối phương.

"Sợ sẽ đúng, đây càng thêm nói rõ, ngươi ép cần liền không có có bản lĩnh gì, liền biết hốt du người. Các vị hương thân phụ lão hàng xóm láng giềng, chúng ta cùng một chỗ bóc mẽ cái này tên lừa đảo bộ mặt thật sự, để hắn không lại tiếp tục gạt người." Vạn Hạo Nhiên nghe Đỗ Sở Sở nói như vậy, lập tức cười hưng phấn nói.

"Vạch trần tên lừa đảo, vạch trần tên lừa đảo!"

Mấy cái siêu thị nhân viên một dạng người trẻ tuổi đi theo ồn ào.

"Đúng đúng đúng, vạch trần tên lừa đảo!"

Bên cạnh mấy người cũng nói.

Trảm Độ nhìn chằm chằm Đỗ Sở Sở liếc một chút, nhủ mảy, nhất thời đối với nữ nhân này không bình thường khó chịu, vốn chính là nàng sự tình, bây giờ lại bày ra một bộ việc không liên quan đến mình bộ dáng, đem tất cả mọi chuyện đều giao cho hắn người trung gian này, để Trảm Độ có chút nổi nóng.

Sớm biết cái dạng này, lúc trước liền không nên lấy tiền nàng tiền.

Nữ nhân này, cũng không phải cái gì tốt đối phó mặt hàng.

Tính toán, trước giải quyết chuyện này đi, dù sao về sau chỉ sợ sẽ không bao giờ lại gặp nhau.

Hắn lười nhác lại xem bọn hắn, quay đầu nói với Bạc Tú Tú: "Tú Tú cô nương ngơoi tạm thời lui lại mấy bước, nhiều người ở đây, phải chú ý an toàn!"

Bạc Tú Tú nguyên bản gặp nhiều người như vậy hăng lấy bọn hắn, có chút sợ hãi, nghe hắn kiểu nói này, hơi hơi kinh ngạc một chút, không khỏi ảm áp, trong lòng ảm áp dễ chịu, cười hắc hắc nói: "Ta ở chỗ này liền tốt, đại ca ca không cần lo lắng cho ta. Liền làm ngơoi muốn làm đi!"

Tâm đạo, quả nhiên vẫn là đại thúc so sánh quan tâm người.

Thật là vui.

"Ừm!"

Trầm Độ gặp nàng bộ dáng khéo léo, thế là cười cười, quay đầu nhìn chăm chăm Vạn Hạo Nhiên bình tĩnh nói: "Vạn tiên sinh, biểu diễn thời gian dừng ở đây. Đã nói ta là tên lừa đảo, như vậy chúng ta không ngại đánh cược như thế nào? Nhìn một chút, đoán tính danh, một lần ba trăm. Người nào không phục có thể lên tới."

Vạn Hạo Nhiên vốn đang sợ hãi hắn quay đầu mà đi, như thế hắn kế hoạch sợ rằng sẽ thất bại hơn phân nửa, bây giờ nghe hắn kiểu nói này, trong lòng nhất thời đại hi, lập tức nói: "Một lần ba trăm? Có thể! Chỉ cần đoán đúng một cái, ta cho ngơoi ba trăm! Ta ngược lại thật ra muốn nhìn, ngơoi cái này cái lừa gạt có thể đùa nghịch ra hoa chiêu gì đến!"

"Ngơoi toàn bao đúng không?" Trầm Độ theo dõi hắn hỏi.

Vạn Hạo Nhiên vốn là dự định vạch trần hắn bộ mặt thật sự, lập tức nói: "Đương nhiên!" Nhìn một chút, đoán tính danh? Nếu là thật đoán được đôi mới có quý đầu? Hắn căn bản cũng không tin những thứ này.

"Tốt!"

Trầm Độ cũng không có ý định cùng hắn tiếp tục? ? Lắm điều xuống dưới, lại quay đầu đối mọi người chung quanh cười nói: "Đại Huyền đường phố số 169, là Thiên Mệnh Các vị trí chỗ ở, Thiên Mệnh Các từ khai trương đến nay, đã nửa tháng, mỗi ngày đều đang làm ngơoi Xem Tướng Đoán Mệnh,

Bản Điểm có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế, có thể đo nhân duyên, có thể tính toán tài vận, có thể xem sự nghiệp, hoan nghênh mọi người tiến đến hiểu biết."

"Hôm nay, bi nhân cùng vị tiên sinh này đánh cược, nhìn một chút, đoán tính danh, cho nên trì hoãn một chút mọi người thời gian, hơi biểu diễn một chút kém cỏi kỹ. Bản thân cũng không phải gì đó Gia Cát Thần Toán, cũng cũng không phải gì đó Chân Long hàng thế, chỉ bất quá quen Dịch Kinh, có chút hiểu biết mệnh lý học, có thể thấy được nửa sợi Thiên Cơ a. Tốt, nhiều bi nhân liền không nói, nếu là nguyện ý cho bản thân nhìn, có thể đứng ở bên phải, nếu là không nguyện ý, có thể nhìn ở bên trái. Nhìn một chút, đoán tính danh. Già trẻ không gạt."

"Ta muốn nhìn!"

"Nhìn một chút, đoán tính danh đúng không? Ta cũng nhìn!"

Rất nhanh, một đồng ngơoi đứng ở bên phải.

Tuy nhiên Vạn Hạo Nhiên lời nói gây nên một đồng ngơoi nghi vấn, tuyệt đại bộ phận người cũng không tin người này sẽ như thế mơ hồ, nhưng là dù sao đều đã có người bao, vền vẹn chỉ là đoán tính danh, có hay không cái gì, cho nên cũng muốn nhìn một chút người này phải chăng thật là có bản lĩnh.

Trầm Độ quét mắt một vòng, có chừng mười mấy hai mươi người, không coi là nhiều, cũng không hề ít, nghiêm túc tính toán ra, cũng có mấy ngàn khối.

Vạn Hạo Nhiên gặp nhiều người như vậy đứng ra, hưng phấn trong lòng, cười híp mắt nói ra: "Trầm Đại Sư, đầu tiên nói trước, nếu là sai một cái, ngơoi sẽ phải bồi ta ba trăm."

Này đắc ý bộ dáng, phảng phất đã nắm vững thắng lợi.

Đổ Sờ Sờ cũng nhiều hứng thú nhìn qua Trầm Độ.

Mặc dù nói chính nàng cũng trải qua một lần, đối phương khi đó xác thực đoán ra hắn tính danh, nhưng là nàng đã lớn như vậy, chưa bao giờ thấy qua có người có thể như thế mơ hồ, cho nên thật muốn nhìn một chút, người này phải chăng thật là có bản lĩnh.

Về phần hôn ước cái gì, ngược lại lần.

Trầm Độ lười nhác nhiều lời, đối đứng ở bên phải mọi người nói: "Đã như vậy, vậy bản thân liền bắt đầu điểm danh. Mọi người nhớ kỹ, Đại Huyền đường phố số 175, là Thiên Mệnh Các vị trí chỗ ở, hoan nghênh mọi người đến."

"Đoán đi, ngơoi cũng nhanh đoán đi, chớ nói nhảm!"

"Đúng đúng đúng, nếu là thật là có bản lĩnh, ta liền tin ngơoi!"

"Nhanh đoán, đừng đánh quảng cáo."

Bốn phía không khỏi nao nhiệt lên, mọi người đối dạng này đánh cược, cảm thấy hứng thú vô cùng.

Rất nhiều rất nhiều người đã lớn như vậy, chưa từng thấy qua nhìn một chút liền có thể đoán tính danh Thần Nhân, thật muốn gặp một lần đến tận cùng như thế nào.

Trầm Độ bất đắc dĩ cười một tiếng: "Tốt, như vậy bị nhân liền không nói nhiều, hiện tại liền bắt đầu, vị tiên sinh này gọi Hà Vũ, là một vị giáo sư, vị tiên sinh này gọi Lưu Đông Lâm, là một vị Phần Mềm Kỹ Sư, vị nữ sĩ này là Hàn Vũ, là một vị Chuyên Gia Kế Toán, còn có vương Hách tiên sinh, Lưu Tiểu Tuyết Nữ sĩ, tuần mưa nhỏ nữ sĩ. Phan Đông, Dương Hạo, Triệu Hiểu Hồng, Triệu Mạn Ngọc, thịnh Lâm, Tần Vũ, cao minh sinh, Hàn Hòa vũ. A, còn có một vị quan tòa tiên sinh cao cường nước . Còn Đỗ Hữu Đức tiên sinh, ngài hẳn là Đỗ cô nương phụ thân, cái này đoán đều không cần đoán. Bản thân có thể dòm một sợi Thiên Cơ, có thể Tri Thiên Mệnh, Hiểu Sinh chết, phá Nhân Kiếp, nhìn một chút, đoán tính danh, chẳng qua là điều trưng tiểu kỹ, đã Vạn Hạo Nhiên tiên sinh thịnh tình, như vậy bản thân sẽ không ngại điểm ra đến cho mọi người nhìn một chút. Như có bất thường , có thể xuất ra CMND giăng co!"

Hắn một nhóm lớn nói cho hết lời, mọi người kinh ngạc, toàn trường trong nháy mắt Nhất Thanh, yên tĩnh, cơ hồ tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Nguyên bản mấy cái còn tại nao nhiệt lên hồng người, nghe được chính mình tên, đều bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn chăm chăm người trẻ tuổi này, phảng phất thấy cái gì thật không thể tin sự tình.

Vị tiên sinh này gọi Hà Vũ, vị tiên sinh này gọi Lưu Đông Lâm, vị nữ sĩ này là Hàn Vũ, Phan Đông, Dương Hạo, Triệu Hiểu Hồng, Triệu Mạn Ngọc.

Ta dựa vào a, nhìn một chút, đoán tính danh, còn có thể đoán chức nghiệp?

Tất cả mọi người mặt mũi tràn đầy ngốc trẻ.

Vạn Hạo Nhiên ban đầu vốn còn muốn mở miệng trào phúng vài câu, nhưng là lúc này nghe được hắn nói như vậy, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, tâm đạo: Hồng!

, cầu đề cử

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Người nào không phục hiện tại có thể đứng ra

Trong này có mấy người là hần nhân viên, hần tự nhiên nhận ra.

"Đúng?"

"Ừm, đúng! Ta xác thực gọi Hà Vũ!"

"Người là Lưu Đông Lâm?"

"Không tệ!"

"Phan Đông, Dương Hạo, Triệu Hiểu Hồng, Triệu Mạn Ngọc? Thịnh Lâm, Tần Vũ!"

"Đúng!"

Chấn kinh!

Cấp tốc thảo luận vài câu, chốc lát ở giữa, bốn phía mọi người giống như bị ấn xuống cổ họng vịt, lần nữa nhìn chăm chăm Trầm Độ, lặng ngắt như tờ.

Có ít người thậm chí từng ngum từng ngum thờ hào hên, thần sắc kinh ngạc.

Nếu là vên vện đoán một người, có lẽ mọi người sẽ không giật mình như vậy, nhưng là, vậy mà duy nhất một lần đoán nhiều như vậy, mà lại thậm chí ngay cả đối phương chức nghiệp đều có thể đoán được, cái này đầy đủ để cho người ta kinh ngạc.

"Một khoản như đao, bỏ ra Côn Sơn phân Thạch Ngọc; hai mắt như điện, xem thấu Thương Hải phân biệt Ngư Long. Có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế, thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gập. . ."

Một cái to thanh âm lẫn nửa Trầm Độ trong đầu xuất hiện, như Thần Chung, như màn trống, không ngừng quanh quẩn, để trong lòng của hắn kinh ngạc, chột đại hỉ.

Thần Nhân điểm kinh nghiệm lại thăng cấp.

Tất cả mọi người nhìn chăm chăm người tuổi trẻ kia, gặp hắn thần tình lạnh nhạt, có loại Ân Sĩ Cao Nhân cảm giác.

Đỗ Sở Sở tuy nhiên đã sớm biết, người này có lẽ thật là có bản lĩnh, nhưng là trong lòng vẫn bị phen này hoa mắt biểu diễn chấn kinh.

Tại mấy ngày trước đó, nàng liền biết, người này tại Đại Huyền đường phố bên kia đại danh đình đình, nghe tụ tập, rất nhiều người đều không bình thường tin phục hắn.

Làm một cái Đại Học Tốt Nghiệp Sinh, nàng cho tới bây giờ cũng không tin Quỷ Thần, không tin phong kiến mê tín, không tin có người thật có thể biết được tương lai, cho nên, khi đó trong lòng có nhiều xem thường, vậy mà lúc này giờ phút này, trong nội tâm nàng nhưng lại không thể không tin tưởng.

Nhìn một chút, đoán tính danh, thử hỏi thể gian mấy cái có thể làm đến? Như là như thế này người không tính là Gia Cát Thần Toán, như vậy người nào mới tính đâu?

"Ta không phục! Chỉ cần ngươi có thể đoán ra ta tính danh cùng chức nghiệp, ta cho ngươi một ngàn!"

Lúc này, một cái tuổi trẻ nam tử đứng ra kêu lên, mặt mũi tràn đầy không phục, hắn vừa mới là đứng ở bên trái, cho nên Trầm Độ cũng không có điểm hắn tên.

Trầm Độ quay đầu nhàn nhạt liếc nhìn hắn một cái: "Hà Tuấn Siêu tiên sinh, siêu thị lý hàng viên!"

Không có quá nhiều do dự, trực tiếp mở miệng.

Phảng phất đã nhưng tại ngực.

Chấn kinh!

Lần nữa chấn kinh.

Cái kia gọi Hà Tuấn Siêu siêu thị lý hàng viên kinh ngạc, sắc mặt trong nháy mắt lúc đỏ lúc trắng, chỉ cảm thấy biệt khuất cùng xấu hổ, tuy nhiên xấu hổ Trầm Độ vên vện chỉ là liếc hắn một cái, nhưng là ánh mắt kia cho hắn cảm giác, thật giống như đang nhìn một con giun dế, liếc một chút liền trực tiếp đem hắn xem thấu, cường đại khí tràng, mang đến một cỗ đáng sợ uy hiếp lực.

"Người nào không phục, hiện tại có thể đứng ra, một lần ba trăm, đoán tính danh, đoán chức nghiệp, nay RB người liền hoàn toàn buông ra!"

Trầm Độ mặt mũi tràn đầy bình tĩnh quét mọi người một cái nói, có loại bề ngỗ thiên hạ cảm giác.

Bên cạnh Bạc Tú Tú nhìn xem hoàn toàn tỉnh mạch mọi người, tại quay đầu nhìn xem Trầm Độ, đôi mắt trở nên sáng lóng lánh, cũng mang theo một tia hiếu kỳ cùng kinh ngạc.

Không có người tại đứng ra, mọi người quay đầu nghị luận âm ỉ.

"Vậy mà thật có thể đoán đúng! Thật, Thái Thần! Đại Sư ngài là tại Đại Huyền đường phố bên kia mở tiệm sao?" Lúc này, cái kia gọi Đỗ Hữu Đức trung niên nhân cười to, một mặt hưng phấn nhìn chăm chăm Trầm Độ.

Trầm Độ quay đầu liếc hắn một cái, cười nhạt nói: "Vâng, Đỗ tiên sinh nếu là muốn Xem Tướng Đoán Mệnh, có thể trước tiên ở ta Micro Blog bên trên hẹn trước, hẹn trước sau khi thành công, liền có thể qua Đại Huyền đường phố nhìn."

"Ha-Ha, tốt tốt tốt!" Đỗ Hữu Đức cười nói.

"Nhìn một chút, đoán tính danh, thật đúng là đoán được, quá lợi hại, thật đúng là một vị Gia Cát Thần Toán."

"Trầm Đại Sư, ngài Micro Blog là cái nào? Hiện tại có thể hẹn trước sao? Ta muốn nhìn tướng!"

"Ta cũng phải nhìn, ta cũng phải nhìn. Quá lợi hại!"

Bỗng nhiên ở giữa, chung quanh lần nữa náo nhiệt lên,

Rất nhiều người đều cấp tốc hướng phía Trầm Độ chen chúc mà đi, thần sắc đều vô cùng hưng phấn.

Không có lý do gì không hưng phấn a, dạng này người quá thần kỳ, có người cả một đời, đoán chừng đều không gặp được một cái.

Vạn Hạo Nhiên gặp này, nguyên bản trào phúng cùng đắc ý trong nháy mắt không, sắc mặt hắc đáng sợ.

Nếu là có gì có thể hình dung hán giờ phút này tâm tình lời nói, cái kia chính là ngày chó, trong lòng một vạn thót tào ni mã chen chúc mà qua.

"Hết thấy mười tám người, tổng cộng 5400 khối. Thêm ra đến bốn trăm khối số lẻ ta cũng không cần, cho năm ngàn khối liền tốt!" Trầm Độ lúc này mới quay đầu hướng hán nói.

Vạn Hạo Nhiên xem xét, còn có chút không phục, lập tức đối mọi người nói: "Có đoán sai sao? Hán có đoán sai sao?"

Nhưng mà mọi người nhưng không có lên tiếng, riêng phần mình liếc nhau, nhao nhao lắc đầu, cho dù hán nhân viên, cũng vẫn không có nói chuyện.

Vấn đề này quá thần kỳ, thần kỳ đến khó có thể tin, nhìn một chút, đoán tính danh, bức này bản sự, mấy người có thể làm đến?

Trước kia tại trên TV hoặc là thư tịch cũng từng nhìn qua, nói có chút Thầy Bói có thể liệu sự như thần, liếc một chút liền có thể khám phá người khác mệnh lý, nhưng là khi đó cho rằng chẳng qua là khuếch đại mà thôi, chỗ nào nghĩ đến sẽ như vậy chân thực?

Lúc này, ở đây người đều bị chấn kinh, cho rằng người này khẳng định là cái gì kỳ năng dị sĩ, cho nên vô ý thức không muốn đắc tội hán.

"Đúng, đều đúng!"

"Vạn tiên sinh, vị này Trầm Đại Sư liếc một chút liền có thể đoán người tính danh chức nghiệp, chỉ sợ là thật là có bản lĩnh tại thân a!"

"Đúng rồi! Vạn tiên sinh, người lần này chỉ sợ muốn thua."

Vạn Hạo Nhiên nghiêng rằng nghiêng lợi, hung hăng nhìn chằm chằm Trầm Độ liếc một chút, nguyên bản định tại Đỗ Hữu Đức cùng Đỗ Sở Sở trước mặt biểu diễn một phen, vạch trần đối phương bộ mặt thật sự, lại không nghĩ tới, ngược lại làm cho đối phương trực tiếp đem Nhất Quân, bồi phu nhân lại gây binh, để trong lòng của hán nổi nóng không thôi.

"Tiểu vạn a, đã thua, nhận thua cuộc liền tốt! Trên cái thế giới này kỳ nhân dị sự còn nhiều, rất nhiều, phải có lòng kính sợ a!" Đỗ Hữu Đức hướng dẫn từng bước nói, lại quay đầu nhìn chằm chằm Trầm Độ, mặt mũi tràn đầy cung kính nói ra: "Trầm Đại Sư, bởi vì cái gọi là không đánh nhau thì không quen biết, còn hi vọng ngài không nên trách tội hán. Đúng, ngài Micro Blog là cái nào? Ta lập tức để cho người ta hẹn trước."

Trầm Độ liếc hán một cái, cười nói: "Thiên Mệnh Các Trầm Đại Sư, trực tiếp lục soát liền tốt!"

"Thiên Mệnh Các Trầm Đại Sư? Tốt tốt tốt, ta lập tức trở lại chú ý!" Đỗ Hữu Đức liên tục nói ba chữ tốt, một mặt hưng phấn.

Trầm Độ gặp này, không khỏi mỉm cười, quay đầu nhìn chằm chằm Vạn Hạo Nhiên.

Cứ việc Vạn Hạo Nhiên vẫn còn có chút không phục, nhưng là nhiều người nhìn như vậy, hán căn bản là không có cách quỵ nọ, trực tiếp đối Trầm Độ Wechat mã hai chiều quét qua, giao 5400.

Phó Hoàn tiền về sau, hán một câu cũng không có nói, mặt đen lên trực tiếp quay đầu rồi đi, rất nhanh liền biến mất trong đám người.

Không nghĩ tới, đi ra đi dạo một chuyến, không chỉ có không có xài bao nhiêu tiền, ngược lại kiếm một món hời, Trầm Độ trong lòng cảm thấy có chút khôi hài.

Vạn Hạo Nhiên sau khi đi, người chung quanh lập tức hưng phấn mà hướng phía hán ứng tới, Trầm Độ vội vàng khoát khoát tay, sau đó nói cho bọn hán quá khứ Thiên Mệnh Các biện pháp, giống như là chạy trốn, thoát đi siêu thị.

Không có cách nào không chạy trốn, bởi vì một khắc cuối cùng, người chung quanh quá nhiệt tình, mỗi người đều quán lấy cho hán nhìn, Trầm Độ đành phải cấp tốc thoát đi.

Muốn nhìn cũng được, đi trước Micro Blog hẹn trước.

Nhưng mà vừa vừa rồi đi siêu thị lúc, cái kia Đỗ Sở Sở lại đột nhiên đuổi tới, một mặt cười híp mắt ngăn lại hán nói: "Lần này làm không tệ, ta xem như tin người."

Trầm Độ liếc nàng một cái, lúc đầu không muốn nói cái gì, nhưng là ngẫm lại, vẫn là nói: "Đỗ cô nương, người về sau cũng không cần qua Thiên Mệnh Các."

, cầu đề cử, các loại cầu

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Ta muốn đi học ca hát

"Ồ?" Đỗ Sở Sở sững sờ: "Vì cái gì a? Ngươi tức giận?"

Trầm Độ cũng không có phủ nhận, thân nhiên nói: "Bởi vì cái gọi là đạo bất đồng bất tương vi mưu, Đỗ cô nương cùng vị kia Vạn tiên sinh ở giữa sự tình, bản thân không muốn tham dự bên trong. Gặp lại!"

Nói, cũng lười để ý đến nàng, lời kéo Bạc Tú Tú, cấp tốc hướng phía phía trước đi đến.

Đỗ Sở Sở không nghĩ tới Trầm Độ vậy mà thật tức giận, hơi kinh ngạc một chút, vội vàng hướng phía phía trước đi mấy bước, lần nữa ngăn lại hần hỏi: "Ngươi thật tức giận?"

Trầm Độ cau mày nói ra: "Đỗ cô nương, Nê Bò Tát còn có ba phần hỏa khí, con thỏ gấp càng là hội cần người. Nhìn cô nương tự giải quyết cho tốt."

Đỗ Sở Sở giật mình dưới, gấp hần lại muốn rời khỏi, vội vàng nói: "Tốt, vấn đề này ta làm xác thực không đúng, ta xin lỗi ngươi tốt!"

"Không cần, đảm đương không nổi!" Trầm Độ nói thẳng.

"Ngươi —— "

Đỗ Sở Sở gấp hần một bộ căn bản liền không muốn nói chuyện với chính mình bộ dáng, không khỏi lập tức ngậy người, nàng cũng không nghĩ tới sự tình bỗng nhiên lại biến thành dạng này.

Đỗ Sở Sở bản thân liền là một cái thiên kim đại tiểu thư, bởi vì dung mạo xinh đẹp, người theo đuổi nhiều vô số kể, này sẽ có người thật cùng với nàng tức giận a?

Nghiêm túc hồi tưởng lại, từ hai người lần thứ nhất gặp mặt bắt đầu, liền không như vậy hữu hảo, đến tiếp sau gặp mặt, cũng là ép buộc đối phương chiếm đa số, vừa mới loại tình huống đó, vốn chính là bởi vì nàng mà lên, nhưng mà nàng không chỉ có không giúp đỡ, ngược lại một bộ xem kịch vui bộ dáng, là cá nhân chỉ sợ đều cảm thấy không thoải mái.

Nghĩ tới đây, Đỗ Sở Sở đột nhiên minh bạch hần khí từ đâu tới đây, gấp hai người biến mất tại đường đi góc rẽ, trong lòng nhất thời có chút hối hận.

Lúc này hần đã nói như vậy, như vậy chỉ sợ về sau cũng sẽ không chờ thấy nàng.

Trên đường về nhà, tạm thời bỏ qua một bên Đỗ Sở Sở không nói, Trầm Độ tâm tình thực vẫn là rất không tệ.

Bởi vì lần này đi ra, không chỉ có kiếm lời hơn năm ngàn khối, mà lại điểm kinh nghiệm trọn vẹn gia tăng hơn hai mươi điểm, để hần Thần Nhân điểm kinh nghiệm tăng lên tới cấp ba.

Bất quá lần này thăng cấp không có gia tăng kỹ năng mới, vền vền tăng thêm một chút có thể Chi Phối Kỹ Năng điểm số mà thôi.

Đi sau khi đi ra, Trầm Độ thấy hai bên không có việc gì, liền lựa chọn điểm tại Thần Nhân Tướng Thuật bên trên.

Quả nhiên, khi hần điểm Tướng Thuật thăng cấp về sau, khí vận thể đẳng sau dấu chấm hỏi, lập tức liền thăng cấp, không chỉ có như thế, sự tích thể bên trên nguyên bản một hệ liệt dấu chấm hỏi ghi hình cũng xuất hiện biến hóa.

Trước kia cũng là toàn bộ đều là dấu chấm hỏi, nhưng là bây giờ lại xuất hiện một chuỗi chữ: Xem xét sự tích ghi hình, cần thanh toán Thần Nhân điểm kinh nghiệm mười điểm.

Nhìn sự tích, vậy mà cần thanh toán điểm kinh nghiệm? Mà lại không chỉ có chỉ là mười điểm, tựa hồ càng là trân quý ghi hình cần điểm kinh nghiệm càng nhiều, nhiều nhất vậy mà cao đến 99 9999 điểm.

Trầm Độ thậm chí cười khổ một chút, quả nhiên không có đơn giản như vậy.

Bất quá nhất làm cho hắn đại hỉ là, khi hắn tiếp tục kiểm tra một lần về sau, Thần Nhân Tướng Thuật lại xuất hiện một hạng chức năng mới.

Là, chức năng mới.

Chỉ gặp tại Nhân Vật Táp phía dưới, xuất hiện sáu tấm phù? , trên đó viết: "Sự nghiệp phù, nhân duyên phù, hảo vận phù, Vận rủi phù, tật bệnh phù: Ta cùng chân ngôn phù!"

Trầm Độ cấp tốc nhìn một chút, một chuỗi tin tức xuất hiện: "Sự nghiệp phù: Đeo người Kỹ Năng Điểm Số có thể gia tăng 5 điểm, thời hạn có hiệu lực ba tháng."

"Nhân duyên phù: Đeo người nhân duyên giá trị gia tăng 5 điểm, thời hạn có hiệu lực ba tháng."

"Hảo vận phù: Đeo người khí vận giá trị gia tăng 5 điểm. Thời hạn có hiệu lực ba tháng."

"Vận rủi phù: Chú phù một loại, viết lên mục tiêu tên, sau đó đốt cháy nên phù, nhưng để nên mục tiêu khí vận giá trị hạ xuống 10 điểm. Thời hạn có hiệu lực 48 giờ."

"Tật bệnh phù: Ta. Chú phù một loại, viết lên mục tiêu tên, sau đó đốt cháy nên phù, nhưng để mục tiêu thu hoạch được tật bệnh: Ta hiệu quả. Thời hạn có hiệu lực 48 giờ."

"Chân ngôn phù: Chú phù một loại, viết lên mục tiêu tên, sau đó đốt cháy nên phù, nhưng để mục tiêu thu hoạch được miệng thổ chân ngôn hiệu quả. Thời hạn có hiệu lực 48 giờ."

Trầm Độ bỗng nhiên có loại muốn cười ha ha cảm giác!

Lại còn có thể dùng ngoại lực gia tăng Điểm Kỹ Năng, nhân duyên giá trị cùng số mệnh giá trị?

Tuy nhiên vẹn vẹn chỉ gia tăng 5 điểm,

Ít đến thương cảm, nhưng là cho dù là như thế, y nguyên để Trầm Độ cảm giác đến vô cùng hưng phấn.

5 điểm trị số, nếu là dùng tốt, làm như vậy dùng coi như lớn.

Mà lại, lại còn có giảm xuống khí vận giá trị Vận rủi phù cùng chú phù?

Cái này thực sự quá ra sức.

Bất quá vấn đề đến, những này phù? Đều là trực tiếp xuất hiện trong đầu, ứng làm như thế nào lấy ra dùng?

Chẳng lẽ cần chính mình vẽ?

Hắn nhưng là cho tới bây giờ đều chưa từng học qua vẽ bùa a, mà lại là bùa loại vật này, huyền diệu khó giải thích, vẽ ra đến cũng không biết có hiệu quả hay không?

Theo Trầm Độ biết, một số chùa miếu hoặc là một số đạo sĩ, mới có thể vẽ bùa, nhưng là bọn họ phù, hắn không có cái gì đặc thù công năng.

Đương nhiên, có chút Hộ Thân Phù bên trong chứa đàn hương hoặc là cánh hoa, có lẽ có thể đưa đến Ninh Thần Tĩnh Khí tác dụng.

Dạng này suy nghĩ, lúc này, Trầm Độ chợt nhớ tới cái gì, thế là quay đầu đối Bạc Tú Tú hỏi: "Đúng, chúng ta vừa mới chọn lựa đồ,vật, đều không có lấy ra?"

Bạc Tú Tú đoán chừng còn đang suy nghĩ vừa rồi sự tình, chính tại nhìn hắn chăm chăm, bây giờ nghe hắn hỏi lên như vậy về sau, mới không khỏi cười: "Đại ca ca ngươi bây giờ mới biết không có lấy đi ra a? Toàn bộ đều bị quên!"

Trầm Độ trong lòng dở khóc dở cười, vừa mới quá nhiều người, mỗi cái đều vây quanh hắn muốn hắn Xem Tướng Đoán Mệnh, hắn vừa sốt ruột, liền quên trong xe nhỏ đồ,vật.

Đón đến, hắn cười nói: "Chúng ta trở về cầm?"

Bạc Tú Tú đoán chừng cũng cảm thấy khôi hài, cười khanh khách một tiếng: "Vẫn là quên đi! Lần sau chúng ta lại đến đi. Dù sao không cần phải gấp."

Trầm Độ đưa tay gõ gõ đầu nàng cười nói: "Ngươi không phải là gấp mua đồ sao? Vừa mới ngươi cũng không nhắc nhở ta một chút. "

Bạc Tú Tú đối với hấn làm động tác này cũng không thèm để ý, một mặt xinh xắn cười nói: "Ta cũng quên a, đại ca ca ngươi vừa rồi quá lợi hại, cho nên liền ngay cả ta ngây người!"

Trầm Độ cười rộ lên, liền cũng không đang nói cái gì, đem nàng đưa đến Đại Huyền đường phố sau đó hỏi: "Nhà ngươi ở nơi đó? Cần ta đưa ngươi trở về sao?"

Bạc Tú Tú lắc đầu cười hi hi nói ra: "Không cần, mẹ ta khả năng đã qua đến, cảm ơn đại ca ca theo giúp ta ra ngoài."

"Không khách khí!" Trầm Độ cười cười.

Cùng với nàng phiếm vài câu về sau, liền riêng phần mình phân lái về nhà.

Cùng lúc đó, Hạ Hải Thị, mở trong cư xá, Khương Vân Tuệ một mặt quật cường nhìn lấy cha mẹ mình, gắt gao ngậm miệng, một mặt không phục bộ dáng.

Ngồi ở trên ghế sa lon, trừ phụ mẫu bên ngoài, còn có mấy cái bạn thân hảo hữu, đều là cha mẹ của hấn đặc địa kêu đến.

Từ khi Khương Vân Tuệ nói câu nào về sau, trong phòng khách bầu không khí phảng phất trong nháy mắt ngưng kết.

Cha mẹ của nàng một cái là thầy thuốc, một cái là Giáo Sư, làm người đều so sánh truyền thống, từ nhỏ đã đối Khương Vân Tuệ quản so sánh nghiêm.

Từ nhỏ đến lớn, vô luận là mặc quần áo ăn cơm, vẫn là đến trường đi học, đều là phụ mẫu một tay xử lý, Khương Vân Tuệ cho tới bây giờ đều không có phản kháng qua, thậm chí bao gồm tuyển chuyên nghiệp, Đại Học, đều là từ phụ mẫu phụ trách chọn lựa.

Khương Vân Tuệ tính cách so sánh nhu thuận, biết mình phụ mẫu so sánh yêu chính mình, cho nên từ nhỏ đến lớn, cũng chưa từng phản kháng qua, trừ lần này.

"Ta muốn đi học ca hát, ta đã nghĩ kỹ."

Giữa trưa trở về, nàng trực tiếp đối phụ mẫu nói ra.

Khương Vân Tuệ từ nhỏ đến lớn liền ưa thích nghe ca nhạc ca hát.

Cầu đề cử,

Truyện được covert bởi ๑Đản ๑

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Ta kiên quyết không đồng ý

Nàng mộng tưởng là có thể chính mình đứng tại trên võ đài, tiến hành lớn tiếng diễn dịch, nàng từ nhỏ đã hâm mộ có thể đứng tại trên võ đài người, từ khi lên đại học về sau, Khương Vân Tuệ đã từng mua qua rất nhiều ca nhạc hội vé vào cửa, tiến đến quan sát, ngẫu nhiên cũng sẽ một thân một mình độ KTV học người hát, nàng ưa thích loại kia có thể thỏa thích phát tiết khoái cảm.

Thế nhưng là, giấc mộng này, nàng rất ít từng đề cập với người khác.

Nàng nhớ kỹ trước kia, chính mình cũng từng ở trong nhà mở ra truyền hình hát qua ca, khi đó nhỏ nhỏ nàng đặc biệt ưa thích học người ta làm sao hát, cũng nghĩ qua không sách đi học ca hát, nhưng là khi đó, lại bị chính mình lão mẹ hung hăng mắng một trận.

Cho đến nay, nàng còn nhớ rõ chính mình lão mẹ lúc ấy là như thế nào nói mình.

"Thanh âm tựa như là một con quạ gọi, giống như gào khóc thảm thiết, người dạng này thanh âm, còn học người ta ca hát? Cho ta hảo hảo sách."

Lão mù khi đó mặc dù không có lớn tiếng mắng, lúc ấy mấy cái kia chữ lại xác thực cho nàng lưu lại không bình thường khắc sâu ảnh hưởng, đến tiếp sau nàng cũng tại một số hợp lớp bên trên hát qua một lần ca, một lần kia mở miệng, chung quanh đồng học đều là ồn ào cười to, cho nên, từ khi một lần kia về sau, nàng không còn có tại trước mặt bạn học hát qua ca.

Nàng thanh âm khó nghe, tựa như tiểu đao vạch phá pha lê, thật giống như một chỉ quái thú tại kêu rên, tẩu điều không nói, mà lại ô nhiễm người lỗ tai.

Nàng nhớ kỹ, một lần kia nàng căn bản không có hát xong, một cái nam đồng học gấp nàng hát quá khó nghe, trực tiếp đem lời ông đoạt lấy qua.

"Khương Vân Tuệ, ngươi về sau vẫn là không muốn ca hát, người ta ca hát đòi tiền, ngươi ca hát muốn mạng. Ha-Ha, lần tụ hội này không phải đến khóc tang."

Hắn sau khi nói xong, chung quanh đồng học, không khỏi toàn bộ đều ồn ào cười to, một mặt buồn cười nhìn lấy nàng.

"Đúng vậy a đúng vậy a, ngươi vẫn là không muốn hát!"

"Thanh âm này, gào khóc thảm thiết a, ha ha ha!"

Người nói vô tâm, nhưng là người nghe hữu ý, tụ hội kết thúc về sau, Khương Vân Tuệ căn bản liền không biết mình là làm sao từ tụ hội đi trở về nhà, cảm giác trước mắt một vùng tăm tối.

Cho nên, Đại Học về sau, nàng liền không còn có trước mặt người khác hát qua ca.

Nàng lựa chọn một cái kế toán chuyên nghiệp, tại một công ty đảm nhiệm một cái phổ phổ thông thông Chuyên Gia Kế Toán, nàng ban đầu vốn cho là mình sinh hoạt hội một mực dạng này, sau này thời gian cũng là tùy tiện tìm một người gả, sau đó trải qua giúp chồng dạy con sinh hoạt, mỗi ngày tính toán Cùi Gạo Dầu Muối, đơn giản mà nhàn chán.

Nàng coi là, chính mình không còn có leo lên sân khấu có một ngày!

Thẳng đến hôm qua giữa trưa, ngẫu nhiên nghe được Thiên Mệnh Các.

"Bi nhân dám chắc chắn, nếu là cô nương đi đến sân khấu học tập ca hát, như vậy tương lai nhất định có thể thành đại khí. Cổ Văn bên trong có câu nói thì nói như thế: Yên trước sao biết chí hồng học quá thay! Cô nương làm gì quan tâm người khác nói thế nào?"

Hắn lúc ấy là nói như vậy, là, Khương Vân Tuệ đi vào trong cửa hàng, chẳng hề nói một câu, người ta liền trực tiếp mở miệng.

Đặng sau lại bổ sung một câu!

"Bi nhân xưa nay đều là thiết khẩu trực đoạn, quyết định như gấp, Đại Huyền đường phổ mọi người đều biết, cô nương đã muốn làm ngôi sao ca nhạc, đã muốn đứng tại trên võ đài, như vậy cô nương vì sao không làm chứ? Thế gian con đường, có ngàn đầu vạn cái, nhưng là thích hợp nhất, đã bày ở cô nương trước mặt!"

Vị kia tuổi trẻ Thầy Bói, có lẽ vĩnh viễn sẽ không biết câu nói này đối Khương Vân Tuệ lực sát thương lớn bao nhiêu, hắn là trên cái thế giới này, một cái duy nhất nói nàng thích hợp ca hát người, là, cũng là cái thứ nhất, khi đó, Khương Vân Tuệ bỗng nhiên rất muốn rất muốn khóc.

Nàng muốn ca hát, nàng muốn đứng tại trên võ đài, nàng nằm mộng cũng nhớ, nàng không muốn làm Chuyên Gia Kế Toán, nàng không muốn cả một đời đều tâm thương Vô Vi.

Cho nên, giữa trưa từ Đại Huyền đường phổ sau khi trở về, Khương Vân Tuệ cố ý chuẩn bị một phen, trực tiếp theo cha mẹ mình mở miệng.

Không có có ngoài ý muốn, phụ mẫu vẫn là trước sau như một phản đối.

"Ngươi cái thanh âm này hát không ca!" Lão ba cau mày nói ra: "Mặc dù nói ta biết ngươi từ nhỏ đã trước ca hát, nhưng là xác thực không được, Tuệ Tuệ a, ngươi muốn nhận mệnh!"

Lão mù lời nói có chút sắc bén một số: "Ta đều đã nói qua rất nhiều lần,

Không muốn mơ tưởng xa vời là khi cái gì ngôi sao! Muốn cước đạp thực địa. Ngươi đã không phải là tiểu hài tử, lại còn làm những này buồn cười mộng. Ngươi ấu trĩ không ấu trĩ a?"

"Thế nhưng là ta chính là muốn ca hát!" Khương Vân Tuệ là lần đầu tiên phản kháng cha mẹ mình, có vẻ hơi khí không đủ, nhưng là y nguyên vẫn là kiên quyết.

Ba người nói tới sau cùng, phụ mẫu không có cách nào, đành phải mời mấy cái cùng với nàng cùng một chỗ tốt hơn bạn thân tới, cùng một chỗ khuyên nàng.

"Tuệ Tuệ, ta biết ngươi rất muốn hát, nhưng là mình trong phòng hù nấy cái thủ liền tốt. Ngươi cái thanh âm này, rất khó đứng tại trên võ đài!"

"Đúng a! Tuệ Tuệ, chúng ta không phải đã kích ngại, chỉ lúc trước cùng ngại tại KTV lúc ca hát dạo, ngại liền thường xuyên chạy điều! Còn ba năm trước đây một lần sao? Ngươi hát một bài ca, kết quả người liền đi hơn phần nửa!"

Bạn thân Dương Đình - AngelaBaby nói ra: "Đương nhiên, ngại nếu là thật sự muốn hát, chúng ta vẫn là ủng hộ, qua KTV bao cái gian phòng, ngại có thể tùy tiện hát, quyền đương giải trí. Nhưng là ngại nếu là muốn leo lên sân khấu, vậy coi như khó. Ngươi cần phải hiểu rõ!"

"Đúng, ngại bây giờ phần công tác này thực rất không tệ, mỗi tháng đều có sáu, bảy ngàn khối thu nhập, đã tốt không thể tốt hơn, ta đều hâm mộ ngại có thể tìm tới làm việc như vậy đâu!" Một cái khác bạn thân cũng khuyên.

"Không đồng ý, ta kiên quyết không đồng ý! Ngươi cái này cuồng hòng tựa như là gào khóc thảm thiết giống như, người nào thích nghe ngại ca hát a? Hào hảo đi công tác, khác nghĩ những thứ này loạn thất bát tao!" Lão mẹ gặp không khuyên nổi nàng, có chút nổi nóng nói thẳng.

Khương Vân Tuệ tìm phần này kế toán công tác cũng không tệ lắm, thực sự trong ngân hàng, mỗi cái đều có sáu, bảy ngàn, nếu là làm tốt, hơn vạn rất dễ dàng, cho nên, phụ mẫu không nghĩ nàng từ bỏ công tác đi học cái gì ca hát, vậy quá xúc nổi, quá không xuất hiện thực.

Nếu là lúc trước, Khương Vân Tuệ có thể sẽ bị thuyết phục, nhưng là hiện tại, nàng căn bản liền vô pháp nghe tiếp.

"Ta muốn đi ca hát, dù cho không có công tác, ta cũng muốn đi hát. Ta cảm thấy ta có thể hát!" Nàng tràn ngập quật cường nói ra, thấy mọi người đều phản đối, trong lòng cảm thấy ủy khuất, hút hút cái mũi đỏ mắt vành mắt.

"Mẹ, từ nhỏ đến lớn, ngại cũng đang quản lý ta, vô luận sự tình gì, đều là ngại một tay an bài, ta cho tới bây giờ đều không có phản kháng qua, nhưng là lần này, ta không thể nghe ngại. Các ngại cho là ta thanh âm khó nghe, không thích hợp ca hát, nhưng là có một người lại thì không cho là như vậy. Hắn cảm thấy, ta có thể hát, mà lại ta biết hát rất khá. Mẹ, cha, hắn là một cái duy nhất đối ta nói như vậy người. Ta tin tưởng hắn."

"Ai vậy?"

"Người nào nói như vậy a?"

Nghe Khương Vân Tuệ nói như vậy, Chu phụ cùng Khương mẫu, nhất thời giật mình.

"Chẳng lẽ là. . ."

Nữ nhi của mình Khương mẫu chính mình rõ ràng, từ nhỏ đến lớn, nữ nhi đều so sánh nghe lời, là một cái điển hình cô gái ngoan ngoãn, tuy nhiên trước kia đến trường thời điểm, cũng có nam sinh cho nàng viết qua rõ ràng, nhưng là do ở chính mình quản tương đối nghiêm khắc, cho nên biết nàng chưa bao giờ nói qua yêu đương.

Vậy mà lúc này nữ nhi bỗng nhiên nói ra lời này, không thể không khiến nàng hoài nghi.

"Ngươi giao bạn trai?" Khương mẫu lập tức nhìn chằm chằm nàng hỏi, thần sắc có chút nghiêm khắc.

Khương Vân Tuệ sững sờ, khuôn mặt nhất thời đỏ lên, vội vàng lắc đầu nói: "Không! Không có a! Nào có người thích ta a! Ta nói là lời nói thật, ta dự định báo danh tham gia Ta là Ca Sĩ - I am a Singer bình chọn, ta đã chuẩn bị kỹ càng."

, cầu đề cử

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Ha ha? Thần Toán Tử?

Khương mẫu lập tức nói: "Người ta không thích ngại, dựa vào cái gì nói với ngại lời này? Ngươi thành thật khai báo, đến tội cùng là ai đang lừa dối ngại."

Khương Vân Tuệ nghe nói, sắc mặt nhất thời toát ra một tia vẻ giận, vội vàng nói: "Người ta này có yêu mến ta. Là một cái Thầy Bói, ta tìm người toán

mệnh!"

"Toán mệnh?"

Nàng cái này vừa nói, nhất thời để cả phòng người đều giật mình.

"Không tệ, cũng là một cái Thầy Bói nói, hẳn nói ta thích hợp ca hát!" Khương Vân Tuệ mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nói ra, cũng không sợ giảng cho bọn hắn nghe.

Chu phụ cùng Khương mẫu riêng phần mình liếc nhau, trong mắt không khỏi toát ra một tia buồn cười, so vừa mới biết được nữ nhi giao bạn trai còn khiếp sợ hơn.

"Toán mệnh lời nói, cũng có thể tin?" Dương Đình - AngelaBaby mở miệng nói.

Gi lâm cũng không nhịn được lắc đầu nói: "Tuệ Tuệ, không nghĩ tới ngươi cũng tin tưởng phong kiến mê tín một bộ này. Ngươi trước kia không phải không tin những này sao? Nếu là vị bạn học kia hoặc là người bạn kia nói như vậy, ta có lẽ còn sẽ tin tưởng, nhưng là Thầy Bói —— không phải ta nói khó nghe, hốt du người lừa gạt tiền chiếm đa số."

"Không phải gạt người, mới không phải gạt người đâu!" Khương Vân Tuệ nghe nói, đỏ mặt vội vàng nói: "Vị đại sư kia nhưng có tên!"

"Không phải gạt người? Ha ha!" Gi lâm ngoài cười nhưng trong không cười, không có nói tiếp.

Nàng căn bản cũng không tin những thứ này.

Không chỉ có nàng không tin, thân là thầy thuốc Chu phụ cùng Giáo Sư Khương mẫu cũng không tin, nghe Khương Vân Tuệ kiểu nói này, nhất thời đều mặt đen lên.

Nếu là mỗi người bằng hữu nói như vậy, nàng có lẽ sẽ đồng ý nữ nhi đi tham gia, dù sao đi chơi cũng không có cái gì, nhưng mà nghe nói là Thầy Bói, cái này để cho nàng nổi nóng, lập tức nhìn chằm chằm nữ nhi hỏi: "Ngươi ở đâu nhìn Thầy Bói? Bị lừa bao nhiêu tiền? Khương Vân Tuệ, ngươi hôm nay nhất định phải nói cho ta rõ!"

Nữ nhi của mình chính mình rõ ràng, từ nhỏ đến lớn, tất cả mọi thứ đều là nàng chuẩn bị, rất ít cần chính nàng làm quyết định, cho nên tạo thành nữ nhi kinh nghiệm xã hội tương đối ít, trước kia Khương mẫu chính là sợ nàng bị người lừa gạt bị người lừa bán, cho nên quản so sánh nghiêm, không nghĩ, lần này lại bị một cái lừa gạt hốt du.

Nghe Khương Vân Tuệ một hơi này, còn không biết nữ nhi đến tột cùng bị lừa bao nhiêu tiền vậy?

Khương Vân Tuệ gặp Khương mẫu mặt mũi tràn đầy vẻ giận, không khỏi có chút sợ hãi, từ nhỏ đến lớn, nàng sợ nhất chính mình mụ mụ tức giận, vội vàng cúi đầu xuống, dứt quãng nói: "Không, không có lừa gạt tiền đâu. Ta là trực tiếp đi qua tìm hắn, ngay tại Đại Huyền đường phố bên kia."

"Đến tột cùng cho bao nhiêu?" Khương mẫu giận dữ.

Khương Vân Tuệ nhất thời có chút kinh hoàng, liền giống như một cái chân kinh con thỏ, yếu ớt nói: "Một. . . Một trăm!"

"Liền một trăm?"

Khương mẫu mặt mũi tràn đầy không tin.

Khương Vân Tuệ ngẩng đầu chân thành nói: "Ừm, liền một trăm! Không có lừa gạt tiền! Vị kia Trầm Đại Sư tại Đại Huyền đường phố bên kia rất nổi danh. Rất nhiều người đều nói hẳn là một cái Thần Toán Tử. Có thể liếc một chút nhìn thấu khác người vận mệnh. Ta cho hẳn nhìn, hẳn nói ta thích hợp ca hát!"

"Ha ha? Thần Toán Tử?" Khương mẫu trong mắt phát lạnh, lạnh lùng nói: "Ngay tại Đại Huyền đường phố bên kia đúng không?"

Khương Vân Tuệ sắc mặt quỳnh lên, vội vàng giải thích: "Cái này không liên quan Thầy Bói sự tình, cho dù hẳn không nói, ta cũng dự định báo danh. Mẹ, ta thật nghĩ đi thử một lần, ngài sẽ đồng ý a?"

Khương mẫu nhìn nữ nhi một dạng, gặp nàng cơ hồ là dùng đến khẩn cầu giống như ngữ khí, trong lòng không khỏi run lên, người này cũng không phải đến tột cùng đối nữ nhi của mình nói cái gì, vậy mà để nữ nhi như thế tin tưởng hẳn, hiện tại nàng lo lắng nhất là, có người dùng săn tìm ngôi sao danh nghĩa, chột dạ lừa gạt nữ nhi của mình mắc lừa.

Đại Huyền đường phố? Thầy Bói? Nghe đều chưa nghe nói qua, không bài trừ có người đánh lấy toán mệnh tên tuổi dụ lừa gạt nữ nhi của mình, bằng không, làm sao lại có trùng hợp như vậy? ?

Xem ra, muốn đi Đại Huyền đường phố bên kia nhìn một chút mới được.

Khương mẫu giảng nữ nhi thật tình như thế, không khỏi ngẫm lại, nói ra: "Muốn ta đồng ý ngươi đi cũng được, bắt quá ngươi đem giữa trưa chuyện phát sinh, kỹ càng cho ta giảng một lần, mặt khác, ngươi nói Thầy Bói tại vị trí nào? Mang ta đi nhìn xem!"

Khương Vân Tuệ nghe nói,

Trong lòng không khỏi vui vẻ: "Ngươi, ngươi đồng ý?"

Khương mẩu liếc nàng một cái, lạnh lùng nói ra: "Ngươi muốn đứng cao hứng quá sớm. Vấn đề này, chờ ta trở lại lại nói."

Không biết đối phương là không phải lừa đảo? Hội dùng dạng gì mưu kế dụ lừa gạt nữ nhi của mình? Nhưng là Thầy Bói toán mệnh, há mồm liền ra, mấy cái có thể tin tưởng?

Vấn đề này, Khương mẩu nghe được có thể nhiều.

Nữ nhi của mình có bản lãnh gì, nàng nhất thanh nhị sở, căn bản cũng không tin nàng dạng này thanh tú, còn có thể ca hát.

Khương Vân Tuệ gặp nàng dạng này, không khỏi có chút không thể làm gì, đành phải đem giữa trưa chuyện phát sinh, kỹ càng cho bọn hắn giảng một lần.

"Liếc một chút là có thể đem ngươi xem thấu?"

"Vừa vào cửa là hẳn biết ngươi muốn xem cái gì?"

"Ha ha!"

Nghe được Khương Vân Tuệ mặt mũi tràn đầy hưng phấn nói như thế mơ hồ, Chu phụ cùng Khương mẩu trong lòng càng thêm xác định, đối phương khẳng định là dùng một loại nào đó vô si thủ đoạn, dụ hoặc nữ nhi của mình mắc lừa bị lừa.

"Ta muốn đi Đại Huyền đường phố nhìn xem! Lập tức!" Khương mẩu lập tức nói.

Một bên khác, lên một cái thật sớm Trầm Độ, tại phụ cận trong cư xá chạy vài vòng, đến 9h sáng về sau, mới trở lại trong căn hộ tẩy một cái tắm nước nóng, lúc này mới thoải mái nhàn nhã Đại Huyền đường phố.

Buổi sáng thời điểm, hắn cố ý nhìn xem Micro Blog Fan số lượng, vèn vèn một buổi tối thời gian, vậy mà trọn vẹn gia tăng hơn ba trăm cái Fan.

Mặc dù nói so với một số danh nhân mà nói, điểm ấy Fan số lượng không có ý nghĩa, nhưng là cần nhắc đến chú ý Trầm Độ Micro Blog, đều là có nhu cầu người, vậy thì có thú.

Tại đường đi bên cạnh mua chút bữa sáng, thoải mái nhàn nhã ăn xong, sau đó hướng phía Thiên Mệnh Các vị trí chỗ ở đi đến.

Vừa vừa đi vào đường đi, Trầm Độ nhìn thấy một cỗ quen thuộc xe, không khỏi giật mình một chút, tại xe bên cạnh còn đứng lấy một cô gái, không phải này Đỗ Sở Sở còn có ai?

Nàng lại còn đến?

Trầm Độ bình tĩnh liếc nàng một cái, cũng lười chào hỏi, trực tiếp đi đến trực tiếp lối vào cửa hàng trước cầm chìa khoá mở cửa.

"Trầm Độ!"

Đỗ Sở Sở bỗng nhiên mở miệng, tựa hồ có chút xấu hổ: "Ta xin lỗi ngươi. Đêm qua sự tình, ta làm xác thực không quá chính xác."

Trầm Độ không khỏi cảm thấy buồn cười.

Nữ sinh này, đoán chừng cũng là một cái kỳ hoa, vậy mà tự mình chạy tới xin lỗi, nhìn trên mặt nàng còn mang theo mất quầng thâm, tựa hồ là đêm qua ngủ không được ngon giấc.

Ngẫm lại, hắn chân thành nói: "Đỗ cô nương, ngươi sự tình hẳn là kết thúc. Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, vị kia Vạn tiên sinh hẳn là sẽ không tiếp tục quấy rối ngươi. Bản thân cũng coi như làm một chuyện tốt."

Nói, cũng mặc kệ nàng, đẩy mở cửa hàng môn, đi vào.

Bởi vì sắc trời còn sớm, trừ Đỗ Sở Sở bên ngoài, còn không có người khác tới, tại khách nhân phía trên trước đó, hắn cần trước tiên đem cửa hàng quản lý một bên.

"Ngươi thật có thể liếc một chút xem thấu người khác mệnh lý?" Đỗ Sở Sở nói xong, cũng chưa đi, đi theo hắn đi vào trong cửa hàng, lại một mặt hiếu kỳ theo dõi hắn hỏi.

Hôm qua sự tình, cho nàng chấn kinh có chút lớn, trên thực tế, vô luận là ai đứng ở nơi đó, trong lòng đều sẽ khiếp sợ.

Người này, cũng quá mơ hồ.

, cầu đề cử, thành tích có chút kém a, lần thứ hai đụng cái này Đề Tài, tra rất nhiều tư liệu, cảm giác viết so viết Nhân Vật Tập thời điểm tốt hơn nhiều.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Không dám lấy tiền tiểu nữ hài

Trảm Độ không có nhìn nàng, thu thập một chút trên mặt bàn trang giấy, sau đó ở bên cạnh đốt một đạo đàn hương.

Thiên Mệnh Các nhìn là mệnh lý, so sánh mơ hồ, đàn hương có thể Tĩnh Khí ngưng thần, tu Thân dưỡng Tính, Trảm Độ dần dần thích những thứ này.

"Không Từ từng nói, không biết mệnh, không thể vì quân tử, mệnh lý chi học, có Phục Hi Bát Quái, Âm Dương Ngũ Hành, Thiên Can Địa Chi, thâm bất khả trắc, bị nhân làm sao có thể liếc một chút xem thấu?"

Trảm Độ thân nhiên nói: "Từ Vi Đẩu Số bên trong, còn đem người vận mệnh cùng Tĩnh khí liên hệ với nhau, rất nhiều thứ, ta cho đến bây giờ, đều không có xem hiểu."

Ách!

Đỗ Sở Sở trong nháy mắt bị những lời này nghẹn lại, nửa ngày đều không có điều không có mở miệng, chờ một lúc mới cười nói: "Những này ta ngược lại thật ra coi như lần đầu tiên nghe nói. Người trừ có thể nhìn tính mạng người khác, còn có thể nhìn cái gì? Nhìn sự nghiệp? Nhìn tài vận? Nhìn nhân duyên? Còn có còn có, người có thể nhìn ta về sau có thể kiếm lời bao nhiêu tiền không?"

Thần sắc có chút nhảy cẫng.

Trảm Độ liếc nàng một cái, cười một tiếng.

Đoán chừng lần này nàng tới, hiếu kỳ là nguyên nhân chủ yếu nhất, không nói nàng, nếu là lúc trước, Trảm Độ chính mình chỉ sợ cũng phải cảm thấy rất hiếu kỳ.

"Không nhìn thấy! Tương lai sự tình, tràn ngập biến số, nhìn lên thiên cơ, có thể sẽ bị Thiên Khiển." Trảm Độ lạnh nhạt nói ra: "Đỗ cô nương, nếu là không có hấn sự tình, liền mời trở về đi. Hôm qua sự tình, trước hết tan thành mây khói."

Đỗ Sở Sở khẽ cười một tiếng: "Thế nhưng là trong nội tâm của ta còn rất là hiếu kỳ a. Người sao có thể biết nhiều đồ như vậy? Người đôi mắt này quá lợi hại. Ta cảm giác người khẳng định biết ta rất nhiều chuyện."

Trảm Độ cũng nhẹ nhàng cười một tiếng: "Cô nương gần nhất vô bệnh vô tai, nói chuyện nhiều vô ý."

"Ta về sau sẽ còn lại đến!" Nàng lập tức cười nói: "Ta bắt đầu ưa thích tiệm này."

Trảm Độ cười nhạt nói: "Về sau không tìm ta phiền phức liền tốt."

"Người yên tâm, ta chắc chắn sẽ không tìm làm phiền người!" Đỗ Sở Sở cười ha hả nói ra, quay người hướng phía bên ngoài đi đến.

Không đến bao lâu, chiếc kia xe con liền biến mất ở cửa.

Trảm Độ lắc đầu, tiếp tục quay đầu quét dọn một chút tiểu điểm, bắt đầu phủ lên Bảng Hiệu, bình thường buôn bán, hôm qua đã không ít người hẹn trước thành công, hấn là dùng không bao lâu, liền sẽ có người đến cửa, chính nhân rồi không chuyện gì, Trảm Độ mở ra Micro Blog xử lý xuống ngày mai hẹn trước.

Khi càng ngày càng nhiều người chú ý về sau, hấn Micro Blog trở nên bắt đầu náo nhiệt rất nhiều, Fan nhân số mỗi ngày đều đang gia tăng, xin hẹn trước

nhân số, mỗi trời đã đạt tới hơn một trăm người.

"Trầm Đại Sur, bắt đầu buôn bán?"

Đang xem lấy, một vị tóc trắng xoá đại gia chậm rãi đi vào cửa tới.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lên, cười nói: "Lô đại thúc, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a."

Lão nhân này, Trầm Độ nhận biết, cũng là phụ cận đường đi lảng giềng một trong, trước kia đã từng cho hắn thăm một lần, chỉ điểm qua mạng hắn lý, cho nên trong đầu rất nhanh liền toát ra hắn Nhân Vật Tập, trừ hắn ra, bên người lão nhân còn đi theo một cái mười hai mười ba tuổi tiểu nữ hài, một bộ nứt rề bộ dáng.

"Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!" Phạm đại gia tràn ngập nhiệt tình cười nói: "Trầm Đại Sur người cái này Micro Blog thật là không tốt hơn a, người già, theo không kịp thời đại. Nếu là người khác không nói, ta chỉ sợ vô pháp hẹn trước đến đây. Trầm Đại Sur, người về sau chỉ sợ muốn nhiều nghĩ hắn biện pháp a."

Trầm Độ sững sờ, gật đầu cười nói: "Sẽ có. Ta đã để cho người ta kéo điện thoại dây, về sau có thể gọi điện thoại tới hẹn trước!"

"Vây là tốt rồi, vây là tốt rồi!" Phạm đại gia cười hắc hắc nói, tràn ngập hiền lành, đem bên người tiểu nữ hài kéo qua nói với hắn: "Đây là ta Tiểu Tôn Nữ, hôm nay đặc địa tới một chuyện. Trầm Đại Sur, ngài nhìn người luôn luôn rất lợi hại chuẩn, phiền phức nhìn nàng một cái về sau bước đi như thế nào? Đẳng sau thuận không thuận?"

Trầm Độ nhìn xem cô bé kia liếc một chút, cau mày một cái, chỉ gặp cô bé kia sắc mặt trắng bệch, khí sắc phù phiếm, thân thể rõ ràng không thật là tốt.

Xem xét dưới khí vận thể cùng sự tích thể, sắc mặt hắn nhất thời trì trệ, lập tức nói: "Phạm đại gia, người Tiểu Tôn Nữ, chỉ sợ đến đi bệnh viện nhìn xem,

Mà không là tới nơi này! Vị này lô tiểu cô nương, xảy ra vấn đề lớn."

Phạm đại gia lập tức theo dõi hắn, có chút khẩn trương nói: "Trầm Đại Sur ngài nhìn ra? Nàng đẳng sau thuận sao?"

Trầm Độ cau mày, sắc mặt nghiêm túc vô cùng.

Cái này tiểu nữ sinh, mệnh lý không quá bình thường, không bình thường không bình thường, thân thể điểm số quá thấp là một chuyện, nàng tức giận vận giá trị cực kỳ quý dị, tại ba ngày sau, sẽ trực tiếp hạ xuống là không, hạ xuống là không là cái khái niệm gì? Nói cách khác, người này khả năng đã qua đời.

Trầm Độ trong khoảng thời gian này nhìn qua người tương đối nhiều, nhưng là gặp được loại này quý dị tình huống vẫn là lần đầu gặp, ngẩng đầu nhìn tiểu cô nương non nớt khuôn mặt, trong lòng hơi tiếc hận.

Mà sự tích thể bên trên ——

Cũng cũng giống như thế!

"Phạm đại gia, lần này xem tướng, ta liền không thu ngài tiền!" Hắn thở dài nói: "Vị tiểu cô nương này mệnh lý, ta cũng vô pháp cho ngài chỉ điểm. Rất xin lỗi."

Phạm đại gia sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, lộ ra một tia kinh hãi, nhìn chăm chú hắn: "Trầm, Trầm Đại Sur, ngài đây là ý gì a? Sao có thể không lấy tiền? Nhất định phải thu, nhất định phải thu!"

Nói, mở ra túi tiền, lấy ra mấy trăm khối, trực tiếp đưa qua qua cho hắn, một mặt kinh hãi. Hắn nói chung cũng đã được nghe nói, mệnh lý thường quy bên trong ba không thu bốn không tính.

Trầm Độ trực tiếp khoát khoát tay, cự tuyệt nói: "Phạm đại gia, không phải ta không nguyên ý thu ngài tiền, mà chính là lần này, ta xác thực vô pháp đến giúp ngài. Vị tiểu cô nương này —— "

Hắn lại nhìn xem này tiểu thiếu nữ liếc một chút, trong lòng có chút thương hại, hắn vẫn là lần đầu gặp được dạng này mệnh lý, có chút căn bản là không có cách nói ra miệng.

"Đại khái là tại ba ngày sau!"

Phạm đại gia trong mắt toát ra khủng hoảng, cấp tốc quay đầu nhìn lấy chính mình Tiểu Tôn Nữ, mà cô bé kia lại mờ to hai mắt, nghe không rõ là chuyện gì xảy ra.

Thân thể nàng có vấn đề, hoạn cực kỳ nghiêm trọng tật bệnh, đã không sai biệt lắm bệnh nguy kịch.

Phạm đại gia khẽ cắn môi, có chút không cam tâm: "Trầm Đại Sur, ngài là chúng ta Thiên Mệnh Các thông huyền Đại Sur, biết được mệnh lý, ngài liền không thể nghĩ một chút biện pháp sao? Ta cũng chỉ có như thế một cái Tiểu Tôn Nữ, từ nhỏ đến lớn đều là nâng trong lòng bàn tay trưởng thành, nếu là. . . Nếu là. . . Ngài nhưng là muốn giúp ta một chút a!"

Trầm Độ cười khổ một tiếng: "Phạm đại gia, cũng không phải là bi nhân không nguyện ý giúp ngươi, mà chính là bản thân công lực hữu hạn, thực sự vô pháp nghịch thiên cải mệnh. Không bình thường thật có lỗi!"

"Không được, không được, tiền này ngươi nhất định phải thu, ngài nhất định phải thu, Xem Tướng Đoán Mệnh, ngươi sao có thể không lấy tiền đâu? Đó căn bản không phù hợp quy định."

Phạm đại gia nghe xong, nhất thời mặt mũi tràn đầy lo lắng, phảng phất là bắt được một cái cây cỏ cứu mạng, một mặt kinh hãi địa cầm tiền hướng phía hân đưa qua qua.

"Ta số khổ cháu gái, không thể cứ như vậy không có. Trầm Đại Sư, ngài là Đại Sư, ngài nhất định có biện pháp nào. Ngài liền xin thương xót, giúp bang ta đi!"

Lúc này, tại cửa hàng bên ngoài đã tới không ít người, nói chung đều là trông thấy Thiên Mệnh Các mở cửa về sau, có ý tiến đến cùng Trầm Độ chào hỏi.

Từ khi Trầm Độ tại Đại Huyền đường phố mở tiệm bắt đầu, dần dần cùng phụ kiện hàng xóm láng giềng quen thuộc, cho dù là không có việc gì, mỗi ngày cũng sẽ có mấy người đến cửa ngồi một chút, đặc biệt là tiệm bán quần áo Trương Tuyên Trạch cùng siêu thị lão bản Chu Châu, cơ hồ mỗi ngày đều tới một lần.

Bây giờ nghe Phạm đại gia nói như vậy, bên ngoài người không khỏi có chút kỳ quái, nhao nhao đem cổ duỗi vào xem liếc một chút.

"Phạm đại gia là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì nói như vậy a?" Trương Tuyên Trạch mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ hỏi.

, cầu đề cử

Truyện được covert bởi ๓Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Cái này có thể tuyệt đối không được a

Một cái so với hân sớm một bước qua nước thùng eo trung niên phụ nữ giải thích nói: "Nghe nói là Phạm đại gia dẫn Tiểu Tôn Nữ tới cho Trầm Đại Sư Xem Tướng Đoán Mệnh. Kết quả Trầm Đại Sư nhìn một chút, lại không chịu thu tiền hân. Kết quả Phạm đại gia sốt ruột."

"Trầm Đại Sư không chịu lấy tiền?" Trương Tuyên Trạch cùng Chu Châu lập tức bị kinh ngạc, vấn đề này vẫn là lần đầu gặp a, hướng phía bên trong lại nhìn một chút, nhìn thấy cái kia tiểu bóng người nhỏ bé, sắc mặt trì trệ: "Đó là Phạm đại gia Tiểu Tôn Nữ phạm Miêu Miêu?"

"Ừm, là!"

Thùng nước eo bác gái thở dài, gật đầu nói: "Miêu Miêu đứa nhỏ này đã sớm nghe nói, từ nhỏ đã nhiều bệnh nhiều tai, mấy ngày trước đây, nghe nói còn qua thành phố lớn bệnh viện kiểm tra một lần. Lần này Trầm Đại Sư chỉ sợ là nhìn ra cái gì, cho nên không chịu để điểm không chịu lấy tiền."

Trên thực tế, Trầm Độ từ từ bên này toán mệnh mở tiệm bắt đầu, có rất ít xuất hiện không lấy tiền tình huống, chẳng qua là thu thu nhiều thiếu thôi, lần trước tuy nhiên đặc địa để điểm dưới Trương Tuyên Trạch không lấy tiền, này đơn thuần tại hờn dỗi, song lần này, nếu như dựa theo bình thường toán mệnh, căn bản liền không khả năng không lấy tiền.

Hiện tại Phạm đại gia kiểu nói này, hân y nguyên không chịu thu, vậy khẳng định là trừ cái gì nghiêm trọng vấn đề.

"Sẽ không phải là Miêu Miêu đứa nhỏ này. . ."

Trương Tuyên Trạch trên mặt kinh ngạc, không có nói tiếp, loại lời này người bình thường căn bản liền không dám nói ra khỏi miệng, không chỉ là Trương Tuyên Trạch không dám, Trầm Độ cũng không dám.

Nếu là chính là sẽ như thế, Trương Tuyên Trạch đột nhiên minh bạch Trầm Độ vì cái gì không chịu lấy tiền không cho chỉ điểm, có đôi khi, Họa là từ ở

Miệng mà ra, cũng không phải là không có đạo lý.

"Trầm Đại Sur, ngài không thể không lấy tiền, ngài cũng không thể không lấy tiền a, nhất định phải thu, ngài lần này nhất định phải đem tiền này thu! Ngài nếu là không thu, đòi ta chỉ sợ đều không thể ngủ ngon giấc. Trầm Đại Sur, ngài liền xin thương xót, đem tiền này thu đi! Toàn mệnh lấy tiền, không phải thiên kinh địa nghĩa sao? Trầm Đại Sur, ngài không thể không giảng đạo lý a!" Phạm đại gia gắt gao lôi kéo Trầm Độ, liều mạng cầm tiền hướng Trầm Độ trong túi áo nhét.

Trầm Độ không khỏi cười khổ, vẫn là lấy tiền ra, nên lấy tiền, hẳn tự nhiên muốn thu, nhưng là không nên lấy tiền, hẳn cầm không, cũng không dám cầm.

Mấy trăm khối, mặc dù chỉ là món tiền nhỏ, nhưng là lấy tiền theo không lấy tiền, hoàn toàn cũng là hai khái niệm.

"Gia gia, gia gia!"

Chính muốn nói chuyện, lúc này, bên cạnh toát ra một cái không bình thường yếu đuối thanh âm, Trầm Độ gấp bịt bịt ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp cô bé kia khí tức suy nhược, sắc mặt trắng bệch, có chút lung lay sắp đổ bộ dáng, đứng ở bên cạnh, hai mắt ép cần bản không hề tiêu cự.

Phạm đại gia cũng nhìn thấy phạm Miêu Miêu không thích hợp, vội vàng ôm lấy nàng, kinh hãi mà hỏi thăm: "Miêu Miêu, ngươi làm sao rồi? Có chỗ nào không thoải mái sao?"

"Gia gia, ta muốn về nhà! Ta sợ hãi!" Tiểu nữ hài khí tức trở nên không bình thường yếu ớt, té thanh té khí bộ dáng, tùy thời đều có ngã sắp xuống khả năng, thần sắc có chút khủng hoảng.

Phạm đại gia vội vàng đem nàng thả ở bên cạnh trên ghế nói ra: "Miêu Miêu không sợ, chúng ta chờ một lúc liền về nhà, chúng ta chờ một lúc liền về nhà!"

Nói, quay đầu nhìn qua Trầm Độ cầu khẩn nói: "Trầm Đại Sur, ngài liền xin thương xót, đem tiền này thủ hạ. Chỉ cần ngài nhận lấy, ta tương lai làm trâu làm ngựa đều báo đáp ngài!"

Nói, có loại muốn hướng hắn quỳ xuống bộ dáng.

Trầm Độ bị kinh ngạc, vội vàng mới vừa ở trước một bước, đem hắn kéo lên nói: "Phạm đại gia, ngài làm cái gì vậy? Cái này có thể tuyệt đối không được a."

"Trầm Đại Sur, hôm nay ngài nếu là không đem tiền thủ hạ, hôm nay lão phu ta liền không nổi. Ta Tiểu Tôn Nữ năm nay mới mười hai tuổi, Trầm Đại Sur, nàng năm nay mới mười hai tuổi a!"

Phạm đại gia vội vàng cầu khẩn nói, một mặt buồn sắc: "Nàng còn trẻ như vậy, tương lai đường còn dài mà. Trầm Đại Sur, ngài đã lựa chọn mở tiệm, đã lựa chọn xem bói lấy tiền? Dựa vào cái gì liền không thu nàng tiền quẻ? Cái này không phù hợp quy củ đúng hay không? Tiền này ngài nhất định phải thu!"

Nhìn thấy lão nhân kia một mặt chính nghĩa lẫn nhiên bộ dáng, Trầm Độ bỗng nhiên không biết nên nói cái gì cho phải, không cho tiểu nữ hài này đề điểm, có hai cái phi thường trọng yếu nguyên nhân, một cái là mệnh lý quy ước ngành nghề có ba không thu,

Người sống không thu người chết tiền, một nguyên nhân khác là, hắn cũng không muốn rước họa vào thân, bởi vì gặp được loại sự tình này, vô luận nói cái gì, đều là sai, còn không bằng không nói.

Phạm đại gia trong lòng chỉ sợ không bình thường minh bạch đạo lý này, cho nên căn bản liền không chịu rời đi.

"Trầm Đại Sur, ngài nhìn thật liền không có hắn biện pháp sao?" Lúc này, đứng ở ngoài cửa Trương Tuyên Trạch bỗng nhiên mở miệng hỏi: "Nói thật, Miêu Miêu tuổi tác ——"

"Đúng vậy a, Trầm Đại Sur, ngài không bằng đi tìm một chút nhìn? Nói không chừng có thể tìm tới biện pháp Xu Cát Tị Hung đâu?" Thùng nước eo phụ nữ cũng nói, thần sắc ngưng trọng.

Cô bé kia cũng ngẩng đầu nhìn xem Trầm Độ, thần sắc khủng hoảng, trên gương mặt xinh đẹp không có một tia huyết sắc, trắng bệch như tờ giấy.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn nhìn bọn họ liếc một chút, lại cúi đầu nhìn xem Phạm đại gia cùng phạm Miêu Miêu, thờ dài nói: "Muốn nghịch thiên cải mệnh, nói nghe thì dễ? Nếu là bình thường tai họa, ta có lẽ có thể chỉ điểm. Nhưng là thân thể triệu chứng, vẫn là cần thầy thuốc xem xét. Phạm đại gia, ngài hiện tại trọng yếu nhất là, mang theo nàng đi bệnh viện nhìn xem, mà không phải ở lại đây. Nàng tức giận hơi thở bất ổn, chỉ có thầy thuốc có thể vì ngài chỉ điểm sai lầm."

"Trầm Đại Sur ngươi ——"

Phạm đại gia nghe nói, sắc mặt không khỏi trì trệ, mang theo vô tận khủng hoảng.

Trầm Độ cúi đầu liếc dưới phạm Miêu Miêu liếc một chút, đưa tay tại trên đầu nàng nhẹ nhàng địa sờ sờ, bất đắc dĩ nói: "Ở chỗ này, đại ca ta chỉ có thể chúc phúc tiểu muội muội ngươi, hi vọng ngài có thể sớm ngày khôi phục!" Nói, không quá nhẩn tâm nhìn thấy tiểu thiếu nữ tái nhợt hoảng sợ mặt, hướng phía cửa hàng đằng sau đi đến.

Trên cái thế giới này, mỗi người đều có chính mình vận mệnh, cho nên ra lệnh cho vận, là khách quan tồn tại, nếu là vận ven chỉ là khí vận giá trị hạ xuống, có lẽ hơi tránh một chút, liền né qua, nhưng là gặp được loại tình huống này, Trầm Độ lúc này lại không thể làm gì, chỉ có thể cự tuyệt.

Hắn nói cũng không sai, thân thể nguyên nhân, chỉ có thể qua tìm thầy thuốc, hắn cũng không phải là một cái thầy thuốc.

"Trầm, Trầm Đại Sur, thật không có cách nào sao?" Phạm đại gia ngữ khí run rẩy, thần sắc vô cùng khủng hoảng, nắm thật chặt tiểu nữ hài tay.

Trầm Độ không đành lòng nhìn lão nhân này tuyệt vọng bộ dáng, hơi bẻ dưới con mắt, lắc đầu chính muốn nói chuyện, nhưng mà lúc này, nhưng chợt nhớ tới cái gì, sắc mặt lập tức trì trệ.

Đúng a, còn có hôm qua giác tỉnh hảo vận phù a!

Hảo vận phù đeo , có thể gia tăng khí vận giá trị 5 điểm, cũng không biết có tác dụng hay không?

Mặc dù nói 5 điểm khí vận giá trị vô cùng ít ỏi, nhưng là tại thời khắc mấu chốt, sinh ra tác dụng khả năng liền lớn, riêng là lúc này, tiểu cô nương khí vận giá trị tương đối thấp, nếu là tăng thêm một chút —— khả năng liền có nghịch thiên cải mệnh khả năng.

Trầm Độ trong lòng lập tức kích động lên.

Là!

Hảo vận phù không chính là cái này thời điểm dùng?

Lúc này, theo Phạm đại gia cái này nháo trò, hạng tại cửa ra vào người đã càng ngày càng nhiều, thỉnh thoảng, toát ra một tiếng tiếng thảo luận âm.

Chuyện này, cũng coi là một kiện chuyện lạ, đối với một ít người mà nói, có lẽ có thể trở thành đề tài nói chuyện.

Đương nhiên, lúc này Trầm Độ ép căn liền không có loại suy nghĩ này, nhìn thấy người khác mệnh lý, có lẽ cũng không được đầy đủ là một chuyện tốt.

Trước mắt tiểu nữ hài rụt rè, đại trong đôi mắt mang theo khủng hoảng, tựa hồ vẫn không rõ gia gia mình vì sao lại dạng này?

, cầu đề cử

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Ta hết sức nỗ lực

"Chuyện này, ta cần phải suy nghĩ thật kỹ một chút. Như vậy đi! Phạm đại gia, ngài trước trở về một chuyến, tiểu cô nương khí tức không phải rất lợi hại ổn định, hiện tại ngài cái dạng này, đều đã hù đến nàng. Buổi chiều ngài nếu có thì giờ rảnh lời nói , có thể tới một chuyến. Ta có thể cho người tìm xem, nhìn xem có thể hay không tìm tới biện pháp!" Trầm Độ sắc mặt bình tĩnh nói, vấn đề này, hắn không dám đánh cam đoan, bởi vì xác suất có chút thấp.

Phạm đại gia sắc mặt nhất thời vui vẻ, vội vàng nói: "Trầm, Trầm Đại Sur, ngài có biện pháp?"

Trầm Độ lắc đầu: "Cũng không phải biện pháp gì, chỉ bất quá có thể thử một chút thôi, bi nhân mặc dù là một cái toán mệnh, nhưng là nghịch thiên cải mệnh, khó chi lại khó. Chỉ bất quá bi nhân nhìn tiểu cô nương này cũng có chút đau lòng, đã gặp được, nếu không làm chút gì, vậy liền không thể nào nói nổi."

Hắn tự nhiên không có khả năng đem lời nói vững vàng, dù sao còn không biết hảo vận phù dựa vào không đáng tin cậy.

Nói, hắn lại quay đầu nhìn bên ngoài người cười nói: "Các vị tiền sinh nữ sĩ vẫn là trước tiên đem đường tránh ra đi, không muốn cửa, các người nhìn xem, đều đem tiểu cô nương hù đến!"

"Tốt tốt tốt, bất quá Trầm Đại Sur, chúng ta nhìn lấy tiểu cô nương cũng rất lợi hại đau lòng, ngài nhất định phải tìm tới biện pháp a!"

"Trầm Đại Sur, phạm Miêu Miêu sự tình ta đã sớm nghe qua, phụ mẫu đều đã tuyệt vọng. Hiện tại có thể giúp nàng, cũng chỉ có ngài."

"Lời nói này đến, chẳng lẽ người ta Trầm Đại Sur có biện pháp mà không muốn sao? Trầm Đại Sur, vô luận như thế nào, chúng ta đều duy trì người!"

Trầm Độ ngược lại là không nghĩ tới một câu đòi đến nhiều như vậy ủng hộ, xem ra đi qua trong khoảng thời gian này Xem Tướng Đoán Mệnh, hẳn ở trên con đường này, vẫn là rất có uy vọng.

"Cảm ơn, cảm ơn, ta hết sức nỗ lực!" Trầm Độ vội vàng nói.

"Này Trầm Đại Sur, tiền này ——"

Phạm đại gia đón đến, trong tay còn cầm năm trăm khối, mặt lộ vẻ khó xử, tựa hồ không biết nên đưa cho hắn, hay là nên thu hồi qua.

Trầm Độ ngẩng lại, cười nói: "Tiền quẻ một trăm. Ta liền thu một trăm đi, nhiều ta cũng không cần!"

Vấn đề này, không có trăm phần trăm xác suất thành công, chỉ có thể dựa theo quy củ tới.

Phạm đại gia nghe nói, nhất thời đại hỉ: "Tốt tốt tốt, chỉ cần Trầm Đại Sur ngài nguyện ý thu liền tốt!"

Trầm Độ gấp hắn một mặt phản chân bộ dáng, không khỏi cảm thấy buồn cười, nghĩ đến chính mình cũng sẽ có một ngày như vậy.

Lưu lại một trăm khối, Phạm đại gia dẫn tiểu cô nương đi ra Thiên Mệnh Các, tiểu cô nương khí sắc không quá thuận, tùy thời đều có ngã sấp xuống khả năng.

Phạm đại gia sau khi đi, ló vào cửa hàng bên ngoài người tựa hồ là cảm thấy hiếu kỳ, một bên lắc đầu thờ dài, một bên nghị luận ầm ĩ.

"Toán mệnh bên trong ba không thu bốn không tính, ta tuy nhiên nghe nói qua. Nhưng là không nghĩ tới, hắn thật không lấy tiền. Hiện tại xem ra, hắn nếu là thật sự không lấy tiền, chỉ sợ thật sẽ cho người sợ hãi!"

"Đúng vậy a. Phạm Miêu Miêu chuyện này xác thực miễn cảm. Nếu là bình thường Thầy Bói chỉ sợ nhìn không ra. Nơi nào sẽ không chịu lấy tiền a? Trầm Đại Sur chỉ sợ thật thấy cái gì, người vừa mới không có nhìn Phạm đại gia sợ hãi thành như thế?"

"Ai! Đây là nếu như là thật, như vậy phạm Miêu Miêu chỉ sợ thật xảy ra vấn đề!"

"Các người không có nghe nói sao? Hôm qua Phạm đại gia bọn họ vừa mới từ tỉnh bệnh viện trở về. Nghe nói trái tim có vấn đề, đã đến Thời kỳ cuối."

"Đúng vậy a, ta cũng nghe nói."

Đối với phạm Miêu Miêu là bệnh gì, Trầm Độ nói chung cũng có thể đoán được một số, bất quá hắn cũng không phải là thầy thuốc, cũng làm không bao lớn cải biến, hiện tại hắn duy nhất có thể làm, chỉ sợ chỉ có cho nàng vẽ một trương hảo vận phù.

Chỉ mong có thể có chút tác dụng.

Hắn không tiếp tục để ý bên ngoài tiếng thảo luận, tâm lý suy nghĩ một chút, tạm thời đóng cửa qua siêu thị một chuyến, hắn cần muốn mua bút lông, Giấy vàng cùng một cái bao bố nhỏ.

Nhân Vật Tạp bên trong hảo vận phù so sánh huyền, hắn là trực tiếp vẽ liền có thể, chuyện này với hắn mà nói, cũng không phải là việc khó gì, khi tất cả mọi thứ đều đến đông đủ về sau, hắn cấp tốc dính điểm Mặc Thủy, vung mấy bút, nhưng mà để hắn kinh ngạc là, khi hắn đem hảo vận phù vẽ xong sau, nguyên bản gia tăng 5 điểm Thần Nhân điểm kinh nghiệm, vậy mà biến mất.

Ngạch!

Vẽ bùa cần tiêu hao Thần Nhân điểm kinh nghiệm?

May mắn hôm qua còn thừa lại tám giờ.

Trầm Độ kinh ngạc, cảm thấy có chút khó tin, cúi đầu nhìn xem trong tay lá bùa liếc một chút, trong lòng không khỏi đại hỉ.

Trong đầu hắn, vậy mà trực tiếp cho thấy trương này ký tự tin tức: "Hảo vận phù: Đeo người khí vận giá trị gia tăng 5 điểm, thời hạn có hiệu lực ba tháng."

Quả nhiên, trực tiếp vẽ ra là đủ.

Hắn cấp tốc đem hảo vận phù xếp đứng lên, đặt ở mua sắm đến bao bố nhỏ bên trong, sau đó vá lại, chế tác thành một cái có chút tinh xảo Hộ Thân Phù.

Thứ này, có thể cho người ta mang đến hảo vận, cần muốn chế tác tinh xảo một số, cao đại thượng một số, không phải vậy vụn vụn chỉ là một trang giấy phù, rất dễ dàng hư hao.

Trầm Độ ngẫm lại, bao bố nhỏ dễ dàng xối, đoán chừng cũng không thành, nếu là có khả năng, có lẽ có thể chế tác Thành Ngọc đeo hoặc là vòng tay.

Chế tác tốt về sau, đem bao bố nhỏ thu lại, tạm thời để ở một bên, buổi chiều Phạm đại gia hẳn là sẽ tới lấy, chỉ mong hội sinh ra một số tác dụng.

Ngay tại Trầm Độ tại trong tiệm bận rộn thời điểm, lúc này, Khương Vân Tuệ cùng Chu phụ Khương mẫu, đã xuất hiện tại Đại Huyền đường phố, bọn họ hầu như không cần đánh như thế nào nghe, rất nhanh liền tìm tới Thiên Mệnh Các vị trí chỗ ở.

"Mẹ, Trầm Đại Sư tại Đại Huyền đường phố là rất nổi danh. Ngài hơi tìm một người hỏi liền biết! Bên này người, đều rất lợi hại tín nhiệm hẳn, nói hẳn là Thần Toán Tử đâu!"

Khương Vân Tuệ biết mình lão mục muốn đi tìm người ta phiền phức, cho nên không quá tình nguyện mang nàng tới, Khương mẫu tính cách so sánh cực đoan, rất dễ dàng liền có thể cùng người ta âm ỉ lên.

"Thần Toán Tử? Người không phải nói hẳn là cái gì Gia Cát Thần Toán sao? Hiện tại lại biến thành Thần Toán Tử?" Khương mẫu khinh thường bĩu môi: "Ta cũng không tin, hẳn sẽ có như vậy mơ hồ. Đi, cùng ta đi vào."

Khương Vân Tuệ sắc mặt gian nan, vội vàng nói: "Mẹ, theo ngài đi vào có thể, nhưng là người phải bảo đảm, tuyệt đối không muốn cùng người ta âm ỉ lên."

Khương mẫu liếc nàng một cái nói: "Chỉ cần hẳn thật là có bản lĩnh, ta cùng hẳn lẫn tẩn cái gì? Nếu là không có bản sự, vậy coi như nói không chừng!"

Khương Vân Tuệ cười khổ một tiếng, cũng không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ có thể đi theo nàng quá khứ.

Lúc này đã đến giữa trưa mười một giờ, trên đường phố người đến người đi, không bình thường náo nhiệt.

Đi mấy bước về sau, Khương mẫu quả nhiên thấy nhà kia tiêu điểm vị trí.

"Cái này vì nữ sĩ, ngài là đến xem tướng a?" Vừa muốn đi vào, lúc này, một cái đứng tại cửa tiệm xếp hàng người bỗng nhiên ngăn lại nàng nói ra: "Xem tướng lời nói, muốn chờ một lát, vừa mới Trầm Đại Sư nói có việc, tạm thời không nhìn. Muốn mười hai giờ lại đến!"

"Ồ? Mười hai giờ lại đến?" Khương mẫu hí mắt dưới con mắt, thần sắc không vui.

"Đúng vậy a! Người không nhìn thấy chúng ta nhiều người như vậy đều đang đợi đây. Nghe nói là buổi sáng ra chút vấn đề, Trầm Đại Sư chính đang nghĩ biện pháp giải quyết!" Người kia thờ dài nói ra.

"Nhìn người bộ dáng, hẳn không phải là tại Đại Huyền đường phố a? Ai, Trầm Đại Sư từ khi ở chỗ này mở tiệm về sau, danh khí càng lúc càng lớn, người từng trải cũng càng ngày càng nhiều!"

"Danh khí càng lớn là khẳng định, dạng này người quá ít. Ai không muốn cho hẳn nhìn xem?"

"Ta là từ Đường Minh đường phố bên kia chạy tới. Các người không biết, đêm qua vị này Trầm Đại Sư ở trên trời vui siêu thị hoảng sợ kêu to một tiếng, cho nên không ít người sáng sớm đều trực tiếp chạy tới!"

"Ồ? Còn có việc này?"

, cầu đề cử

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Cũng không hỏi thăm một chút Trầm Đại Sur sợ qua người nào?

Một người mặc áo lót sắc mặt lão nhân một dị: "Ta nói buổi sáng hôm nay người làm sao sẽ nhiều như thế đâu? Nguyên lai là xảy ra chuyện. Tiểu ca, người mau nói là chuyện gì? Tốt để cho chúng ta nghe một chút?"

"Nói đến, so sánh huyền. Đêm qua ta cũng là qua Thiên vui siêu thị mua đồ, kết quả đụng phải Trầm Đại Sur cũng đi. Sau đó không biết nguyên nhân gì, Trầm Đại Sur vậy mà cùng trời vui siêu thị lão bản Vạn tiên sinh âm ỉ lên, thế là hai người đánh một cái cuộc đoán tính danh. Cái này cuộc nếu là không đánh còn tốt, nhưng mà cái này đánh lại làm cho người giật mình a."

"Đúng vậy a đúng vậy a, đêm qua ta cũng ở đó. Vị này Trầm Đại Sur dùng ngón tay không đến một phút đồng hồ thời gian, liền đoán ra mười mấy hai mươi người tên cùng chức nghiệp. Mà lại nói trăm phần trăm đúng. Quá thần kỳ." Một cái khác trung niên phụ nữ cũng nói, vừa nói, một bên giơ ngón tay cái lên.

Nghe hắn nói xong, lúc đầu xem nào nhiệt Trương Tuyên Trạch cười ha ha nói: "Các người không biết a? Đoán tính danh cùng chức nghiệp, đối với Trầm Đại Sur mà nói, chẳng qua là điều trùng tiểu kỹ. Dùng cái này đánh cuộc, vị kia Vạn tiên sinh cũng không sợ thua sạch?"

"Đúng đấy, lúc trước Thiên Mệnh Các vừa mới mở tiệm thời điểm, người nào không bị hắn giật mình?"

"Nhìn một chút đoán tính danh, vị kia Vạn tiên sinh cũng không hỏi thăm một chút Trầm Đại Sur sợ qua người nào?"

Người chung quanh nghị luận âm ỉ, đề tài toàn bộ đều là cái kia Trầm Đại Sur Trầm Đại Sur.

Khương mẫu nguyên bản trong lòng cũng có chút nổi nóng, bây giờ nghe lấy lời này, nghe được nhiều người như vậy đối vị này Trầm Đại Sur như thế truy phùng, lại càng thêm nổi nóng.

Những người này bên trong, khẳng định có nắm, mà lại có đại lượng nắm.

Buồn nôn nhất cũng là những này nắm, một số âm mưu sớ dĩ có thể gạt người, đều là nâng lên họa, Khương mẫu chính mình lúc tuổi còn trẻ không hiểu chuyện, cũng từng bị nắm lừa gạt một lần, ném mấy ngàn khối tiền, cho nên bắt đầu từ lúc đó, nàng liền cực kỳ cảnh giác, đối với tên lừa đảo cùng nắm cầm ghét cùng cực.

Bất quá nhiều người ở đây, nàng bắt động thanh sắc, hai mắt nhìn chăm chú này ở giữa cửa hàng nhỏ, trong mắt toát ra nồng đậm vẻ lo lắng.

Trách không được nữ nhi của mình sẽ bị lừa gạt, ban đầu tới nơi này là có nhiều như vậy nắm, xem ra, phải thật tốt giáo huấn người này một hồi, dạy hắn làm người như thế nào mới được.

Khương mẫu ngừng lại, lấy cớ qua WC, tìm tới một cái chỗ hẻo lánh, xuất ra một chiếc điện thoại trực tiếp đánh tới: "Uy! La Thành, người bây giờ tại Hạ Hải Thị sao?"

Điện thoại lập tức được kết nối, lập tức nói: "Tại a? Chị dâu làm sao rồi?"

Khương mẫu sắc mặt bình tĩnh nói: "Cảnh sát các người không phải cần bắt tên lừa đảo sao? Hiện tại Đại Huyền đường phố bên này, có một cái lừa gạt, ta cần người qua đây bắt một chút, mang nhiều một chút người. Người ở đây tương đối nhiều."

"Đại Huyền đường phố bên kia?" La Thành tựa hồ là giật mình dưới, lập tức hỏi: "Chị dâu, xảy ra chuyện gì sao?"

Khương mẫu lười nói xuống dưới, lập tức nói: "Không có chuyện gì. Ta liền hỏi người, thân thể vì cảnh sát nhân dân, hiện tại có một cái lừa gạt muốn gạt người, người quản còn là bắt kẻ?"

La Thành lập tức nói: "Quản, ta đương nhiên đến quản a. Tại Đại Huyền đường phố vị trí kia a? Chị dâu ngài nói cho ta nghe một chút đi, ta lập tức dẫn người tới."

"Đại Huyền đường phố số 169! Ta bây giờ còn đang cái này nhìn chăm chăm, người đến nhanh lên, đừng để hắn chạy!" Khương mẫu lập tức nói.

"Tốt tốt tốt, ta lập tức dẫn người tới. Chị dâu, người chú ý an toàn a, chớ bị người làm bị thương!" La Thành vội vàng nói.

Cúp điện thoại, Khương mẫu một lần nữa trở lại cửa hàng trước mặt, lúc này cái kia tiểu điểm lại nhưng đã mở cửa, có ít người đã hướng phía bên trong đi đến.

Nữ nhi cùng trợ lý chính chờ ở bên cạnh đợi, Khương mẫu đi qua, bởi vì người tương đối nhiều, cho nên nàng khá là cẩn thận, không có lập tức đi vào, đứng ở một bên, chờ cảnh sát tới.

Đại khái các loại hơn 20 phút, một xe cảnh sát lái vào Đại Huyền giữa đường, rất nhanh liền tại tiểu điểm cách đó không xa dừng lại, cửa xe mở ra, mấy cái cảnh sát từ bên trong đi xuống.

Khương mẩu xem xét, nhất thời đại hỉ, đi qua.

"Chị dâu, Hạo ca!" La Thành kêu lên, hấn mặc trên người cảnh phục, là một cái trung niên Bàn Tử, làm người chính trực, cương trực công chính,

Là một cái rất có công tích cảnh sát nhân dân.

"Ngay tại cái này, nhà tiểu điểm này, các người nhìn xem, chung quanh nơi này vây quanh bao nhiêu người? Còn có, nhà tiểu điểm này tên, Thiên Mệnh Các, nghe nói là chuyên môn mở tiệm xem tướng cho người toán mệnh!" Khương mẩu một bộ chính nghĩa lẫm nhẫm bộ dáng, lạnh lùng nói: "Vừa mới ta đứng ở chỗ này, nghe bọn hấn thảo luận, những này bày ở trong có không ít năm, La Thành, người cần thận một chút."

La Thành quay đầu nhìn xem này Thiên Mệnh Các liếc một chút, nhủ mảy, thân thể làm một cái cảnh sát nhân dân, vẫn luôn là Duy Vật Chủ Nghĩa Giả, đối với phong kiến mê tín một bộ này, căn bản liền không thể nào tin mặc cho. Bây giờ thấy nhiều người như vậy ở chỗ này, trong lòng của hấn không khỏi cũng hoài nghi, khả năng có người thu đến mê hoặc.

"Chị dâu, người muốn dừng có gấp, ta vào xem!" La Thành cau mày nói ra.

"Mẹ? Chuyện gì xảy ra a? La thúc thúc làm sao tới?" Khương Vân Tuệ chợt thấy Xe cảnh sát, không khỏi giật mình, nhìn xem La Thành, lại nhìn xem chính mình lão mẹ.

"Tuệ Tuệ, vấn đề này người dừng quản. Hôm nay ta muốn cho cái này cái lừa gạt một điểm nhan sắc nhìn xem!" Khương mẩu lạnh lùng nói.

Khương Vân Tuệ trong lòng kinh hãi, vội vàng ngăn lại nằng: "Mẹ, người đây là làm gì đâu? Ai là tên lừa đảo a? Người ta Trầm Đại Sư êm đẹp toán mệnh xem tướng? Làm sao lại là tên lừa đảo? Mẹ, người vừa mới không phải đã đáp ứng ta không cùng người ta nhao nhao sao? Người sao có thể dạng này a?"

Khương mẩu nghiêm mặt nói: "Ta là không muốn cùng hấn nhao nhao, cho nên ta mới đem người La thúc thúc gọi tới, duy nhất một lần trực tiếp giải quyết vấn đề."

Nói, nhìn thấy La Thành đã mang theo hai cảnh sát đi vào, vội vàng cũng theo sau, nằng muốn cho cái này cái lừa gạt một điểm nhan sắc nhìn một cái.

Thiên Mệnh Các bên trong đã có không ít người, bởi vì sợ hãi nhiều dân, cho nên Trầm Độ tại cửa hàng bên cạnh an bài mấy cái chỗ ngồi, để một số khách nhân ngồi chờ.

Phạm đại gia vẫn còn chưa qua đến, cho nên Trầm Độ liền trước cho một số hện trước thành công người nhìn, lúc này, chợt thấy mấy cái cảnh sát đi tới, không khỏi kinh ngạc.

"Nơi này ai là điểm trưởng?" Cầm đầu một người cảnh sát hỏi, chính là La Thành.

"Ta là!" Trầm Độ đứng lên kinh ngạc hỏi: "Cảnh Quan tiên sinh, làm sao rồi? Ngài qua tới nơi này có chuyện gì không?"

"Là người đứng không? Là người tốt nhất. Có người báo cáo người dính lừa dối. Cần người theo chúng ta hội sở cảnh sát một chuyến!" La Thành mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nói.

Trầm Độ giật mình dưới, ngẩng đầu hướng phía đằng sau nhìn sang, nhìn thấy một trương cười lạnh gương mặt cùng một trương có chút quen thuộc gương mặt.

Chính muốn nói chuyện, lúc này, Khương Vân Tuệ không để ý Khương mẩu ngăn cản, cấp tốc tiến lên đi một bước nói: "La thúc thúc, mẹ ta là mù báo động. Nàng căn bản cũng không biết chuyện đã xảy ra, tưởng rằng ta nhận lừa dối. Ép căn bản không hề cái gì lừa dối, ép căn bản không hề người báo cáo, La thúc thúc, người cũng không thể không hiểu chuyện, liền trực tiếp đem người mang đi."

La Thành khẽ giật mình, nhìn lấy Khương Vân Tuệ: "Tuệ Tuệ, người muốn lui ra, nhiều người như vậy ở chỗ này, vô luận có người hay không báo cáo, ta đều cần điều tra một phen, vấn đề này không tầm thường. Khó đảm bảo sẽ không có người nhận lừa dối."

"La thúc thúc ——"

Khương Vân Tuệ khẽ giật mình, chính muốn nói cái gì, nhưng lại bị một cái thanh âm khác cắt ngang.

, câu đề cử, vài bằng hữu khả năng đã chú ý tới, quyển sách này theo Nhân Vật Tạp rất giống, bởi vì cũng là tại Nhân Vật Tạp trên cơ sở lật đồ làm lại, thiết trí cái mới Ngón Tay Vàng, thiết trí cái mới nhân vật, hoan nghênh mọi người sưu tầm quan sát.

Truyện được covert bởi ๓Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Chương 40: Này nương môn là từ nơi đó xuất hiện?

Trảm Độ khẽ cười một tiếng nói ra: "Cảnh Quan tiên sinh, hiện tại ta đang bận, đi lời nói, tạm thời đi không. Nếu là muốn điều tra lời nói, có thể trực tiếp ở chỗ này tiến hành là được!"

Nói, hắn quay đầu liếc dưới Khương Vân Tuệ liếc một chút, vừa cười nói: "Khương cô nương từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ! Làm sao? Lại gặp được phiền phức sao?"

Khương Vân Tuệ gặp hắn không có chút nào tức giận bộ dáng, không khỏi kinh ngạc, mặt mũi tràn đầy không có ý tứ: "Vâng! Trảm Đại Sư, mẹ ta vẫn là không đồng ý ta ca hát. Nàng nói ta căn bản là hát không. Cho nên hỏi người sự tình. Không có ý tứ, Trảm Đại Sư, nên nói ta đều nói!"

"Ừm!" Trảm Độ một bộ nhưng bộ dáng, quay đầu liếc liếc một chút cái kia cười lạnh phụ nữ liếc một chút, cười nhạt cười: "Khương cô nương, ta ngày đó nói không có sai, bây giờ nhìn liếc một chút, y nguyên không sai. Cứ việc vừa mới bắt đầu sẽ rất khó, nhưng là ta nói người có thể hát, người liền nhất định có thể hát. Việc khác tình, ta không dám đoán chắc, nhưng là Khương cô nương người, trời sinh phú quý mệnh."

Khương Vân Tuệ nghe nói, hốc mắt không khỏi đỏ, bỗng nhiên có loại muốn khóc cảm giác, chỉ có thiên tài biết, nàng là cỡ nào muốn leo lên sân khấu.

Phụ mẫu phản đối, bạn thân bằng hữu cũng không ủng hộ, thậm chí có người sẽ còn châm chọc khiêu khích, cho dù là mẫu thân mình, cũng là nói năng chua ngoa, ở nhà nói chuyện liền cực kỳ khó nghe, căn bản liền sẽ không để ý phải chăng thương tổn nàng tâm.

Từ nhỏ đến lớn, cho tới bây giờ liền không có có người nói qua nàng thanh âm êm tai, cũng chưa từng có nói qua nàng không bình thường thích hợp ca hát, chỉ có ở chỗ này, cũng chỉ có hắn!

Khương Vân Tuệ thở sâu, cái mũi có chút a-xít, nàng chợt phát hiện, người này niên kỷ, thực theo chính mình không chênh lệch nhiều.

"Không cần quá để ý người khác cái nhìn, kiên trì chính mình bản tâm, người liền có thể làm tốt nhất! Có câu nói nói thế nào đến? Đi chính mình đường, để cho người khác nói đi thôi! Bọn họ có lẽ căn bản cũng không biết người cần gì." Trảm Độ cười nhạt một tiếng: "Chờ đến có một ngày, người công danh thành tựu về sau, bọn họ tự nhiên sẽ dùng bội phục ánh mắt nhìn người. Khương cô nương, thành công người sở dĩ có thể thành công, là bởi vì có can đảm kiên trì."

Khương Vân Tuệ nghe được câu này, không khỏi phốc phốc một tiếng cười, cười có chút cực kỳ tức tởm, sờ sờ khóe mắt nói: "Trảm Đại Sư, cũng chỉ có người dám nói thế với. Ta thanh âm này, ngay cả chính ta đều không có tự tin."

Trảm Độ cười nói: "Chính là bởi vì như thế, ta mới cần cho người dừng khí a." Nói, lại quay đầu nhìn La Thành, thân nhiên nói: "Cảnh Quan tiên sinh, ngài tới nơi này, chỉ sợ là một cái hiểu lầm. Bản Điểm mở cửa làm ăn, coi trọng là người tình ta nguyện, già trẻ không gạt. Cảnh Quan tiên sinh chờ bị người mê hoặc mới tốt."

Khương mẫu nhất thời giận không chỗ phát tiết, đặc biệt là vừa mới hắn cùng nữ nhi đối thoại, càng thêm để cho nàng nổi nóng, đều đến bây giờ, hắn lại còn dám mê hoặc nữ nhi của mình đi làm cái gì ngớ ngẩn sao?

Nàng lập tức bạo giận dữ nói: "Người nói nàng có thể ca hát? Người dựa vào cái gì nói như vậy? Xuất ra căn cứ đến, mà không phải ở chỗ này tin miệng nói bậy! Chỉ cần người có thể xuất ra căn cứ thuyết phục ta, ta để cho nàng ca hát lại như thế nào? Tại trong tiệm có nhiều người như vậy nghe, ta cũng không tin người người đều tin người."

Nói, lại quay đầu nói với La Thành: "La Thành, người này trăm phần trăm là tên lừa đảo, chỉ bắt quá thiết lập vấn cục tương đối lợi hại, cổ hoặc nhân tâm, người ngàn vạn muốn điều tra hắn một lần."

La Thành nhìn nàng một cái, lại quét xuống mọi người liếc một chút, chính muốn nói chuyện.

Lúc này, chung quanh nghị luận âm ỉ thanh âm xuất hiện.

"Này nương môn là từ nơi đó xuất hiện? Lại một cái?"

"Ừm, xem bộ dáng là lại một cái. Không nghĩ tới Trảm Đại Sư toán mệnh bản sự là nhất đẳng lợi hại, tại họa bản sự cũng là nhất đẳng a. Hôm qua vừa mới cùng này Vạn Hạo Nhiên đánh cược, hôm nay vậy mà lại toát ra một cái!"

"Ha-Ha, tuyền trạch, người ngày đó không phải cũng là thế này phải không? Kết quả cùng ngày liền bị nện vỡ đầu!"

"Ách! Không nói cái này không nói cái này!" Trương Tuyền Trạch cười ha ha một tiếng nói ra: "Khi đó, không phải mình tuổi nhỏ vô tri mà!"

"Thiếu vô nghĩa, ngươi còn tuổi nhỏ vô tri? Là hiếm thấy vô cùng đi!"

"Chu Hồ, ngươi không cũng giống vậy! Người ta Trầm Đại Sư coi bói cho ngươi,

Kết quả ngươi không phải cũng liền tiền cũng không cho, xoay người chạy. Ngươi còn có mặt mũi nói ta?"

"Ha ha ha ha —— "

Người chung quanh không khỏi cười rộ lên, trong khoảng thời gian này, mọi người xác thực trải qua không ít chuyện lý thú, tiền đến toán mệnh, không trả tiền trực tiếp liền rời đi, số lượng cũng không ít, nhưng là tuyệt đại bộ phận người đều là qua sau một khoảng thời gian, tự mình đem tiền đưa tới.

Nhưng mà lần này, vậy mà lại xuất hiện một cái, không thể không khiến bọn họ cảm thấy thú vị, phải biết, buổi sáng Phạm đại gia còn liều mạng đưa tiền cho người ta, mà người ta căn bản liền không chịu muốn đây.

Tên lừa đảo? Tên lừa đảo gạt người hội không cần tiền? Tên lừa đảo sẽ cho người vào cửa hàng về sau, không trả tiền liền trực tiếp chạy cũng chẳng quan tâm?

Thiếu vô nghĩa!

"Vị này cảnh quan, ngài liền đừng làm khó dễ Trầm Đại Sư. Đại gia hóa nhiều người như vậy, đều đang đợi lấy Xem Tướng Đoán Mệnh đâu, không có thời gian trì hoãn!"

"Đúng a, thật vất vả hẹn trước thành công, ngài có thể đừng lãng phí chúng ta thời gian a. Nếu là chúng ta hôm nay nhìn không thành, khẳng định đến trách tội ngươi!"

"Vị nữ sĩ này, ngươi nghi vấn Trầm Đại Sư cũng không phải cái gì hiếm lạ sự tình. Con đường này, có bao nhiêu người đều đã từng nghi vấn đâu? . Bất quá, ngươi nghi vấn về nghi vấn. Lãng phí chúng ta thời gian liền không đúng. Còn có, vị này Khương cô nương, ta nhìn nàng xác thực thích hợp ca hát a!"

"Đúng vậy a, đã Trầm Đại Sư nói nàng thích hợp ca hát, như vậy nàng liền xác thực thích hợp ca hát. Rất thích hợp. Dung mạo xinh đẹp, thanh âm lại tốt nghe, không ca hát quá đáng tiếc!"

"Ha-Ha, Khương cô nương, chúng ta cũng ủng hộ ngươi."

Người chung quanh lại ồn ào đứng lên, không khỏi để cho người ta cảm thấy buồn cười.

Khương Vân Tuệ nghe, không khỏi trong lòng không khỏi cảm động rồi tỉnh rồi mù, đôi mắt sáng lóng lánh nhìn qua dưới đứng tại tận cùng bên trong nhất cái kia áo sơ mi trắng người trẻ tuổi, gập khoe miệng của hắn còn mang theo cười nhạt ý, chính đang nhìn mình, khuôn mặt không khỏi hồng hồng, né qua ánh mắt của hắn.

Nàng hai tay nắm vuốt góc áo, trong lòng âm thầm dưới một quyết tâm, một cái không bình thường kiên định quyết tâm.

Khương mẫu không nghĩ tới nhiều người như vậy ủng hộ cái này cái lừa gạt, trong lòng cảm thấy nổi nóng, nhưng là người ở đây quá nhiều, nàng căn bản liền không dám nói gì.

La Thành tuy nhiên xác thực muốn điều tra một phen, nhưng là hắn cũng không có xác thực chứng cứ, cũng không thể cường chế đem đối phương áp đảo cục cảnh sát qua, nhìn thấy nhiều người như vậy phản đối, chỉ có thể từ trong tiêu điểm lui ra ngoài.

"La Thành, muốn điều tra hắn, hắn khẳng định gạt người, bên trong tất cả đều là hắn nắm!" Ra tiểu điểm về sau, Khương mẫu y nguyên chưa từ bỏ ý định, lập tức đối La Thành nói ra: "Có thể điều tra phụ cận hàng xóm láng giềng hoặc là một số chủ cửa hàng, chúng ta khẳng định có thể tìm tới một số chứng cứ!"

La Thành ngẫm lại, đây cũng là vẫn có thể xem là một biện pháp tốt, trong lòng tuy nhiên hoài nghi, nhưng là hắn cảm thấy vẫn là cần điều tra một phen mới tốt, nếu là đối phương thật có vấn đề, muốn phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, thân thể vì cảnh sát nhân dân, hắn còn làm không được làm như không thấy.

, cầu đề cử

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Chương 41: Đây coi như là nghịch thiên cải mệnh sao?

"Cũng tốt! Chúng ta qua đi một chút phụ cận láng giềng, hỏi một chút tình huống!" Hần nói ra.

"Trầm Đại Sur không có gạt người, Trầm Đại Sur nói đều là thật, là cá nhân đều biết!" Khương Văn Tuệ gặp bọn họ còn muốn điều tra, tâm bên trong tức giận phi thường, bất quá từ nhỏ bắt đầu, nàng liền đã thành thói quen mẹ bên trên uy nghiêm, căn bản không dám mãnh liệt phản kháng, chỉ có thể tiếng cười nói chuyện.

Hồi tưởng lại vừa rồi sự tình, trong nội tâm nàng cảm thấy cao hứng, cao hứng phi thường.

Khương mẫu quay đầu lạnh lùng liếc nàng một cái, không nói gì, đi theo ba cảnh sát, hướng phía phụ cận láng giềng đi đến.

Thật?

Nếu là thật mới có quý?

Người này tên lừa đảo nàng gặp nhiều.

"Ồ? Trầm Đại Sur a, nghe nói nghe nói, không phải liền là tại sát vách đường đi toán mệnh sao? Ha-Ha, các người cũng là tìm đến Trầm Đại Sur toán mệnh? Gạt người? Không có khả năng, không có chuyện này. Hiện tại người nào còn không biết Trầm Đại Sur danh khí a?"

"Các người tìm nhầm người a? Nếu là nói người khác gạt người, ta còn tin tưởng, nhưng là Trầm Đại Sur nha, căn bản liền không khả năng."

"Ta liền biết các người đánh trước nghe Trầm Đại Sur. Không tệ, vị này Trầm Đại Sur nào chỉ là thần kỳ đơn giản như vậy? Nói là Gia Cát Thần Toán cũng không đủ. Hần là chân chính một vùng kỳ nhân."

"Gạt người? Không có. Các người không biết, buổi sáng hôm nay có người liều mạng muốn đưa tiền cho người ta Trầm Đại Sur, thế nhưng là người ta cũng là không muốn đâu! Các người coi là người người đều có thể đem tiền cho hắn a?"

Cơ hồ là thống nhất ngôn luận, thật giống như trước đó đánh tốt bản nháp, nếu là vẹn vẹn một hai nhà nói như vậy, có lẽ La Thành còn chưa tin, nhưng là liên tục thăm viếng mấy nhà về sau, La Thành không khỏi cười khổ, ép căn bản không hề chứng cứ gì.

Hần đành phải trở lại đối Khương mẫu nói: "Chị dâu, giống như nói cho người không giống nhau lắm a."

Khương mẫu nghe nói, sắc mặt tăng có chút đỏ, không biết nên nói cái gì cho phải, nhìn lại, nữ nhi cũng đang một mặt cười trên nỗi đau của người khác nhìn lấy nàng, mừng khắp khỏi bộ dáng.

Bất quá Khương mẫu trong lòng y nguyên không phục, lạnh lùng nói: "Đoán chừng là cái này cái lừa gạt trò lừa gạt thật cao minh, người khác phân rõ không ra. Những cái kia tham dự bán hàng đa cấp người không cũng giống vậy sao? Biết rất rõ ràng mình bị lừa gạt, lại chết sống không chịu thừa nhận. Ta đoán chừng, người này khẳng định là dùng cái gì Mê Hồn Trận cô hoặc nhân tâm."

Nàng nói lời này, La Thành ngẫm lại, cảm thấy cũng có đạo lý, vấn đề này, trước thông thả có kết luận, cần quan sát một hồi lại nói.

Mấy người lại tại trên đường phố đi dạo đứng lên, tận lực thu thập chứng cứ.

Đến tối thời gian, Khương Văn Tuệ mới trở lại gian phòng của mình bên trong, đóng cửa phòng, mừng khắp khỏi địa ôm gối đầu nhìn trần nhà, mặt mũi tràn đầy mỉm cười.

Lão mục tuy nhiên y nguyên không tin Trầm Đại Sur, bất quá vừa rồi, cũng đã đồng ý để cho nàng ca hát, vạn sự khởi đầu nan, rốt cục đi đến một bước này.

Chợt nhớ tới cái gì, nàng cấp tốc đem gối đầu để ở một bên, đi vào trên bàn sách cầm lấy một tờ giấy trắng cùng một cây bút chì, vẽ một nhân vật chân dung.

"Dài dạng này? Ừm! Hần là dạng này! Áo trắng, quần đen, tóc ngắn! Rất có tinh thần!" Nàng ngoẹo đầu, hồi tưởng lại vừa mới gặp người kia thời điểm, trong lòng ngọt ngào, vẽ xong về sau, không khỏi nhìn chằm chằm nhân vật kia chân dung nhìn một hồi lâu cười nói: "Ừm, ta hội nhớ kỹ người. Ân nhân!"

Thời gian trở lại Trầm Độ phía bên kia.

Buổi chiều thời điểm, Phạm đại gia quả nhiên đứng giờ đến Thiên Mệnh Các, theo hán tới, còn có một nam một nữ, đoán chừng là con của hán cùng con dâu.

"Phạm cô nương sự tình, ta nói chung suy nghĩ một chút, đại khái là tại ba ngày sau đó. Bất quá ta tuy nhiên có thể xem người, nhưng lại không thể biết hội chuyện gì phát sinh. Cho nên cần Phạm đại gia ngài nói đơn giản nói chuyện tình huống cụ thể!" Không có lãng phí thời gian, gặp bọn họ chạy tới, Trầm Độ nói thẳng.

Phạm đại gia gật gật đầu nói: "Trầm Đại Sur ngài quả nhiên là thấy cái gì, không tệ, ba ngày sau đó, cái đứa bé kia cần muốn đi một chuyến tỉnh bệnh viện làm giải phẫu, phẫu thuật xác xuất thành công không đủ ba phần. Chúng ta còn đang suy nghĩ có hay không muốn đi qua!"

"Phẫu thuật a!"

Trầm Độ thông khổ xoa xoa cái trán,

Hơi hơi thở dài, sau đó nhìn ba người nói: "Ta không có trăm phần trăm nắm chắc. Tiểu cô nương khí vận hạ xuống có chút lợi hại. Bất quá đã Phạm đại gia ngài đều đã tới một chuyến, như vậy ta nếu là chẳng quan tâm, như vậy đạo lý liên không thể nào nói nổi. Quen biết một trận, cũng coi là duyên phận, ta liền cho các người một vật đi!"

Nói, hán đem hảo vận phù cầm lấy đưa cho hán, giải thích nói: "Này phù, tên là hảo vận phù, đối Phạm cô nương có một chút tác dụng. Chú ý, phù túi không nở đánh mở, không thể ngoại nhân sờ, Linh Phù bên trên có pháp sự lưu lại máu gà, không thể ướt nhẹp, không thể hư hao, không thể gấp máu, muốn cần thả tại sạch sẽ địa phương, nếu không linh tính hoàn toàn không có!"

"Hảo vận phù?" Phạm đại gia sửng sờ.

Trầm Độ gật gật đầu: "Ừm! Mặt khác, mời phù về sau, cần phải gìn giữ lạc quan lòng tự tin hình dáng, phù không là linh đan diệu dược, mà lại có đôi khi thần thông không địch lại nghiệp chướng, ba phần thiên quyết định, bảy phần dựa vào đức sức làm, thường lưu giữ thiện niệm, làm nhiều việc thiện, dày Tích Công Đức, mới có thể hảo vận thường bạn! Tâm thành làm theo linh!"

Phạm đại gia cầm trong tay túi, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc: "Trầm, Trầm Đại Sur, chẳng lẽ ngài liền không có hán biện pháp sao? Chỉ có một cái Hộ Thân Phù, cái này có thể được không? Không khỏi quá trò đùa a?"

Hộ Thân Phù loại vật này, trên thị trường quá nhiều, mặc dù có chút người mê tín, ngẫu nhiên cũng sẽ tin những này, nhưng là từ lý trí bên trên giảng, đều biết Hộ Thân Phù cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Cho nên Phạm đại gia nửa tin nửa ngờ, cho rằng Trầm Độ là hốt du hán.

Trầm Độ giải thích nói: "Ta vừa mới nói qua, không có trăm phần trăm nắm chắc, ba phần thiên quyết định, bảy phần dựa vào đức sức làm. Tâm thành làm theo linh."

Phạm đại gia không thể làm gì, đành phải nói ra: "Vậy là tốt rồi. Chỉ mong hữu dụng, chỉ mong hữu dụng!" Nói, lại từ trong túi tiền xuất ra mấy trăm khối, kín đáo đưa cho hán.

Trầm Độ vội vàng lắc đầu cự tuyệt nói: "Phù này, là đưa cho tiểu cô nương, buổi sáng này một trăm khối, liền quyền đương mời phù dùng đi. Tiền hán, ta liền không thu, các người nếu là muốn cảm tạ ta. Các loại tiểu cô nương phẫu thuật sau khi thành công, lại đến cảm tạ ta cũng không muộn!"

Phạm đại gia gặp này, cũng không tiện lại kín đáo đưa cho hán, đành phải nói ra: "Cám ơn! Cám ơn!"

Rất nhanh, ba người liền rời đi Thiên Mệnh Các.

Các loại sau khi bọn hán rời đi, Trầm Độ triệu hồi ra trong đầu ba tấm phù? Nhìn một chút, đây là hôm qua xuất hiện công năng, trừ hảo vận phù bên ngoài, mặt khác hai tấm sự nghiệp phù cùng nhân duyên phù Trầm Độ đều không dùng qua, qua mấy ngày nếu là có người đến cầu Nhân Duyên hoặc là cầu sự nghiệp, có lẽ có thể dùng bên trên dùng một lát, qua khảo nghiệm chức năng mới.

Hán chờ một lát, liền đặc địa qua lật dưới Phạm Miêu Miêu Nhân Vật Tập, không thể không nói là, từ khi đem hảo vận phù cho Phạm đại gia về sau, Phạm Miêu Miêu khí vận giá trị xác thực đề bạt, hôm nay khí vận giá trị là hai mươi hai điểm, ngày mai là mười bảy điểm, mỗi ngày đều xác thực gia tăng 5 điểm.

Mà lại, Trầm Độ rất nhanh liền chú ý tới, Phạm Miêu Miêu đằng sau khí vận giá trị không còn là đáng sợ số không, mà chính là bị che đậy đứng lên, xuất hiện ba cái dấu hỏi.

"Đây coi như là nghịch thiên cải mệnh sao? Hết thấy đều là ẩn số?"

Trầm Độ trong lòng cảm thấy thú vị.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Vạn Hạo Nhiên cái này người bị bệnh thần kinh

Nghịch thiên cải mệnh loại vật này, quá mức mơ hồ, một người khí vận giá trị, đều là ẩn số, cho dù là hắn cũng nhìn không ra, cũng không biết đến tiếp sau có hay không chức năng mới.

Bất kể nói thế nào, Phạm Miêu Miêu vận mệnh đã không phải là xác định giá trị, hắn là sẽ phát sinh biến hóa rất lớn, chỉ mong tay nàng thuật có thể thành công.

Một ngày thời gian, cứ như thế trôi qua, Trầm Độ từ trên giường đứng lên, lại qua bên ngoài công viên nhỏ chạy một vòng mới về nhà.

Gần nhất hắn bận quá, cảm giác thể chất có chút hạ xuống, về sau cần nhiều chạy trốn mới được.

Hôm qua cho Đường Sơ Hạ phát mấy cái tin tức, bất quá cô nương kia vẫn không có để ý đến hắn.

Tại ven đường mua chút bữa sáng ăn, sau đó vừa đi tới tiểu điểm, theo danh khí càng lúc càng lớn, Micro Blog bên trên Fan số lượng cũng càng ngày càng nhiều, Trầm Độ dần dần có loại bận không qua nổi cảm giác.

Có ít người thậm chí vô luận là có hay không hẹn trước thành công, mỗi ngày đều hội định thời gian tới Thiên Mệnh Các một chuyến, so sánh tập nập xem như Chu Châu cùng Chu Hồ hai huynh đệ, cơ bản mỗi ngày đều có thể nhìn thấy bọn họ.

Tiệm bán quần áo lão bản Trương Tuyên Trạch càng thêm không cần phải nói, tiểu điểm liền ở thiên mệnh các bên cạnh, cũng không có việc gì, hắn đều sẽ ra ngoài một chuyến.

Không phải sao, sáng sớm hôm nay tới, liền thấy gia hỏa này ngồi xổm ở tiểu điểm trước trên bậc thang hút thuốc, gặp hắn tới về sau, lập tức vừa cười vừa nói: "Trầm Đại Sư, người Micro Blog nổi!"

"Ồ?" Trầm Độ sững sờ, không rõ ràng cho lắm.

Trương Tuyên Trạch lại cười híp mắt nói ra: "Người mở ra Micro Blog nhìn xem, phía trên đã nổ tung. Đêm qua chúng ta ở phía trên cùng người ta nhao nhao một đêm cái, cho đến bây giờ, còn có người ở phía trên xoát bình phong Spams đâu! Người đi lên xem một chút liền biết!"

Trầm Độ kinh ngạc, đêm qua hắn về nhà một lần liền đi ngủ, cho nên không có nhìn Micro Blog, cũng không biết phía trên chuyện gì phát sinh.

Trầm Độ cũng không do dự, vào cửa hàng về sau, liền bật máy tính lên đồ bộ Micro Blog nhìn một chút.

Nếu không nhìn không biết, xem xét giạt mình, vèn vèn một đêm thời gian, phía trên vậy mà gia tăng hơn một vạn Fan, mấy vạn đầu bình luận.

Hắn cau mày một cái, ấn mở một đầu bình luận nhìn một chút, không khỏi kinh ngạc một chút, chỉ thấy phía trên tin tức là: "Thiên Mệnh Các Trầm Đại Sư là luồng gạt, chuyên môn lừa bịp người tiền tài, hắn toán mệnh đều là giả. Tuyệt đối đừng bị hắn lừa gạt. Tên lừa đảo tên lừa đảo tên lừa đảo, đánh ngã tên lừa đảo!"

Đậu phộng!

Gia hỏa này là ai a?

Trầm Độ vội vàng ấn mở hắn bình luận nhìn một chút, phát hiện tuyệt đại bộ phận đều là câu nói này, liếc một chút nhìn sang, nhiều vô số kể, lại có mười mấy trang nhiều.

Có người tại mời Thủy Quân?

Có người tại hắc ta?

Trầm Độ không khỏi cảm thấy khôi hài, người nào như vậy có lòng dạ thanh thân cố ý tới hắc hắn?

Mặc dù nói hần đã dần dần danh tiếng lên cao, nhưng là biết tên hần người, tuyệt đại bộ phận đều tại Đại Huyền đường phố bên này, hần địa phương còn không có bận tâm đến, Micro Blog bên trên càng thêm không cần phải nói, tổng cộng bất quá là một hai ngàn Fan số lượng mà thôi, hần ép căn bản không hề làm sao qua kinh doanh, không nghĩ tới, vậy mà lại có người chạy đến hần Micro Blog đi lên hắc hần.

Đậu đen rau muống, cái này cần là bao lớn thù a?

"Ha-Ha, không sai a? Đầu đã nổ tung. Hôm qua chúng ta ở phía trên nhao nhao a nhao nhao a, kết quả bỗng nhiên toát ra một đồng người đi ra!" Trương Tuyên Trạch cười ha ha một tiếng nói ra, nhìn lấy hần: "Trầm Đại Sư, người gần nhất có phải hay không đắc tội người nào a?"

Trầm Độ liếc nhìn hần một cái, cũng cảm thấy có chút khôi hài, nghiêm túc ngẫm lại, chính mình gần đây tựa như không có có đắc tội người nào a!

Ách không!

Có một cái, cái kia chính là Vạn Hạo Nhiên cái này người bị bệnh thần kinh, nhìn thủ đoạn này, cũng là không bình thường phù hợp Vạn Hạo Nhiên loại kia cực đoan tính cách.

"Xem Tướng Đoán Mệnh, nếu có người số con rệp, chắc chắn sẽ có không thoải mái!" Trầm Độ cười nói: "Ta ngược lại thật ra biết đối phương là ai. Xem ra, ta Micro Blog trong thời gian ngắn không cách nào an bình."

Trương Tuyên Trạch nói: "Trầm Đại Sư, dạng này không được a, nhìn lấy gia hỏa phách lối bộ dáng, tuyệt bức là có thù. Đã như vậy, chúng ta cũng không thể sợ, tuyệt đối phải mắng lại a."

Hần không phải mời Thủy Quân sao? Chúng ta mắng cũng là hần Thủy Quân. Đêm qua, chúng ta cùng hần mắng một đêm, quá có niềm vui thú."

Trầm Độ gặp này, không khỏi cười một tiếng, ngẫm lại, nói ra: "Mắng lại cũng thành, không qua người ta mời Thủy Quân, chúng ta ít người, chỉ sợ mắng bất quá hần. Dù sao ta Micro Blog nhân số vẫn còn tương đối ít, đại không một lần nữa đối một cái là được! Không cần cùng hần so đo!"

Trương Tuyên Trạch vội vàng khoát tay nói: "Trầm Đại Sư, không thể sợ, tuyệt đối không thể sợ. Gia hỏa này, hôm nay ta đã cùng hần chơi lên."

Trầm Độ quét bình luận vài lần, không thể không nói, cái này Trương Tuyên Trạch vẫn là rất giảng nghĩa khí, phía trên xác thực có không ít bình luận đều là theo đối phương mắng nhau, không chỉ có chỉ là hần, tựa hồ hần còn phát động mặt khác một số người.

Trầm Độ ngẫm lại, cười nói: "Người đầu tiên chờ chút đã, ta hỏi một chút tình huống!" Nói, cũng không do dự, trực tiếp cho Đỗ Sở Sở gọi một cái Wechat điện thoại.

Điện thoại vang hai tiếng, rất nhanh liền kết nối, xuất hiện một cái lời nhắn thanh âm: "Uy? Ai vậy?"

"Thiên Mệnh Các, Trầm Độ!" Trầm Độ không có khách khí, trực tiếp báo lên tính danh nói ra: "Đỗ cô nương, cái kia Vạn Hạo Nhiên đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra a? Tại sao phải chạy đến ta Micro Blog bên trên nào? Đây là muốn không có chơi không có sao?"

"Vạn Hạo Nhiên?" Bên kia tựa hồ kinh ngạc một chút, bỗng nhiên khẽ cười một tiếng: "Úc! Ta nhớ tới người là ai, người không phải liền là Thiên Mệnh Các cái kia Trầm Độ Trầm Đại Sư sao? Hôm nay là thổi ngọn gió nào a? Lại có khoảng không gọi điện thoại cho ta?"

Trầm Độ thờ dãi nói: "Ta vốn là không rảnh. nhưng là cái kia Vạn Hạo Nhiên giống như muốn không có chơi không có. Người đừng nói cho ta, người không biết!"

Đỗ Sở Sở sững sờ một chút: "Làm sao rồi? Hần lại thế nào à nha?"

Trầm Độ giải thích nói: "Gia hỏa này không công khai đến, đến âm, mời Thủy Quân oanh tạc ta Micro Blog, tính chất quá ác liệt."

Đỗ Sở Sở kinh ngạc, lập tức nói: "Người chờ một chút, ta xem một chút!" Nói, liền không có âm thanh, chờ một lúc, nàng thanh âm mới lại vang lên, mang theo nồng đậm ý cười: "Cái này cũng có chút chơi vui. Hần đoán chừng là đã đem người hận lên."

Trầm Độ nhún nhún vai: "Ta biết ta tuy nhiên hận người ghen ghét, để hần xuống đài không được, nhưng là hần cũng không cần thiết như vậy đi? Cái này liền có chút lòng dạ hẹp hòi."

Đỗ Sở Sở cười khanh khách nói: "Vạn Hạo Nhiên ta là quản không. Hần người này so sánh bướng bỉnh, tính cách vẫn còn tương đối cực đoan, bằng không, ta cũng sẽ không chứng mất hần. Nếu không, ta muốn giúp người nói một câu? Ta muốn theo người giảng tốt, người này hiện tại căn bản liền không chịu để ý đến ta. Có chút ngạo kiều."

"Hần còn ngạo kiều?" Trầm Độ sững sờ.

Đỗ Sở Sở nói: "Đúng vậy a! Tuy nhiên buồn nôn, nhưng là đại khái là đừng nên xem thường người nghèo yếu loại hình, cho là ta lui hần cười, là xem thường hần. Cho nên không chỉ là người, hiện tại hần đem ta cũng hận lên, nói không chừng về sau có một ngày, hần bỗng nhiên thăng chức rất nhanh, hội chạy về đến đánh ta mặt."

Trầm Độ nghe nói, không khỏi dờ khóc dờ cười, chính mình đến tốt cùng trên chọc một cái dạng gì người a? Ba tuổi tiểu hài tử?

PS: Có bằng hữu đã thấy, thực sách này trước kia mở qua một lần đầu, kia chính là ta sách cũ Nhân Vật Tập, chỉ bất quá khi đó nội dung cốt truyện không đúng, Ngón Tay Vàng không đúng, nhân vật cũng không đúng, cho nên liền gãy mất, không có tiếp tục đăng chương mới, hiện tại bản này Tân Thư, là tại sách cũ trên cơ sở làm được. Thiết trí cái mới nội dung cốt truyện, nhân vật cùng Ngón Tay Vàng, hoan nghênh mọi người sưu tầm.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Ngài Micro Blog nổ

Ngẫm lại, tạm thời cũng không cần qua quản hắn, Micro Blog trên người số còn thiếu, đối với hắn ảnh hưởng không là rất lớn, có thể chú ý hắn, đại bộ phận đều là trong hiện thực tin tưởng hắn người, cái này Vạn Hạo Nhiên nói bữa đồ tội lung tung, chỉ sợ sẽ không có kết quả gì tốt.

"Người giúp ta muốn nói một câu đi, gia hỏa này, đoán chừng thật muốn cùng ta chơi lên." Trầm Độ dở khóc dở cười nói: "Ta ngược lại thật ra không sợ hắn, chỉ là hơi có chút buồn nôn!"

"Ách, được được!" Đỗ Sở Sở vội vàng nói.

Phiếm vài câu, liền cúp điện thoại, Trầm Độ lúc này mới quay đầu lại đối Trương Tuyên Trạch nói: "Lúc trước qua tới một cái khách hàng, gia hỏa này, ưa thích đến âm. Mọi người không cần để ý hắn!"

"Vậy chúng ta muốn hay không mắng lại?" Trương Tuyên Trạch nói ra: "Gia hỏa này quá ác liệt, rõ ràng cũng là mở mắt nói lời bịa đặt, gọi nước bẩn, muốn làm hỏng Trầm Đại Sư người danh tiếng, tuyệt đối không thể khinh xuất tha thứ hắn."

Trầm Độ ngẫm lại, cảm thấy cũng đối nói: "Có rảnh liền mắng vài câu đi, bất quá thả hắn ở phía trên cũng không có cái gì, đại không, ta thay cái Micro Blog là được!"

"Tuân lệnh, ta qua chào hỏi nhân thủ qua! Đã muốn làm, chúng ta liền oanh oanh liệt liệt làm, trước đem bọn hắn đánh ngã lại nói, Trầm Đại Sư, chúng ta cùng người thế nhưng là đứng một bên." Trương Tuyên Trạch cười lớn một tiếng, hướng phía bên ngoài đi đến.

Trầm Độ một lần nữa ngồi trở lại trên chỗ ngồi, ngẫm lại, phát một đầu mới Micro Blog, Micro Blog bên trên chỉ có hai chữ, vô đề thêm ba cái dấu chấm than.

Gặp được loại chuyện này, không cần thiết giải thích quá nhiều, đã đối phương muốn tại Micro Blog bên trên chơi, như vậy không ngại cùng hắn chơi mấy lần, dù sao cũng sẽ không xảy ra cái đại sự gì.

Quả nhiên, Micro Blog vừa mới phát sau khi ra ngoài, phăng phát tài liệu chuẩn chính mình sẽ không trầm mặc, một đồng lớn bình luận xoát xoát xoát dưới xuất hiện, cơ hồ đều là thống nhất tên lừa đảo tên lừa đảo, lừa bịp người tiền tài loại hình.

Trầm Độ đơn giản quét mắt một vòng, cảm thấy khôi hài, lại phát một đầu Micro Blog nói: "Vạn tiên sinh, đừng nên xem thường người nghèo yếu. Ngày khác ta Thiên Mệnh Các nếu là thắng chức rất nhanh, nhất định bắt ngươi là hoi!"

Phát hướng đầu này Micro Blog, Trầm Độ không khỏi cười, đột nhiên cảm giác được chính mình cũng Trung Nhị không ít?

Quả nhiên ứng câu nói kia, vĩnh viễn không muốn theo một cái thuần dân độn tranh luận, bởi vì hắn sẽ đem người IQ kéo đến cùng hắn một cái mức độ, sau đó dùng hắn nhiều năm khi dân độn phong phú kinh nghiệm đánh bại người.

Bất quá nghiêm túc ngẫm lại, cũng không có cái gì, dù sao hắn tạm thời cho là nói đùa, không cần quá để ý.

"Tên lừa đảo, tên lừa đảo, tên lừa đảo! Đại Huyền đường phổ Thiên Mệnh Các Thầy Bói là một cái lừa gạt!"

"Lừa bịp người tiền tài, đạo trời không tha."

"Mọi người nghe kỹ, ta bị cái này cái lừa gạt dối mấy ngàn khối tiền, mọi người tuyệt đối không nên đi vào."

Xoát xoát xoát mấy lần, Micro Blog thượng bình luận cấp tốc gia tăng, liên miên bất tận.

Tốt a!

Toàn bộ đều là tại hấn mới Micro Blog phía dưới bình luận, trong nháy mắt, liền nhiều hai ba mươi từng cái từng cái, xoát địa một chút, lại nhiều hai ba mươi đầu.

Gia hỏa này, rõ ràng đã cùng hấn hoàn toàn mào bên trên.

Trầm Độ quét vài lần, đang muốn về vài câu, lúc này, bên ngoài lại một thanh âm xuất hiện: "Ha-Ha, Trầm Đại Sur, người Micro Blog nổ!"

Còn không có gặp người, liền đã nghe được thanh âm, Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, không phải cái kia Chu Châu còn có ai? Chỉ gặp trong tay hấn chính cầm điện thoại di động.

Trầm Độ gật đầu nói: "Có cái Trung Nhị Thiếu Niên tại quấy đục nước, gia hỏa này đoán chừng là mời Thủy Quân đến oanh tạc ta. Bất quá cũng không cần để ý hấn."

"Trầm Đại Sur, này muốn ta mắng hấn sao?" Chu Châu cười ha ha một tiếng.

"Nếu là người có thời gian lời nói, mắng một mắng cũng không sao!" Trầm Độ cười nói, nhún nhún vai: "Dù sao ta là không có bao nhiêu thời gian qua để ý đến hấn."

Chu Châu cười nói: "Vừa mới ta theo tuyến trạch thông khí, gia hỏa này giới nước bản vậy mà giới đến Trầm Đại Sur ngài trên thân đến, tuyệt đối không thể nhịn. Chẳng lẽ hấn cũng không biết, ngài là chúng ta Đại Huyền đường phổ Thần Tài sao? Không được, tuyệt đối không thể để cho hấn âm mưu đạt được. Chờ một lúc, ta lập tức tìm người mắng về hấn. Thua người không thua trận."

Trầm Độ không khỏi cười một tiếng, nhìn một cái, người ta tuần này châu vẫn là giăng nghĩa khí nha,

Cho nên nói, nhân duyên nhất định phải tốt, bằng hữu nhất định phải nhiều.

Khác không nói, Trầm Độ tại Đại Huyền tên phổ âm thanh, tuyệt đối là thỏa thỏa, dù cho cái này Vạn Hạo Nhiên mời Thủy Quân, chỉ sợ cũng không bay ra khỏi bao lớn sóng tới.

Phiếm vài câu, Chu Châu liền cười ha ha lấy đi, đoán chừng là qua tìm người qua.

Trầm Độ lúc này cũng không lo được nhìn Micro Blog, bởi vì hôm qua hẹn trước khách nhân, đã lục tục ngo ngoe vào cửa, theo danh khí càng lúc càng lớn, tham dự hẹn trước người cũng càng ngày càng nhiều, hấn dần dần đã có bận không qua nổi cảm giác, chỉ sợ không lâu sau, liền cần mời một trợ lý hỗ trợ.

"Trầm Đại Sur, ngài Micro Blog nổ! Phía trên thật nhiều người đang mắng đầu!" Sát vách Vương đại mụ đi tới cười nói.

"Trầm Đại Sur, ngài lại đắc tội người sao? Ha-Ha, từ khi người mở tiệm bắt đầu, mỗi ngày đều có chuyện a. Dạng này quá thú vị." Bên cạnh Internet Coffee chủ tiệm Lâm có đức cũng vừa cười vừa nói, một mặt hí ngược.

"Lần này lại là người nào? Như thế nổi giận?" Hạo ánh sáng luật sư sự vụ sở Vương Tú Hà cũng hỏi, một mặt lo lắng.

"Không có việc gì không có việc gì, một cái Trung Nhị Thiếu Niên a!" Trầm Độ vội vàng khoát tay cười nói.

"Người này quá ác liệt, vậy mà xoát bình phong, thúc thúc có thể nhẫn, thậm chí không thể nhịn!"

Theo thời gian chuyển dời, người từng trải càng ngày càng nhiều, trừ hôm qua hẹn trước người bên ngoài, đại bộ phận đều là phụ cận láng giềng, đoán chừng là bởi vì Trương Tuyên Trạch cùng Chu Châu quan hệ, đặc địa tới ân cần thăm hỏi một chút, vấn đề này có chút làm, mọi người đoán chừng cũng là lần đầu tiên gặp, cho nên hơi hiếu kỳ Trầm Độ phản ứng, gặp hấn không có bao nhiêu tức giận về sau, mới yên tâm lại.

"Chúng ta qua mắng về hấn!"

"Đúng đúng đúng, chúng ta mắng về hấn!"

Mọi người lập tức cười rộ lên, lấy điện thoại di động ra bắt đầu mắng lại.

Trầm Độ mọi người nhiệt tình như vậy, không khỏi cảm thấy có chút ngoài ý muốn, vội vàng cười nói: "Cảm ơn, cảm ơn!" Đem mọi người đưa đi, lúc này mới quét một chút Micro Blog.

Quả nhiên, bên trong thật nhiều mắng lại thanh âm.

Xem ra, chính mình Micro Blog trong thời gian ngắn sẽ không bình tĩnh, cũng không biết sau cùng hội nào thành trình độ gì.

Trầm Độ một vừa nhìn bình luận, một bên chờ khách người vào cửa, lúc này, bỗng nhiên nhảy một cái tin tức phát đến Trầm Độ Wechat bên trên: "Trầm Đại Sur, ta báo danh tham gia Giọng Hát Hay!"

Trầm Độ xem xét, nguyên lai là cái kia Khương Vân Tuệ, kinh ngạc hỏi: "Nhanh như vậy liền báo danh tham gia? Người không muốn suy nghĩ một đoạn thời gian sao?"

"Ta đã nghĩ kỹ, hiện tại trước báo danh, cuối tuần qua bình chọn, ta có một tuần thời gian huấn luyện!" Khương Vân Tuệ phát một cái vẻ mặt vui cười nói ra: "Ta đã nghĩ kỹ phải nên làm như thế nào. Trầm Đại Sur, ta hẳn là sẽ thành công đúng không?"

Trầm Độ hỏi: "Cuối tuần mấy cái?"

"Cuối tuần ba!" Khương Vân Tuệ trả lời.

Trầm Độ lập tức nhìn xem nàng Nhân Vật Tập, cuối tuần Tam Khí vận giá trị ở vào thời đỉnh cao, không khỏi gật đầu nói: "Tốt, cuối tuần 3h ở giữa không tệ, hẳn là có thể tuyển chọn, chúc người kỳ khai đắc thắng!"

"Cám ơn Trầm Đại Sur, ta nếu là tuyển chọn, ta trở về mời người ăn cơm!" Khương Vân Tuệ lại phát tới một cái vẻ mặt vui cười.

, cầu đề cử

Truyện được covert bởi ๑Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Muốn trị 1 trị hấn mới được

Cả ngày Micro Blog đều không có ngừng qua.

Giữa trưa thời điểm, Đỗ Sở Sở tới một chuyến, nàng cũng khuyên không Vạn Hạo Nhiên, dùng nàng lại nói, chính là người này cũng đem nàng hận lên, căn bản liền không giống gặp nàng.

Bất quá nhao nhao về nhao nhao, nguyên bản so sánh quanh quẽ Micro Blog, trong nháy mắt liền náo nhiệt lên, cũng gia tăng không ít Fan.

Trầm Độ ngẫu nhiên nhìn rồi thời điểm hội ở phía trên về một câu, nếu là không có thời gian, liền lười nhác quản, người này đoán chừng cũng là kim nén một cô khí, không có nơi khác phát mà thôi, qua một đoạn thời gian về sau, hẳn là liền sẽ mai danh ẩn tích.

Dù sao chú ý hấn Micro Blog đều là sắt phẩn, cũng lười qua làm quá nhiều giải thích.

Một ngày thời gian, cứ như thế trôi qua, ngày thứ hai tỉnh lại, Trầm Độ mở ra Micro Blog nhìn một chút, phía trên y nguyên cãi nhau.

Hắn ngẫm lại, trực tiếp đem bình luận đóng, lười phải tiếp tục cùng hấn sào lai sào khứ, không có ý nghĩa.

Đóng bình luận về sau, Micro Blog trong nháy mắt quanh quẽ rất nhiều.

"Trầm Đại Sur, người làm sao đem bình luận đóng?" Tương Tuyền Trạch đi vào trong điểm hỏi, đoán chừng vừa mới online.

Trầm Độ cười cười: "Không cần thiết tiếp tục cùng hấn hung hăng càn quấy xuống dưới, ta một chiều toàn bộ giải quyết vấn đề. Vô luận là Thủy Quân cũng tốt, cái gì ngu ngu xả thần cũng được, toàn đều không cần để ý. Có gan liền mặt đối mặt tới."

Tương Tuyền Trạch lại cười: "Hắn đoán chừng không dám xuất hiện tại Đại Huyền đường phố. Nếu là hắn xuất hiện, ta không phải gỡ hấn mấy cây gây không thể."

Cái này người vẫn là rất giảng nghĩa khí, không gây chuyện, nhưng là cũng không sợ sự tình, Trầm Độ mỉm cười, đem hấn đánh trước trở lại qua.

Buổi sáng tại trong tiệm đợi một hồi, ngẫu nhiên nhìn xem Micro Blog, phía trên tin tức đã rất ít, cái này Vạn Hạo Nhiên quả nhưng đã hơi thờ trông ngẩn cò, Trầm Độ ngược lại là nghĩ hần trực tiếp tới Thiên Mệnh Các, lời như vậy, Trầm Độ có là biện pháp trị hần, bất quá đối phương không đến, cũng không có cách nào.

Buổi sáng cho người ta nhìn mấy lần tướng, giữa trưa thời điểm nghỉ ngơi hai giờ, qua phụ cận nhà hàng nhét đầy cái bao tử, song khi hần lần nữa, trở lại Đại Huyền đường phố lúc lại, tiểu cửa tiệm y nguyên có người đang chờ đợi, hồi hã.

"Trầm Đại Sư, sự tình làm lớn chuyện, người kia tại bản địa diễn đàn cùng bài viết bên trong phát tốt nhiều thiếp mời a!" Vừa vừa đi vào môn, Trương Tuyên Trạch lập tức kêu lên: "Hần chính đang khắp nơi xấu hổ Trầm Đại Sư ngài danh tiếng, người xem một chút, hần còn phát Truyền Đơn!"

Nói, chỉ gặp Trương Tuyên Trạch từ trong túi áo lấy ra một tờ Truyền Đơn đưa cho hần.

Trầm Độ tiếp đi tới nhìn một chút, tiêu đề viết vài cái chữ to: "Đại Huyền đường phố Thiên Mệnh Các Trầm Đại Sư toán mệnh lừa bịp người tiền tài, đạo trời không tha."

Tại tiêu đề phía dưới, còn có từng dãy chữ nhỏ, kể vài đoạn tiểu cổ sự, đoạn thứ nhất nói là hần gạt người mười mấy vạn, cái thứ hai cổ sự là hần hốt du không biết thiếu nữ, lừa gạt người thân thể, đoạn thứ ba là giảng hần nói đồ vật như thế nào như thế nào làm bộ.

Từng hàng nhìn sang, Trầm Độ trong lòng nhất thời cảm thấy nổi nóng, nhìn xem Trương Tuyên Trạch, phát hiện trong tay hần cầm không chỉ có chỉ một trương.

"Phụ cận đường đi đều bị phát ra, vừa mới ta ra ngoài đi dạo một chuyến, phát hiện hần mời người ở bên ngoài phát những vật này!" Trương Tuyên Trạch giải thích nói.

Nghe Trương Tuyên Trạch kiểu nói này, Trầm Độ trong lòng nhất thời giận.

Tại Micro Blog bên trên nói xấu hần không có việc gì, dù sao hần Micro Blog người xem không nhiều, nhao nhao không ra vóc dáng xấu diễn mao đến, mà bây giờ phát Truyền Đơn, Biên Soạn người một số giả dối không có thật sự tình, nói xấu hần danh tiếng, cái này không bình thường buồn nôn.

Nghĩ vấn hần năng lực không có cái gì, hần có là bản sự biểu hiện rõ ràng, nhưng là hần buồn nôn nhất cũng là nghĩ vấn nhân phẩm hần.

Thấy chung quanh không ít người đều tại dị dạng nhãn quang nhìn lấy chính mình, Trầm Độ thầm cười khổ, sớm biết liền không lẫn vào Đồ Sở Sở sự tình.

Người này, theo thuốc cao da chó không sai biệt lắm, đơn giản cũng là chơi xỏ lá.

Xem ra, muốn trị một chút hần mới được.

Đồ Sở Sở đoán chừng cũng biết chuyện này, không đến bao lâu, chiếc kia quen thuộc xe con liền ở thiên mệnh các cửa trước dừng lại.

"Trầm Độ, không bình thường thật có lỗi!"

Mặc dù nói lần thứ nhất gặp được nàng thời điểm, cô nương này một bộ lòng cao hơn trời bộ dáng, nhưng là tiếp xúc cũ phát hiện,

Nàng thực vẫn là rất thành khẩn, chỉ ít đang nói xin lỗi lấy phương diện, đến so sánh sáng khoái.

Này có trời mới biết hần nổi giận về sau, liền trực tiếp lái xe tới xin lỗi.

"Vấn đề này người cảm thấy nên xử lý như thế nào?" Trầm Độ cũng không khách khí, trực tiếp nhìn qua nàng hỏi hỏi: "Người này, ta chỉ sợ không phải trị một chút hần không thể."

Đồ Sở Sở nói: "Ta cũng không biết nên làm cái gì? Hần hiện tại không muốn gặp ta. Vừa mới ta qua nhà hần tìm hần, kết quả bị hần mụ mụ mắng ra, làm cho ta khoảng chừng không phải người."

"Ồ?" Trầm Độ sững sờ.

Đồ Sở Sở chống cằm, một bộ đau răng bộ dáng, không bình thường ưu sầu: "Cho là ta không cho bọn hần nhà mặt mũi, cho nên, bọn họ người một nhà này đều không chào đón ta. Mẹ ta còn kém chút cùng hần mẹ âm ỉ lên!"

Trầm Độ xem xét, không khỏi cười nói: "Người cũng là một cái kỳ hoa!"

Đồ Sở Sở liếc nhìn hần một cái, cũng không có phản bác, thờ dài nói: "Người không phải Thánh Hiền ai có thể không qua? Nói tóm lại, chuyện này, ta giúp người bãi bình. Hần không phải phát Truyền Đơn sao? Ta cũng mời người phát Truyền Đơn, đã hần muốn cùng người mao bên trên, vậy ta cũng cùng hần mao bên trên. Ta cũng không tin, ta trị không cái này Vạn Hạo Nhiên!"

"Nhìn hần này mặt hàng, người chỉ sợ thật đúng là trị không hần!" Trầm Độ lắc đầu cười nói: "Tính toán, vấn đề này, ta có biện pháp giải quyết. Người giúp ta cho hần truyền một câu, ngày kia, hần Vạn Hạo Nhiên có họa sát thân. Nhìn hần có tin ta hay không!"

"Họa sát thân?" Đỗ Sở Sở sững sờ.

Trầm Độ thu tay lại, bình tĩnh nói: "Không tệ. Ta là toán mệnh, cái này Vạn Hạo Nhiên mệnh lý ta xem qua, gần nhất đi đều là Vận rủi, đặc biệt là ngày kia, họa sát thân rất rõ ràng, hấn không phải là muốn nói xấu ta sao? Vậy ta cho hấn nói một câu có đúng hay không."

Đỗ Sở Sở ngơ ngẩn, ngơ ngác nhìn lấy Trầm Độ, mở to con mắt: "Thật có a?"

Trầm Độ cười nói: "Có phải là thật hay không ngày kia liền biết rõ, ngươi trực tiếp nói với hấn là được. Mặt khác, không chỉ có chỉ là ngày kia, mà lại ngày kia, đại ngày kia!"

Hấn theo tay cầm lên một quyển sách, khoe miệng vạch ra nhàn nhạt trào phúng: "Người quang minh chính đại không làm chuyện mờ ám, người thật không đánh lừa dối, ta điểm là sai lầm, phá là Nhân Kiếp, hiểu được là Thiên Mệnh. Cái này Vạn Hạo Nhiên cũng trốn bất thể Đạo Luân Hồi. Hấn nếu không tin, có loại đừng đến gặp ta."

Đỗ Sở Sở nghe nói, lập tức cười rộ lên.

Vấn đề này, càng ngày càng khôi hài, nếu như Trầm Độ nói là thật, lớn như vậy ngày kia, cái này Vạn Hạo Nhiên khẳng định có họa sát thân.

Đến tốt cùng gặp được cái gì, còn không biết, nhưng là có thể khẳng định là, đi qua Trầm Độ kiểu nói này, Vạn Hạo Nhiên nhất định sẽ sợ hãi.

Vạn Hạo Nhiên thật hoài nghi Trầm Độ không có bản lĩnh sao?

Đỗ Sở Sở cảm thấy chưa hấn, đi qua ngày đó ở trên trời vui siêu thị sự tình về sau, dù cho Vạn Hạo Nhiên tại cổ chấp, trong lòng chỉ sợ cũng phải nửa tin nửa ngờ.

Bởi vì lần kia Trầm Độ biểu hiện quá mức thần kỳ, đơn giản có thể tính được Thần hồ Thần,

Cái gì là Gia Cát Thần Toán? Đây chính là Gia Cát Thần Toán.

Cho nên, Vạn Hạo Nhiên nghe nói về sau, nhất định sẽ sợ hãi, nếu là ứng nghiệm, khủng hoảng cũng có thể, đến lúc đó, ai cũng không biết hấn có thể hay không kéo xuống mặt mũi tới gặp Trầm Độ.

Hồi tưởng lại, cái này Vạn Hạo Nhiên là Đào Hàm cho mình nhảy a.

Truyện được covert bởi ๕Đản ๕

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Bản thân 1 hướng bất trắc người tư ẩn

"Thành, chờ một lúc trở về, ta cho hấn nói một câu!" Đỗ Sở Sở cười nói: "Tuy nhiên không nhất định có thể buộc hấn tới gặp ngươi, nhưng là có thể khẳng định là, những truyền đơn này hấn khẳng định hội thu hồi qua. Tiểu tử này ngoài miệng nói không tin mệnh, nhưng là thân thể vẫn là rất thành thật, ta đối với hấn quá quen thuộc."

Trầm Độ lại cười nói: "Ngươi yên tâm, hấn khẳng định sẽ đến gặp ta. Ngươi nói với hấn, ta biết hấn năm nay hai mươi ba tuổi, thích mặc quần hồng sắc, yêu thích là đánh Game Online, chán ghét ăn táo. Mặt khác, ta còn biết hấn một cái không bình thường kỳ lạ yêu thích. Gia hỏa này, ta cũng không tin trị không hấn."

Đỗ Sở Sở nghe nói, nhất thời đầy mắt kính ngạc.

Nhân Vật Tạp bên trong tin tức, trừ tuổi tác giới tính cùng chức nghiệp bên ngoài, còn có một cặp tin tức, bên trong bao quát ưa thích cá nhân, thường nói, động tác thói quen cùng chán ghét đồ, vật loại hình.

"Bản thân luôn luôn bất trắc người tư ẩn, bất quá nha, đã vị này Vạn tiên sinh như thế bất nhân, vậy cũng đừng trách ta bất nghĩa!" Trầm Độ cười nhạt nói.

"Người cái tên này, càng ngày càng mơ hồ!" Đỗ Sở Sở cười nói: "Thành, ta lập tức trở lại nói với hần, nhìn hần tới hay không!"

"Úm!" Trầm Độ gật gật đầu.

"Bất quá ——" Đỗ Sở Sở chợt nhớ tới cái gì, lập tức cười híp mắt nhìn qua hần: "Người có phải hay không cũng đã đem ta nhìn thấu? Biết ta thích gì? Yêu thích là cái gì? Thời gian nào số con rệp?"

Trầm Độ cười nói: "Ta nói đã nhìn thấu, người tin không?"

"Ta tin a!" Đỗ Sở Sở lập tức nói.

Trầm Độ cười rộ lên: "Đã như vậy, Đỗ cô nương còn nhiều hỏi cái gì? Bi nhân có thể đo đồ, vật cũng không nhiều, nhưng là ưa thích cá nhân loại hình, thực sự có thể với từ mỗi người phong cách hành sự bên trong, hơi phỏng đoán một hai. Khác nhau là, ta có nguyện ý hay không phỏng đoán a."

Đỗ Sở Sở cười nói: "Người càng ngày càng mơ hồ! Nói như vậy, ta cũng không dám cùng người ở lâu, sợ hãi người đem ta liếc một chút xem thấu!"

Trầm Độ mỉm cười, không nói gì, lần nữa làm một cái mời chữ.

Đỗ Sở Sở cũng không nói thêm gì, quay người đi.

Chờ nàng sau khi rời đi, Trầm Độ mới quay đầu đối Trương Tuyên Trạch bọn người nói lời cảm tạ cười nói: "Đa tạ Trương tiên sinh cùng Trương tiên sinh nhắc nhở, xem ra, sẽ không có nhiều chuyện lớn."

"Hần nhất định trở lại tới sao?" Trương Tuyên Trạch hỏi.

Trầm Độ cười cười: "Chỉ ít có tám mươi phần trăm. Bởi vì hần không thể không tin ta. Đương nhiên, cũng không bài trừ hần sẽ chết chống đến, căn bản kéo không xuống mặt. Đến lúc đó, đoán chừng hội càng thêm chơi vui."

"Ồ?" Trương Tuyên Trạch mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, không rõ ràng cho lắm.

Trầm Độ cười nhạt giải thích nói: "Người đi lên Vận rủi đến, sẽ không có chơi không, không biết khi nào về đình chỉ. Vị này Vận tiên sinh, rõ ràng cũng là một cái kỳ hoa bên trong kỳ hoa. Dù cho trước mấy ngày khả năng kéo không xuống mặt tới, nhưng là qua mấy ngày, khẳng định liền nhìn không được. Ta đoán, cũng là hần sai lầm."

Trương Tuyên Trạch gặp hần nói như vậy, nhất thời cười rộ lên, càng ngày càng cảm thấy tiệm này thú vị.

Mà tại một bên khác, Đỗ Sở Sở rời đi Thiên Mệnh Các sau ước chừng qua ba giờ thời gian, Hạ Hải Thị Thành Nam, một tòa có chút hào hoa biệt thự bên trong.

Vạn Hạo Nhiên mặt đen lên, chăm chăm điện thoại di động bên trong tin tức, thần sắc âm tình bất định.

Tin tức là thông qua Wechat phát tới, chỉ có chút ít vài câu, cũng không nhiều lời nói, nhưng là bên trong nhưng lại có một cái phi thường trọng yếu tin tức.

Mấy lần trước, liên tục theo dõi phương đụng mấy lần, toàn bộ đều là ăn thiệt thòi, nguyên bản định tốt hôn sự cũng bị đối phương quấy nhiễu, Vạn Hạo Nhiên trong lòng cực kỳ nuốt không trôi một hơi này, không phải tại trên người đối phương tìm về mặt mũi không thể, cho nên biến mỗi một ít người quấy nhiễu đối phương Micro Blog.

Vô luận là có hay không có thể thành công, hần không phải tại trên người đối phương lấy lại danh dự tới.

Nhưng mà mấy câu nói đó phát qua về sau, sắc mặt hần nhất thời hắc chìm không ít.

"Ngày kia có mạch máu tai ương? Còn có ngày kia? Đại ngày kia?" Vạn Hạo Nhiên nheo mắt lại, thần sắc ngưng trọng.

Cứ việc trong lòng cực kỳ không nguyện ý tin tưởng, nhưng là kinh lịch mấy lần sự tình về sau, hoặc nhiều hoặc ít đều biết đối phương thật có như vậy một chút xú bản sự,

Bằng không, Thiên Mệnh Các cũng sẽ không Hóa nhanh như vậy.

Trên thực tế, hần cũng từng điều tra qua Thiên Mệnh Các.

Nhà này toán mệnh cửa hàng khai trương đến nay, đã không kém nhiều nhất 1 tháng, bị người kia nhìn qua ít người nói có hơn trăm người, nhưng mà đạt được kết quả, cơ hồ là trăm phần trăm xác suất trúng.

Nhìn nhân duyên, nhìn sự nghiệp, nhìn khí vận.

Vô cùng chuẩn xác.

Một ít lão nhân tin tưởng những này, cho nên đem người này nhìn thành đệ nhất kỳ nhân Gia Cát Thần Toán, tôn thờ, Vạn Hạo Nhiên trong lòng tuy nhiên xem thường, nhưng là nhưng lại không thể không tin tưởng, người này lời nói tại Đại Huyền đường phố bên kia xác thực có uy tín.

Vậy mà lúc này, tin tức này phát tới về sau, Vạn Hạo Nhiên trong lòng trong nháy mắt kinh nghi bất định, cầm điện thoại di động lên, lại buông xuống, khẽ cắn môi, lại lần nữa cầm lên mở ra Wechat, muốn xóa bỏ phía trên nói chuyện phiếm ghi chép, nhưng mà đến sau cùng, vẫn là không có điểm kích xóa bỏ.

Trong lòng không có tồn tại bức bối, Vạn Hạo Nhiên lúc này, chỉ muốn chửi ầm lên một câu.

Khó trách hẳn cảm giác mình trong khoảng thời gian này mọi việc không thuận.

Không chỉ có sinh ý chịu ảnh hưởng, mà lại hôn ước đều hủy bỏ, trước mấy ngày theo đối phương đánh cược thời điểm, càng thêm thua mấy ngàn khối tiền.

Mặc dù nói mấy ngàn khối tiền đối với hẳn mà nói, bất quá là món tiền nhỏ, nhưng lại đã có thể nhìn ra được dấu hiệu, mà ngày sau, ngày kia, đại ngày kia. . .

"Người này, nếu là số con rệp đến, sẽ không về không, ai cũng không biết thời gian nào hội kết thúc. . ."

Ta tào mẹ nó!

Vạn Hạo Nhiên bỗng nhiên nhìn thấy một trương giống như cười mà không phải cười mặt chính tại nhìn mình chăm chăm, mang theo nồng đậm trào phúng cùng xem thường.

Đối phương bây giờ nói ra những tin tức này, rõ ràng là muốn đem hẳn Nhất Quân, hơn nữa còn là trắng trợn tương quân, không thể không nói, câu nói này, vẫn là vô cùng có đe dọa lực, cho nên Vạn Hạo Nhiên nhìn thấy về sau, mặt trong nháy mắt hắc.

Hắn tin tưởng sao?

Hắn khẳng định không nguyên ý tin tưởng a.

Cho nên, cái này cũng có chút buồn nôn, thực sự quá ác tâm.

Vạn Hạo Nhiên lần nữa cầm điện thoại di động lên, muốn đem phía trên tin tức xóa bỏ, nhưng là theo rất lâu, cuối cùng vẫn không có xóa bỏ.

"Hạo Nhiên ca, Truyền Đơn chúng ta đã phát xong, còn cần thêm ấn sao?" Một thanh âm từ bên ngoài truyền tới, người không tới, thanh âm tới trước, nguyên lai là hẳn chó săn Trương Hạo hiên.

"Đường Minh đường phố, hướng bắc nhai, yên ổn đường phố, chúng ta đều phát. Hiện tại còn thừa lại bình quế đường phố bên kia!" Trương Hạo hiên cười ha ha nói, không bình thường đặc ý: "Truyền Đơn bên trong đồ, vật rất thú vị, rất nhiều người nhìn đều cảm thấy không bình thường phần nộ, muốn qua Đại Huyền đường phố bên kia tìm người kia phiền phức đây. Hạo Nhiên ca, lần này người này khẳng định đến đi đường!"

Đi đường?

Chạy em gái nguoi đường a!

Nguyên bản làm ra mời người phát Truyền Đơn một bước này, xác thực là muốn lấy lại danh dự, cho đối phương làm điểm phiền phức đến, tốt nhất có thể buộc hẳn chuyển ra Đại Huyền đường phố, cách mình càng xa càng tốt, vậy mà lúc này, Vạn Hạo Nhiên trong nháy mắt cảm giác giống như bị người hung hăng đùa cợt một phen.

Phát Truyền Đơn? Tại Micro Blog bên trên chửi rửa?

Đối phương căn bản liền không chút nào để ý, chỉ cần đối phương không thêm để ý, như vậy dù cho động tác lại lớn cũng vô dụng.

Mấu chốt nhất là, chính mình tốn hao nhiều như vậy tinh lực, mời nhiều người như vậy, nện nhiều tiền như vậy, nhưng mà nháo đến sau cùng, đối phương trực tiếp tứ lạng bạt thiên cân, tương quân.

Loại cảm giác này, còn chưa đủ buồn nôn sao?

"Đình chỉ, tạm thời đình chỉ!" Vạn Hạo Nhiên mặt đen lên nói ra, có chút nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng cực kỳ không phục.

, cầu phiếu đề cử

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: dạ dày giống như có chút không thoải mái?

"A? Hạo Nhiên ca, vì cái gì a?" Trương Hạo hiên hỏi.

"Không có vì cái gì, người đi về trước đi, ngày mai lại đến, không, ngày kia tại tới!" Vạn Hạo Nhiên lạnh lùng nói.

Đến bây giờ còn không biết đối phương nói là thật đều vẫn là giả, nhưng là họa sát thân loại vật này, xác thực cực kỳ đáng giá cảnh giác.

Nghĩ tới đây, Vạn Hạo Nhiên trong lòng lại có chút không phục, không phải tại trên người đối phương lấy lại danh dự không thể.

Hắn ngày kia có họa sát thân?

Này tốt!

Vị này Trảm Đại Sư không phải danh xưng liệu sự như thần, tính toán một cái chuẩn một cái sao? Nếu là hắn ngày kia hoàn hảo không chút tổn hại, vậy có phải hay không nói, đối phương tính được căn bản liền không cho phép, chẳng qua là tin miệng làm ầu?

Vạn Hạo Nhiên bỗng nhiên nghĩ đến khả năng này, trong lòng hừ hừ hai tiếng, ngày kia, hắn liền một cả ngày đều ở đội trong nhà không ra khỏi cửa, hắn cũng không tin, chính mình thật có họa sát thân, chỉ cần đối phương nói không đúng, như vậy ngày sau có là biện pháp cạo chết hắn.

"Trảm Đại Sư a Trảm Đại Sư, không nghĩ tới, người vậy mà Đào Hàm cho mình nhảy a!" Vạn Hạo Nhiên quyết định chú ý, đem Trương Hạo hiên kêu lên qua đi ra bắt đầu chuẩn bị.

Cái niên đại này, trong nhà mạng cả ngày không ra khỏi cửa quá đơn giản, chỉ muốn bật máy tính lên chơi một ngày Game Online là đủ.

Kém nhất, hắn có thể tại nằm ở trên giường ngủ một ngày.

"Hắn chẳng qua là tin miệng nói bậy, họa sát thân? Ha ha? Làm sao có thể?" Vạn Hạo Nhiên cuối cùng vẫn là cho Đỗ Sở Sở về một câu nói ra: "Theo Đỗ thúc thúc nói, ta cũng không tin người này nói là thật. Hắn không phải nói ngày kia sao? Vậy thì tốt, nếu là ngày kia ta hoàn hảo không chút tổn hại, ta nhìn hắn còn thể nào xuống đài."

"Ách, người muốn làm gì?" Đỗ Sở Sở hỏi.

Vạn Hạo Nhiên lạnh hừ một tiếng nói ra: "Mấy ngày nay, ta liền đội trong nhà chơi game, hắn không phải nói chính mình rất lợi hại chuẩn sao? Có bản lĩnh chính mình tới nhà của ta đánh ta nha!"

Đỗ Sở Sở thu đến câu nói này, nhất thời dờ khóc dờ cười, không biết nên nói cái gì cho phải.

Cứ việc Vạn Hạo Nhiên nói như thế, nhưng là đoán chừng trong lòng vẫn là nửa tin nửa ngờ, bằng không, cũng sẽ không tránh trong nhà không ra khỏi cửa.

Tốt a!

Vấn đề này càng ngày càng khôi hài, dù cho là chính hắn, đều cảm thấy thú vị.

Ngẫm lại, chưa hồi phục Vạn Hạo Nhiên, mà chính là hướng phía một bên khác phát một cái tin tức: "Trảm Đại Sư, hắn quyết định ngày mai cùng ngày kia một cả ngày đều ở trong nhà không ra khỏi cửa. Người có biện pháp nào sao? Nếu không, ta vụng trộm mời người qua nhà hắn đánh cho hắn một trận. Chỉ cần thấy máu liền tốt!"

Tin tức gửi tới về sau, Đỗ Sở Sở cảm thấy buồn cười, suy đoán đối phương sẽ làm sao, nhưng mà không nghĩ tới vừa mới gửi tới không đến ba giây, đối phương lập tức liền về một câu.

"Không cần, thuận tự nhiên là tốt!"

Không thể không nói là, câu nói này để Đỗ Sở Sở có chút kinh ngạc.

Tốt a, thuận tự nhiên là tốt!

Trầm Độ nhìn lấy sự tích trong thẻ đồ, vật, không khỏi cười rộ lên.

Mặc dù nói nói cho Vạn Hạo Nhiên đại khái thời gian về sau, sự tích trong thẻ đồ, vật xác thực biến, nhưng là biến hóa xác thực không nhiều, khí vận giá trị vẫn là tại không ngừng ngã xuống.

Trầm Độ đã thử qua, chỉ cần bị hấn chỉ điểm hơn người, sau này khí vận giá trị bao nhiêu đều sẽ có một ít biến hóa, đại bộ phận đều sẽ biến tốt, nhưng là có một bộ phận đặc biệt ngoan cố, vẫn là sẽ kéo dài như thế, thậm chí có sẽ còn hạ xuống càng thêm nghiêm trọng.

Bởi vậy cho đến bây giờ, y nguyên sẽ có người nói hấn không cho phép.

Bất quá, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, hấn vẫn là tại Vạn Hạo Nhiên trên thân dùng một trương Vạn rui phù, cũng chính là khí vận giá trị hạ xuống mười điểm, tiếp tục 48 giờ loại kia, hôm qua bận bịu một ngày, lại tăng thêm hơn mười điểm Thần Nhân điểm kinh nghiệm, đã đầy đủ hấn sử dụng.

Nguyên bản Vạn Hạo Nhiên khí vận giá trị liền không cao, đại khái cũng là ba trăm mười giờ, sau đó hạ xuống mười điểm, vậy liền không bình thường không may, cho nên, sự tình vẫn là không có quá đại biến hóa.

Hai ngày thời gian, rất nhanh liền quá khứ, từ khi nghe nói sự kiện kia về sau, Vạn Hạo Nhiên quả nhiên đều đợi trong nhà chơi game, cả ngày không có đi ra ngoài.

Mặc dù nói Trầm Độ đoạn là ngày kia,

Nhưng là vì phòng ngừa ngoài ý muốn, Vạn Hạo Nhiên vẫn là làm chi tiết kế hoạch, bắt đầu từ ngày thứ hai, liền tránh trong phòng.

Có đôi khi Vạn Hạo Nhiên cũng đối với chính mình phản ứng cảm giác được nổi nóng, không biết vì cái gì chính mình hội như lâm đại địch, bất quá vì lấy lại danh dự, hấn trước nhẫn , chờ ngày kia qua đi, đang lộng chết hấn cũng không muộn.

Trò chơi so sánh này, tuy nhiên có bằng hữu gặp hấn không ra khỏi cửa, gọi hấn đi ra ngoài chơi, nhưng là Vạn Hạo Nhiên đều nghiêm túc cự tuyệt, muốn chơi cũng được , chờ hai ngày nữa lại nói.

Hai ngày quá khứ về sau, rất nhanh liền đến ngày thứ ba, một ngày này, Vạn Hạo Nhiên quả nhiên vẫn là đợi trong nhà chơi game.

Nhìn lấy thời gian từng giây từng phút trôi qua, Vạn Hạo Nhiên khóe miệng thời gian dần qua vạch ra một tia cười lạnh, họa sát thân? Đơn giản cũng là ăn nói bừa bãi, cho đến bây giờ, hấn vẫn là lông tóc không tổn hao gì.

Máy tính còn tại mở ra, trừ ngẫu nhiên ra đi ăn cơm bên ngoài, cũng là nằm trên ghế sa lon xem tivi, phụ mẫu đều đã ra ngoài, cũng không có người tới.

Vạn Hạo Nhiên cơ hồ có thể xác định, chính mình hôm nay một ngày này, ra không vấn đề lớn.

Sáu giờ chiều, phụ mẫu đứng giờ về nhà, không hơn vạn Hạo Nhiên vì ngăn ngừa xảy ra vấn đề, đơn giản cùng bọn hấn phiếm vài câu về sau, liền trở về phòng tiếp tục chơi game.

Còn có mấy giờ thời gian, hấn cần phải bảo đảm an toàn.

"Đại nửa ngày thời gian trôi qua, ta vẫn là hảo hảo!" Vạn Hạo Nhiên ánh mắt lộ ra vẻ đắc ý, nhện không được cho Đỗ Sở Sở phát một cái tin tức nói ra: "Khả năng này là ta sau cùng cho người gửi tin tức. Đỗ Sở Sở, người không nhìn trúng ta sớm muộn sẽ hối hận."

"A? Người bây giờ còn chưa có xảy ra vấn đề?" Đối phương lập tức trở về một câu, thần sắc kinh ngạc.

"Hừ, nếu là xảy ra vấn đề mới có ma!" Vạn Hạo Nhiên cười lạnh một tiếng nói ra: "Còn có mấy giờ hôm nay liền kết thúc. Hấn không phải nói chính mình rất ngu sao? Lần này ta nhìn hấn làm sao tiếp tục trâu xuống dưới."

"Ồ? Còn có mấy giờ a!" Đối phương lại về một câu.

"Dù cho còn có mấy giờ, ta cũng khẳng định ra không vấn đề!" Vạn Hạo Nhiên tiếp tục cười lạnh nói, gấp nằng xa cách bộ dáng, cũng lười tiếp tục cùng với nằng trò chuyện, đưa di động để ở một bên, tiếp tục chơi game.

Ừm!

Chơi game dễ dàng bị điện giật đến, họa sát thân tuy nhiên khả năng nhất định phải thấy máu, nếu là bị điện giật về sau, vô cùng có khả năng xuất hiện đại phiền toái, cho nên cũng coi là tương đối nguy hiểm.

Vạn Hạo Nhiên cảm thấy mình vẫn là không muốn chơi tương đối tốt, hấn lại lần nữa cảm lấy một quyển sách, nằm ở trên giường nhìn, hấn đã quyết định chú ý, sau cùng mấy giờ, chính mình liền nằm trên giường xuống dưới.

Thời gian từng giây từng phút tiếp tục trôi qua, đến mười giờ tối, nhìn đến thời gian càng ngày càng tiếp cận, Vạn Hạo Nhiên trong lòng càng thêm đắc ý.

Còn có hai giờ, một ngày thời gian liền đi qua.

Chỉ cần ngày này có thể bình thường vượt qua, như vậy thì có thể phá mất hán tiên đoán, mặc dù nói ba ngày này so sánh gian nan, cảm giác giống như bị người lường gạt, bắt quá hán nhân.

Chờ sau này lại tìm hán tính sổ sách.

Ngạch!

Chờ chút!

Dạ dày giống như có chút không thoải mái?

Nằm ở trên giường, Vạn Hạo Nhiên bỗng nhiên cảm giác được rõ ràng chính mình dạ dày toát ra một tia bụng trướng, cũng không phải là rất lợi hại thư sướng.

——

PS:, cầu phiếu đề cử

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Dạ dày không có đình chỉ. . .

Hắn ngẫm lại, cảm thấy không có gì đáng ngại, chỉ cần nhịn một chút liền đi qua, dù sao vẫn chưa tới hai canh giờ, chỉ cần mình nằm trên giường quá khứ là được rồi.

Vạn Hạo Nhiên quyết định sau cùng cái này hai giờ, đánh chết hắn đều không rời giường.

Thế nhưng là ——

Là có chút không thoải mái a.

Mà lại càng ngày càng không thoải mái, Vạn Hạo Nhiên sờ sờ chính mình dạ dày, cảm giác mình kìm nén đến khó chịu, chính mình Com tới đến tốt cùng ăn cái gì?

Hắn nghiêm túc ngẫm lại, Com tới là lão mục làm, đều là bình thường chuyện thường ngày, không có ăn hán, hán là sẽ không Tiêu Chảy mới là, nhưng là bây giờ, khi phát hiện dạ dày càng ngày càng không thích hợp lúc, Vạn Hạo Nhiên trong lòng càng cảnh giác.

Không phải vấn đề com tới, mà chính là, đồ uống cùng đồ ăn vặt?

Ba ngày nay, hắn đều ngồi trước máy vi tính chơi game, cơ bản không ra khỏi cửa, cho nên uống không ít đồ uống ăn không ít đồ ăn vặt, không có cách nào a, đã lựa chọn không ra khỏi cửa, này hắn cũng không thể không ăn com không ăn cái gì a?

Cho nên, từ trong tủ lạnh cầm không ít đồ ăn vặt cùng đồ uống đi ra ăn, cả ngày xuống tới, ngược lại là Ăn uống không ít.

Ta qua!

Thật không được!

Vạn Hạo Nhiên nằm ở trên giường, sắc mặt ghen đến đỏ bừng, nguyên bản hắn còn muốn chịu đựng không rời giường, nhưng là theo thời gian chuyển dời về sau, lại cảm giác càng ngày càng khó chịu.

Người có ba gấp, cái này quỳnh lên, hội gấp chết người.

Cắn chặt hàm răng nhằn nửa giờ, cuối cùng Vạn Hạo Nhiên vẫn là đứng lên, cầm lấy khăn tay hướng phía phòng vệ sinh tiến lên.

Bởi vì sợ hãi đụng vào người, cho nên hắn vạn phần cẩn thận, lần thứ nhất an toàn không sai giải quyết xong về sau, Vạn Hạo Nhiên lại lần nữa nằm hội trên giường.

Nhìn xem thời gian, đã hai mươi hai điểm bốn mươi điểm, còn có hơn một giờ liền có thể vượt qua.

Vạn Hạo Nhiên trong lòng càng thêm đắc ý, tiểu tử, nhìn ngươi ngày mai làm sao nhảy? Q.

"Hạo Nhiên, đi ra bữa ăn tối!" Lão mục bỗng nhiên ở bên ngoài kêu lên.

"Ta chờ một lúc lại ăn!" Vạn Hạo Nhiên tranh thủ thời gian trả lời.

Nhưng mà nghe được bữa ăn tối về sau, hắn lập tức cảm giác bụng lại có chút không thoải mái, mà lại tốc độ rõ ràng so lần thứ nhất nhanh hơn nhiều, càng phát ra khó chịu.

Vạn Hạo Nhiên ngẩng lại, lại từ trên giường đứng lên, qua WC giải quyết một chuyến, dù sao đã có lần thứ nhất, lần thứ hai quá khứ cũng không có cái gì, chỉ cần cẩn thận điểm là được.

Nhưng mà hắn vừa mới đẩy cửa ra, chỉ gặp một cái bóng người nhỏ bé một mặt hưng phấn mà hướng phía hắn nhào tới.

"Hạo Nhiên thúc thúc!"

Vạn Hạo Nhiên nguyên bản dạ dày liền không thể nào dễ chịu, cẩn thận từng li từng tí đi lên phía trước, cũng là sợ hãi ngoài ý muốn nổi lên, nhưng mà cái kia bóng người nhỏ bé nhào tới về sau, lại trực tiếp ôm lấy hắn bắt đuôi, Vạn Hạo Nhiên trong lòng kinh hãi, vội vàng cấp tốc lui lại một bước, nhưng mà cũng không biết hắn đến tột cùng dẫm lên cái gì, cả người liền hướng phía góc tường ngược lại quá khứ.

A!

Cái trán theo góc tường tới một cái thân mật vô cùng tiếp xúc, tiếp lấy còn vang lên từng đợt đinh đơng tiếng leng keng âm, tựa hồ là cái bàn ngã lật.

Làm hắn khiếp sợ nhất là, dạ dày không có đình chỉ. . .

Cơ hồ tại chốc lát ở giữa, hắn lệ rơi đầy mặt.

Sau mười mấy tiếng, Trầm Độ thu đến Đỗ Sở Sở phát đến tin tức, hơi hơi kinh ngạc một chút, liền cười rộ lên.

"Đập bẻ đầu, sưng nhất đại khối, thấy máu, đi bệnh viện kiểm tra một lần, nghe nói bị mẻ ra rất dài một đường vết rách." Đỗ Sở Sở không có chút nào thực nữ bộ dáng ngửa đầu cười ha ha, tựa hồ chưa bao giờ thấy qua như thế thủ vị sự tình, vô cùng hưng phấn: "Hôm qua hắn cùng ta trò chuyện thời điểm liền đã không bình thường cẩn thận. Nhưng là ngàn phòng vạn phòng, vẫn là cướp nhà khó phòng a!"

Trầm Độ cũng không khỏi mỉm cười.

"Vừa mới ta đi xem hắn, gia hỏa này, ngoài miệng không thừa nhận, nhưng là thân thể vẫn là rất thành thật, đoán chừng đã có chút sợ hãi!" Đỗ Sở Sở tiếp tục cười nói.

Trầm Độ cười ha ha: "Ngươi nói cho hắn biết, còn có ngày mai cùng ngày kia. Muốn biết hội xảy ra chuyện gì, tốt nhất tới gặp ta."

Đỗ Sở Sở nhìn thấy câu nói này, thần sắc giống như cười không phải hỏi: "Ồ? Tướng quân?"

Trầm Độ gật đầu cười nói: "Ừm,

Tướng quân!"

Gia hỏa này, không phải trị một chút hắn không thể, nếu là lần này không cho hắn một chút giáo huấn, lần sau hắn khả năng sẽ còn lại đến, loại này Trung Nhị Thiếu Niên Trầm Độ lớn nhất cực kỳ quen thuộc, dù sao hắn trước kia có một đoạn thời gian cũng không bình thường Trung Nhị, cho rằng trời đất bao la ta lớn nhất, khác nhau là, Trầm Độ thành thực so sánh nhanh a.

"Ha-Ha, vậy được, ta sẽ thông báo cho hắn!" Đỗ Sở Sở cười nói, liền kết thúc đối thoại.

Đế điện thoại di động xuống, Trầm Độ nhất thời cũng một mặt nhẹ nhõm, Nhân Vật Tập bên trong dự đoán đã không có sai, như vậy xác thực giá trị phải cao hứng

Cũng không nghĩ nhiều, trong cửa hàng còn có khách đang chờ hỏi thăm, đi qua trong khoảng thời gian này ồn ào về sau, người đã càng ngày càng nhiều, Trầm Độ lục tục ngo ngoe nhìn mấy cái, lúc này, cửa hàng bên ngoài bỗng nhiên vang lên từng đợt khua chiêng gõ trống âm thanh, Trầm Độ hướng phía bên ngoài nhìn lại, chỉ gặp hai cái thân ảnh quen thuộc hứng thú bưng bưng địa xông vào trong tiệm.

"Trầm Đại Sur, việc vui việc vui, ra việc vui!" Trương Tuyên Trạch luôn luôn trước hết nghe đến thanh âm gặp lại người, vọt thẳng đến Trầm Độ trước mặt cười nói: "Có người đưa cho ngài Bảng Hiệu đến, Ha-Ha, vẫn là một khối đánh bài biển."

"Ồ?" Trầm Độ sững sờ, hướng phía nhìn lại, chỉ gặp một đồng người đi đến tiểu cửa tiệm dừng lại, bên trong mấy người đang gõ cái chiêng Đại Quý, mấy cái khác ôm một cái dài hai mét Bảng Hiệu, phía trên dùng đỏ lên vài vóc che kín, cũng không biết đến tốt cùng là cái gì.

"Đây là có chuyện gì a?" Hần hỏi.

Trương Tuyên Trạch cười ha ha nói: "Trầm Đại Sur, ngài còn không biết a, nghe nói Phạm Miêu Miêu phẫu thuật thành công."

"A?" Trầm Độ khẽ giật mình, hần kếm chút quên chuyện này.

Trương Tuyên Trạch cười nói: "Nghe nói, trong quá trình giải phẫu vô cùng nguy hiểm, Điện Tâm Đồ xong sau, đã ngừng một đoạn thời gian, nếu là giải phẫu thất bại, cái đứa bé kia khả năng liền không gánh nổi. Nhưng là về sau, cũng không biết vì sao, cái đứa bé kia Điện Tâm Đồ bỗng nhiên một lần nữa nhảy dựng lên. Ha-Ha, hiện tại Phạm đại gia cho người đưa Bảng Hiệu đến đây."

Trầm Độ vội vàng lật ra Phạm Miêu Miêu Nhân Vật Tập nhìn một chút, trong lòng nhất thời đại hi, chỉ gặp Phạm Miêu Miêu Nhân Vật Tập bên trên, khi vận giá trị đã không còn là ẩn tàng tin tức, bắt đầu hướng phía bình thường giá trị khôi phục.

"Hôm nay, ngày mai, ngày kia, Tri Thiên Mệnh, nhìn lên thiên cơ, phá Nhân Kiếp!"

"Một khoản như đao, bỏ ra Côn Sơn phân Thạch Ngọc; hai mắt như điện, xem thấu Thương Hải phân biệt Ngư Long. . ."

"Ha-Ha, Trầm Đại Sur, việc vui a!"

Trong đầu lần lượt vang lên mấy cái cái thanh âm, để Trầm Độ trong lòng không khỏi cảm khái, cho nên nói, phù? Quả nhiên vẫn là có rất lớn tác dụng.

Nếu là dùng tốt, có lẽ có thể cải biến một người vận mệnh.

Đưa Bảng Hiệu người là Phạm đại gia cùng con của hần, khua chiêng gõ trống người là hần mời đi theo, Bảng Hiệu bên trong viết sáu cái chữ: Nhân thiên hạ, yêu Vô Cương.

"Trầm Đại Sur, lần này nhờ có người a, nếu không phải người, tiểu nữ khả năng liền không gánh nổi!" Phạm đại gia đi vào trong điểm lập tức lôi kéo tay hần cười nói: "Nghe bác sĩ kia nói, đơn giản huyền diệu khó giải thích, nguyên bản Điện Tâm Đồ đã không có đình chỉ, bọn họ kếm chút liền từ bỏ hi vọng, nhưng là sau cùng, lại nhảy dựng lên!"

"Trộn vện dừng lại không sai biệt lắm ba giây, đem người hoảng sợ một thân mồ hôi lạnh, về sau chúng ta hỏi thăm một chút, phẫu thuật xác xuất thành công không đủ hai mươi phần trăm. Lần này có thể thành công, Trầm Đại Sur ngài giành công vị trí đầu não, lần này chúng ta tới, đưa cho ngài một cái Bảng Hiệu, hi vọng ngài có thể thu dưới!"

, cầu phiếu đề cử

Truyện được covert bởi ๖Đản ๓

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Xác thực có 1 chút chỗ thần kỳ

Trầm Độ lắc đầu cười nói: "Mặc dù nói ta xác thực lược thi thủ đoạn, nhưng là nói là giành công vị trí đầu não, vậy liền qua, chính yếu nhất, vẫn là thầy thuốc công lao."

Phạm đại gia ngẩng đầu cười nói: "Thầy thuốc thiếu không, nhưng là Trầm Đại Sur ngài hẳn là thấy cái gì, nếu là không cảm tạ ngài, vậy liền không thể nào nói nổi. Cái bằng hiệu này, là buổi sáng hôm nay ta mời người làm, đặc địa đưa cho ngài tới! Lần này, thật rất cảm ơn tạ!"

Trầm Độ liếc dưới này Bằng Hiệu liếc một chút, ngẫm lại, nhận lấy cũng không có cái gì.

Dù sao mình đã miễn phí cho hắn một cái hảo vận phù, cũng xác thực sinh ra một số tác dụng, bị người cảm kích, đương nhiên.

"Vậy ta liền nhận lấy! Vừa vặn ta trong tiệm còn thiếu một cái trang trí!" Trầm Độ cười nhạt nói.

Phạm đại gia liền cũng cười rộ lên, phất phất tay để cho người ta đưa vào trong tiệm, chờ mọi người đem Bằng Hiệu buông xuống về sau, mới cẩn thận từng li từng tí từ trong túi áo xuất ra tấm bùa kia? Bao vải: "Trầm Đại Sur, vật này —— "

Nhìn ra được, trong lòng của hắn vẫn còn có chút nghi vấn.

Trầm Độ liếc nhìn hắn một cái, cười nhạt nói: "Thiên Mệnh Các xuất phẩm, có thể gia tăng một số khí vận, về phần có thể tăng thêm bao nhiêu, nhìn Nhân Tạo hóa. Đây phù, đã đi qua khai quang. Không thể xói, không thể mở ra, muốn thích đáng bảo quản!"

"Nó thật hữu dụng sao?" Phạm đại gia hiếu kỳ hỏi.

Trầm Độ khẽ cười một tiếng: "Phạm đại gia, nhìn lên thiên cơ, có thể sẽ bị Thiên Khiển, nghịch thiên cải mệnh loại chuyện này càng thêm không cần phải nói, sợ rằng sẽ tổn hại Âm Đức. Cho nên, nên nói ta đều nói, ngài nếu là tin, liền tốt, nếu không tin, trở về ném là được."

"Ta tin, ta sao có thể không tin a?"

Phạm đại gia cao hứng cười một tiếng: "Cái bùa hộ mệnh này ta cần Tiểu Tôn Nữ mang theo trong người, nói không chừng có thể bảo hộ nàng kiện kiện khang khang lớn lên. Chỉ là, ngài ngày đó đem cái này phù cho chúng ta thời điểm, thế nhưng là không lấy một xu a —— Trầm Đại Sur, sự tình gì đều muốn giảng cái có qua có lại, sự tình lần này đã giải quyết, về sau ngài sẽ không không chịu lấy tiền a?"

Trầm Độ mỉm cười cười nói: "Xem Tướng Đoán Mệnh, lấy tiền tự nhiên đương nhiên. Nếu là người bình thường, sẽ không không thu, cái này Phạm đại gia ngài cứ yên tâm tốt!"

"Vây là tốt rồi, vây là tốt rồi!" Phạm đại gia cười một tiếng, lại đơn giản phiếm vài câu, mới ai đi đường nấy.

Đám người rời đi về sau, so sánh mất sắc Trương Tuyên Trạch tựa hồ nhìn thấy cái gì, một mặt vui buồn thất thường mà hỏi thăm: "Trầm Đại Sur, vừa mới Phạm đại gia cầm trong tay cái cái kia Hộ Thân Phù —— "

Trầm Độ quay đầu nhìn một chút, phát hiện trong tiệm còn có mấy người, đều là phụ cận tương đối quen thuộc Hàng xóm láng giềng, Chu Châu cũng ở đây.

Lúc này, bọn họ đều đang nhìn hắn, thần sắc hơi hiếu kỳ.

"Có thể gia tăng hảo vận? Là thật sao?"

Trương Tuyên Trạch bổ sung một câu, thần sắc giống như cười mà không phải cười: "Nhìn này Phạm đại gia, tựa hồ rất lợi hại mơ hồ a!"

"Ta cũng cảm thấy hiếu kỳ."

Trầm Độ liếc bọn họ vài lần: "Mấy người các ngươi trong khoảng thời gian này đều êm đẹp, muốn Hộ Thân Phù làm gì? Thứ này, chế tác lên có chút phiền phức."

"Hảo vận ai không muốn muốn a?" Trương Tuyên Trạch cười nói: "Trầm Đại Sur, mau nói thứ này đến tột cùng là cái gì, tốt hiểu biết trong lòng chúng ta nghi vấn."

"Đúng vậy a, Trầm Đại Sur, nói một câu thôi, giống như rất lợi hại thần kỳ a!"

Trầm Độ thấy mọi người đều nhìn mình chăm chăm, ngẫm lại, cảm thấy nói một câu cũng không sao, vì vậy nói: "Đây phù, tên là hảo vận phù, xác thực có một ít chỗ thần kỳ, đeo đeo ở trên người, có thể vì đeo người mang đến hảo vận. Bất quá, có thể có tác dụng cũng không lớn, dù cho đeo, phải chăng có thể giúp đỡ vận, còn phải xem cá nhân tạo hóa."

"Phù này Trầm Đại Sur ngài bán ra sao? Ta muốn mua một cái!"

"Đúng a, Trầm Đại Sur, cái này phục là ngài chốt mở chế tác a? Bao nhiêu tiền một cái a?"

Trầm Độ ngẫm lại, cười nói: "Tạm thời còn không có quyết định này, về sau nếu là có thời cơ rồi nói sau, đây phù chế tác lên có chút phiền phức. Hiện tại, ta đều cảm giác trong tiệm có chút bận không qua nổi!"

Mọi người nghe nói, nhất thời có chút thất vọng.

Nghe hán nói thần kỳ như vậy, thử hỏi ai không muốn thu hoạch được một cái? Dù sao ai cũng không muốn đi Vận rủi, đặc biệt là đối với một số đầu tư cổ phiếu người mà nói.

Bất quá Trầm Độ không bán ra, cũng không có cách nào, Trương Tuyên Trạch chỉ có thể cười ha ha nói: "Trầm Đại Sư, ngài vẫn là nhanh mời người đi. Người cái tiểu điểm này, về sau đoán chừng người hội càng ngày càng nhiều!"

"Ta cũng đã đang suy nghĩ!" Trầm Độ cười nói.

Phiếm vài câu, gặp hán xác thực không có ý định bán ra hảo vận phù, mọi người mới lục tục ngo ngoe rời đi Thiên Mệnh Các.

Trầm Độ cúi đầu liếc dưới treo ở bên tường Bảng Hiệu liếc một chút, cảm thấy vẫn là rất tốt nhìn.

Một ngày này, cơ hồ bận đến tối mịt bảy tám điểm mới tan ca, tới xếp hàng quá nhiều người, toàn bộ đều đã hẹn trước, lại không có ý tứ đuổi người, cho nên bận bịu một số.

Đưa đi người cuối cùng về sau, Trầm Độ mới đóng cửa về nhà.

An tĩnh lại, Trầm Độ bật máy tính lên, làm một số kế hoạch, Thiên Mệnh Các đã càng ngày càng náo nhiệt, nhân thủ đã không đủ, cần chiêu mấy cái trợ thủ mới được.

Kế hoạch này trước mấy ngày, đã sớm muốn làm, nhưng là một mực không có thời gian, dừng lại đến bây giờ, gần nhất sự tình không phải rất nhiều, hán là đem kế hoạch sớm

Ngay tại Trầm Độ kế hoạch nhận người thời điểm, Hạ Hải Thị một gian nhà dân bên trong, một người mặc đạo sĩ phục trang trung niên nhân chăm chăm điện thoại di động bên trong tin tức, thần sắc âm tình bất định.

Trong phòng trên mặt bàn, để đó một số Quy Xác, dây đồng, Trúc Thiêm, đều là thường dùng xem bói đạo cụ, ở trên vách tường, còn mang theo một trương Phục Hi Bát Quái đồ.

Trừ trung niên nam nhân bên ngoài, trong phòng còn ngồi mặt khác một người trẻ tuổi.

"Thiên Mệnh Các, Trầm Đại Sư?" Trung niên đạo sĩ cau mày một cái, khoe miệng vạch ra một tia cười lạnh: "Cái này là từ nơi đó xuất hiện Dã Lộ Tử?"

"Ta vừa mới nghe nói, tại Đại Huyền đường phố bên kia rất nổi danh, là gần nhất mở một cái toán mệnh tiểu điểm!" Người trẻ tuổi giải thích nói.

"Người này, chúng ta có hồ sơ sao?" Trung niên nhân hỏi.

"Vừa mới ta điều tra, trước mắt còn không có!" Người tuổi trẻ: "Tựa hồ là mới xuất hiện!"

Trung niên nam nhân cau mày một cái, lạnh lùng nói: "Ngày mai người đi qua một chuyến, tìm một chút hán đường đi, nếu như không phải chúng ta hệ thống người bên trong. Đem hán đuổi đi. Hạ Hải Thị là chúng ta địa bàn, không cho phép hán dạng này mở tiệm."

Người trẻ tuổi trầm mặc dưới, sau đó gật gật đầu: "Người này, hốt du lên người đến rất lợi hại có một bộ, ta đặc địa qua hỏi thăm một chút, Đại Huyền đường phố không ít lảng giềng đều đối với hán tôn thờ, hán là có Nhân Giáo hán."

Trung niên nam nhân lại càng thêm nổi nóng, lạnh lùng nói: "Vậy cũng không được. Hạ Hải Thị khối này, vô luận là ai tới, đều phải trước cùng chúng ta lên tiếng kêu gọi. Tùy tiện xuất hiện một cái Dã Lộ Tử đoạt mồi làm ăn, vậy cũng đừng trách chúng ta không khách khí, ngày mai theo lão tam cùng đi, tốt nhất đem hán đuổi đi!"

Trung niên nam nhân gọi Lưu Hòa sinh, niên kỷ 35 tuổi, cũng là một cái Thầy Bói.

Toán mệnh nghề này, từ xưa liền có, mặc dù nói trong lịch sử có bản lĩnh không ít người, nhưng là bên trong tên lừa đảo ăn uống miễn phí người cũng không tại số ít.

Cái này Lưu Hòa sinh, chính là bên trong một cái.

Hán là giang tương phái tại Hạ Hải Thị một cái cao tầng quản lý, cái gọi là giang tương phái, là một cái lấy Xem Tướng Đoán Mệnh vì tìm kiếm người yêu lão Thiên tập đoàn.

"Sông" chỉ giang hồ, "Tướng" chỉ Tề Tướng; cộng lại cũng là trên giang hồ Tề Tướng, bình thường đánh lấy xem tướng, xem bói chiêu bài tiến hành lừa dối.

PS:, cầu đề cử, sưu tầm cùng phiếu đề cử đều tốt thiếu a

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Cái này người tuyệt đối là 1 người tinh

Giang tương phái lai lịch đã lâu, tại Dân Quốc Thời Kỳ liền đã có, là một cái không bình thường tiếng tăm lừng lẫy tổ chức, bọn họ thường xuyên cách ăn mặc thành Tướng Mệnh tiên sinh, đạo sĩ, Ni Cô các loại còn đám nhân vật. . ㄟ(ㄟ)? S. COM đối mới thật nhanh.

Bởi vì lịch sử đã lâu, thế lực so sánh to lớn, đối 'Môn' đồ khổng chế tương đối nghiêm khắc, cho nên giang tương phái cũng là Hoa Hạ Quốc bên trong, lớn nhất toán mệnh đội, chỉ cần bọn họ tồn tại địa phương, liền không cho phép có hắc Thầy Bói tồn tại, muốn mở tiệm toán mệnh cũng thành, cái kia chính là cản trước bọn họ, 'Giao' nạp một bộ phận tiền què, không phải vậy, toàn bộ bị xua đuổi đi.

Hiện tại, Lưu Hòa sinh nghe nói cái tiểu điểm này về sau, thần sắc nhất thời nổi nóng, không nghĩ tới tại chính mình dưới mí mắt, vậy mà toát ra một cái Dã Lộ Tử đến, cũng không biết người này đến tột cùng là lai lịch thế nào, không nể mặt chính mình.

"Vâng, ta ngày mai đi qua nhìn một chút!" Người trẻ tuổi gặp hấn tức giận, vội vàng đáp.

Lưu Hòa sinh theo dõi hấn nói: "Ừm! Người phải thật tốt làm, đi theo chúng ta, vinh hoa phú quý mặc dù không có, nhưng là cơm no áo ấm vẫn là có. Nếu là bắt được một cái 'Mập' dê, khả năng liền đầy đủ người Ăn uống cả một đời."

Người trẻ tuổi gọi Hà Đông Lâm, là hấn đồ đệ một trong, cũng coi là giang tương phái thành viên, bởi vì là mới đồ đệ, cho nên Lưu Hòa sinh đối với hấn cũng không phải là rất lợi hại yên tâm.

Hà Đông Lâm vội vàng nói: "Đừng thế, ta cũng muốn theo sư phụ ngài nhiều học mấy chiêu đâu!"

Lưu Hòa sinh gặp hấn một mặt dịu dàng ngoan ngoãn bộ dáng, gật đầu nói: "Người muốn học đồ, vật còn có rất nhiều. Kỹ xảo kỹ xảo nhất thời bán hội là luyện không quen. Tại học tập trước đó, không bằng trước học làm sao đuổi người. Người này, liền 'Giao' cho người cùng lão tam, nhất định phải đem hấn đuổi đi."

Hà Đông Lâm nhìn qua hấn, gật đầu nói: "Vâng!"

Ngày thứ hai, Hà Đông Lâm cùng lão tam đi vào Đại Huyền đường phố.

Lưu Hòa sinh trong miệng lão tam, họ Thiết, là một cái hai mươi lăm tuổi Bàn Tử, cũng là hấn sư huynh, đã đi theo tại Lưu Hòa sinh phía sau học mấy năm, kỹ xảo so sánh thành thực.

Thiết lão tam bởi vì lớn lên tương đối béo, bụng lớn tiện tiện, cho nên thích mặc một kiện áo cà sa, giả bộ như chùa miếu chủ trì.

Chớ nhìn hấn dài giống như là một cái mặt mũi hiền lành bụng lớn Bò Tát, vậy chỉ bắt quá là bề ngoài nhìn a.

Gia hòa này làm sự tình đến, tuyệt đối là lão 'Gian' cự hoạt, gạt người đều không làm bản nháp, hành tẩu giang hồ ba năm, hàng năm đều vào tay hơn một trăm vạn, một đoạn thời gian trước, là làm một đan sinh ý, càng là một khoản liên kiếm lời hơn hai mươi vạn, để Hà Đông Lâm Vô so ngưỡng mộ.

"Đông Lâm a, người vẫn phải học a. Sư phụ 'Giao' cho người, đều là một số da 'Lông', thời khắc mấu chốt, vẫn là đến dựa vào chính mình linh ngộ, linh ngộ nhiều, đạo lý tự nhiên là có!"

Vừa đi, Thiết lão tam một bên chậm rãi nói ra: "Chỉ cần gắng sức, chày sắt, gậy sắt cũng mài thành châm. Kiếm tiền chẳng qua là đường nhỏ thôi, hiện tại ta, coi trọng là mặt khác đồ, vật!"

Nói, hấn đuổi ra mập mạp tay, vỗ vỗ Hà Đông Lâm bả vai, cười híp mắt nói ra: "Sư phụ hấn là không có nói cho người biết, hấn là thế nào lừa gạt 'Nữ' người."

Hà Đông Lâm cũng cười nói: "Cái này ta ngược lại thật ra nghe nói qua một chút, trước kia Lâm sư huynh cho ta nói qua một số ví dụ!"

"Ừm ừn, đây mới là có thành tựu nhất cảm giác sự tỉnh. Ha-Ha, kiếm tiền cái gì, cảm giác thành tựu cũng quá thấp, ép căn liền không có gì khó. 'Nữ' người, đặc biệt là xinh đẹp 'Nữ' người, mới là đáng giá nhất xuất thủ."

Thiết lão tam cười ha ha một tiếng, lại tiến đến gần bên tai, thần thần bí bí nói: "Đêm qua, ta làm một một học sinh muội, da thịt cái kia phần nộn, liền theo mới ra nước như thủy thông đến, hôm nào mang cho người chơi đùa. Cam đoan để người thoải mái."

Hà Đông Lâm nghe nói, vội vàng khoát tay nói ra: "Cái này vẫn là quên đi, ta vẫn là đối kiếm tiền so sánh cảm thấy hứng thú!"

"Ha-Ha, người sẽ không vẫn là một một đứa con nít à?" Thiết lão tam ha ha cười một tiếng, ngẩng đầu thấy cái gì, bỗng nhiên phanh lại cước bộ.

Nguyên lai, bọn họ đã đi tới Thiên Mệnh Các trước.

Lúc này, ở thiên mệnh các 'Môn' bên miệng bên trên, còn đứng lấy mấy người.

"Ngay ở chỗ này?"

"Ừm, chính là chỗ này!" Hà Đông Lâm gật đầu nói.

Thiết lão tam quét mắt một vòng, hơi hơi hí hí mắt, nhìn thấy trong tiểu điểm ngồi mấy cái cái trẻ tuổi 'Nữ' hài, lập tức lạnh hừ một tiếng: "Người này, chỉ sợ cùng chúng ta là một đường. Nhiều như vậy 'Nữ' Đại Học qua đến bên này, thật sự là 'Diễm' phúc không cạn a!"

Nói, hắn lại quét một chút phụ cận đường đi, bỗng nhiên vỗ vỗ tay: "Ta trước kia làm sao cũng không có nghĩ tới còn có Đại Huyền đường phố con đường này đây. Cái này trên đường lui tới 'Nữ' học sinh nhiều như vậy, nếu là có thể nhặt được một hai cái —— đây cũng là quá đẹp! Người 'Tinh', cái này người tuyệt đối là một người 'Tinh' a, tuyền khu vực tốt!"

Thiết lão tam đầu đen rau muống một câu, liền hướng phía Thiên Mệnh Các đi đến.

Lúc này, trong tiểu điểm hai bên trung bày một số chỗ ngồi, có một ít chờ đợi người, chính đang ngồi ở làm bên trên đọc sách, tại tiểu điểm chính vị trí trung tâm, hai người đang tường trò chuyện, bên trong một cái ngồi tại người vị trí bên trên, chính là Trầm Độ.

Thiết lão tam quét như thế liếc một chút, trong lòng thầm nhủ một câu, a, nguyên lai là một cái mặt trắng nhỏ, Trang còn 'Thắng' giống.

Hắn lập tức quay đầu đối Hà Đông Lâm nói ra: "Học tập lấy một chút, nhìn xem ta như thế nào trị hắn!"

Hà Đông Lâm lập tức gật gật đầu.

Thiết lão tam nói xong, lập tức nghênh ngang đi lên, nhìn hai bên một chút, sau đó nhìn chăm chăm treo trên vách tường cái kia Bảng Hiệu.

"Nhân thiên hạ, yêu Vô Cương? Ha ha!"

Khóe miệng của hắn vạch ra một tia cười lạnh, cũng mặc kệ Trầm Độ còn tại theo người khác tường trò chuyện, lập tức tiến lên mấy bước thần thần bí bí nói: "Huynh đệ, mượn một bước nói chuyện!"

Hai người kia đi vào trong tiệm, Trầm Độ tự nhiên có thể nhìn thấy, gần nhất bởi vì danh tiếng càng ngày càng cao, cho nên thường xuyên sẽ xuất hiện lấy một số người xa lạ tìm tới 'Môn' đến, trong lòng của hắn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, song khi nhìn thấy hai người kia lúc, trong đầu xoát xoát mấy lần, lập tức toát ra hai tấm Nhân Vật Tập.

"Thiết lão tam, nam, 25 tuổi, giang tương phái giang hồ tên lửa đảo, sát ngôn xem sắc : 67, năng ngôn thiện biện: 65, trò lừa gạt: 58, khí vận giá trị 42. . ."

"Hà Đông Lâm, nam, 21 tuổi, giang tương phái giang hồ tên lửa đảo, sát ngôn xem sắc : 52, năng ngôn thiện biện: 52, trò lừa gạt 45, khí vận giá trị 51. . ."

"Ồ?"

Trầm Độ trong lòng hơi động, lập tức lắc đầu nói: "Xem Tướng Đoán Mệnh, cần hẹn trước, sau đó lại xếp hàng, tiên sinh người là cần muốn coi bói?"

Trang, người liền Trang!

Thiết lão tam trong lòng cười lạnh, nhưng lại cười nói: "Không tệ, chúng ta muốn tính toán mệnh, hôm qua chúng ta không có hẹn trước đến, không biết huynh đệ phải chăng có thể tạo thuận lợi?"

Trầm Độ lắc đầu nói ra: "Các người không cần hẹn trước. Thiên Mệnh Các không làm các người sinh ý, mời đi!"

"Ồ?"

Nghe nói Thiết lão tam cười hí hí mắt nói ra: "Huynh đệ, người không từ tể a. Ở chỗ này mở tiệm, cũng không cho chúng ta chào hỏi một tiếng. Cái này Đại Huyền đường phố vị trí rất không tệ."

Trầm Độ không biết người này, bắt quá từ Nhân Vật Tập bên trên nhìn, nói chung biết bọn họ là làm cái gì, bình tĩnh nói: "Các hạ, không phải mà tính mệnh?"

"Người cho là thế nào?" Thiết lão tam híp mắt nhìn qua hắn, có chút sắc bén.

PS:, cầu đề cử, sưu tầm cùng đề cử đều tốt thiếu a

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Thật có lỗi, đắc tội các người

Trầm Độ cũng cười cười: "Nếu như không phải, như vậy các hạ càng thêm không cần vào cửa hàng. Cái gọi là vô sự không chiếm, bất động không chiếm, Bản Điểm là vì người chỉ điểm sai lầm. Nhìn hai vị tiền sinh sắc mặt, hẳn là không cần làm cái gì chỉ điểm."

"Ta muốn tính toán ta tài vận như thế nào?" Thiết lão tam lập tức nói.

Trầm Độ nhún nhún vai: "Đã vừa mới nói qua, các hạ sinh ý, Thiên Mệnh Các không làm, mời đi!"

Thiết lão tam khẽ giật mình, nhưng lại cười híp mắt nói ra: "Huynh đệ, người tiệm này mở Phong Thủy có chút không đúng a, ta khuyên người vẫn là đổi một nhà đi. Không bằng, liền đổi được hẳn thành thị qua, Hạ Hải Thị vị trí này, đã có người nhận thầu!"

Nghe nói như thế, Trầm Độ lập tức biết bọn họ là qua tới làm gì, buông buông tay, chỉ bên cạnh chữ lớn nói ra: "Tiền sinh, Bản Điểm nhìn lên thiên cơ, phá Nhân Kiếp, coi trọng là người tình ta nguyện, không có ý tứ, chúng ta không phải người trong đồng đạo. Hai người các người sở dĩ bắt trắc, là bởi vì mệnh lý quy ước ngành nghề bên trong, có bốn bắt trắc, kẻ có nội tâm bắt thành bắt trắc. Cảnh cáo một câu, trước giận người vận có chút thấp. Nhớ lấy không muốn làm nhiều chuyện bất nghĩa!"

Thiết lão tam nghe lời này, mãnh liệt địa mặt âm trầm, có chút sắc bén mà nhìn chăm chăm vào Trầm Độ, mà Hà Đông Lâm cũng là chấn động.

"Ta là Thầy Bói, có thể phân biệt Ngư Long, có thể Tri Thiên Mệnh, tiền sinh hai người, khí vận đều không thích hợp a!" Trầm Độ phảng phất xem như không có trông thấy, sắc mặt bình tĩnh nói: "Mời đi, về sau chớ tiến vào Thiên Mệnh Các bên trong."

Đối với giang tương phái, Trầm Độ tự nhiên hiểu biết, không chỉ có hiểu biết, mà lại biết rất rõ ràng, dù sao hẳn trước kia cũng là nhìn qua Tướng Sư tiêu thuyết.

Cái này lão Thiên tập đoàn, trong lịch sử tiếng tăm lừng lẫy, bọn họ thường xuyên lấy "Bói Toán toán mệnh" làm tên đến Vũ Thần giới trò, lừa dối tiền tài, bắt quá khác biệt là, trước kia khoảng chừng trên sách nhìn qua, nhưng không có thật gặp ngay phải qua, ngược lại là không nghĩ tới, lập tức lại có hai cái xuất hiện ở trước mặt mình.

Bắt quá cũng không có gì, dù sao Giang Hồ Nhân Sĩ còn nhiều, rất nhiều.

"Huynh đệ, ngài lời này là có ý gì?" Thiết lão tam sắc mặt nhìn không tốt, thần sắc nhất thời duệ sắc vô cùng.

Trầm Độ ha ha cười một tiếng: "Không có khác ý tứ, ta chỉ nói là, các người đều là tên lừa đảo, vào cửa hàng, bản thân cũng sẽ không cho các người toán mệnh xem tướng. Dạng này với ngay thẳng a?"

Thiết lão tam mặt đen lên, nhất thời giận dữ: "Huynh đệ, người nói lời này, nhưng là muốn phụ trách. Bản thân được đến đang ngồi đến bụng, người tin miệng nói bậy, nói vớ nói vẩn, cũng phải cần phụ trả giá đắt."

Trầm Độ nhún nhún vai: "Thế nhưng là, ta đối bại hoại luôn luôn không phải rất lợi hại khách khí a. Thật có lỗi, đắc tội các người. Bắt quá, ta nói chuyện, ta đề nghị các người vẫn tin tưởng cho thỏa đáng. Chớ sai lầm!"

Thiết lão tam gặp hẳn một bộ căn bản liền không sợ đắc tội bọn họ bộ dáng, nhất thời kém chút khí xóa, lập tức cười lạnh một tiếng nói ra: "Nguyên bản ta còn muốn cho người một bộ mặt, ôn tồn ngồi xuống nói chuyện, nhưng nhìn, là không thành. Nói như vậy, tiểu tử, có người coi trọng tiệm này, người

lớn nhất liền lập tức dọn đi!"

Trầm Độ lạnh nhạt liếc nhìn hắn một cái, lắc đầu: "Đối với giang tương phái, bí nhân là có một ít hiểu biết. Nhìn mặt mà nói chuyện, cũng có thể nhìn ra một số. Bất quá, bản thân cùng các người cũng không phải là người trong đồng đạo. Trò lừa gạt cái gì, bản thân chứng minh. Cho nên cũng không sợ đắc tội các người, ta nói như vậy, tiên sinh người có lao ngục tại ương, tốt nhất vẫn là nghe một chút ta lời nói!"

"Ta dựa vào!"

Thiết lão tam nghe nói, nhất thời muốn phá vỡ nằng to một tiếng, nhưng là ngấm lại, vẫn là nhìn xuống, lạnh lùng nói: "Nói như vậy, người nghe qua chúng ta!"

Trầm Độ lắc đầu nói: "Các hạ tuy nhiên cũng danh xưng có thể toán mệnh, nhưng là biết, lại vèn vèn chỉ là da lông mà thôi!"

Thiết lão tam quyết định không cùng hắn nói bậy, lạnh lùng nói: "Tiểu tử, ta khuyên người vẫn là nghe ta một tiếng khuyên, trực tiếp đem điểm ấy dọn đi. Không phải vậy có người hảo hảo mà chịu đựng, Hạ Hải Thị chỗ này, đã có người tại kinh doanh."

Trầm Độ nhàn nhạt liếc nhìn hắn một cái: "Nói đến, ta trước kia cũng đã được nghe nói những chuyện này, nghe nói, giang tương phái đối với toán mệnh nghề, không chế tương đối nghiêm khắc. Chỉ cần mình để mắt tới địa phương, liền không cho phép người khác nhúng chàm."

Không trẻ măng sư tiên sinh, đều từng chịu qua bức hiếp. Bình thường mà nói, chỉ có hai loại khả năng, một, là bọn họ, hai, tiếp nhận khu trục. Ta trước kia chưa bao giờ gặp, cho nên cũng tương đối hiểu kỳ."

Thiết lão tam lạnh lùng nói: "Như là đã biết, vậy còn không mau rút!"

Trầm Độ còn nói thêm: "Biết là một chuyện, nhưng là lần không lần lại là một chuyện khác, nói thật, ta muốn thử một chút các người hội làm thế nào."

Nói xong, hắn lại lắc đầu khẽ cười một tiếng: "Bởi vì ta rất hiểu kì. Đối với các người rất ngạc nhiên. Nếu có thể, ta hội vạch trần các người, ta chán ghét tên lừa đảo."

Đối phương không phải người bình thường, Trầm Độ đương nhiên sẽ không khách khí, liên quan tới giang tương phái, hắn biết đồ, vật hơi nhiều, lúc này đối phương tới, khẳng định là để mắt tới hắn, đã như vậy, còn sẽ không nói rõ Xe ngựa.

Trầm Độ không muốn chuyển cửa hàng, một chuyến này, hắn còn dự định làm tiếp.

Quả nhiên, nghe hắn kiểu nói này về sau, Thiết lão tam sắc mặt nhất thời vô cùng âm trầm.

Nguyên bản thấy đối phương tuổi còn trẻ, tựa hồ tương đối tốt khi dễ, đem so sánh bọn họ những này cáo già Nhân Tinh tới nói, người trẻ tuổi đại biểu không có kinh nghiệm gì, nhưng mà Thiết lão tam tuyệt đối không ngờ rằng, đối phương vậy mà làm can làm bậy một dạng, trực tiếp đem thẻ đánh bạc làm rõ, chính diện cùng bọn hắn đối nghịch.

Nói thật, Thiết lão tam có chút biệt khuất.

Bởi vì từ vào cửa bắt đầu, Quyền chủ động liền không trong tay hắn, Thiết lão tam thân thể làm một cái thuần thực Lão Thiên, biết dạng này giao phong, vô cùng có khả năng thua trận, đối phương, rõ ràng so với hắn biết càng nhiều tin tức, thậm chí có thể nói, có lẽ đối phương so với hắn càng thêm cáo già.

Chính muốn nói chuyện, chỉ nghe được đối phương có thân nhiên nói: "Hà Đông Lâm, Thiết lão tam, 21 tuổi, 25 tuổi, ta biết các người nhiều vô cùng tin tức, cho nên!"

Hắn nhún nhún vai, tiếp tục nói: "Các người ép căn bản không hề nhập môn, Tướng Sư, có thể không phải lừa đảo, càng thêm không phải tin miệng nói bậy hốt du người!"

Thiết lão tam cùng Hà Đông Linton lúc kinh hãi, tuyệt đối không ngờ rằng, đối phương vậy mà biết mình tên, còn biết mình tuổi tác.

"Người có gan!"

Nói xong câu này, Thiết lão tam mặt mũi tràn đầy âm u, xoay người rời đi.

Sờ không được đối với phương mạch suy nghĩ, cũng nắm giữ không chủ động quyền, đối phương cũng rõ ràng không phải lương thiện, nhìn thấy như thế, Thiết lão tam chỉ có thể xem thời cơ trở ra.

Gặp bọn họ dễ dàng như vậy liền đi, Trầm Độ không khỏi hí hí mắt.

"Hai người kia, là đến tìm phiền toái?" Bên cạnh Chu Châu hỏi.

Hắn cũng tại trong tiệm, từ sau khi vào cửa, liền nhìn chằm chằm hai người kia, phát giác được một chút không thích hợp.

Trầm Độ gật đầu nói: "Đúng vậy a, toán mệnh một chuyến này khi, nước sôi dĩ hội sâu như vậy, chính là có người cố ý quấy đục. Tổng là có người tâm

hoài quý thai tiếp cận người. Chu tiên sinh, người lớn nhất thật là cẩn thận lấy hai người, bọn họ không phải hiền lành gì!"

Chu Châu nhíu mày nói: "Bọn họ tựa hồ nhìn người Trầm Đại Sur rất khó chịu a. Hai người này, đến tột cùng muốn muốn làm gì?"

PS: Canh [3] ', cầu đề cử

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Đại ca ca người muốn sách a

Trầm Độ ha ha cười một tiếng: "Còn có thể làm gì? Gọi ta dọn đi chứ sao. Trò vặt a."

"Vây ta liền hiểu!" Chu Châu cười hắc hắc một tiếng, cũng không nhiều lời, xoay người rời đi.

Trầm Độ cũng không biết hắn đang làm gì, cũng không có hỏi nhiều.

Tuần này châu, càng thêm không phải mặt hàng đơn giản, thuộc về hắc bạch lưỡng đạo ăn sạch nhân vật, gia hỏa này, trước kia cũng là làm cảnh sát, quản một khu vực, về sau từ chức buôn bán, cũng coi như là một cái nhân vật.

Lắc đầu, dứt bỏ những chuyện này, tiếp tục quay đầu làm việc, giữa trưa thời điểm, Vạn Hạo Nhiên tới một chuyến, hiện tại, gia hỏa này hoàn toàn chịu phục, ngày hôm qua sự tình đem hắn hoảng sợ không nhẹ, cho nên sau khi vào cửa, hắn cơ hồ là một mặt xấu hổ theo Trầm Độ chào hỏi.

"Trầm, Trầm Đại Sur, là ta có mất như mù. . ."

Gặp hắn một mặt quần bách bộ đáng, Trầm Độ trong lòng không khỏi cảm thấy buồn cười: "Há, Vạn tiên sinh, chúng ta lại gặp mặt nha!"

"Đúng vậy a đúng vậy a, chúng ta lại gặp mặt!" Vạn Hạo Nhiên cơ hồ không biết nên nói cái gì cho phải, còn ôm cái trán, một mặt xấu hổ đứng đấy.

"Người còn có hai ngày thời gian số con rệp, mà lại khí vận giá trị tương đối thấp, trước mắt có thể cải thiện chỉ có trong tay của ta phù? , hai mươi vạn khối một trương, Vạn tiên sinh phải chăng cần?" Trầm Độ cười híp mắt nói ra, đã hắn tới, như vậy thì đừng trách hắn không khách khí.

Nếu là không trị một chút gia hỏa này, chỉ sợ hắn sẽ không tăng trí nhớ.

"Hai mươi vạn khối một trương, trầm, Trầm Đại Sur, người —— "

"Ta chính là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của!" Trầm Độ trực tiếp cắt ngang hắn nói ra: "Vạn tiên sinh nếu là không cần, như vậy thì mời trở về đi, đến lúc đó, cũng đừng ta không có nhắc nhở."

Vạn Hạo Nhiên nhất thời mặt đen lên, một mặt biệt khuất bộ đáng.

Hắn là hoàn toàn sợ.

Ngày hôm qua sự tình, hắn là ngàn tránh vạn tránh, nhưng là cuối cùng, vẫn là không có tránh thoát qua, vấn đề này quá mức mơ hồ, để hắn không thể không sợ.

Huống chi, đằng sau khả năng còn có càng thêm nghiêm trọng sự tình.

Nói thật, Vạn Hạo Nhiên có tiền, không quan tâm xài bao nhiêu tiền, nhưng là hắn chính là sợ chết, ai không muốn tuổi còn trẻ, bỗng nhiên chết đi.

Cho nên, hắn vẫn là cười nói: "Nhìn ngài nói, không phải liền là hai mươi vạn khối tiền nha, ta móc!"

Trầm Độ gặp này, nhân tiện nói: "Vậy chúng ta trước nói rõ, Bản Điểm lấy thành làm gốc, làm là chính chính đương đương sinh ý, coi trọng là người tình ta nguyện. Phù này? , nói thật, thành bản cũng không cao lắm, nhưng là công năng lại là phi thường mạnh, đặc biệt là nhằm vào Vạn tiên sinh loại người như ngươi. Nếu là Vạn tiên sinh người không nguyện ý, bản thân cũng không nguyện ý ép buộc."

"Ta nguyện ý, ta đương nhiên nguyện ý a, ta là tự nguyện, không có người ép buộc ta!" Vạn Hạo Nhiên lập tức nói, biết Trầm Độ trong lòng có chỗ lo lắng, cho nên trực tiếp đem lời nói rõ.

"Vậy là tốt rồi!" Trầm Độ gật gật đầu.

Nói thật, hảo vận phù công năng tuy nhiên cũng không phải là rất mạnh, nhưng là giá trị lại cực kỳ độ cao, nếu là vận dụng tốt, có thể cứu người nhất mệnh, trăm vạn ngàn vạn, khả năng cũng mua không được.

Nếu là lúc trước, chỉ là hai mươi vạn giá cả, hẳn Vạn Hạo Nhiên nguyện ý mua sắm, nhưng là Trầm Độ còn không thấy đến nguyện ý mua, bất quá gặp hẳn nhận làm thái độ cũng không tệ lắm, vậy liền coi là chuyện khác.

Đem hảo vận phù cho hắn, thu hai mươi vạn , chờ sau khi hắn rời đi, Trầm Độ chính mình vẫn cảm thấy có chút khô hạn.

Bất quá cũng coi như một chuyện nhỏ, nhìn hai bên một chút, phát hiện phát hiện trong tiệm đã không ai, thế là ngấm lại, liền cầm một quyển sách đi ra ngoài.

Thần Nhân đọc diễn cảm thuật, từ khi hắn lần trước đọc diễn cảm một lần về sau, liền không còn có tại trước mặt người khác đọc diễn cảm qua, hôm nay vừa vặn còn có một chút Thần Nhân điểm kinh nghiệm không có lấy, muốn đi cầm trước.

Thần Nhân đọc diễn cảm thuật, rõ ràng còn có tác dụng rất lớn không có phát huy ra, hắn cần suy nghĩ một chút đến có làm được cái gì.

Nhưng mà chân trước vừa ra cửa, đằng sau một cái tiếng cười thanh thúy xuất hiện: "Đại ca ca, ngươi muốn ra cửa sao?"

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp một người mặc màu trắng áo mặc hắc sắc váy ngắn thiếu nữ xuất hiện tại trước mặt, không phải cái kia Bạc Tú Tú còn có ai?

Chỉ gặp thiếu nữ ghim hai đầu vừa to vừa dài Bím tóc treo ở trước ngực,

Dùng đến một đôi như nước trong veo mắt to mắt nhìn qua hắn, cười hi hi, tựa hồ không bình thường vui vẻ.

Trầm Độ mỉm cười nói: "Không có đâu! Dự định qua đối diện công viên Nhất Thư."

"A? Đại ca ca ngươi muốn sách a?" Bạc Tú Tú kinh ngạc.

Trầm Độ gật đầu cười nói: "Ừm, hôm nay vừa vặn không có việc gì, cho nên muốn muốn niệm nhất niệm. Tú Tú cô nương, ngươi muốn đi đâu?"

"Ta à? Là đặc địa đến tìm đại ca ca ngươi nói chuyện phiếm nha. Hắc hắc." Bạc Tú Tú hi hi cười một tiếng, sau khi nói xong khuôn mặt hiện ra một sợi đỏ bừng.

"Ngươi tìm ta làm gì?" Trầm Độ tò mò hỏi.

"Hắc hắc, không có việc gì, chờ một hồi rồi nói, đại ca ca ngươi không phải nói muốn sách sao? Ngươi đi sách đi, ta cũng muốn nghe một hồi đâu!" Bạc Tú Tú vừa cười vừa nói.

Trầm Độ cũng không biết nàng muốn làm gì, không khỏi mỉm cười, ngấm lại, liền cũng không có hỏi nhiều, cười nói: "Tốt a!"

Nói, hướng phía đối diện đi đến.

Đào Hoa Nguyên Ký lần trước niệm qua, hôm nay liền niệm một chút Tuý Ông Đình ghi lại, Đào Hoa Nguyên Ký hiệu quả để cho người ta cảm thấy kỳ dị, cũng không biết Tuý Ông Đình nhớ sẽ như thế nào?

(Tuý Ông Đình ký » là Bắc Tống Văn Học Gia Âu Dương Tu viết một thiên văn chương, chỉ cần qua trung học người, có học qua.

Nên đồng phong cách thanh lệ, giàu có tình thơ ý họa, lại có Điền Viên mỹ cảm, thanh nhã mà tự nhiên, uyển chuyển mà trôi chảy, tràn ngập Nhạc Dân chi nhạc hưng hoài cùng nghỉ dưỡng tự đắc rộng rãi tư tưởng.

Cho nên, cực kỳ nổi danh.

Cầm sách vở, hơi hơi suy nghĩ một chút, rất nhanh, âm thanh vang lên tới.

"Vòng trừ giai sơn. Tây Nam Chư Phong, lâm hác càng đẹp, nhìn đến tươi thắm mà sâu xuất sắc người, Lang Gia. Núi được sáu, bảy dặm, dần dần nghe tiếng nước róc rách mà ta xuất phát từ giữa hai ngọn núi người, những tuyền. Phong hồi lộ chuyển, có đình cánh nhưng lâm tại tuyền thượng giả, Tuý Ông Đình. . ."

Ngắn ngủi mấy câu, đem toàn bộ Lang Gia núi cảnh đẹp hiện ra phát huy vô cùng tinh tế, khi Trầm Độ thanh âm xuất hiện lúc, lại trong nháy mắt để cho người ta nghe được suối nước thanh âm.

Thông suốt ở giữa, phảng phất nhìn thấy Túy Ông Đình xuất hiện tại trước mặt.

Hắn tương đối chậm, từng chữ từng chữ, nhưng lại âm vang hữu lực, để cho người ta cảm thấy có một cỗ không khí giai điệu đang chảy, đó cũng không cao ngang thanh âm, Khước Uyển như Thần Chung Mộ Cổ, trong nháy mắt đánh trúng rất nhiều người tâm linh.

"Oa, Trầm Đại Sư lại tại sách?"

Có người lập tức kinh hãi đàm một tiếng.

"Lần trước là Đào Hoa Nguyên Ký, lần này là Túy Ông Đình nhớ?"

"Qua nghe một chút, qua nghe một chút. Nghe hẳn sách, sẽ cho người cảm thấy tâm thần thanh thản a."

Trong lúc nhất thời, không ít cửa hàng người đều nhận được tin tức, nhao nhao hướng phía bên này vọt tới.

Ngồi tại ở bên cạnh Bạc Tú Tú cũng có chút kinh ngạc, chớp chớp mắt to mắt, sau đó híp thành Nguyệt Nha Nhi, cười nhìn lấy Trầm Độ.

Nàng khoảng cách Trầm Độ gần nhất, cho nên, cảm thụ cũng càng sâu.

Khi ý cảnh xuất hiện thời điểm, nàng không khỏi cũng mê.

Hào lợi hại a!

Trong nội tâm nàng cảm thán một tiếng.

Trầm Độ thanh âm thực cũng không lớn, nhưng là cái này cũng không đại thanh âm, nhưng thật giống như mang theo một loại nào đó xuyên thấu lực đồng dạng xuyên qua bình chướng, từng tiếng lọt vào tai.

Cho nên không ít người đều bốn phía về sau, càng nhiều hơn hơn đường người đi đường cũng phanh lại cước bộ, liền liền một số hải tử, cũng dừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía thanh âm nơi phát ra chỗ.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 52: thần kỳ đọc diễn cảm thuật

"Làm đình người người nào? Núi chi tăng Trí Tiên. Tên chi người người nào? Thái Thú tự gọi là. Thái Thú cùng khách đến uống ở đây, uống thiếu triếp say, mà năm lại tối cao, cho nên tự xưng nói Túy Ông. Ý không ở trong lời, quan tâm Sơn Thủy ở giữa. Sơn Thủy chi nhạc, có được tâm mà ngụ chi từ."

Trong nháy mắt đó, chỉ gặp nguyên bản nào nhiệt đường đi cơ hồ trong nháy mắt yên tĩnh.

Còn có một số người đi đường căn bản không biết Thiên Mệnh Các Trầm Độ đến tốt cùng là ai, thế là nhao nhao thấp giọng hỏi người bên ngoài, này mang theo xuyên thấu lực thanh âm, giống như là Phạm Âm, phảng phất có thể chấn nhiếp linh hồn.

Một thiên (Túy Ông Đình ký » nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn, chỉ là mấy trăm chữ, nếu là người bình thường, một hai phút liền có thể niệm xong, nhưng là Trầm Độ niệm đến tương đối chậm, mà lại so sánh hữu lực, cho nên thời gian liền dài hơn rất nhiều, đại khái cần niệm bảy tám phút.

Khi niệm đến "Lâm Khê mà cá, suối sâu mà cá béo. Nhưỡng tuyền vì tửu, tuyền hương mà tửu liệt; núi đồ ăn đã tốc, tạp nhưng mà trước Trần người, Thái Thú yên." Lúc, yên tĩnh lắng nghe người càng nhiều, có người giống như có lẽ đã đã có người đắm chìm trong ý cảnh bên trong, như si như say.

Mà ngồi ở cách đó không xa Bạc Tú Tú, cũng là trọn to thanh tịnh đại trong đôi mắt nhìn qua bên này, trên nét mặt mang theo một tia ngạc nhiên, vẻ vui sướng, còn có. . . Một tia tâm tình rất phức tạp, môi son hơi câu, má phấn hồng nhuận phơn phớt, đôi mắt đẹp vô cùng sáng ngời.

Nhưng mà không chỉ có như thế, càng thêm cổ quái sự tình phát sinh, trong công viên chim chóc tựa hồ cũng nghe đến cái này đọc diễn cảm âm thanh, bỗng nhiên rầm rầm vài tiếng, từ nơi không xa trên đại thụ bay xuống, rơi vào phụ cận trên đồng cỏ, làm ra nghiêng tai lắng nghe bộ dáng.

Bỏ câu, chim sẻ, chim khách, Họa Mi, Anh Vũ, thậm chí có một cái màu sắc rực rỡ Anh Vũ rơi vào Trầm Độ trên bờ vai.

Không chỉ có chỉ là Điều Loại, còn có một số sủng vật mèo Sủng Vật Cầu. . . Chỉ gặp tại này một sát na ở giữa, có một loại người cùng tự nhiên hài hòa cùng tồn tại cảm giác tuyệt vời, giống như Thần Tích.

"Oa!"

Có người ngạc nhiên cảm thán một tiếng.

"Nhưng mà Cầm Điều biết rõ son lâm chi nhạc, mà không biết người chi nhạc; người biết rõ từ Thái Thú du hí mà đề, mà không biết Thái Thú chi nhạc đề. Say có thể cùng đề, tình có thể thuật lấy văn giả, Thái Thú. Thái Thú vị người nào? Lư Lăng Âu Dương Tu."

Bài văn xong, còn mang theo một cổ đặc thù vận luật, để cho người ta trong đắm chìm, thật lâu không thể trở về sự tình, qua một hồi lâu về sau, cách đó không xa dưới vang lên một tiếng oa địa cảm thán âm thanh, tiếp lấy một trận như sấm tiếng vỗ tay xuất hiện.

"Tốt!"

"Tốt!"

"Quá tốt!"

Vài tiếng tiếng than thở xuất hiện.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện mình chung quanh lít nha lít nhít vây quanh rất nhiều rất nhiều người, liếc nhìn lại, khả năng có bảy tám chục cái.

Những người này bên trong, có quen thuộc gương mặt, có khuôn mặt xa lạ, còn có không ít tiểu hài tử, đoán chừng vừa mới nghe được hán tại niệm, không dám đánh nhiều hán, lúc này, mới nhao nhao vây quanh.

Nguyên bản rơi trên mặt đất chim chóc, trong nháy mắt giải tán lập tức.

"Trầm Đại Sur, ngài quá lợi hại, không nghĩ tới lại còn có người đem bài văn niệm rất êm tai!"

"Ý cảnh thật mạnh, thậm chí ngay cả chim chóc đều tới nghe."

"Đúng a, thậm chí ngay cả chim chóc đều tới, quá kỳ quái."

"Trầm Đại Sur, đọc tiếp một thiên thôi? Vừa mới chúng ta tới muộn, phía trước không có nghe được!"

"Đúng a, Trầm Đại Sur, chưa từng nghe qua nghiến a, đọc tiếp một thiên thôi? Ngài trước kia không phải niệm qua Đào Hoa Nguyên Ký sao?"

"Đào Hoa Nguyên Ký? Hán còn niệm qua Đào Hoa Nguyên Ký?" Một người mặc quần bò, tết tóc đuôi ngựa biện, mang theo Kính mắt thiếu nữ kinh ngạc, đoán chừng là không thường thường đến bên này.

"Đúng, Đào Hoa Nguyên Ký vừa vặn rất tốt nghe!" Một người hỏi đáp.

Trầm Độ nhìn mọi người liếc một chút, sau đó mỉm cười: "Nhiều người như vậy a!"

Ở trong đám người phần lớn người hán đều gấp , bất quá, một phần nhỏ người nhưng chưa từng thấy qua, tại ven đường bên trên, thậm chí đã ngừng lại tốt mấy chiếc xe, có người đặc biệt địa mở cửa xe lắng nghe.

"Trầm Đại Sur, đọc tiếp một thiên thôi?"

"Đúng đúng đúng, đọc tiếp một thiên?"

Mọi người gấp hán không có trả lời,

Nhất thời ồn ào đứng lên, nhao nhao cao kêu lên.

Lúc này trên đường phố đã đến lúc chạng vạng tối, tan ca người cũng đã lục tục ngo ngoe trở về, một số ưa thích đi dạo chợ đêm người cũng đi ra, cho nên Đại Huyền trên đường người đi đường càng nhiều.

Rất nhiều người nhìn thấy bộ này vây quanh nhiều người như vậy, cũng tò mò đi qua đến, càng thêm có người lấy điện thoại di động ra tiến hành quay chụp.

"Làm cái gì vậy?"

"Đọc sách, có người đọc sách, vừa vặn rất tốt nghe!"

"Nghe nói là sát vách mở tiệm một cái chủ cửa hàng, niệm Cổ Văn đầu, ý cảnh rất mạnh!"

"Thật sao? Thật sao?"

Một số người tràn ngập nghi hoặc.

Trầm Độ liếc nhìn hần, ngẫm lại, cười nói: "Cái này Cổ Văn, đọc có chút tốn sức, bắt quá cũng được, đã hôm nay mọi người như thế ưa thích nghe, như vậy ta liền nhiều niệm một thiên đi. (Đào Hoa Nguyên Ký) niệm qua, lần này liền không niệm, tiếp theo phần, liền niệm (Lan Đình Tập Tự) đi, thiên văn chương này vẫn là thật là dễ nghe!"

"Lan Đình Tập Tự? Tốt tốt tốt. Lan Đình Tập Tự!"

"Lan Đình Tập Tự a, đại danh đỉnh đỉnh Lan Đình Tập Tự a!"

"Ha ha ha, êm tai êm tai, mọi người yên lặng một chút!" Chu Châu hô to một tiếng cười nói, làm cho tất cả mọi người an tĩnh lại.

Trầm Độ đối đọc diễn cảm thuật hiệu quả cũng cảm thấy kỳ quái, bắt quá, vẫn là trước lại thử một lần lại nói, dùng nhiều tựa hồ còn có một loại nào đó hiệu quả thần kỳ.

Hơi hơi đón đến, lật ra sách giáo khoa, thanh âm hùng hậu lại xuất hiện.

"Vĩnh cùng chín năm, tuổi tại Quý Sửu, cuối xuân mới bắt đầu, hội tại Hội Khê Sơn âm chi Lan Đình, tu hể sự tình. Quân Hiền tất đến, thiếu dài mạn tập hợp. Nơi đây có núi non trùng điệp, mật Lâm tu trúc, lại có thanh liêm kích thoan, làm nổi bật khoảng chừng, cho rằng vì chảy thương Khúc Thủy, liệt thứ tự chỗ ngồi. Tuy không Tỉ Trúc quân dây cung chi thịnh, một thương một vịnh, cũng khá lấy sừng tự mỗi tình sâu sắc."

(Lan Đình Tập Tự) lại tên (Lan Đình yên tập hợp tự (Lan Đình Tự (ven sông tự (hể tự) cùng (hể thiếp là Đông Tân Văn Học Gia Thư Pháp Gia Vương Hi Chi viết một mảnh Tân Văn.

Nên đồng miêu tả Lan Đình cảnh trí cùng Vương Hi Chi bọn người Tập Hội niềm vui thú, biểu đạt việc quan trọng không thường, "Dài ngắn theo hóa, cuối cùng mong đạt được chí" cảm thán.

Tác giả lúc vui lúc buồn, vui cực mà buồn, bài văn cũng theo cảm tình biến hóa từ bình tĩnh mà khuấy động, lại từ khuấy động mà bình tĩnh, cực điểm nổi sóng chập trùng, trầm bổng du dương về đẹp.

Lúc này Trầm Độ đọc, càng dễ cho người sáng sủa trôi chảy, một số còn nhớ rõ Lan Đình Tập Tự người, vậy mà cũng đi theo hần nhỏ giọng đọc.

"Phu nhân chi tướng cùng, cúi đầu ngẩng đầu cả đời. Hoặc lấy chur ôm ấp, ngộ nói một phòng bên trong; hoặc bởi vì gửi nhờ vả, hành vi phóng túng bên ngoài. Mặc dù thủ bộ vạn khác biệt, tình nóng nảy khác biệt, khi vui mừng tại gặp, tạm đến tại chính mình, nhanh nhưng tự mãn, không biết lão chi tướng đến; cùng chỗ chi đã một môi, tình cảm tùy theo hoàn cảnh, tức cảnh sinh tình vậy."

Lúc này, Trương Tuyên Trạch, Chu Châu cùng Chu Hồ bọn người, đều ngồi tại khoảng cách mọi người xa xôi địa phương, nghiêng tai nghe được.

Nghe tới từng tiếng đọc sách âm thanh xuất hiện lúc, Trương Tuyên Trạch từ đáy lòng cảm thán một tiếng: "Vị này Trầm Đại Sư không được. Liếc một chút khám phá người khác mệnh lý không nói, đọc sách còn lợi hại như vậy, chỉ sợ là cái kia Ân Sĩ Cao Nhân chân truyền đệ tử!"

"Ta cũng cảm thấy như vậy, trước kia đến trường thời điểm cũng nghe qua lão sư niệm cái này bài văn, nhưng thật đúng là không ai niệm đến dễ nghe như vậy!" Bên cạnh Chu Hồ cũng nói.

"Ân Sĩ Cao Nhân đệ tử ta là tin, bằng không, hần làm sao nhiều như vậy bản sự?" Chu Châu cũng cảm khái một tiếng.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Chương 53: Muội tử gọi ta sửa máy vi tính

Mà cách bọn họ xa một chút, tại càng thêm đằng sau một điểm, một cỗ phản hồng sắc Porsche xe con đứng ở ven đường bên trên.

Hai nữ hài ngồi tại Porsche bên trên, chính đang nhìn bên này, có chút nheo mắt lại, bên trong một cái mang theo thật dày kiếng cận địa nữ hài bỗng nhiên tò mò hỏi: "Cũng là hán?"

Đeo kính đen nữ hài thần sắc cổ quái, gật gật đầu: "Ừm!"

Mắt cận thị nữ hài hơi chần chờ một chút, nói ra: "Không thể không nói, niệm đến còn thực là không tồi. Ta đều nghe vào!"

Kính râm nữ hài quay đầu liếc nàng một cái, không nói gì.

Mắt cận thị nữ hài nói tiếp: "Bất quá Sở Sở người nói những vật kia, ta vẫn là không tin! Liếc một chút liền có thể đoán ra người khác tính danh, biết người khác tương lai như thế nào? Cái này sao có thể? Khả năng cũng là một cái kỹ xảo siêu cao giang hồ tên lừa đảo a."

Kính râm nữ hài hơi hơi kinh ngạc, nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không có phản bác, chỉ là nhìn về phía bên kia, thần sắc hơi phức tạp.

Thật lợi hại a!

Cỗ đại trạng nguyên tài tử chỉ sợ cũng không gì hơn cái này a?

"Bất quá, đáng đáp ngược lại là thật đẹp trai!" Cô gái bên cạnh lại đích nói thắm một câu.

Phản hồng sắc Porsche ngừng một hồi, liền lái chậm chậm đi, rất nhanh biến mất tại đường đi góc rẽ.

Ngồi tại cách đó không xa Bạc Tú Tú bỗng nhiên phát giác được cái gì, hướng phía bên này liếc mắt một cái, hơi hơi nhàu dưới đại mi.

Cái này hai xe con nàng đã gặp mấy lần, nàng thế nhưng là nhận ra.

Trong lúc nhất thời, không khỏi phình lên miệng, quay đầu lại.

Mà tại Trầm Độ bên này, một thiên (Lan Đình Tập Tục) đã niệm xong, say mê tại bài văn bên trong người, dần dần tỉnh táo lại, song khi bọn họ hướng phía phía trước nhìn lại thời điểm, lại chợt phát hiện cái gì, trong lòng lại bị kinh ngạc.

"Nhiều như vậy chim chóc?"

"Oa, tốt nhiều chim chóc tới nghe a!"

"Ha ha ha, bỏ câu, chim sẻ, chim khách, Anh Vũ, lại còn có tiểu miêu tiểu cầu, chúng nó cũng ưa thích nghe Trầm Đại Sư niệm bài văn sao?"

"Kỳ tích, thật quá kỳ tích, thậm chí ngay cả tiểu động vật đều tới nghe, cái này bài văn bên trong quả nhiên ẩn chứa đại trí tuệ!"

"Đúng vậy a, lợi hại!"

Chỉ gặp tại Trầm Độ bên cạnh trên đồng cỏ, trên tảng đá, thậm chí tại trên bả vai hán, đều rơi rất nhiều Tiểu Điều.

Vừa mới chúng nó bay đi một hồi, nhưng là nghe được niệm lên Lan Đình Tập Tục về sau, lại bay lên.

Trầm Độ cũng cảm thấy cổ quái, liếc nhìn mọi người liếc một chút, thấy chung quanh không ít người đều tròn mắt hốc mồm, có người thậm chí một mặt sùng bái nhìn lấy chính mình, trong lòng cũng có chút thoải mái, đặc biệt là khi hán phát hiện Thần Nhân điểm kinh nghiệm lại tăng 5 điểm về sau, trong lòng càng thêm cảm thấy thoải mái.

Thần Nhân đọc diễn cảm thuật không chỉ có chỉ là trang bức dùng?

Niệm bài văn không chỉ là lần thứ nhất có thể lấy được kinh nghiệm giá trị, mà lại niệm nhiều về sau, lấy được kinh nghiệm giá trị cũng nhiều vô cùng?

Đây chính là đại phát hiện a, xem ra muốn nhiều niệm niệm mới được.

Hiện tại Thần Nhân hệ thống cần ba trăm điểm kinh nghiệm mới có thể thăng cấp, mặc dù hán đã thu thập một số, nhưng là khoảng cách ba trăm còn xa rất lợi hại!

"Trầm Đại Sur, ngài cũng thật là lợi hại, niệm bài văn lại đem Tiểu Điều đều hấp dẫn tới!" Bên cạnh một cái trung niên Đại Mục Tiểu nói.

"Quá thần kỳ. Trầm Đại Sur, ngài là cái nào Ân Thế Cao Nhân đệ tử sao?"

"Hình như vậy là Đại Nho, hoặc là giống như là Lưu Bá Ôn Gia Cát Lượng như thế người, có đại trí tuệ!"

Trầm Độ trong lòng mừng thầm, nhưng là vẫn cười nhạt nói: "Ta cũng không nghĩ tới chúng nó hội bay tới, cái này Nhất Phi thật đúng là nhiều, mọi người không muốn làm bị thương chúng nó cho thỏa đáng."

"Không tổn thương hay không, hiện tại ai dám bắt chim a? Mỗi cái đều là Bảo Hộ Động Vật, so với người còn quý giá!"

"Cũng là là được!"

Trầm Độ buông tay cười nói: "Được rồi, bài văn niệm xong, tất cả mọi người mời trở về đi. Ta cũng muốn về nhà!"

"Trầm Đại Sur, ngài cái này bài văn niệm êm tai, ngày mai còn niệm sao?"

"Đúng a? Ngày mai còn niệm không? Ta vẫn là lần đầu nghe được người như thế niệm Cổ Văn, nghe một lần,

Ta đều cảm giác toàn thân nhẹ nhõm rất nhiều. Trầm Đại Sur, ngài đồng dạng lúc nào niệm a?"

"Cái này sao. . ." Trầm Độ chính muốn nói chuyện, nhưng là nhiều người hơn kêu lên.

"Đúng a đúng a, niệm quá dễ nghe!"

"Trầm Đại Sur, ngày mai còn niệm sao? , chúng ta muốn tới đây nghe."

Bên cạnh Bạc Tú Tú cũng lại gần cười hi hi hỏi: "Đại ca ca, người ngày mai còn niệm sao? Ngày mai ta tới nghe. Người niệm đến thật là dễ nghe."

Trầm Độ nhẹ nhàng địa liếc nàng một cái, gặp thiếu nữ có chút mắt mở lông mày cười bộ dáng, này khuôn mặt đỏ bừng, không bình thường đáng yêu, ngầm lại chỉ buồn cười nói: "Tốt a! Ngày mai nếu là bị nhân thông thả lời nói, có thể lại tới bên này nhất niệm nhất niệm, thời gian liền định tại sáu giờ chiều ba mươi điểm. Muốn nghe bằng hữu, đến lúc đó có thể tới nghe một chút."

"Tốt!"

"Ha ha ha, tốt, quyết định như vậy!"

Nghe được hán kiều nói này, mọi người chung quanh không khỏi đều hoan hô lên, cao hứng phi thường.

Thần Nhân đọc diễn cảm thuật, tựa hồ là căn cứ nhiều người ít đến gia tăng điểm kinh nghiệm, đã có thời gian, vậy ngày mai đang thử thử lại nói, Trầm Độ gần nhất xác thực cần điểm kinh nghiệm.

Mỉm cười theo người chung quanh phiếm vài câu, sau đó mọi người bắt đầu nhao nhao tán đi, ở bên cạnh hán, chỉ lưu lại một duyên dáng yêu kiều quần trắng nữ hài.

"Người không trở về nhà sao?" Trầm Độ quay đầu lại hỏi nói.

"Hồi a!" Bạc Tú Tú khẽ cười một tiếng, nháy như nước trong veo mắt to mắt nhìn qua hán: "Đại ca ca nói xong nha. Ngày mai còn niệm nha!"

Trầm Độ mỉm cười cười nói: "Tốt!"

"Hắc hắc. . ."

Cô nương này rất lợi hại linh động, này mắt to mắt nháy a nháy, có chút giảo hoạt, lại có chút cổ linh tinh quái, tính cách so sánh hoạt bát yêu cười, để Trầm Độ muốn từ bản thân cực kỳ lâu trước kia một người muối muối.

Lúc này, hán chợt nhớ tới cái gì, lại hỏi: "Đúng, người vừa mới không phải nói tìm ta có việc sao? Có chuyện gì a?"

"Cái này a?"

Bạc Tú Tú nghe vậy, lập tức cười khanh khách một tiếng: "Đúng vậy a, ta tìm đại ca ca người có việc đâu! Đại ca ca người có thể giúp ta một chuyện sao?"

Nói, giương một chút đầu, có chút chờ mong nhìn qua hán.

Trầm Độ ngầm lại, gật đầu cười nói: "Có thể a, nếu như không quá phiền phức lời nói."

Bạc Tú Tú lập tức thanh thúy cười nói: "Không phiền phức a. Chính là ta đồ điện gia dụng nào hỏng, đại ca ca người hội sửa máy vi tính sao?"

"Máy tính a!" Trầm Độ trầm ngâm dưới, sau đó nhìn qua nàng cười nhạt nói: "Người thật đúng là đừng nói, trước kia ta còn chưa mở cửa hàng thời điểm, tại Đại Huyền trên thiên kiều bày hàng vỉa hè, cũng là chuyên môn cho người ta bán ra máy tính linh kiện cùng điện thoại di động linh kiện. Đúng, của ta quầy người cũng đã gặp a? Ngay tại Đại Huyền trên thiên kiều."

Nói đến đây cái, Bạc Tú Tú lập tức lại khanh khách địa cười rộ lên: "Ta gặp qua a, rất lợi hại đơn sơ, lúc ấy rất nhiều người đều tưởng rằng tên lừa đảo đâu!"

Trầm Độ không khỏi dở khóc dở cười, nói ra: "Đó là bọn họ không biết hàng."

"Đúng đấy, quá không nhìn được hàng!" Bạc Tú Tú lập tức cười hi hi phụ họa: "Đại ca ca người bây giờ có rảnh không? Không bằng đi giúp ta một chút?"

"Hiện tại?" Trầm Độ ngẫm lại, cảm thấy không có gì đáng ngại, thế là gật đầu nói: "Được, đúng lúc ta không sao, có thể tối nay về nhà."

"Cám ơn đại ca ca!" Bạc Tú Tú nghe vậy, lập tức cao hứng cười rộ lên, có chút nhảy cẫng.

Trầm Độ gặp này, không khỏi mỉm cười.

Thời gian đổi mới điều chỉnh, mười hai giờ khuya, mười hai giờ trưa

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Vấn đề Bảo Bảo Bạc Tú Tú

Bạc Tú Tú nhà xác thực ngay tại Đại Huyền đường phố phụ cận một cái trong cư xá, cũng không phải là rất xa, cái tiểu khu này gọi là trời sáng tiểu khu, Kiến Đô là mười mấy 20 Tầng lầu cao nhà lầu, cho nên ở phụ cận đây phi thường nổi danh, bởi vì Trầm Độ tại Đại Huyền đường phố có chút nổi danh, cho nên đi qua không ít người đều liên tiếp chào hỏi hân.

"Trầm Đại Sư, người tới đây một bên?"

"Trầm Đại Sư tốt!"

"Mọi người tốt!"

Có người nhìn thấy Bạc Tú Tú, hơi kinh ngạc một chút, thần sắc nhất thời không bình thường cổ quái.

Bạc Tú Tú cũng gặp phải một số người quen biết, khuôn mặt trong nháy mắt đỏ, thần sắc trở nên có chút xấu hổ, thật giống như này cây xấu hổ đồng dạng đáng yêu.

Bất quá, nàng vẫn là cười theo một số người chào hỏi.

"Dương a di mạnh khỏe!"

"Tuần a di mạnh khỏe!"

"Há, Tú Tú a. . ."

Ngờ khi cổ quái, thần sắc nhất thời có chút ý vị thâm trường.

Nàng cùng với mẹ của nàng tại cái tiểu khu này bên trong, hẳn là so sánh nổi danh, Thiên Mệnh Các ngày nào buôn bán thời điểm là hẳn biết, bất quá Bạc Tú Tú cũng không có quá nhiều giải thích cái gì, chỉ là đồ mặt mang theo hân tiếp tục đi lên phía trước.

Đại khái đi hai mươi phút thời gian, hai người mới đi đến thang máy, sau đó bên trên thang máy, trực tiếp bên trên lầu 18, cửa thang máy mở ra, Bạc Tú Tú dẫn đầu đi ra ngoài.

"Đến!"

Trầm Độ cũng đi ra thang máy hỏi, hỏi: "Cha mẹ người không có ở nhà không?"

Bạc Tú Tú một bên móc ra chìa khoá, một bên quay đầu xinh đẹp cười nói: "Không, bọn họ hôm nay không đến nhà ta!"

"Nhà người?" Trầm Độ sững sờ.

"Ừm! Nhà ta."

Bạc Tú Tú gật đầu cười cười, cũng không có tiếp tục giải thích cái gì, xuất ra chìa khoá đi đến một cái phòng trước cửa, sau đó cấp tốc mở cửa.

"Đại ca ca người vào đi! Không cần khách khí, nhà ta không ai." Nàng quay đầu chào hỏi cười nói, nhẹ nhàng địa cúi xuống thân thể từ Giá để giày dép bên trong, khéo léo lấy ra một đôi dép lê đưa cho hắn.

Trầm Độ gật gù đầu, cởi giày, sau đó mang dép hướng phía bên trong đi đến, nhưng mà hắn rất nhanh liền phát hiện gian phòng kia rất lớn.

Ba thất hai sảnh, còn có hai cái ban công, trang phục hào hoa sạch sẽ, chớp mũi còn có thể ngửi được một sợi như lan như xạ mùi thơm ngát vị, hẳn là có người thường xuyên quét dọn, trong phòng khách trưng bày đàn dương cầm, con nít còn có một số tiểu vật kiện, bất quá Trầm Độ cũng phát hiện, gian phòng này đồ dùng trong nhà hơi ít.

Trong phòng khách tuy nhiên cũng có Ghế xô-pha, truyền hình cùng tủ lạnh loại hình đồ, vật, nhưng là không biết vì sao, lại cho Trầm Độ một loại tương đối rảnh rỗi đáng cảm giác.

"Cha mẹ người không ở chỗ này?" Ngắc lại, Trầm Độ hỏi.

Bạc Tú Tú từ trong tủ lạnh lấy ra một chai nước uống, quay đầu cười nói: "Không có a, bọn họ đều có nhà mình!"

"Ồ?" Trầm Độ giật mình dưới, chợt nhớ tới cái gì, nói ra: "Vậy ta hiểu!"

"Hắc hắc!"

Bạc Tú Tú liếc nhìn hắn, lại cười hi hi nói ra: "Mẹ ta ngược lại là hội thường xuyên đến nhìn bên này nhìn ta, bất quá nàng gần nhất tương đối bận rộn, cần đi công tác tra án, cho nên trong khoảng thời gian này cũng không thường thường tới, hiện tại cái phòng này chỉ có ta một người đây."

"Vậy người ba ở đâu?" Trầm Độ hỏi.

"Cha ta a? Ha ha, hắn ở xa xôi, cho nên càng thêm không thường thường tới a, ta hai ba tháng mới gặp hắn một lần." Bạc Tú Tú nở nụ cười xinh đẹp, má phớt đỏ ửng, sau đó lại hỏi: "Đúng, đại ca ca, người thích uống cái gì? Ta lấy cho người!"

Trầm Độ nói ra: "Vui vẻ liền có thể!"

"Tốt!"

Bạc Tú Tú điểm điểm cười cười, từ trong tủ lạnh lấy ra một lon cola đưa cho hắn, sau đó chính mình cũng lôi kéo Váy, nũng nịu ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn qua yên cười nói: "Còn nhớ rõ, đại ca ca người lần thứ nhất cùng ta mẹ lúc nói chuyện, còn nói cái gì Thiên Tướng hàng chức trách lớn đâu! Đúng hay không? Đại ca ca?"

Trầm Độ gật đầu nói: "Xác thực!"

Thiếu nữ không khỏi lại cười khanh khách.

Xác thực, Bạc Tú Tú kinh lịch có chút đặc biệt, nàng không phải gia đình độc thân, chỉ bất quá cha mẹ của nàng ly hôn,

Sau đó lại riêng phần mình kết hôn, hình thành hai cái gia đình, cho nên nàng tình huống trước mắt có chút đặc thù, thực dựa theo nàng tình huống, có thể tại hai cái trong gia đình mỗi một gia đình bên trong ở lại, nhưng là nàng không có đi, mà là mình ở một cái Đại Phòng ở giữa.

"Phòng này là cha lưu cho ta!" Bạc Tú Tú lại cười hi hi giải thích nói: "Bọn họ đều chuyển sau khi đi, liền không có ở chỗ này ở. Mà mẹ ta cùng cha ta bên kia. . ."

Nói, đón đến, nàng ngừng đầu cười khanh khách: "Ta không muốn đi nhà bọn hắn ở, bởi vì có người xa lạ tại, cho nên chỉ tốt tự mình một người ở lại, tựa như đại ca ca người nói, Thiên Tướng hàng chức trách lớn tại tư nhân vậy. Trước phải khổ tâm chí, cực khổ gân cốt, đối thể da nha!"

Trầm Độ nghe vậy không khỏi mỉm cười không thôi, thực khi đó hắn chẳng qua là thuận miệng nhắc lên thôi, nơi nào sẽ nghĩ đến nhiều như vậy?

Bất quá, hẳn ngược lại là đôi cô bé này có chút hiếu kỳ.

Nếu là bình thường nữ hài gặp được loại chuyện này, chỉ sợ sớm đã muốn sống muốn chết, khóc sụt sùi, cũng không biết cha mẹ của nàng đến tốt cùng là thế nào nói với nàng, nàng ngược lại là nhìn rất thoáng!

Ngầm lại, hẳn hỏi: "Chính mình một người ở lớn như vậy phòng trọ, người liền không sợ sao?"

"Sợ hãi à!" Bạc Tú Tú lập tức chớp mắt cười nói, môi son hé mở: "Bất quá ta không muốn đi phiên phức bọn họ, cho nên đành phải chịu đựng, ban đêm ta đều là bật đèn ngủ đâu!"

Trầm Độ cười nói: "Người lá gan thật to lớn!"

"Hắc hắc, nào có a? Thực ta lá gan rất nhỏ!" Bạc Tú Tú thanh thúy cười một tiếng lại hỏi: "Đúng, đại ca ca, người ở ở bên kia a?"

"Ta à? Tại hạ biển rộng lớn học bên kia, ba cái Trạm xe buýt liền đến!" Trầm Độ cười nhạt một tiếng: "Nói đến ta cùng người không sai biệt lắm, cũng một người ở một cái Đại Phòng ở giữa."

"A? Người cũng một người a?" Bạc Tú Tú kinh ngạc, sau đó lại cười khanh khách, tựa hồ cảm thấy thú vị.

Trầm Độ cười gật gật đầu, nhìn thấy sắc trời đã đã khuya, cũng không tiện tại người ta tiểu cô nương trong nhà lưu thêm, liền hỏi: "Người mấy tính ở đâu? Ta giúp người xem một chút đi!"

"Tốt!" Bạc Tú Tú hé miệng mỉm cười, đứng lên nói: "Liền ở trong thư phòng của ta."

Trầm Độ gật gật đầu, cùng với nàng đi đến.

Nàng thư phòng ngay tại sát vách gian phòng, ở bên trong trưng bày không ít sách vở, tại thư phòng bệ cửa sổ bên cạnh, chính để đó một đài đại máy tính.

Trầm Độ đi qua xem xét, máy vi tính này tựa hồ có một đoạn thời gian không có bị dùng qua, trên bàn phím có không ít tro bụi, hẳn cấp tốc khởi động máy kiểm tra một chút, phát hiện tựa hồ là trúng độc, cần đổi một cái hệ thống mới được.

Trầm Độ liền cấp tốc tại trên Internet tìm một cái hệ thống, một bên đợi chút nữa chờ xuống tới, một bên theo Bạc Tú Tú nói chuyện phiếm.

Nàng tựa hồ đối với hẳn rất ngạc nhiên, ngồi xuống về sau, liền cười hi hi hỏi không ít vấn đề, biểu tình kia giống như là một vấn đề Bảo Bảo.

"Đại ca ca, người là làm sao học được xem tướng?"

"Đại ca ca, người đọc sách thật là dễ nghe, trước kia thường xuyên niệm sao?"

"Còn có một số chim sẻ, đại ca ca người thấy không? Những người kia đều bị kinh ngạc đến ngây người!"

"Đại ca ca, thích người nữ hài từ hẳn là rất nhiều a? Người có bạn gái sao?"

Nghe nói Trầm Độ không có bạn gái về sau, nàng lập tức kinh ngạc a một tiếng, mở to hai mắt nhìn lấy hẳn, cười hi hi hỏi: "Đại ca ca, người không có bạn gái a?"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Tìm không thấy bạn gái

Trầm Độ gật đầu cười nói: "Tìm không thấy bạn gái, không có nữ hài coi trọng!"

"Khanh khách!" Bạc Tú Tú lập tức cười rộ lên, tựa hồ cảm thấy không bình thường thú vị, lại như nước trong veo hỏi: "Thật a?"

Trầm Độ nhún nhún vai có chút bất đắc dĩ: "Đương nhiên thật!" Nói, lại liếc nàng một cái, hỏi: "Ngươi hỏi cái này để làm gì?"

Bạc Tú Tú khuôn mặt đỏ lên, nhất thời cười khanh khách nói: "Không có a, ta chính là muốn biết, Ha-Ha!" Nói tiện tiện quay đầu đi, không đang nhìn hân, này trong vắt thanh tịnh đại trong đôi mắt tựa hồ nhiều một phần kinh hi.

Trầm Độ mỉm cười, cũng mặc kệ nàng, an tâm download đồ,vật, nhà nàng tốc độ đường truyền so sánh nhanh, hai ba mươi phút hân là có thể đem hệ thống download xuống tới lắp đặt tốt.

"Đúng, đại ca ca, ngươi ăn cơm không? Ngươi có đói bụng không a?" Chờ một lúc về sau, Bạc Tú Tú lại nghĩ tới một vấn đề, bỗng nhiên lại lại gần cười hi hi hỏi.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn một chút thời gian, nói ra: "Vẫn chưa đói, sớm đây."

Bạc Tú Tú cười nói: "Ta đi làm cái mặt cho ngươi ăn đi? Nếu là đem ngươi bị đói, vậy không tốt lắm ý tứ a?"

"Không cần không cần!" Trầm Độ vội vàng nói.

Không biết có phải hay không là hân ảo giác, nữ sinh này cũng quá nhiệt tình, có chút cổ quái, tựa hồ là đang tận lực làm hân vui lòng.

"Có thể nào không muốn đâu?" Bạc Tú Tú lại cười hi hi nói: "Đại ca ca, ta làm mặt ăn thật ngon nha. Chẳng lẽ ngươi không muốn thưởng thường tay nghề ta? Đại ca ca ngươi đầu tiên chờ chút đã, ta đi một chút sẽ trở lại!" Nói, cũng không khỏi Trầm Độ phân trần, trực tiếp đứng dậy hướng phía nhà bếp đi đến.

Trầm Độ khẽ giật mình, ngừng lại, cũng mặc kệ nàng, ngồi tại trước ghế mặt đánh xuống bàn phím.

Chờ một lúc về sau, Bạc Tú Tú một bên bưng một bát nóng hổi mặt đi tới, một bên cười hi hi nói: "Đến, mặt tới."

Trầm Độ có chút dở khóc dở cười, đành phải nói ra: "Này trước để đó đi! Ta ở lại một chút lại ăn."

"Tốt, đại ca ca, ta làm mặt vừa vặn rất tốt ăn, ngươi khẳng định thích ăn!" Nàng cười hi hi đáp, bưng nhất đại bát nóng mặt cẩn thận từng li từng tí hướng phía phía trước đi mấy bước, muốn phải đặt ở bên cạnh hân trên mặt bàn, nhưng mà cũng không biết nàng dẫm lên cái gì, bỗng nhiên trượt một chút, bỗng nhiên a a một tiếng, cấp tốc hướng phía hân nhào tới.

Trầm Độ biến sắc, đưa tay muốn đỡ lấy nàng,

Nhưng mà chỉ nghe được "Phanh" một tiếng, chén kia mặt lập tức quăng xuống đất, trong nháy mắt vung ra, mà Bạc Tú Tú cũng lập tức dốc sức ở trên người hân, trong nháy mắt đó, một vòng như lan như xạ xử nữ hương thơm lập tức xông vào mũi, còn có một vệt kinh người mềm mại.

Nhưng mà đoán chừng là bởi vì Trầm Độ bản thân liền muốn đứng dậy, cho nên Bạc Tú Tú nhào tới về sau, cái ghế không thụ lực, cho nên trong nháy mắt, cái ghế đột nhiên ngược lại, răng rắc địa một chút, Trầm Độ vô ý thức đưa tay hướng phía phía trước ôm qua, chỉ nghe được "Phanh phanh" vài tiếng, hai người trực tiếp quăng trên mặt đất.

"A!"

Thiếu nữ một tiếng kêu sợ hãi.

Trầm Độ lập tức cảm giác được phía sau có chút bị đau, một vòng nóng hổi nước canh còn rơi vào tay hân đọc để.

Trong nháy mắt, hân cũng có chút mộng.

Nhưng mà chính yếu nhất cũng không phải là cái này, mà chính là thiếu nữ nhào tới về sau, cả người đều dốc sức ở trên người hân, nhu thể vào lòng, giống như không xương, để cho người ta cảm giác được rõ ràng thiếu nữ ở ngực mềm mại.

Đầu nàng chống đỡ tại hân trên cằm, để Trầm Độ vừa dễ dàng ngửi được nàng mái tóc, lập tức như lan như xạ mùi tóc vị, mà trọng yếu nhất là hân một cái tay. . .

Nữ hài dáng người vốn là nhỏ nhắn xinh xắn, vô ý thức ôm lấy về sau, hân vốn chính là muốn ôm nàng eo, nhưng là ai biết nàng dốc sức quá mức, cho nên ngược lại đập vào nàng trên cặp mông, cái kia màu đen váy ngắn mỏng như cánh ve, nhất làm cho người kinh ngạc là, vừa mới nàng nhào tới thời điểm, váy ngắn tựa hồ bị nhấc lên, Trầm Độ muốn tóm lấy thân thể nàng, cho nên vô ý thức dùng lực bắt một chút, sau đó chính là. . . Không bình thường mềm mại. . .

"A!"

Bạc Tú Tú trong nháy mắt cảm giác được dị dạng, liền phảng phất bị đập cái đuôi mèo, lập tức từ trên người hân đứng lên,

Đỏ bừng cả khuôn mặt.

Nàng có chút mộng.

Trầm Độ cũng kinh ngạc.

Gian phòng bên trong trong nháy mắt an tĩnh lại, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Bầu không khí trong nháy mắt biến nhiều thiếu quý dị.

"Đại ca ca ngươi. . ."

Nàng có chút giật mình mở miệng.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp thiếu nữ ngồi dưới đất, gắt gao cúi đầu, nhìn lấy đầu ngón chân, căn bản cũng không dám nhìn hấn, tựa hồ cảm giác được hấn đang đánh giá chính mình, len lén ngấm hấn liếc một chút, sau đó lại phanh đũa một chút, vội vàng đem đầu chuyển hướng nơi khác, một đôi linh động mắt to mắt đảo quanh địa chuyển động, tung bay a tung bay a, tìm không thấy nơi về, hai tay chăm chú địa nắm lấy quần màu đen.

Khuôn mặt thật giống như một khóa đỏ thêu ô mai, kiều nộn ướt át, Tú Sắc Khả Xan.

Cầm thú a!

Trầm Độ hận không thể chửi mình một câu, thực hấn vừa mới chẳng qua là vô ý thức động tác thôi, chủ yếu là cái ghế không thụ lực, không muốn để cho nàng ngã sấp xuống, cho nên dùng lực bắt một chút, nơi nào sẽ nghĩ đến quần nàng bị nhấc lên a?

Lại nói, nàng bản thân mặc hắc sắc váy ngắn, đoán chừng vừa mới dùng sức quá lớn, cho nên nhấc lên hậu bán bộ phận, lại thêm nàng dáng người không bình thường nhỏ nhắn xinh xắn, thủ chương vừa vịn với che lại nửa bên, cho nên này một chút, cảm giác chỉ sợ cũng hết sức rõ ràng cùng kích thích.

Nhìn nàng lập tức nở đứng lên liền biết, muốn nhiều kinh ngạc có bao nhiêu kinh ngạc.

"Ngươi không sao chứ?" Hấn vội vàng hỏi.

"Không, không có việc gì đâu!" Bạc Tú Tú len lén ngấm hấn liếc một chút, xấu hổ hồi đáp, khuôn mặt trong nháy mắt đỏ đến trên cổ.

Lại Kiều vừa then.

Này hàm răng trắng nõn nhẹ nhàng địa cắn miệng môi dưới.

Nhưng là chờ một lúc về sau, nàng tựa hồ đối với chính mình phản ứng cảm thấy khôi hài, bỗng nhiên che miệng "Phốc phốc" một tiếng Kiều cười rộ lên, trong nháy mắt đó, liền phảng phất trăm hoa đua nở, lộng lẫy chói mắt: "Đại ca ca, vừa mới ta bị giật mình!"

Trầm Độ gặp nàng lại cười, hơi hơi kinh ngạc một chút, nhưng mà còn không có đợi hấn mở miệng nói chuyện, thiếu nữ lại mở miệng cười.

Có chút ngượng ngùng, nhưng là vẫn thoải mái nhìn qua hấn, lại có chút giảo hoạt cùng trêu tức, một mặt cười hi hi nói: "Đại ca ca ngươi vừa mới sao có thể. . . Mẹ ta nếu là biết, khẳng định hội mắng ngươi đâu, hội hung hăng mắng!"

Trầm Độ nghe vậy, trong nháy mắt cảm thấy lúng túng không thôi.

"Mẹ ta nói, nữ hài thân thể là không thể tùy tiện để cho người khác Phanh!" Bạc Tú Tú nhìn qua hấn, cắn cắn phần nộn cánh môi, tiếp tục cười hi hi nói, lại có chút trò đùa quái đản đồng dạng: "Đụng liền sẽ xảy ra vấn đề."

Trầm Độ dở khóc dở cười, đành phải nói ra: "Thật có lỗi, Tú Tú cô nương, vừa mới ta không phải cố ý."

Bạc Tú Tú lập tức nháy mắt mấy cái nhìn qua hấn, một mặt trêu tức nói: "Ta biết a! Cho nên ta sẽ không nói cho mẹ ta, đại ca ca ngươi yên tâm tốt. Ta sẽ thay ngươi giữ bí mật."

Trầm Độ trong lòng có trong nháy mắt im lặng, hóa ra ngươi còn chờ mong như vậy chứ? Thay ta giữ bí mật? Làm sao không phải thay ngươi giữ bí mật a? Nhưng là ngấm lại, hấn vẫn là nói: "Vậy là tốt rồi!"

Vấn đề này làm, bao nhiêu đều có chút nhận không ra người, đương nhiên là càng ít người biết càng tốt, may mắn con gái người ta không so đo, nếu là so đo, còn không biết làm sao thu thập đâu?

Dù sao cái này đã coi như là dính con gái người ta tiện nghi.

PS: Phiếu đề cử a. . .

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Cái gì theo cái gì a?

"Thế nhưng là. . ."

Bạc Tú Tú bỗng nhiên dừng một cái, ngẩng đầu lên mỉm cười nhìn qua hắn, khuôn mặt lại là đỏ lên: "Đại ca ca, người. . . Người thật không có bạn gái sao?"

Trên nét mặt, lại dần một chút ngưng ngừng, sau khi nói xong, liền đem đầu chuyển hướng một bên khác, hai tròng mắt nhanh chóng đi dạo.

Trầm Độ cũng không biết nàng muốn hỏi cái này làm gì, đột nhiên cảm giác được có chút quý dị, hơi do dự một chút, liền gật gật đầu thờ dãi: "Ha ha, vừa mới không phải nói sao? Tìm không thấy a."

Nói, cúi đầu nhặt lên địa quyển sách trước tịch vỏ vỏ.

Vừa mới cái ghế đến về sau, quét đến cái bàn, cho nên một số thư tịch cũng rớt xuống đất trên bàn, có một ít còn dính đầy nước canh.

"Này. . . Vậy đại ca ca người cảm thấy Tú Tú ta thế nào?" Bạc Tú Tú mỉm cười, lại hỏi một câu: "Ta có thể chứ?"

"A? Cái gì a?"

Trầm Độ sững sờ, giấy lát Thời Gian Đình Chi động tác.

"Nữ. . . Bạn gái a?" Bạc Tú Tú thần sắc trở nên xấu hổ, có chút nóng lòng muốn thử chớp chớp mắt to mắt, lại thổi phù một tiếng cười rộ lên: "Khanh khách, mẹ ta nói, chỉ cần ta thi lên đại học liền có thể giao bạn trai, ta. . . Ta đã thi đậu. . . Cho nên. . . Đại ca ca người. . ."

Hàm răng hơi hơi cắn phần nộn cánh môi, không có tiếp tục nói hết, lại hơi ngẩng đầu nghiêng mắt nhìn hắn liếc một chút, khuôn mặt đỏ thắm một mảnh.

Sau đó, lại nghe được nàng đứt quãng toát ra vài câu: "Đại ca ca, ta rất thích, người có thể hay không làm ta. . . Bằng hữu a?"

Đầu dề thấp thấp, căn bản cũng không dám nhắc, vô cùng gấp gáp, khuôn mặt đỏ giống như có thể nhỏ ra huyết, càng nói đến phần sau đầu càng thấp, thanh âm cũng càng nhỏ, nói xong lời cuối cùng bạn trai ba chữ thời điểm, mấy cái có lẽ đã để cho người ta nghe không được, yếu ớt ruồi muỗi.

Sau khi nói xong, còn đặc địa ngẩng đầu ngắm hắn liếc một chút, tựa hồ tại quan sát hắn phản ứng, sau đó đang nhanh chóng cúi đầu, hai tròng mắt nhanh chóng loạn chuyển, có chút giảo hoạt.

Ta qua.

Cái gì theo cái gì a?

Trầm Độ bỗng nhiên mờ to hai mắt, nhìn lấy tiểu nữ hài này, toàn thân chấn động, sách trong tay không có nắm vững, kém chút lại vút trên mặt đất.

Trong lúc nhất thời, ngẹn họng nhìn trần trời.

Cái này tính là gì? Đối với hắn thổ lộ?

Hắn lại bị một cái mười bảy tuổi tiểu nữ sinh thổ lộ?

Sau cùng bạn trai ba chữ tuy nhiên mơ hồ, nhưng là hắn lại rõ ràng nghe nhất thanh nhị sở a, cho dù là Trầm Độ lại điếc, cũng nghe được ra nàng đến tốt cùng đang nói cái gì!

Đây chính là, đây cũng quá dữ dội trực tiếp a?

Chẳng lẽ hiện tại tiểu nữ sinh đều như thế dữ dội trực tiếp sao?

Mặc dù nói từ khi biết cái này tiểu nữ sinh đến nay, nàng đều là phi thường lạc quan hào phóng, tính cách cũng so sánh hoạt bát đáng yêu, nhưng là,

Trầm Độ lại tuyệt đối không ngờ rằng, nàng đã vậy còn quá lớn mật.

Quý dị nhất là, nàng vậy mà hướng hấn thổ lộ! !

Thiên gặp đáng thương, Trầm Độ nhưng cho tới bây giờ đều không ngờ rằng sẽ xuất hiện loại tình huống này, trên thực tế, hấn chỉ bắt quả đấm cái này tiểu nữ sinh xem như một cái bình thường tiểu muội muội đối đãi thôi, ép căn bản không hề bất luận cái gì dư thừa ý nghĩ, bằng không, hấn vừa mới cũng sẽ không cảm thấy xấu hổ.

Còn nhớ kỹ trước kia, hấn cũng đã từng trải qua một cái cùng với nàng tuổi không sai biệt lắm cùng tính cách tiểu muội muội, hoạt bát mà đáng yêu, cho nên nhìn thấy Bạc Tú Tú về sau, bao nhiêu đều bị hấn nhớ tới một ít gì đó, cho nên, hiện tại Bạc Tú Tú bỗng nhiên thổ lộ, trong nháy mắt để hấn cảm thấy quý dị không thôi.

Hấn không phải là không có thù qua bị nữ sinh thổ lộ cảm giác, trên thực tế bởi vì sách thời điểm thành tích tương đối tốt, cho nên hấn cũng từng bị một ít nữ sinh biểu đạt qua hảo cảm, nhưng lúc trước là một chuyện, hiện tại rõ ràng lại là một chuyện khác.

Hấn chưa từng thấy qua như thế dữ dội trực tiếp.

Quả thực là hoảng sợ hấn kêu to một tiếng.

"Có thể. . . Có thể chứ?"

Còn không có đợi Trầm Độ trả lời, thiếu nữ lại hơi khiêng xuống đầu, thần sắc thanh tú động lòng người nũng nịu, có chút tâm thần bất định bất an hỏi, trên nét mặt mang theo chờ mong.

Trầm Độ im lặng, lắc đầu cười nói: "Tú Tú cô nương,

Ngươi là nói đùa sao? Bi nhân nào có bức này phúc khí?"

Cúi đầu, nhặt lên mặt đất mặt khác một quyển sách.

"A, không, không có a, đại ca ca, ta nói. . . Ta nói đều là thật đâu!" Bạc Tú Tú gấp vội ngẩng đầu nói ra, lại không bình thường chờ mong nhìn qua hấn, khuôn mặt đỏ hồng: "Có thể. . . Có thể chứ? Đại ca ca?"

Trầm Độ trong lòng chỉ cảm thấy gặp quỷ, chẳng lẽ mình gần nhất trong số mệnh đi vận đào hoa sao?

Tuy nhiên hấn có thể nhìn người khác mệnh lý, nhưng lại không thấy mình mệnh lý, hấn lại bị một cái tiểu la lỵ thổ lộ?

Ngẩng lại, hấn đành phải lắc đầu cười nói: "Được rồi. Tú Tú cô nương ngươi đừng nói cái này, mau tới thanh lý xuống mặt đất, nước canh ngược lại đầy đất đây."

Nhưng mà Bạc Tú Tú nghe vậy, sắc mặt chợt biến đổi, lập tức có chút gian nan hỏi: "Chẳng lẽ. . . Đại ca ca ngươi. . . Ngươi không thích ta sao?"

Trầm Độ kinh ngạc nhìn nàng liếc một chút, gấp nàng trên nét mặt tựa hồ mang theo một tia khủng hoảng, giống như gặp được cái gì tai nạn, hơi hơi lại kinh ngạc, không có lập tức nói chuyện.

Cũng không biết nàng đến tốt cùng là bắt đầu từ khi nào loại suy nghĩ này, có lẽ là lần thứ hai gặp mặt? Có lẽ là lần thứ ba gặp mặt?

Nói tóm lại, quá ngoài ý muốn, để hấn hoàn toàn không tưởng được.

Bất quá, nhìn nàng bộ kia khủng hoảng biểu lộ, trực tiếp cự tuyệt con gái người ta tựa hồ lại quá mức tàn nhẫn.

Dù sao nói ra lời như vậy, vô luận nàng làm bao nhiêu chuẩn bị, chỉ sợ đều cần nỗ lực phi thường lớn dũng khí, làm không cẩn thận sẽ còn cho nàng lưu lại ám ảnh.

Cho nên, ngẩng lại, Trầm Độ đưa tay nhẹ nhàng đặt đánh xuống đầu nàng, cười nói: "Ha ha, Tú Tú cô nương ngươi chớ suy nghĩ quá nhiều, trên thực tế, ngươi làm ta sợ kêu to một tiếng đâu, nào có nữ hài tử như thế dũng cảm trực tiếp?"

Bạc Tú Tú giật mình dưới, khuôn mặt nhất thời lẩn thẩn, dù cho nàng tính cách hào phóng đến đâu lại vui tươi, làm loại chuyện này cũng có khó nói lên lời ngượng ngùng cảm giác.

Trầm Độ buông tay, có chút bất đắc dĩ tiếp tục cười nói: "Ta còn không có muốn giao bạn gái, bởi vì nuôi không nổi. Hiện tại ta vẫn là một kẻ nghèo rớt mồng tơi đâu? Làm sao có thời gian giao bạn gái? Chờ ta về sau có tiền, nói không chừng hội tìm một cái!"

Nói ra lúc này, trong đầu hấn không tự chủ được toát ra Đường Sơ Hạ mặt.

"Này. . . Này. . ."

Bạc Tú Tú tựa hồ muốn nói điều gì.

Trầm Độ cắt ngang nàng, không cho nàng nói tiếp cười nói: "Đừng nói cái này, trước sửa sang một chút gian phòng đi. Nước canh vung khắp nơi đều là dầu!"

Bạc Tú Tú mắt như nước hạnh, này tối như mực hai tròng mắt đi dạo, không biết nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên lại che miệng phốc phốc một tiếng, lại Kiều cười rộ lên: "Này, chờ ta trưởng thành liền có thể đúng không? Ta còn một tháng nữa tự thành niên nha!"

Nói, lại đối hấn chớp chớp mắt to mắt, môi son hơi câu, có chút xinh xắn cùng ngượng ngùng, lại dẫn một chút giao hoạt.

Trầm Độ mỉm cười, ngừng lại, cười nói: "Úm, chờ sau này hãy nói đi, nói không chừng thật có thể đâu!"

Vấn đề này, quá cảm thú.

Trầm Độ thực sự kéo không xuống mặt, làm ra dạng này sự tình đến, nếu là hấn nữ sinh nói như vậy, có lẽ hấn liền đáp ứng, nhưng là Bạc Tú Tú. . . Mồ hôi, một cái tiểu nữ sinh a.

Cứ việc xác thực không bình thường đáng yêu, hoạt bát sáng sủa, tính cách không tệ, nhưng là Trầm Độ thật đúng là vén vén xem nàng như thành một cái tiểu muội muội đối đãi.

Huống chi, nàng còn thật không có trưởng thành.

"Đứng lên đi, nhanh quét dọn một chút!" Hấn lại bổ sung một câu cười nói

"Khanh khách, tốt!" Bạc Tú Tú gặp hấn đồng ý, trong lòng có chút kinh hi, liền không lại tiếp tục dây dưa vấn đề này, ngược lại ngẩng đầu nhìn hấn cười hi hi nói: "Bất quá, ha ha, ta đây không nói, ngồi quá lâu, chân đều mềm, đại ca a ca ngươi kéo ta một chút!"

Nói, không để ý chút nào hướng phía hấn đuổi đuổi như Bạch Tuyết thon thon tay ngọc.

Trầm Độ không có mơ tưởng, lập tức đưa tay mỉm cười nói: "Tốt!"

Sau đó cũng không do dự,

Nắm thiếu nữ mềm mại thon thon tay ngọc nhẹ nhàng địa kéo một phát, muốn đem nàng từ dưới đất kéo lên, song khi hấn bắt đầu dùng lực thời điểm, lại chợt nghe thiếu nữ đột nhiên quát to một tiếng: "A a a, đại ca a ca ngươi dùng quá sức, ngươi dùng quá sức!"

Sau đó chỉ thấy nàng lập tức từ dưới đất đứng lên, một mặt a a thét lên hướng lấy hấn bỏ nhào qua, mang theo một chút trò đùa quái đản.

Ta qua!

Trầm Độ còn chưa rõ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, chỉ cảm thấy một bộ thân thể mềm mại đã đụng trên người mình, sau đó tay cánh tay ôm hấn eo, khuôn mặt dán tại trên lồng ngực của hấn, thân thể mềm mại Linh Lung tinh tế, chớp mũi còn lập tức ngửi được một vòng nồng đậm xử nữ hương thơm, thấu người tim gan.

"Đại ca a ca, ngươi thật dùng quá sức, ta hoàn toàn hãm không được chân nha!" Thiếu nữ đụng xong, lập tức ngẩng đầu cười hi hi nói với hấn, trên nét mặt tràn ngập hí ngược cùng trò đùa quái đản.

Trầm Độ mặt mũi tràn đầy dờ khóc dờ cười, vẫn là lần đầu lãnh hội đến nàng giao hoạt cùng Tinh Linh Cổ Quái, chỉ sợ đây mới là nàng chánh thức bản tính a?

Thực, từ Nhân Vật Tập bên trên, Trầm Độ cũng có thể nhìn ra được, cô gái này cũng không phải là một cái đặc biệt đơn thuần nữ hài, có đôi khi nàng ý nghĩ cũng sẽ khá ô, tương đối sớm quen, ngẫu nhiên càng thêm hội ý nghĩ kỳ quái, cho nên không bình thường phù hợp hiện đại một số tiểu nữ sinh đặc tính.

Mà lại lần trước gặp được nàng mấy cái người bằng hữu, kinh lịch sự tình đều tương đối nhiều, có một cái, vẫn là ngẫu nhiên làm duyên giao, cho nên nàng chính mình chỉ sợ cũng hiểu biết không ít.

Cho nên, bị nàng ôm một lúc sau, Trầm Độ bao nhiêu cũng có thể cảm giác được thiếu nữ trước ngực mềm mại.

"Được rồi, đừng đùa, đứng lên đi!" Hấn lập tức gõ gõ đầu nàng nói ra.

Bạc Tú Tú lại giờ lên khuôn mặt, môi mông cong lên, cười khanh khách: "Tốt! Bất quá ngươi cũng không nên trách ta a, muốn trách thì trách đại ca a ca ngươi dùng quá sức!"

"Biết biết, không trách ngươi!" Trầm Độ dờ khóc dờ cười.

Đáng tiếc, cũng là Thái Thanh chất chất, niên kỷ còn quá nhỏ, theo một cái nghịch ngợm tiểu muội muội không sai biệt lắm, hấn thực sự dưới không cái này tay a.

Thực hấn cũng từng nghĩ tới muốn tìm bạn gái sự tình, bất quá, cho đến nay đều không có gặp được đặc biệt phù hợp, cho nên, cũng chỉ có thể tạm thời

không muốn những vật này.

Mặc dù không có đồng ý, nhưng là Bạc Tú Tú tính cách so sánh sáng sủa, cho nên rất nhanh liền quá khứ, cầm đồ lau nhà cùng thùng rác cấp tốc tới quét dọn gian phòng.

"Đại ca ca, ta cho ngươi thêm làm một bát đi! Vừa mới quá bất cần!" Thanh lý xong gian phòng về sau, nàng lại giờ lên khuôn mặt cười nói.

Trầm Độ vội vàng lắc đầu nói: "Không cần, ta trở về lại ăn đi. Không có việc gì!"

Bạc Tú Tú lại cười nói: "Thế nhưng là ta một người ăn mì thật là không có có vị đạo a, đại ca ca ngươi liền bồi ta một chút có được hay không?"

Trầm Độ ngẩng đầu hỏi: "Ngươi bình thường đều là tự mình một người ăn cơm?"

Bạc Tú Tú lại cười rộ lên, cấp tốc gạt đầu, có chút ai oán nói ra: "Đúng vậy a, ta thật đáng thương, không có người nấu cơm cho ta ăn, bình thường chỉ có thể một người ăn đầu!"

Trầm Độ không khỏi mỉm cười, lập tức đưa tay gõ gõ đầu nàng: "Mơ tưởng gạt ta!"

Bạc Tú Tú nghe vậy, liền lại ngẩng đầu cười rộ lên.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Người còn tại bày hàng vỉa hè?

Thực, mẹ của nàng nhà liền ở tại cách đó không xa một cái trong cư xá, nàng chỗ nào thường xuyên một người ăn? Phần lớn thời gian đều là qua mẹ của nàng nhà ăn.

Bất quá ngẫm lại, khoảng cách hệ thống xuống tới còn có một đoạn thời gian, tại cái này ăn tô mì cũng không có cái gì, dù sao hấn cũng cảm thấy có chút đói, thế là liền gạt đầu đồng ý.

"Tốt a, này để cho ta nếm thử tay nghề của ngươi như thế nào!"

"Ha-Ha!" Bạc Tú Tú nghe vậy trong nháy mắt đại hi, lập tức cười nói: "Vậy đại ca ca ngươi chờ một chút a, ta lập tức đi làm, ta làm mặt vừa vặn rất tốt ăn!"

Nói xong, cũng không đợi hấn trả lời, liền lanh lợi chạy đến nhà bếp làm mặt qua.

Đoán chừng nàng sẽ không phòng cho thuê, chỉ có thể tự mình làm mặt ăn.

Trầm Độ không khỏi mỉm cười, cũng không có quan tâm nàng, gấp hệ thống đã download không sai biệt lắm, liền mở ra lắp đặt lên.

Sau đó thời gian, chính là ăn mì thời gian.

Bạc Tú Tú lần này học ngoan, không có đem mặt bụng đến trước máy vi tính cho hấn, ngược lại thả ở phòng khách bên ngoài trên mặt bàn, để hấn đi ra bên ngoài ăn.

Chính nàng cũng cho mình làm một bát, hai người ăn lên ngược lại là say sưa ngon lành, nha đầu này biết ăn nói, cơ hồ cái gì đều có thể trò chuyện, cho nên ở chung đứng lên ngược lại là phi thường nhẹ nhõm.

Vào lúc ban đêm, Trầm Độ đại khái tại nhà nàng ngồi đến tám giờ tối mới rời khỏi.

Nguyên bản Bạc Tú Tú gấp máy tính sửa chữa tốt về sau, còn năn nỉ hấn tiếp tục ngồi một hồi, nhưng là Trầm Độ cảm giác đến không có ý tứ tại người tiểu nữ sinh trong phòng ở lâu, không có đồng ý, lắp đặt tốt máy tính về sau, liền cáo biệt đi ra.

Ở chung lâu, Trầm Độ cũng đã phát hiện, nha đầu này tuy nhiên niên kỷ còn nhỏ, nhưng là, lại căn bản cũng không phải là một cái đèn cạn dầu, thông minh lanh lợi không nói, còn Tinh Linh Cổ Quái, lại thêm tương đối sớm quen, cho nên rất nhiều thứ nàng đều hiểu được, có đôi khi thậm chí còn so sánh ô, trò chuyện thời điểm, còn hỏi hấn trước kia có hay không giao qua bạn gái thích gì dạng nữ hài loại hình.

Mồ hôi!

Trầm Độ vẫn là lần đầu gặp được dạng này một cái dừng mảnh tiểu nữ sinh, đơn thuần, nhìn không bình thường đơn thuần, tính cách cũng có thể yêu, có chút xinh xắn, thường xuyên đỏ mặt ngượng ngùng, nhưng là có đôi khi, lá gan lại quá lớn, trách không được nàng dám dõng ra ngoài tự mình một người ở một cái Đại Phòng ở giữa.

Cũng không phải nói Trầm Độ cảm thấy nàng khó chơi hoặc là sợ nàng, Trầm Độ đời này gặp qua không ít người, gặp được sự tình cũng tương đối nhiều, cho nên, một cái tiểu nữ sinh rất khó để hấn cảm thấy chống đỡ không được, hiện tại chỉ bất quá cảm thấy hơi thú vị a.

Rời đi nhà nàng về sau, liền không có có mơ tưởng, cấp tốc tìm một chiếc xe taxi về nhà.

Ngày mai hấn là còn có chuyện muốn làm, Thần Nhân điểm kinh nghiệm, cần phải nhanh một chút thẳng cấp.

Ngay tại Trầm Độ đi ra ngoài đi ra tiểu khu đồng thời, Bạc Tú Tú cơ hồ là đứng tại trên ban công nhìn hấn rời đi, hồi tưởng lại vừa rồi một màn, chỉ cảm thấy khuôn mặt nóng bỏng, nóng lên không thôi, nhưng là nhớ tới hấn phản ứng, có chút buồn rầu cùng ưu sầu.

Hấn không có đáp ứng!

Mặc dù hấn nói rất êm tai, nhưng là trong nội tâm nàng vẫn là vô cùng thất vọng, nhưng mà nhìn lấy phía dưới càng ngày càng xa bóng người, nhưng lại không biết nghĩ đến cái gì, này tính xảo khốc miệng lặng lẽ cong cong, che miệng đỏ mặt, vụng trộm cạn cười rộ lên.

Gặp hấn đã ngồi taxi rời đi về sau, Bạc Tú Tú mới thu hồi ánh mắt, khốc miệng cong cong đi về trong phòng khách.

Nàng ghé vào mềm mại trên ghế sa lon, cầm điện thoại di động lên đem chơi, bỗng nhiên không muốn động, phảng phất vừa mới một màn, đem nàng chỗ có sức lực đầu óc sạch.

Nhưng mà vừa mới chơi một hồi, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, nàng toàn thân một cái giật mình, vô ý thức theo một cái kết nối khóa, tiếp theo, bên trong lập tức toát ra một cái đỉnh tai nhức óc tiếng rống giận dữ: "Bạc Tú Tú, ngươi chuyện gì xảy ra a? Ngươi làm sao tùy tiện dẫn người về nhà?"

Thanh âm kia, cơ hồ trong nháy mắt vạch phá màng nhĩ, không bình thường phần nộ.

Ách!

Gọi điện thoại là mẹ của nàng Vương Tú Hà, nàng đem nàng quan so sánh nghiêm, nghe được thanh âm, trong nháy mắt để cho nàng khuôn mặt đỏ lên.

Tuy nhiên ngoài miệng nói không sợ mẹ của nàng, nhưng là thực vẫn là thắng sợ hãi, cho nên Bạc Tú Tú vội vàng sợ hãi rụt rè nói: "Người nào. . . Ai nói? Không.

Không có a!"

Nói, hai tròng mắt nhanh chóng loạn chuyển, bắt đầu nghĩ đối sách.

"Không có? Ngươi nói với ta cái kia Trầm Đại Sư là chuyện gì xảy ra? Ngươi tốt nhất giải thích cho ta rõ ràng." Cơ hồ là gầm hét lên, đỉnh tai nhức óc.

"Há, hấn a. . ."

Nàng vội vàng nắm điện thoại, đỏ bừng cả khuôn mặt giải thích vài câu, vấn đề này có chút nan giải thả, bất quá nàng hay là chuẩn bị để nói từ.

Cứ như vậy, hai mẹ con người cấp tốc cầm di động bắt đầu âm ỉ lên.

"Không có? Không có? Không có?"

"Ngươi mơ tưởng gạt ta! Ngươi lá gan làm sao lớn như vậy? Lúc trước dọn ra ngoài thời điểm, ngươi là thế nào nói với ta?"

"Ngươi còn muốn mặt không biết xấu hổ?"

"Ngươi không phải đã nói mặc kệ ta sao? Ta chính là ưa thích a!"

Bạc Tú Tú cũng trách móc một tiếng.

...

Một bên khác, về đến nhà về sau, Trầm Độ cảm giác được toàn thân một trận mỏi mệt, lập tức đem cặp công văn ném ở trên ghế sa lon, liền nằm nghỉ ngơi.

Nhưng mà lúc này, thả trong túi mặt điện thoại di động chợt vang.

Trầm Độ cầm điện thoại di động lên nhìn xem, liền theo kết nối khóa.

"Uy, Vạn Hòe, làm sao rồi?" Đây là Trầm Độ trước kia cùng túc xá một cái đồng học, cảm tình tương đối tốt, cho nên hết sức quen thuộc.

"Trầm Độ, ngươi bây giờ hiện ở trường học sao?" Vạn Hòe hỏi.

Trầm Độ nói: "Tại a! Ta còn ở bên ngoài trong căn hộ ở đâu! Làm sao rồi, có chuyện sao?"

"Ngươi còn tại bây hàng via hè?" Vạn Hòe lại hỏi.

Trầm Độ cười cười: "Đã sớm không lay động, mở cửa hàng chơi đùa!"

"Ngươi mở tiệm?" Vạn Hòe tựa hồ bị kinh ngạc.

Trầm Độ thừa nhận nói: "Đúng vậy a, muốn muốn kinh doanh một ít gì đó, không muốn đi làm thuê. Nói đi, vô sự không lên tam bảo điện, gọi điện thoại qua tới làm gì?"

Vạn Hòe lại cười một tiếng: "Ha-Ha, tối ngày một có một cái tụ hội, ngươi tới hay không?"

"Tối ngày một? Cái gì tụ hội a?" Trầm Độ kinh ngạc hỏi.

Vạn Hòe cười nói: "Cũng là trong lớp đồng học một số tụ hội, chia sẻ một chút đều tự tìm công tác sự tình, cái này đoán chừng cũng là tốt nghiệp trước đó trong lớp một cơ hội cuối cùng, cho nên phần lớn người đều sẽ trở về. Triệu Nam gọi ta thông tri ngươi một chút."

Trầm Độ cười: "Các ngươi đều tìm được công việc tốt a?"

Vạn Hòe nói: "Phần lớn người đều tìm đến, trừ không phải không nghĩ tìm. Cùng loại ngươi dạng này, cho nên, mọi người mới đề nghị trở về trao đổi kinh nghiệm."

Trầm Độ ngừng lại, cảm thấy mình tối ngày một hẳn là không có chuyện gì, thế là gật đầu nói: "Có thể a. Ta ngày kia đoán chừng không có chuyện gì."

"Vậy liền nói tốt. Ngày kia tám giờ, cửa sân trường KTV bên trong!" Vạn Hòe nói.

"Tốt!"

Lúc này, Vạn Hòe lại chợt nhớ tới cái gì, bỗng nhiên tận lực hạ giọng, vui buồn thất thường mà hỏi thăm: "Đúng, ngươi theo cái kia Đường Sơ Hạ đến tốt cùng thế nào?"

Trầm Độ sững sờ, hỏi: "Cái gì thế nào?"

Vạn Hòe cười nói: "Trầm Độ ngươi thiếu cho ta giả ngu! Đến trường thời điểm, là cá nhân đều có thể nhìn ra các ngươi hai cái không thích hợp! Thường xuyên chơi cùng một chỗ không nói, còn có đôi có cặp, ta cũng không tin các ngươi hai cái không có chút chuyện! Đây Đường Sơ Hạ thế nhưng là thiên kim đại tiểu thư a, người dung mạo xinh đẹp không nói, trong nhà còn có tiền, nói đi! Các ngươi hai cái đến tốt cùng thành không có?"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Có việc mời tấu, vô sự Bãi Triều

Trầm Độ nghe vậy không khỏi không còn gì để nói.

Trên thực tế, lúc lên đại học đợt trong ban hoặc nhiều hoặc ít đều có người hoài nghi tới hẳn theo Đường Sơ Hạ quan hệ, không chỉ có chỉ là Vạn Hòe, không ít người đều hướng hẳn tìm hiểu qua, dù sao hai người có đôi khi chơi quá khùng, trước kia tụ hội thời điểm, nếu là Đường Sơ Hạ uống say, bình thường đều là từ hẳn cổng nàng về tức xá qua.

Ngược lại là có người muốn đọc, bất quá Đường Sơ Hạ căn bản liền không cho, cho nên —— bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều muốn biết hai người quan hệ đến tốt cùng như thế nào?

Bất quá Thiên gặp đáng thương, hai người thật không bình thường đơn thuần, ép căn bản không hề muốn phương diện này sự tình, mặc dù nói va va chạm chạm thiếu không, nhưng là chân chính đàm lại là một chuyện khác.

Hai người, căn bản không có khả năng đi một bước này.

Đường Sơ Hạ trước kia cũng từng nghe qua một số người thảo luận, bất quá khi đó nàng căn bản liền không xem ra gì, thậm chí mặt đều không có đỏ một chút, không chỉ có như thế, còn nói chắc như đinh đóng cột cảnh cáo hẳn không nên suy nghĩ nhiều.

Trầm Độ đương nhiên không có có mơ tưởng a, cho nên, hẳn không thể làm gì khác hơn nói: "Không có! Làm sao có thể? Lại nói, các người những người này ý nghĩ làm sao lại như vậy không chịu nổi đâu? Đều đã nói qua bao nhiêu hồi. Ta cùng với nàng chẳng qua là bằng hữu, căn bản liền vô dụng hẳn."

"Ha-Ha, Trầm Độ a, ta hiện tại thật sự là mẹ nó bội phục người a! Bằng hữu? Liền các người dạng này bạn bè trai gái? Người liền không sợ người khác cười đến rụng răng sao? Sách mấy năm này, người cũng công qua nàng ôm qua nàng bao nhiêu hồi? Nên đừng địa phương, chỉ sợ đều đụng mấy lần a?" Vạn Hòe lập tức cười ha ha một tiếng.

Trầm Độ cũng lười cùng hẳn giải thích một chút, cấp tốc nói: "Người ít nói lời vô ích. Căn bản nàng tìm người tính sổ sách, ta cùng với nàng thật không có cái gì, người muốn tin hay không, người ra ngoài cũng đừng loạn truyền cái gì loạn thất bát tao, hồng con gái người ta danh dự."

"Tốt tốt tốt, người nói không có gì cũng không có cái gì!" Vạn Hòe lại cười ha ha nói.

Trầm Độ chỗ nào nghe không rõ hẳn ngữ khí quý dị a? Cũng lười quản những này, tiếp tục hỏi: "Còn có việc sao? Có việc mời tấu, vô sự Bãi Triều!"

"Không, người nói không có việc gì liền không sao, Ha-Ha!" Vạn Hòe cạc cạc cười quái dị một tiếng.

Trầm Độ nói thẳng: "Treo!"

Không do dự, sau khi nói xong, liền lập tức cắt đứt điện thoại.

Ách!

Thực vấn đề này có chút làm.

Hắn trước kia liền đã từng giải thích qua rất nhiều lần, cho nên hiện tại căn bản không muốn tiếp tục giải thích cái gì, trước kia vô luận hẳn làm sao đi giải thích làm sao qua giải thích, có ít người chính là không tin, chính là muốn nghe ngóng, cho nên, hẳn bao nhiêu đều có chút bất đắc dĩ.

Nghiêm túc hồi tưởng lại, từ khi trước nguyên một từ theo Đường Sơ Hạ phát sinh chuyện kia về sau, nữ nhân kia một mực không để ý đến hẳn.

Phát Wechat cùng QQ tin tức quá khứ, cơ bản đều là không trở về, đã tiếp tục vài ngày thời gian.

Có lẽ nàng không sử dụng Wechat, có lẽ là nàng công việc khá bề bộn, còn có hẳn việc cần hoàn thành, nói tóm lại, Trầm Độ đã có một hồi không có liên hệ đến nàng.

Mặc dù nói ngày đó sự tình có chút đặc thù, nhưng là theo hẳn đối Đường Sơ Hạ hiểu biết, nói nàng rất tức giận cũng là rất không có khả năng, dù sao lấy trước hai người liền chơi rất lợi hại mở, nàng chỗ kia, hẳn lại không phải lần đầu tiên đụng, cũng không tính quá đặc thù.

Còn nhớ kỷ trước kia chơi điện lên thời điểm, hẳn cũng thỉnh thoảng hội trong lúc lơ đãng bị nàng phá một chút, trong lòng chỉ cảm thấy mềm mại, có đôi khi cũng sẽ như lần trước như vậy, gắt gao ép đến hẳn, cảm giác kia liền càng thêm rõ ràng, thậm chí, trầm đều đều ôm qua nàng mấy lần, cho nên, nàng cơ vốn không chút nào để ý.

Có lẽ sẽ có để ý, có lẽ không có.

Nàng chưa bao giờ nói với Trầm Độ qua những vật này.

Trên thực tế, Trầm Độ cũng biết, chính mình cùng với nàng quan hệ có chút xấu hổ, cũng có chút đặc thù.

Cứ việc nói hai người cùng một chỗ chơi thời điểm, đều nói là huynh đệ hoặc là lam nhan, nhưng là trên thực tế, giữa nam nữ nơi nào sẽ có thuần khiết như vậy cảm tình?

Hắn là một người nam nhân bình thường, mà đối phương lại là một cái nữ nhân xinh đẹp, làm sao lại thuần khiết như vậy? Cho nên hoặc nhiều hoặc ít, đều đã từng nghĩ tới phương diện kia sự tình.

Bất quá,

Cũng vén vén chỉ là muốn tưởng tượng mà thôi, Trầm Độ biết, hai người rất không có khả năng.

Một mặt là quá quen không tiện hạ thủ, một mặt khác là, Đường Sơ Hạ chỗ phạm vi, cùng hắn chỗ phạm vi, có phi thường lớn khác nhau.

Nhà nàng rất có tiền, không phải bình thường có tiền!

Kẻ có tiền Trầm Độ gặp qua, tỷ như Đỗ Sở Sở như vậy, liền không bình thường có tiền, nhưng là Đỗ Sở Sở gia đình, chẳng qua là Tiểu Thương cổ mà thôi, tính không được rất đặc thù, mà Đường Sơ Hạ lại xa hoàn toàn không chỉ như thế.

Nàng sự tích thể Trầm Độ nhìn qua một bộ phận, dù cho không có nhìn qua, trước kia sách thời điểm, từ đủ loại trên dấu vết, hắn cũng có thể đẩy ra, nữ sinh này Gia Thất không phải bình thường.

Nhà nàng là mở công ty bất động sản, mà nhà kia công ty bất động sản tên chính gọi là Hằng Đại, không phải khởi đầu người, nhưng là xác thực Cấp Quản Lý bên trong nhân vật trọng yếu, cho nên, nàng kết giao phạm vi bình thường đều là một đám phú nhị đại hoặc là con ông cháu cha loại hình, cùng hắn loại này phổ thông bình dân giai cấp, có khác biệt rất lớn.

Mặc dù nói nàng chưa bao giờ không có nói qua nhà nàng sự tình, nhưng là từ trước kia sự tích thể bên trên, Trầm Độ có thể nhìn thấy, nàng thường xuyên cần tham gia một số vũ hội cùng liên hoan loại hình, nhận biết người xa xa so Trầm Độ trong tưởng tượng muốn hơn rất nhiều, phức tạp nhiều.

Mà lại, trọng yếu nhất là, nàng chỗ trong vòng luẩn quẩn người, Trầm Độ một người cũng không nhận ra, có lẽ, nàng chưa bao giờ nghĩ tới đem Trầm Độ mang vào phú hào trong vòng a? .

Đương nhiên, nghĩ như vậy cũng có chút quỷ dị.

Người ta cũng không có bất kỳ cái gì nghĩa vụ giới thiệu với hắn người nào, càng thêm không có có nghĩa vụ dẫn hắn tiến vào cái gì phạm vi, nói đến, hai người cũng chẳng qua là một cái quan hệ tốt hơn đồng học thôi, hiện tại cũng đã không sai biệt lắm tốt nghiệp, giữa bạn học chung lớp quan hệ, đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ nhạt đi.

Nằm trên ghế sa lon, nói bữa loạn tưởng một ít gì đó, đã Đường Sơ Hạ lười nhác về hắn tin tức, như vậy Trầm Độ cũng lười qua quấy rầy nàng, nghĩ đi nghĩ lại, lúc này, trong đầu không tự chủ được toát ra Bạc Tú Tú Nhân Vật Tập cùng sự tích thể tới.

Hắn lập tức phát hiện tại nàng sự tích trong thể, vậy mà xuất hiện vừa rồi một màn.

Trầm Độ nao nao, không khỏi cười khổ một tiếng.

Tiểu nữ hài này ——

Thật là có chút đặc biệt a.

Quá lớn mật, để hắn khác sâu ấn tượng.

Trải qua qua một đoạn thời gian tìm tòi, Trầm Độ đã dần dần tìm tòi rõ ràng sự tích trong thể ghi hình, bình thường mà nói, chỉ có sinh ra trọng đại ảnh hưởng sự tích, mới có thể bị thu nhập sự tích trong thể, một số lông gà vỏ tỏi việc nhỏ, trên cơ bản sẽ không thu bên trên.

Như thế nào mới có thể phán đoán có trọng đại ảnh hưởng đâu?

Nói như vậy, để người này trí nhớ không bình thường khác sâu, đến mức hoàn toàn ảnh hưởng người này đến tiếp sau Nhân Sinh Đạo Lộ loại hình mới có thể.

Sự tích thể bên trên, trước mắt hắn chỉ có thể nhìn đã từng xảy ra sự tình cùng tương lai trong một tuần chuyện phát sinh, vượt qua hạn mức này, liền vô pháp nhìn thấy.

Có một ít sự tích ngược lại là có thể giải tỏa, bất quá giải tỏa đại giới không bình thường cao, trước mắt Trầm Độ nhìn thấy thấp nhất một chuyện dấu vết giải tỏa, đều cần ba trăm chín mươi chín điểm Thần Nhân điểm kinh nghiệm.

Sự tích trong thể ghi hình, còn sẽ không tự động xuất hiện, hắn cần chủ động đi vào quan sát tài năng nhìn thấy, bằng không hắn cũng hoàn toàn không biết gì cả, mà lại, quan sát sự tích Kirby so sánh tốn thời gian, cho dù là tiến nhanh, có một số việc dấu vết cũng thường thường cần mấy mươi phút hoặc là mấy giờ tài năng xem hết.

Cho nên, bởi vì trong khoảng thời gian này tiếp xúc quá nhiều người, nếu như không có đặc biệt chuyện trọng yếu, hắn bình thường đều lười đi nhìn.

Dù sao, hần nói qua bắt trặc người tư ần.

Truyện được covert bởi ๓Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Vấn đề này quá thiếu đạo đức

Hiện tại lật ra Bạc Tú Tú sự tích thế về sau, hoặc nhiều hoặc ít đều có thể nhìn thấy một ít gì đó.

Bất quá nàng tương lai một tuần không có cái gì đại sự, sự tích thế rộng tuếch, cho nên, quét một lần về sau, hần liền mất đi hứng thú, lui ra ngoài.

Ngày mai hần là còn muốn tiếp tục đi làm, nên tắm rửa ngủ, hần cấp tốc chạy tới phòng tắm thư thư phục phục tẩy một cái tắm nước nóng.

Một đêm thời gian rất nhanh liền quá khứ, sáng ngày thứ hai bây giờ, Trảm Độ sớm liền từ trên giường đứng lên.

Hần rời giường thời gian, luôn luôn rất lợi hại đúng giờ, đồng hồ sinh học là sớm hơn bảy giờ, hơn xa so với bình thường người muốn tự hạn chế nhiều.

Dựa theo thông lệ, sau khi rời giường, cần đến chung quanh chạy trốn bước, sau đó lại đi làm.

Trảm Độ cấp tốc đứng lên, mặc quần áo chơi bóng, chạy ở bên ngoài mấy cái vòng mấy lúc sau, sau đó hội gian phòng tẩy một cái tắm, lúc này mới hướng phía cửa hàng đi đến.

"Trảm Đại Sư, chào buổi sáng!"

"Trảm Đại Sư, chào buổi sáng!"

"Trảm Đại Sư, ngài tới rồi?"

Vừa tiến vào Đại Huyền đường phố, không ít nhận biết người đều nhao nhao chào hỏi hần, theo danh khí đề bạt, nhận biết người hần đã càng ngày càng nhiều.

Trảm Độ từng cái đáp lại, nhưng mà đợi đến hần đến Thiên Mệnh Các cách đó không xa lúc, lại chợt phát hiện có mấy người vây quanh ở tiểu cửa tiệm nghị luận âm ỉ, không biết đang làm cái gì.

Bởi vì là buổi sáng, cho nên Đại Huyền đường phố người lui tới vẫn còn tương đối thiếu, bình thường cần đến giữa trưa hoặc là đến tối mới có thể náo nhiệt lên, hiện tại xuất hiện tại trên đường phố, đại bộ phận đều là một số vợ vàng mà trải qua ban tộc hoặc là phụ cận hàng xóm láng giềng.

Lấy cửa trước bên trên cũng sẽ có người chờ lấy, bất quá rõ ràng không có hôm nay nhiều như vậy, Trảm Độ một mặt kinh ngạc đi qua nhìn một chút, sau đó lại chợt thấy cái gì, không khỏi lập tức cau mày một cái.

Chỉ gặp cửa hàng phía trên, nguyên bản hảo hảo Thiên Mệnh Các ba chữ to vậy mà không có.

Cái bảng hiệu này, là Trảm Độ mở tiệm trước đó đặc địa mời người làm, trọn vẹn hoa hơn năm trăm khối, áp dụng là trắng chữ màu đen.

Thiên Mệnh Các ba chữ sử dụng là Khái Thư nhựa plastic chữ, tương đối dễ dàng hư hao, nếu là treo ở phía trên còn tốt, bình thường có thể dùng mấy năm vài chục năm, nhưng còn nếu là có người cố ý là mang ra, như vậy cũng rất dễ dàng bị tháo ra.

Hiện tại, tại cửa hàng trên mặt đất, rơi xuống cái này không ít nhựa plastic toái phiến, rõ ràng là có người cố ý đi lên lột xuống.

Mà lại, Trảm Độ rất nhanh liền chú ý tới, tại cửa hàng trước cửa trên cửa sắt treo một trương giấy A4, bên trong xuất hiện một cái hắc sắc chữ lớn: Chuyển!

Trảm Độ giật mình dưới, cấp tốc đi qua, trong lòng không khỏi toát ra vẻ tức giận.

"Trầm Đại Sur, ngài tới rồi!"

"Trầm Đại Sur, Bảng Hiệu bị người nện, cũng không biết ai làm, quá thiếu đạo đức!"

"Hắn là đêm qua có người vụng trộm làm."

Trầm Độ gật gật đầu, không nói gì, từ dưới đất nhấc lên một khối nhựa plastic toái phiến nhìn xem, bỗng nhiên híp mắt dưới con mắt.

Mảnh vụn này là Thiên Tự một bộ phận, nát rất lợi hại hoàn toàn, đoán chừng toàn bộ chữ đã bị người nện thành mười mấy khối. Đang nhìn nhìn trên mặt đất, mệnh chữ cùng các chữ cũng giống như thế.

"Trầm Đại Sur, người biết là ai làm gì?" Lúc này, bên cạnh Trương Tuyên Trạch hỏi.

Trầm Độ lắc đầu bình tĩnh nói: "Tạm thời còn không biết, bất quá ta nói chung có thể đoán được. Có ít người, cũng là tặc tâm bất tử a!"

"Ồ? Trầm Đại Sur ngài biết?"

"Ai vậy? Đến tột cùng là ai a?"

Vây chung quanh mọi người nghe nói, lập tức lòng đầy căm phẫn hỏi, thần sắc nổi nóng.

Là, còn không có đội Trầm Độ nổi giận, bọn họ trước hết giận.

Vấn đề này không phải nói đùa, người ta mở tiệm, kết quả lại đập người nhà Bảng Hiệu, còn tại cửa ra vào bên trên dán một cái chướng, là cá nhân chỉ sợ đều có thể nhìn xảy ra vấn đề tới. Nếu là bình thường cửa hàng còn tốt, có lẽ mọi người sẽ không như vậy chú ý, nhưng là Trầm Độ cái này thiên mệnh các. . .

Dùng hắn lại nói, cũng là nhìn lên thiên cơ, Tri Thiên Mệnh, phá Nhân Kiếp, bởi vì cái gọi là Thiên Hữu Bất Trắc Phong Vân, người có sớm tới họa phúc, ai nào biết mình tại cái gì sẽ có cái gì không hay xảy ra?

Huống chi,

Trầm Độ không chỉ có có thể điểm tai họa, còn có thể điểm tài vận, chút sự nghiệp, điểm nhân duyên, có thể nhìn đồ, vật nhiều vô cùng. Thử nghĩ một hồi, ai không muốn tự mình biết chính mình lúc nào có thể phát tài? Ai không muốn tự mình biết chính mình lúc nào có thể đi vận may?

Cho nên, cửa hàng này mở ở chỗ này, ban ơn cho là bọn họ tất cả mọi người.

Đọc diễn cảm thuật phương diện kia càng thêm không cần phải nói, phụ cận phần lớn người đều đã nghe qua.

Cho nên, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều đã đem Trầm Độ quy kết làm cùng loại với Gia Cát Lượng hoặc là Lưu Bá Ôn một dạng kỳ nhân, ngàn năm khó gặp.

Mà bây giờ, nhà tiểu điểm này Bảng Hiệu bị người nện, cái này kỳ nhân tựa hồ cũng bị người đuổi đi, làm sao có thể không giận?

"Người này có thể là kiếm chuyện tình đến? Trầm Đại Sur? Đến tột cùng là ai a?"

"Làm, vấn đề này quá thiếu đạo đức."

"Bọn họ muốn Trầm Đại Sur ngài dọn đi sao? Ngài có phải hay không lại đắc tội người nào?"

Mấy cái lẳng giềng nhao nhao hỏi.

"Báo động, tìm cảnh sát tới xem một chút! Vấn đề này không thể tính như vậy!"

"Đúng, không thể tính như vậy!"

"Ta lập tức báo động!"

Trầm Độ gặp bọn họ từng cái đều lòng đầy căm phẫn bộ dáng, híp híp mắt, bình tĩnh nói: "Mọi người tốt ý ta xin tâm linh, bất quá đối phương đã lên lút tới, chỉ sợ rất khó tìm đến chứng cứ!"

"Có chứng cứ, không phải có Cameras sao?"

"Đúng, có Cameras, chúng ta qua phụ cận sở cảnh sát tìm xem!" Bên cạnh Trương Tuyên Trạch kêu lên, sau đó tìm Cameras qua.

Trầm Độ nghe xong, cũng không do dự, đi theo đám bọn hắn đi qua nhìn liếc một chút.

Cameras là có, bắt quá đối diện không, bởi vì đối diện là công viên nhỏ, mà Trầm Độ cửa hàng bởi vì mở thời gian tương đối ngắn, cho nên cũng không có Trang, tại phụ cận trên đường phố ngược lại là có mấy cái, bắt quá không nhìn thấy Thiên Mệnh Các Bảng Hiệu bên này.

"Không nhìn thấy?"

"Hắn là phát sinh ở rạng sáng! Chúng ta tìm xem?"

"Có phải hay không hai người kia?"

Lúc này, tại một bộ Cameras bên trên, xuất hiện hai cái mờ hồ bóng người, bọn họ Đại Hạ Thiên ăn mặc thật dày áo lông, che kín mặt, thấy không rõ bộ dáng, nhưng là bọn họ lại lén lút tại trên đường phố đi qua, lại thêm thời gian đại khái là ba giờ sáng bốn giờ, cho nên lập tức liền để mọi người đề cao cảnh giác.

"Còn có Cameras sao?"

"Không, liền cái này, hắn địa phương không nhìn thấy! Bên này Cameras tương đối ít!" Sở cảnh sát nhân viên nói ra.

"Trầm Đại Sư, là bọn họ sao?" Trương Tuyên Trạch quay đầu đối Trầm Độ hỏi.

Thực, Trầm Độ hoặc nhiều hoặc ít đều có thể đoán được đến tốt cùng là ai làm, trừ giang tương phái này hai người, đoán chừng cũng không có người nào.

Cho nên nhìn một chút về sau, trên cơ bản xác định, gật đầu nói: "Đoán chừng là bọn họ, một cái gọi Thiết lão tam, một cái gọi Hà Đông Lâm!"

"Là bọn họ liền tốt, Hà cảnh quan, phiền phức hỗ trợ chuẩn bị cái án!" Trương Tuyên Trạch cấp tốc nói ra.

"Tốt!"

Cái kia họ Hà cảnh quan đối Đại Huyền đường phố cũng có chút quen thuộc, cho nên rất nhanh liền bắt đầu lập hồ sơ.

Sau khi làm xong những việc này, mọi người mới cảm hai tấm hình từ sở cảnh sát đi tới.

Chờ đến bọn họ trở lại Đại Huyền đường phố về sau, cũng không biết đến tốt cùng là ai thông tri, một đám người đã phân phát tụ tập ở thiên mệnh các cửa bên trên.

Chu Châu, Chu Hồ cùng phụ cận Internet Coffee lão bản Lâm Hữu Đức bọn người vậy mà toàn bộ tới.

Nhìn thấy Trầm Độ bọn người đi về tới về sau, Chu Hồ cùng Chu Châu bọn người vội vàng chạy tới hỏi: "Thế nào, tìm tới người sao?"

Truyện được covert bởi

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Bắt cũng là 1 ngừng lại đánh

Trầm Độ đi qua còn chưa kịp nói chuyện, chỉ nghe được này Trương Tuyên Trạch giờ lên hai tấm hình đối mọi người nói: "Tìm tới, mọi người xem trọng, cũng là hai người kia mang ra Trầm Đại Sư Bảng Hiệu, đoán chừng là muốn bức Trầm Đại Sư từ Đại Huyền đường phố dọn đi, một người đáng đáp so sánh béo, một người đáng đáp so sánh? C, béo gọi Thiết lão tam, gầy gọi Hà Đông Lâm, tuổi chừng đều tại hai lăm hai sáu mươi khoảng chừng, mọi người nhiều chú ý dưới, một khi nhìn thấy bọn họ đến Đại Huyền đường phố... Hừ hừ!"

Trương Tuyên Trạch không có nói tiếp, nhưng là ai cũng nghe hiểu được ý hắn.

"Là ai a? Là ai a? Ta xem một chút!"

"Liên hai người kia đúng không?"

"Mẹ quá thiếu đạo đức, ta nhớ kỹ. Bọn họ thật cho là Đại Huyền đường phố không người!"

"Bắt bọn hần lại, đánh bọn họ!"

"Trầm Đại Sur, chúng ta giúp người xa giận, quá vô sỉ, vậy mà đến âm!"

"Cám ơn cám ơn, ta xin tâm lĩnh!"

Trầm Độ vội vàng đáp lại nói, thực, vừa mới nhìn thấy này Bảng Hiệu bị làm hỏng về sau, trong lòng của hần xác thực không bình thường nổi nóng.

Vấn đề này, không có khả năng nổi nóng, êm đẹp Bảng Hiệu bị người mang ra, tương đương với đã nện hần bảng hiệu, bắt quá, nhìn thấy người khác so với hần càng thêm nổi nóng về sau, nhưng lại không biết vì cái gì, hần bỗng nhiên không thể nào tức giận.

Từ khi Thiên Mệnh Các xuất hiện tại Đại Huyền đường phố về sau, hần hoặc nhiều hoặc ít, đều cải biến một ít gì đó.

Hiện ở thiên mệnh các có lẽ đã không chỉ là hần, hơn nữa còn là Đại Huyền đường phố tất cả mọi người, giang tương phái Thiết lão tam hai người kia đã dám làm như thế, như vậy chờ tại cùng toàn bộ Đại Huyền đường phố người làm địch, nếu như về sau bọn họ nếu là dám xuất hiện tại Đại Huyền đường phố, chỉ sợ những người này một thanh một vòng rù xuống mặt đều có thể chìm nó chết nhóm.

Trầm Độ cũng không nóng nảy đâm thủng một ít gì đó, chờ đằng sau nhìn kỹ hăng nói, giang tương phái một đám Lão Thiên thể lực sau lưng to lớn, lấy cá nhân hần mà nói, chỉ sợ không dễ dàng như vậy xử lý.

Bắt quá nghiêm túc ngẫm lại, Trầm Độ vẫn là đối mọi người nói: "Mọi người tức giận có thể, bắt quá chó bòi vì mấy người này làm mọi người chính sự. Đối phương có thể là Hung Đồ, cũng có thể là kẻ xấu, nhìn thấy trực tiếp báo động liên tốt, chờ một mình bên trên đi bắt bọn hần, tránh khỏi bị bọn họ thương tổn."

"Trầm Đại Sur người cứ yên tâm đi, chúng ta mới không có ngu như vậy đâu! Chỉ cần bọn họ dám đến, bọn họ liền đi không!"

"Đúng, chỉ cần hần dám lại đến, như vậy hần liền tuyệt đối đi không!"

"Bắt cũng là đánh một trận."

Mấy cái khác người cũng hô to cười nói.

Trầm Độ cười nói: "Đã như vậy, mọi người liền tán đi, nên làm gì liền làm gì qua!"

"Trầm Đại Sur, ngài cái này Bảng Hiệu còn cần làm sao?" Tương Tuyền Trạch hỏi.

Trầm Độ nhìn qua hần gật đầu nói: "Cần làm, bắt quá tạm thời cũng không nóng nảy, ta một lần nữa tìm người chính là, hoa không bao nhiêu thời gian!"

Tương Tuyền Trạch vội vàng cười nói: "Nhìn ngài nói, chút chuyện nhỏ này còn muốn người qua tìm người sao? Ta giúp người tìm xong, vừa vặn ta biết mấy cái làm Bảng Hiệu lão bản!"

Trầm Độ cười nói: "Vay dĩ nhiên là không còn gì tốt hơn!"

Cùng bọn hần phiếm vài câu, đem bọn hần trấn an xuống tới, sau đó mọi người bắt đầu ai đi đường nấy, tại rời đi thời điểm, bọn họ còn có chút lòng đầy cảm phẫn, kêu gọi các loại qua thông tri người chú ý cái này Thiết lão tam cùng Hà Đông Lâm hai người, thậm chí có người đặc địa sao chép mấy trương hai người ảnh chụp, phát ra cho người khác, để Trầm Độ trong lòng mỉm cười.

Bắt quá, chuyện này với hần mà nói, cũng là một chuyện tốt, hần cũng lười qua ngăn cản bọn họ.

Thanh lý dưới lối vào cửa hàng rác rưởi, sau đó trở lại trong cửa hàng qua.

Trước mắt hần Thần Nhân điểm kinh nghiệm trừ bỏ đã dùng xong, hiện tại lưu lại hơn bốn mươi điểm, từ khi Thần Nhân thăng cấp đến cấp ba về sau, điểm kinh nghiệm tăng tăng tốc độ rõ ràng nhanh rất nhiều, hai ngày này, có đôi khi cho dù hần không làm cái gì, cũng sẽ tự động gia tăng Thần Nhân điểm kinh nghiệm.

Quan sát hơn nửa tháng về sau, Trầm Độ đã dần dần phát hiện Thần Nhân điểm kinh nghiệm gia tăng quy luật.

Cũng không phải là bởi vì hần Nhân Vật Tạp hoặc là sử dụng đọc diễn cảm thuật, mặc dù nói nhìn Nhân Vật Tạp hoặc là sử dụng đọc diễn cảm thuật cũng sẽ gia tăng một số,

Nhưng là cũng không phải là nguyên nhân chủ yếu, mà chính là, chính yếu nhất, vẫn là hần danh khí.

Là!

Danh khí!

Hắn đã không chỉ một lần phát hiện Thần Nhân điểm kinh nghiệm cùng hắn danh khí mọc nổi.

Tỷ như vừa mới, hắn cơ hồ cũng không có làm gì, liền trọn vẹn gia tăng tám Điểm kinh nghiệm, mà ở trên trời vui siêu thị một lần kia càng thêm không cần phải nói, bởi vì sinh ra tác dụng quá lớn, cho nên ngày đó gia tăng điểm kinh nghiệm rất nhiều, trong nháy mắt liền để hắn thăng cấp đến cấp ba còn lợi nhuận tám giờ.

Sử dụng Thần Nhân đọc diễn cảm thuật về sau, hoàn toàn cũng chứng minh điểm này.

Nói tóm lại, đây là chuyện tốt, hắn cũng muốn mau sớm thăng cấp, nhìn xem cái gọi là Thần Nhân còn có hay không hắn công năng.

Xuất ra một cái đại là bài, viết lên Thiên Mệnh Các ba chữ to, sau đó dựng thẳng ở bên ngoài, phòng ngừa có người tìm không thấy cửa hàng.

Rất nhanh, hôm qua hẹn trước thành công người cũng đã lục tục ngo ngoe phía trên tới.

Bất quá, hắn vốn cho là hai người làm chuyện đó về sau, Thiết lão tam cùng Hà Đông Lâm hôm nay sẽ lên môn uy hiếp hắn hoặc là đánh hắn một chút, nhưng mà để ý hắn bên ngoài đều là, vẫn bận đến xế chiều, đều không có gặp bọn họ đến cửa.

Thiết lão tam cùng Hà Đông Lâm không có đến cửa, nhưng mà một người khác lại đến cửa tới.

Vấn đề này, muốn từ ba giờ chiều nói lên.

Khi đó, Trầm Độ, Chu Châu cùng Trương Tuyên Trạch ba người chính trong cửa hàng thương lượng Bảng Hiệu cùng bắt kẻ xấu sự tình, bởi vì không có chuẩn xác Cameras, cho nên khả năng không có trực tiếp chứng cứ chứng minh, cho nên dù cho bắt khả năng cũng rất khó định tội, ba người chính đang thảo luận hỏa nhiệt, lúc này, một người mặc quần trắng bóng người nhỏ bé quý quý túy túy xuất hiện tại cửa hàng phía trước.

Đầu tiên là rướn cổ lên, cẩn thận từng li từng tí hướng phía bên trong liếc mắt một cái, khuôn mặt ửng đỏ, phát hiện Trầm Độ ở bên trong về sau, liền cười hi hi đẩy cửa đi tới.

"Này, đại ca ca!"

Trên nét mặt mang theo một chút ngượng ngùng cùng hưng phấn, một trương nho nhỏ mặt trứng ngỗng, giống như hoa đào ửng đỏ, này đen lúng liếng con người, phảng phất biết nói chuyện, má lúm đồng tiền phụ xảo tiểu, mắt ngọc mây ngải.

Trầm Độ giật mình một chút, chỉ gặp trong tay nàng bung lấy một bó to hoa hồng, không khỏi sùng sột.

"A? Tưởng thúc thúc cùng Chu thúc thúc cũng tại a!"

Bạc Tú Tú hơi kinh ngạc, sau đó cười hắc hắc, cũng không có các loại Trầm Độ bọn người phản ứng, cũng đã rón rén hướng phía phía trước dời mấy bước, đi vào Trầm Độ trước mặt.

Hơi ngẩng đầu phá hắn liếc một chút, sau đó cấp tốc cúi đầu xuống, sau đó, chính là lại hướng phía phía trước di động mấy bước, đem hoa hồng đặt ở Trầm Độ trước mặt trên mặt bàn, hướng phía hắn đẩy đẩy.

Không nói gì, nhưng lại ngẩng đầu nhìn nàng liếc một chút, đôi mắt mỉm cười.

Trong cửa hàng trong nháy mắt yên tĩnh.

Trên thực tế, từ nàng bung lấy một bó to hoa hồng đi sau khi đi vào, liền yên tĩnh.

Chu Châu cùng Trương Tuyên Trạch hai người đều không nói gì, nhìn xem Bạc Tú Tú, lại nhìn xem Trầm Độ, thần sắc hơi hơi kinh ngạc, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Bọn họ hẳn là đều biết, dù sao đều là kẻ bên này lảng giềng.

"Hắc hắc, đại ca ca!"

Nàng không có đỏ bừng mặt chạy trốn, ngược lại hí mắt cười rộ lên, má phầng hồng nhuận phon phớt, hai má cười con xoáy ánh sáng đập dòn.

Nói thời điểm, cặp kia đen nhánh mắt to mắt, mong rằng lấy hắn xinh xắn địa chớp chớp mắt to mắt, tràn ngập linh động cùng giao hoạt.

Trầm Độ cười khổ một tiếng, nhìn xem trên mặt bàn hoa hồng, lại ngẩng đầu nhìn một chút nàng: "Tú Tú cô nương người đây là..."

"Đây là cho người a!" Bạc Tú Tú đỏ mặt cười hi hi nói, đi tới một bên trên ghế ngồi xuống đến, nhìn xem Chu Châu cùng Trương Tuyên Trạch: "Chu thúc thúc, Trương thúc thúc, các người tốt."

"Ách!"

Chu Châu cùng Trương Tuyên Trạch khẽ giặt mình, riêng phần mình liếc nhau, sau đó lập tức lại nhìn lấy Trầm Độ, trên nét mặt toát ra giống như gặp quỷ biểu lộ.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๗

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 62: Toàn bộ Đại Huyền đường phố đoán chừng đều không người được

Trầm Độ trong lòng cũng không còn gì để nói, hôm qua tiểu cô nương này lá gan đã rất lớn, hoàn toàn vượt quá hần ngoài dự liệu, nhưng mà tuyệt đối không ngờ rằng, hôm nay nàng lá gan càng lớn, chẳng lẽ hiện tại tiểu nữ sinh đều là như thế dũng mãnh sao? Trong lòng của hần khóc cũng không phải cười cũng không được.

Còn nhớ kỹ, hôm qua nhìn xem nàng sự tích thế, nhưng không có hôm nay một màn này.

Nhìn qua thiếu nữ giống như như bạch ngọc gương mặt, còn mang theo không ít non nớt, Trầm Độ cười nói: "Người lại dọa ta một hồi, người hoa này từ đâu tới đây?"

"Ta vừa mới đi mua a!" Bạc Tú Tú đỏ mặt cười hi hi nói: "Buổi sáng ta liền nghĩ qua đến, thế nhưng là ta ngủ quên, dậy không nổi, ta nói cho người, ta hôm qua liền đã nghĩ kỹ đâu!"

Trầm Độ mỉm cười, đưa tay lập tức gõ gõ đầu nàng nói: "Người hoa này, ta cũng không dám thu, người vẫn là thu hồi..."

"Ha-Ha!"

Vẫn chưa nói xong, lúc này bên cạnh bỗng nhiên toát ra một tiếng cười ha ha âm thanh đến, cơ hồ đình tại nhức óc, Trầm Độ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy này Chu Châu ha ha cười nói: "Tú Tú, người đây là muốn làm gì? Tặng hoa truy xin người ta Trầm Đại Sư sao?"

"Ha-Ha, Tú Tú, người nha đầu này lá gan thật là lớn a!" Trương Tuyên Trạch cũng cười nói.

Bạc Tú Tú trong nháy mắt khuôn mặt đỏ lên, nhưng lại nheo mắt lại cười khanh khách, trong nháy mắt đó, liền giống như là Đàm Hoa nở rộ, vô cùng long lanh: "Mẹ ta nói với ta, chỉ cần ta thi lên đại học liền mặc kệ ta. Hiện tại ta đã thi đậu. Cho nên ——"

Nàng bỗng nhiên lại khanh khách một tiếng, nhìn qua Trầm Độ, trong đôi mắt toát ra một chút ngượng ngùng.

"Ha-Ha!"

Chu Châu lại ngửa đầu cười ha ha.

Trầm Độ dở khóc dở cười, đành phải nói ra: "Tú Tú, người còn nhỏ, người làm sao..."

"Không có a!" Bạc Tú Tú đối hần cười hi hi nói: "Còn một tháng nữa... Một tháng liền có thể nha!"

Nói, nháy con mắt mấy cái, tràn ngập giao hoạt.

Bên cạnh Trương Tuyên Trạch cười nói: "Đã sớm biết người cô nương này không có hảo ý có ý khác. Tầm thường thời điểm, chỉ cảm thấy người lớn mật, ngược lại là không nghĩ tới, vấn đề này người làm như thế trực tiếp."

Chu Châu bỗng nhiên vỗ xuống bắp đùi, cười ha ha một tiếng: "Người đã sớm biết nàng lớn mật? Thiên hạ này, còn chuyện kia là nàng làm không được? Tú Tú, người có thể, quá có thể, toàn bộ Đại Huyền đường phố đoán chừng đều không người được!" Nói, lập tức đối nàng giơ ngón tay cái lên.

"Cáp!"

Bạc Tú Tú lập tức lại cười rộ lên, toát ra giống như âm thanh chuông tiếng cười, quay đầu nhìn Trầm Độ tiếp tục cười nói: "Đại ca ca, này hoa hồng ta trước hết thả ở chỗ này lạc, ta biết ngươi thật khó khăn, bất quá không có quan hệ, ta sẽ giúp ngươi giải quyết. Ta đi trước, bằng không, mẹ ta liền đuổi tới mắng ta!"

Nói, cũng không có các loại Trầm Độ phản ứng, lại đối Chu Châu cùng Trương Tuyên Trạch cười hi hi nói: "Chu thúc thúc Trương thúc thúc, chuyện này, các ngươi cần phải thay ta giữ bí mật nha. Ta thật rất thích!"

"Ha-Ha, được! Chúng ta thay ngươi giữ bí mật!"

Trầm Độ chính muốn nói chuyện, nhưng là Bạc Tú Tú cười hắc hắc một tiếng, lại nhẹ nhàng nhìn qua nàng liếc một chút, xinh xắn địa chớp chớp mắt to mắt, đem hắn muốn nói chuyện chặn trở về, nhưng sau xoay người rồi đi.

Trầm Độ giật mình một chút, tốt nửa ngày đều chưa kịp phản ứng.

Chờ Bạc Tú Tú rồi đi về sau, Chu Châu lại quay đầu nhìn qua Trầm Độ cười to nói: "Trầm Đại Sư. Ngươi bây giờ năm nay mới vừa vận tốt nghiệp đại học a?"

Trầm Độ chỗ nào nghe không ra ý hắn? Gặp hắn trên nét mặt mang theo một tia mập mờ cùng hẹp gấp rút, không khỏi cười khổ một tiếng nói ra: "Không tệ! Bất quá ——" hắn đón đến, lắc đầu nhạt cười một tiếng: "Nhỏ như vậy cô nương, ta vẫn là lần đầu gặp!"

Chu Châu cười ha ha một tiếng: "Này ngươi chính là hiếm thấy vô cùng. Chúng ta vị này Tú Tú tiểu cô nương, lạc quan hào phóng, tính cách sáng sủa, tại trên con đường này thích nàng người có thể nhiều nữa đây."

Trương Tuyên Trạch cũng cười nói: "Đúng vậy a, bất quá nói đến, Trầm Đại Sư ngài mị lực còn thật là lớn a. Nha đầu này nghe nói sách thành tích phi thường tốt, năm nay mới vừa vận tốt nghiệp cấp ba,

Đoán chừng là thật ưa thích Trầm Đại Sư ngươi, bằng không cũng sẽ đích thân đến cửa đến!"

Trầm Độ nhàn nhạt liếc bọn họ liếc một chút, thờ dãi: "Các ngươi hai cái ngược lại là theo chân ồn ào? Đã sách, liền nên làm sách sự tình. Vị này Tú Tú cô nương niên kỷ còn nhỏ, chỉ sợ việc này trì hoãn tâm tư."

"Ha-Ha, nàng đều thi lên đại học còn sợ cái gì?" Chu Châu cười to nói.

Trầm Độ mỉm cười: "Tính toán, không nói chuyện này, chúng ta vẫn là nói hắn a? Bị nàng như thế đánh nhiều, ta đều nhanh quên chính mình nói đến đâu?"

Trên thực tế, hắn cũng cảm thấy đáng yêu, vì cái gì không cảm thấy đáng yêu đâu? Hắn cũng là một người nam nhân bình thường, mà lại là một người đàn ông tuổi trẻ a, tiểu cô nương này đáng đáp như nước trong veo, hai đầu lông mày đều mang linh khí, hoạt bát sáng sủa, không có thể sẽ không cảm thấy đáng yêu.

Bất quá đáng yêu là một chuyện, lý trí lại là một chuyện khác, khi một cái tiểu muội muội đối đãi còn có thể, nhưng là hắn...

Vẫn là tính toán.

Hắn thật sợ mặt cái này tay.

Chu Châu cùng Trương Tuyên Trạch biết hắn không có ý tứ nói chuyện nhiều, liền cười ha ha một tiếng, che giấu quá khứ, tiếp theo, ba người liền lại bắt đầu thảo luận.

Cửa hàng Bảng Hiệu làm rất nhanh, một buổi sáng thời gian, liền đã làm tốt, sau đó mời người, chờ một lúc sẽ có người tới một lần nữa lắp đặt.

Chu Châu cùng Trương Tuyên Trạch ở thiên mệnh các đợi một hồi về sau, liền các tự rời đi, sau đó lại có mấy cái đã hẹn trước hiếu khách người đến cửa tới.

Chờ bọn hắn đều sau khi đi, một cái khác có chút thân ảnh quen thuộc xuất hiện.

"Trầm Đại Sư, có rảnh không?"

Vào cửa là Vương Tú Hà, cũng chính là Bạc Tú Tú muội muội, bởi vì gặp qua mấy lần, cho nên có chút quen thuộc, nàng nghề nghiệp là luật sư, bởi vậy ăn mặc nữ sĩ âu phục, một bộ gọn gàng bộ dáng.

Trầm Độ vừa nhìn thấy nàng, không khỏi thờ dãi, tâm đạo hưng sư vẫn tội đến, thế là gật đầu nói: "Có rảnh, Vương Nữ sĩ, đã lâu không gặp!"

Wang Tú Hà bình tĩnh nói: "Đúng vậy a, đã lâu không gặp. Trầm Đại Sư gần nhất một đoạn thời gian, sinh ý rất không tệ a?"

Trầm Độ gật gật đầu: "Nhờ có phụ cận láng giềng diu đất cùng vào xem, gần nhất cũng không tệ lắm, mỗi ngày đều có không ít người đến cửa!"

Vương Tú Hà thoáng nhìn thà ở bên cạnh trên mặt bàn hoa hồng, sắc mặt hơi chậm lại, nói ra: "Trầm Đại Sư, chúng ta tâm sự?"

Trầm Độ gật đầu cười nói: "Có thể a. Vương Nữ sẽ ngồi trước hết mời ngồi!"

Vô luận nàng là làm gì đến, Trầm Độ cảm thấy đều phải hảo hảo chiêu đãi người ta, vấn đề này, hắn từ cho là mình không có cái gì nhận không ra người.

Mặc dù nói tại Bạc Tú Tú nhà lúc ấy, bao nhiêu đều dính người ta tiểu cô nương một chút lợi lộc, bất quá làm đều đã làm, hiện tại cũng không có cái gì thật hối hận, bình thường đối mặt là được rồi.

Hắn từ cho là mình nhân sinh cái này hơn hai mươi năm, còn rất quang minh chính đại, chưa làm qua mấy món việc trái với lương tâm.

Vương Tú Hà không do dự, liền tại đối diện ngồi xuống đến, Trầm Độ xuất ra chén nhựa, cho nàng rót một ly Thiết Quan Âm, sau đó ngồi đối diện hắn bên trên.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 63: Người đã gặp nàng mấy người bằng hữu kia?

Bởi vì trong cửa hàng lui tới khách nhân tương đối nhiều, cho nên ngẫu nhiên cần muốn uống nước, Trầm Độ tự chuẩn bị một bình Thiết Quan Âm, bình thường chỉ cần đến cửa, đều sẽ có một chén.

Vương Tú Hà nhìn xem nước trà, lại nghiêng nghiêng mắt xem hắn, hỏi: "Trầm Đại Sư, năm nay mới vừa vận tốt nghiệp đại học?"

Trầm Độ lắc đầu mỉm cười nói: "Chính xác mà nói, còn không có tốt nghiệp, qua một hồi, ta về trường học cảm bằng tốt nghiệp mới tính!"

Vương Tú Hà hơi hơi đón đến, lại hỏi: "Này Trầm Đại Sư người là nơi nào người? Lệnh tôn Lệnh Đường trước mắt ở đâu?"

Trầm Độ sững sờ một chút, không khỏi cười: "Roan thành phố người! Về phần cha mẹ ta —— đã sớm không tại!"

"Ồ? Cha mẹ người đã qua đời?" Vương Tú Hà rõ ràng sững sờ.

Trầm Độ cũng không biết nàng muốn hỏi gì, lắc đầu giải thích nói: "Chính xác mà nói, ta cũng không biết bọn họ có phải hay không đã qua đời. Từ khi ta bắt đầu hiểu chuyện, liền vô dụng gặp qua các nàng. Roan thành phố bên kia có chỗ Cô Nhi Viện, vận khí ta tương đối tốt, cho nên ——"

Hắn đón đến, cười nhạt một tiếng: "Liền thi lên đại học."

Vương Tú Hà có chút giật mình nhìn lấy hắn: "Người là ở cô nhi viện lớn lên?"

Trầm Độ gật đầu thừa nhận, bình chân như vại nói ra: "Ngược lại là có người muốn nhận nuôi, chỉ bất quá khi đó ta không có đồng ý, cho nên đành phải ở cô nhi viện ở lại."

Vương Tú Hà kinh ngạc, lại hỏi: "Vậy người cái này thân thể bản sự là từ nơi đó học được?"

Trầm Độ nghe vậy, không khỏi dở khóc dở cười: "Vương Nữ sẽ, vấn đề này nếu là nói đến, vậy coi như dài. Cái gọi là bản sự, đơn giản liền là người khác miệng lưỡi tương truyền hoặc là từ trong thư tịch được đến? Ta chẳng qua là vận khí tốt hơn, nhìn nhiều một điểm sách a."

Vương Tú Hà thật dài miệng, muốn phản bác, nhưng là lại không biết từ chỗ nào phản bác, chỉ nói là nói: "Cái này không chỉ có riêng chỉ là vận khí tốt!"

Trầm Độ ha ha cười cười, cầm lấy ấm trà rót cho mình một ly trà, chậm rãi dặt một thanh, mới tiếp tục nói: "Vương Nữ sẽ hôm nay tới, muốn hỏi chỉ sợ cũng không chỉ có chỉ là những này a? Tú Tú cô nương thoáng có chút đặc thù..."

"Ồ? Người cảm thấy làm sao đặc biệt?" Vương Tú Hà nghe nói, lập tức ngừng đầu thần sắc giống như cười mà không phải cười nhìn qua hắn.

Trầm Độ gặp nàng loại phản ứng này, không khỏi giật mình một chút, nàng không phải tới hưng sư vấn tội? Ngẫm lại, liền nói ra: "Tú Tú không chỉ có thông minh lanh lợi, mà lại lông mi rục rờ, Thiên Các nở nang, một thân Tử Khí bằng bạc, chính là Đại Phú Quý chi tướng, ta xem nàng sau này bước đi, cả đời ít có long đong. Chỉ bất quá..."

"Khoan khoan khoan khoan!" Vương Tú Hà lại cắt ngang hần, không cho hần nói tiếp, nhìn hần hỏi: "Trầm Đại Sur, ngươi chỉ thấy những này?"

Trầm Độ không biết nàng có ý tứ gì, thế là cau mày một cái.

Vương Tú Hà hỏi: "Trầm Đại Sur, ngươi có thể nhìn nhân duyên a?"

Trầm Độ có chút minh bạch: "Có thể nhìn thấy một số, nhưng là tương lai sự tình, thiên biến vạn hóa, khó mà phỏng đoán. Tú Tú cô nương nhân duyên, ta nhất thời bán hội cũng nhìn không rõ ràng."

Thực, như là muốn nhìn rõ ràng cũng đơn giản, chỉ cần tính gộp lại một số Thần Nhân điểm kinh nghiệm, ẩn mở nàng đằng sau sự tích thể nhìn là được, chẳng qua trước mắt Trầm Độ không có nhiều như vậy Thần Nhân điểm kinh nghiệm, cho nên tự nhiên không nhìn thấy, về phần hần —— khí vận giá trị loại hình ngược lại là có thể nhìn.

Vương Tú Hà điểm điểm, thở dài nói: "Trầm Đại Sur, ta rất lợi hại lo lắng nha đầu kia!"

Trầm Độ khẽ giật mình, gặp nàng lời còn chưa nói hết, thế là liền không có mở miệng.

Quả nhiên, Vương Tú Hà bóp dưới chén trà, sau đó nhìn qua hần mặt mũi tràn đầy sầu lo nói: "Ta hôm nay tới, là có một việc muốn xin nhờ Trầm Đại Sur ngài, qua mấy ngày ta cần đi công tác qua Yên Kinh một chuyến, đoán chừng cần phải đi mấy ngày. Bởi vì ra ngoài là bởi vì công vụ, cho nên Tú Tú nha đầu này sẽ không theo ta quá khứ. Ta muốn mời Trầm Đại Sur ngài giúp ta một chuyện, chiều cô một chút nha đầu kia."

Nói, đón đến, có nghiêm túc nói: "Từ nguyên nhân nào đó, nha đầu này không muốn đi phụ thân nàng này, theo phụ thân nàng quan hệ cũng một mực rất lợi hại cương, lại thêm thường xuyên kén ăn, thường xuyên theo mấy cái không đứng đắn tiểu nha đầu lẩn lộn cùng một chỗ,

Cho nên ta không bình thường lo lắng."

Trầm Độ không khỏi giật mình, vội vàng nhìn chằm chằm nàng nói ra: "Vương Nữ sĩ, ngươi đây là..."

Vương Tú Hà bày một chút chén trà, nghiêm mặt nói: "Ta tin tưởng Trầm Đại Sur ngài có thể đem nàng hướng phía chính xác trên đường chỉ dẫn. Nghe nói, ngươi đã gặp nàng mấy người bằng hữu kia?"

Trầm Độ nhún mày: "Ngược lại là gặp một lần!"

Vương Tú Hà mặt mũi tràn đầy sầu lo thở dài: "Hiện tại tiểu nha đầu, không yêu học tốt, thường xuyên ở trong xã hội mù lẩn lộn. Tú Tú nha đầu này nói nhu thuận cũng là nhu thuận, nhưng là nếu là nói không nhu thuận, cũng không bình thường không nhu thuận, thường xuyên gạt ta làm một ít chuyện. Bởi vì ta bình thường công việc khá bề bộn, rất khó bận tâm đến nàng, cho nên ta không bình thường sợ hãi nàng làm một số không đứng đắn sự tình."

Trầm Độ khẽ giật mình.

Vương Tú Hà ngẩng đầu nhìn qua hần, thần tình nghiêm túc: "Trầm Đại Sur, Ta tin tưởng nhân phẩm ngươi cùng làm người, nếu là có khả năng, ta hi vọng ngài có thể giúp ta cho thêm nàng một số chỉ điểm. Đề cho nàng biết cái gì là sai, cái gì là đúng."

Trầm Độ nghe vậy, không khỏi mặt mũi tràn đầy dờ khóc dờ cười.

Nói lên Bạc Tú Tú mấy người bằng hữu kia, hần lần trước xác thực gặp qua, không chỉ có chỉ là cái kia gọi vương Tiểu Huệ tiểu cô nương, mà lại một cái khác cũng cũng giống như thế.

Duyên giao loại chuyện này, Trầm Độ trước kia nghe nói qua, nhưng lại chưa bao giờ trải qua, cho dù là lúc lên đại học thường nghe được một số đồng học nói lên, cái nào cái nào nữ đồng học có thể sẽ làm chuyện loại này, nhưng là khi đó Trầm Độ chưa bao giờ tin tưởng, mà này hai tiểu cô nương, tham gia dấu vết thể ghi hình bên trên nhìn, xác thực nhìn thấy những vật này, hơn nữa còn là không vèn vèn chỉ có một lần.

Nói thật, Trầm Độ ấn tượng xác thực không bình thường khắc sâu.

Bây giờ nhìn lấy Vương Tú Hà, có lẽ bỗng nhiên có chút coi nàng vì cái gì như thế lo lắng.

Cái gọi là gần sơn thì đỏ, gần mực thì đen, Bạc Tú Tú theo này mấy cái tiểu cô nương quan hệ rất không tệ, thường xuyên cùng một chỗ chơi, dù cho nàng bây giờ bị quản so sánh nghiêm hay là hần nguyên nhân, không tham dự những chuyện này, nhưng là ngày sau, khó tránh khỏi hội ngoại ý muốn nổi lên.

Hiện tại xem ra, nha đầu kia từ khi thi lên đại học về sau, xác thực liền tựa như một thót Ngựa chứng mất dây trời...

Bất quá, Bạc Tú Tú là một chuyện, mà Trầm Độ chính mình, lại là một chuyện khác, Vương Tú Hà nói như vậy, rõ ràng là muốn đem hần đặt ở Hỏa trên kệ nướng a.

Riêng là...

"Ta tin tưởng Trầm Đại Sur ngài nhân phẩm, nàng cũng tương đối tin mặc cho người, hẳn là nguyện ý nghe người nói chuyện, cho nên..." Vương Tú Hà ngừng dừng một cái, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nhìn lấy hắn nói ra: "Trầm Đại Sur, ngài có thể giúp ta sao?"

Trầm Độ dở khóc dở cười.

Tin tưởng nhân phẩm người câu nói này, nàng hết thầy nói hai lần, tuy nhiên so sánh thành khẩn, nhưng rõ ràng nhất tại cường điệu cái gì.

Đến chỉ là một cái mười bảy mười tám tuổi tiểu nữ hài, mà Trầm Độ hoàn toàn lại là một cái tuổi trẻ cường tráng nam nhân, cho nên, nàng khẳng định lo lắng hai người cùng một chỗ sẽ phát sinh chút gì.

Không thể không nói là, nàng phản ứng có chút nhanh, rõ ràng hôm qua Bạc Tú Tú mới nói với hắn chuyện này, Trầm Độ đều còn chưa kịp phản ứng vậy mà hôm nay, nàng liền không chút do dự tìm tới cửa.

Mặc dù nói không có huy động nhân lực đem hắn mắng một trận, nhưng là, nói cho rõ ràng về sau, chỉ sợ cũng là cảnh cáo hắn tuyệt đối đừng làm loạn.

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở WwW.EbookFull.Net.

Chương 64: Ta cũng không dám dùng lao động trẻ em

Từ xưa đến nay, Kiểm Khách so chiêu, đều có lấy nhu thắng cương, tứ lạng bạt thiên cân thuyết pháp, vị này vương luật sư, nếu là đặt ở cổ đại, chỉ sợ là bên trong cao thủ, vô cùng đơn giản mấy câu, không đánh mà thắng, đã không có có đắc tội hắn, lại vừa đúng biểu đạt trong nội tâm nàng lo lắng cùng đối với hắn cảnh cáo.

Thiên Mệnh Các mở ở chỗ này, tự nhiên là cần danh tiếng, Trầm Độ bản thân càng thêm không cần phải nói, càng thêm để ý danh tiếng, cho nên, như hắn không là hoàn toàn không thêm đếm xỉa, chỉ sợ tuyệt đối sẽ không đối Bạc Tú Tú động thủ động cước.

Nàng là luật sư!

Trọng yếu nhất là, Trầm Độ đã ở chỗ này mở tiệm một đoạn thời gian, mọi người từ hắn phong cách hành sự bên trong, hoặc nhiều hoặc ít đều có thể nhìn ra được hắn làm người như thế nào? Tính cách như thế nào?

Vương Tú Hà thân thể làm một cái có phần có danh tiếng luật sư, là Nhân Tinh bên trong người tinh, có cái gì không có gì, chỉ sợ đã sớm bị nàng nhìn nhất thanh nhị sở.

Thiên Mệnh Các sở dĩ có thể nhanh như vậy nổi danh, đạt được Đại Huyền đường phố rất nhiều hàng xóm láng giềng tán thành, không chỉ có chỉ là Trầm Độ hội xem tướng nguyên nhân, trọng yếu nhất vẫn là làm người so sánh lớn khí, không mang thù, Tương Tuyền Trạch như thế đắc tội hắn, mà phía sau xem tướng, không ít người không tra tiền liền đi, cũng không có gặp hắn truy vấn vài câu, như là người nhỏ mọn, làm sao lại như thế?

Mà này đọc diễn cảm thuật càng thêm không cần phải nói, xác thực kinh người, để cho người ta nhìn thấy một thân chính khí, nếu là dụng ý khó dò chi đồ, làm sao có thể đọc diễn cảm ra dạng này bài văn?

Cho nên, Vương Tú Hà bao nhiêu đều có thể nhìn thấy một ít gì đó.

Đương nhiên a, nàng có lẽ còn có hán ý nghĩ, không có nói ra, cho nên vừa mới hỏi nhiều một ít gì đó.

Ngẫm lại, cảm thấy vấn đề này cũng không có gì đáng ngại, Trầm Độ bản thân đối Bạc Tú Tú không có ý kiến gì, bất quá nếu là chỉ điểm nàng một chút, tránh cho nàng đi vào lạc lối, cũng coi là công đức một kiện, cho nên liền gật đầu nói: "Có thể ngược lại là có thể, bất quá Tú Tú cô nương, chỉ sợ chưa chắc sẽ chịu nghe ta. Mặt khác, ta còn cần kinh doanh Thiên Mệnh Các, bình thường cũng phân không ra bao nhiêu thời gian tới."

Vương Tú Hà lập tức cười nói: "Không cần người tốn bao nhiêu thời gian, chỉ cần nàng nhìn thấy người thời điểm, hơi chỉ điểm một hai là đủ. Trầm Đại Sur, từ xưa đến nay, tình có thể thay đổi người, cũng có thể dạy hội người như thế nào tự tôn tự ái. Ta thực tình hi vọng nàng có thể đủ nhiều hiểu một ít

gi đó."

Trầm Độ nghe vậy sắc mặt trì trệ, không khỏi cười khổ.

Bạc Tú Tú làm cái gì, nàng chỉ sợ đã sớm nhất thanh nhị sở.

"Tốt, Trầm Đại Sư, ta sẽ không quấy rầy ngài buồn bán. Ta còn có chuyện phải bận rộn, liền đi trước, chờ mong người buổi chiều biểu diễn!" Vương Tú Hà đối với hắn nháy mắt mấy cái, có chút quý dị cười một tiếng, nâng chung trà lên uống một ngụm, sau đó đem nhựa plastic chén ném ở bên cạnh trong thùng rác, xoay người rời đi.

Nàng một ròi đi về sau, trong cửa hàng trong nháy mắt an tĩnh lại.

Trầm Độ trong lúc nhất thời kinh ngạc nhìn lấy ngoài cửa, nghĩ đến nàng sau cùng cái kia nụ cười quý dị đến tốt cùng là có ý gì, trong lòng không khỏi thờ dài.

Nữ nhân này có thể lên làm luật sư, chỉ sợ cũng không phải cái gì đèn càn đầu, bằng không, đoán chừng cũng bồi dưỡng không ra Bạc Tú Tú tính tình như vậy tới.

Nhưng mà còn không có đợi hắn làm hắn động tác, chỉ gặp một cái khác lén lút lút lút bóng người nhỏ bé, lại xuất hiện tại cửa hàng bên ngoài.

Không phải Bạc Tú Tú, còn có ai?

"Đại ca ca, mẹ ta đi?" Tiểu cô nương lách mình tiến đến, cười hi hi hỏi.

Trầm Độ liếc nàng một cái, gặp thiếu nữ khuôn mặt ửng đỏ, trông mắt nhanh chóng loạn chuyển, có loại nũng nịu trắng nõn nà cảm giác, thế là nhện không được đưa tay gõ gõ đầu nàng cười nói: "Năm ngoái hôm nay cửa này bên trong, mặt người hoa đào tôn nhau lên đỏ. Mặt người không biết nơi nào qua, hoa đào vẫn như cũ cười vui sướng."

"A? Cái gì a?" Bạc Tú Tú co lại rút đầu, một mặt mòng bức.

Trầm Độ lắc đầu nói: "Không có gì. Mẹ người nói muốn ta cho người một số chỉ điểm, về sau nếu là người có chuyện gì, có thể tìm ta."

"A? Thật a?" Bạc Tú Tú nghe nói, lập tức cười rộ lên, trang điểm lộng lẫy.

Trầm Độ bất đắc dĩ gật đầu: "Ừm, thật!"

"Ha ha, vậy ta liền không khách khí lắm!" Bạc Tú Tú nhất thời một mặt hưng phấn cười nói: "Đại ca ca,

Người không phải là muốn nhận người hỗ trợ sao? Ta muốn giúp bạn bậu."

"Người muốn giúp đỡ?" Trầm Độ sững sờ.

Bạc Tú Tú cười khanh khách nói: "Đúng vậy a. Người không phải nói cửa hàng đã bận không qua nổi, cần nhận người sao? Vừa vặn ta mấy tháng này không có việc gì, có thể giúp người a? Ta không muốn người cho tiền công, chỉ cần để cho ta ở lại đây liền có thể!"

Trầm Độ nghe vậy, không khỏi cười nói: "Ta cũng không dám dùng lao động trẻ em."

"Cất? Cái gì lao động trẻ em a? Đây là kiêm chức, kiêm chức đại ca ca người biết hay không? Ta rất nhiều đồng học đều làm kiêm chức!" Bạc Tú Tú bĩu môi, cười hi hi nói, lại hướng phía phía trước đi mấy bước, không bình thường chờ mong nhìn qua hắn nói ra: "Có được hay không? Đại ca ca, cho ta ở chỗ này làm kiêm chức?"

Trầm Độ tâm đạo, người đồng học làm là cái gì loạn thất bát tao kiêm chức a? Trực tiếp lắc đầu cự tuyệt nói: "Không tốt. Tú Tú cô nương, người vẫn là học tập đi thôi. Ta bên này tự nhiên sẽ nhận người."

Bạc Tú Tú lập tức hướng phía phía trước đi một bước, kéo tay hắn cánh tay, cười khanh khách nói: "Người chiêu người nào a? Ta không muốn tiền công nha! Mặt khác nói cho người, ta ở chỗ này thế nhưng là nhận biết rất nhiều rất nhiều người người, rất nhiều lão nãi nãi đều thích ta đây. Ta nhưng so sánh người khác ưu tú nhiều. Có được hay không? Đại ca ca, ta muốn thử một lần làm thuê cảm giác?"

Trầm Độ dờ khóc dờ cười, chính muốn nói chuyện, chỉ nghe được nàng vừa cười nói: "Người nếu là không đồng ý, ta liền đem người hôm qua người đối ta làm chuyện này nói cho ta biết mẹ. Khanh khách, mẹ ta khẳng định sẽ rất đề ý."

Trầm Độ sắc mặt không khỏi trì trệ.

"Ta chính là ưa thích a. Ta vì cái gì không thể ưa thích? Hắc hắc? Đại ca ca, có được hay không vậy? Dù sao ta không muốn tiền công!"

Nàng vừa cười năn nỉ, có chút đáng thương nhìn qua hắn.

Trầm Độ nhìn qua nàng hỏi: "Người thật nghĩ tại cái này làm thuê?"

"Ừm ừn, muốn a! Quá muốn!"

Tiểu cô nương gật đầu uyển như gà con mổ thóc dút khoát, mắt to mắt chớp chớp, mang theo giả hoạt.

Trầm Độ im lặng, ngẫm lại, liền gật đầu cười nói: "Tốt a ! Bất quá, không cần tiền không thể được, chúng ta là thân huynh đệ mình toán sổ sách, ta cho ngươi mở ba ngàn khối tiền lương đi."

Lúc đầu hắn cũng cảm giác tương đối bận rộn, sớm liền muốn tìm một cái tiểu thư ký qua đến giúp đỡ, Bạc Tú Tú tính cách không tệ, làm tiếp đãi cùng xử lý hện trước vấn đề hắn là có thể, để cho nàng tới ngược lại cũng không sao, dù sao cũng không phải cái gì cần kỹ thuật hàm lượng rất cao công tác.

"Úc, a!" Bạc Tú Tú nghe nói, cơ hồ muốn nhảy cười rộ lên, nhưng là bỗng nhiên ý thức được cái gì, bỗng nhiên phanh lại, khuôn mặt cứng đờ, ngấm hắc liếc một chút, hai tròng mắt nhanh chóng loạn chuyển một chút, sau đó lúc này mới che miệng cười khanh khách.

"Đại ca ca, ngươi người thật tốt. Khanh khách, ngươi người quá tốt! Ta ngày mai liền đến đi làm nha!" Nàng tiếp tục hé miệng cười hi hi nói, một khắc này, phảng phất một vòng linh vận cũng tràn ra tới.

Trầm Độ cũng cơ hồ trong nháy mắt bị nàng chọc cười.

Cô nương này, tính cách hoạt bát, ngọt ngào nụ cười cực kỳ dễ dàng cảm nhiễm người khác, có lẽ trời sinh liền mang theo một loại đề cho người ta vui vẻ khí chất.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Tú Tú người quá lợi hại

Sau khi nói xong, phảng phất sợ hãi hắc hối hận, hi hi cười vài tiếng, liền lập tức quay người, lanh lợi liền đi.

Trầm Độ trong lòng cũng mỉm cười.

Bạc Tú Tú sau khi đi, Thiên Mệnh Các lại tới mấy người, bất quá đại bộ phận đều là vấn đề nhỏ, rất nhanh liền đem bọn hắn đưa đi, nhưng mà các loại đến khoảng sáu giờ chiều, cửa người liền bắt đầu dần dần nhiều.

"Trầm Đại Sư, ngươi làm xong sao?"

"Trầm Đại Sư, ngươi hôm nay có rảnh không?"

"Trầm Đại Sư, hôm nay thông thả a?"

Lần lượt có mấy người vào cửa hàng cười híp mắt chào hỏi, Trầm Độ gật mình một chút, chợt nhớ tới cái gì, không khỏi vỗ đầu một cái.

Chỉ gặp lúc này, Thiên Mệnh Các đối diện công viên nhỏ chỗ, đã có đông lớn người bắt đầu chuyển ra cái ghế ghế, một số phụ nữ, tiểu hài tử tới ngồi ở một bên chờ đợi.

"Chi chi" địa vài tiếng, càng có mấy chiếc xe con cấp tốc đi vào, dừng sát ở ven đường chỗ đậu bên trên, theo thời gian chuyển dời, đã càng ngày càng nhiều người chen tới.

"Mọi người đầu tiên chờ chút đã đi. Ta trước thanh lý dưới cái bàn!" Trầm Độ đáp lại nói.

"Tốt tốt tốt, Trầm Đại Sư, ngài từ từ sẽ đến, không cần phải gấp!"

Đọc diễn cảm thuật biến hóa, hoàn toàn ra khỏi hắn ngoài dự liệu, hắn nguyên bản chẳng qua là Gà mờ kỹ năng, nhưng là không nghĩ tới ——

Ngay tại vừa mới lúc ấy, hần lại không khỏi diệu gia tăng mười hai giờ Thần Nhân điểm kinh nghiệm.

Trên thực tế, từ hôm nay trở đi, Thần Nhân điểm kinh nghiệm đều đang bay nhanh tăng trưởng bên trong.

Buổi sáng hết thấy còn thừa bốn mươi bảy điểm, bận bịu sống một ngày gia tăng hơn ba mươi điểm, vừa mới lại tăng thêm mười hai giờ, cộng lại hết thấy còn có chín mươi hai điểm.

Xem ra, chờ một lúc sẽ còn tiếp tục gia tăng.

Danh khí xác thực là đồ tốt a, hần đã nếm đến ngon ngọt.

Chờ một lúc về sau, Chu Châu, Trương Tuyên Trạch cùng Chu Hồ mấy người cũng đến, bất quá đều riêng phần mình lôi kéo một đứa bé, tựa hồ là con của bọn họ hoặc là nữ nhi.

Này Chu Châu còn lôi kéo một cái bảy tám tuổi tiểu la ly, đi vào trong cửa hàng đối hần ra hiệu cười nói: "Đến, gọi ca ca!"

"Ca ca!" Còn ghim bím tóc sừng dê tiểu la ly liền nài thanh nãi khí kêu lên.

Trầm Độ không khỏi cười rộ lên.

Tiếp theo, Bạc Tú Tú nha đầu kia cũng tới, bất quá nàng không có chào hỏi hần, chỉ là đối với hần nháy mắt mấy cái, liền giống như là ảo thuật, xuất ra một cái ghế, ngồi tại phía trước nhất, đứng trong cửa hàng, Trầm Độ còn nghe được nàng cười hi hi theo bên cạnh người quen chào hỏi.

"Sở a di, ta đã nhận lời mời đại ca ca tiểu thư ký, ngày mai là có thể chính thức đi làm rồi."

"A? Người đã nhận lời mời Trầm Đại Sư thư ký?"

"Đúng vậy a đúng a!"

Một bộ nhanh khen ta a nhanh khen ta a biểu lộ.

Tiếp theo, lại cười hi hi đối bên cạnh một cái lão nhân nói: "Phạm gia gia, ta đã ở thiên mệnh các công tác rồi."

"Ồ? Tú Tú a? Có thể có thể, Trầm Đại Sư Học Phú Ngũ Xa, cùng hần học thêm chút!"

"Ân ân!"

Nhiều không kể xiết!

Nha đầu này nhân duyên xác thực tốt.

Theo phần lớn người đều hợp, dạng này một trò chuyện về sau, trong đám người rất nhanh liền toát ra từng đợt tiếng thảo luận.

"Đi theo Trầm Đại Sư học?"

"Có thể a! Tú Tú người thật lợi hại!"

"Ha-Ha, Tú Tú người quá lợi hại!"

"Đúng vậy đúng vậy!"

Bị người tán vài câu về sau, nha đầu này hưng phấn giống như muốn bay lên.

Trầm Độ nghe không khỏi cảm thấy buồn cười, bất quá cũng mặc kệ nàng, nhưng mà để hần tưởng rằng, mới vừa vặn nghe một hồi, một cái thân ảnh quen thuộc liền đi vào cửa.

"Trầm Đại Sư, hôm nay thông thả a?"

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp chính là này Phạm đại gia, trong tay hần còn lôi kéo một cái tiểu nữ hài.

Không phải Phạm Miêu Miêu, niên kỷ so Phạm Miêu Miêu nhỏ rất nhiều, mặt hướng có chút tương tự, hần là tỷ muội.

Trầm Độ nói: "Thông thả, Phạm đại gia từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!"

"Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ,

Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!" Phạm đại gia cười ha ha nói, quét bên ngoài liếc một chút: "Xem ra, hôm nay sẽ đến không ít người a. Đại Huyền đường phố thật lâu không có náo nhiệt như vậy qua."

Trầm Độ mỉm cười: "Chỉ mong sẽ không làm nhiều đường thông hành liền tốt!"

Phạm đại gia cười to nói: "Ha-Ha, chỉ sợ đây là sớm muộn sự tình, người nhìn những xe kia, đều đứng ở bên cạnh."

Trầm Độ không khỏi cũng cười cười.

Đang tán gẫu, tại Đại Huyền đường phố một bên khác, một lượng hào hoa hắc sắc Audi xe con, đứng ở ven đường một chỗ đỗ bên trên.

Cửa xe mở ra, chỉ gặp ăn mặc màu trắng áo mặc cùng quần dài màu đen Đỗ Sở Sở, từ trên xe bước xuống, sau đó cấp tốc đi đến một bên khác, mở cửa xe, vịn một cái năm sáu mươi tuổi lão già đi xuống.

"Sở Sở, người dẫn ta tới chỗ này đến tột cùng là vì cái gì a?" Lão nhân nhìn xem cảnh vật chung quanh, cau mày hỏi.

"Không có a? Cũng là mang gia gia đi ra giải sầu một chút, bắt tri bắt giác liền đến nơi này!" Đỗ Sở Sở hồi đáp, hướng phía một bên khác liếc liếc một chút.

Nàng đúng là giải sầu tới.

Gia gia đổ trong lòng mình thân thể không tốt, sớm mấy năm vì gia tộc sinh ý, khắp nơi bôn ba mệt nhọc, tích lũy không ít bệnh căn, lớn tuổi về sau, thường xuyên không phải đau đầu cũng là chân đau, trước đó vài ngày còn lớn hơn bệnh một trận, may mắn đi qua trong khoảng thời gian này trị liệu mới tốt hơn nhiều.

Gia gia thích xem sách, đối Nho Học, Đạo Học có nhiều đọc lướt qua, lúc tuổi còn trẻ từng tại trong đại học làm qua giáo sư, Học Phú Ngũ Xa, về sau cho dù là từ nguyên nhân nào đó, Hạ Hải buồn bán, y nguyên kiên trì mỗi ngày duyệt thư tịch.

Có thể nói như vậy, gia gia vẫn luôn là Đỗ Sở Sở bội phục nhất người một trong, không chỉ có khởi đầu một cái giá trị mấy trăm triệu xí nghiệp, hơn nữa còn tại trong đại học bồi dưỡng đại lượng Môn Sinh, cho đến nay, những này Môn Sinh cũng còn thường xuyên thông cửa.

Nhưng mà Trầm Độ ——

Nói thật, nàng chưa bao giờ thấy qua dạng này người.

Tướng Thuật nàng biết, cổ đại liền có người đồn cái gì Gia Cát Thần Toán, Thần Toán Tử hoặc là cái gì liệu sự như thần từ Bán Tiên loại hình, nhưng là nàng chưa hề biết, có người vậy mà có thể làm được loại trình độ này.

Mà này đọc diễn cảm Cổ Văn cảm giác, cũng làm cho nàng giật mình, thông suốt để cho người ta nhìn thấy một cái cổ đại trạng nguyên tài tử bộ dáng.

Thật không biết, hần đến tột cùng còn biết cái gì.

Nói thật, hiện tại Đỗ Sở Sở đối với hần có chút hiếu kỳ, cho nên mới mang gia gia tới xem một chút, một là vì để gia gia giải sầu một chút, này Cổ Văn ý cảnh xác thực mê người, hai là vì để gia gia nhìn xem người này đến tột cùng như thế nào?

Gia gia đời này gặp được vô số người, có một bộ Hỏa Nhân Kim Tinh, có thể thấy rõ thị phi đen trắng, tuy nhiên niên kỷ có chút lớn, nhưng lại hơn xa so với bình thường người lợi hại nhiều.

Theo gia gia thuận miệng trò chuyện một hồi, bên kia còn chưa có bắt đầu, hai người liền tại trong công viên đi dạo đứng lên, nhưng mà dần dần, ven đường tụ tập người tựa hồ càng nhiều, phần phật một mảng lớn, đã có ba, bốn trăm người nhiều, có người tựa hồ chuyên môn từ phương xa lái xe tới.

Càng thêm cổ quái là, tại ven đường bên trên ngừng lại không ít tuổi trẻ học sinh.

Ngay sau đó, liền phảng phất thiên hô vạn hoán bắt đầu đi ra đồng dạng, bên kia bỗng nhiên vang lên một tiếng tiếng hoan hô.

"Bên kia, là làm cái gì?" Gia gia đổ trong lòng mình cũng rõ ràng chú ý tới bên kia, không khỏi hỏi.

Đỗ Sở Sở nói ra: "Có Nhân Thư!"

"Có Nhân Thư?"

Đỗ trong lòng mình hơi kinh ngạc.

Truyện được covert bởi ๑Đản ๑

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Hoa tươi vì người mở

Nhưng mà Đỗ Sở Sở còn chưa kịp giải thích rõ ràng, một cái khác có chút thanh âm quen thuộc xuất hiện, trong nháy mắt đem sở hữu tiếng hoan hô đều đè xuống.

"Tân Thái Nguyên bên trong, Vũ Lăng người bắt cá vì nghiệp. Duyên xuôi được, quên đường xa gần. Chợt gặp rừng hoa đào..."

Ngạch!

Đào Hoa Nguyên Ký!

Nhưng mà hiệu quả tựa hồ so trước mấy ngày mạnh hơn, ngắn ngủi hơn hai mươi cái chữ, cơ hồ trong nháy mắt làm cho cả đường đi trở nên lặng ngắt như tờ, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Thanh âm giống như sắt ngọc trai rơi mâm ngọc, này tiếng leng keng, mang theo một loại đáng sợ xuyên thấu lực, trong nháy mắt đánh trúng rất nhiều người sâu trong linh hồn.

Cho dù là Đỗ Sở Sở cùng đỗ trong lòng mình đứng khoảng cách xa xôi, y nguyên có thể nghe nhất thanh nhị sở.

"Đây là..."

Đỗ trong lòng mình kinh ngạc.

Nhưng mà rầm rầm một tiếng, tựa hồ là một trận gió quét mà qua, đại lượng lá cây từ trên cây tung bay rơi xuống, từng con các loại nhan sắc chim chóc, bắt đầu cấp tốc hướng phía bên kia bay đi.

Rơi ở trên nhánh cây, rơi trên đồng cỏ, một số chính tại công viên bên trong chơi đùa Sủng Vật Cầu sủng vật mèo cũng trong khoảnh khắc đó, vênh tai, nghiêm túc lắng nghe.

Sau đó, những này Sủng Vật Cầu sủng vật mèo liền bắt đầu kéo lấy chủ nhân hướng phía bên kia đi đến, có học đi không, còn gâu gâu hướng lấy bên kia gọi vài tiếng.

"Lâm chi nguồn nước, liền đến một núi, núi có miệng nhỏ, phẳng phát nếu có quang..."

Thanh âm như Thần Chung, như Mộ Cổ, giống như là Phạm Âm, không ngừng quanh quẩn, từng chữ từng chữ rơi ở trong lòng phía trên, đều là khiến người ta cảm thấy toàn thân chấn động, giống như linh hồn đều đang run sợ thăng hoa, mọi người trong lúc mơ hồ, tựa hồ có thể thấy cái gì.

Nếu là không có đem thể xác tinh thần toàn bộ đầu nhập đi vào còn tốt, có lẽ cảm giác không thấy mỹ hảo, nhưng là nếu là đem toàn bộ thể xác tinh thần đều đầu nhập sau khi đi vào, trong nháy mắt khiến người ta cảm thấy một trận tâm thần thanh thần mỹ hảo, một loại tự nhiên sinh ra cảm giác hạnh phúc an tường cảm giác hiện lên ở tâm trên đầu.

Càng có người, trong đầu không tự chủ được hiện lên đến, chính mình trong cả đời trải qua chỗ có hạnh phúc khoái lạc sự tình, khóe miệng không khỏi đều cong cong.

Tỉnh táo lại về sau, cũng không khỏi giật mình nhìn cách đó không xa cái thân ảnh kia.

Hào lợi hại a!

Lại còn có thể dạng này niệm bài văn.

Tại loại này mỹ hảo ý cảnh phía dưới, liền liền lớn nhất tình nghịch tiểu hài tử đều an tĩnh lại nghiêng tai lắng nghe, toàn bộ đường đi, cơ hồ tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Thực, còn có qua lại người hoặc là qua lại xe vẫn là có, nhưng là thanh âm kia này rầm rộ, gần như có thể để sở hữu lo lắng đi đường người qua đường đều phanh lại cước bộ, sau đó nhao nhao hướng người bên ngoài nghe ngóng, người kia là ai? Là làm gì?

Cứ việc Trảm Độ tại Đại Huyền đường phố đã không bình thường nổi danh, nhưng là do ở thời gian còn thiếu, ra Đại Huyền đường phố, tỷ như tại phụ cận Đường Minh đường phố, hướng bắc nhai hoặc là yên ổn đường phố chờ một chút mấy con phố nhỏ, biết người khác vậy liền vô cùng ít ỏi, cho nên, y

nguyên có không ít người không biết hẳn.

Hiện tại âm thanh vang lên về sau, càng ngày càng nhiều người lắng nghe trong đám người, tràng diện kia, liền giống như là hướng thần đồng dạng cảm giác.

Đỗ Sở Sở cảm thán, cổ đại Đại Nho, chỉ sợ cũng không gì hơn cái này a? Quay đầu nhìn xem, phát hiện mình gia gia đều đắm chìm trong Cổ Văn bên trong, nghe được say sưa ngon lành, thỉnh thoảng toát ra một tiếng tán thưởng chắc chắn âm thanh: "Tốt, tốt a..."

Hướng về phương xa liếc nhìn lại, bay rơi xuống chim chóc càng thêm kỳ dị, không ít đều đã rơi vào người kia trên bờ vai, trên đỉnh đầu, nghiêm túc lắng nghe.

Song khi Đỗ Sở Sở hướng phía càng thêm vào mặt một số nhìn lại thời điểm, không khỏi kinh ngạc một chút, lập tức mở to hai mắt.

Chỉ gặp, loại tại công viên bên cạnh mấy cái sơn chi thụ, vậy mà tại lúc này nở hoa!

Là, nở hoa!

Không chỉ có chỉ là sơn chi thụ, bãi cỏ bên trong mấy cây Mộc Cận Thụ, Thược Dược, hoa nhài, hoa hồng, tuyết thán sáu chờ một chút, rất nhiều hoa thụ, đều ở đâu trong một sát na, tách ra hoa tươi đóa đóa.

Ta dựa vào!

Đỗ Sở Sở khó có thể tin nhìn lấy cái này một giống như là Thần Cấp một màn, tròn to thanh tịnh mắt to mắt, nghẹn họng nhìn trần trời.

Trùng hợp sao?

Nhìn không giống như là trùng hợp.

Tuy nhiên trong công viên những cây cỏ, đại bộ phận đều là tại mùa hè nở hoa, tại Trầm Độ qua trước khi đến, trên cây cũng đã kết đầy nụ hoa, nhưng là, lúc này lại không hèn mà cùng, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ tách ra mỹ lệ bông hoa, thực sự thật là làm cho người ta khó có thể tin, để cho người ta không thể không có hoài nghi.

Toàn bộ hoa tươi đều vì hẳn khai phóng sao? Đây chính là cổ đại Tam Hoa Tự Đình? Chỉ sợ là cổ đại thánh người tài năng làm đến bước này a?

Thông qua trước kia tiếp xúc, Đỗ Sở Sở chỉ cảm thấy người này học thức rất cao, văn văn khám phá người khác trong số mệnh cái này một hạng, cũng đủ đề kinh người, vậy mà hôm nay năng mới chính thức ý thức được, người này có lẽ xa xa không như trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Thử hỏi một chút, xã hội hiện đại người nào đọc diễn cảm văn tự, có thể làm cho chim chóc phi cảm đều bay xuống lắng nghe? Có thể làm cho đầy công viên hoa tươi đều vì hẳn khai phóng?

Giống như Thần Tích.

Không chỉ là nàng nhìn thấy loại tình huống này, rất nhiều rất nhiều người đều nhìn thấy.

Đặc biệt là khi một trận gió nhẹ quét quá khứ về sau, từng đợt Hoa Hương phiêu tán mà đến, có chút cánh hoa trong nháy mắt từ trên cây tróc ra, chậm rãi tung bay rơi trên mặt đất.

Trong nháy mắt đó, một loại giống như như tiên cảnh mỹ diệu cảm giác tràn ngập tại tất cả mọi người trong lòng.

Con người cùng tự nhiên, cũng là như thế hài hòa điềm tĩnh.

"Oa!"

Từng tiếng tiếng thán phục xuất hiện.

Đứng ở nơi đó, Trầm Độ cũng có chút giật mình, không chỉ có chỉ là trong đầu tăng vọt Thần Nhân điểm kinh nghiệm, còn có bốn phía hết thảy.

Một loại cảm giác kỳ diệu lan tràn tại tâm hồn ở giữa, tỷ như, khi hẳn nhẹ nhàng nâng lên tay thời điểm, phảng phất trong cõi u minh cảm giác được cái gì, trước một cái màu sắc rực rỡ Anh Vũ phản phất bay lên, rơi vào bàn tay hẳn bên trên, sau đó tiếp lấy cái thứ hai, cái thứ ba, con thứ tư...

Hắn phảng phất có thể khống chế những này chim chóc.

Hoi phát phát tay, sau đó những này chim chóc đằng không mà lên, hướng về phương xa bay đi, chung quanh đóa cánh hoa bay xuống, hương khí lưu động.

Ngắn ngủi hơn 20 phút, hết thảy niệm ba thiên văn chương, trọn vẹn gia tăng hơn năm mươi điểm Thần Nhân điểm kinh nghiệm, bất quá cái này không trọng yếu, trọng yếu là người chung quanh phản ứng, thanh âm tạm dừng về sau, từng đợt tiếng thán phục xuất hiện, không ít người cũng bắt đầu nghẹn họng nhìn trần trời.

"Kỳ tích, đều nở hoa!"

"Thật xinh đẹp a! Trầm Đại Sư, những này Hoa Đô vì người nở rộ!"

"Ha ha ha, niệm đến quá êm tai."

Đủ loại tiếng thán phục, không ít người đều hoan hô lên, Trầm Độ ngẩng đầu trông đi qua, nhìn thấy không ít người đều giơ tay lên máy bay, tựa hồ đang quay chụp cái gì.

Cứ việc không ít người cũng than thở, nhưng là đoán chừng nhiều người hơn sẽ cảm thấy chấn kinh hoặc là hiếu kỳ, dù sao, Trầm Độ trong lòng mình đều cảm thấy kinh ngạc, có chút mộng bức.

Hắn vạn lần không ngờ, đọc diễn cảm thuật hội tạo ra tình cảnh như vậy.

Thực, nên tính là một cái trùng hợp, bởi vì trước đó, trong hoa viên hoa đã sớm nọ hoa chóng nở, mà trồng ở ven đường, cũng đại bộ phận đều là mùa hè nở hoa thực vật, cho nên ở các loại dưới sự trùng hợp, mới tạo ra cái này thần kỳ một màn.

Đọc diễn cảm thuật cũng không về phần có mạnh như vậy hiệu quả, để thực vật đều cảm giác được hoan hỉ.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đây chính là hoa gặp hoa nở?

Đương nhiên, hắn cho rằng như vậy, người khác có thể không cho là như vậy.

Người từng trải, đại bộ phận đều toàn thân vui đùa vào lắng nghe bên trong, thụ bài văn ý cảnh cảm nhiễm cực kỳ thâm hậu, khi đem chỗ có tâm thần đều trầm tĩnh lại về sau, rất nhiều rất nhiều người đều có thể cảm nhận được loại kia linh hồn run rẩy cảm giác, cực kỳ dễ nghe, cho nên, bây giờ thấy một đoàn chim chóc bay tới, lại thêm đủ loại hoa tươi nở rộ, một kỳ tích cảm giác tự nhiên sinh ra.

Thực sự quá thần kỳ!

Đề cho người ta khó có thể tin.

"Đại ca ca, hoa tươi đều mở rộ!" Bên cạnh Bạc Tú Tú cười khanh khách nói, từ dưới đất nhấc lên một cánh hoa nghe.

"Thơm quá a!"

Nhìn thấy không ít người đều vô cùng ngạc nhiên, Trầm Độ ngẫm lại, thần sắc có chút hẹp hòi gấp rút cười nói: "Vấn đề này có chút cổ quái a. Chẳng lẽ lại cây cối vườn hoa đều thành tinh hay sao? Còn có thể nghe hiểu được người khác niệm bài văn? Không phải đã nói lập quốc sau yêu quái không cho phép thành tinh sao?"

Chung quanh ngừng nghỉ an tĩnh lại, sau đó trong nháy mắt, tuôn ra một trận nhiệt liệt cười ha ha âm thanh.

"Ha-Ha!"

"Nói không chừng các nàng đều là vì Trầm Đại Sư ngài nở rộ đâu!"

"Đây chính là hoa gặp hoa nở? Ha ha ha ha!"

"Tuyệt thánh sáu a! Ha-Ha, hắn là trùng hợp a? Ta cũng cảm thấy quá xảo hợp!"

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, gặp cùng hắn quan hệ so sánh mấy cái đều cười rộ lên, không khỏi mỉm cười, nói ra: "Tốt, bài văn niệm xong. Nên trở về

nhà, nên để làm chi, mọi người tán đi đi!"

"Ngày mai còn niệm sao?"

"Ngày mai tạm thời liền không niệm, ta có việc bận cần bận bịu, qua mấy ngày rồi nói sau!"

Đọc diễn cảm thuật tạm thời chỉ có ba thiên văn chương có thể niệm, đều đã niệm qua, Trầm Độ cũng không muốn tới tới lui lui niệm cái này mấy cái thiên văn chương.

Cứ việc êm tai, nhưng là ——

Tạm thời vẫn là quên đi, đọc diễn cảm thuật xem ra cần phải thật tốt suy nghĩ.

Căn cứ hần hiện đang tìm tòi, đọc diễn cảm thuật đơn giản cũng là gia tăng Thần Nhân điểm kinh nghiệm lợi khí a, vừa mới gia tăng hơn năm mươi điểm, một hồi này, điểm kinh nghiệm còn tại tăng, một phút trôi qua về sau, lại tăng 5 điểm nhiều, Xem ra, muốn không bao lâu liền có thể lần nữa thăng cấp.

Người ở chung quanh nghe nói hần ngày mai không hề niệm, không khỏi giật mình, nhao nhao khuyên vài câu, một số tiếp tục nghe người ta cũng đầy trong lòng chờ mong nhìn qua hần, bất quá Trầm Độ ý đã quyết, lại thêm hần xé chiều ngày mai xác thực có chuyện phải bận rộn, cho nên liền từng cái cự tuyệt.

Không có chuyện gì để nói.

Ngày mai không niệm, cũng không phải về sau đều không niệm, hết thầy chỉ các loại sau này hãy nói đi.

Đọc diễn cảm thuật có chút thần kỳ, hần cần tiêu hóa một chút.

Chờ một lát, mọi người ai đi đường nấy, có qua tán hoa, có qua đi dạo công viên, có đang hỏi thăm hần tên tuổi, khi bảo hần biết thực là một cái Thầy Bói về sau, không khỏi nhao nhao hỏi làm sao hẹn trước, Trầm Độ cùng Bạc Tú Tú cũng trở về đến trong cửa hàng.

Bất quá hần không biết là, mọi người ở đây tán đi thời điểm, ngay tại Đại Huyền công viên mặt khác một bên, hai người trẻ tuổi chính đang ngó chừng bên này, neho mắt lại, toát ra một tia sắc bén.

"Không có chuyện?"

"Không có chuyện!"

Thiết lão tam chính cầm điện thoại di động theo một người đối thoại, giảng vài câu về sau, liền tốt tốt tốt địa ứng vài tiếng, để điện thoại di động xuống, trong mắt toát ra vẻ lo lắng.

"Người anh em này, kỹ xảo có chút cao! Nở hoa? Ha ha!" Hần cười lạnh một tiếng, đối bên cạnh Hà Đông Lâm nói ra: "Xem ra, ý tưởng có chút khó giải quyết, cần hạ điểm Mãnh Dược!"

Cứ việc hoa nở chim rơi cái gì, nhìn rất lợi hại kỳ tích, nhưng là nếu là trò lừa gạt cao siêu, nói không chừng có thể làm được, lại Thiết lão tam xem ra, đối phương khẳng định là làm trò gì. Đọc diễn cảm văn tự cái gì, như vậy hội thần kỳ như vậy? Chẳng qua là cổ lộng huyền hư a.

"Ừm!"

Hà Đông Lâm gật gật đầu, ngẩng đầu nhìn xuống bên kia, ánh mắt lấp lóe, không biết suy nghĩ cái gì.

Đọc diễn cảm thuật tuy nhiên kỳ lạ, nhưng là nếu là tâm thần không ở phía trên, hoặc là nói không có nghiêm túc lắng nghe, rất khó tiến vào ý cảnh ở trong.

Trong lòng có mâu thuẫn, khoảng cách Trầm Độ càng xa về sau,

Tự nhiên là càng thêm vào không được, nói đến, ý người thức tài là mạnh nhất cá thể.

Hai người quan sát một hồi về sau, liền lạng lẽ ngồi lên bên cạnh xe con, rất nhanh liền lao vút mà đi.

Công viên bên kia, còn bốc lên từng tiếng ngấm hoa tiếng than thở.

——

Đi trở về đến trong cửa hàng, sau đó, Bạc Tú Tú cũng theo vào tới.

Nàng không biết là mệt mỏi còn là thế nào, đi trước bên cạnh rót một ly nước sôi uống, sau đó thư thư phục phục ngồi ở bên cạnh trên ghế, sau đó duỗi ra phần nộn trắng nõn cặp đùi đẹp, lấy tay nhẹ nhàng địa xoa xoa, bĩu môi nói: "Chua chết ta, có thể chua chết ta!"

Màu trắng áo mặc bao vây lấy phần nộn thân thể, phần sắc váy ngắn phồng phần sắc vớ dài từ, tóc bị nàng châm thành bím tóc đuôi ngựa, đôi mắt xanh

triệt vô cùng, tự thành một phong cảnh dây, đặc biệt là này thon dài cặp đùi đẹp, không có một chút thịt dư, trắng như tuyết mà tinh tế, hình dáng không bình thường xinh đẹp.

Nàng là học vũ đạo xuất sinh, cho nên một mực duy trì rất hoàn mỹ đáng người.

Trầm Độ liếc nàng một cái, gấp này bộ ngực nhỏ phình lên, cười nhạt nói: "Hôm nay làm xong, ta phải nhốt môn!"

Bạc Tú Tú ngẩng đầu nhìn sang hắn, cười hắc hắc một tiếng: "Vậy ta ngày mai chính thức tới làm lạc!"

Trầm Độ gật đầu nói: "Ừm, có thể!"

Bạc Tú Tú lại cười hắc hắc một tiếng, chính muốn tiếp tục nói cái gì, nhưng là bỗng nhiên nhưng lại không biết vì sao, sắc mặt hơi đổi một chút: "Ách!"

Đại mi hơi hơi nhàu một chút, nàng vội vàng đem chân thu hồi lại kẹp chặt, đưa tay cấp tốc ôm bụng.

Trầm Độ kinh ngạc một chút, hỏi: "Làm sao?"

Bạc Tú Tú ngẩng đầu liếc nhìn hắn, không biết vì sao, khuôn mặt lại hơi trắng bệch, trên trán chảy ra một tầng mồ hôi lạnh: "Không, không có gì."

Nói, hít vào một ngụm khí lạnh, lại có chút miễn cưỡng ha ha cười một tiếng, tái nhợt trên mặt, lại hiện ra một chút đỏ ửng.

Trầm Độ gấp nàng cái dạng này, hơi hơi nhíu mày: "Thân thể ngươi không thoải mái?"

Nàng cái dạng này, tựa hồ không thích hợp.

"Không, không có a!"

Bạc Tú Tú đỏ mặt cười cười, chỉ là trên trán mang theo một tia mồ hôi, đại mi hơi hơi nhàu nhàu, tựa hồ tại nhịn đau sờ: "Chỉ... Chỉ là... Có chút đau."

"Có chút đau?" Trầm Độ nghe vậy sững sờ, có chút giật mình nhìn lấy nàng.

Nàng trên nét mặt rõ ràng mang lên trước mặt.

Nhưng mà ai biết Bạc Tú Tú nghe nói như thế về sau, chợt hé miệng cười rộ lên, khuôn mặt đỏ bừng, nhướn mày có chút oán trách địa phá hắc liếc một chút cười nói: "Mỗi tháng đều muốn đau một lần."

Trầm Độ khẽ giật mình, trong nháy mắt hiểu được.

Nữ sinh, mỗi tháng không đều là lại mấy ngày nay sao?

Thấy được nàng cái dạng này, rõ ràng là đến kỳ kinh nguyệt.

"Này, vậy ta đi!"

Nàng nhìn qua hắn cười hắc hắc nói, cẩn thận từng li từng tí hướng phía chỗ ngồi đứng lên, nhưng là đoán chừng là thật đau, có chút lung la lung lay.

"Tốt!" Trầm Độ gấp nàng bộ dạng này, cũng hơi hơi cau mày một cái.

Nhưng mà hắn vừa mới nói xong, chỉ nghe được nàng bỗng nhiên a a a địa vài tiếng, chân phải rề ngang, loạng chà loạng choạng mà, hướng phía bên cạnh ngã xuống.

Trầm Độ khẽ giật mình, tay mất lạnh lẽ, gấp vội vươn tay kéo tay nàng cánh tay, nhưng mà như vậy dạng nhẹ nhàng kéo một phát, Bạc Tú Tú bỗng nhiên chuyển hướng, hướng phía hắn nhào tới.

"A a!"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyen cv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Trò đùa quái đản

Một tiếng rất nhỏ tiếng thét chói tai, tựa hồ mang theo hí ngược, thông suốt ở giữa, thiếu nữ thân thể mềm mại, đã dốc sức ở trên người hắn.

Trầm Độ lao đảo một chút, kếm chút té lăn trên đất, may mắn đằng sau bày biện một cái bàn, lúc này mới phanh lại cước bộ.

Lấy lại tinh thần về sau, phát hiện Bạc Tú Tú đã ôm hắn eo, chớp mũi lập tức hỏi thăm một vòng như lan như xạ hương thơm, thiếu nữ tựa hồ còn đặc địa dùng cái trán đỉnh hắn một chút, hướng phía trong ngực hắn chui chui.

Trầm Độ trong lòng trong nháy mắt không còn gì để nói.

Ngược lại còn không có đợi hắn làm phản ứng, Bạc Tú Tú ngẩng đầu liếc nhìn hắn, khóe miệng cong cong, mang theo một ít hí ngược ý cười, này hai tròng mắt đảo quanh chuyển động một cái, sau đó hướng phía đằng sau di động một bước, tựa hồ nhìn không được, phốc phốc một tiếng, che miệng cười rộ lên.

"Đại ca ca, ngươi dùng quá sức!"

Nàng tựa hồ liều mạng cố nén cười, nhưng là câu nói này sau khi nói xong, lớn nhất cuối cùng vẫn là không nhịn được, lại thổi phù một tiếng, xoay người cười rộ lên.

"Ta hăm không được chân nha!"

Trầm Độ nghe vậy, nhẹ nhàng nâng ra tay.

Nhưng mà Bạc Tú Tú giật mình, vội vàng hướng phía lại lui lại mấy bước, thần sắc khiếp đảm nhìn qua hắn: "Ngươi muốn muốn làm gì?"

Trầm Độ dở khóc dở cười, chữa cho tốt lắc lắc đầu nói: "Tốt, nếu không còn chuyện gì, như vậy thì về nhà sớm đi!"

Nàng rõ ràng là cố ý.

Tiếp xúc lâu, Trầm Độ đã phát hiện, nàng còn lâu mới có được mặt ngoài nhìn đơn thuần như vậy, tương phản, nàng tính cách Tinh Linh Cổ Quái, yêu trò đùa quái đản, đơn giản theo một cái Tiểu Ác Ma không sai biệt lắm.

Bạc Tú Tú lại le le phấn đầu lưỡi đỏ, đối với hắn làm một cái mặt quỷ, giả hoạt cười nói: "Ai nói không có việc gì? Ta có thể đau đôi đầu! Ngạch, lại đau!"

Nói, nàng vội vàng ngồi ở bên cạnh trên ghế.

"Đau quá a!"

Hít vào một ngụm khí lạnh, có chút đáng thương nhìn qua hắn.

Trầm Độ mặt mũi tràn đầy dở khóc dở cười, nhìn cái này cái này biểu diễn, giống như đúc, không đi làm diễn viên thật sự là quá đáng tiếc, nếu là không có kinh lịch vừa rồi một màn, Trầm Độ chính mình chỉ sợ đều tin.

"Được rồi, đừng đùa. Ta muốn về nhà!" Trầm Độ nói ra, đối nàng chọc ghẹo chính mình, ngược lại cũng không hề tức giận.

"Thế nhưng là đau quá a, thật đau!"

Bạc Tú Tú lập tức một mặt đáng thương nhìn qua hắn, đại mi nhíu lên, khuôn mặt lại trở nên tái nhợt, trên trán chảy ra một vòng mồ hôi, hai tay vẫn còn gắt gao che tại trên bụng, tựa hồ thật đau vô cùng, gất gao gấp rút hai chân, trong lúc nhất thời, thân thể liền giống như cung tôm giống như.

Trầm Độ kinh ngạc: "Thật rất thương?"

"Ừm!" Bạc Tú Tú ngẩng đầu hút miệng hơi lạnh, đối hắn miễn cưỡng cười một tiếng: "Đội... Chờ một lúc liền tốt!"

Sau khi nói xong, đột nhiên cảm giác được cái gì, khuôn mặt xoát địa một chút, trở nên tái nhợt, mồ hôi lạnh trên trán cuộn cuộn.

Trầm Độ cũng sững sờ, nàng tựa hồ là thật? Ngẫm lại, hắn nói ra: "Nếu là thật sự đau lời nói, ngày mai ngươi cũng không cần tới, trước tiên đem thân thể dưỡng tốt trước!"

Bạc Tú Tú vội vàng cấp tốc lắc đầu: "Như vậy sao được? Ta có thể a. Ngày mai đoán chừng liền không đau đâu!"

Trầm Độ cau mày ngẫm lại, bỗng nhiên hướng phía phía trước đi một bước, đưa tay tại trên trán nàng nhẹ nhàng địa che che.

"A? Đại ca ca người..."

Bạc Tú Tú tựa hồ là toàn thân một cái giật mình, lập tức khiêng xuống đầu nhìn qua hắn, mắt to mắt chớp chớp, toát ra một tia vô tội cùng ngây thơ.

Trong lòng bàn tay mang theo một chút cảm giác nóng rực, rất dày rất rộng, phảng phất có thể thiêu đốt nàng da thịt, để cho nàng toàn thân run lên.

"Đừng nói trước, nhắm mắt lại!" Trầm Độ cắt ngang nàng nói.

"Úc!"

Bạc Tú Tú nháy dưới mắt to mắt, vô cùng dứt khoát ứng một tiếng, khoe miệng lạng lẽ chỗ ngoặt thành một đầu đường vòng cung, sau đó liền nhẹ nhàng địa nhắm mắt lại.

Ngay sau đó, nàng chỉ cảm thấy đối phương đưa tay nhẹ nhàng địa tại nàng thái dương huyệt xoa xoa, dùng lực cũng không phải là rất lớn, nhưng là cảm giác lại hết sức rõ ràng.

Một cỗ nóng rực lực đạo, từ trong huyết Thái dương mặc vào thân thể bên trong.

Nàng trong nháy mắt cảm giác được toàn thân khẽ run lên, toát ra một trận vô cùng thoải mái dễ chịu cảm giác.

Bụng dưới tựa hồ tại này trong một sát na, trở nên cũng không phải là như vậy thương.

"Lực đạo còn có thể sao?" Đối phương tựa hồ đang lo lắng cái gì, nhẹ giọng hỏi, thanh âm thân nhu.

"Có thể , có thể a..." Bạc Tú Tú trong lòng có chút giật mình, bởi vì đối phương thủ pháp rất lợi hại thành thạo, tựa hồ nắm giữ một loại nào đó xoa bóp pháp môn.

Cổ cổ nóng rực khí thể, từ ngón tay hắn bên trong truyền đến, mang theo một cỗ ấm áp cùng hùng hậu lực lượng, lọt vào trong da thịt, loại kia cũng không phải là rất nhiệt liệt, lại vô cùng ôn nhu thoải mái, để cho người ta từ ở sâu trong nội tâm toát ra một trận sáng khoái.

Thân thể nàng dần dần bắt đầu buông lỏng, sau mười mấy phút, trong bụng đau đớn, cũng dần dần bắt đầu biến mất, toàn thân da thịt biến đến đỏ bừng, phảng phất bốc cháy, bắt đầu trở nên rã rời non mềm, hơi hơi thở dốc một hồi, miệng thom khê nhếch, bỗng nhiên không tự chủ được bên trên rên rĩ lên.

"A!"

Hơi hơi ngẩn ra, nàng mau ngậm miệng.

"Không có như vậy thương a?" Hắn lại hỏi, nắm tay thu hồi qua.

"Không có... Không!" Bạc Tú Tú vội vàng ứng một tiếng, vừa mới tiếng rên rĩ, để cho nàng không bình thường đỏ mặt, tịch mạch vụng trộm phá hắn liếc một chút.

Trầm Độ gấp nàng một bộ xấu hổ then thùng bộ dáng, đưa tay gõ gõ đầu nàng cười nói: "Tốt, đã không đau, này liền trở về đi. Đi về nghỉ một chút, uống một số Củ gừng nước, nước lạnh không muốn uống, dùng tốt nhất khăn nóng che che trán đầu!"

Bạc Tú Tú sững sờ một chút, gật gật đầu, lại nháy con mắt mấy cái đột nhiên hỏi: "Nếu là ta còn đau làm sao bây giờ? Đại ca ca sẽ giúp ta sao?"

Nói, lại cười rộ lên, con mắt hí thành Nguyệt Nha Nhi, không bình thường chờ mong.

Trầm Độ mỉm cười nói: "Chỉ cần ta thông thả lời nói ngược lại là có thể , bất quá, gần nhất Xem ra cần bận bịu một đoạn thời gian!"

"Úc, này cảm ơn đại ca ca!" Bạc Tú Tú nghe hắn kiểu nói này, nhất thời nét mặt vui cười: "Vậy ta về trước đi lặc, đại ca ca gặp lại."

"Tốt!" Trầm Độ cười nói.

Bạc Tú Tú toát ra một tiếng giống như âm thanh chuông tiếng cười , hướng phía hắn nghịch ngợm làm một cái mặt quỷ, lúc này mới mới hướng phía bên ngoài đi đến.

Đoán chừng là bụng dưới còn có chút đau, cho nên chỉ có thể bụng bít lấy bụng dưới chậm rãi đi.

Hắn thuật xoa bóp, chỉ là bình thường thuật xoa bóp, chỉ bất quá hắn kỹ xảo tương đối thuần thực một số, lực đạo tương đối thoải mái dễ chịu một số thôi, muốn hoàn toàn làm dịu triệu chứng, đương nhiên rất không có khả năng.

Hiện tại nhớ tới, trước kia ở cô nhi viện thời điểm, vì sách, hắn nhưng là làm không ít kiêm chức.

Bạc Tú Tú sau khi đi, trong cửa hàng liền an tĩnh lại, Trầm Độ lật lên đồng mặt người tắm nhìn xem, phía trên Thần Nhân điểm kinh nghiệm đã đạt tới một

trăm bảy mươi điểm nữa, tăng tăng tốc độ phi thường nhanh.

Ngắm lại, lại lật ra Bạc Tú Tú Nhân Vật Tập nhìn xem, thoáng chút đắm chiều.

Bạc Tú Tú Nhân Vật Tập bên trên tin tức, thực Trầm Độ rất nhiều đều không có nói, trước kia Vương Tú Hà ngược lại là hỏi một lần, bắt quả khi đó Trầm Độ nói so sánh mơ hồ.

Bạc Tú Tú là học vũ đạo xuất thân, từ Kỹ Năng Điểm Số bên trên nhìn, nàng vũ đạo mức tiềm lực không bình thường cao, trọn vẹn đạt tới bảy mươi ba điểm, mà đã nắm giữ Điểm Kỹ Năng, cũng đã đạt tới năm mươi bảy điểm.

PS: Đề cử một bản bằng hữu sách (ta thật sự là Đại Ma Vương tinh phẩm Lão Tác Giả sách, chất lượng có cam đoan , có thể xem xét

Truyện được covert bởi ๖Đản ๗

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Ăn kẹo cao su sao?

Cứ việc không có Khương Vân Tuệ ca hát kỹ năng cao như vậy, nhưng là cũng đủ để chứng minh, nữ sinh này tiềm lực không thấp, huống chi trừ vũ đạo Kỹ Năng Điểm Số bên ngoài, Bạc Tú Tú còn có mặt khác một loại kỹ năng mức tiềm lực đạt tới bảy mươi điểm trở lên, cái kia chính là ca hát.

Vừa vặn bảy mươi một điểm.

Là, Bạc Tú Tú khoảng chừng hai hạng kỹ năng mức tiềm lực đều đạt tới bảy mươi điểm trở lên, cho nên, tiểu cô nương này thực có vô cùng lớn trường thành không gian.

Nếu là vận hành tốt, có lẽ nàng so Khương Vân Tuệ càng thêm dễ dàng thành danh, dù sao từ tướng mạo bên trên nhìn, Bạc Tú Tú tướng mạo rõ ràng càng thêm ngọt ngào, thanh tuyến cũng càng thật mê người.

Cho nên nếu là có khả năng, Trầm Độ ngược lại là muốn đem nàng bồi dưỡng đứng lên.

Đương nhiên, hần hiện tại tư bản vẫn còn tương đối ít, còn chưa có tư cách qua bồi dưỡng người nào, chỉ bất quá Vương Tú Hà đã nói như vậy, đối phương tựa hồ cũng so sánh nghe hần lời nói, cho nên tận khả năng đem nàng hướng phía phương diện kia dẫn đạo a.

Nói không chừng, thật có thể bồi dưỡng được một cái ngôi sao đến đâu!

Nghĩ như vậy, Trầm Độ lại trong cửa hàng ở một lúc, mới đóng cửa về nhà.

Hần nguyên bản các loại nhìn xem Thiết lão tam thượng bất thượng môn, nhưng là đối phương tựa hồ không có tới.

Chen lên xe buýt, tìm một cái chỗ ngồi ngồi xuống, ngẩng đầu nhìn thành thị đèn đuốc, không biết vì sao, trong lòng toát ra một tia tịch tịch cảm giác.

Từ lúc còn nhỏ bắt đầu, hần nhân sinh liền theo người khác không giống nhau, đến mức thiếu khuyết rất nhiều đồ vật, hôm nay Vương Tú Hà hỏi hần liên quan tới phụ mẫu sự tình, mặc dù hần không chút suy nghĩ liền trả lời, nhưng là hần biết, có nhiều thứ một mực ngạnh trong lòng hần.

Không có cha mẹ thân nhân, mạng ý nghĩa hần chỉ có thể một người còn sống, có đôi khi một người ở lại nhà, liền cái người nói chuyện đều không có.

Đến trường về sau, vì sách cùng sinh hoạt, làm qua rất nhiều rất nhiều chuyện, bày hàng vỉa hè, từ thức ăn ngoài, làm công lúc công, có người đã từng chế giễu hần vì cái gì cần làm những chuyện này, nhưng là hần bình thường đều rất ít trả lời, bởi vì hần biết, nếu là không làm những chuyện này, hần căn bản sống không nổi.

Cô Nhi Viện, chỉ nuôi hần đến mười tám tuổi, đến mười tám tuổi về sau, liền tự sinh tự diệt, rất nhiều thứ, người khác cảm tưởng, mà chính hần lại một mực không dám nghĩ.

Cũng không phải hối hận, chỉ bất quá rất nhiều thứ hấn đều nhìn rất lợi hại mờ thôi, chỉ bất quá mỗi ngày tự mình một người chen xe buýt về nhà, trong lòng chung quy toát ra một chút tịch tịch cảm giác cùng cô độc, hấn đã dần dần thích mờ tiệm sinh hoạt, bởi vì náo nhiệt, bởi vì có người nói chuyện.

Hấn ưa thích cái loại cảm giác này.

Loạn thất bát tao nghĩ đến một ít gì đó, xe buýt đã đến đứng, hấn vội vàng cầm lấy cặp công văn, hướng phía quen thuộc đường đi thú vị.

Còn chưa có ăn cơm, cần trước tìm một chỗ ăn cơm, về nhà liền lười nhác làm.

Nghĩ như vậy, hướng phía bên cạnh một quán cơm đi đến.

"Tiên sinh, ăn cơm không?"

"Vâng, vị trí cũ!"

Bởi vì thường xuyên đến bên này nhà hàng, cho nên Trầm Độ đối phục vụ viên có chút quen thuộc, chào hỏi một tiếng về sau, liền hướng phía bên trong đi đến.

Nhưng mà vừa mới đi mấy bước, chợt thấy cái gì, sắc mặt không khỏi giật mình một chút, chỉ gặp tại nhà hàng mặt khác một bên xuất hiện một trương quen thuộc khuôn mặt, lại là Đường Sơ Hạ.

Ăn mặc nữ sĩ âu phục quần tây, áo sơ mi trắng lớn, trên mặt vẽ lấy cạ Trang, khí chất cao quý trang nhã, một bộ gọn gàng, tư thế hiên ngang đô thị mỹ nhân bộ dáng.

Mấy ngày không thấy, nàng tựa hồ liền thành thực rất nhiều, không biết có phải hay không là Trầm Độ ảo giác, trên người nàng khí chất cũng tựa hồ trở nên có chút thanh lãnh.

Trầm Độ thấy được nàng về sau, Đường Sơ Hạ cũng nhìn thấy hấn, hơi kinh ngạc một chút, nhú lên đại mi, bất quá nàng cơ hồ không có cái gì dư thừa phản ứng, liền phảng phất xem như không có trông thấy, cúi đầu tiếp tục ăn đồ, vật, lại cùng đối diện đồng bạn đàm vài câu.

Trầm Độ hướng phía một bên khác nhìn lại, ngồi tại đối diện nàng là một người nam nhân, bởi vì đưa lưng về phía hấn, cho nên nhìn không rõ ràng bộ dáng, chỉ là cũng ăn mặc cơ hồ theo Đường Sơ Hạ đồng dạng kiểu dáng âu phục.

Nhìn hấn là đồng sự, hoặc là —— hấn phương diện?

Trầm Độ không hiểu,

Gặp Đường Sơ Hạ một bộ không biết mình bộ dáng, ngẩng lại, liền cũng lười qua quấy rầy nàng, tìm tới chỗ ngồi xuống đến, để phục vụ viên gọi món ăn.

Nói đến, hấn theo nữ sinh này chỉ bất quá đồng học quan hệ mà thôi, người ta làm chuyện gì, cũng không cần thu hoạch được hấn đồng ý, càng thêm không cần hấn làm can thiệp.

Mấy ngày nay, Trầm Độ đã cho nàng phát không ít tin tức, bất quá nàng căn bản một câu đều không có về, có lẽ là bởi vì lần trước sự tình, có lẽ là hấn nguyên nhân, Trầm Độ lười nhác mặt nóng thiếp người ta mông lạnh, cho nên liền không có tiếp tục cho nàng phát.

Wechat cùng Khẩu Khẩu nàng thường xuyên dùng, Trầm Độ không tin nàng hội không nhìn thấy.

Sau khi chọn món ăn xong, phục vụ viên liền cầm thực đơn đi, chờ đến mang thức ăn lên, đoán chừng còn phải cần một khoảng thời gian, Trầm Độ hướng phía bên kia nhìn vài lần.

Bởi vì khoảng cách khá xa, cho nên căn bản nghe không được bọn họ đang nói cái gì, bất quá không biết có phải hay không là hấn ảo giác, hấn ngẫu nhiên cảm giác được có một sợi ánh mắt hướng phía bên này nghiêng mắt nhìn qua tới.

Đường Sơ Hạ Nhân Vật Tạp xuất hiện trong đầu, bất quá một người khác, bởi vì không nhìn thấy mặt, Nhân Vật Tạp vô pháp xuất hiện.

Trầm Độ gần nhất mới biết được, nguyên lai Thần Nhân Thuật cần muốn nhìn thấy mặt người hoặc là ngày sinh tháng đẻ mới có thể xuất hiện đối ứng tin tức, bằng không căn bản sẽ không biểu hiện.

Đường Sơ Hạ Nhân Vật Tạp bình thường, một màn này, cũng chưa từng xuất hiện tại nàng sự tích trong thẻ, xem ra đối nàng mà nói cũng không phải là rất lợi hại chuyện trọng yếu, chỉ bất quá nàng mấy ngày nay khí vận giá trị giống như có chút thấp.

Bất quá cũng không có thấp bao nhiêu, chỉ là tại bốn mươi lăm đến 50 ở giữa ba động, hơi không may thôi, cũng không biết nàng gặp được vấn đề gì.

Ngồi một hồi, Trầm Độ cảm giác đến phát chán, liền đứng dậy hướng phía WC đi đến.

Hấn đối Đường Sơ Hạ sự tình có chút hiếu kỳ, không qua người ta đã không để ý tới hấn, cho nên, hấn tự nhiên cũng không tiện tiến lên quấy rầy, cái này liên quan đến lễ không lễ phép sự tình, cho dù là quan hệ bạn tốt nhất, tối thiểu nhất lễ nghi, vẫn là cần thiết phải chú ý.

Nhưng mà để ý hần bên ngoài là, khi hần tẩy xong tay từ phòng vệ sinh bên trong đi ra thời điểm, chỉ gặp một thân ảnh đứng ở ngoài phòng vệ sinh mặt, tựa hồ là đang chờ hần.

"Ăn kẹo cao su sao?" Nàng hỏi, mặt mũi tràn đầy bình tĩnh, thanh âm thanh lãnh.

Trầm Độ khẽ giật mình, lập tức lắc đầu.

"Ăn một cái!" Nàng cũng không biết từ miệng túi lấy ra một cái kẹo cao su nhét trong tay hần.

Trầm Độ nhìn xem, tiếp nhận qua, hỏi: "Tại hẹn hò?"

"Ừm!"

Để ý hần bên ngoài là, Đường Sơ Hạ nghiêm túc gật gật đầu, chính mình cũng đẩy ra một cái kẹo cao su nhai nhai, sau đó thư thư phục phục dựa vào ở bên cạnh trên vách tường, thần sắc lười biếng đậu đen rau muống một câu: "Có chút nhàm chán!"

Trầm Độ hơi xúc động giống như nhìn qua nàng cười nói: "Truy người người, ngược lại là cho tới bây giờ đều chưa từng thiếu. Đây đã là thứ mấy cái? Vừa mới lên ban liền có người coi trọng? Lại nói, tiểu tử này vẫn là rất có ánh mắt mà!"

Đường Sơ Hạ nhàn nhạt liếc nhìn hần một cái, thần sắc có chút oán trách, nhưng lại bình tĩnh hỏi: "Giúp một chút?"

Trầm Độ nói: "Một khối kẹo cao su liền muốn đem ta thu mua? Người cảm thấy ta thích hợp sao?"

"Hai khóa!" Nàng lại đem một khối kẹo cao su nhét vào trong tay hần.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Người đây đều có thể nhẫn?

Trầm Độ dở khóc dở cười, nói ra: "Hỗ trợ trước đó, người dù sao cũng phải để ta biết đối phương cái gì đường đi a? Ta lớn lên giống oan đại đầu?"

Đường Sơ Hạ bình tĩnh nói: "Ta con trai của lãnh đạo!"

Trầm Độ kinh ngạc hỏi: "Dựa theo trước kia phương pháp?"

Đường Sơ Hạ liếc nhìn hần, liếc mi hơi hơi nhàu một chút, ngẫm lại, lại nhẹ nhàng địa lắc đầu nói: "Tính toán, ta vẫn là tự nghĩ biện pháp đi."

Nói, hướng phía bên ngoài đi đến, nhưng là vừa đi hai bước, chợt nhớ tới cái gì, quay đầu lại nói: "Đúng, chờ một lúc đi uống rượu."

Trầm Độ khẽ giật mình, không khỏi cười cười, nàng dùng là khẳng định câu, căn bản liền vô dụng cho hần phản bác thời cơ.

Nhìn ra được, nàng tâm tình cũng không khá lắm, khuôn mặt có chút tái nhợt, không phải rất có tinh thần, cả người khí chất cũng biến thành lạnh lùng rất nhiều.

Thực, trên người nàng khí chất, bản thân liền so sánh thanh lãnh, đặc biệt là sắc mặt nghiêm túc lại thêm không lúc nói chuyện, hội càng để cho người cảm thấy lạnh lùng như băng.

Nếu là nàng thấy ngứa mắt người liền càng thêm không cần phải nói, sẽ cảm thấy giống như băng khối, chỉ có đối mặt người quen hoặc là bằng hữu thời điểm, mới có thể biểu hiện thân mật một số, như là tức giận, càng là cả người lẫn vật chó gần, trước kia có người gặp nàng chơi đến mờ, cho là nàng dễ khi dễ, nhưng là cuối cùng, đại bộ phận đều bị nàng đập tới bàn tay.

Đã nàng không muốn giúp đỡ, Trầm Độ tự nhiên cũng lười lẫn vào nàng sự tình, trở lại trên chỗ ngồi, trước nhét đầy cái bao tử lại nói.

Lúc này, trong đầu hắn cũng hiện ra nam nhân kia Nhân Vật Tật, gọi là Chu Thành, năm nay hai mươi lăm tuổi.

Nhưng mà chợt thấy cái gì, Trầm Độ sắc mặt hơi chậm lại, cau mày một cái.

"Lần sau sẽ bàn đi!"

"Hắn là ai?"

"Cái này người không cần biết."

"Sơ Hạ, ta một mực đối người cũng không bình thường..."

"Vói! Chu tiên sinh, xin tự trọng."

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, hai người tựa hồ đang nói cái gì, này Chu Thành đứng lên, tựa hồ muốn nắm chặt Đường Sơ Hạ tay, Đường Sơ Hạ biến sắc, vội vàng lập tức găm thét một câu, kiềm chế tay, thần sắc trở nên cực kỳ nghiêm túc.

Trầm Độ nhíu mày, đem đầu hướng phía trong mâm ném một cái, sau đó đứng lên hướng phía bên kia đi đến, chờ đi vào trước mặt hai người về sau, không nói hai lời, hắn bỗng nhiên vung ra nhất quyền, hướng phía này Chu Thành đập tới.

Đường Sơ Hạ gặp hắn đột nhiên đi tới, hơi kinh ngạc, nhưng mà còn không có đợi nàng kịp phản ứng, Trầm Độ quyền đầu đã nện ở Chu Thành trên mặt.

Này Chu Thành căn bản không có nghĩ đến, có người trả lời hắn, căn bản liền vô dụng tránh né, chỉ nghe được "Bành" một tiếng, hắn lập tức bị Trầm Độ nhất quyền nện đến bên cạnh trên ghế.

Sau đó Trầm Độ còn không có đình chỉ, tựa hồ mang theo lửa giận, một chân hướng phía hắn đập tới.

"Phanh phanh" địa hai tiếng, cái ghế sụp đổ trên mặt đất, trên mặt bàn món ăn bị lan đến gần, ngã xuống đất, thông suốt vỡ ra.

"Thao!"

Trầm Độ rất ít nổi giận, nhưng là tại việc khác dấu vết trong thế nhìn thấy đồ vật, lại làm cho hắn không phát không được Hóa, hắn chưa bao giờ nghĩ tới sẽ xuất hiện dạng này sự tình.

Thấy đối phương đã nghiêng qua một bên, hắn nhất cổ tác khí lại hướng phía hắn đập hai cước, sau đó quay đầu nhìn Đường Sơ Hạ, sắc mặt trở nên cực kỳ nghiêm túc.

"Người đây đều có thể nhẫn?" Hắn chất vấn, thanh âm bên trong mang theo lửa giận.

Đường Sơ Hạ có chút mộng, ngờ ngác nhìn qua hắn, nàng chưa bao giờ thấy qua Trầm Độ phát lớn như vậy Hóa.

Trầm Độ liếc dưới ngã trên mặt đất Chu Thành liếc một chút, gặp hắn đã đứng lên, lại bỗng nhiên đập hắn một chân, sau đó kéo Đường Sơ Hạ tay nói: "Đi!"

"Ách!"

Đường Sơ Hạ căn vốn chưa kịp phản ứng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, cũng đã một mặt mộng bức địa bị hắn lôi ra chỗ ngồi, bên ngoài phóng đi.

Nhà hàng phục vụ viên gặp này, có chút giật mình, muốn muốn can bọn họ lại, nhưng là Trầm Độ lập tức từ trong túi áo quất ra mười cái tiền mặt để lên bàn, sau đó cấp tốc xông ra nhà hàng.

Chờ đến hai người hoàn toàn không nhìn thấy nhà hàng về sau, hai người mới thờ hồng hộc dừng lại,

Trầm Độ hướng phía căn thân từng li từng tí hướng phía đằng sau nhìn một chút.

"Hắn không có đuổi tới?"

"Không có!"

Đường Sơ Hạ nhìn qua hắn, hơi hơi nhàu dưới mi đầu.

Trầm Độ lập tức yên tâm lại, quay đầu cười nói: "Hắn vừa mới đoán chừng không có thấy rõ ràng ta bộ dáng, ta hướng lấy đầu đánh, lần này tốt, hắn hoàn toàn không biết nên tìm ai phiền phức."

Đường Sơ Hạ sững sờ, khoe miệng cong cong, tựa hồ muốn cười, nhưng là cuối cùng nhin xuống không cười, chỉ là ngẩng đầu hơi giật mình nhìn lấy hắn.

Trong ấn tượng của nàng, Trầm Độ cực ít xúc động như vậy.

Thân phận đối phương dù sao không tầm thường, trực tiếp động thủ vấn đề này, đã thuộc về bạo lực xung đột, nếu là truy cứu tới, phiền phức sẽ phi thường lớn.

Hắn luôn luôn cũng không phải là không có lý trí người.

"Tốt, giải quyết kết thúc công việc!" Trầm Độ vỗ vỗ tay cười nói, một bộ gọn gàng bộ dáng.

Đường Sơ Hạ hơi hơi thở dài hỏi: "Làm gì dạng này?"

Trầm Độ nghe vậy, lập tức ngừng đầu mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nhìn chăm chăm nàng: "Đường Sơ Hạ tiểu thư, người đây đều có thể nhẫn, ta thật đặc biệt bội phục người, không phải liên là công việc sao? Còn cần đến khách khí với hắn?"

Đường Sơ Hạ nhàu dưới liễu mi: "Cái gì a?"

Trầm Độ lập tức nói: "Cái kia được hoàn sự tình."

Đường Sơ Hạ sững sờ, sắc mặt lập tức một bên, bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn qua hắn: "Làm sao người biết?"

Trầm Độ nhàn nhạt liếc nàng một cái, khinh thường bĩu môi nói ra: "Trên đời không có không lọt gió tường. Ta vừa mới còn tưởng rằng là ai đây? Nguyên lai là món hàng này, người không phải không biết món hàng này làm chuyện gì a?"

Đường Sơ Hạ rõ ràng có chút nộ bức.

Trầm Độ lắc đầu cười nói: "Tính toán, ta đoán chừng người cũng không dám quá phận đắc tội hắn. Vừa mới này mấy lần không nhẹ, hắn đoán chừng phải đau một đoạn thời gian. Xem như cho người báo một tiền mối thù, nếu như về sau hắn thật tìm phiền toái, người có thể đẩy lên trên người của ta!"

Đường Sơ Hạ nghe vậy trong lòng không khỏi có vẻ như một tia cảm động, vuốt xuống bên tai mái tóc nói: "Cái này thực ta có thể giải quyết!"

Trầm Độ nhìn lấy nàng nói: "Người giải quyết như thế nào? Vẫn là quên đi! Nếu là không đánh cho hắn một trận, chính ta đều không hiểu khí. Hạ được xuống đến trên người người đến, người liền không sợ về sau hắn bỗng nhiên âm người một chút? Ta nói người sắc mặt làm sao như vậy tái nhợt đâu? Đoán chừng là Ôi!"

Đường Sơ Hạ nhìn qua hắn ngẫm lại, khóe miệng vạch ra một đầu đường vòng cung, muốn nói điều gì, nhưng là cuối cùng lại chỉ nói là nói: "Tốt a, dù sao đánh đều đánh, sau này hãy nói đi. Đi, chúng ta đi uống rượu. Bận bịu lâu như vậy, nên buông lỏng một chút."

Nàng thần sắc có chút mệt mỏi, nhưng mà lúc này đây, tựa hồ cũng cảm thấy thư sướng một số, không tự chủ được dẫn gân cốt một cái.

Theo thường ngày, vẫn là rất ít cùng hắn bàn công việc hoặc là hắn phương diện sự tình.

Cứ việc nàng chưa hề nói, trên thực tế Trầm Độ cũng biết, nàng gần nhất gặp được phiền phức khăng định không ít, dù sao nàng tức giận vận giá trị ba động là thật sự.

Bất quá ——

Hắn là cũng không phải vấn đề quá lớn, nàng tức giận vận giá trị không có thắng tất hạ xuống.

Thực, nữ nhân này năng lực ở trường học thời điểm, vẫn là rõ như ban ngày.

Truyện được covert bởi ๓Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 71: Người vẫn là cho ta chột kiếm chế một chút a

Bởi vì khi đó từ tại nguyên nhân nào đó, Trầm Độ sách lúc có thể tính được không bình thường nỗ lực, thành tích cũng xếp tại niên kỷ đằng trước, nhưng là tại không thiếu môn học bên trên, y nguyên kém cùng nàng.

Trầm Độ sách lúc ấy, là chạy học bỗng qua, mỗi một năm, hắn không cầm học bỗng thì không bỏ qua, cho nên —— từ phương diện này bên trên nhìn, Đường Sơ Hạ vô luận là học tập năng lực vẫn là năng lực làm việc, đều được cho không bình thường lên tiếng.

Về phần cái kia vừa mới cái kia Chu Thành, Trầm Độ tại việc khác dấu vết bên trên nhìn thấy một ít gì đó, muốn cho nàng mớm thuốc hoàn gọi là lác đầu, cho nên, Trầm Độ trong lúc nhất thời mới cực kỳ nổi nóng.

Hắn sợ nhất người khác đụng loại vật này, đặc biệt là nữ nhân, một khi nhiễm lên thứ này, sẽ không có chơi không, cả người đều sẽ bị phế bỏ.

Này Chu Thành căn bản cũng không phải là mặt hàng nào tốt, cũng là một cái Hoa Hoa Công Tử(Playboy), sinh hoạt cá nhân cực kỳ thối nát, cho nên, Trầm Độ lúc đó khách khí với hắn a? Gặp được loại này chuyện buồn nôn, tự nhiên đầu tiên là đồ ập xuống đánh một trận lại nói.

Hắn độc thân cầu một cái, mạng mực một đầu, bởi vì cái gọi là chân trần không sợ đi giày, căn bản liền không sợ đắc tội một số người, chỉ nhìn có không cần như thế a.

"Thứ này không tốt đụng a, Đường tiểu thư, người vẫn là cho ta chột kiếm chế một chút a!"

"Biết, ta không có Phan!"

"Không có đụng? Người kém chút uống hết a?"

"Ách, người biết thật nhiều."

"Nói nhảm, làm gì còn khách khí với hắn? Tiểu tử này rắc tâm không tốt, nếu là có khả năng, giết chết hắn!"

"Hắn là ta con trai của lãnh đạo, ba hắn theo cha ta là bằng hữu, mẹ hắn cùng ta mẹ là đồng học, ta cùng hắn cùng nhau lớn lên!"

"Ách, vậy coi như ta không nói, nguyên lai là thanh mai trúc mã!"

Đường Sơ Hạ bỗng nhiên phanh lại cước bộ, lập tức trở về đầu liếc nhìn hắn, nhú lên liễu mi, trong lúc nhất thời không nói gì.

Trầm Độ sững sờ: "Làm sao?"

Đường Sơ Hạ nghiêm túc nhìn qua hắn, ánh mắt thâm thúy, qua một lúc lâu về sau mới thở dài nói: "Về sau, thanh mai trúc mã cái gì, cũng không cần nói."

Nàng cơ hồ mỗi chữ mỗi câu, rõ ràng mang theo oán trách.

Trầm Độ không khỏi dờ khóc dờ cười, đành phải gạt đầu nói: "Nếu không, chờ một lúc chúng ta ngoặt trở về lại vụng trộm đánh cho hắn một trận? Nghĩ tới viên thuốc sự tình, ta cũng có chút tức giận."

Đường Sơ Hạ nghe vậy không khỏi cười, lắc đầu nói: "Quên đi, hôm nay trước hết buông tha hắn, ta đã chinh hắn một lần, hôm nay hắn là nói xin lỗi ta đến, ai biết người lại vụng trộm đánh người ta một hồi." Nói, liếc nhìn hắn, lại mỉm cười nói: "Rất lâu không có buông lỏng qua, hôm nay ta phải thật tốt vui vẻ một chút. Đi, chúng ta trước đi mua một ít tôm, sau đó —— đi qua nhìn một chút người ở chỗ kia biến thành cái dạng gì."

Nói xong, liền hướng phía phía trước đi đến.

Trầm Độ mỉm cười, nàng tự nhiên cũng không phải thật muốn ngoặt trở về đánh người ta, chẳng qua là thuận miệng nói một câu thôi, liền cũng theo sau.

Vẫn là như trước kia không sai biệt lắm, mua mấy cân tôm, hai đánh Bía, lại đến một số cánh gà nướng, xào ốc đồng loại hình, hai người liền hướng phía nhà hắn đi đến.

Sau khi vào cửa, Đường Sơ Hạ cũng không khách khí, lập tức trong ngoài tìm một lần, chột thấy cái gì, lập tức bỏ nhào qua cầm lấy một khối đại gối ôm, sau đó thư thư phục phục nằm sấp ở trên ghế sa lon, lăn lộn một chút, cảm thán giống như nói một tiếng: "Vẫn cảm thấy nằm như vậy so sánh dễ chịu a."

Trầm Độ liếc liếc một chút, gặp nàng nhắm mắt lại, một bộ rất lợi hại hưởng thụ bộ dáng, đó là thần sắc liền giống như một mực đang phơi nắng Con mèo nhỏ.

Dáng người uyển chuyển, da thịt trắng nõn kiều nộn, bộ ngực còn phình lên, theo rất nhỏ hô hấp, giống như như dây núi chập trùng bất định, có chút làm người khác chú ý.

Cười nhặt cười, cũng không nói thêm gì, đem đồ vật cầm tới trong phòng bếp tìm ra món ăn chứa vào.

Chờ hẩn lần nữa từ trong phòng bếp đi tới thời điểm, chỉ gặp Đường Sơ Hạ đã biến mất, tiếp lấy trong nhà vệ sinh truyền tới một trận tiếng nước, WC cửa bị đẩy ra.

"Quét dọn cũng không tệ lắm, thẳng sạch sẽ!" Nàng nói ra.

Trầm Độ mỉm cười, đem đồ vật bày trên ghế: "Uả thích lời nói,

Liền nhiều ở lại một chút thôi?"

Đường Sơ Hạ lập tức lắc đầu nói: "Không thể ở lâu. Không phải vậy, ta hội say mê nơi này!" Nói, đưa tay xuất ra một chai bia đẩy ra, mỉm cười nói: "Đến, trước uống một ngụm."

"Tốt!"

Vẫn là như trước kia không sai biệt lắm, khai rượu về sau, hai người liền bắt đầu chậm rãi uống, một bên uống, một bên ăn cái gì, sau đó một bên nói chuyện phiếm, Thiên Nam Địa Bắc, cơ hồ cái gì đều trò chuyện, bất quá hôm nay nàng tâm tình cũng không khá lắm, tựa hồ cũng có chút mụ mụ rượu giải sầu ý tứ, cho nên đều là từng ngụm từng ngụm rót rượu.

Tôm cùng xào ốc đồng đều có chút cay, bất quá nàng tựa hồ thích ăn cay, càng cay càng với kinh, nàng nguyên quán là Thục Địa, thuộc về độc ác muối từ một loại, trừ đối người xa lạ băng lãnh một số, tính cách vẫn còn tương đối thẳng thắn, nội tâm hòa nhiệt.

Một khi buông ra vậy thì càng thêm không cần phải nói, đơn giản có thể xưng là cuồng nhiệt.

Uống đến một hồi về sau, nàng qua WC nhường, sau đó lại một lần trở về, tựa hồ là sức mạnh lên, sau đó bắt đầu liên tiếp rót hẩn.

"Uống, uống trước lại nói." Nàng bưng bình rượu, cười híp mắt nói ra, khuôn mặt đã say đỏ, lưng la lưng lay ngược lại ở trên ghế sa lon.

Có đôi khi, nữ nhân lửa nóng, xa xa so nam nhân đáng sợ nhiều.

Như là đã uống, Trầm Độ tự nhiên cũng sẽ không cân nhắc rứt rè cái gì, đã muốn uống, vậy dĩ nhiên liền muốn uống thật sảng khoái, dù sao hẩn lại không phải lần đầu tiên uống rượu.

Hai người bắt đầu chơi xúc xắc, giảng trò cười, sau đó nửa đường uống nhiều, liên tiếp qua WC nhường, nhường sau khi trở về, liền tiếp tục uống, say về sau, thậm chí bắt đầu ca hát, còn tốt gian phòng cách ứng hiệu quả tương đối mạnh, không có Hạng xóm đến gõ cửa.

Một mực uống đến quá nửa đêm, ăn cái gì thời gian dần qua bị tiêu hao sạch sẽ, trên mặt bàn một mảnh hỗn độn.

Dần dần, trong phòng khô phục yên tĩnh.

Cũng không biết qua bao lâu, Trầm Độ mơ mơ hồ hồ mở to mắt, chạy tới WC thả một lần nước, chờ hẩn sau khi trở về nhìn thấy ngã trên mặt đất nữ nhân, không khỏi dở khóc dở cười.

Đầu hẩn còn không có hoàn toàn thanh tỉnh, chí ít còn mang theo rất mạnh men say, bất quá cũng may ý hẩn chí tương đối mạnh hung hãn, liền đưa tay đem nàng từ dưới đất kéo lên.

Nữ nhân này, đã hoàn toàn say nằm sấp, mềm nhũn, đỡ sau khi thức dậy, cơ hồ cả người đều nằm sấp ở trên người hẩn. Nàng còn có chút ý thức, lấy tay nhẹ nhàng thò tay đẩy hẩn một chút, sau đó trong miệng mơ mơ hồ hồ lẩm bẩm một câu, tựa hồ gọi hẩn không được đụng nàng.

Trầm Độ cơ hồ là ngăn chặn hẩn, hướng phía gian phòng đi, kéo bất động về sau, liền trực tiếp đưa tay muốn muốn ôm nàng.

Sau đó, hẩn tựa hồ là bản thân cũng so sánh say, đứng không vững, hai người liền cùng một chỗ ngã trên mặt đất.

Khẽ ngẩng đầu xem xét, nữ nhân cơ hồ là nằm sấp ở trên người hẩn, còn duỗi ra tay nhỏ, tràn ngập vũ mị sờ hẩn mặt: "Ngô, Trầm Độ. . .!"

Đánh tiếp một ợ no nê, hướng phía hẩn mặt hô một thanh nhiệt khí, sau đó vô ý thức ngã xuống.

Hẩn có thể cảm giác được thân thể nữ nhân mềm mại, đặc biệt là bộ ngực chỗ kia, càng thêm rõ ràng, tay hẩn còn ôm vào thiếu nữ trên lưng.

Nàng cả người, liền giống như một đầu rắn nước, ấm miên té nhuyễn.

Bất quá, vẫn là đến ôm nàng trở về phòng a!

Trầm Độ thờ dài, chớp mũi có thể ngửi được thiếu nữ thân thể bên trên truyền đến đặc thù hương thơm, như lan như xạ, còn mang theo một tia say lòng người từ khí, khiến người ta say mê.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Triệu Vân cái này rác rưởi anh hùng

Hắn xoa xoa cái trán, giãy dụa một chút, cổ nén men say bắt lấy cánh tay nàng, sau đó ôm hân eo, đem nàng một lần nữa ôm, hướng phía gian phòng đi đến.

Nữ nhân này, đã say theo ngủ mỹ nhân giống như, đã hoàn toàn tùy ý hân bài bố, bất quá đối với nàng, Trầm Độ tôn trọng chiếm đa số, hân là lần, cho nên tự nhiên cũng sẽ không ở trên người nàng làm cái gì.

Mặc dù nói va va chạm chạm thiếu không, nhưng là hân —— ngực thật rất lớn.

Sau khi đi ra, Trầm Độ đi đến WC nôn một lần, cân nhắc đến còn không có tắm rửa, lúc này mới trực tiếp nằm trên ghế sa lon nghỉ ngơi.

Một đêm thời gian, cứ như thế trôi qua.

Sáng ngày thứ hai, chờ hân tỉnh lại thời điểm, liền nhìn thấy một cái bóng hình xinh đẹp, ngồi ở bên cạnh một cái trên ghế sa lon, đang chơi điện thoại di động.

"Mấy điểm?" Hân hỏi, trùng điệp hô khẩu khí, ý thức còn không có hoàn toàn thanh tỉnh.

"10h sáng!"

Đối phương cũng không ngẩng đầu lên, y nguyên tiếp tục chơi điện thoại di động, tựa hồ là đang chơi game, thỉnh thoảng toát ra vài tiếng: "Bí ời phát dục, khác sóng" thanh âm.

Trầm Độ mở to mắt, lúc này mới nhìn đến, nàng cơ hồ là ôm hai chân cuộn rúc vào Ghế xô-pha một góc bên trên, trên thân lại nhưng đã không phải là lúc mới tới đội quần áo trên người, ngược lại là ăn mặc hân áo sơ mi, tóc ướt sũng, tựa hồ vừa mới tắm rửa qua.

Hân áo sơ mi so sánh lớn, không bình thường rộng rãi, mặc trên người nàng, liền hơi có vẻ hơi cổ quái, bất quá cho dù là đơn giản áo sơ mi, đều khó mà che giấu thiếu nữ thiên sinh lệ chất khí chất, tự mang lấy một cổ cao quý cùng thanh lãnh, bất quá nhất làm cho Trầm Độ kỳ dị vẫn là, nàng nửa người dưới vậy mà cũng ăn mặc hân đại quần cộc.

Trong chớp nhoáng này liền để hân ngây người.

Khí chất bản thân liền so sánh thanh lãnh cao quý, nhưng lại phối hợp một đầu xanh xanh đỏ đỏ đại quần cộc, liền lộ ra không bình thường dờ dờ ương ương.

Mà lại Thiên gặp đáng thương, đầu này quần cộc, tựa hồ là hân hôm trước mặc, hôm qua tựa hồ còn treo tại ban công phơi nắng, rõ ràng bị nàng lột xuống.

Bởi vì hân đại quần cộc tương đối ngắn, chỉ có thể che lại đầu gối, mà lại tương đối rộng rãi, cho nên, khi nàng quyền đứng người dậy về sau, liền lộ ra một đôi tròn trịa cặp đùi đẹp đến, ôn nhuận trắng nõn, thon dài xinh đẹp, vô cùng cân xứng, cơ hồ không có một tia tí vết.

Tựa hồ ý thức được hân thật chính nhìn mình cảm chăm, Đường Sơ Hạ hơi ngẩng đầu nhàn nhạt liếc nhìn hân: "Làm sao?"

Không biết có phải hay không là hân ảo giác, nàng khuôn mặt tựa hồ đỏ một chút.

Trầm Độ vội vàng thu hồi ánh mắt, ngồi xuống: "Không có gì!"

Nói, xoa xoa mặt, rót một ly nước sôi, muốn cho mình tỉnh tẩu.

Đường Sơ Hạ hơi hơi giật mình dưới, liền cũng không hỏi nữa cái gì, tiếp tục như vô sự tiếp tục chơi điện thoại di động, khoe miệng lặng lẽ cong cong.

"Lòng mang không sợ, mới có thể bay lượn với thiên tế. . ."

"Bỉ ỏi phát dục, khác sóng. . ."

"Rút lui, đừng đánh chi phối. . ."

A!

Triệu Vân cái này rác rưởi anh hùng.

Trầm Độ trong lòng đau đen rau muống một câu, sau đó chạy tới WC đánh răng rửa mặt.

Chờ hẩn đi tới thời điểm, Đường Sơ Hạ đã đổi một tư thế, đôi nằm sấp ở trên ghế sa lon, nhếch lên hai chân, hử phát một bài không biết tên bài hát liêu mạng theo điện thoại di động, rộng thùng thình áo sơ mi dưới, có thể rõ ràng nhìn thấy này uyển chuyển hoàn mỹ đáng người.

"Đúng, điện thoại di động của ngươi vừa mới một mực đang vang, đoán chừng là có người gửi tin tức cho ngươi!" Nàng cũng không ngẩng đầu lên nói ra.

Trầm Độ gật gật đầu, uống miếng nước hỏi: "Ngươi không đi làm sao?"

Nói, đưa tay đem bên cạnh điện thoại di động lấy tới.

"Hôm nay thứ bảy, bên trên cái gì ban a?" Nàng mắng xéo một câu, vẫn là không có ngẩng đầu, tiếp tục theo điện thoại di động, y nguyên hử phát này thủ không đứng đắn ca khúc.

Trầm Độ dờ khóc dờ cười.

Cũng lười nhiều lời, cầm điện thoại di động lên nhìn xem là chuyện gì xảy ra, sau đó mở ra về sau, lại phát hiện trên trăm đầu Wechat tin tức.

Bình thường hẩn Wechat tin tức liên tương đối nhiều, bởi vì không ít người đều là thông qua Wechat cùng hẩn hẹn trước, bất quá hôm nay so sánh đặc thù là, phát Wechat đại bộ phận đều là Bạc Tú Tú cùng Chu Châu bọn người,

Đặc biệt là Bạc Tú Tú nha đầu kia, vậy mà trọn vẹn cho hẩn phát năm sáu mươi đầu.

Trầm Độ nhớ tới cái gì, không khỏi vỗ đầu một cái, song khi hẩn điểm vào xem liếc một chút về sau, chợt thấy cái gì, sắc mặt không khỏi trì trệ.

"Làm sao?" Đường Sơ Hạ tựa hồ phát giác được hẩn dị dạng, ngẩng đầu liếc nhìn hẩn.

"Không có cái gì! Ta cần phải đi cửa hàng một chuyến? Ngươi thì sao? Về nhà vẫn là cùng ta quá khứ."

Trầm Độ nhìn qua nàng.

Đường Sơ Hạ lúc này mới dân gân cốt một cái, đưa di động ném ở một bên, sau đó ngồi xuống thần sắc lười biếng hô khẩu khí nói: "Ta về nhà trước ngủ bù. Đúng, nghe nói ban đêm có cái tụ hội, ngươi đi không?"

Lại liếc nhìn hẩn.

Trầm Độ nói: "Vạn Hòe đã cho ta biết, ta đoán chừng sẽ đi."

"Vậy là tốt rồi, ban đêm sẽ không có chuyện gì, chúng ta lại uống vài chén, rất lâu đều không có vui vẻ như vậy qua!" Đường Sơ Hạ cười nói, sau đó lại bổ sung một câu: "Bên này tôm thật mạnh."

Trầm Độ không khỏi mỉm cười, cùng với nàng trò chuyện một chút, sau đó nàng qua WC thay quần áo, hai người xuống lầu ăn một buổi sáng sớm, sau đó lúc này mới riêng phần mình tách ra.

Nàng về chính mình nhà trọ qua ngủ bù, mà Trầm Độ chính mình làm theo hướng phía cấp tốc hướng phía trong cửa hàng.

Bạc Tú Tú cho hẩn phát đồ, vật hơi để hẩn kinh ngạc, cho nên muốn phải nhanh một chút đi qua nhìn một chút.

Nhưng mà vừa mới chen lên xe buýt, trong đầu bỗng nhiên đột một tiếng, một cái thanh âm quen thuộc xuất hiện, Trầm Độ khẽ giật mình, chợt đại hỉ.

Cái thanh âm này hẩn quá quen thuộc, chính là Thần Nhân điểm kinh nghiệm thăng cấp thanh âm.

Hẩn vội vàng mở ra Thần Nhân màn hình nhìn một chút, quả nhiên, bên trong tin tức đã phát sinh biến hóa long trời lở đất.

"Trầm Độ

Cấp bốn Thần Nhân (điểm kinh nghiệm 0 500);

Tuổi tác: 22 tuổi;

Giới tính: Nam;

Thần Nhân kỹ năng:

Thần Nhân Tướng Thuật: Cấp 2 (lớn nhất cao ba cấp);

Thần Nhân đọc diễn cảm thuật: Cấp 1 (lớn nhất cao ba cấp);

Tay hoá đá thành vàng: Cấp 0 (lớn nhất cao hơn một cấp))

Còn thừa có thể Chi Phối Kỹ Năng điểm số: 2

Thần Nhân Tướng Thuật: Một khoản như đao, bỏ ra Côn Sơn phân Thạch Ngọc; hai mắt như điện, xem thấu Thương Hải phân biệt Ngự Long. Có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết Quá Khứ Vị Lai, có thể biết họa phúc hưng phế.

Thần Nhân đọc diễn cảm thuật: Đọc diễn cảm bài văn có thể khiến người ta cảm thấy đồng ý cảnh, ủng hộ ý cảnh cường hóa công năng, ảnh hưởng phạm vi, phương viên trăm mét.

Tay hoá đá thành vàng: Thánh Nhân Chi Thủ, Điểm Thạch Thành Kim, một tuần có thể sử dụng một lần, điểm Thạch Thành công, có thể giao phó nên đồ vật đặc thù công năng."

Trực tiếp gia tăng một cái kỹ năng mới, đồng thời còn nhiều hai điểm kỹ năng số?

Nhất cấp liền cho hai điểm kỹ năng?

Trầm Độ đại hỉ.

Không thể không kinh hi a, thực sự quá ra sức.

Bất quá, tay hoá đá thành vàng là cái gì a? Điểm Thạch Thành Kim?

Trầm Độ ngẫm lại, lập tức đem một điểm kỹ năng số, phân phối tại tay hoá đá thành vàng bên trên.

Quản nó là lấy làm gì? Trước nhìn kỹ hẵng nói.

"Đốt" một tiếng, tay hoá đá thành vàng rất nhanh liền thăng cấp thành công.

Trầm Độ cấp tốc điểm đi vào muốn nhìn một chút kỹ năng bên trong còn có cái gì, bất quá để ý hẩn bên ngoài là, kỹ năng bên trong cơ hồ cái gì nhiều không, vền vẹn chỉ có một số giới thiệu.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: 10 bước giết 1 người

"Thánh Nhân Chi Thủ, Điểm Thạch Thành Kim, một tuần chỉ có thể sử dụng một lần, lần thứ nhất sử dụng miễn phí, lần thứ hai sử dụng cần tiêu hao ba trăm Thần Nhân điểm kinh nghiệm, sau này, mỗi lần sử dụng đều cần tiêu hao nên đăng cấp thăng cấp cần Thần Nhân điểm kinh nghiệm năm mươi phần trăm!"

Nhìn, cần đại giới rất cao, lần thứ hai cần ba trăm Thần Nhân điểm kinh nghiệm, mà lần thứ ba sử dụng, nếu là lại cấp bốn Nội Sử dùng, như vậy thì cần hai trăm năm mươi điện điểm kinh nghiệm, bởi vì cấp bốn Thần Nhân thăng cấp, cần năm trăm điểm kinh nghiệm mới có thể thăng cấp.

Mà đến tiếp sau, nếu là thăng cấp kinh nghiệm cần một ngàn, như vậy đoán chừng liền cần năm trăm, cũng không biết Điem Thạch Thành Kim sẽ xuất hiện cái dạng gì đồ, vật?

Bất quá, mặc dù biết cần đại giới rất lớn, nhưng là Trầm Độ trong lòng vẫn là vô cùng kích động, dù sao, điem Thạch Thành công, nói không chừng hội có ngoài ý muốn phát hiện.

Trên xe buýt người tương đối nhiều, Trầm Độ cũng không có nể thử, chờ đến Thiên Mệnh Các lại nói, nhưng mà nhìn xem Thần Nhân màn hình, bên trong còn có một chút Thần Nhân Điem Kỹ Năng không có phân phối.

Cơ hồ không chút suy nghĩ, hần lập tức phân phối tại đọc diễn cảm thuật bên trên.

Thần Nhân Tướng Thuật, trước mắt đối với hần mà nói đã tạm thời đủ, không nóng nảy thăng cấp, bởi vì Thần Nhân Tướng Thuật có thể nhìn thấy đồ, vật đã nhiều vô cùng, mà đọc diễn cảm thuật, cũng có chút xấu hổ, chỉ có thể đọc diễn cảm tam thiên Cổ Văn, cho nên nhất định phải nhanh thăng cấp.

Đọc diễn cảm thuật hần sinh ra qua, đơn giản cũng là Thần Nhân điem kinh nghiệm nhất đại nơi phát ra, tự nhiên là đẳng cấp càng cao càng tốt, hôm nay Thần Nhân màn hình sở dĩ có thể thăng cấp, chỉ sợ sẽ là hôm qua dùng đọc diễn cảm thuật nguyên nhân, điem kinh nghiệm trọn vẹn tăng vọt một mảng lớn.

Rất nhanh, Thần Nhân đọc diễn cảm thuật thăng cấp, giới thiệu vẫn là cái kia giới thiệu, bất quá Trầm Độ điem vào xem liếc một chút, trong lòng cũng không khỏi đại hỉ.

"Thần Nhân đọc diễn cảm thuật (cấp hai): Có thể đọc diễn cảm sở hữu Cổ Đại Văn Ngôn Văn và thơ, mỗi ngày lần đầu sử dụng đọc diễn cảm thuật, có thể lấy được Thần Nhân điem kinh nghiệm một điem."

Chỉ có thể đọc diễn cảm tam thiên Cổ Văn hạn chế đã hủy bỏ, thay vào đó, cũng là sở hữu thể văn ngôn và thơ.

Trước mấy ngày, Trầm Độ sử dụng đọc diễn cảm thuật thời điểm, trong lòng còn có chút hiếu kỳ, đọc diễn cảm thuật ý cảnh hiệu quả mạnh như thể hung hãn, như vậy nếu là hần đọc diễn cảm Lý Bạch (Hiệp Khách Hành người chung quanh hội cảm giác được cái gì?

Triệu Khách Man Hồ Anh, Ngô Câu Sương Tuyệt minh. Bạc yên chiếu Bạch Mã, ào ào như lưu tinh. Mười bước giết một người, Thiên Lý Bất Lưu Hành. . .

Bài thơ này, biểu đạt cũng không phải cái gì Đào Viên thơ hoặc là Điền Viên phong quang, mà chính là thiết huyết âm vang sát ý.

Đặc biệt là mười bước giết một người, Thiên Lý Bất Lưu Hành câu này, biểu đạt ý tứ càng mãnh liệt, thậm chí có thể để người ta nghĩ được máu tươi vị đạo.

Hiện tại đã hần đã có thể đọc diễn cảm sở hữu bài văn, đây chẳng phải là đại biểu cho hần đã có thể đem bài thơ này ca ý cảnh hoàn toàn biểu đạt ra đến?

Nghĩ như vậy, cũng có chút kích động, bởi vì hần không biết, bài thơ này ca ý cảnh nếu là chân chính biểu đạt ra đến, sẽ xuất hiện tình huống như thế nào.

Bất quá Trầm Độ cũng biết, vấn đề này không nóng nảy, tới trước Thiên Mệnh Các lại nói.

Rất nhanh, xe buýt liền bắt đầu đến trạm, hần lập tức hướng phía cửa hàng đi đến, mới vừa tiến vào cửa liền đã có người nhìn thấy hần tới, thế là nhao nhao chào hỏi.

Hôm nay hần tới tương đối trễ, hiện tại cũng đã gần muốn mười một giờ, cho nên trên đường phố người đến người đi.

"Trầm Đại Sư, người rốt cục đến!" Đi đến cửa hàng trước, bên cạnh Chu Châu nhìn thấy hần, vội vàng cấp tốc tiến lên chào hỏi.

Trầm Độ đối hần gật gật đầu, vừa đi vừa hướng phía Thiên Mệnh Các nhìn lại, chỉ gặp cửa hàng bên ngoài một mặt pha lê phá.

Một số người chính vây quanh ở lối vào cửa hàng bên trên, nghị luận âm ỉ.

"Trầm Đại Sư. . ."

"Trầm Đại Sư ngài đến!"

"Đại ca ca!"

Bạc Tú Tú cũng xuất hiện ở trong đám người.

Bởi vì không có chìa khoá, cho nên nàng vào không được cửa hàng, lúc này đang cầm cây chổi, quét qua mặt đất mảnh kiếng bể, nghe được Trầm Độ tới về sau, mới cấp tốc quay đầu lại.

Trầm Độ hướng phía nàng điểm điểm hỏi: "Lúc nào phát hiện?"

"Buổi sáng liền có người phát hiện!" Bạc Tú Tú nói,

Nháy mắt to mắt nhìn qua hấn.

Lúc này bên cạnh Chu Châu cũng sắc mặt nghiêm túc nói: "Chúng ta nhìn màn hình giám sát, có người là cưỡi xe hướng phía bên này ném một khối đá. Hiện tại tảng đá kia còn ở bên trong."

Trầm Độ nghe vậy, xuất ra chìa khoá mở cửa đi vào xem, quả nhiên thấy trong cửa hàng xuất hiện một khoá lớn nhỏ cỡ nắm tay thạch đầu, rõ ràng là nện miêng thủy tinh về sau lọt vào tới.

Hấn cấp tốc kiểm tra một chút trong cửa hàng tình huống, phát hiện trừ nát một khối đại pha lê bên ngoài, cũng không có hấn tổn thất.

Ngẫm lại, hấn không khỏi bất đắc dĩ cười cười: "Chơi xỏ lá a đây là!"

Hôm qua Bảng Hiệu bị mang ra, hấn liền đã biết sự tình không thích hợp, không nghĩ tới hôm nay đối phương càng thêm trực tiếp, trực tiếp nện hấn pha lê.

Vấn đề này có thể lớn có thể nhỏ, dù cho báo động, chỉ sợ cũng lên không bao lớn tác dụng, nhiều nhất khả năng bị bắt lưu mấy ngày.

Mà càng nhiều, thì là khả năng bị phán định vì Dân Sự tranh chấp, cảnh sát trực tiếp không thụ lý, dù cho thụ lý, chỉ sợ cũng là điều giải làm chủ.

Nếu là nghiêm trọng một số có lẽ sẽ có dùng, nhưng là, vền vền chỉ là nện khối pha lê hoặc là mang ra khối Bảng Hiệu, nói thật, tìm cảnh sát tác dụng thật không là rất lớn.

Đương nhiên, Trầm Độ có lẽ có thể đi tòa án kiện bọn họ, nhưng là nếu là đi tòa án kiện hình, cần thời gian liền rất dài.

Người bình thường nếu là gặp được chuyện thế này, đại bộ phận cũng là lấy tránh làm chủ, hoặc là tìm bên trên đối phương hao tài tiêu tai, đây cũng là vì cái gì một số tiểu vô lại hội thu bảo hộ phí.

Xem ra, nếu là mình không từ nơi này dọn đi, đối phương còn có thể sẽ còn tiếp tục làm một số tiểu động tác, mặt này pha lê, trong thời gian ngắn chỉ sợ là vô pháp sửa chữa tốt.

"Bất quá, lao ngục tai ương a!" Trầm Độ bất đắc dĩ cười cười, trong lòng có chút nổi nóng.

Trước kia hấn cảm thấy, chính mình đã mở cái tiệm này, xem như một cái làm ăn, cho nên một mực cũng nắm lấy nhiều người bằng hữu nhiều con đường nguyên tắc, rất ít đi hoàn toàn đắc tội với người, dù cho này Vạn Hạo Nhiên hắc hấn, cũng vền vền chỉ là để hấn khí vận giá trị hạ xuống hai ngày mà thôi, nhưng mà lần này, hấn lại thật có chút nổi nóng.

Đám người này, thật để mất tới hấn.

Nghiêm túc ngẫm lại, ngẩng đầu nhìn không ít người y nguyên vây chung quanh, thế là hấn bình tĩnh nói: "Mọi người trước hết tán đi đi, vấn đề này, ta được thật tốt tìm cái biện pháp giải quyết mới được. Đối phương ưa thích đến âm a."

Chu Châu hỏi: "Trầm Đại Sư, ngươi định làm gì? Không thể bỏ qua đám người này a, thực sự quá âm hiểm!"

Trầm Độ cười cười: "Ta biết, cho nên, ta dự định để bọn họ chạy tới gặp ta. Ta dự định cùng bọn hấn hảo hảo nói một chút."

Chu Châu kinh ngạc: "Chẳng lẽ Trầm Đại Sư ngươi muốn chặn bọn họ? Cái này được a, Đại Huyền đường phố còn có nhiều người như vậy đây. Ta lập tức qua tìm người tới."

Trầm Độ lại lắc đầu cười nói: "Không cần tìm nhiều người như vậy. Dưới ban ngày ban mặt, dù cho tìm người đến, cũng làm không xảy ra chuyện gì tới. Nếu là đem người đánh một trận nói không chừng sẽ còn sinh ra hình sự tranh chấp. Ta liền muốn trước cùng bọn hấn hảo hảo tâm sự, nghiêm túc trò chuyện chút nói một chút. Ngươi cũng đừng phá hư."

Chu Châu cười to nói: "Thành! Bất quá chỉ sợ hai cái này tôn tử không dám tới."

Trầm Độ lại lắc đầu cười nói: "Yên tâm đi, bọn họ sẽ tới gặp ta, mà lại nhất định sẽ tới."

Thần sắc tự định vô cùng.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: cầu nguyện giấy

"Đại ca ca, người muốn làm gì a?" Bên cạnh Bạc Tú Tú gấp này, cặp tóc hời, chớp chớp mắt to mắt, mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ.

Trảm Độ cười nói: "Không có gì, liền cùng bọn hần tâm sự!" Nói, lấy trước cây chổi đem trong cửa hàng pha lê dọn dẹp sạch sẽ.

Hần trong cửa hàng đồ, vật cũng không nhiều, cũng là vài cái ghế dựa, mấy cái bàn lớn cùng một số nước trà loại hình, hần không bán ra hàng hóa, cho nên dù cho bị nện pha lê, cũng tạo thành không tốt tổn thất bao lớn.

Thanh lý xong sau, mọi người cũng liền tán đi, trong cửa hàng chỉ là còn lại Bạc Tú Tú.

Nha đầu này rất ngoan ngoãn, trợ giúp hần thanh lý mảnh kiếng bể, Trảm Độ sợ hãi nàng cắt đến tay nhỏ, cho nên vội vàng bảo nàng đi mở, kết quả cái này nha lại đối với hần cười hắc hắc hai tiếng, hướng phía hần làm một cái mặt quỷ, sau đó cầm lấy bên cạnh cây chổi thanh lý quét dọn địa phương.

Tựa hồ là biết Trảm Độ tâm tình không tốt, cho nên cũng không có quá nhiều quấy rầy hần.

Thanh lý xong sau, Trảm Độ mới ngồi trở lại ở người trên chỗ ngồi.

"Muốn hay không phao ấm trà?" Bạc Tú Tú hỏi.

Trảm Độ gật gật đầu: "Tốt!"

Chờ đến Bạc Tú Tú đi đến bên cạnh pha trà về sau, hần mới đẩy ra ngăn kéo, xuất ra một xấp giấy A4, để lên bàn.

Tay hoá đá thành vàng hần một mực chưa từng dùng qua, muốn thử một chút hiệu quả như thế nào, cái này xấp giấy A4 là trước kia vẽ bùa thời điểm còn lại, chính dễ dàng thí nghiệm một chút.

Cái gọi là Điểm Thạch Thành Kim, hần là đem một vài bình thường đồ vật, biến thành một cái có được đặc thù thuộc tính đồ vật, về phần hội có cái gì thuộc tính ——

Hần cần thí nghiệm một chút lại nói.

Tay hoá đá thành vàng chỉ có lần thứ nhất miễn phí, phía dưới liền cần mỗi đất đèn một lần, đều cần Thần Nhân điểm kinh nghiệm, cho nên cần muốn cần thận một chút.

Thật dày một xấp giấy A4 để lên bàn, suy nghĩ một chút, liền chậm rãi đưa tay phải ra ngón tay đặt tại trên trang giấy.

Tay hoá đá thành vàng, sờ dĩ xưng là tay, hần là tay dựa giao phó công năng, lúc này Bạc Tú Tú chính đưa lưng về phía hần, không nhìn thấy hần động tác.

Trảm Độ trong lòng mặc niệm một chút sử dụng, quả nhiên, hần lập tức đuối tới một dòng nước nóng từ trong thân thể rút ra, rót vào trang giấy ở trong.

Sau đó ——

Tựa hồ cũng không có gì thay đổi.

Không có bất kỳ cái gì tiếng vang, cũng không có bất kỳ cái gì quang mang, gió êm sóng lặng, Bạc Tú Tú bên kia, tựa hồ cũng không có phát giác được bất luận cái gì dị động.

Trảm Độ thu hồi ánh mắt, hướng phía trang giấy nhìn một chút, chợt thấy cái gì, toàn thân chấn động, bỗng nhiên há hốc miệng ba.

"Cầu nguyện giấy: Đem nguyện vọng viết tại cầu nguyện trên giấy, nhưng để nguyện vọng xác xuất thành công gia tăng 500% , một người chỉ có thể sử dụng một lần. (chú thích: Nguyện vọng đều do Thần Nhân phụ trách Biên Soạn, không thể làm dùng tại Thần trên thân người.) "

Hần cặp tóc đếm xem trang giấy, hết thấy có mười cái, cũng chính là một xấp thật dày giấy A4, một lần đất đèn thành công trọn vẹn cho hần mười cái cầu nguyện giấy.

Cứ việc nói số lượng không nhiều, nhưng là Trầm Độ trong lòng vẫn là rất là kinh hi.

Thứ này quá ra sức.

Có thể cho nguyện vọng xác xuất thành công gia tăng 500% ? Cũng chính là đem cầu nguyện xác xuất thành công gia tăng gấp năm lần?

Điều này đại biểu lấy cái gì?

Đại biểu cho nếu là cầu nguyện người cầu nguyện nhìn thực hiện tỷ lệ thành công là hai thành, như vậy đi qua cầu nguyện giấy tăng phúc về sau, xác xuất thành công liền sẽ đạt tới trăm phần trăm.

Dù sao, gia tăng 500% xác xuất thành công, chẳng khác nào hai thành trên cơ sở lật gấp năm lần, chỉ cần cầu nguyện xác xuất thành công cao hơn hai thành hoặc là tương đương hai thành, như vậy thì tương đương trăm phần trăm thành công.

Đương nhiên, nếu là cầu nguyện xác xuất thành công khá thấp, tỷ như cầu nguyện muốn hái một vì sao cái gì, xác xuất thành công tiếp cận về không, như vậy sử dụng cầu nguyện giấy đại khái là vô dụng.

Bởi vì số không, vô luận thừa tại bao nhiêu đều là tương đương số không.

Từ phương diện này giảng, cái này cầu nguyện giấy ứng làm như thế nào dùng, dùng tại cái gì nhân thân bên trên, lại là một cái học vấn, lại tỷ như, một người nghèo rớt mòng tơi cầu nguyện muốn muốn biến thành Thế Giới Thủ Phú, có được mỹ nữ biệt thự không tính cái gì, xác xuất thành công phi thường thấp, dù cho dùng cầu nguyện giấy chỉ sợ cũng là không dùng được.

Bởi vì xác xuất thành công quá thấp,

Dù cho lật gấp năm lần, cũng cải biến không cái gì.

Còn nếu là cầu nguyện đi ra ngoài nhặt được túi tiền cái gì, xác xuất thành công so sánh lớn, đoán chừng liền lại biến thành trăm phần trăm thành công.

Nghĩ như vậy, Trầm Độ bỗng nhiên biết thứ này ứng làm như thế nào dùng, cũng không phải là vạn năng, thứ này thực liền theo hảo vận phù không sai biệt lắm, cần dùng tại đối với người cùng đối nguyện vọng phía trên.

Chính yếu nhất, chính hấn vậy mà không thể sử dụng!

Nhìn thấy cái này, trong lòng của hấn không khỏi cười khò một tiếng, xem ra có rất lớn hạn chế.

Ngẫm lại, chính mình cũng không có cái gì thân nhân cần sử dụng, thế là quát ra ba tám đặt ở trong ngăn kéo dự bị, sau đó đem còn lại bảy cái, thả ở bên cạnh trong suốt trong tủ kiếng mặt, sau đó tại quầy thủy tinh phía trên dựng thẳng bên trên một trương màu trắng thẻ bài, viết lên: "Thiên Mệnh Các xuất phẩm, bán ra giấy trắng, hai mươi vạn một trương, chỉ bán hữu duyên nhân!"

Đây coi như là hấn sáng tạo Thiên Mệnh Các đến nay bán ra kiện vật phẩm thứ nhất, hảo vận phù không tính, hảo vận phù trước mắt hấn còn không có triển khai bán ra.

Àn, giấy trắng, không tệ, hấn kiện thứ nhất bán ra cũng là giấy trắng.

Người khác không nhìn thấy cầu nguyện giấy thuộc tính, chỉ có hấn có thể nhìn thấy, bởi vì cầu nguyện giấy quá thần kỳ, cho nên tự nhiên cũng sẽ không viết rõ ràng.

Đã đặt đèn thành công nhiều như vậy, hấn lại dùng không, như vậy tự nhiên là bày ra bán rồi, dù sao tay hoá đá thành vàng mỗi tuần có thể sử dụng một lần.

"A..., bán ra giấy trắng?"

Khi Trầm Độ làm xong sau, Bạc Tú Tú cũng đã phao xong trà, quay đầu dò xét hấn liếc một chút, nhìn hấn đang làm cái gì, nhưng mà nhìn thấy giấy trắng về sau, trên nét mặt không khỏi toát ra một tia cổ quái thần sắc.

"Bán ra giấy trắng?"

"Thiên Mệnh Các xuất phẩm?"

Lúc này lối vào cửa hàng bên ngoài, còn có cái này một số người, lúc này nghe được Bạc Tú Tú gọi như vậy về sau, không khỏi một mặt nghi ngờ hướng phía bên trong nhìn sang.

Đều là hôm qua hẹn trước thành công người, từ ở hôm nay Trầm Độ tới quá muộn, cho nên đều chờ ở bên ngoài lấy.

"Hai mươi vạn một trương? Chỉ bán hữu duyên nhân? Đây là cái gì a?"

"Thiên Mệnh Các bán ra đồ vật? Một tờ giấy trắng liền muốn hai mươi vạn?"

"Ha-Ha, đây là đoạt tiền a!"

Mấy người không khỏi nghị luận âm ỉ.

Cứ việc nói, Đại Huyền đường phố người đã đối với hắn hết sức quen thuộc, nhưng là thực, Trầm Độ tên tuổi vẫn chưa ra khỏi Đại Huyền đường phố, chỉ ít phụ cận đường đi người biết hắn tương đối ít, những người này đại bộ phận đều là nghe được phong thanh về sau chạy tới, tuyệt đại bộ phận đều không phải là Đại Huyền đường phố người.

Cho nên, trong lúc nhất thời, có người nửa tin nửa ngờ.

Trầm Độ cũng lười giải thích cái gì, nhẹ nhàng địa gõ gõ Bạc Tú Tú đầu cười nói: "Nha đầu, khách nhân đến cửa, trước né qua một bên đi."

Bạc Tú Tú không khỏi sững sốt, nàng còn là lần đầu tiên nghe được hắn xưng hô như vậy chính mình, nha đầu xưng hô thế này. .. Bình thường chỉ có mẹ của nàng gọi nàng như vậy, trong lòng trong nháy mắt toát ra một loại cảm giác kỳ quái, không khỏi phốc phốc một tiếng cười rộ lên, cười nhẹ nhàng nhìn qua hắn: "Úc!"

Trong lòng chỉ cảm thấy âm áp dễ chịu, có loại cưng chiều vị đạo a.

Trầm Độ cũng cười cười, bất quá cũng mặc kệ nàng, khách nhân như là đã bắt đầu đến cửa, như vậy tự nhiên là trước làm công việc tốt lại nói.

Bất quá, hôm nay vào cửa người, giống như càng nhiều đều là chú ý tới này mấy cái tờ giấy trắng.

"Hai mươi vạn một tờ giấy trắng, có thể a!"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Chỉ bán hữu duyên nhân

"Ha-Ha, Trầm Đại Sư, cái này giấy trắng có cái gì huyền diệu sao?" Rất nhanh, Tương Tuyền Trạch cũng tới cửa, đoán chừng là nghe được Thiên Mệnh Các bán ra giấy trắng tin tức.

Lần trước, hảo vận phù sự tình, bọn họ đều đã từng trải qua, theo này Phạm đại gia nói phi thường kỳ diệu, cho nên đối Trầm Độ người này phi thường tò mò, hiện ở thiên mệnh các vậy mà bày ra một tờ giấy trắng bỏ ra bán, thử nghĩ một hồi, làm sao có thể không muốn biết thứ này vì cái gì như thế đáng tiền?

Thiên Mệnh Các, từ mở tiệm đến nay, thế nhưng là chưa bao giờ bán ra qua đồ vật.

Trầm Độ liếc bọn họ liếc một chút, cười nhạt nói: "Vật này chỉ bán hữu duyên nhân, về phần chỗ huyền diệu, xác thực có một ít, chỉ muốn mua một trương Thiên Mệnh Các giấy trắng, ta liền hết sức giúp người này thực hiện một cái nguyện vọng."

"Giúp người thực hiện một cái nguyện vọng?"

"Oa? Đây là cái gì a?"

"Nguyện vọng? Nguyện vọng gì đều có thể thực hiện sao?"

Mọi người không khỏi tròn mắt hốc mồm nhìn qua hắn.

Bên cạnh Bạc Tú Tú nghe vậy, con mắt không khỏi sáng lên.

Trầm Độ vội vàng lắc đầu cười nói: "Tự nhiên không phải, nguyện vọng chỉ có thể ở bản thân bên trong phạm vi có thể chịu đựng. Nếu là cần trên trời chấm nhỏ ——" hắn nhún nhún vai, nhìn lấy bọn hắn cười nói: "Vây dĩ nhiên liền bất lực."

Nghe hán kiều nói này, mọi người không khỏi thất vọng, nguyên bản bọn họ coi là, nguyện vọng gì đều có thể thực hiện đâu? Hóa ra còn cần chọn lựa mới được.

Bất quá ——

Tương Tuyền Trạch bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lập tức hỏi: "Không muốn trên trời chấm nhỏ, nhưng, nếu là cầu nguyện muốn chiếc xe cũng có thể a? Trầm Đại Sư? Cái này có thể thực hiện sao?"

Trầm Độ nghe vậy không khỏi cười cười, cái này người vẫn là thật thông minh, ngẫm lại nói ra: "Cái này có thể thực hiện."

"Oa? Thật a?"

"Muốn Lamborghini? Bản số lượng có hạn Porsche? Có thể thực hiện không?"

Trầm Độ im lặng, cười nói: "Nếu là ngươi là một người nghèo rớt mồng tơi, ta cũng không nguyện ý ngươi hứa nguyện vọng này, bởi vì ta dù sao công lực hữu hạn, độ khó khăn quá cao, khả năng đem hết toàn lực cũng vô pháp hoàn thành. Bất quá, nếu là ngươi là một cái trăm vạn phú ông, này là được rồi."

Tương Tuyền Trạch toàn thân chấn động, cấp tốc hỏi: "Chỉ cần hai mươi vạn, không cần hán?"

Trầm Độ cười nói: "Không cần, bất quá, vật này có chút thần kỳ, chỉ bán hữu duyên nhân."

Tương Tuyền Trạch lập tức tiến lên một bước, một mặt siểm cười hỏi: "Trầm Đại Sư, ngài nhìn ta hữu duyên sao?"

Trầm Độ nhìn qua hán liếc một chút, lắc đầu cười nói: "Tuồng tiền sinh ngươi áo com không lo, gần nhất lại vô bệnh vô tai, không tính hữu duyên nhân, vẫn là lưu cho hán người đi."

Tương Tuyền Trạch nghe vậy, không khỏi mặt mũi tràn đầy thất vọng.

Hán còn muốn thử một lần Thiên Mệnh Các là có hay không thần kỳ như vậy đây.

"Ta đây ta đây? Ta có thể chứ?" Lúc này, một cái thanh âm khác xuất hiện, tràn ngập chờ mong nhìn qua hán nói ra.

Chính là Bạc Tú Tú.

Trầm Độ nghe vậy, lập tức đưa tay gõ gõ đầu nàng nói ra: "Ngươi cũng không tính!"

"Ách!"

Bạc Tú Tú dở khóc dở cười.

"Đây là cổ lộng huyền hư a?" Lúc này, trong đám người toát ra một cái thanh âm khác nói ra, hơi có chút khinh thường: "Còn ra bán một tờ giấy trắng, giá bán hai mươi vạn? Muốn đoạt tiền liền trực tiếp nói? Giả trang cái gì Trang a?"

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện là một cái trên dưới ba mươi tuổi mặc áo xám trung niên nhân, mặt chữ quốc, dáng người thẳng tắp, quét về phía cửa hàng thời điểm, thần sắc hơi mang theo một tia khinh thường cùng nghi vấn.

Mọi người trước kia chưa từng gặp qua người này, hán không phải là Đại Huyền đường phó phụ cận.

"Đúng a, muốn cướp tiền liền trực tiếp nói. Còn tặng kèm nguyện vọng gì? Giả thần giả quỷ?" Lúc này, bên cạnh hán một người trung niên cũng âm dương quái khí nói ra, rõ ràng cũng là cùng hán cùng một chỗ.

Trầm Độ nhàn nhạt liếc bọn họ liếc một chút, cười cười, chính muốn nói cái gì, nhưng còn bên cạnh Tương Tuyền Trạch lại cau mày nói ra: "Các ngươi là ai a? Làm sao nói?"

"Không phải sao? Hừ, một cái cửa hàng nhỏ bán ra một tờ giấy trắng, liền giá bán hai mươi vạn một trương? Không phải cổ lộng huyền hư giả thần giả quỷ là cái gì? Rõ ràng liền là muốn gạt người đoạt tiền!" Trung niên nhân kia không có không chịu thua đi lên một bước nói ra: "Ta xem như nhìn ra,

Thiên Mệnh Các? Cái quái gì?"

"Ngươi ——"

Tương Tuyền Trạch bọn người nghe vậy, không khỏi giận dữ.

Trầm Độ lại khoát khoát tay ngăn trở bọn họ, không để bọn họ tiếp tục trợn lẩn, hướng phía đi lên một bước, cười nhạt nói: "Hai vị La tiên sinh, như là đã nhập cửa hàng, các ngươi vẫn là nói cẩn thận cho thỏa đáng, Thiên Mệnh Các xưa nay đều là thành tín kinh doanh, già trẻ không gạt. Mặt khác, các hạ hai người tốt nhất chó thụ người khác mê hoặc cho thỏa đáng."

"Ồ? Vậy ngược lại là nói một chút, cái này hai mươi vạn yết giá là có ý gì? Một tờ giấy trắng muốn mê hoặc ai vậy?" La Xuân Hoa khước miệng vạch ra một tia khinh thường, lạnh lùng theo dõi hần nói ra.

Trầm Độ thản nhiên nói: "Là có ý gì, các hạ không cần hiểu biết, bởi vì các hạ cũng không phải là hữu duyên nhân, Bản Điểm đã đem thẻ bài lập ở chỗ này, cũng là công khai ghi giá, già trẻ không gạt. Người có duyên, muốn, Bản Điểm có thể bán ra, mà vô duyên, nói chuyện nhiều vô ích."

"Nói đến, vẫn là cổ lõng huyền hư!"

La Xuân Hoa nghe vậy cười lạnh một tiếng.

Trầm Độ cũng cười tiếp tục đẩy đưa với hần xuống dưới, cười nhạt cười nói: "Ta nói cho ngươi ba chữ, ngươi thông tri một chút Thiết lão tam, trưa mai cần phải đến ta trong cửa hàng một chuyến. Bằng không, ta giết chết hần."

La Xuân Hoa nghe vậy, sắc mặt lập tức biến đổi, vội vàng cấp tốc lui lại một bước: "Ngươi. . ."

"Chu Tiểu Vũ. " Trầm Độ thản nhiên nói: "Ngươi đem ba chữ mang cho hần, nếu là hần không tới gặp ta, để chính hần nhìn lấy xử lý."

La Xuân Hoa bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh.

"Xem ra, Giang Tương Phái, còn có không ít người tham gia bên trong!" Trầm Độ gật đầu nhàn nhạt cười một tiếng, híp mắt dưới con mắt, quay đầu nhìn qua mặt khác một người trung niên: "Há, vị này là Lăng tiên sinh cũng thế. Chắc hẳn ngươi đối với danh tự này nhất định khắc sâu ấn tượng."

Hai người đồng thời ngậy người, lẫn nhau bao nhiêu liếc một chút, cơ hồ toát ra giống như gặp quỷ biểu lộ, không hề nghĩ ngợi, bọn họ lập tức xoay người rời đi.

"Thao!" Sau khi ra cửa, một người trung niên còn thềm mắng một tiếng, trên nét mặt rõ ràng mang theo khủng hoảng, đi lại vội vàng.

"Trầm Đại Sư, đây là?" Trương Tuyên Trạch gặp bọn họ lập tức rời đi, không khỏi có chút im lặng, hần nguyên bản còn dự định mắng bọn hần một hồi đây.

Trầm Độ quay đầu cười nhạt nói: "Cần phải giải quyết dưới gần nhất gặp được phiền phức. Xem ra, chúng ta đối thủ gặp được phiền phức không nhỏ."

Trương Tuyên Trạch kinh ngạc một chút, không hiểu hần đang làm gì, nhưng là thấy hần một bộ đã tính trước bộ dáng, không khỏi lập tức cười rộ lên: "Liên hai cái này mặt hàng đúng không? Như vậy chúng ta liền đợi đến xem kịch vui!"

"Ừm!" Trầm Độ cười cười.

Chính muốn trở về toán mệnh, lúc này, một cái khác run run rẩy rẩy thanh âm xuất hiện, có chút già nua.

"Trầm, Trầm Đại Sư, ngài nói nguyện vọng này là thật sao?"

"Ừm?"

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đám người bên trong đi tới một cái sáu mươi tuổi thượng hạ phụ nữ, run run rẩy rẩy, đang một mặt gấp nhìn quanh hần.

"Trầm, Trầm Đại Sư, ngài nhìn ta hữu duyên sao?"

Trầm Độ cau mày một cái, gấp nàng tựa hồ có chút đứng không vững, thế là nhanh lên đi một bước đỡ lấy nàng hỏi: "Lão nhân gia, ngài là muốn cầu ước nguyện?"

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 76: này nguyện đã thành

"Vâng, ta muốn cho nữ nhi của ta trở lại thăm một chút ta. Ngài nhìn nguyện vọng này được không? Ta có thể mua sắm không?" Lão Phụ mặt mũi tràn đầy gấp nhìn quanh hần, tràn ngập chờ mong.

Trầm Độ nhú mày nói: "Lão nhân gia, ngài nữ nhi. . ."

"Nàng. . . Nàng đến quốc ngoại qua, đã bảy tám năm chưa từng trở về. Ta theo bạn già ta đều nhanh quên nàng bộ dạng dài ngắn thế nào, gần nhất ta thiên Thiên Mộng đến nàng, liền là muốn thấy tận mắt gặp nàng, hỏi nàng những năm này qua có được hay không. Trầm Đại Sư ngài. . . Ngài thấy có được không?" Lão Phụ tiếp tục nói, có loại cầu khẩn bộ dáng, tựa hồ bởi vì nói đến cái này, nước mắt tuôn đầy mặt.

Trầm Độ cau mày nói ra: "Lão nhân gia, cái này giấy trắng có giá trị không nhỏ, cần hai mươi vạn mới có thể mua được. . ."

"Ta có tiền, Trầm Đại Sư, ta có tiền. Chỉ cần ngài có thể giúp ta thực hiện nguyện vọng này, bao nhiêu tiền đều có thể. . ." Lão Phụ nhìn qua hần run run rẩy rẩy nói, một mặt khẩn trương trong túi mặt gãi gãi, xuất ra một đồng nhãn nhún nhún tiền giấy.

Lúc này, chung quanh người khác cũng hướng phía nhìn bên này tới, thần sắc hơi hiếu kỳ, muốn xem hần đến tột cùng xử lý như thế nào chuyện này.

Trầm Độ trong lòng dờ khóc dờ cười, không nghĩ tới gặp được loại chuyện này, thế là hơi do dự một chút.

"Ta đã bảy tám năm chưa từng gặp qua nữ nhi của ta. Trong khoảng thời gian này, ta ngày ngày đều muốn lấy nàng đọc lấy nàng, đang mong đợi lúc nào có thể gặp lại nàng. Có thể là nghĩ đi nghĩ lại, bảy tám năm đều nhanh qua, ta đều nhanh quên nàng bộ dáng. Từ khi đến quốc ngoại, nàng không còn có một chiếc điện thoại trở về, ta không biết nàng đến tột cùng qua thế nào?" Lão Phụ tiếp tục nói: "Trầm Đại Sư, người ta nói ngài Đạo Pháp thông huyền, trăm phát trăm trúng, nếu là ngài có thể làm cho ta lại gặp nàng một chút, ta làm trâu làm ngựa. . ."

Trầm Độ gấp vội vàng cắt đứt nàng, không phải vậy nàng nói tiếp: "Lão nhân gia, ngài trước đừng có gấp, hãy cho ta trước suy nghĩ một chút."

"Tốt tốt tốt, Trầm Đại Sư, ngài suy nghĩ một chút." Lão Phụ vội vàng nói.

"Đây không phải Lâm a di sao?"

"Đúng vậy a, viện dưỡng lão bên kia Lâm a di, mới nửa năm không thấy, liền từng trải dạng này!"

"Ai. Vấn đề này ta cũng nghe qua, cái này Lâm a di chỉ có một đứa con gái, dưới gối không con, mười mấy năm trước vì đưa nữ nhi ra nước ngoài học, phu thê dốc hết tâm huyết, nguyên bản hi vọng lấy nữ nhi học thành về sau, có thể trở về, chỗ nào nghĩ đến nữ nhi học thành về sau, liền ở nước ngoài kết hôn a? Bây giờ suy nghĩ một chút, xác thực đã bảy tám năm chưa từng gặp qua Lâm Phụng!"

"A di này thật đáng thương a, chỉ có thể ở tại viện dưỡng lão."

Chung quanh mấy người, không khỏi nghị luận ầm ĩ, vị này Lâm a di, cũng là Đại Huyền đường phổ bên này người.

Lão Phụ cũng nghe đến mấy cái này nghị luận, bất quá không có tức giận, y nguyên một mặt chờ mong nhìn qua Trầm Độ, một bộ do dự bất an bộ dáng.

Bên cạnh Bạc Tú Tú nhìn, tựa hồ cũng có chút đau lòng, cũng ngẩng đầu nháy nháy nhìn qua hần, một bộ đáng thương bộ dáng, phảng phất là nàng tại cầu nguyện.

Trầm Độ không khỏi mỉm cười, cười nói: "Thôi được! Đã như vậy, như vậy bản thân liền ném thử một lần đi! Bất quá ——" hần đón đến, tiếp tục cười nói: "Đây là Bản Điểm bán ra tờ thứ nhất giấy trắng cùng nguyện vọng thứ nhất, nắm lấy dùng thử nguyên tắc, bi nhân trước hết đưa lão nhân gia ngài đi. Bách Sự hiểu làm đầu, bảy tám năm không thấy, thực sự có chút qua."

Lão nhân gia nghe vậy, nhất thời đại hỉ, nhưng mà nghe phía sau một câu, vội vàng nói: "Trầm Đại Sư, cái này, cái này sao có thể được?"

Trầm Độ cười nhạt nói: "Lão nhân gia ngài ngồi trước tốt, có thể hay không cáo tri ngài nữ nhi ngày sinh tháng đẻ?"

Lâm a di vội vàng nói: "Đương. . . Đương nhiên có thể!"

"Tốt!"

Trầm Độ gật gật đầu.

Một cái sáu bảy mươi tuổi lão nhân, thực sự không có ý tứ lấy tiền, một hai trăm khối còn tốt, nhưng là hai mươi vạn một trương. . . Nói không chừng là nàng dưỡng lão tiền, cái này cũng có chút qua.

Hần gần nhất không thiếu tiền, còn có là cơ hội đi kiếm lời, trên thực tế, chính hần cũng muốn thử một lần cầu nguyện giấy là có hay không thần kỳ như vậy, nguyện vọng này xác xuất thành công rất cao, chính dễ dàng thử một chút.

Không cần trăm phần trăm xác xuất thành công,

Nếu là có thể đạt tới tám mươi phần trăm hoặc là chín mươi phần trăm, trên cơ bản có thể tính được thành công.

"Ngài nữ nhi gọi là Lâm Phụng đứng không?"

"Vâng!"

"Ngài là muốn để cho nàng lúc nào về nhà?"

"Càng nhanh càng tốt!"

"A, Lâm a đi ngài cần nói một cái thời gian cụ thể, ngài nhìn trong vòng ba ngày có thể chứ?"

"Hảo hảo, trong vòng ba ngày, trong vòng ba ngày có thể!"

"Tốt!"

Trầm Độ từ quây thủy tinh bên trong tay lấy ra cầu nguyện giấy, bóc sức trên bàn, sau đó lấy ra bút lông, dính điểm Mặc Thủy, cấp tốc tại cầu nguyện trên giấy Long Phi Phụng Vũ đứng lên.

"Hôm nay bị nhân vì Lâm Quế Hương nữ sĩ hứa một cái nguyện vọng, Nguyên Thân tại nước Mỹ Lâm Quế Hương chi nữ Lâm Phụng nữ sĩ tại nguyện vọng ưng thuận thời điểm, trong vòng ba ngày về nước về nhà, cùng mẹ gặp mặt."

Sau khi nói xong, đem bút lông cất kỹ, để ở một bên.

Trầm Độ viết những lời này là có kỹ xảo.

Bởi vì dù sao là lần đầu tiên sử dụng cầu nguyện giấy, hắn cũng không biết viết như thế nào mới có thể sinh ra hiệu quả, cho nên tận khả năng đem ý tứ biểu đạt rõ ràng một số. Câu nói này đã đem thời gian, sự kiện, nhân vật, địa điểm đều đã biểu đạt rõ ràng rõ ràng, sẽ không sinh ra nghĩa khác.

Nếu như vậy viết có thể thành, như vậy về sau hắn cứ như vậy viết, hắn có thể không muốn uống phí lãng phí một trương cầu nguyện giấy.

Đề ý hắn bên ngoài là, một đoạn lớn chữ tiếp tục viết về sau, hắc sắc bút lông chữ, vậy mà dần dần biến mất.

Là, bắt đầu trở nên mơ hồ, giống như rót vào trong giấy, vền vền trong nháy mắt, biến mất không thấy gì nữa.

Trắng noãn cầu nguyện trên giấy, khôi phục sạch sẽ không tì vết, lóe ra lộng lẫy, liên phảng phất vừa mới lấy xuống.

Tương Tuyền Trạch, Bạc Tú Tú cùng Lâm a đi bọn người thấy cảnh này, không khỏi một mặt kinh ngạc, lập tức ngẩng đầu hơi nghi hoặc một chút nhìn lấy Trầm Độ.

"Cái này, biến mất?"

Trầm Độ không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại này quỷ dị một màn, có chút im lặng, bất quá ngẫm lại, cũng không có cái gì, hiện tại khoa học đã sớm có thể làm được một màn này, gật đầu nói: "Ừm!"

Cũng không có quá nhiều giải thích cái gì, đem cầu nguyện giấy gấp đứng lên, đưa cho Lão Phụ: "Lâm a đi, này nguyện đã thành, trang giấy này, ngài muốn thu tốt."

Lúc này, Trầm Độ nhìn thấy trương này cầu nguyện giấy thời điểm, trong đầu xuất hiện tin tức cũng thay đổi.

Không còn là giới thiệu, mà chính là Trầm Độ vừa mới viết xuống câu nói kia, đằng sau còn thêm một cái xác xuất thành công: Trăm phần trăm, đang thực hiện bên trong.

Thấy cảnh này, hắn nhất thời yên tâm lại.

"Cứ như vậy có thể?"

"Không phải là giả a?"

"Này chữ làm sao biến mất?"

Mọi người không khỏi nửa tin nửa ngờ, nhao nhao thảo luận vài câu, thực hiện nguyện vọng loại vật này, thực sự quá cổ quái, để cho người ta không thể không hoài nghi hắn đến tột cùng có thể làm được hay không?

Dù sao, đối phương thế nhưng là tại phía xa Thái Bình Dương một bên khác, cách xa nhau cách xa vạn dặm.

Mà lại nguyện vọng loại vật này, có thể lớn có thể nhỏ, hoàn toàn cần nhìn cầu nguyện người làm sao cầu nguyện, nếu là cầu nguyện nhìn hoàn toàn

không còn sớm giới hạn, như vậy chỉ sợ cũng không bình thường khó thực hiện.

Đương nhiên, vừa mới Trầm Độ cũng đã nói rõ, nhất định phải tại hấn thực lực phạm vi bên trong, nhưng là hấn thực lực đến tốt cùng cao bao nhiêu, tích súc đến tốt cùng mạnh bao nhiêu, ai cũng không biết.

"Lại là giả sao?"

"Cổ lộng huyền hư?"

Mấy người ở bên trong thấp giọng thảo luận vài câu.

Truyện được covert bởi ๕Đản ๕

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: hữu duyên nhân

Cứ việc nói cùng Trầm Độ thân mật nhất mấy người, đều đã tin tưởng hấn, nhưng là hôm nay tới, không ít đều không phải là Đại Huyền đường phó người, có người thậm chí là lần đầu tiên nghe nói Trầm Độ cùng Thiên Mệnh Các, cho nên, khó tránh khỏi hội nghi vấn cái gì.

Bất quá bọn hấn không có lớn tiếng thảo luận, mà chính là xì xào bàn tán.

Loại tình huống này, cho dù là Trương Tuyên Trạch, cũng vô pháp phản bác chuyện gì thực bên trên, hấn trong lòng mình đều cảm thấy có chút cổ quái.

Lâm a di run run rẩy rẩy tiếp nhận câu nguyện giấy nhìn xem, lại ngẩng đầu nhìn Trầm Độ: "Trầm. . . Trầm Đại Sur, cái này. . . Chỉ là như vậy được không?"

Trầm Độ gật đầu cười nói: "Được. Lão nhân gia, ngài cứ yên tâm tốt, ba ngày sau, ngài nữ nhi nhất định sẽ về nước về nhà."

"Tốt, tốt tốt!"

Cứ việc bởi vì lý trí, trong lòng có chút hoài nghi, nhưng là Lão Phu Nhân vẫn gật đầu, liên tục nói mấy cái chữ "hảo".

Dù sao, nguyện vọng này là đưa nàng, cũng không có lấy tiền, về tình về lý, đều hấn là gật đầu.

Đương nhiên, cho dù là dạng này, người chung quanh thần sắc y nguyên không bình thường cổ quái, hiện đại thành thị người đại bộ phận đều nhận được cao đẳng giáo dục cùng phổ cập khoa học, lý trí nhiều hơn mê tín, quá mức huyền ảo đồ, vật, rất khó để cho người ta sinh ra tín nhiệm cảm giác cùng chân thực cảm giác.

Đối với loại tâm lý này, Trầm Độ tự nhiên hiểu biết, bất quá hấn cũng không nóng nảy giải thích cái gì, chờ đến thời gian, tự nhiên liền sẽ rõ ràng.

Bất quá để ý hấn bên ngoài là, đang lúc hấn quay đầu tiếp tục làm việc lúc thời điểm, một tiếng chuông điện thoại di động vang lên.

Mọi người sững sờ một chút, hướng phía tiếng chuông phương hướng nhìn lại, chỉ gặp này Lâm a di chính run run rẩy rẩy từ trong túi áo lật ra một đài kiểu cũ điện thoại di động.

Đề xuống ấn phím, sau đó mở ra.

"Uy!"

"Mẹ. . ."

Cứ việc khoảng cách xa xôi, nhưng là tựa hồ là lão nhân gia thính giác không thật là tốt, cho nên mờ lời âm rất lớn, tất cả mọi người vẫn là có thể từ trong điện thoại di động truyền tới thanh âm, chính là một cái giọng nữ.

Trong nháy mắt đó, Lão Phu Nhân thân hình run lên, nhất thời ngây người, trong tay điện thoại di động, không tự chủ được trượt xuống.

"Điện thoại di động —— "

Mọi người kinh hô một tiếng.

Lão Phu Nhân cũng sững sờ một chút, vội vàng cấp tốc xoay người nhất lên điện thoại di động, khi nàng lúc ngẩng đầu lên đợi, mọi người đã thấy lão nhân đã nước mắt tuôn đầy mặt.

"Phượng a!"

Lão người nhất thời khóc lên, tê hô một tiếng, tê tâm liệt phế, tâm tình trở nên không bình thường kích động.

Mọi người giật mình, vội vàng đỡ lấy nàng: "Lão nhân gia ngài đừng kích động. . ."

"Lâm a di, ngài đừng khóc a. . ."

"Đừng làm ngã!"

Nói, vội vàng đem Lão Phu Nhân đỡ qua một bên trên ghế ngồi xuống.

Chờ bọn hắn lấy lại tinh thần quay đầu nhìn thấy Trầm Độ thời điểm, ánh mắt nhất thời biến, trở nên khó có thể tin.

Trùng hợp?

Cái này giống như là trùng hợp sao?

Thế nhưng là đây cũng quá xảo a?

Tương Tuyền Trạch, Bạc Tú Tú cùng mấy cái đối Trầm Độ tương đối quen thuộc Đại Huyền đường phố láng giềng, đều mở to hai mắt nhìn qua hắn, chỉ quản mấy người bọn hắn đối Trầm Độ thần kỳ đã có nhiều linh giáo, nhưng là loại chuyện này, quá mức trùng hợp, để cho người ta thật sự là khó có thể tin.

Đối phương, thế nhưng là tại phía xa Đại Bình Dương một bên khác a.

Trầm Độ tự nhiên biết bọn họ suy nghĩ cái gì, cười nhạt cười: "Thiên Mệnh Các, xưa nay đều là già trẻ không gạt."

Ngạch!

Nói chung, cũng chỉ có thể quy kết làm kỳ nhân một loại.

Hắn bản thân liền là kỳ nhân.

Này Lâm a di ngồi ở bên cạnh trên ghế, cơ hồ đều là một thanh nước mũi một thanh nước mắt giăng điện thoại, giăng đại khái mười mấy sau hai mươi phút, mới tắt điện thoại, loạng chà loạng choạng mà từ trên ghế đứng lên, mặt mũi tràn đầy cảm kích nhìn lấy hắn nói ra: "Trầm Đại Sư, cảm ơn ngài, ta phong nàng ngày mai liền về mua vé máy bay trở về. Ô. . ."

Nói, đã nói không được, lại khóc lên.

Trầm Độ vội vàng đỡ lấy nàng nói ra: "Đó là không còn gì tốt hơn, bất quá lão nhân gia ngài tuyệt đối đừng quá kích động, cẩn thận thương thân tử, muốn an an ổn ổn chờ hắn trở lại."

"Tốt,

Tốt, tốt!"

Lão Phu Nhân thật vất vả sờ làm nước mắt.

Lại phiếm vài câu, Trầm Độ liền đưa nàng rời đi, trong cửa hàng cùng bên ngoài một số đám người, nhao nhao toát ra một số nghị luận âm ỉ thanh âm.

Ách, bởi vì vừa rồi bận bịu một chút, hôm qua hẹn trước người cũng đã lần lượt đến cửa.

Không ít người nhìn về phía Trầm Độ ánh mắt, đều trở nên cổ quái, biến thành một loại khác cổ quái, bên trong một người trung niên do dự một chút, đứng ra đám người, đối Trầm Độ cười nịnh nói: "Trầm Đại Sư, ngài cái này giấy trắng. . . Trà, còn bán không?"

"Đúng a, Trầm Đại Sư, ngài giấy trắng còn bán không?"

"Có thể phụ tặng một cái nguyện vọng sao?"

Không ít người đều hỏi thăm, mặt mũi tràn đầy chờ mong.

Trầm Độ cười nhạt cười nói: "Bán là bán, bắt quá cái này giấy trắng, chỉ bán hữu duyên nhân. Máy người các người vô bệnh vô tai, gần đây cùng này giấy vô duyên, cho nên vô pháp bán ra."

Cầu nguyện giấy không nhiều, tự nhiên không có khả năng mỗi người đều bán ra, thép tốt vẫn là muốn dùng tại trên lưỡi đao.

Trầm Độ gần nhất cũng không thiếu tiền dùng, cho nên cũng không nóng nảy kiếm tiền, cầu nguyện giấy treo ở chỗ này, liền xem như là một cái mảnh lối, dùng để lớn mạnh Đại Thiên Mệnh các danh khí không còn gì tốt hơn.

Hắn đã thử nghiệm đến danh khí đề bạt chỗ tốt, nếu không phải mấy ngày nay danh khí tăng vọt, Thần Nhân màn hình nói không chừng cũng sẽ không như thế nhanh thăng cấp, chỉ cần Thiên Mệnh Các có thể đứng lên, hắn không lo kiếm lời không tiền.

Mọi người nghe hắn kiểu nói này, không khỏi thất vọng, bắt quá có người còn nói hỏi: "Vậy xin hỏi Trầm Đại Sư, ứng nên như thế nào? Mới xem như hữu duyên nhân đâu?"

Trầm Độ cười nói: "Cái này ta cũng không biết." Hắn đón đến, tiếp tục cười nhạt một tiếng: "Bắt quá cùng loại Lâm a di loại này, nói chung liền xem như hữu duyên, duyên phận thứ này có chút huyền diệu, nhất thời bán hội cũng giảng không rõ ràng. Có người hôm nay vô duyên, mà mấy ngày nữa, nói không chừng liền hữu duyên đây."

Mọi người xem như nghe rõ, thứ này, còn muốn xem bản thân hắn có mua hay không, hữu duyên vô duyên, chẳng qua là một cái thuyết pháp a.

Trầm Độ tự nhiên minh bạch bọn họ đang suy nghĩ gì, cũng lười phản bác cái gì, còn nói thêm: "Thiên Mệnh Các mở ở chỗ này, liền vì làm người chỉ điểm sai lầm, tiêu trừ tai ách. Nay giấy, chẳng qua là ngoài định mức đồ vật thôi, tính không được đặc biệt thần kỳ, nhìn về phía toán mệnh, mới là Bản Điểm Chủ Nghiệp. Tốt, nhiều ta liền không nói, mọi người vẫn là nhập tọa đi."

Nói, chính mình cũng hướng phía Chủ Tọa vị đi đến.

Mọi người nghe vậy, liếc mắt nhìn nhau, tầm tắc lấy làm kỳ lạ, bắt quá cũng không có tiếp tục truy vấn cái này giấy trắng.

Ngược lại là Bạc Tú Tú nha đầu kia, nhìn xem Trầm Độ, lại nhìn xem pha lê khung bên trong cầu nguyện giấy, chớp chớp mắt to mắt, lóe ra vô cùng hiếu kỳ.

"Ách ách, nghe được sao? Nghe nói Thiên Mệnh Các bán ra giấy trắng, hai mươi vạn một trương!"

"Ồ? Còn lại có chuyện như vậy?"

"Một tờ giấy trắng liền muốn hai mươi vạn? Đoạt tiền a?"

"Không phải không phải, nghe nói chỉ cần mua cái này tờ giấy trắng, Thiên Mệnh Các Trầm Đại Sư liền phụ trách thực hiện người này một cái nguyện vọng. Giữa trưa thời điểm có người đi nhìn. Lão Thần kỳ."

"Lừa gạt tiền a? Còn thực hiện nguyện vọng?"

"Thật, nghe nói có người mua, kết quả nguyện vọng thực hiện!"

"Thật giả? Trầm Đại Sư biến thành Đền Thần?"

"Ta cũng nghe nói, bắt quá, này giấy trắng người bình thường mua không được, phía trên viết, chỉ bán hữu duyên nhân. Hôm nay mua sắm giấy trắng là viện dưỡng lão Lâm a di, nghe nói là Trầm Đại Sư gặp nàng so sánh già nua, đặc địa đưa cho nàng, kết quả Lâm a di cầu nguyện về sau, thật thành."

"Thần kỳ như vậy?"

Truyện được covert bởi ๖Đản ๓

<http://truyen cv.com/member/31401>

Chương 78: đây chính là cái gọi là Lạc Dương Chỉ Quý sao?

Không đến bao lâu, liên quan tới Thiên Mệnh Các, Trầm Độ, giấy trắng, hai mươi vạn cùng Lâm a di tin tức bắt đầu truyền khắp Đại Huyền đường phố, liền giống như lỗ tai dài như gió, cơ hồ huyền ảo mọi người đều biết.

Thiên Mệnh Các danh khí, đã không chỉ có dừng bước tại Đại Huyền đường phố, Đường Minh đường phố, hướng bắc nhai cùng yên ổn đường phố, đều có không ít người nghe được phong thanh.

Có người nghe được hai mươi vạn một tờ giấy trắng về sau, còn đặc địa qua Thiên Mệnh Các một chuyến, xác thực phát hiện một tờ giấy trắng chính đặt ở cửa hàng pha lê khung bên trong, phía trên công khai ghi giá, đồng thời viết rõ chỉ bán hữu duyên nhân.

Có người cảm thấy mình hữu duyên, thế là nhao nhao quá khứ hỏi vài câu, không trải qua đến phủ định trả lời chắc chắn về sau, cấp tốc một mất thất vọng đi tới.

"Ta cảm thấy là cái mảnh lời. Hẳn căn bản không mua a."

"Mảnh lời cái rắm, không có có duyên phận liền nói không có duyên phận, Trầm Đại Sur có thể là có thể khám phá người ta trong số mệnh. Hữu duyên vô duyên, chỉ sợ liếc một chút liền biết rõ."

"Đúng đấy, này Lâm a di sự tình phát sinh thời điểm, ta ngay tại hiện trường, xác thực quá thần kỳ. Nếu như không phải quá đắt, ta thật cũng muốn mua một trương."

"Thế nhưng là không bán a!"

Không ít người đều thất vọng.

Chuyện này đã hoàn toàn câu lên rất nhiều rất nhiều người lòng hiếu kỳ, khi phong thanh mặc càng ngày càng nhiều về sau, cũng càng ngày càng nhiều người tiến về Thiên Mệnh Các.

Qua một lần còn chưa đủ, còn lục tục ngo ngoe qua nhiều lần, Trầm Đại Sur nói, hôm nay vô duyên, cũng không có nghĩa là ngày mai vô duyên, cũng không có nghĩa là từ nay trở đi vô duyên, cái này giấy trắng nếu là bày ra bỏ ra bán, nếu là thật sự gặp đôi với người, hẳn chắc chắn sẽ không che giấu.

Cho nên, trong lúc nhất thời, Đại Huyền đường phố liền bắt đầu xuất hiện một màn thú vị tưởng tượng, không ít người cũng bắt đầu ở thiên mệnh các bên ngoài bồi hồi, chờ mong Trầm Đại Sur có thể ngẩng đầu nhìn chính mình liếc một chút, làm như vậy nhiều người về sau, tựa hồ thật sinh ra tác dụng, có người thật ở thiên mệnh các mua được một tờ giấy trắng.

Vấn đề này, đến từ xế chiều hôm đó bắt đầu nói lên, có người nghe nói Thiên Mệnh Các bán ra giấy trắng về sau, nhao nhao tiến về Thiên Mệnh Các hỏi thăm, đặt được phủ định trả lời chắc chắn về sau, không ít người ngay tại cửa hàng bên ngoài xem náo nhiệt, nhưng mà lúc này, một cái tên là Trần Cương hạo người xuất hiện ở bên trong.

Nói lên cái này Trần Cương hạo, Đại Huyền đường phố chỉ sợ phần lớn người cũng không nhận ra, bởi vì hắn cũng không phải là Đại Huyền đường phố người, nhưng còn nếu là tại Đường Minh đường phố bên kia, nhận biết người khả năng liền sẽ nhiều một chút.

Người này niên kỷ chừng bốn mươi tuổi, tại Đại Huyền đường phố bên kia kinh doanh một nhà bữa sáng cửa hàng, không ít Đường Minh đường phố người đều ưa thích qua bên kia ăn điểm tâm, người này sở dĩ nổi danh cũng không phải là bởi vì bữa sáng cửa hàng, mà chính là một tháng trước, vợ hắn cùng nữ nhi Đường Minh đường phố đầu đường phát sinh một trận thảm liệt tai nạn xe cộ.

Trận này tai nạn xe cộ không bình thường thảm liệt, trọn vẹn chết sáu người, mọi người đều biết, vợ hắn bởi vì tai nạn xe cộ, tại chỗ mất mạng, mà nữ nhi cũng bị đụng đầu, đưa vào bệnh viện cứu giúp.

Người mặc dù nhưng đã được cấp cứu trở về, nhưng là nghe nói bởi vì đầu bị hao tổn nghiêm trọng, biến thành người thực vật, hiện tại mỗi ngày còn nằm tại bệnh viện.

Người này tiến vào Thiên Mệnh Các về sau, cũng không biết làm sao, có lẽ này Trầm Đại Sur thấy cái gì, liền cho liền hắn mua được một tờ giấy trắng, đồng thời để hắn hứa kế tiếp nguyện vọng.

Nhưng mà kỳ quái sự tình, cứ như vậy phát sinh, thật giống như tối tăm ở trong từ có sắp xếp, nguyên bản bị thầy thuốc phán đoán là chung thân người thực vật nữ nhi, đột nhiên tỉnh lại.

Nghe nói hắn vốn là muốn cầu nguyện để vợ mình sống tới, đồng thời để nữ nhi khôi phục, nhưng là trải qua nhắc nhở người không chết có thể sống lại về sau, chỉ cho phép dưới hậu bán bộ phận, ai biết hắn vừa mới ưng thuận nguyện vọng nửa giờ, tại người bệnh viện liền đã gọi điện thoại tới thông tri.

Chuyện này, biết người rất nhiều, cho nên, trong lúc nhất thời toàn bộ Đại Huyền đường phố đều oanh động.

"Ta đi bệnh viện nghe ngóng! Nữ nhi của hần xác thực tình lại."

"Một đoạn thời gian trước ta còn nghe nói qua trận này tai nạn xe cộ đâu? Không nghĩ tới là hần a."

"Oa dựa vào, này giấy trắng thật thần kỳ như vậy sao?"

"Không phải giấy trắng, chỉ sợ là Trầm Đại Sur a!"

Rất nhiều rất nhiều người bắt đầu nghị luận âm ỉ,

Cũng càng ngày càng nhiều người đều vào cửa hỏi thăm, bất quá vẫn là như trước vậy, tuyệt đại bộ phận đều chiếm được đáp án phù định.

"Này giấy, chỉ bán hữu duyên nhân, các hạ hôm nay cùng này giấy vô duyên, vẫn là mời trở về đi!"

"Thật có lỗi, này giấy chỉ bán hữu duyên nhân, xin các hạ về."

Hai mươi vạn giá cả a!

Hơn nữa còn là chỉ là một tờ giấy trắng.

Đây chính là cái gọi là Lạc Dương Chi Quý sao?

Hai mươi vạn cũng mua không được một tờ giấy trắng?

Cứ việc rất nhiều người trong lòng đều dở khóc dở cười, nhưng trên thực tế tuyệt đại bộ phận kẻ có tiền, đều muốn mua một trương đến thử một lần? Người nào trong lòng không có mộng tưởng không có nguyện vọng? Nói không chừng có thể mộng tưởng thành thật đâu?

Trong lúc nhất thời, liên quan tới Thiên Mệnh Các giấy trắng tin tức, bắt đầu cấp tốc tại mấy con phố trên đường diên cuồng lưu truyền đứng lên.

Các loại nghe nói, các loại lời đồn đại, bắt đầu biến ảo thành các loại phương thức.

"Nghe nói sao? Nghe nói sao? Thiên Mệnh Các bán ra giấy trắng, hai mươi vạn một trương!"

"Ồ? Nghe nói, Trần Cương hạo đúng không?"

"Một tờ giấy trắng liền hai mươi vạn a!"

"Lạc Dương Chi Quý."

Ngồi ở thiên mệnh trong các, Trầm Độ nhìn lấy bên ngoài lui tới đám người, trong lúc nhất thời, cũng dở khóc dở cười, nay trời quá nóng náo, ngày kế liền vô dụng thanh nhàn qua, thỉnh thoảng liền có mấy người đi vào cửa hỏi cái này giấy trắng bán thế nào? Có tác dụng gì loại hình.

Hần cũng không nghĩ tới cầu nguyện giấy sẽ xuất hiện lớn như vậy oanh động, loại tình huống này, thật giống như toàn bộ Đại Huyền đường phở người đều bị hấp dẫn tới.

Có người thậm chí từ hần địa phương đặc địa lái xe tới hỏi thăm.

Trong cửa hàng hỗ trợ Bạc Tú Tú cũng cảm thấy không bình thường thú vị, một mặt cười hi hi chào hỏi tới khách nhân.

Cứ việc trong lòng có chút bất đắc dĩ, nhưng là Trầm Độ cũng đã thấy, hiệu quả xác thực hết sức rõ ràng, Thần Nhân điểm kinh nghiệm khoảng chừng nửa ngày thời gian, liền gia tăng hơn năm mươi điểm.

Hiện tại Thần Nhân điểm kinh nghiệm, cần năm trăm điểm kinh nghiệm mới có thể thăng cấp, như là dựa theo loại tốc độ này, chỉ sợ không cần đến bao lâu liền có thể lần nữa thăng cấp.

Đương nhiên, dù cho đến lại nhiều người cũng giống vậy, nếu là không có đặc thù sự tình, cầu nguyện giấy hần tuyệt đối sẽ không bán ra.

Bởi vì cái gọi là vật theo hiếm là quý, thực hiện nguyện vọng loại vật này, ngẫu nhiên làm một lần còn có thể, nhưng là nếu là thường xuyên làm, có thể sẽ xảy ra vấn đề, cho nên, vẫn là nhìn xem tình huống lại nói.

Dù sao trước tiên đem mảnh lời còn tại đó liền tốt.

"Đại ca ca, ta. . . Ta cũng muốn thực hiện một cái nguyện vọng!" Lúc này, Bạc Tú Tú nằm sấp ở trước mặt hần trên mặt bàn, nháy nháy mắt to mắt, đáng thương nhìn qua hần nói ra, một bộ hi vọng bộ dáng.

Trầm Độ im lặng, hỏi: "Người có hai mươi vạn sao?"

"Không có!" Bạc Tú Tú y nguyên nhảy mắt to mắt, rất lợi hại là đơn thuần.

"Vậy người làm gì làm phiền Địa Cầu chuyển?" Trầm Độ nói ra.

Bạc Tú Tú nhất thời phốc phốc một tiếng Kiêu cười rộ lên, cười nhẹ nhàng nhìn qua hắn: "Nếu là ta có hai mươi vạn, đại ca ca người có phải hay không mua cho ta? Ta là hữu duyên nhân sao?"

Trầm Độ đưa tay gõ gõ đầu nàng, lắc đầu nói: "Không mua!"

Bạc Tú Tú có chút im lặng, bất mãn bĩu môi nói: "Đại ca ca người bất công, đại ca ca người thật bất công."

Lông mi cong cong, khóe miệng nhếch lên, vạch ra một đầu đường vòng cung, thật không có thật tức giận, chờ một lúc về sau, tựa hồ cảm thấy thú vị, lại phốc phốc một tiếng che bờ môi nhỏ chính mình cười rộ lên, trong lúc nhất thời, giống như Đàm Hoa nở rộ.

3 sông cảm nghĩ

Hiện tại giống như không lưu hành viết cái này, bất quá ngẫm lại, ta vẫn là quyết định viết một cái đi.

Đã không biết là lần thứ mấy bên trên Tam Giang, hẳn là lần thứ năm vẫn là lần thứ sáu? Bây giờ nghĩ tưởng tượng, dốc sức tốt nhiều vốn a.

Quyển sách này cấu tứ, lúc đầu bắt nguồn từ Nhân Vật Tạp, là tại sách cũ Nhân Vật Tạp trên cơ sở, lật đổ làm, một lần nữa làm nhân vật, khám phục tiết cùng Đại Cương, Ngón Tay Vàng cũng làm lại một lần.

Đương nhiên, cũng xác thực tham khảo hắn viết xem bói ra một số tình tiết thiết kế.

Chẳng qua trước mắt dự định viết đồ,vật, cũng không phải là đơn thuần một thần nhân, cũng không có ý định vền vẹn viết toán mệnh, mà thật chính là muốn viết, là một cái cửa hàng, một cái Thiên Mệnh Các.

Tiền kỳ tuy nhiên viết Thần Nhân, nhưng là hậu kỳ chậm rãi chuyển hướng đối cửa hàng miêu tả, cầu nguyện giấy xuất hiện, vền vẹn chỉ là mở một cái đầu, đằng sau hội có không ít đạo cụ cho nhân vật chính.

Không biết có bao nhiêu người nhìn qua thứ tám hào Cẩm Đồ, hoặc là nhìn lên điểm sách (Trafford mua nhà câu lạc bộ)? Cái này hai quyển sách sáng ý cùng loại, cổ sự cũng không tệ, đặc biệt là (Trafford mua nhà câu lạc bộ) quyển sách này, ta bản thân thích vô cùng.

Bất quá (Trafford mua nhà câu lạc bộ) làm là hậu kỳ cổ sự, thêm một số yêu ma quỷ quái vật đi vào bên trong, Thiên Mệnh Các không có ý định thêm những vật này.

Ân, thực chính là như vậy, Thiên Mệnh Các cổ sự chủ tuyến, cũng là xem như một cái kỳ tích cửa hàng đến miêu tả, đằng sau có thể sẽ có chút đặc biệt đồ,vật, tỷ như Hắc Tạp, Thê Hội Viên loại hình đồ,vật, cũng sẽ có chút đặc thù giao dịch, không chỉ có giới hạn tại tiền tài.

Những vật này, lại ở bài văn hậu kỳ về sau hội làm, ta không biết có bao nhiêu người sẽ thích.

Chỗ bình luận truyện, ta nhìn một chút, có người nói tốt, có người nói không tốt, bất quá so sánh một chút thành tích, phát tình huống hiện thật cũng không khá lắm.

Phiếu đề cử quá ít, theo suru tầm không thành có quan hệ trực tiếp, có ít người tựa hồ là bởi vì bị giới thiệu văn tắt hấp dẫn tới? Mò hỏi, ta không biết cái này giới thiệu văn tắt sẽ có lớn như vậy sức hấp dẫn.

Vẫn là cần cầu phiếu đề cử, ta cần muốn nhìn mỗi ngày cho phiếu đề cử nhân số có bao nhiêu.

Cuối tuần Tam Giang, hội đổi mới mau một chút, đến tiếp sau tình tiết cũng sẽ làm, cầu mọi người nhiều đầu quân một chút phiếu đề cử.

Thiết lão tam tình tiết bởi vì lúc trước không nghĩ tốt ứng nên an bài thế nào, cho nên liền kéo một chút, viết khác đồ,vật qua, hai ngày này đã giải quyết không sai biệt lắm, ngày mai hội đổi mới rơi một bộ phận.

Về phần nữ chính bộ phận, trước mắt thiết lập, giống như cũng không là rất lợi hại lấy vui, Bạc Tú Tú còn tốt, ta thật thích tiểu nha đầu này, ta cũng rất giống tương đối thích hợp viết loại này tiểu nha đầu, cảm giác viết tương đối buông lỏng, cũng dễ dàng sinh động bài văn bầu không khí, cho nên, có thể sẽ cho nàng thêm một số bộ phim.

Về phần Đường Sơ Hạ, đề đó, sau này hãy nói, ta còn không biết viết không viết nàng.

Đường Sơ Hạ thực có một đầu rất dài cổ sự dây, dính đến đồ,vật so sánh phức tạp, ta gần nhất ưa viết phổ phùng loại hình, cũng không thể nào ưa thích hào môn tranh đấu, cho nên, nàng cổ sự liền đành định đi.

Nói tóm lại, cổ sự nói chung chính là như vậy viết, ưa thích bằng hữu, phiền phức liền đầu quân cái phiếu, đánh cái ban thưởng cái gì, cho chút động lực.

Tam Giang, tóm lại không nên bị vui dập giữa chợ mới là, hiện tại liền theo mọi người dự định dưới Tam Giang phiếu đề cử rồi. Phiếu đề cử nện cho ta đem, có bao nhiêu muốn bao nhiêu.

PS: Mặt khác, ngày mai đổi mới hội chậm một chút, buổi sáng Bát Canh mới, sẽ thả đến hai giờ chiều đổi mới. Hẳn là sẽ ba canh a? Phiếu đề cử tốt liền thêm. Có lưu bản thảo.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: đôi phương muốn lão 3 ngày mai đi gặp hẳn 1 lần

Hôm nay Thiết lão tam vẫn không có đến cửa, không nói chuyện đã mang đi ra ngoài, Trảm Độ cũng không nóng nảy, hẳn có là biện pháp trị bọn họ.

Quả nhiên, ngay tại một bên khác, lúc này ở vào Đường Minh đường phố cái nào đó đường đi chỗ cái gian phòng bên trong.

Bốn người làm thành cả bàn, một bên đánh Mặt chược, một bên thương lượng sự tình gì.

Gian phòng bên trong mùi khói lượn lờ.

La Xuân Hoa cùng La Lăng hai người đẩy cửa ra đi tới.

Đây là Giang Tương Phái một cái cứ điểm tạm thời, Giang Tương Phái cứ điểm không cố định, bởi vì làm công so sánh đặc thù, cho nên thường xuyên cần thay hình đổi dạng qua mặt khác một tòa thành thị hoặc là thành hoang viễn vắng vị trí.

Thiết lão tam, La Xuân Hoa cùng La Lăng ba người, vốn là cùng một cái đoàn đội, bình thường đều là mình tìm phương pháp tiếp việc, Hà Đông Lâm tuy nhiên cũng bọn họ, nhưng là do ở là tân thủ, cho nên bây giờ còn đang đi theo đám bọn hắn học tập.

Làm một cái lừa dối đội. . . Đương nhiên, bọn họ bình thường sẽ không thừa nhận chính mình là lừa dối đội, mà chính là xưng chính mình vì Giang Hồ Thuật Sĩ, giang hồ Tướng Sư hoặc là cái nào đó chùa miếu Hoại Phật.

Bởi vì đám người này lấy Thiết lão tam cầm đầu, mà Thiết lão tam lại đánh lấy Tiểu Di Lặc xưng hào, mặt hướng hiền lành, cho nên bọn họ đánh là Linh Ân Tự Hoại Phật chiêu bài, tiến hành toán mệnh hoặc là cho một ít người khai quang.

Thiết lão tam bọn người từ khi năm năm trước tiến vào Hạ Hải Thị về sau, cho tới nay đều là xuôi gió xuôi nước, chưa bao giờ từng gặp phải ngăn trở, mặc dù nói gặp được mấy lần đại án cùng bị người nhìn thấu, nhưng là bởi vì bọn hắn trong tay bình thường đều nắm giữ nhược điểm hoặc là làm tốt đường lui, cho nên tạm thời cũng không ai có thể bắt bọn hắn làm sao bây giờ.

Bọn họ nhằm vào mục tiêu, bình thường đều cần đi qua kỹ càng điều tra, chế định chu đáo nghiêm mật kế hoạch, mới có thể tiến hành xuống tay, nếu là ở kế hoạch quá trình tiến hành bên trong, có một chút xíu không thích hợp địa phương, bọn họ liền ngay lập tức sẽ xoay người rời đi, lựa chọn lấy chạy là thượng sách.

Bởi vậy, mấy năm qua này, bọn họ thường thường có thể nhiều lần đắc thủ.

Về phần muốn dụng Thiên Mệnh Các, không chỉ có chỉ là phía trên áp xuống tới mệnh lệnh, mà chính là, Thiết lão tam mấy người cũng cực kỳ khó chịu.

Cái cửa hàng này mở tại bọn họ trên địa bàn, rõ ràng cũng là đoạt bọn họ sinh ý, nếu là khả năng, cho rơi đài hẳn tự nhiên là không còn gì tốt hơn.

Cho nên khi sáng sớm bên trên, hẳn mới có thể theo Hà Đông Lâm qua Thiên Mệnh Các một chuyến, hẳn vốn cho là không lỗi thời đội dễ như trở bàn tay, nhưng mà tiếp xúc đến đồ, vật rất nhanh liền để hẳn phát hiện, đôi phương cần bản không đơn giản.

Đôi phương khả năng không chỉ có chỉ là một người, đôi phương khả năng đội, Thiết lão tam ý thức được điểm này thời điểm, trong nháy mắt biến đến mức dị thường cẩn thận.

Trọng yếu nhất là, đổi mới biết tin tức xa xa so với bọn hắn hơn rất nhiều.

Thiết lão tam trước kia cũng đã gặp qua hai cái đội đối binh, đấu trí đấu dũng quá trình tương đương thảm liệt.

Chơi hán nhóm nghề này, mỗi một bước như giẫm trên băng mỏng, mỗi một bước đều cần đi không bình thường cẩn thận, hơi không cẩn thận, khả năng liền có lao ngục tai ương.

Lần trước, hai cái đội đối binh thời điểm, cũng là lấy một đoàn băng tiến phòng giam mới thôi, có một cái, thậm chí bị làm thành tàn tật suốt đời, để hán trí nhớ tỉnh mạch.

Cho nên, khi biết đối mới biết tin tức xa so với chính mình nhiều về sau, Thiết lão tam quả quyết rút lui, lấy chờ đợi thời cơ.

Chơi hán nhóm nghề này, sợ sẽ nhất là tin tức không đối xứng, Thiết lão tam không bình thường minh bạch điểm này.

Thế là, bọn họ cấp tốc liền làm một phen điều tra.

Song khi điều tra kết quả đi ra, biểu hiện đối phương vẹn vẹn chỉ là một cái vừa mới tốt nghiệp đại học sinh thời điểm, để Thiết lão tam sắc mặt trở nên cổ quái vô cùng.

Đối phương không có khả năng chỉ là một người, đối phương nhất định có đội, chỉ là lấy bọn họ con đường, còn vô pháp chánh thức điều tra ra được.

Thiết lão tam rất nhanh liền ý thức được, cái ý tưởng này khả năng không bình thường khó giải quyết.

Nếu là bình thường người, gặp được loại tình huống này, khả năng liền chọn rút lui, bởi vì đối phương không bình thường không đơn giản, mà lại là đồng hành, tự nhiên là lấy thiếu hụt thì tốt hơn, nhưng là Thiết lão tam cùng La Xuân Hoa các loại người biết điểm này về sau, lại cực kỳ nổi nóng.

Nếu là đồng hành, nếu biết Giang Tương Phái, lại còn dám tới đoạt bọn họ địa bàn,

Rõ ràng cũng là không đem bọn hán đám người này để vào mắt.

Cho nên, cái này lập tức liền kích thích Thiết lão tam lòng háo thắng cùng phần nộ.

Thiết lão tam danh xưng lão thủ, tại bọn họ sư huynh đệ trong cực có uy vọng, thời gian năm năm, làm mười mấy phiếu, mỗi một phiếu đều kiếm lời đầy bồn đầy bát, tại sư huynh đệ ở giữa lưu truyền rộng rãi, cho nên, hán tự nhiên không có khả năng nhận thua.

Mà Hạ Hải Thị lại là cả nước lớn nhất thành phố lớn một trong, chính là một tảng mỡ dày, đã hán đã ăn vào trong mồm, lại làm sao lại nhả ra?

Cho nên, hán liền an bài hai lần thăm dò.

Cái này hai lần thăm dò tính phá tiệm hành vi, không đến mức hoàn toàn làm mất lòng đối phương, nhưng là, chí ít có thể làm cho đối phương bộc lộ ra bài hoặc là phía sau đội, chỉ cần để bọn hán biết người sau lưng là ai cùng hán bài là cái gì, như vậy tương lai sự tình liền dễ làm nhiều.

Cho nên, Thiết lão tam liền không do dự, trên thực tế hai lần thăm dò hành vi, quả thật làm cho Thiết lão tam cho là mình đã nắm giữ đối phương không ít tin tức.

Tỷ như lần trước ở thiên mệnh các đối diện công viên, đối phương đọc diễn cảm bài khoá, để tươi hoa đua nở, để Tiểu Điểu rơi xuống, trung trung dấu hiệu đều cho thấy, người này phía sau lưng, đúng là có một cái phi thường lớn đội đang giúp hán làm việc.

Đoàn bọn hán băng thành viên, khả năng liền giấu ở lắng nghe trong đám người, chỉ là bọn hán không biết đối phương.

Thiết lão tam từ trước đến nay không tin cái gì kỳ tích, cái gọi là kỳ tích, chẳng qua là Nhân Tạo đi ra thôi, chỉ cần công cụ đúng chỗ, thủ đoạn sung túc, cái gì chương nhân pháp có thể làm được, ma thuật không phải liền là như thế? Cho nên, hán bắt đầu tay điều tra.

Cho nên, Thiết lão tam, Hà Đông Lâm cùng có ngoài hai người bắt đầu thương lượng một chút một bước phải nên làm như thế nào, đối phương đã bộc lộ ra không ít tin tức, nhưng là còn chưa đủ rõ ràng, cần lại cho đối phương tiếp theo điểm Mạnh Dược mới được.

Có người đề nghị, ở nửa đường bên trên cướp hán một chút, đánh cho hán một trận thử một chút, bắt quá cái phương án này tạm thời để Thiết lão tam phủ định.

Làm bọn họ nghề này, tối kỵ cũng là động thân người an toàn, đặc biệt là đội đối binh thời điểm, người làm âm mưu quỷ kế có thể, nhưng là, nếu là động đối phương thân người an toàn, này thường thường mang ý nghĩa muốn cùng chết.

Tại không có điều tra rõ ràng trước đó, hán không bình thường không muốn cùng đối phương cùng chết, bởi vì cùng chết, thường thường đại biểu cho giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm.

Bọn họ bản thân cũng không phải là cái gì sạch sẽ người.

Bọn họ có thể làm sự tình còn có rất nhiều, tỷ như, tìm lão nãi nãi vào cửa hàng là đập một chút, quăng một chút, nhìn một chút đối phương phản ứng, hoặc là đang giúp hán mang ra mấy khối Bảng Hiệu, hán lại không được đối phương không tức giận, nói tóm lại, Thiết lão tam còn có rất nhiều biện pháp

đãi định , có thể làm tiếp.

Nhưng mà chính khi bọn hán thương lượng thân thái phi dương, coi là có thể dễ như trở bàn tay thời điểm, hai người đẩy cửa đi tới nói mấy câu.

Tiếp theo, bốn người bỗng nhiên kinh hãi, sắc mặt kịch biến, này Thiết lão tam càng thêm không cần phải nói, kếm chút đem cái bàn mặt chược hất tung ở mặt đất bên trên.

"Chu Tiểu Vũ!"

"Đối phương muốn lão tam ngày mai đi gặp hán một lần." La Xuân Hoa nói như thế, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

Trong nháy mắt, cả phòng đều phảng phát cứng đờ, biến đến an tĩnh dị thường, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Mấy người liếc nhau, đều không nói gì, trong phòng bầu không khí bỗng nhiên cực kỳ đáng sợ kiềm chế, mấy người đều từng ngậm từng ngậm thở hào hển.

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Chu Tiểu Vũ cái tên này

Chu Tiểu Vũ, cái tên này đối bọn hán mà nói, cực kỳ đặc thù.

Người khác không biết, nhưng là mấy người bọn hán lại biết rõ ràng, không chỉ có rõ ràng, mà lại ấn tượng không bình thường khắc sâu.

Đơn giản mà nói, Chu Tiểu Vũ là một cái mười tám tuổi nữ sinh tên, tướng mạo không tính xinh đẹp, nhưng là cái tên này sở dĩ đặc thù, là bởi vì nàng tự sát, đồng thời náo ra rất lợi hại đại tin tức.

Chu Tiểu Vũ vốn là một cái thành tích không bình thường ưu tú nữ sinh, tuy nhiên gia cảnh bình lạnh, nhưng lại tại hai năm trước thi đậu đại học danh tiếng, lúc đầu nàng con đường làm quan hán là cùng hán nữ sinh đồng dạng tiến vào Đại Học học tập, nhưng là tại hai năm trước, khi nàng tràn đầy hi vọng chuẩn bị đến trường thời điểm, chợt tự sát.

Điều tra ra được kết quả là, quá mức thiện lương, tại nhà ga bị người lừa gạt ba ngàn khối, cảm thấy mình với cái thế giới này tràn ngập tuyệt vọng, thế là lưu lại Di Thư liền từ tầng 15 nhảy xuống.

Lúc đó cái này lên án kiện, gây nên rất nhiều rất nhiều người chú ý, cảnh sát nhân viên đầu nhập đại lượng nhân viên tiến hành phá án, nhưng là nhưng vẫn không có bắt được người, sau cùng chỉ có thể lựa chọn không chỉ.

Tại lúc ấy án kiện xuất hiện thời điểm, Thiết lão tam cùng La Xuân Hoa mấy người cũng không bình thường giật mình, bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng đối phương vậy mà hội tự sát, thế là cấp tốc động rất nhiều tay chân, xóa đi nhóm người mình dấu vết.

Trong hai năm qua, bọn họ cũng điều thấp rất nhiều, vốn cho là chuyện này cứ như vậy quá khứ, nhưng mà không nghĩ tới, cái tên này chợt xuất hiện.

Vừa nghe đến cái tên này, trong lúc nhất thời, hán bốn người đều trong nháy mắt sùng sốt, cảm giác được tê cả da đầu, một loại cảm giác sợ hãi tự nhiên sinh ra.

Lần kia sự tình là ngoài ý muốn, không bình thường ngoài ý muốn.

Trên thực tế Thiết lão tam bọn người làm sự tình, luôn luôn đều khá cẩn thận, chi cần tiền, không muốn sống, bọn họ cực ít thương tổn tính mạng người.

Cứ việc nói, nếu là gặp được xuân, đối phương lại dung mạo xinh đẹp, có lẽ sẽ muốn thân thể đối phương, nhưng là dù cho làm, cũng là phi thường cẩn thận.

Nhưng mà Chu Tiểu Vũ sợ tình, lại náo ra nhận mệnh đến, để trong lòng bọn họ đều cực kỳ chấn kinh, chính là một lần kia sự tình, để bọn hắn lần thứ nhất ý thức được ban đầu người đến là yếu ớt như vậy.

Sau này, lại càng thêm cẩn thận rất nhiều, cần tham khảo mục tiêu người yêu tâm lý năng lực chịu đựng.

Mà bây giờ, đối phương đem cái tên này như thế ném một cái, dù cho người không ở nơi này, nhưng là Thiết lão tam y nguyên cảm giác được thân thể dần dần rét run.

Bọn họ hoàn toàn bị hù sợ.

Ta thao mệ ngươi, đối phương là muốn lật bàn cùng bọn hắn cùng chết a.

Bọn họ còn có án tại cục cảnh sát, cái tên này một vụ nổ đi ra, bọn họ nhất định phải tiến phòng giam mấy năm vài chục năm, đối phương nếu biết cái tên này, còn cầm cái tên này uy hiếp bọn họ, khẳng định như vậy biết cái tên này đại biểu ý tứ cùng ẩn chứa phân lượng.

Nhưng mà dù là như thế, đối phương y nguyên ném đi ra, đủ để chứng minh đối phương muốn lật bàn, cùng bọn hắn cùng chết đến.

Nếu là bình thường người, cùng chết Thiết lão tam đương nhiên không sợ, nhưng là, hiện tại hắn liền đối phương là ai, phía sau lớn bao nhiêu bối cảnh đều không có thăm dò rõ ràng, dưới loại tình huống này nếu là theo đối phương cùng chết, tám chín phần mười tiến phòng giam.

Đối phương rõ ràng đã chiếm tiên cơ, không e ngại bọn họ khiêu khích.

Hồi tưởng lại hai ngày trước, nhóm người mình qua mạng ra hắn Bảng Hiệu, nện hắn pha lê, liền giống như một cái tôm tép nhãi nhép đồng dạng nhảy lên nhảy xuống, đơn giản nhọc trí buồn cười.

Người ta ba chữ nện xuống đến, bọn họ trong nháy mắt có loại không tiếp nổi cảm giác.

Nguyên bản bọn họ còn chơi hảo hảo a!

Bọn họ còn dự định theo đối phương hạ hạ cờ, người tới ta đi đụng mấy lần lại nói đầu, nhưng mà ai biết, đối phương vừa lên đến cũng là lật bàn, căn bản liền không chơi với bọn hắn a.

Cái này mệ hắn liền buồn nôn.

Thực sự quá ác tâm.

"Hắn nói, muốn lão tam trưa mai đi gặp hắn một chút." La Xuân Hoa trầm giọng nói ra, sắc mặt cực kỳ nghiêm túc.

Thiết lão tam trong nháy mắt cảm giác mình tóc đều muốn nổ đứng lên.

Tuy nhiên hắn không có tóc.

Người ta gọi hắn đi gặp mặt làm cái gì?

Đương nhiên là ngả bài a.

Bằng không, đối phương sao lại để hắn tới?

Hồi tưởng lại, lần trước qua Thiên Mệnh Các thời điểm, đối phương từ vừa vào cửa bắt đầu liền đã thăm dò rõ ràng bọn họ mảnh, đồng thời chỉ ra chính mình có lao ngục tai ương, bất quá khi đó Thiết lão tam cho là hắn chẳng qua là hù chính mình, này sẽ nghĩ tới đối phương vậy mà đến thật a?

Nghiêm túc hồi tưởng lại, nhiệm vụ này còn là sự phụ mình an bài xuống.

Vâng.

Là sự phụ mình an bài.

Lúc này, Thiết lão tam trên mặt hốt nhiên nhưng hiện lên một tia cổ quái thần sắc, quay đầu nhìn xem ngồi ở bên cạnh Hà Đông Lâm.

Đối phương đối Giang Tương Phái rõ ràng quá quen thuộc, không chỉ có biết hắn, vẫn là biết Hà Đông Lâm, mà lại đối bọn hắn mảnh cực kỳ rõ ràng, nếu là không có người cáo tri, hắn căn bản không có khả năng như thế biết nhiều như vậy.

Mà lúc này đây, sự phụ bỗng nhiên an bài hắn bắt lấy cửa hàng này, cứ việc nói lý do đã không bình thường rõ ràng, nhưng là, bây giờ nhìn nhìn, thật sự là quá xảo hợp, rõ ràng cũng là một cái bẫy, một cái hố lớn chờ lấy hắn qua nhảy.

Bọn họ đám người này khẳng định có nội gián, mà lại là một cái quyền hạn không bình thường cao, đối bọn hắn cực kỳ hiểu biết nội gián.

Hiện tại Thiết lão tam không thể không nghĩ, có phải hay không phía trên có người nhìn hắn không thuận mắt, muốn làm hắn?

Đương nhiên, cái suy đoán này còn không có chứng thực, hần còn vô pháp nói như vậy đi ra, chỉ có thể tạm thời kìm nén tâm lý.

"Lão tam, ngươi muốn đi gặp hần sao? Lần này chỉ sợ là Hồng Môn Yến a." La Xuân Hoa nói ra, liếc nhìn mọi người liếc một chút, đề nghị: "Không bằng chúng ta đi đường? Một lần nữa thay hình đổi dạng qua."

"Đi đường? Chạy em gái ngươi đường a?" Thiết lão tam lạnh lùng nói, có chút nghiêng rằng nghiêng lợi nhìn chăm chăm La Xuân Hoa: "Chúng ta chạy thế nào đường? Chu Tiểu Vũ sự tình, vốn là xử lý không sạch sẽ."

Nếu là có khả năng, hần đương nhiên muốn đi đường, bất quá Thiết lão tam không xác định là, phía trên là có người hay không muốn làm hần?

Nếu là phía trên thật có người muốn làm hần, như vậy thì xem như chân trời góc biển, hần cũng chạy không, bởi vì người bề trên đối với hần quá hiểu biết, vợ hần, cha mẹ của hần đều biết.

Mà lại Chu Tiểu Vũ người này quá mẫn cảm, nếu là đối phương mở ra, Công An bộ môn vừa ra lệnh truy nã, như vậy bọn họ liền không có cái gì hi vọng.

Thay hình đổi dạng? Hiện tại khoa học kỹ thuật phát đạt như vậy, có thể thay đổi mấy cái đầu đổi mấy cái mặt? Chỉ cần chứng cứ vô cùng xác thực, như vậy bị bắt được là sớm muộn sự tình.

Lại nói, hiện tại bọn hần tại Hạ Hải Thị, cũng coi là một cái tai to mặt lớn nhân vật, căn bản liền chạy không.

Cho nên, Thiết lão tam ngừng lại, lập tức lạnh lùng nói: "Muốn đi gặp, liền xem như Long Đàm Hồ Huyết, ta cũng phải xông vào một lần."

Sau khi nói xong, hần lại cảm thấy biệt khuất không thôi, thực sự quá oan uổng, nếu là bình thường, hần Thiết lão tam cũng coi là nhân vật có tiếng tăm, nhìn mặt mà nói chuyện cực kỳ xuất sắc, người bình thường chỗ nào làm cho qua hần? Nhưng mà lần này, hần lại bị người từng bước chiếm tiện cơ.

"Lần này chỉ sợ là Hồng Môn Yến a!"

"Đối phương đã bóp lấy chúng ta bảy tấc."

"Đối phương cái gì đường đi? Điều tra rõ ràng sao?"

"Chỗ có manh mối đều biểu hiện, đối phương chẳng qua là một một đũa con nít, gia hỏa này rõ ràng cũng là giả heo ăn thịt hổ, bình thường bất hiện son bất lộ thủy, thế nhưng là chúng ta còn dẫn độn hướng phía hần đụng, cho người ta đưa. Bây giờ suy nghĩ một chút, đều cảm thấy mẹ hần cũng là một cái hổ lớn."

Thiết lão tam nghiêng rằng nghiêng lợi mắng, tức hần hần nhìn bọn hần chăm chăm, vừa giận mắng một tiếng: "Người ta chỉ là ba chữ a! Ba chữ a. Các ngươi có thể chống đỡ ba chữ này sao?"

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: 1 Internet đánh tan?

Mọi người không khỏi sắc mặt trì trệ.

Bọn họ cũng là đồng lõa, đương nhiên chống không nổi.

Có nhiều thứ một khi rơi vào cảnh sát trong tay, bọn họ ai cũng chạy không, chớ nhìn bọn họ cho là mình rất ngu ngốc, thối cho là mình là vạn năng, nhưng là trên thực tế nếu là gặp được một số chánh thức người tài ba, bọn họ chết cũng không biết chết như thế nào, huống chi bọn họ một chuyện này, sợ sẽ nhất là giấy nhảm tin.

Hiện tại không biết đối phương đến tột cùng biết bao nhiêu liên quan tới Chu Tiểu Vũ tin tức, năm đó bọn họ làm tay chân, không bình thường không

sạch sẽ, mấy năm trước ảnh chụp, còn rơi vào cảnh sát trong tay, nếu là một số tin tức trọng yếu đều tiết lộ. . .

Thiết lão tam cảm thấy, phải đi và vào, vô luận là Hồng Môn Yến vẫn là hấn, hấn đều phải đi xem một chút.

Nghĩ như vậy, hấn lại cảm thấy tóc nổ đứng lên.

Tuy nhiên hấn không có tóc, nhưng là vẫn cảm giác trong lòng núi lớn áp lực, một ngàn vạn thót con mẹ nguoi từ trong lòng không ngừng bồn đăng mà qua.

Quá mẹ hấn im lặng.

Chính khi bọn hấn muốn nói chuyện, nhưng mà lúc này, bên ngoài bỗng nhiên có một người trẻ tuổi đẩy cửa đi tới, tại Thiết lão tam bên tai nhẹ nhàng địa nói vài lời.

Thiết lão tam sững sờ, lập tức ngẩng đầu nhìn người tuổi trẻ kia: "Thật?"

"Ừm!" Người tuổi trẻ kia gật đầu nói: "Ta nhìn thấy hấn quá khứ."

"Tốt!" Thiết lão tam nhất thời kinh hỉ, bỗng nhiên vỗ vỗ bắp đùi, nhảy dựng lên.

"Làm sao?" La Xuân Hoa hỏi.

Thiết lão tam lập tức đối lấy bọn hấn kích động nói: "Vừa mới lão ngu bên kia truyền đến tin tức, tiểu tử kia tựa hồ là tham gia một cái tụ hội qua, ngay tại hạ biển rộng lớn học bên kia."

"Ồ? Tụ hội?" La Xuân Hoa cùng La Lăng hai người sững sờ, nhất thời đại hỉ.

Thiết lão tam gật đầu nói: "Không tệ!"

Thần sắc âm lãnh phun ra hai chữ, tiếp lấy lại lạnh lùng nói: "Ta vừa mới còn đang suy nghĩ làm sao thăm dò rõ ràng đối phương mạnh đâu? Không nghĩ tới, tiểu tử này lại vào lúc này có động tác. Ha ha, trách không được dự định ngày mai cho ta bày Hồng Môn Yến, hấn khẳng định muốn đi theo đội gặp mặt qua. Tiểu tử này, khả năng cũng là một một đứa con nít, chánh thức lợi hại, là sau lưng của hấn người."

"Không tệ!"

"Ta cũng cảm thấy, không bằng chúng ta tìm mấy người quá khứ, cùng bọn hấn va vào, nếu là có khả năng, một mẻ hốt gọn!" La Lăng cũng một mặt vui mừng nói.

Thiết lão tam nghe vậy, bỗng nhiên một bàn tay hướng phía La Lăng đập tới qua, nổi giận mắng: "Một mẻ hốt gọn? Một mẻ hốt gọn mẹ nguoi a! Nguoi biết đối phương có cái gì bài sao? Vẫn là nói nguoi muốn muốn tìm chết?"

La Lăng trở tay không kịp, vội vàng ngược lại đi sang một bên.

Nói lên vấn đề này, hấn nhất thời giận không chỗ phát tiết, hai năm trước, hấn sở dĩ đụng Chu Tiểu Vũ, cũng là bởi vì La Lăng tiểu tử này đề nghị.

Nếu không phải tiểu tử này mọc ra một bộ mặt trắng nhỏ gương mặt, trời sinh có thể hấp dẫn một số tiểu cô nương hảo cảm, hấn làm sao lại dây vào người ta tiểu cô nương?

Kết quả tiền không có lấy đến bao nhiêu, ngược lại gây một thân tao.

Chơi hấn nhóm nghề này, sợ sẽ nhất là làm ra nhận mệnh.

Trên thực tế xã hội hiện đại vô luận làm này một hàng, sợ nhất đều là xảy ra án mạng, bởi vì mạng người quan trọng, chỉ cần xảy ra án mạng đến, cảnh sát nhất định sẽ tra được.

La Xuân Hoa cũng bất mãn La Lăng nói ra: "Một mẻ hốt gọn xác thực không được, bất quá, chúng ta lại có thể trước kiểm tra đối phương mạnh, nhìn một chút đối phương đến tốt cùng thần thánh phương nào."

Thiết lão tam gật gật đầu, sắc mặt dữ tợn nói ra: "Thông tri lão ngu bên kia, chúng ta lập tức quá khứ."

Vô luận như thế nào, biết người biết ta, tài năng trăm chiến không thua, lần này đối phương cho bọn hấn áp lực quá lớn, nhất định phải tự mình đi qua nhìn một chút mới được.

Hấn sợ nhất là, đối phương là người bề trên.

Nếu là phía trên thực sự có người nhìn hấn không thuận mắt, muốn làm hấn. . . Thiết lão tam cảm thấy, chính mình đến sớm bàn giao sau đó sự tình.

Mấy người cấp tốc đi ra ngoài.

Mà La Lăng làm theo che miệng, lặng yên không gặng âm thanh theo tại bọn họ phía sau, ngẫu nhiên nhìn về phía Thiết lão tam thời điểm, trong mắt không khỏi toát ra một tia ngoan độc.

Cái này bàn tay,

Thật là đau.

Ngay tại Thiết lão tam bắt đầu hành động đồng thời, Trầm Độ bên kia cũng đã bắt đầu đi ra ngoài.

Trầm Độ trước kia ở trường học thời điểm, thuộc về bằng hữu tương đối nhiều cái loại người này, vô luận là nam sinh cùng nữ sinh, đều cùng hần quan hệ không tệ, còn có mấy cái đáng tin hảo hữu, tỷ như trước kia cùng túc xá Vạn Hòe, Triệu Nam chờ một chút, cơ hồ không nói chuyện không nói.

Cho nên, từ đi vào trường học về sau, thỉnh thoảng còn có thể gặp được mấy cái nhận biết học đệ học muội.

Cùng bọn hần chào hỏi một tiếng, sau đó hướng phía hẹn trước vị trí đi đến, Vạn Hòe nói hẹn trước là KTV bên kia, hần tương đối quen thuộc, rất dễ dàng tìm đúng chỗ đưa.

Nhưng mà vừa mới đi tới, đằng sau vừa mới dưới Taxi, đằng sau xuất hiện một cái có chút thanh thúy thanh âm "Trầm Độ?"

Trầm Độ nhìn lại, nhìn thấy một trương có chút xinh đẹp khuôn mặt, thế là cười nói: "Úc, Đông Linh, đã lâu không gặp!"

Lưu Đông Linh là Trầm Độ Đại Học thời kỳ có chút nói chuyện rất là hợp ý một cái đồng học, chỉ gặp lúc này nàng ăn mặc một bộ màu vàng nhạt Váy, Giày cao gót, còn đeo kính đen, cách ăn mặc không bình thường thời thượng, cùng trong trường học thời điểm hoàn toàn khác biệt, nếu là tương đối quen thuộc, có lẽ Trầm Độ căn bản cũng không nhận ra nàng tới.

"Đúng vậy a, đã lâu không gặp." Lưu Đông Linh cười nói, đưa tay xuống lần nữa kính râm "Người thì sao? Bây giờ còn đang bày hàng vỉa hè sao?"

Trầm Độ cười nói: "Đã sớm không lay động. Gần nhất mở tiệm, làm điểm tiêu sinh ý!"

"Ồ? Chính người lập nghiệp?" Lưu Đông Linh giật mình.

Trầm Độ cười cười: "Vốn nhỏ sinh ý a. Này tính là gì lập nghiệp a? Ngược lại là người, nghe nói tiến top 500, hăm mộ chết người a?"

Lưu Đông Linh cười ha ha: "Hăm mộ cái rắm a, rất bận rộn. Từ khi tiến công ty, liền không có một ngày nhàn qua, người có muốn hay không tới, ta giúp người giới thiệu một chút!"

Trầm Độ tiếp tục lắc đầu, cười nhạt nói: "Ta vẫn là quên đi, ta không phải người, không thích những cái kia khuôn sáo, đoán chừng ăn không vô chén cơm kia!"

Lưu Đông Linh không khỏi lại cười rộ lên: "Người a người, hiện tại vẫn là không chịu thua. Đúng, ta chợt nghe một sự kiện, người theo Sơ Hạ —— "

Nàng đón đến, không có nói tiếp, thần sắc giống như cười mà không phải cười nhìn qua hần, mang theo hẹp gấp rút.

"Hai người các người đến tốt cùng thành không?"

Trầm Độ im lặng, lắc đầu cười nói: "Lời này của người, nếu để cho nàng nghe, nàng khẳng định đến gõ người một cái đầu không thể. Chúng ta là quan hệ như thế nào, người còn không rõ ràng lắm sao?"

Ai biết Lưu Đông Linh nghe vậy, không khỏi cười một tiếng nói ra: "Ta không rõ ràng, người cũng đừng vu oan ta à. Bất quá Sơ Hạ khả năng xác thực không nghĩ phương diện này sự tình. Nếu là người đề cập với nàng, nàng xác định vững chắc hội trở mặt với người không thể."

"Đúng rồi!" Trầm Độ cười nói: "Người quả nhiên vẫn là coi nàng."

Nữ sinh này trước kia theo Đường Sơ Hạ là cùng túc xá, cảm tình rất không tệ.

Lưu Đông Linh lại lắc đầu cười nói: "Không phải ta coi nàng, mà là ta coi nàng nhà. Nghe nói, nàng muốn chính mình mở một công ty, khi một người phụ nữ mạnh mẽ, một đoạn thời gian trước nàng gọi ta tới cùng với nàng hùn vốn, ta không có đi. Nàng hần là cũng kêu lên người."

Trầm Độ sững sờ: "Chính nàng mở công ty? Lúc nào sự tình a?"

"Làm sao? Nàng không cùng người nói?" Lưu Đông Linh nhìn qua hần, thần sắc giống như cười mà không phải cười.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: chấn nhiếp 1 mưu người

Trảm Độ lắc đầu, Đường Sơ Hạ cơ hồ từ trước tới giờ không cùng hắn bàn công việc phía trên sự tình, hắn cũng không có tại việc khác dấu vết trong thế nhìn thấy những chuyện này.

Hai người tuy nhiên ngẫu nhiên cùng một chỗ chơi, ăn cơm uống rượu loại hình, nhưng trên thực tế, sinh hoạt cá nhân không can thiệp chuyện của nhau, Đường Sơ Hạ tựa hồ cũng không bình thường hưởng thụ loại trạng thái này.

"Khả năng này ngươi là một người nam nhân, nàng không có ý tứ mời ngươi!" Lư Đông Linh cười nói: "Nàng muốn làm là đồ trang điểm, nghe nói đã có cách điều chế, chờ tại Hằng Đại tích lũy một ít công việc kinh nghiệm cùng thương nghiệp quy tắc về sau, nàng liền ra tới tự mình làm."

Trảm Độ đón đến, không khỏi cười nói: "Như thế không bình thường phù hợp nàng tính cách."

Lư Đông Linh cảm thán một tiếng: "Lập nghiệp ta cũng muốn a, đáng tiếc chỉ có thể tưởng tượng."

Thử hỏi một chút, này người sinh viên đại học tốt nghiệp thời điểm không có lập nghiệp mộng? Không có nghĩ qua chính mình mở công ty? Đường Sơ Hạ nghĩ như vậy, cũng không bình thường bình thường.

Bất quá, cái này không liên quan hắn tình, Đường Sơ Hạ không cùng hắn nói, chỉ sợ cũng là gặp hắn không giúp đỡ được cái gì.

Hai người phiếm vài câu, liền hướng phía dự định vị trí đi đến, Lư Đông Linh tính cách không tệ, so sánh tùy tiện, giảng nghĩa khí, cùng bọn hắn là cùng một loại người, cho nên cảm tình cũng được cho phi thường tốt.

Tìm phục vụ viên hỏi một chút, rất nhanh liền tìm tới KTV 305 gian phòng, nghe nói là một phòng ăn lớn, có thể dung hạ được bốn mươi, năm mươi người.

Trảm Độ đẩy cửa ra đi vào, bên trong quả nhiên không bình thường náo nhiệt, rất nhiều người đều đang hát, uống rượu, chơi xúc xắc, gặp có người tiến đến, mọi người vô ý thức hướng phía cửa nhìn lại, nhìn thấy là hắn về sau, mấy cái cái thanh âm lập tức cười rộ lên.

"Ha-Ha, Trảm Độ!"

"Chúng ta hàng vỉa hè vương đến!"

"Trảm Độ, Lư Đông Linh, đã lâu không gặp!"

Trảm Độ hướng phía bên trong liếc nhìn liếc một chút, nhìn thấy đều là quen thuộc gương mặt, Vạn Hòa đứng đang ngồi ở bên trong một điểm, tiểu tử này ăn mặc một bộ áo sơ mi trắng, cách ăn mặc cực kỳ chính thức, đang ngồi ở một đồng nữ sinh trung gian chơi, đám người này bên trong, là thuộc thanh âm hắn lớn nhất.

Còn có một cái là Triệu Nam, gặp hắn đến về sau, lập tức đứng lên nói: "Trảm Độ, đến bên này."

Người này so Trảm Độ cao hơn nửa cái đầu, vóc người cao lớn, cực kỳ cường tráng, trước kia cùng hắn cùng túc xá, cảm tình so với người bình thường phải tốt hơn nhiều.

Mồ hôi, gia hỏa này trước kia vô luận là viết luận văn vẫn là làm bài tập, đều là chép hắn, nghe nói trong nhà hắn là làm quan, tốt nghiệp về sau, liền sở cảnh sát công tác, hiện tại cũng không biết lẫn lộn thế nào?

Trảm Độ ngẩng lên, cùng hắn đồng học chào hỏi một tiếng, liền đi qua.

Đến gần một điểm, hắn mới phát hiện nguyên lai Đường Sơ Hạ cũng sớm đã đến, lúc này nàng chính cùng một người nữ sinh ngồi tại một cái nơi hẻo lánh không biết đang nói chuyện gì, gặp hắn quá khứ về sau, ngẩng đầu có liếc nhìn hắn, sau đó không để ý tới hắn, tiếp tục theo một cái khác nữ sinh nói chuyện phiếm.

Đồng học bên trong, không thiếu đối nàng có hảo cảm người, nhưng là dù sao đã đồng học mấy năm, mọi người có bao nhiêu cân lượng, nói chung đều đã thăm dò rõ ràng, nữ nhân này có đôi khi lạnh lùng như băng, đặc biệt là người lâu dài, trên cơ bản không làm sao nói, cho nên phần lớn người cũng

không dám đụng vào cái này rùi ro.

Vô luận như thế nào, tuyệt đại bộ phận người đều vẫn là cần sĩ diện, dù sao nhiều năm như vậy sách, bọn họ sớm đều đã là người trưởng thành, cân nhắc cùng ý nghĩ đã xu hướng tại lý trí, nhiều người hơn cũng sẽ không tại trên một thân cây treo cổ, trừ phi là não tử không bình thường.

"Trầm Độ, không cho chúng ta hát một bài nghe sao?" Lúc này, Lưu Đông Linh thanh âm nhớ tới cười nói.

"Đúng a, Trầm Độ, thật lâu không có nghe người ca hát, hát một bài thôi!" Một cái khác nữ sinh cũng cười rộ lên, nàng gọi Dương Thu lệ, cũng coi là tương đối quen thuộc nữ sinh, ưa thích nói đùa.

Trầm Độ cười nói: "Triệu Nam không phải đang hát sao? Hắn hát liền tốt, ta thanh âm nếu là ca hát, đoán chừng cũng là gào khóc thảm thiết, chán nhiếp một mư người!"

Vạn Hòe lại cười nói: "Triệu Nam đều hát mười mấy thủ, người qua đây muộn như vậy, còn không ca hát, vậy liền không thể nào nói nổi ờ. Tới tới tới, ta cùng người hát một bài!"

Trầm Độ lập tức khoát tay cười nói: "Miễn! Người một cái móc chân đại hán cùng ta hát cái gì ca a? Muốn hát,

Ta cũng phải tìm một cái muội tử cùng ta hát."

"Ha-Ha, ta liền biết người người này trọng sắc khinh hữu!" Vạn Hòe lập tức cười rộ lên.

Triệu Nam cũng cười nói: "Muốn hát, đến như vậy muộn, còn không ca hát, thật không thể nào nói nổi. Tới tới tới, mọi người đứng lên, hoan nghênh chúng ta hàng via hề vương ca hát."

"Trầm Độ, đến một bài."

"Đến một bài, đến một bài!"

Trầm Độ trong lòng không khỏi không còn gì để nói, thực, có đôi khi hắn cảm thấy, cuộc đời mình vẫn là bận bịu không tẻ, tỷ như gặp được mấy cái hợp tính bạn bè không tốt, có thể chơi, vui vẻ thời điểm, so sánh điên, so sánh vui vẻ, hoặc có lẽ là bởi thành tích tương đối tốt, trước kia sách thời điểm cũng so sánh nghiêm túc nguyên nhân, cho nên hắn tại một số nữ đồng học bên trong xem như so sánh có uy vọng.

Ngẩng lại, hắn liền không có trì hoãn, cười nói: "OK. Không phải liền là ca hát sao? Nữ sinh kia nguyện ý cùng ta hát? Đến!"

"Ha-Ha, sáng khoái! Ta đến!" Lưu Đông Linh lập tức cười nói.

Trầm Độ liếc nhìn nàng một cái, cười cười nói: "Đông Linh, ta vẫn là không cùng người hát, tính có người tìm ta phiền phức. Thu Lệ, chúng ta tới!"

"Người tìm ta a? Được a!" Dương Thu lệ liếc dưới Lưu Đông Linh liếc một chút, cười ha ha đứng lên, cũng không có nhiều lời, tiếp lời ổng.

Lưu Đông Linh bạn trai cũ là Triệu Nam, nếu là cùng với Trầm Độ ca hát, không khỏi sẽ có chút xấu hổ, cho nên không hát cho thỏa đáng.

Về phần Dương Thu lệ, mò hôi, Trầm Độ cũng tương đối quen thuộc.

"Người cái tên này, vậy mà ghét bỏ ta!" Lưu Đông Linh có chút khó chịu liếc nhìn hắn một cái, cười cười, cũng không có nhiều lời, ngồi trở lại trên ghế sa lon.

Trầm Độ không thể nào ưa thích ca hát, bình thường cũng không thể nào hát, đương nhiên, sự đảo lăm đầu, rống hai câu vẫn là có thể.

Cùng Dương Thu lệ Hợp Xướng xong một ca khúc, trong phòng càng thêm náo nhiệt đứng lên, ca hát ca hát, uống rượu uống rượu, chơi xúc xắc chơi xúc xắc, khiêu vũ khiêu vũ, lúc đầu mọi người cũng là tới chơi, cho nên Trầm Độ dứt khoát cũng buông ra, thật vui vẻ chơi một lần.

Gần nhất hắn kiểm lời không ít tiền, cũng tạm thời không cần vì cuộc sống lo lắng, không có cái gì không tốt.

"Trầm Độ, tới tới tới, uống rượu!" Lưu Đông Linh có chút hào sảng, bưng lên Bìa liền hướng phía hắn trong chén ngược lại.

Trầm Độ cười nói: "Người đừng uống say. Người nếu là uống say, ta cũng không nhắc người trở về."

"Ha-Ha, không cần người quản, sẽ có người tới tiếp ta!" Lưu Đông Linh cười nói, lại đưa tay chỉ bên cạnh Triệu Nam mắng: "Triệu Nam a, người cái này tên khôn kiếp, gạt ta hai năm cảm tình, hôm nay ta nếu là không đem người uống gục, ta liền không họ Lưu."

Triệu Nam có chút im lặng, vội vàng nói: "Đông Linh, người vẫn là đừng uống. Trầm Độ nói đúng, chờ một lúc chỉ sợ không ai nhắc người!"

"Qua đại gia người, ta liền xem như bỏ lại qua cũng không cần người đỡ!" Lưu Đông Linh cười ha ha một tiếng, đã có chút men say, lại đối Trầm Độ nói ra: "Nói tới nói lui, toàn bộ lớp học, vẫn cảm thấy Trầm Độ người tốt nhất. Ta lúc đầu vì cái gì liền mất mù đâu?"

Trầm Độ gặp này, không khỏi cảm thấy khôi hài, Lưu Đông Linh tính cách tuy nhiên có điểm giống nam hài tử, tùy tiện, chơi đến mờ, hiện tại như vậy

nói, cũng chẳng qua là chọc tức một chút Triệu Nam thôi, Trầm Độ tự nhiên không có hấn ý nghĩ.

Bọn họ chơi tuy nhiên cũng chơi, nhưng là giữa bạn học chung lớp cảm tình, vẫn là vô cùng chân thành tha thiết, theo hấn biết, Triệu Nam có lẽ vẫn là thật thích Lưu Đồng Linh.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๓

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Thằng nhóc ngốc nghếch?

Một bên chơi xúc xắc một bên trò chuyện, đàm trường học, đàm trước kia sự tình, lại bàn công việc, đàm xã hội bây giờ, hiện tại tất cả mọi người là năm thứ tư đại học thực tập kỳ ở giữa, còn không có chính thức cầm bằng tốt nghiệp, bất quá đại bộ phận đồng học đều đã tìm được việc làm.

Mặc dù nói có ít người tìm việc làm rất tốt, có tương đối kém, nói ra cũng có chút huyền diệu ý tứ, nhưng là nghe, đại bộ phận đều là chúc phúc.

Giữa người và người ở chung, có đôi khi rất đơn giản, đơn giản cũng là người cho người ta tôn trọng, người ta cũng cho người tôn trọng a.

Trầm Độ đến cũng được, chơi tương đối đơn giản, Vạn Hòe gia hòa này, liền có chút tâm địa gian xảo, gia hòa này nhà ngay tại Hạ Hải Thị, lớn lên tương đối tuấn, trong nhà lại có tiền, thường xuyên ưa thích hưởng nữ hài tử trung gian chui, bởi vì biết ăn nói, cho nên không bình thường lấy nữ hài tử ưa thích.

Trầm Độ nhìn, cũng không khỏi lắc đầu, gia hòa này tại thời đại học chỉ ít giao ba cái bạn gái, còn toàn đều không phải là bạn học cùng lớp.

"Trầm Độ, đến, hát một bài."

Chính đang chơi, lúc này, một cái khác thanh âm quen thuộc xuất hiện.

Trầm Độ sững sờ, ngẩng đầu nhìn lại, lập tức nhìn thấy một trương thanh mặt lạnh, lại là Đường Sơ Hạ.

Nhưng mà nàng câu nói này xuất hiện, nguyên bản náo nhiệt gian phòng bỗng nhiên trong nháy mắt Nhất Thanh, đột nhiên liền trở nên yên tĩnh, cơ hồ tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn bọn họ, ánh mắt dò dẫm.

Cả phòng, phảng phất trong nháy mắt trở nên tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, bầu không khí nhất thời trở nên cực kỳ quỷ dị.

Trầm Độ kinh ngạc, hỏi: "Người không phải là cho tới nay không ca hát sao?"

"Đến!"

Đường Sơ Hạ căn bản không nói nhiều với hấn, trực tiếp cầm lấy một cái Microphone kín đáo đưa cho hấn.

Giảng đạo lý.

Nàng thế nhưng là từ trước tới giờ không ca hát a.

Cho nên, Trầm Độ mới vừa rồi không có mời nàng.

Tuy nhiên trước kia tụ hội thời điểm, nàng cũng sẽ thường xuyên tham gia, như là bằng hữu nhiều, hứng thú đứng lên, nàng cũng biết uống rượu, nhưng là nàng thật không ca hát.

Trước kia có người bảo nàng qua hát, nàng trên cơ bản đều là cự tuyệt, đồng học nhiều năm như vậy, không chỉ là Trầm Độ, hấn đồng học chỉ sợ đều chưa từng nghe qua nàng ca hát.

Bởi vì lớn lên tương đối xinh đẹp, muốn đáng người có đáng người, muốn khuôn mặt có khuôn mặt, lại thêm khí chất thanh lãnh cao quý, Gia Thất tương đối tốt, cho nên, nàng tại lớp học ở trong có chút làm người khác chú ý, bây giờ nghe nói nàng muốn ca hát, không ít người cũng không khỏi có chút trợn

mắt hốc mồm

Đặc biệt là Vạn Hòe gia hòa này, nhìn xem Đường Sơ Hạ, lại quay đầu nhìn sang Trầm Độ, khoe miệng không khỏi vạch ra một tia mập mờ cùng hẹp gấp rút.

Có quý mới tin, hai người bọn họ không có vấn đề đây.

Trầm Độ cũng không có cự tuyệt, không phải liền là hát một bài nha, có cái gì tốt cự tuyệt? Liền hỏi: "Có thể a, người muốn hát này một bài?"

"Tùy tiện!"

Nàng đi đến bên cạnh một cái chỗ trống ngồi xuống.

Trầm Độ nghe vậy không khỏi dờ khóc dờ cười, tùy tiện? Hóa ra người cái gì đều có thể hát a? Ngẫm lại, ném thử điểm một bài nói: "Thằng nhóc ngốc nghếch?"

Ân, cái này thử nàng nhất định nghe qua.

Quả nhiên, Đường Sơ Hạ liếc nhìn hần một cái, bình tĩnh nói: "Có thể."

Trầm Độ lúc đó khách khí với nàng a? Lập tức điểm liền hát lên, sau đó vừa mới hát xong đoạn thứ nhất, hần lập tức liền biết nàng vì cái gì xưa nay không ca hát.

Không chỉ có chỉ là Trầm Độ, hần đồng học cũng trong nháy mắt mở to hai mắt, khó có thể tin nhìn lấy Đường Sơ Hạ, lộ ra giống như giống như gặp quý biểu lộ.

Đậu đen rau muống.

Nha đầu này căn bản sẽ không ca hát a.

Nguyên bản Trầm Độ nghĩ đến, nàng thanh âm rất êm tai, ca hát hần là thật là dễ nghe, nhưng mà kết quả cuồng hòng vừa mở, cũng không biết có phải hay không là không biết hát vẫn là hần, vậy mà chạy điều chạy như thế hoàn toàn.

Một đoạn Ca Từ mười cái chữ, vậy mà một chữ đều không có đối đầu, dùng một câu chuyện cũ kể chính là, người khác ca hát đòi tiền, nàng ca hát muốn mạng.

Trầm Độ không khỏi cảm khái, trời xanh quả nhiên là công bình, không ai có thể thập toàn thập mỹ, cũng trách không được nàng Nhân Vật Tạp bên trong căn bản liền vô dụng biểu hiện ca hát kỹ năng này tuyển hạng, hóa ra là liền mười vị trí đầu đều không chen vào được.

Đường Sơ Hạ tựa hồ cũng cảm giác được người chung quanh dị dạng, thần sắc có chút cứng nhắc, bất quá, nàng vẫn là nhìn chăm chăm màn hình lớn, giả vờ giả vịt đem ca xướng xong, cứ việc thanh âm ép có chút thấp, cứ việc thật giống như tại niệm kinh đồng, nhưng là chỉ ít —— nàng còn tại hát a.

Chỉ tiếc KTV bên trong ánh đèn quá mờ, thấy không rõ lắm sắc mặt nàng.

Trầm Độ đương nhiên sẽ không nói cái gì, trước tiên đem ca xướng xong lại nói, ngược lại là người khác, đầu tiên là yên tĩnh, tràng diện tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, sau đó bỗng nhiên lại âm ỉ lên, mọi người lại bắt đầu giả vờ giả vịt chơi xúc xắc nói đùa, bầu không khí trong nháy mắt trở nên quý dị rất nhiều.

Tốt a.

Mọi người xác thực đều không có ý tứ nói cái gì, vì chiếu cố mặt mũi, nhưng là, bọn họ thỉnh thoảng quay đầu liếc Đường Sơ Hạ liếc một chút, ánh mắt liền lộ ra không bình thường quý dị, không ít người chỉ sợ cũng không nghĩ tới, nàng ca hát lại là cái dạng này.

Một ca khúc mấy phút, rất nhanh liền hát xong, Đường Sơ Hạ yên lặng đem lời ống để lên bàn, bình tĩnh địa liếc Trầm Độ liếc một chút, sau đó liền hướng phía một cái khác chỗ ngồi đi đến.

Trầm Độ không khỏi mỉm cười.

Chờ một lúc về sau, mấy cái phục vụ viên đi tới, bưng tới một số nước trà cùng đồ ăn vặt.

Mọi người tiếp theo, liền bắt đầu chơi.

Mọi người ở đây bắt đầu chơi đồng thời, tại KTV gian phòng một bên khác, Thiết lão tam, La Xuân Hoa cùng Hà Đông Lâm mấy người, chính ngồi xổm ở một căn phòng khác bên trong uống chút rượu, một cái phục vụ viên đẩy cửa ra đi tới, đối Thiết lão tam nói ra: "Hần ở bên trong."

Thiết lão tam ánh mắt phát lạnh, không nói gì.

Bên cạnh La Xuân Hoa nói ra: "Chúng ta đi gặp một lần hần."

Thiết lão tam cau mày liếc nhìn hắn một cái, quay đầu nhìn người bán hàng kia cách ăn mặc người trẻ tuổi hỏi: "Bọn họ có bao nhiêu người?"

Người trẻ tuổi nói ra: "Trung đối nhiều, chỉ ít có hai ba mươi người ở bên trong. "

"Mẹ!"

Nghe được cái này, Thiết lão tam, La Xuân Hoa, La Lăng chờ một chút đều trong nháy mắt sắc mặt trì trệ, đặc biệt là Thiết lão tam, cơ hồ muốn chửi ầm lên đứng lên.

"Ta vừa mới còn chứng kiến một người, lão tam người hắn là nhận biết." Nói, người bán hàng kia lấy điện thoại di động ra mở ra, bên trong xuất hiện một trương có chút tối tăm ảnh chụp: "Vừa mới ta tra một chút, Đường Minh đường phố sở cảnh sát, gọi Triệu Nam, nhìn cùng hắn quan hệ không tệ."

"Ngọa tào!" La Xuân Hoa mắng một tiếng.

Thiết lão tam ánh mắt càng sắc bén, lạnh lùng nói: "Hắn quả nhiên có phương pháp. Hai ba mươi người? Ha ha? Bọn họ đoán chừng là muốn đem chúng ta giết hết bên trong. Lại còn gọi cảnh sát tới. Ta thao mẹ hắn."

Hắn có chút tức hờn hển, mãnh liệt địa đem chén rượu trong tay, hướng phía cái bàn đập tới.

"Dựa theo loại tình huống này, ngày mai chỉ sợ không thể thiện a." La Xuân Hoa cũng nói, sắc mặt nghiêm túc vô cùng.

Thiết lão tam ánh mắt lấp lóe một chút, chính muốn nói cái gì, nhưng là lúc này, phục vụ viên kia cách ăn mặc người trẻ tuổi chợt còn nói thêm: "Bất quá, nhìn giống như cũng là hợp lớp, người bên trong đều rất trẻ trung."

"Ồ?" Thiết lão tam nghe vậy khẽ giật mình, ngẩng đầu nhìn hắn.

Phục vụ viên cách ăn mặc người trẻ tuổi gật gật đầu, nghiêm túc nói: "Còn có không ít nữ hài tử ở bên trong. Không hề giống là nào đó một số đội."

"Vâng, đúng là một trận hợp lớp."

"Nếu như là dạng này, lão tam chúng ta không bằng. . ."

"Thực, ta đề nghị các người vẫn là an ổn một điểm cho thỏa đáng."

"An ổn?" Mọi người nghe được một cái lạ lẫm thanh âm, không khỏi sững sờ, lập tức quay đầu: "Ngọa tào, ai vậy?"

Song khi bọn họ nhìn thấy một trương có chút quen thuộc gương mặt thời điểm, hơi hơi sững sờ một chút, vội vàng cấp tốc lui lại mấy bước, trong nháy mắt quá sợ hãi.

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Lần này xác định vững chắc

Đặc biệt là Thiết lão tam, cấp tốc từ trên ghế salon đứng lên, nhìn chăm chú cửa, khó có thể tin.

Trong một chớp mắt, cả phòng nhất thời cứng đờ, trở nên tiếng kim roi cũng có thể nghe được, mọi người liếc nhau, không khỏi hai mắt nhìn nhau, từng ngụm từng ngụm thở lấy.

Gian phòng bên trong bầu không khí, trong nháy mắt kiểm chế.

"Vừa mới ta theo người khác thảo luận một chút, vấn đề này phải nên làm như thế nào, nhưng là bỗng nhiên lại cảm thấy, vấn đề này có chút đặc thù, cho nên tạm thời liền muốn cùng các người gặp mặt một lần. Nếu là không có người cho ta biết, ta ngược lại thật ra không nghĩ tới các người vậy mà tìm tới

noi này đến!"

Trầm Độ hơi cười cợt, nghiêng ngang đi tới, ngồi ở bên cạnh trên ghế sa lon, cười híp mắt nhìn chằm chằm Thiết lão tam.

"Huynh đệ thân thiết, ngươi thời vận không đủ a."

Thiết lão tam trên mặt toát ra giống như gặp quỷ biểu lộ, lạnh lùng theo dõi hắn, thần sắc có chút dữ tợn: "Ngươi. . . Ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

Trầm Độ nghe vậy, lắc đầu cười nhạt cười: "Muốn làm gì? Ta muốn thay người còn một cái công đạo, còn thể gian người một cái công đạo, còn Chu Tiểu Vũ một cái công đạo. Mà cái này công đạo, là các ngươi thiếu. Nhớ kỹ, ngày mai nhất định phải tới ta cửa hàng một chuyến, ta phải thật tốt cùng các ngươi nói một chút."

Thiết lão tam ánh mắt trong nháy mắt trở nên sắc bén vô cùng.

Trầm Độ lại bình tĩnh theo dõi hắn, lạnh lùng nói: "Chớ cùng ta giở trò, các ngươi chơi không lại ta. Chu Tiểu Vũ, Lý Cầm, Từ Hiểu Hà, các ngươi thiếu nợ thực sự quá nhiều."

Thiết lão tam bọn người瑟瑟, trong nháy mắt kinh hãi.

"Đừng, đừng cứ mãi nghĩ đến đi đường, các ngươi chạy không, tin tưởng ta, các ngươi tuyệt đối chạy không!" Trầm Độ tiếp tục nói: "Nếu không tin lời nói, ta sẽ nói cho các ngươi biết một cái tên, các ngươi liền biết các ngươi vì cái gì chạy không? Các ngươi có muốn biết hay không?"

Ta con mẹ ngươi.

Nhìn thấy trương này cười tủm tỉm mặt, Thiết lão tam nhất thời muốn một bàn tay đập tới qua, muốn biết? Muốn biết em gái ngươi a?

Thế nhưng là hắn không dám phiền a.

Mặc dù đối phương là tự mình một người tới, nhưng là ai biết đối phương đang tính toán cái gì? Mà lại, tại căn phòng cách vách, còn có mấy chục người đang chờ đâu, ai biết có hay không hắn chớ sẵn ở bên trong?

Đối phương đã dám đơn thương độc mã tới, không có khả năng không có chuẩn bị, mặt khác, trọng yếu nhất là, mấy cái này tên. . . Thiết lão tam bỗng nhiên biết, hắn vì cái gì đã tính trước.

Nói đúng ra, Chu Tiểu Vũ chuyện này, còn không tính là đặc biệt lớn đại sự, nếu là hắn động sử dụng thủ đoạn, trốn tới mấy năm không có vấn đề, nói không chừng mấy năm về sau, danh tiếng lại qua đây?

Nhưng là Lý Cầm, Từ Hiểu Hà hai cái danh tự này, một khi bị người ta biết, có người xuất thủ sợ rằng sẽ giết chết bọn họ, là, là chánh thức hội giết chết bọn họ, không là đơn thuần đóng chặt phòng, mấy cái này tên tuy nhiên đại biểu hàn ý, cũng không phạm pháp, nhưng là thân phận các nàng đặc thù, toàn bộ đều là Quan to Quyền quý, ừng có quyền thế, nếu là sự tình bại lộ, muốn giết chết bọn họ lại cực kỳ đơn giản.

"Trầm huynh đệ. . ."

"Chớ cùng ta lôi kéo làm quen, vô dụng!" Trầm Độ lắc đầu thân nhiên nói: "Nhớ kỹ, ngày mai mười hai giờ trưa, ta nếu là nhận không ra người, các ngươi nhìn lấy xử lý."

Sau khi nói xong, không có trong phòng dừng lại, trực tiếp đứng dậy hướng phía bên ngoài đi đến.

Trong nháy mắt, trong phòng liền lại khôi phục yên tĩnh.

Trở nên tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Thiết lão tam, Hà Đông Lâm, La Xuân Hoa cùng La Lăng bọn người, đều không nói gì, liếc mắt nhìn nhau, hai mắt nhìn nhau, sắc mặt hắc đáng sợ.

Nói thật, làm bọn họ nghề này, thuộc về thường tại bờ sông rồi đi, này có khả năng không ướt giày? Bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều đã từng nghĩ tới, tự mình làm sự tình bại lộ, kết quả được đưa vào cục cảnh sát, chỉ là không có nghĩ đến, sự tình hội đến như vậy nhanh.

Đối phương căn bản liền không sợ bọn họ.

Nếu là bình thường đối đối bình, lẫn nhau đều có nhược điểm, cho dù là náo, cũng náo không ra bao lớn sóng, nhiều nhất là ngươi lừa ta một chút, ta hồ ngươi một chút, rất ít nháo đến Tư Pháp bên kia, song lần này không phục, nhưng là hoặc nhiều hoặc ít, đều biết chắc dữ nhiều lành ít.

Nói thật, đem so sánh tiền cục cảnh sát mấy năm vài chục năm, Thiết lão tam cùng La Xuân Hoa bọn người, càng sợ có người thân không biết quý không hay giết chết bọn họ.

Hiện tại xem ra, Chu Tiểu Vũ sự tình, vẹn vẹn chỉ là bắt đầu mà thôi, đối phương khả năng nắm giữ đây càng nhiều đồ, vật.

Thiết lão tam nằm trên ghế sa lon, tay chân rét lạnh, xuất ra cái bật lửa, run run rẩy rẩy thắp sáng một điếu thuốc lá rút ra một thanh, sau đó ngửa đầu thất

hồn lạc phách nhìn lên trần nhà, phun một ngụm khói bụi, ánh mắt không có tiêu cự.

Trong phòng yên tĩnh đáng sợ.

Cắm

Lần này xác định vững chắc cắm, tiểu tử này cũng là một cái làm càn làm bậy, căn bản liền không cùng bọn hắn quanh co lòng vòng, làm cái gì quy tắc ngầm, vừa vào cửa liền trực tiếp biểu thị muốn đem bọn hắn đưa vào qua, trên thực tế cho dù là Thiết lão tam chính mình, đã nắm giữ nhiều như vậy tin tức, đã nắm vững thắng lợi, khẳng định cũng sẽ không theo đối phương chơi cái gì quy tắc ngầm.

Tất cả mọi người không phải người ngu.

Nói, hắn quay đầu nhìn xem ngồi ở bên cạnh Hà Đông Lâm, không khỏi một mặt hâm mộ, tiểu tử này mới vừa vận nhập hành, căn bản không có đụng những chuyện này, dù cho sự tình bại lộ, chỉ sợ cũng không ảnh hưởng tới hắn.

Trong sạch người a.

"Nếu không, chúng ta về đi gặp sư phụ?" La Xuân Hoa đề nghị.

Thiết lão tam liếc nhìn hắn một cái, hơi hơi trầm mặc một chút, sau đó gật gật đầu.

Gặp sư phụ tác dụng không là rất lớn, nếu là thật sự xảy ra chuyện, phía trên khẳng định bảo đảm không hắn, sư phụ đám người kia là làm cái gì, hắn nhất thanh nhị sở, bất quá, ngược lại là có thể trước thử một lần, cho đến nay, hắn cũng không biết rõ chánh thức đối thủ đến tột cùng là ai.

"Muốn hay không. . ." La Xuân Hoa lúc này, làm một cái cất yết hầu lung động tác, thần sắc lạnh lùng.

Thiết lão tam hai mắt vô thần liếc nhìn hắn một cái, mặt không biểu tình.

Vấn đề này, căn bản không có khả năng.

Không nói trước bọn họ có dám hay không làm, mà chính là, đối phương nếu biết nhiều như vậy tin tức, phía sau khẳng định đứng đấy một nhóm người lớn.

Huống chi, một vòng mưa nhỏ liền đã đem bọn hắn bức thành trình độ này, nếu là lại nháo chết người. . . Thiết lão tam cảm thấy mình nên lưu tóc, không phải vậy da đầu đều sẽ nổ đứng lên.

Ngồi tại một bên khác trên ghế sa lon, Hà Đông Lâm tâm tình, lại là một loại khác bộ dáng, hắn cũng hoàn toàn không ngờ rằng sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Làm một cái vừa mới nhập hành tân thủ, tiếp xúc sự tình vẫn còn tương đối ít, nhưng là do ở mưa dầm thấm đất, nói chung cũng biết bọn họ nghề này là làm gì, có câu nói rất hay, thường tại bờ sông đi, nào có không ướt giày? Bọn họ một số các sư huynh đệ, phần lớn đều không phải là cái gì sạch sẽ người, tuyệt đại bộ phận đều đã từng tiến vào cục cảnh sát. Nhưng là hắn không nghĩ tới, sự tình tới lại nhanh như vậy trực tiếp như vậy.

Trước mấy ngày, hắn còn không bình thường hâm mộ vị sư huynh này có thể thu nhập một tháng mấy vạn mấy chục vạn đâu? Nhưng mà ai có thể nghĩ tới mới vừa vận qua mấy ngày, sự tình liền nhanh quay ngược trở lại mà xuống, Thiên giống như liền đập xuống tới.

Hồi tưởng lại, liền giống như giống như nằm mơ.

Tại một bên khác, ra khỏi phòng về sau, Trầm Độ trong lòng hơi hơi tính toán dưới, không khỏi lắc đầu.

Lần này hắn đối mặt người, không chỉ có chỉ là Thiết lão tam mấy tên lính quèn này tiểu tướng, mà khả năng cũng là Giang Tương Phái một số người, bởi vậy, hắn tận khả năng làm cẩn thận một chút, không cần quá sốt ruột.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Đưa người 1 cái nguyên vọng

Đối với Chu Tiểu Vũ sự tình, hẳn xác thực muốn lấy một cái công đạo, bất quá hẳn lại không muốn đem chính mình góp đi vào, cho nên cần muốn nhìn những người này bài ở đâu?

Nếu như hẳn tài liệu không nói vậy, Thiết lão tam vì tự vệ, hẳn là sẽ mời ra một số người hỗ trợ, cũng không biết còn có bao nhiêu người tham gia ở chính giữa.

Bất quá, cùng loại Thiết lão tam dạng này người, cùng hẳn đối bình, vẫn là thật đến bao nhiêu chết bao nhiêu, nói đến, Thiết lão tam bất quá là một cái hơi giáo hoạt một điểm lừa dối phạm a.

Nếu như hẳn thật có năng lực, có thể một tay che trời, chỉ sợ cũng sẽ không bị người phái tới đánh tiền đồn đặt mình vào nguy hiểm.

"Sự tình giải quyết?"

Cửa bên cạnh, còn đứng lấy một người khác, chính là Triệu Nam, lúc này hẳn chính là một mặt thoải mái nhàn nhã nhìn lấy hẳn, le le kẹo cao su.

Trầm Độ nhún nhún vai cười nói: "Tạm thời giải quyết, chuyện nhỏ một kiện."

Triệu Nam vỗ vỗ bả vai hẳn, cười nói: "Nếu là thật sự có chuyện, khác gat mọi người, đừng nói ta, Vạn Hòe tiểu tử kia trong thành đều biết không ít người."

Trầm Độ cười nói: "Thành."

Hai người quan hệ không tệ, Triệu Nam nói cũng không phải lời khách sáo.

Vào lúc ban đêm, một đồng người chơi đến trời vừa rạng sáng mới tán, Đường Sơ Hạ uống một số tửu, bất quá không có say, tán về sau, Trầm Độ liền đưa nàng trở về.

Nàng giống như tâm tình cũng không khá lắm, trong phòng trừ hát một bài, cơ bản không có làm sao nói, sau khi đi ra, hai người lại đến bên cạnh bữa ăn khuya quây bên trong, bù một ngừng lại bữa ăn khuya, ăn chút cháo.

Bởi vì nơi này cách bọn họ chỗ ở phương đã tương đối gần, cho nên hai người liền không có tìm xe, chỉ là chậm rãi đi trở về qua, quyền đương tản bộ.

"Vừa mới, người theo Triệu Nam đang thương lượng cái gì?" Lúc này, nàng bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Trầm Độ ngẩng đầu khẽ giật mình, hỏi:

Đường Sơ Hạ nói: "Ta nói, vừa mới người theo Triệu Nam đang thảo luận cái gì? Há?" Nàng quay đầu liếc hẳn một cái.

Trầm Độ không khỏi cười một tiếng: "Thương lượng làm sao đối phó mấy cái lừa dối phạm."

"Ồ?" Đường Sơ Hạ ứng một tiếng.

Trầm Độ không có nói tiếp, mà chính là hỏi ngược lại: "Đúng, nghe Đông Linh nói, người muốn mở công ty?"

"Ừm, nghĩ thoáng!" Đường Sơ Hạ nhưng không có nhìn hẳn, mà chính là ngẩng đầu nhìn trên trời mặt trăng, bỗng nhiên thần sắc lười biếng cảm thán một câu: "Hôm nay mặt trăng vẫn là đẹp vô cùng."

"Nhanh Trung Thu Tiết!"

"Đúng vậy a, nhanh Trung Thu Tiết!" Đường Sơ Hạ cũng thờ dãi một câu, sau đó bỗng nhiên quay đầu mỉm cười, đưa tay vỗ vỗ bả vai hẳn, có chút hẹp gấp rút nói: "Thế nào? Anh em, muốn hay không giới thiệu cho người cái bạn gái?"

Trầm Độ không khỏi cười rộ lên: "Người giới thiệu cho ta?"

Đường Sơ Hạ nghiêm túc gật đầu: "Ta biết rất nhiều, mà lại không ít đều rất không tệ."

Trầm Độ chăm chăm nàng một lát, lắc đầu cười nói: "Quên đi, ta còn không muốn tìm."

Đường Sơ Hạ có chút im lặng, bất quá vượt xuống bên tai mái tóc, khoe miệng cong cong, liền cũng không có tiếp tục cái đề tài này, bỗng nhiên lại hỏi: "Mấy cái lừa dối phạm là chuyện gì xảy ra?"

Trầm Độ ngắt lại, cũng không có giấu diếm, nhún nhún vai giải thích một câu: "Bọn họ muốn nện ta cửa hàng, đem ta đuổi đi, cho nên, ta dự định ——"

giết chết bọn họ."

Đường Sơ Hạ sững sờ, dừng bước lại, nhìn lấy hấn, không nói gì.

Chung quanh bỗng nhiên an tĩnh lại.

Trầm Độ đối nàng nhún nhún vai, bình tĩnh cười nói: "Ta giống như cũng không phải tốt trên chộc."

Đường Sơ Hạ cau mày một cái, thờ dãi nói ra: "Trước mấy ngày, không có nghe nói người nói qua việc này."

Trầm Độ cười cười, không thêm để ý chút nào nói: "Chuyện nhỏ một kiện, Triệu Nam nói nếu là có chứng cứ, tương đối tốt xử lý, ta đã có chứng cứ! Đứng, ta đưa thứ gì cho người!" Nói, chợt nhớ tới cái gì, hấn từ trong túi tiền sờ sờ, lấy ra một cái ngọc bội đưa cho nàng: "Trong tiệm bán ra một cái tiểu vật kiện. Ta hi vọng người giữ lại."

Đường Sơ Hạ sắc mặt hơi chậm lại,

Không khỏi hỏi: "Đây là cái gì?"

"Có thể mang đến hảo vận đồ, vật. Người gần nhất sắc mặt có chút kém, thứ này có thể cho người mang đến một số vận khí, tốt nhất tùy thân đeo đeo ở trên người." Trầm Độ mỉm cười nói.

Đường Sơ Hạ liếc nhìn hấn, hơi hơi nhàu dưới mi đầu, không có tiếp, bất quá Trầm Độ lại trực tiếp nhét vào trong tay nàng nói ra: "Không phải rất lợi hại vật quý trọng, trên thực tế, nếu là quý giá, ta cũng mua không nổi. Bất quá quả thật có thể mang đến một số hảo vận."

Đường Sơ Hạ nhìn qua hấn, ngẫm lại, liền gật gật đầu, cầm lên nghiêm túc nhìn xem, không có nhiều lời, trực tiếp thu tại trong túi áo.

"Nếu là thật sự xảy ra chuyện gì, Triệu Nam vô pháp giải quyết, người có thể cho ta biết một chút!" Nàng bỗng nhiên nói ra.

Trầm Độ khẽ giật mình, không khỏi cười.

Đường Sơ Hạ lại duỗi ra tay nhỏ rất có hào khí vỗ vỗ bả vai hấn cười nói: "Nói đến, chúng ta cũng là tốt đã nhiều năm anh em, ta cũng không muốn người bỗng nhiên bị người giết chết, vậy liền quá tịch tịch, Triệu Nam nhưng không có ta như vậy có thể một tay che trời."

Trầm Độ cười rộ lên, nàng nói cũng không phải khoắc lác, cô nương này nhận biết người, xa so với bọn hấn những người này hơn rất nhiều, ngẫm lại, hấn liền cũng không khách khí, nói ra: "OK. Vậy ta cũng đưa người một cái nguyện vọng đi, giới hạn tại một cái. Về sau nếu là người có nguyện vọng gì vô pháp thực hiện, có thể nói cho ta biết, ta có lẽ có biện pháp giúp người thực hiện."

"Ồ? Nguyên vọng?" Đường Sơ Hạ nhìn qua hấn hơi sững sờ một chút, sau đó mặt mũi tràn đầy hẹp gấp rút địa cười rộ lên: "Người càng ngày càng có khi Thân lẫn lộn tiềm chất, trầm đại thân lẫn lộn a!"

"Đừng thế, ta pháp lực thâm hậu, đến lúc đó cam đoan có thể hoảng sợ người kêu to một tiếng!" Trầm Độ cười nói, đón đến, bỗng nhiên lại nhớ tới cái gì đồng dạng hỏi: "Cái kia Chu Thành tìm làm phiền người sao?"

Đường Sơ Hạ gật đầu nói: "Tìm a, bất quá, hấn không dám làm gì ta. Nếu là còn dám đến, ta không chỉ có đánh hấn một trận này, hơn nữa còn đánh hấn thứ hai ngừng lại."

Nói, lại cười rộ lên: "Hấn cho là ta đặc địa tìm người đánh hấn, cho nên, không dám tìm ta phiền phức."

Trầm Độ mỉm cười, cảm thán một tiếng: "Xem ra, chúng ta đều không phải là người tốt lành gì."

"Đừng là!" Đường Sơ Hạ lại cười rộ lên.

Trò chuyện một hồi, đã đến nàng ở tiểu khu, nàng vừa cười nói: "Ta đến, muốn lên qua ngồi một hồi sao?"

Nàng quay đầu nhìn qua hấn.

Trầm Độ lại lắc đầu: "Ngày mai còn cần qua cửa hàng một chuyến. Xử lý một số tiểu phiền toái."

"OK! Vậy ta đi!" Đường Sơ Hạ cũng không do dự, đối với hấn mỉm cười, liền cầm Túi sách hướng phía tiểu khu đi đến.

Nhà nàng Trầm Độ trước kia cũng đi qua mấy lần, không có cái gì xong đi, gặp nàng đã lên lầu, Trầm Độ không do dự, lập tức quay người về nhà.

Theo bằng hữu tự một lần, để tâm tình của hấn cũng không tệ lắm, về đến trong nhà về sau, hút một cái tắm nước nóng, sau đó mở ra Thần Nhân màn hình nhìn một chút, bên trong điểm kinh nghiệm đã tăng tới hơn một trăm chín mươi, xa xa so trước mấy ngày nhanh nhiều.

Tay hoá đá thành vàng, một tuần chỉ có thể sử dụng một lần, mà lần tiếp theo sử dụng, cần hai trăm năm mươi điểm kinh nghiệm, hấn là rất nhanh liền có thể, hấn cần ném thử điểm một điểm khác đồ, vật thử một lần.

Ngay tại Trầm Độ nằm suy nghĩ đồng thời, ngay tại Hạ Hải Thị một kiện có chút hào hoa nhà dân bên trong, Thiết lão tam, La Xuân Hoa, La Lăng chờ một chút ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn chăm chăm một cái đồng dạng ngồi tại đối diện một người trung niên.

Lúc này, chỉ nghe được trung niên nhân kia khó có thể tin giận dữ hét: "Không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng."

"Thế nhưng là bọn họ xác thực biết!" Thiết lão tam nói, vẫn là nhìn qua hắn.

Trung niên nam nhân chính là Giang Tương Phái phân bộ Lưu Hòa Sinh, chỉ gặp hắn lập tức nhìn chăm chăm Thiết lão tam nói ra: "Cho dù là biết, cũng không thể nào là người bề trên tiết lộ ra ngoài, bọn họ làm sự tình xa so với người bản nhiều."

Truyện được covert bởi Đản M

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Ta ở chỗ này nằm sắp 1 một lát a?

Thiết lão tam cấp tốc nói ra: "Như là không thể nào tiết lộ, hắn làm sao lại biết nhiều đồ như vậy? Hiện tại ta hoài nghi là Trần sắt dân đám người kia làm chúng ta! Trần sắt dân cho đến nay, còn tại khu Đông Thành bên kia lẫn lộn, một đoạn thời gian trước, chúng ta hồng hân nhiều chuyện như vậy, ta cũng không tin bọn họ sẽ không trả thù chúng ta. Nói không chừng, tiểu tử này chẳng qua là bị người đẩy ra xung phong."

Trần sắt dân cũng là Giang Tương Phái người, bất quá là một cái khác phe phái, làm bọn họ nghề này, một cái so một cái gian trá, Trần sắt dân căn bản không phải cái gì Thiện Nam Tín Nữ.

Bởi vì Hạ Hải Thị lại là một tảng mỡ dày, cho nên rót vào người tương đối nhiều, thường xuyên hội có mấy cái đội đối binh, bình thường đến cũng được, làm không ra nhiều sóng to gió lớn đến, bởi vì riêng phần mình đều không phải là cái gì sạch sẽ người, nhưng là nếu là có người hạ độc thủ —— cùng loại với Trầm Độ loại này, rõ ràng chính là định làm bọn họ.

Không phải bọn họ một chuyện này, không có khả năng biết nhiều như vậy tin tức, duy nhất khả năng chính là, bọn họ trong nhóm người này xuất hiện nội gián.

Bởi vì Thiết lão tam làm việc bí ẩn, biết người không nhiều, chỉ có Trần sắt dân bên kia biết rõ căn biết rõ.

Lưu Hòa Sinh nói ra: "Người thăm dò rõ ràng hắn mạnh sao?"

Thiết lão tam lắc đầu: "Còn không có, người này giấu rất sâu. Lưu ca, tiểu tử này, chỉ sợ là nhằm vào chúng ta đến, hiện tại cũng đã bày Hồng Môn Yến."

Vừa nhắc tới cái này Hồng Môn Yến, hắn đã cảm thấy lạnh cả người.

Lưu Hòa Sinh trầm mặc một chút, nhìn qua Thiết lão tam, sắc mặt nhất thời âm tình bất định, ngừng lại, lạnh lùng nói: "Hồng Môn Yến? Cũng được, ngày mai ta đi theo người một chuyến. Nhìn xem người này đến tột cùng dự định chơi hoa dạng gì! Nếu là hắn là Trần sắt dân người bên kia. . . Ha ha."

Hắn không có nói tiếp, thần sắc âm lãnh.

Trần sắt dân có bọn họ nhược điểm, hắn Lưu Hòa Sinh tự nhiên cũng có Trần sắt dân nhóm người kia nhược điểm, chỉ bất quá những này nhược điểm có cần hay không a.

Nếu là thật sự là Trần sắt dân đám người kia xuất thủ, như vậy thì nên suy nghĩ một chút làm sao cá chết rách lưới.

Hắn Lưu Hòa Sinh cũng không tin bọn họ có thể không thêm đếm xia.

Thiết lão tam tự nhiên cũng minh bạch đạo lý này, trong lòng nhất thời đại hỉ, nói ra: "Cảm ơn Lưu ca."

Lưu Hòa Sinh lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái nói ra: "Không cần cảm ơn ta, Chu Tiểu Vũ sự tình, ngươi chịu hết vốn là không sạch sẽ. Làm xong vấn đề này về sau, ngươi tốt nhất ra ngoài tránh một chút. Đặc biệt là ngươi, La Lăng, ngươi tính cách quá mức lỗ mãng. Nếu không phải ngươi, làm sao lại xuất hiện vấn đề này?"

"Đúng đúng, sư phụ giáo huấn là!" La Lăng vội vàng cung cung kính kính nói ra, ánh mắt lấp lóe một chút.

Lưu Hòa Sinh thấp sáng một điều thuốc rút ra một thanh, thần nhiên nói: "Tốt, hôm nay sự tình chỉ tới đây thôi? Ngày mai ta tự mình đi một chuyến."

Nói, liền cũng không tiếp tục để ý bọn họ, quay người hướng phía bên trong gian phòng đi đến.

Thiết lão tam cùng La Xuân Hoa bọn người liếc nhau, liền cũng không lại tiếp tục nói cái gì.

Tại một bên khác, Trầm Độ có lẽ vĩnh viễn sẽ không biết, chính mình tùy tiện xuất thủ một lần, vậy mà liền sẽ khiến nhiều như vậy cơn sóng, vậy mà lại gây nên hai cái đội ở giữa tranh đấu? Hắn lúc đầu, chẳng qua là muốn nhìn một chút nhóm người này thực lực đến tột cùng có bao nhiêu mạnh a.

Dù sao Giang Tương Phái đối với hắn mà nói, có thể nói là như sấm bên tai.

Bất quá, cho dù là hắn biết, trong lòng chỉ sợ cũng sẽ không có quá sóng lớn lan, đây chẳng qua là chó cắn chó thôi, quá bình thường bất quá.

Một đêm thời gian, rất nhanh cứ như thế trôi qua, vừa rạng sáng ngày thứ hai, Trầm Độ ăn điểm tâm, liền hướng phía cửa hàng đi, từ ở hôm nay là chủ nhật, cho nên đi làm người không nhiều, chờ hắn đến cửa hàng về sau, Bạc Tú Tú vẫn còn chưa qua tới.

Trầm Độ cũng định về sau mỗi tuần ngày, cửa hàng đều sẽ nghỉ ngơi một ngày, bởi vậy không cung cấp hẹn trước, cho nên hôm nay tới khách nhân hắn là sẽ không rất nhiều.

Xuất ra cây chổi quét dọn một chút cửa hàng, sau đó đốt đàn hương, pha một bình trà, lại đem trong hành trang cầu nguyện giấy lấy ra bày ra trên bàn, sau đó bọn người đến cửa.

"Đại ca ca, buổi sáng tốt lành!"

Cái thứ nhất vào cửa là Bạc Tú Tú,

Ăn mặc màu xanh nhạt váy đầm, ghim hai đầu vừa dài vừa thô bím tóc, có chút kute bộ dáng, đi vào cửa thời điểm, tựa hồ còn cảm thấy buồn ngủ, xoa xoa con mắt, sau đó a một hơi.

"Ủm!" Trầm Độ gật gật đầu, nhưng là thấy nàng khuôn mặt có chút tái nhợt, lại vội vàng hỏi: "Làm sao rồi? Thân thể không thoải mái sao?"

Bạc Tú Tú đối hắn miễn cưỡng cười một tiếng, lại hà giọng khì nói ra: "Ta. . . Ta có chút choáng đầu."

"Ủm?"

Trầm Độ sững sờ dưới, thế là đưa tay nhẹ nhàng đỡ sờ sờ nàng cái trán.

Bạc Tú Tú sững sờ dưới, tựa hồ không nghĩ tới hắn bỗng nhiên có dạng này động tác, ngẩng đầu nháy nháy nhìn qua hắn, hơi nghi hoặc một chút cùng ngây thơ.

Cảm giác được một cổ hùng hậu nhiệt khí truyền đến.

"Phát sốt?" Trầm Độ nhìn lấy nàng, hơi hơi thở dài: "Đã phát sốt, liền về nhà nghỉ ngơi đi thôi. Hôm nay tới người cũng không nhiều, không cần hỗ trợ."

Bạc Tú Tú lại nhẹ nhàng đỡ lắc đầu, miễn cưỡng cười một tiếng: "Ta không muốn về nhà, trong nhà không người đâu. Ta không có phát sốt, chỉ bất quá có chút đầu óc choáng váng."

Trầm Độ hỏi: "Mẹ ngươi đâu? Còn tại đi công tác?"

"Ủm! Đi công tác qua." Bạc Tú Tú nghiêm túc gật gật đầu, nhìn qua hắn đôi mắt sáng long lanh, lại khoe miệng cong cong, cười nói: "Ta ở chỗ này nằm sắp một hồi a? Có thể chứ? Đại ca ca."

Trầm Độ ngừng lại, nói ra: "Có thể ngược lại là có thể, bất quá dạng này nằm sắp ngủ, chỉ sợ không thoải mái."

Bạc Tú Tú lại không thèm để ý chút nào, cười khanh khách một tiếng: "Nếu là không thoải mái, đến họp nhi ta về nhà là được rồi. Ta siêu ưa thích nơi này đâu!"

Nghe nàng nói như vậy, Trầm Độ cũng không có cự tuyệt, nhẹ nhàng gõ gõ đầu nàng cười nói: "Vậy được rồi, bất quá nếu là thật sự không thoải mái, ngươi có thể phải kịp thời nói với ta. Mẹ ngươi muốn ta chăm chăm tốt ngươi đây!"

"Khanh khách, tốt!"

Nàng ngòn ngọt cười, chính mình đi đến rót một ly nước uống, sau đó liền từ bên cạnh trên giá sách cầm lấy một quyển sách nghiêm túc nhìn.

Trầm Độ liếc nhìn nàng một cái, không khỏi mỉm cười.

Nhìn xem, người ta tiểu cô nương tính cách tốt bao nhiêu?

Lại nhu thuận, vừa đáng yêu, còn biết ăn nói, mặc dù nói thỉnh thoảng sẽ trò đùa quái đản cái gì, cổ linh tinh quái, nhưng là xác thực theo một cái Hàng xóm tiểu muội hoạt bát.

Trầm Độ rất lợi hại ưa thích nhỏ như vậy muội muội.

Mồ hôi, hần cũng là nam nhân tốt a? Vì cái gì không thể cảm thấy ưa thích? Hần từ không cảm thấy mình hần là kiềm chế chính mình tình cảm.

Chỉ bất quá loại này ưa thích, tạm thời cũng vèn vèn dừng bước tại đối muội muội bảo vệ thôi, còn nhớ kỹ, hần trước kia cũng có một cái nàng nhỏ như vậy muội muội, chỉ tiếc qua đời thật lâu, hiện tại mỗi ngày nhìn lấy nàng, Trầm Độ bao nhiêu có thể nhớ lại một ít gì đó tới.

Bạc Tú Tú tinh thần không thật là tốt, nhìn một hồi sách về sau, quả nhiên liền ghé vào phía sau hần trên mặt bàn nghỉ ngơi.

Bởi vì đã có người đến cửa, Trầm Độ cũng quản không để cho, lần lượt tiếp đãi mấy người về sau, một cái tin nhắn ngắn bỗng nhiên phát đến hần điện thoại đi động bên trong.

"Trầm Đại Sur, ta thành công! Ta thông qua sơ tuyển."

Đằng sau còn mang theo mấy cái kute hưng phấn biểu lộ.

Trầm Độ nhìn lấy tin tức hơi hơi sững sờ một chút, nhất thời mỉm cười, cho hần gửi tin tức người là Khương Vân Tuệ, đoán chừng là hai ngày trước tham gia Giọng Hát Hay trận đấu, cho nên đặc địa cho hần phát cái tin này.

Truyện được covert bởi [Đản](#)

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 87: Người phát sốt

Trầm Độ lập tức về một câu nói: "Làm rất tốt."

"Hắc hắc, cảm ơn người, Trầm Đại Sur, ngài chờ một lúc có rảnh không? Ta muốn chờ một lúc quá khứ gặp người!" Khương Vân Tuệ rất nhanh lại phát tới một cái tin tức.

Trầm Độ trả lời: "Có rảnh. Người có thể tới."

"Tốt, vậy ta giữa trưa quá khứ!"

Thông qua Giọng Hát Hay sơ tuyển, vèn vèn chỉ là bước đầu tiên mà thôi, phía dưới còn có Phục Thí, tiết mục diễn tập, chỉ có diễn tập thành công, mới có thể tiến vào chính thức tiết mục, mà chỉ có tại chính thức tiết mục bên trong thu hoạch được thứ tự, mới có thể theo đĩa nhạc công ty ký kết.

Khương Vân Tuệ hiện tại vèn vèn chỉ là đi đến bước đầu tiên mà thôi, nàng đường rõ ràng còn rất dài.

Điều ra Khương Vân Tuệ Nhân Vật Tập nhìn một chút, phát hiện tại mấy ngày ngắn ngủi bên trong, nàng ca hát Kỹ Năng Điểm Số, đã đạt tới năm mươi lăm điểm, mà khí vận giá trị cũng đã từ thời đỉnh cao khôi phục lại năm mươi ba điểm, trong khoảng thời gian này khí vận tương đối bình thường.

Bất quá, nàng ca hát Kỹ Năng Điểm Số dâng lên tốc độ rất nhanh, chỉ sợ là mấy ngày nay vì tham gia Sơ Thí, dưới không ít công phu ở bên trong.

Mà thông qua Sơ Thí về sau, rõ ràng cũng cho hẳn rất đại cổ múa.

Trầm Độ tự nhiên vui với như thế, cô nương này, có Đại Phú Quý chi tướng, vận hành tốt, đại hồng đại tử vền vền chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Cùng với nàng phiếm vài câu, liền đưa di động thả ở bên cạnh, Trầm Độ quay đầu nhìn xem Bạc Tú Tú liếc một chút, gặp nàng còn nằm sấp trên bàn nghỉ ngơi, nao nao, lập tức điều ra nàng Nhân Vật Tập nhìn một chút.

"Bạc Tú Tú, nữ, mười bảy tuổi, khỏe mạnh giá trị 47, vốn Nhật Khí vận giá trị 41(hiện lên hạ xuống xu thế). . ."

Hả?

Khỏe mạnh giá trị thấp hơn 50 điểm, rõ ràng không quá bình thường, bất quá tiểu cô nương thân thể tố chất vốn là có chênh lệch chút ít yếu, trước mấy ngày cũng chính là bốn mươi chừng bảy tám giờ, tạm thời nhìn không xảy ra vấn đề gì, ngược lại là nàng tức giận vận đáng. . .

Tựa hồ hạ xuống có chút lợi hại a, hôm qua vẫn là năm mươi ba điểm, hôm nay liền đã đến 41 điểm, mà lại vẫn còn tiếp tục hạ xuống.

Trầm Độ cau mày một cái, điều ra nàng tức giận vận thể nhìn xem, nhưng mà không coi trọng, cái này xem xét, lại làm cho hẳn hơi hơi giật mình một chút.

Nha đầu này khí vận giá trị, ngày mai cùng ngày kia, vậy mà thấp hơn nhiều 40 điểm, tại Hậu Thiên, vậy mà đạt tới ba mươi tám điểm rất ít.

Trầm Độ trước kia cũng đã gặp nàng tức giận vận giá trị hạ xuống, khi đó, hẳn mới vừa vận có thần nhân màn hình, nàng lần thứ nhất khí vận giá trị liền vền vền chỉ có 20 điểm, đằng sau xuất hiện họa sát thân, mà lần này, mặc dù không có đạt tới 20 điểm thấp, nhưng là vền vền ba mươi tám điểm khí vận giá trị, đủ để chứng minh rõ ràng không thể coi thường.

Nha đầu này xảy ra vấn đề.

Liên quan tới khí vận giá trị, Trầm Độ cũng tìm tòi không ít, đơn giản tới nói, thấp hơn 50 điểm là thuộc về Vận rủi, còn nếu là thấp hơn hai mươi lăm điểm, như vậy thì khả năng có họa sát thân, Trầm Độ đã gặp một số người xuất hiện loại tình huống này, cho nên, bây giờ nhìn tương đối chính xác xác thực, mà càng thấp, xảy ra vấn đề xác suất càng lớn.

Bạc Tú Tú ngày kia vền vền ba mươi tám điểm khí vận giá trị, rõ ràng không bình thường.

Trầm Độ lại điều ra nàng sự tích thể nhìn xem, hơi hơi cau mày một cái, chỉ gặp nàng sự tích trong thể, tương lai bảy ngày sự tích rỗng tuếch, căn bản thứ gì đều không có.

Trầm Độ hơi hơi híp mắt dưới con mắt, lập tức quay đầu nhìn xem Bạc Tú Tú, ánh mắt nhất thời có chút cổ quái.

Còn nhớ kỹ, trước mấy ngày hẳn cũng nhìn qua Bạc Tú Tú tin tức, khi đó ép căn bản không hề phát hiện vấn đề, các hạng số liệu đều bình thường, mà bây giờ, nàng tin tức vậy mà phát sinh cải biến.

Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ nàng vận mệnh đã bị cải biến?

Chính mình có thể thay đổi khí vận, có thể thay đổi một ít người vận mệnh hướng đi, Trầm Độ tự nhiên biết.

Bởi vì mở tiệm thời gian dài như vậy, hẳn xác thực điểm một số người Vận rủi, để một số người né qua tại họa, nhưng là khi đó, hẳn đều là điểm mới có biến hóa, cùng loại cùng Bạc Tú Tú loại này, không có dấu hiệu nào đều phát sinh cải biến, cái này để hẳn khó có thể lý giải được.

Chẳng lẽ nói Thần Nhân Tướng Thuật bên trong đồ,vật đang thay đổi? Cùng hẳn càng thân cận người, sẽ trở nên càng lợi hại sao?

Đây tuyệt đối có khả năng.

Bởi vì hẳn tồn tại, khả năng bản thân liền là một cái BUG, đã hẳn có thể cải biến người khác Vận rủi, như vậy cải biến người bên cạnh vận mệnh tại hợp lý bất quá.

Dù sao cùng hẳn càng là thân cận người, ảnh hưởng càng lớn.

Bất quá như là như thế này, Trầm Độ liền không khỏi cười khổ, nếu là Tướng Thuật bên trong đồ,vật đang thay đổi, vậy đã nói rõ, hẳn hậu kỳ dự đoán hội trở nên kém rất nhiều.

Bạc Tú Tú cũng là một ví dụ, hẳn như là vừa vận không mở ra nhìn một chút, chỉ sợ không biết nàng tức giận vận giá trị sau đó hàng lợi hại như thế.

Bất quá, nghiêm túc nghĩ lại, Tướng Thuật bên trong đồ,vật mặc dù sẽ biến hóa, nhưng là phát sinh chuyện sẽ phải hiện ra, chỉ bất quá thời gian rút ngắn thôi, mà cùng hẳn không phải rất thân cận người, hẳn là sẽ không phát sinh quá lớn cải biến.

Bởi vì hẳn tồn tại đối bọn hẳn ảnh hưởng tương đối nhỏ.

Đây chính là cái gọi là hiệu ứng hồ điệp? ?

Xem ra, Thần Nhân hệ thống rõ ràng sẽ không như vậy mà đơn giản liền để hần hiểu được tất cả mọi chuyện.

Loại cảm giác này, liền theo cầu nguyện giấy lúc ấy không sai biệt lắm, cầu nguyện giấy liền đã rõ ràng nói rõ, vô luận người nào cầu nguyện, cũng không thể tác dụng ở trên người hần.

Ngẫm lại, Trầm Độ cũng không do dự, đưa tay đẩy đẩy Bạc Tú Tú: "Nha đầu, tỉnh!"

"Ủm?"

Bạc Tú Tú đoán chừng đã vừa mới ngủ, bị hần đẩy đẩy bả vai về sau, mới mơ mơ hồ hồ ngẩng đầu xoa xoa con mắt: "Đại ca ca?"

Trầm Độ gấp nằng khuôn mặt tái nhợt, hơi hơi thở dài, đưa tay phủ phủ nằng cái trán, nha đầu này thân thể quả nhiên không bình thường, đã phát sốt, trách không được khi vận giả trị sau đó hàng lợi hại như vậy.

"Người cần phải đi bệnh viện nhìn xem, muốn ta đưa người đi sao?" Trầm Độ nhìn qua nằng hỏi.

"A?"

Bạc Tú Tú thần chí mơ mơ hồ hồ, cũng không phải là rất lợi hại thanh tỉnh, nhưng là nghe được cái này, lại lập tức ngẩng đầu nhìn hần nháy con mắt mấy cái.

Trầm Độ đưa tay nhẹ nhàng địa đánh xuống đầu nằng, cười nói: "Người phát sốt."

Bạc Tú Tú đối với hần miễn cưỡng cười cười, từ trên ghế đứng lên, dẫn gân cốt một cái, đón đến nói: "Ta. . . Ta trở về ngủ một hồi là được rồi. Đại ca ca, người không cần lo lắng cho ta, thân thể ta rất tốt."

Nói, tựa hồ là run chân, lao đảo một bước, kém chút ngã sấp xuống.

Trầm Độ vội vàng kéo lại tay nằng.

"Ta không lo lắng người , bắt quá, còn cần trước dưỡng tốt thân thể!" Trầm Độ nhìn qua nằng nói ra: "Ta đưa người đi bệnh viện, để thầy thuốc xem một chút đi. Đúng lúc hôm nay cửa hàng không có người nào đến cửa."

"Không, không cần!" Bạc Tú Tú sắc mặt tái nhợt cười cười: "Ta. . . Trong nhà của ta có thuốc cảm mạo."

Trầm Độ nhìn lấy nằng hỏi: "Người không phải sợ hãi chích a?"

Bạc Tú Tú gạt mình dưới, nhất thời phốc phốc một tiếng, lại cười rộ lên, trong đôi mắt loạn chuyển một chút, khuôn mặt ửng đỏ, tựa hồ cảm giác đến không có ý tứ.

"Ủm!"

Nằng ngẩng đầu đáng thương nhìn qua hần, khóe miệng cong cong.

Trầm Độ nhất thời bất đắc dĩ gõ gõ đầu nằng, cười nói: "Không châm cứu , bắt quá, vẫn là cần phải đi bệnh viện nhìn một chút."

Nằng tức giận vận giả trị hạ xuống quá lợi hại, lại thêm sự tích thê bên trên nhưng không có đồ,vật, cho nên, hần suy đoán có thể là sốt cao.

Hiện tại mới 9h sáng nhiều, hai giờ, hần là có thể đi bệnh viện trở về.

Trầm Độ không do dự, cầm lấy chìa khoá.

"Trầm Đại Sư, ngài muốn ra cửa sao?"

Lúc này, một cái thanh âm khác vang lên, Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là Chu Châu, gia hỏa này vậy mà lại tới.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyen cv.com/member/31401>

Chương 88: Chờ ta qua hết sinh nhật. . .

Trầm Độ gật gật đầu nói: "Đúng vậy a, nha đầu này giống như phát sốt, ta mang nàng đi bệnh viện nhìn xem. Chu ca, chuyện kia người bên kia nói thế nào."

Chu Châu liếc dưới Bạc Tú Tú liếc một chút, hơi hơi nhủ mảy, ngẩng đầu nhìn Trầm Độ nói ra: "Đã có thể, giữa trưa sẽ có người."

"Tốt!" Trầm Độ gật gật đầu: "Chuyện này, liền làm phiền người."

Chu Châu cười nói: "Nhìn ngài nói, cái này không phải liền là thể thiên hành đạo sao? Còn có cái gì phòng giam không làm phiền? Nếu không phải người kiểu nói này, ta còn không không biết mấy người này đã vậy còn quá ngoan độc đâu? Người yên tâm, ta đã thông tri người. Chỉ cần bọn họ dám lên môn, một cái đều chạy không."

Trầm Độ cười cười: "Tóm lại phải chú ý an toàn mới là."

"Trầm Đại Sur, ngài lúc nào lại một văn chương a? Bây giờ nghỉ nghe người ta có thể nhiều nữa đâu!" Chu Châu lại hỏi.

Trầm Độ cười nói: "Về sau đi, về sau có cơ hội."

"Còn có cái này giấy trắng. . ."

Chu Châu trông mong nhìn lấy treo ở bên cạnh trên quầy giấy trắng, cứ việc phía trên yết giá là hai mươi vạn, nhưng là —— vẫn là nóng mắt a.

Trầm Độ bất đắc dĩ, nhún vai cười nói: "Về sau tựu ta Trầm Độ đi. Luôn Trầm Đại Sur Trầm Đại Sur gọi, ta đều chính mình cũng xấu hổ. Cái này giấy trắng, hôm nay vẫn là cùng Chu ca vô duyên, hai mươi vạn giá cả, vẫn là lưu cho hần hữu duyên nhân đi."

"Vậy liền đáng tiếc!" Chu Châu thất vọng cười cười, nếu là có khả năng, hần đoán chừng thật muốn thử một chút cái này cầu nguyện giấy thần kỳ.

Bất quá hần cũng không có tại chuyện này xoắn xuýt, ngược lại quay đầu nhìn mơ mơ màng màng Bạc Tú Tú, nhủ mảy hỏi: "Xuất sắc nha đầu, người thật phát sốt?"

"Ừm!" Bạc Tú Tú liếc nhìn hần.

"Có muốn hay không ta đưa người đi? Trầm Đại Sur khả năng còn có hần sự tình phải bận rộn." Chu Châu hỏi.

"Không muốn!" Bạc Tú Tú nghe vậy, lập tức lắc đầu, phảng phất sợ hãi Chu Châu đưa chính mình tới, tranh thủ thời gian đuổi tay nắm lấy Trầm Độ cánh tay, hướng phía hần dựa dựa trốn ở sau lưng của hần, một bộ đáng thương nhìn qua Chu Châu.

Chu Châu xem xét, không khỏi mặt mũi tràn đầy dở khóc dở cười, giữa bọn hần hần là bao nhiêu mang theo một điểm quan hệ thân thích, tuần này châu nói chung cũng là Bạc Tú Tú phụ thân bá bá nữ nhi trọng phụ loại hình, cho nên nha đầu này mới có thể cùng bọn hần quen như vậy.

Trầm Độ quay đầu liếc dưới Bạc Tú Tú liếc một chút, bất đắc dĩ nói: "Ta đưa nàng tới đi, đúng lúc hôm nay không phải rất nhiều người."

Chu Châu liền không có nói tiếp cái gì, thời gian dài như vậy, hần mấy cái hồ đã hoàn toàn tín nhiệm Trầm Độ.

Bệnh viện phòng khám bệnh khoảng cách Thiên Mệnh Các cũng không phải là rất xa, Đại Huyền đường phố liền có một cái, hướng phía cuối phố đi một hồi, tại rẽ một cái, nói chung liền đã đến.

Bên này không ít người đều biết hần, cho nên đi qua về sau, không ít người liền tiếp chào hỏi hần.

Bạc Tú Tú tuy nhiên phát sốt, nhưng là thần chí hoàn toàn thanh tỉnh, tạm thời ra không được vấn đề lớn, chỉ bất quá nàng giống như sợ hãi tới bệnh viện, một sau khi vào cửa, liền vội vã cuống cuống.

"Đại ca ca, không chậm cứu." Nàng ghim mắt to mắt nhìn qua hần.

Trầm Độ dở khóc dở cười, nàng về mặt này, phảng phất chính mình buộc nàng đánh giống như, nói ra: "Tốt a. Liền nhìn xem liền tốt."

"Ừm!" Bạc Tú Tú cười cười, cùng hần ngồi tại một cái ghế bên trên, còn nói thêm: "Người có phải hay không có chút thích ta?"

Trầm Độ khẽ giật mình, không khỏi cười rộ lên.

"Ta biết, đó là khẳng định!" Còn không có đợi hần mở miệng, Bạc Tú Tú lại hướng phía hần chớp chớp mắt to mắt, cười hi hi nói, trên mặt toát ra một tia

đồ bưng, tiếp theo, lại có chút đắc ý bổ sung một câu: "Thật nhiều người đều thích ta đây."

Nói, lại ngẩng đầu nhìn hấn, tối như mực hai tròng mắt, vô cùng tinh khiết.

Trầm Độ cười nói: "Biết."

Nàng xem ra đơn thuần, nhưng là thực, tính cách có chút sứt chỉ, bất quá nàng nói khả năng không thêm, loại tính cách này xác thực rất dễ dàng để cho người ta sinh ra cảm giác thân thiết, để cho người ta ưa thích.

"Đại ca ca, ngươi có yêu mến người sao?" Nàng lại đột nhiên hỏi.

Trầm Độ liếc nàng một cái,

Cười cười nói: "Ta à? Hấn là có a?"

"Ai vậy?" Bạc Tú Tú mở to hai mắt.

Trầm Độ cười nói: "Cái này ngươi liền không cần biết. Qua một hồi, ngươi hấn là khai giảng, đến lúc đó liền nghiêm túc đến trường đi thôi."

"Ác ác!" Bạc Tú Tú gặp hấn nói như vậy, hơi hơi trầm mặc một chút, lại cười khanh khách, có chút giảo hoạt nói ra: "Ta biết, đó là ngươi trước kia khả năng không có gặp được ta, hắc hắc, đại ca ca ngươi rất nhanh liền biết, thực ta rất lợi hại nha."

"Biết biết, ngươi một mực rất lợi hại." Trầm Độ gặp nàng một bộ ngạo kiều bộ dáng, không khỏi cười nói.

Nha đầu này tâm tư không thuần, này mắt to mắt nháy a nháy, cổ lĩnh tinh quái, ai cũng không biết nàng đến tột cùng suy nghĩ cái gì? Trầm Độ chính mình có đôi khi cũng đoán không ra nàng tâm tư, lần trước hấn thiếu chút nữa bị nàng lừa gạt, nữ nhân là Họa Thủy, đặc biệt là nữ nhân xinh đẹp càng biết gạt người, cổ nhân thật không lừa ta.

"Hắc hắc!"

Bạc Tú Tú hơi cười cợt, bỗng nhiên hướng phía cái kia một bên dựa vào dựa vào, sau đó liền đem đầu nhẹ nhàng đặt ở trên bả vai hấn, nhắm mắt lại, khoe miệng chỗ ngọt thành một đầu đường vòng cung.

Trầm Độ bình tĩnh liếc nàng một cái, có chút dờ khóc dờ cười, bất quá hấn cũng không phải là chưa từng thấy qua nữ sinh tiểu nam sinh, đương nhiên sẽ không có quá lớn phản ứng, dù sao tiến tới dựa vào thôi, thân thể nàng vốn là không thoải mái, mà lại hấn cũng không có cái gì tổn thất.

Chỉ là, nha đầu này giống như đối với hấn tín nhiệm quá mức a.

Tựa hồ cũng có chút ý lại.

Vậy mà không biết, nàng đến tột cùng là thế nào muốn? Có lẽ muốn rất đơn giản, có lẽ, hơi phức tạp một số.

Trầm Độ lười nhác suy nghĩ những vật này.

Chờ một lúc về sau, một người y tá tới cho nàng nhìn xem, nguyên bản đề nghị là khâu khâu, bất quá Bạc Tú Tú kiên quyết lắc đầu, cho nên liền không xong, mở mấy vị thuốc về sau, Trầm Độ gặp nàng tình huống không thật là tốt, liền không để cho nàng qua Thiên Mệnh Các, ngược lại trực tiếp đưa nàng về nhà nghỉ ngơi.

"Đại ca ca, ngươi về sau sẽ thích ta sao?" Đi trên đường về nhà, Bạc Tú Tú tinh thần đã có chút uể oải, nhưng lại bỗng nhiên không đầu không đuôi hỏi một câu, ngẩng đầu chớp mắt to mắt nhìn qua hấn.

Trầm Độ không khỏi cười, lập tức đưa tay nhẹ nhàng đỡ đỡ đầu nàng, không trả lời ngay, xuất ra chìa khoá giúp nàng mở cửa, sau mới nhàn nhạt mở miệng.

"Về sau sự tình, ta cũng không biết. Nói không chừng sẽ có, nói không chừng không có đâu? Bất quá những này cũng không tính là là rất lợi hại chuyện trọng yếu. Tú Tú, những vật này thật không phải rất trọng yếu, ngươi đường còn rất dài, ta xem qua sự nghiệp ngươi đây, ngươi đường thật còn rất dài rất dài. Ngươi gần nhất tâm tư tựa hồ cũng tại trên người của ta, đây là không đúng. Ta nhớ được ngươi là học vũ đạo, mà lên đại học về sau, ngươi liền nên nghiêm túc luyện một chút ngươi vũ đạo!"

Trầm Độ đẩy cửa ra, lại nhìn nàng nói ra: "Nói thật, ngươi có thể thích ta, ta thật thật cao hứng, thậm chí có chút kiêu ngạo, bất quá —— ta hi vọng ngươi có thể nghĩ thêm đến hấn sự tình. Ngươi rất lợi hại thông minh, xa xa so ta tưởng tượng bên trong muốn thông minh nhiều. Chỉ cần ngươi muốn phải nghiêm túc làm sự tình, khả năng liền nhất định sẽ thành công. Tiểu nha đầu, ngươi cho ta ngoài ý muốn quá lớn."

Hấn nói không là nói dối, nha đầu này quả thật làm cho hấn thật bất ngờ, hấn làm sao cũng không nghĩ ra nhỏ như vậy cô nương vậy mà lại ưa thích chính mình.

Mà lại, hội như vậy hồ. . .

"Ồ?" Bạc Tú Tú nhất thời có chút thất vọng, ba ba liếc nhìn hắn, rồi cụp lấy đầu.

Trầm Độ gấp nằng gục đầu vào rồi bộ dáng, nhất thời cảm thấy buồn cười, nói ra: "Tốt, người trở về phòng nghỉ ngơi đi thôi. Ta muốn về cửa hàng qua."

"Mẹ ta nói, chờ qua hết sinh nhật, ta liền có thể nói chuyện yêu đương. . ."

". . ."

Trầm Độ nhất thời không còn gì để nói.

Truyện được covert bởi ๑Đản ๑

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Ta đưa người tiến cục cảnh sát

Rời phòng về sau, Trầm Độ vẫn cảm thấy khôi hài, nha đầu này tốt đặc biệt a, thật không biết nàng trong đầu đến tột cùng chứa cái gì?

Hắn vẫn là lần đầu gặp được nhỏ như vậy cô nương.

Tướng mạo cùng cách ăn mặc rõ ràng đơn thuần như vậy đáng yêu, tính cách lại như vậy nhậy, không thể không khiến bóng người vang khác sâu.

Tốt a.

Tạm thời lười nhác muốn những vật này, nghiêm túc tính toán thời gian, Thiết lão tam hẳn là tới, hẳn lập tức khởi hành về cửa hàng.

Bất quá để ý hắn bên ngoài là, trở lại cửa hàng về sau, cái thứ nhất người từng trải cũng không phải là Thiết lão tam, mà chính là Khương Vân Tuệ, chỉ gặp nàng trong tay cầm một cái túi đồ, vật.

"Trầm Đại Sur, ngài trở về." Nàng cung kính nói ra.

Trầm Độ liếc nàng một cái, cười cười: "Khương cô nương từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a."

"Ân ân!" Khương Vân Tuệ có chút ngượng ngùng, bất quá lại cầm trong tay đồ, vật đưa cho hắn nói ra: "Trầm Đại Sur, đây là ta tặng cho người."

Trầm Độ nhìn một chút, phát hiện trong túi Trang vậy mà một số tiền loại cùng quà tặng, thế là cười: "Những vật này đồ, vật quý sao? Quý lời nói, cũng không cần đưa."

"Không quý không quý, hai ba trăm khối." Khương Vân Tuệ tràn ngập cảm kích nói ra: "Đây là ta tới, là đặc địa cảm ơn Trầm Đại Sur ngài. Nếu như không phải ngài, ta khả năng mãi mãi cũng sẽ không đi đến con đường này. Ta thông qua sơ tuyển về sau, người khác cho đánh giá rất tốt, cảm ơn Trầm Đại Sur ngài."

Trầm Độ gật đầu hỏi: "Cuối tuần còn cần Phục Thi?"

"Đúng vậy a, ta hội đi tham gia Phục Thi, bất quá ta đã có chuẩn bị tâm lý, ta hẳn là có thể với thành công. Không khó, Trầm Đại Sur!" Khương Vân Tuệ nhìn qua hắn.

Trầm Độ không gật đầu, cười nói: "Bất quá Khương cô nương, người hẳn là hiểu biết, các người một chuyến này khi, có không ít quy tắc ngầm cùng không ít âm thầm thao tác, bình thường không thích hợp quy tắc ngầm người, vô pháp bên trên. Cho nên, vô luận vòng tiếp theo Phục Thi, hoặc là tiết mục diễn tập, về sau là trận đấu những này, ta đều hi vọng người có thể sử dụng tâm bình tĩnh qua đối đãi, giữ mình trong sạch."

"Đương nhiên, cái này ta biết." Khương Vân Tuệ cũng không phải cái gì ngu ngốc, tự nhiên hoặc nhiều hoặc ít đều biết làng giải trí một số quy tắc ngầm: "Bất quá ta tin tưởng, ta nhất định có thể thành công. Bởi vì ta so với bọn hắn nỗ lực."

Trầm Độ nhìn qua nàng tốt có chút đơn thuần khuôn mặt, không khỏi cười lộ lên, sờ sờ túi, từ trong túi áo xuất ra một cái phù túi đưa cho nàng: "Đây là

Thiên Mệnh Các sản xuất phù tử, có thể bạn người may mắn, tốt nhất trong khoảng thời gian này tùy thân đeo đeo ở trên người. Chúc cô nương người mã đáo thành công."

Khương Vân Tuệ cũng sờ một chút, nhất thời đại hi: "Cám ơn ngài."

Nhìn lấy nàng, Trầm Độ trong lòng cũng có chút cảm giác thành tựu, dù sao, nàng có thể là Trầm Độ cái thứ nhất móc ra nhân tài, nếu là có khả năng, Trầm Độ vui với giúp nàng đi càng thêm thuận lợi một số.

Khương Vân Tuệ cùng hắn trò chuyện một hồi về sau, liền đi, nàng lúc đầu muốn Trầm Độ lại cho nàng một số chỉ điểm, bất quá nàng gần nhất khí vận bình thường, sự tích thể cũng không có đồ vật, cho nên không có đồ vật gì có thể điểm, cô nương này tương đối là đơn thuần.

Chờ một lúc về sau, Chu Châu cùng Trương Tuyên Trạch hai người tới, cùng hắn gật gật đầu, sau đó ngồi ở bên cạnh trên chỗ ngồi.

Tại chờ một lúc, bốn người đẩy cửa ra đi tới.

Bọn họ hẳn là ở bên ngoài quan sát một hồi, quan sát không có vấn đề về sau, mới đẩy cửa tiến đến.

Bọn họ khá là cẩn thận.

Nhìn thấy bọn họ về sau, Trầm Độ trực tiếp mở miệng nói ra: "Trước mấy ngày, có người mang ra ta một khối Bảng Hiệu, nện ta một mặt pha lê, là ai làm? Có thể chiến đi ra không?"

Hắn nhàn nhạt chăm chăm lên trước mặt bốn người.

Thiết lão tam cùng Lưu Hòa Sinh liếc nhau, Thiết lão tam sắc mặt cực kỳ nghiêm túc hướng phía trước đi một bước, sau đó lạnh lùng theo dõi hắn, nhìn hắn đùa nghịch hoa dạng gì.

"Ta hoa ba vạn khối." Trầm Độ bình tĩnh nói nói ra: "Các người muốn thưởng cho ta."

Thiết lão tam sắc mặt nhất thời cực kỳ biệt khuất, cơ hồ cắn răng nghiêng lợi nói ra: "Ta bồi."

"Tốt, sáng khoái." Trầm Độ chỉ bên cạnh Wechat mã nói ra: "Xoát đi, ta không lừa người nhóm."

Thiết lão tam cấp tốc lấy điện thoại di động ra cho hắn chuyển khoản,

Làm xong cái này về sau, ngồi ở bên cạnh Lưu Hòa Sinh mới nhìn chăm chăm Trầm Độ hỏi: "Người đến tốt cùng là từ nơi đó xuất hiện?"

Trầm Độ nhàn nhạt liếc hắn một cái: "Lưu tiên sinh, cái này Thiết lão tam, ta hội đưa tới ngục giam mặt đợi một hồi, chờ một lúc, ta hi vọng các người ngoan ngoãn ở lại bất động."

Lời vừa nói ra, Lưu Hòa Sinh, Thiết lão tam, La Xuân Hoa cùng La Lăng bọn người trong nháy mắt kinh hãi, đồng tử ngưng tụ, bỗng nhiên nhìn chăm chặp hắn.

"Ồ? La Lăng Tiên Sinh cũng thế." Trầm Độ như vô sự nói.

Lưu Hòa Sinh hôm nay tự mình tới, chính là vì tìm một chút hắn mảnh, vị trí hắn tại Giang Tương Phái bên trong xa xa so Thiết lão tam hơn rất nhiều, nhận biết người cũng xa xa so Thiết lão tam hơn rất nhiều, nói đến, Thiết lão tam chẳng qua là đệ tử của hắn mà thôi.

Cho nên, nếu là đồng hành người, chỉ sợ bao nhiêu đều sẽ biết hắn, bán hắn một bộ mặt, không nghĩ tới cái này làm cản làm bại vừa vào cửa, liền bắt đầu nói rõ Xe ngựa, căn bản liền không khách khí với bọn họ.

Còn chờ một lúc, ta hi vọng các người ngoan ngoãn ở lại bất động?

Ta con mẹ người a.

Đây là thương lượng ngữ khí sao? Cái này rõ ràng cũng là đe dọa!

Lưu Hòa Sinh nhất thời theo dõi hắn, mặt đen lên nói ra: "Trầm tiên sinh, người biết chúng ta là ai sao?"

"Biết a! Một đám lừa dối phạm a." Trầm Độ một mặt bình tĩnh nhìn qua hắn nói ra.

Lưu Hòa Sinh nhất thời cảm giác được biệt khuất chi cực, nghiêng răng nghiêng lợi, lạnh lùng theo dõi hắn nói ra: "Như vậy, Trầm tiên sinh người nhất định hiểu biết chúng ta là làm cái gì. Nói câu không dễ nghe lời nói, đã Trầm tiên sinh người đã quyết định đắc tội chúng ta, như vậy nói rõ người đã làm tốt bị trả thù chuẩn bị. Nếu là, Trầm tiên sinh người thật đánh tính toán cá chết rách lưới. . ."

"Không có cá chết rách lưới loại khả năng này!"

Trầm Độ cắt ngang hắn, lắc đầu từ tốn nói: "Ta tính toán qua, không có loại khả năng này. Bởi vì cái gọi là thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, không

phải không báo, là thời điểm chưa tới. Các người chẳng qua là Ác giả Ác báo a. Mà Lư tiên sinh, các người cũng không có cùng ta cá chết rách lưới tư cách cùng bài. Các người hiện tại chẳng qua là buộc tại trên một sợi thừng châu chấu thôi, tin tưởng ta, nếu như các người muốn cùng ta đối bình, các người tuyệt đối sẽ chết rất lợi hại thảm."

"Người ——" Lư Hòa Sinh bị nghẹn lại, trong nháy mắt giận dữ, nhìn chăm chăm hắn, khóc mắt.

Mà Thiết lão tam mấy người cũng tức giận không thôi.

"Các người hiện tại có lẽ không tin ta nói chuyện, hoặc là không bình thường không phục. Ta có thể lý giải. Trên thực tế các người lần thứ nhất đến cửa thời điểm, cũng là phi thường không phục. Trước mấy ngày ta liền đã đã cảnh cáo các người, tuyệt đối không nên lại đến môn, các người hết lần này tới lần khác không nghe." Trầm Độ một mặt bình tĩnh nhìn lấy bọn hắn, lắc đầu khẽ thở dài một cái một câu: "Đáng tiếc, đáng tiếc a."

"Thiết tiên sinh, đi thôi, ta đưa người tiền cục cảnh sát."

Nghe được câu này, Thiết lão tam trong nháy mắt muốn muốn chạy trốn, nhưng khi hắn vừa mới lúc đứng lên đợi, đằng sau đã có ba người đi tới.

"Sắt tiểu lĩnh, chúng ta tìm tới người."

Truyện được covert bởi ๑Đản ๑

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Tiền ta hội hợp thành quá khứ

Cồng tay lấy ra, trực tiếp cồng ở Thiết lão tam cùng La Lăng hai người trên tay, Lư Hòa Sinh lập tức từ trên ghế đứng lên, nhưng là Chu Châu lại đưa tay đem hắn ép trên ghế, để hắn vô pháp động đậy.

Tiến đến ba người, là Cảnh Sát Thường Phục.

Lư Hòa Sinh gặp này, nhất thời bất động, mặt đen lên lạnh lùng nhìn chăm chăm Trầm Độ.

Trầm Độ nhàn nhạt liếc nhìn hắn một cái, nói ra: "Lư tiên sinh, người không cần nhìn như vậy lấy ta, ta là vì người tốt. Vừa mới ta đã nói qua. Người không cùng ta đụng bài cùng tư cách. Không biết Thiết lão tam hôm qua có hay không nói cho người Lý Cẩm cùng Từ Hiểu Hà hai người kia tên?"

Lư Hòa Sinh sững sờ một chút, trong nháy mắt quá sợ hãi, trong mắt toát ra giống như gặp quỷ biểu lộ, nếu như không phải Chu Châu đang án lấy hắn, hắn sợ rằng sẽ lập tức từ trên ghế đứng lên xoay người rời đi.

Trầm Độ gặp này, cười nhạt cười nói: "Hai người kia tên, đối ta mà nói, tạm thì không có bất cứ gì ý nghĩa. Nhưng là đối với các người lại là không giống nhau, ta liền muốn Thiết lão tam tại cục cảnh sát bên trong an an ổn ổn ngủ vài chục năm, không có khác ý tứ. Nếu có thể lời nói, ta hi vọng Lư tiên sinh tốt nhất làm xong giải quyết tốt hậu quả sự tình, theo ta được biết, Chu Tiểu Vũ phụ mẫu so sánh nghèo khó, hiện tại còn trông coi nhà mình một mẫu ba phần đất, nếu là Lư tiên sinh người có thể. . . Đương nhiên, người cũng có thể không đi làm. Ta ý là sinh mệnh là vô giá, hai ba trăm vạn, mua không một cái mạng."

Lư Hòa Sinh bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Nghe ý hắn, rõ ràng chính là muốn chính mình cho Chu Tiểu Vũ phụ mẫu chuyển đi hai ba trăm vạn.

Tuy nhiên cũng nói có thể không đi làm, nhưng là cô mẹ người. . .

Lư Hòa Sinh nhất thời cảm giác mình đầu muốn bốc khói.

"Ta không muốn làm chết các người, bởi vì không có ý nghĩa. Đằng sau, pháp luật làm như thế nào phán liền làm sao phán, ta mặc kệ. Lư tiên sinh, người có thể mời về." Trầm Độ tiếp tục nói.

"Người làm như vậy, liền không sợ chúng ta trả thù sao?" Ngấm lại, Lư Hòa Sinh vẫn là nhìn chăm chăm hắn hỏi.

Trầm Độ lắc đầu bình tĩnh nói: "Lưu tiên sinh, người nói lặp lại, vừa mới ta đã nói, không có cá chết rách lưới khả năng. Người có lẽ cảm thấy ta là nói mạnh miệng đe dọa các người, thực cũng không phải là, bởi vì ta đối với các người quá hiểu biết. Tỷ như Lưu tiên sinh người, mười một năm trước Giang Tương Phái, có hai cái nữ nhi, một cái thê tử, hai cái tình nhân, thực như là dựa theo người tài sản tình huống, đời này hẳn là không lo ăn uống."

Lưu Hòa Sinh nghe vậy, sắc mặt lần nữa đại biến, cơ hồ là trong nháy mắt xoát đi một chút, tái nhợt Như Tuyết.

Hắn không nghĩ tới, Trầm Độ đối với hắn hôm nay như thế hiểu biết.

Tựa hồ còn đặc địa điều tra qua hắn tư liệu.

Trong chớp nhoáng này, hắn nhìn lấy cái mặt này sắc bình tĩnh người trẻ tuổi, một loại tự nhiên sinh ra cảm giác sợ hãi từ trong lòng xuất hiện, cảm thấy tê tê cả da đầu.

Cá chết rách lưới, chỉ có Mãng Hán mới có thể làm ra được, xã hội hiện đại, tối kỵ chết người, hắn tử không sạch sẽ, cũng sợ nhất giấy nhấn tin tra đến cửa, một khi chết người, như vậy hậu quả khó mà lường được.

Đương nhiên, hắn có lẽ có thể làm rất sạch sẽ, cũng có thể mời người, nhưng là hiện tại, đối mới biết hắn nhiều như vậy tư liệu, rõ ràng là có chuẩn bị, lúc này một khi xảy ra vấn đề, mà Lý Cầm cùng Từ Hiểu Hà hai cái danh tự này nếu là bị chọc ra. . . Hẳn cho dù không chết cũng bị đào lột da.

Trong lúc nhất thời, trong cửa hàng yên tĩnh.

Lưu Hòa Sinh từng ngum từng ngum thờ hào hển, trong mắt mang theo khủng hoảng.

Trầm Độ nhìn lấy hắn, trong lòng cũng thờ dài, làm hắn không chết a, người này làm việc tương đối sạch sẽ, rất ít lưu lại nhược điểm.

Lý Cầm cùng Từ Hiểu Hà hai cái danh tự này, tuy nhiên có thể uy hiếp một chút hắn, nhưng là nếu là vận dụng đến pháp luật bên trên, tác dụng cũng không phải là rất lớn.

Lý Cầm cái tên này, đại biểu cho Hạ Hải Thị cái nào đó Cục Trưởng thê tử, bởi vì dung mạo xinh đẹp, lại thêm so sánh mê tín, cho nên bị khai quang một chút.

Vấn đề này không có bị chọc ra, nhưng là nếu là bị cái kia quan viên biết, tối thiểu nhất hội giết chết bọn họ, người nào cũng không muốn trên đỉnh đầu của mình mang theo một đỉnh xanh mon môn Cái mũi.

Về phần Từ Hiểu Hà, cũng kém không nhiều.

Những người này không sạch sẽ sự tình cũng không ít, Trầm Độ chẳng qua là thuận miệng điểm ra hai cái a.

Lưu Hòa Sinh nhìn qua sắc mặt hắn khi thì biến đỏ, khi thì biến trắng, chờ một lúc về sau, mới có hơi ừ ừ cúi đầu nói ra: "Tiền ta hội họp thành quá khứ." Tiếp theo, lại nhanh chóng bổ sung một câu: "Ta lập tức họp thành."

Trầm Độ trực tiếp điểm đầu: "Mời."

Lưu Hòa Sinh thật sâu liếc nhìn hắn, không có tiếp tục nói nhảm, lập tức đứng dậy, xoay người rời đi, trước khi rời đi, hắn liền nhìn cũng không nhìn Thiết lão tam hai người liếc một chút, thân ảnh điều hui, liên phảng phất bị trong nháy mắt mọc sạch chỗ có sức lực, bóng dáng kéo rất dài.

Trầm Độ quay đầu nhàn nhạt nhìn lấy còn lại La Xuân Hoa.

Bởi vì hắn theo Thiết lão tam là một đám, cho nên một cái Cảnh Sát Thường Phục, đã đang ngó chừng hắn, chờ lấy mang về tra hỏi.

Khác biệt là, Thiết lão tam cùng La Lăng bị công, hắn tạm thời hành động tự do.

Đương nhiên, hắn không dám chạy.

"Trầm . . . Trầm tiên sinh. . ."

"Đi thôi. Dân cảnh làm như thế nào thăm liền làm sao thăm" Trầm Độ lạnh nhạt nói.

Sau cùng ba người đều bị áp đi, mấy cái dân cảnh, thuộc về Chu Châu mang đến người, hắn trước kia tại cục cảnh sát lúc làm việc nhận biết không ít cảnh sát, bởi vì Thiết lão tam có án tại, bản sự thuộc về công lao một kiện, cho nên để bọn họ chạy tới tương đối dễ dàng.

Làm sao thăm, là cảnh sát cùng Pháp Viện vấn đề, Trầm Độ tự nhiên lười nhác quản, mà lại, hắn chỉ sợ cũng không có bao nhiêu tư cách qua quản, bởi vì có Lý Cầm cùng Từ Hiểu Hà hai người kia tên tại, Trầm Độ cũng không sợ Thiết lão tam có thể chơi ra hoa dạng gì đến, Lưu Hòa Sinh mặc kệ về sau, Thiết lão tam nói chung tại trong phòng giam ngục tới mấy năm, là chắc chắn sự tình.

Đem bọn hắn đưa sau khi đi, xem như mấy món bực mình sự tình, trong phòng, lại chỉ còn cuối tuần châu cùng Trương Tuyên Trạch hai người.

"Trầm Đại Sư, cái này pha lê, cần chứa vào sao?" Trương Tuyên Trạch hỏi.

Trầm Độ nhìn qua hắn, cười cười: "Muốn chứa vào. Kê cầm đầu đều bị bắt đi."

"Trầm Đại Sư, ngài thật lợi hại a." Trương Tuyên Trạch bỗng nhiên thở dài một câu nói ra, vừa cười nói: "Vừa mới người kia còn không phục, bắt quá bị người nói vài lời về sau, nhất thời liền chịu phục. Hắn khẳng định có không ít nhược điểm rơi xuống Trầm Đại Sư ngài trong tay."

Trầm Độ không có phủ nhận, cười nhạt nói: "Đây chính là cái gọi là thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, không phải không báo, mà chính là thời điểm chưa tới."

"Ha-Ha, Đúng vậy!"

Hai người nhất thời cười ha ha một tiếng, lại trò chuyện một hồi về sau, hai người mới rời khỏi cửa hàng.

Hôm nay vào cửa hàng người tương đối ít, hai người sau khi đi, trong cửa hàng liền an tĩnh lại, Trầm Độ lấy ra mấy cái giấy trắng, vẽ mười mấy tấm hảo vận phù, chế tác thành một cái thô sơ phù túi, thả ở bên cạnh pha lê trong tủ chén, yết giá năm ngàn khỏi một cái.

Đã mở tiệm, đương nhiên yếu xuất thụ đồ vật, Thiên Mệnh Các, không chỉ có riêng chỉ là làm toán mệnh, cầu nguyện giấy vền vền chỉ là một cái mảnh lời, bình thường không thể bán ra, chỉ bán hữu duyên nhân, nhưng là hảo vận phù lại có thể ném thử bán ra một chút thử một chút, dù sao hắn hiện tại Thần Nhân điểm kinh nghiệm đã rất nhiều, tăng tăng tốc độ rất nhanh, cho nên cần bản cũng không sâu.

Nếu là có khả năng, về sau Thiên Mệnh Các khả năng còn sẽ bán ra càng nhiều đồ vật, chỉ mong Thần Nhân màn hình cho thêm chút sức, cho thêm một số cùng loại cầu nguyện giấy thần kỳ như vậy đồ, vật.

PS: Trương này có BUG sao? Không có BUG a? Kiểm tra hai lần, hai ngày này ta tương đối bận rộn, đầu so sánh choáng. A đúng, vẫn là đến cầu phiếu đề cử.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๘

<http://truyencv.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Không ra khỏi cửa liền biết rõ chuyện thiên hạ

Hảo vận phù, sự nghiệp phù, nhân duyên phù...

Mấy ngày nay cũng có người tới hỏi sự nghiệp hỏi nhân duyên, sự nghiệp phù còn dễ nói có thể gia tăng 5 điểm kỹ năng, mà nhân duyên phù tác dụng khả năng liền không lớn, bởi vì vền vền 5 điểm nhân duyên giá trị, tính không được vận đào hoa, nói chung cũng chỉ có thể dễ hình tượng càng tốt hơn một chút a.

Về phần Vận rủi phù, tật bệnh phù cùng chân ngôn phù cái này ba tấm phù chú, có chút huyền diệu, bình thường người vô pháp sử dụng, cho nên liền không cần bán ra.

Hảo vận phù cần muốn chế tác mười lăm tấm, sự nghiệp phù mười cái, nhân duyên phù mười cái, vẽ xong về sau, cần bày đặt tốt, đánh dấu bên trên giá cả cùng tên.

Trầm Độ bắt đầu cấp tốc công việc lu bù lên.

Lúc này, một cái bụng phệ trung niên nam nhân đi vào cửa hàng, ăn mặc một bộ sạch sẽ âu phục giày da, tóc ngắn nắp, sắc mặt hồng nhuận phon phớt, xem xét cũng là kê có tiền.

"Người tốt."

Trầm Độ phát hiện có người tiến đến, liền ngẩng đầu chào hỏi một câu.

Mà này cái trung niên nam nhân lại liếc nhìn hắn, đối với hắn gât gât đầu, không nói gì, nhiều hứng thú nhìn xem trong tủ chén cầu nguyên giấy cùng hai bên bày đặt thư tịch trang phục.

Trầm Độ gặp hắn không nói gì, hơi hơi híp mắt dưới con mắt, ngấm lại, liền cũng không có để ý đến hắn, tiếp tục cầm bút lông vẽ bùa.

Sự nghiệp phù cùng nhân duyên phù loại vật này, thực rất đơn giản, Trầm Độ đối bút lông tương đối quen luyện, thao tác tự nhiên trôi chảy, vẽ ra đến phù, không bình thường có mỹ cảm.

Vẽ xong một trương về sau, liền để ở một bên, chờ đợi hong khô, chờ hong khô về sau, cất vào phù trong túi tức có thể sử dụng.

Hảo vận phù, sự nghiệp phù cùng nhân duyên phù hiệu quả, đều là ba tháng, ba tháng qua đi, liền sẽ mất đi hiệu lực, ngày là thành phù thời khắc lên.

Trong cửa hàng, chỉ có vẽ bùa tiếng xào xạc, cơ hồ tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Có chút mập mạp trung niên nam nhân nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, giống như đối trong cửa hàng hết thấy đều cảm thấy hứng thú vô cùng bộ dáng, liền liền bày đặt ở bên cạnh Bảng Hiệu, chậu hoa đều bị hắn từ từ tế tế quan sát một lần.

Đặt ở trong tủ kiếng mặt, đã chế tác hảo hảo vận phù cùng cầu nguyên giấy càng thêm không cần phải nói, bị hắn chăm chăm một thời gian thật dài, liền đặt ở hai bên trên giá sách Cổ Thư Tịch, đều bị hắn lật một lần.

Đương nhiên, hắn cũng không có làm thất thường gì sự tình, những vật này đặt ở hai bên, vốn chính là để cho người ta nhìn, chỉ bất quá hắn không có mở miệng nói chuyện, chỉ là đi đi nhìn xem, một bộ cảm thấy hứng thú vô cùng bộ dáng, liền có vẻ hơi quý dị.

Trầm Độ cũng không có hỏi hắn muốn làm gì, vẽ xong mấy trương sự nghiệp phù về sau, liền cuộn lại, để vào bên cạnh phù trong túi.

Chờ một lúc về sau, hắn điện thoại di động bỗng nhiên chấn động động một cái, hắn cầm lên xem xét, nguyên lai là Bạc Tú Tú cho hắn phát mấy đầu giọng nói.

Đoán chừng là muốn cùng hắn tâm sự, lại bởi vì cảm mạo nóng sốt, thần chí không phải rất lợi hại thanh tỉnh, cho nên nói vài câu mê sảng.

Giọng nói của nàng so sánh lời biếng, nghe rất lợi hại suy yếu bộ dáng, để Trầm Độ cân nhắc chờ một lúc có hay không muốn đi qua nhìn nàng một cái.

Mẹ của nàng tại đi công tác, trong nhà lại không có người khác, chỉ sợ cần cần người chiếu cố.

Bất quá Trầm Độ lại cảm thấy, hai người không nên quá độ thân mật, bảo trì phải có khoảng cách, là phi thường có cần phải.

Nhìn một chút điện thoại di động về sau, liền để ở một bên, muốn muốn tiếp tục bận bịu một hồi, nhưng mà đang lúc hắn cầm lấy bút lông thời điểm, trung niên nam nhân kia lại đã đi tới trước mặt hắn, một mặt cười tủm tỉm xem hắn, một bộ nhiều hứng thú bộ dáng.

Trầm Độ ngẩng đầu liếc nhìn hắn một cái, lắc đầu cười nhạt cười: "Tiên sinh, muốn cầu Nhân Duyên, còn là muốn cầu sự nghiệp?"

Trung niên nam nhân sửng sò một chút, nói ra: "Sự nghiệp."

Trầm Độ chỉ bên ngoài một Khôi Bài Từ nói ra: "Này tiên sinh cần hẹn trước, hẹn trước sau khi thành công, ngày mai liền có thể tới một chuyến."

"Ồ?"

Trung niên nam nhân sửng sò một chút, liền lại cười cười, nói ra: "Ngươi tên là Trầm Độ?"

Trầm Độ gât gât đầu, tên hắn không tính là gì giữ bí mật tin tức, không ít người cũng đã biết, hơi điều tra một chút liền có thể điều tra ra được.

"Ừm!" Hắn từ tốn nói: "Tiên sinh mời trở về đi,

Hôm nay Thiên Mệnh Các không có mở cửa, chờ một lúc ta có thể muốn đi ra ngoài một chuyến."

Trung niên nam nhân cười, cười tủm tỉm nhìn qua hắn: "Nghe nói cửa hàng này rất lợi hại huyền diệu? Bày ở trong tủ chén giấy trắng là lấy làm gì? Hai mươi vạn một tờ giấy trắng?"

Trầm Độ liếc nhìn hắn một cái, ngấm lại, liền giải thích nói: "Cái này giấy không tầm thường, bổ sung một cái nguyện vọng, một cái Thiên Mệnh Các có thể thực hiện nguyện vọng."

"Ồ?"

Trung niên nam nhân còn là một bộ cười tủm tỉm.

Trầm Độ gặp hắn y nguyên vẫn là bộ dáng này, liền nói thẳng: "Thiên Mệnh Các hắn không có tiên sinh ngươi muốn muốn đồ, vật, vẫn là mời trở về đi."

Trung niên nam nhân lại lắc đầu, đi đến bên cạnh trên ghế ngồi xuống đến: "Hai mươi vạn một trương? Có thể bán ra sao?"

Trầm Độ lắc đầu nói: "Đằng sau còn có một câu, chỉ bán hữu duyên nhân."

Trung niên nam nhân nhưng lại nghiêng đầu hỏi: "Như thế nào mới có thể xem như hữu duyên nhân?"

Trầm Độ nghe vậy, không khỏi lắc đầu nhẹ nhàng cười một tiếng: "Đơn giản mà nói, cũng là bi nhân có thể coi trọng nhân tài tính toán hữu duyên nhân, không phải vậy, Vạn Kim không bán."

"Ồ?"

Trung niên nam nhân lại cười, chính muốn nói chuyện, nhưng là Trầm Độ nhưng lại mở miệng cười nói: "Hà Tiên Sinh, liền không cần làm trò bí hiểm, người sẽ không mua sắm cái này giấy trắng, người cũng không cần cái này tờ giấy trắng. Muốn xem tướng, đi trước hẹn trước đi. Còn ta danh khí, Đường Minh đường phố bên kia nghe được người cũng không thiếu. Hà Tiên Sinh là người thông minh, làm gì tới dò xét thăm dò hư thực? Thiên Mệnh Các lập một quy củ, về sau phạm là vào cửa hàng lấy, kẻ có nội tâm bất thành bất trắc."

Trung niên nam nhân nghe xong, sắc mặt bỗng nhiên trì trệ, ngẩng đầu kinh ngạc nhìn qua hắn.

Trầm Độ cười nói: "Làm trò bí hiểm không dễ chơi, vẫn là trực lai trực khứ đi."

Trung niên nam nhân ngốc, kinh ngạc nhìn hắn một hồi lâu, mới hỏi: "Người biết ta tin tức?"

Trầm Độ lắc đầu cười, chỉ cửa hàng hai bên ký tự Câu Đối nói ra: "Một khoản như đao, bỏ ra Côn Sơn phân Thạch Ngọc. Hai mắt như điện, xem thấu Thương Hải phân biệt Ngư Long. Đứng sai, liếc một chút liền biết rõ."

Trung niên nam nhân trong mắt toát ra khó có thể tin, từng ngậm từng ngậm thở hào hển, nhìn chăm chú hắn không nói gì, tựa hồ Trầm Độ câu kia Hà Tiên Sinh, đối với hắn cảm xúc phi thường lớn.

Trầm Độ nhìn hắn biểu lộ, lại lắc đầu cười cười, loại vẻ mặt này, hắn đã gặp không ít lần, vừa mới, Lưu Hòa Sinh liền không bình thường chấn kinh.

Không thể không nói, dễ như trở bàn tay nắm giữ người khác tin tức, quả thật có thể để cho người ta rung động, lại thêm có lòng huyền hư cái gì một khoản như đao bên trong, liền càng dễ cho người cảm thấy huyền diệu.

Cho nên, rất nhiều rất nhiều người đều cảm giác được thật không thể tin.

Đương nhiên, Trầm Độ trong lòng là sáng khoái, không bình thường sáng khoái.

Gia hỏa này vừa vào cửa liền một bộ cười tủm tỉm, cơ hồ lời gì đều không nói, đằng sau cũng chẳng qua là muốn dò xét thăm dò hư thực, thăm dò vài câu, một bộ người không biết ta người không biết ta bộ dáng, nói chuyện không bình thường cẩn thận, Trầm Độ tự nhiên cảm thấy, có cần phải cho hắn nhắc nhở một chút.

Thiên Mệnh Các, cũng là liếc một chút liền biết rõ, Gia Cát Thần Toán cũng tốt, hắn cũng tốt, hắn cũng là không ra khỏi cửa liền biết rõ chuyện thiên hạ.

Truyện được covert bởi ๖Đản ๖

<http://truyenCV.com/member/31401>

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Bởi vì ta là nữ hài

Trung niên nhân gọi là Hà Hạo, năm nay 41 tuổi, danh nghĩa chỉ ít có hai nhà đại hình công ty, xem như một cái không bình thường có tiền thương nhân.

Về phần hắn vì cái gì đến cửa, Trầm Độ còn không có thấy rõ ràng, nhưng là con hắn nữ song toàn, nhà có mỹ thê, phụ mẫu đồng đều tại, sự nghiệp thành công, khí vận ba động bình thường, hắn không có cái đại sự gì.

Hà Hạo xác thực kinh ngạc, qua rất lâu, đều không có từ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, nhìn thấy Trầm Độ đối với hắn làm một cái mồi được làm nên về sau, hắn mới thật sâu sắc nhìn một cái nói: "Lợi hại a!"

Bội phục chi ý, không nói vu biểu.

Bất quá hắn cũng không có nói tiếp cái gì, lấy điện thoại di động ra, nhớ kỹ thiếp ở trên tường nick Wechat về sau, liền quay người đi ra ngoài.

Có lẽ, hắn chẳng qua là tùy tiện tới xem một chút.

Trầm Độ cũng mặc kệ hắn, trong khoảng thời gian này, cùng loại hắn loại này thăm dò không ít người, cơ hồ mỗi ngày đều có thể gặp được đến mấy cái.

Đây cũng là không có cách nào sự tình, dù sao khi hắn danh khí dần dần truyền ra về sau, nghe người ta nhiều rất nhiều, tiếng chất vấn âm cũng nhiều rất nhiều, thỉnh thoảng đều sẽ toát ra mấy người qua đến xò xét một chút.

Cũng không phải nói bọn họ tâm không thành, chẳng qua là lý tính dư thừa cảm tính thôi, người hiện đại, không quá tin tưởng những này huyền diệu đồ, vật.

Cầm lấy chìa khoá khoá chặt cửa, Trầm Độ liền hướng phía Bạc Tú Tú bên kia đi đến.

Vừa mới hắn cho Vương Tú Hà phát một cái tin nhắn ngắn, không trải qua về đến phục là nàng còn ở bên ngoài đi công tác, hôm nay vô pháp gấp trở về, để hắn chiếu cố nhiều một chút.

Trầm Độ không khỏi cảm khái, cái này khi mẹ có chút không chịu trách nhiệm.

Đi xem dưới Bạc Tú Tú, nha đầu này thần chí đã không phải là không bình thường không thanh tỉnh, khuôn mặt vô cùng trắng bệch.

Gặp hắn tới về sau, đối với hắn gian nan cười cười, ni non nói: "Đại ca ca, người đến?"

Trầm Độ gật gật đầu, vội vàng đem nhẹ tay nhẹ đặt ở trên trán nàng cảm thụ một chút, chờ một lúc, nhìn chăm chăm nàng khuôn mặt, không khỏi thở dài, quả nhiên là sốt cao a, loại tình huống này cho dù là uống thuốc, tác dụng cũng không phải rất lớn.

"Ta dẫn người đi bệnh viện đi. Tốt nhất coi cái châm." Trầm Độ nói ra.

"A?" Bạc Tú Tú mở to mắt, trong nháy mắt một mặt khủng hoảng lắc đầu nói ra: "Không, không châm cứu."

Trầm Độ cúi nàng ngồi xuống, nói ra: "Ngoan, phải nghe lời."

"Ách!"

Nghe được cái này, Bạc Tú Tú cũng sợ một chút, một thoáng thời gian này có chút đáng thương nhìn qua hắn.

"Đi thôi, ta cùng người qua!" Trầm Độ mỉm cười cười nói, liếc nàng một cái, lại bổ sung một câu nói: "Trước đổi một bộ quần áo, ta chờ người ở ngoài."

Nha đầu này là mặc đồ ngủ ngủ, so sánh nông rộng, rõ ràng không thích hợp đi ra ngoài.

Bạc Tú Tú nhìn lấy hắn bóng lưng biến mất tại cửa, kinh ngạc nhìn một hồi lâu, không biết vì cái gì, hốc mắt có chút đỏ, nàng xoa xoa con mắt, liền cấp tốc đứng lên thay quần áo qua.

Phụ mẫu đều không tại, nói đến lại yên vẹn chỉ là mười bảy tuổi tiểu nữ sinh, lại thêm bỗng nhiên sinh bệnh, khó tránh khỏi sẽ cảm thấy rất lợi hại cô đơn.

Nàng thực so với bình thường tiểu nữ sinh tốt nhiều, chỉ ít tính cách so sánh sáng sủa, sẽ không hối hận, rất ít đi muốn phụ mẫu vì sao lại ly hôn sự tình.

Nếu là bình thường tiểu nữ sinh, sợ rằng sẽ náo ra một cái hoa văn đến đây.

Đương nhiên, dù cho nàng không nói, Trầm Độ ít nhiều biết, phụ mẫu ly hôn thực đối nàng ảnh hưởng phi thường lớn, bằng không, nàng liền sẽ không dời ra ngoài tự mình một người ở một cái Đại Phòng ở giữa.

Rất nhanh, nàng liền thay xong y phục.

Bất quá nha đầu này một bộ ngờ ngờ ngắc ngắc bộ dáng, đã nóng lợi hại, hoàn toàn không cách nào bước đi, cho nên Trầm Độ chỉ có thể công nàng đi xuống một chuyển.

Đến bệnh viện về sau, nàng ngược lại là thanh tỉnh một chút, nhìn thấy y tá cầm kim tiêm tới, trong nháy mắt một mặt hoảng sợ bộ dáng, công qua mặt qua, cái tay còn lại gắt gao nắm lấy tay hắn, cắn tái nhợt bờ môi.

Trầm Độ gặp này, cảm thấy có chút khôi hài, lại có chút đau lòng, chờ y tá châm xong châm về sau, mới đưa tay nhẹ nhàng địa xoa xoa nàng mái tóc.

"Cha ta không quan tâm ta." Chờ một lúc,

Đang treo chân, nàng bỗng nhiên mở miệng nói một câu nói ra, thanh âm phi thường nhỏ.

"Bởi vì ta là nữ hài."

Trầm Độ khẽ giật mình, nhìn qua nàng.

Bạc Tú Tú hướng phía bên cạnh hắn chen chen, nhắm mắt lại, hô hấp đều đều, một bộ rất lợi hại an tường bộ dáng, chờ một lúc về sau, lại mở miệng: "Nữ hài có một số việc là không thể làm, gia gia của ta cùng nãi nãi ta cũng không thích ta, nhà bọn hắn chỉ cần nam hài."

Trầm Độ gật gật đầu, loại hiện tượng này rất nhiều nơi đều có, ngược lại cũng không đáng đạt được kỳ.

"Mẹ ta liền là bởi vì việc này, cùng bọn hắn nhà nào tách ra."

Ngẫm lại, Trầm Độ nói: "Ngu xuẩn người, sẽ làm ngu xuẩn sự tình."

Bạc Tú Tú nghe vậy, đặc địa mở mắt ra nghiêm túc liếc nhìn hắn, còn nói thêm: "Cho nên, ta muốn qua rất hạnh phúc rất vui vẻ, bọn họ càng là không quan tâm ta, ta liền muốn qua càng vui vẻ càng khoái nhác, ta muốn đem cuộc đời mình qua hạnh hạnh phúc phúc, để bọn hắn đổ kị chết, không quan tâm ta cũng không cần ta đi, một ngày nào đó, bọn họ sẽ hối hận."

Trầm Độ mỉm cười cười cười, có chút đau lòng sờ sờ nàng mái tóc: "Người có thể. Người tính cách rất lợi hại sáng sủa."

"Ừm!" Bạc Tú Tú khoe miệng cong cong, ngọt ngào cười, lại nhắm mắt lại, tự lẩm bẩm nói một câu: "Bọn họ sẽ hối hận..."

Sau cùng lướt không có âm thanh, đã lâm vào ngủ say.

Phụ thân nàng, Trầm Độ không có ở trong hiện thực gặp qua, bắt quá lại tại nàng sự tích trong thế thấy qua mấy lần, Vương Tú Hà phụ thế đúng là bởi vì trọng nam khinh nữ vấn đề tách ra, hiện tại tuy nhiên mỗi tháng hội định thời gian cho nàng nhất định sinh hoạt phí, nhưng là khả năng liên tục hơn mấy tháng cũng sẽ không gặp một lần.

Sau đó cũng là Vương Tú Hà tái hôn, nàng lại không muốn ăn nhờ ở đậu, cho nên —— từ mười sáu tuổi lên, liền bắt đầu một mình sinh hoạt.

Nàng sự tích, đối với Trầm Độ mà nói rất đặc biệt, đặc biệt là phối hợp nàng tính cách về sau, đã cảm thấy càng thêm đặc biệt.

Không thể không nói, tiểu cô nương này xác thực rất lợi hại thông minh.

Lật ra trong đầu Nhân Vật Tập, suy nghĩ một ít gì đó, chậm rãi chờ đợi xấu chấm xấu xong, Trầm Độ liền đưa nàng đi về nhà.

Tại nhà nàng chờ lúc chạng vạng tối, làm một tô mì vì nàng ăn hết, Trầm Độ nhìn thấy sắc trời đã đã khuya, liền không có tiếp tục dừng lại, căn dặn nàng nghỉ ngơi thật tốt về sau, liền đứng dậy về nhà.

Nhưng mà vừa mới trở lại trong nhà mình, một đầu lạ lẫm tin tức, liền phát đến hắn điện thoại di động bên trên: "Tiền đã hợp thành."

Trầm Độ nhìn một chút, không khỏi lắc đầu, cảm thấy khô hài, đây quả nhiên thức thời rất lợi hại, chỉ sợ là phi thường tốt sợ chính mình làm hắn.

Thực, cái này Lưu Hòa Sinh không phải người tốt lành gì, nếu là có khả năng, Trầm Độ đương nhiên muốn làm hắn đi vào, chỉ bất quá thao tác vô cùng phiền phức, có một số việc hắn rất khó giải thích thông, cho nên, cũng chỉ có thể tạm thời trước tha hắn một lần, chờ sau này hãy nói.

Sau khi về đến nhà tắm rửa, tùy tiện cho mình làm một chút đồ vật ăn, nhét đầy cái bao tử, Trầm Độ lo lắng lấy có cần thiết hay không, mua cho mình chiếc xe thay đi bộ.

Hắn gần nhất kiểm lời không ít tiền, cộng lại hết thấy có năm sáu mươi vạn, hắn là đủ mua chiếc xe con.

Hắn không muốn mỗi ngày đi ra ngoài, đều cần chen xe buýt.

Chính nghĩ như vậy, điện thoại di động lại chấn động động một cái, hắn cầm lên xem xét, phát hiện Bạc Tú Tú lại cho hắn phát nói chuyện phiếm giọng nói.

Nha đầu này, cơ hồ mỗi một câu đều là đại ca ca đại ca ca kêu, cứ việc thanh âm có chút hữu khí vô lực bộ dáng, nhưng lại không bình thường ngọt, nhìn ra được, nàng thích vô cùng xưng hô thế này.

Trầm Độ trong lòng bao nhiêu đều có chút dở khóc dở cười, bởi vì rất ít người dạng này gọi hắn.

PS: Ta biệt xuất đến, bắt đầu an bài xuống một cái nội dung cốt truyện, cầu điểm đề cử cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Đọc diễn cảm thuật hậu di chứng

Ngủ một đêm, sáng ngày thứ hai bảy giờ đúng giờ rời giường, tại tiểu khu trên đường chạy vài vòng, sau đó về nhà tắm một cái tắm lại ra ngoài.

Đi ngang qua đường đi bên cạnh chợ bán thức ăn thời điểm, Trầm Độ ngẫm lại, đi vào mua một số Ngô Bắp, hạt kê cùng cá nhỏ làm loại hình, chứa ở bao khóa bên trong, mang theo lên đường.

Một buổi sáng sớm bên trên, Đại Huyền đường phố người đi đường vẫn còn tương đối ít, hôm nay khí trời so sánh âm trầm, bao phủ một cổ vụ khí, tầm nhìn tương đối thấp, Trầm Độ theo thường ngày một chút, mở cửa quét dọn một chút cửa hàng, sau đó tại cửa hàng phía trước, đốt đàn hương.

Hắn chính đang bận bịu, một cái tiểu hắc miêu lặng lẽ cửa đi tới, không chút nào sợ sinh nhảy lên cái bàn, "Ngẩng" một tiếng, đối hắn kêu một tiếng.

Trầm Độ quay đầu liếc nó liếc một chút, mỉm cười, đưa tay đánh xuống nó đầu cười nói: "Đợi một chút, chờ ta làm xong."

Gần nhất, có một ít so sánh Linh Dị sự tình, phát sinh ở Thiên Mệnh các cùng trên người hắn, tỷ như mèo, thỉnh thoảng hội trong cửa hàng toát ra mấy cái tới.

Cũng không biết là Dã Miêu vẫn là mèo nhà, thường xuyên lặng lẽ đi vào trong cửa hàng đợi một hồi, hoặc là uể oải nằm sấp trên bàn ngủ, tựa hồ không bình thường hưởng thụ trong cửa hàng mùi đàn hương.

Những này mèo, có chút huyết thống tương đối cao quý, tỷ như Mèo Ba Tư, mèo rừng chờ một chút, tỷ như cái này tiểu hắc miêu, Trầm Độ chỉ thấy qua mấy lần.

Cái này con mèo nhỏ, tên gọi Tiểu Hắc, hắn tùy tiện đặt tên, dù sao Trầm Độ không biết là người nào nuôi, tựa hồ là đối diện trong công viên Dã Miêu,

Hỏi sửa sang một chút cửa hàng, sau đó lấy ra một mảnh cá nhỏ làm đưa cho nó, sờ sờ nó mềm mại lông tóc.

Tiểu Hắc rất lợi hại dụ dỗ ngoan ngoãn, Hoàn Toàn không sợ hắn, tựa hồ thích vô cùng ở bên cạnh hắn.

Gần nhất chuyện phát sinh, xác thực Linh Dị vô cùng.

Cho ăn xong Tiểu Miêu về sau, Trầm Độ liền từ trong hành trang lấy ra hạt kê cùng Ngô Bắp, hướng phía đối diện công viên đi đến, song khi hắn bước vào bên công viên duyên lúc, bên cạnh trên một cây đại thụ, bỗng nhiên truyền đến một trận rầm rầm thanh âm, một cái đại hình vẹt Macaw từ trên cây bay xuống, rơi vào cánh tay hắn bên trong.

Trầm Độ xem xét, cười nói: "Về sau, ngươi tự Tiểu Kim đi, ngươi tốt a, Tiểu Kim!"

Đại hình vẹt Macaw tựa hồ đối với danh tự này vô cùng hưng phấn, lập tức đối hắn lộc cộc cộc cộc địa kêu một tiếng.

Nhưng mà âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, bên cạnh lại truyền tới một trận rầm rầm âm thanh, tiếp theo, năm, sáu con lớn nhỏ không đều Anh Vũ, đồng thời bay tới, rơi vào trên bả vai hắn, trên cánh tay cùng bên cạnh trên tầng đá.

Trầm Độ xem xét, không khỏi giật mình.

Những này Anh Vũ, rơi xuống về sau, toàn bộ đối hắn lộc cộc cộc cộc gọi vài tiếng, tràn ngập cảm giác thân thiết, phảng phất chúng nó bởi vì thật lâu không có nhìn thấy hắn, mà phi thường tưởng niệm hắn.

Trầm Độ mỉm cười, lập tức nâng lên cái tay còn lại, nhẹ nhàng địa vuốt ve dưới chúng nó mềm mại lông tóc, mà những này Anh Vũ toàn bộ đều là một mặt dịu dàng ngoan ngoãn bộ dáng, phảng phất không bình thường hưởng thụ hắn vuốt ve.

Trầm Độ ngẫm lại, liền từ trong túi áo lấy ra một số Ngô Bắp cùng hạt kê đưa cho chúng nó, cười nói: "Ăn đi, đoán chừng đều đói."

Những này Anh Vũ, hẳn là trong công viên hoang dại?

Hắn cũng không biết có phải hay không là hoang dại, bắt quá nếu là nuôi trong nhà, làm sao lại bay ra ngoài?

Những này Anh Vũ rất xinh đẹp, đủ mọi màu sắc, đặc biệt là gọi Tiểu Kim cái này một cái, đặc biệt lớn chỉ, có một thân hoa lệ Thất Thái lông tóc, không bình thường làm cho người chú mục.

Bất quá, Linh Di hiện tượng, không chỉ có vẹn vẹn như thế, khi Trầm Độ xuất ra hạt kê cùng Ngô Bấp về sau, bên cạnh lại rầm rầm một tiếng, một đội bồ câu, chim sẻ, chim khách, còn có một số không biết tên chim chóc từ công viên trong sương mù dày đặc bay ra ngoài, nhao nhao rơi vào bên cạnh hắn.

Nhiều như vậy?

Trầm Độ hơi kinh ngạc một chút, vậy mà thoáng cái đến ba mươi, bốn mươi con đủ loại Tiểu Điều Nhi, có một ít, hắn còn gọi không ra tên đến?

Nhìn, Ngô Bấp cùng hạt kê, tựa hồ mua ít, khả năng không đủ phân a?

Trầm Độ gặp này cũng có chút vui vẻ, đối chúng nó cười cười, nói ra: "Đã đều đến, vậy liền phân ra ăn đi."

"

Nói, cũng không do dự, đem vừa mới mua sắm hạt kê cùng Ngô Bấp, toàn bộ lấy ra tán loạn trên mặt đất, để chúng nó ăn.

Rất nhanh, những này chim chóc, liền bắt đầu đoạt đứng lên.

Cánh tay hắn bên trên Anh Vũ cũng bay xuống qua.

Lúc này, Trầm Độ chợt thấy cái gì, hơi hơi cau mày một cái, có chút Quỷ Thần phải đi đối bên cạnh một cái Tiểu Ma Tước nói ra: "Ngươi là chuyện gì xảy ra? Vũ mao bên trên dính lấy nhựa cao su? Qua đến cho ta xem một chút."

Thần kỳ sự tình phát sinh.

Cái kia Tiểu Ma Tước sau khi nghe, giống như nghe hiểu ý hắn, ngẩng đầu nhìn một chút hắn, bỗng nhiên rầm rầm một tiếng bay lên, rơi vào bàn tay hắn bên trên.

Khi thấy cái này Tiểu Ma Tước rơi vào trong tay mình thời điểm, Trầm Độ trong lòng cũng có chút kinh ngạc đến ngây người, nguyên bản hắn chỉ bắt quá ném thử gọi vừa gọi thôi, dù sao chim sẻ dù sao nhất gan sợ sinh, sẽ không dễ dàng tiếp nhận loại thời nay, nhưng mà không nghĩ tới, hắn mới mở miệng, con chim này liền ngoan ngoãn bay tới.

Loại cảm giác này rất kỳ quái, phảng phất hắn có thể tùy ý khu khiến cho chúng nó.

Không chỉ có chỉ là chim sẻ, còn có hắn, tỷ như một số Chó Mèo loại hình, hẳn đều có loại này cảm giác kỳ quái, phảng phất là đọc diễn cảm thuật mang đến hậu di chứng.

Duỗi tay vuốt ve dưới cái này Tiểu Ma Tước, sắc mặt cô quái một hồi, sau đó cúi đầu kiểm tra một chút, phát hiện nó cánh phía dưới dính lấy một số dính dính đồ, vật, tựa như là kẹo cao su.

Trầm Độ từ trong túi áo xuất ra móng tay kim, giúp nó cắt đứt một nắm lông tóc, sau đó cười nói: "Đi thôi, lần sau chú ý, đừng dính lại những vật này."

Tiểu Tước Nhi tràn ngập cảm kích đối với hắn chút chút gọi vài tiếng, cấp tốc gật đầu, sau đó nhanh chóng rơi trên mặt đất, tiếp tục giành ăn thực vật.

Nhìn thấy nhiều như vậy chim chóc ở chỗ này, Trầm Độ chơi tính nhất thời đứng lên, hắn vẫn là đều một lần cảm giác thế giới chân kỳ diệu, thế là, lại đối một cái chim khách cười nói: "Đến, ngươi qua đây cho ta xem một chút."

Rất nhanh, chim khách lại bay lên.

"Lại đến một cái, ngươi qua đây cho ta xem một chút." Hắn lại hưng phấn đối một cái khác tông bụng Đỗ Quyên nói ra.

Cái kia tông bụng Đỗ Quyên liếc nhìn hắn, liền nhu thuận bay thấp trong tay hắn.

"Ha-Ha, thật đúng là nghe lời a." Trầm Độ không khỏi cười ha ha một tiếng, vuốt ve nó mềm mại vũ mao, thích vô cùng.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc, lúc này, mấy cái cái thanh âm xuất hiện, mặt đất hạt kê cùng Ngô Bấp đã bị cướp ăn sạch sẽ, mấy cái Anh Vũ bay lên.

Trầm Độ xem xét, không khỏi lại cười lớn một tiếng, chỉ huy cái kia vẹt Macaw rơi trong tay hắn, chính muốn nói cái gì, nhưng mà lúc này, hắn bỗng nhiên phát giác được cái gì, sắc mặt một dị, vội vàng chuyển người qua tới.

Chỉ gặp không biết lúc nào, sau lưng hắn đã đứng đầy một đồng người, cơ hồ toàn bộ đều là trợn mắt hốc mồm nhìn lấy hắn, một mặt khó có thể tin.

"Ách!"

Trầm Độ sắc mặt trì trệ, cơ hồ trong nháy mắt xấu hổ.

Tràng diện an tĩnh lại, phảng phất tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, Trầm Độ nhìn lấy bọn hắn, mà bọn họ cũng nhìn qua Trầm Độ, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Bọn họ người nào đều không có lên tiếng, sắc mặt cực kỳ cổ quái.

Cũng không biết qua bao lâu, Trầm Độ mới mỉm cười cười cười, vuốt ve ra tay bên trong vệt Macaw, cười nói: "Đều đi thôi, có người đến, ta cũng phải về cửa hàng."

Những này chim chóc nghe được hắn lời nói, đều nhao nhao ngẩng đầu nhìn Trầm Độ người sau lưng bầy liếc một chút, phảng phất chúng nó cũng là vừa vận chú ý tới có nhiều người như vậy, nhao nhao giương cánh, rầm rầm vài tiếng, liền không chút hoang mang hướng lấy trong rừng cây bay đi.

"Ách, Tiểu Kim, người đầu tiên chờ chút đã!"

Lúc này, Trầm Độ chợt nhớ tới cái gì, lại kêu một tiếng.

Tiếp theo, cái kia đại hình vệt Macaw vậy mà ngoặt một chỗ ngoặt, lại bay thấp tại cánh tay hắn bên trên.

Trầm Độ từ trong túi áo lấy ra sau cùng mấy khóa Ngô Bấp hạt đưa cho nó cười nói: "Tốt , có thể."

Đại hình vệt Macaw mổ lên mấy khóa Ngô Bấp hạt nuốt vào, đối với hắn gọi vài tiếng, sau đó liền dụi dụi ngoan ngoãn từ từ hắn, lúc này mới phản phất bay đi.

"Oa, thật thần kỳ a!"

Lúc này, bên cạnh nhao nhao toát ra vài tiếng cảm thán thanh âm.

"Trầm Đại Sư, đây là có chuyện gì a?" Một người bỗng nhiên tiến lên một bước, tràn ngập nghi hoặc hỏi: "Những này chim chóc, đều là Trầm Đại Sư ngài nuôi sao?"

"Những này chim chóc, vậy mà toàn bộ nghe Trầm Đại Sư ngài lời nói?"

"Các ngươi có phát hiện hay không, tự nhiên Trầm Đại Sư ở chỗ này mở tiệm về sau, toàn bộ Đại Huyền đường phố thật giống như náo nhiệt lên, Thiên Thiên Hữu Thần chuyện lạ tình phát sinh!"

PS: Cảm ơn sở hữu khen thưởng bằng hữu, cảm ơn Thư Hữu chú ý phong hai ngàn khen thưởng, chợt nhớ tới viết Động Thực Vật thời điểm, viết các loại động vật, tỷ như này cái móng vuốt có thể chém sắt như chém bùn mèo trắng, lại nghĩ tới viết tình tế chiến trận thời điểm, cái kia lợi hại Hắc Miêu phân thân Trí Não, bật lên lực kinh người.

Không biết mọi người có thích hay không động vật? Ưu thích lời nói, về sau liền viết nhiều viết, không thích, liền tùy tiện viết một viết.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Có thể không náo nhiệt sao?

"Có thể không náo nhiệt sao? Hiện tại Đường Minh đường phố, hướng bắc nhai cùng yên ổn đường phố những người kia, cũng bắt đầu hướng Đại Huyền đường phố đuổi. Các người không nhìn thấy trong khoảng thời gian này, đến toàn bộ đều là hân mấy con phố Đạo Nhân."

"Ha-Ha, Lão Thần kỳ."

"Này đọc diễn cảm Cổ Văn càng thêm thần kỳ a, nghe để cho người ta đình tai nhức óc, Cổ Văn bên trong ẩn chứa đại đạo lý, đều bị đi ra."

"Đúng vậy a, nhắc tới cũng thần kỳ, từ khi nghe này Cổ Văn về sau, cả người đều cảm thấy tinh thần tốt rất nhiều, thường xuyên thần thái sáng láng, Điện Viên phong quang mê người nhất."

Đối với một số người mà nói, lớn nhất để bọn hân cảm xúc, cũng không phải là Tướng Thuật, mà chính là đọc diễn cảm thuật, đọc diễn cảm thuật tạo nên đi ra rộng rãi nhân sinh đạo lý, để không ít người trong lòng đều rộng mở trong sáng, tinh thần tự nhiên sẽ tốt hơn nhiều.

Tinh thần tốt về sau, thân thể cũng dần dần tốt.

Mặt khác nói thần kỳ, xác thực rất lợi hại thần kỳ, từ khi Trầm Độ đọc diễn cảm một số bài văn về sau, lại thêm Tướng Thuật lời đồn, hân đường đi người, đều nhao nhao phun lên Đại Huyền đường phố, ban ơn cho không ít Đại Huyền đường phố cửa hàng.

Trong khoảng thời gian này đến nay, không ít cửa hàng sinh ý đều tốt hơn nhiều.

"Hi vọng hân có thể một mực mở tiệm xuống dưới."

"Đúng vậy a, tiến về khác để cho hân chạy thoát." Có người cười ha ha đến kêu một tiếng.

Trầm Độ mỉm cười, theo mấy người chào hỏi một tiếng, liền quay người đi trở về trong cửa hàng, trong cửa hàng, cái kia tiểu hắc miêu còn uể oải nằm sấp trên bàn nghỉ ngơi.

Một ngày, lại bắt đầu.

Trầm Độ tạm thời còn chưa mở cửa hàng buôn bán, ngược lại đến bên cạnh bữa sáng cửa hàng bên trên, mua chút bữa sáng, hướng phía Bạc Tú Tú nhà đi đến.

Hân cần mau mau đến xem nha đầu này thế nào.

Ngay tại Trầm Độ thân ảnh dần dần biến mất tại Đại Huyền đường phố đoạn kết chỗ lúc, tại Đại Huyền trong công viên, một cái tết tóc đuôi ngựa biện, ăn mặc màu trắng quần áo thể thao thiếu nữ, chính là một mặt kinh ngạc.

Vừa mới một màn, có chút kỳ quái, để cho nàng kinh ngạc.

Thiếu nữ gọi Bạch Thi Thi, là phụ cận một Trường Đại Học đại nhị học sinh, hôm nay đặc địa lên một cái thật sớm, tại trong công viên Thần Luyện, từ ở hôm nay trong công viên vụ khí so sánh lớn, tầm nhìn khá thấp, một ít cây bên trên, đều là khói mù lượn lờ.

Nhưng mà lúc này, một người mặc áo sơ mi trắng, quần tây dài đen nam tử trẻ tuổi đi đến bên công viên duyên bên trên.

Cũng không biết hân đến tột cùng làm cái gì, sau đó phản phạt một mạng lớn, đủ loại chim chóc, liền hướng phía một bên khác bay đi.

Đại Huyền công viên sinh hoạt không ít Điều Loại, Bạch Thi Thi tự nhiên biết, cái này công viên cũng không lớn, vền vền chỉ là chiếm diện tích một hai trăm mẫu, nhưng là công viên bên trong trồng không ít cao lớn cây cối, cho nên thường xuyên có thể nghe được chim âm thanh.

Bạch Thi Thi cũng không phải lần đầu tiên đến Đại Huyền công viên, bởi vì nàng tức xá khoảng cách bên này tương đối gần, cho nên thường xuyên đến bên này Thần Luyện, chỉ bất quá hai tháng này đến nay, bởi vì được nghỉ hè, cho nên không có tại sao tới đây, nhưng mà không nghĩ tới hôm nay tới một chuyến, lại làm cho nàng nhìn thấy cái này thần kỳ một màn

Một số chim chóc, ưa thích cùng người thân cận, tính không được cái gì thần kỳ, nhưng là nếu là những này chim chóc không đồng loại, có loại này các dạng chủng loại, cũng làm người ta cảm thấy kỳ quái.

Đương nhiên, nói cực kỳ chán kinh cũng rất không có khả năng, nói chung cho là hân nuôi qua những này Tiểu Điều thôi, nhưng mà, tại khói mù lượn lờ bên trong, nhìn thấy một cái tuổi trẻ nam tử đang đùa đùa những này chim chóc, một loại dường như như Tiên Ban cảm giác, tự nhiên sinh ra.

Một khắc này, cũng cảm giác rất lợi hại cổ quái rất lợi hại thần kỳ, trong nháy mắt, toát ra một loại yên tĩnh, an tường cùng tự nhiên cảm giác, liền phảng phất phúc chí tâm linh kỳ diệu cảm giác.

Bạch Thi Thi cơ hồ cảm giác, người kia phảng phất muốn Đạp Phá Hư Không mà đi.

Gặp hân thân ảnh dần dần biến mất không thấy gì nữa, nhìn thấy không ít người vẫn còn đang cách đó không xa nghị luận âm ỉ, Bạch Thi Thi ngẩng lại, thế là đi qua.

"Há, người nói Trầm Đại Sư a? Hân vừa mới đang trêu chọc Tiểu Điều chơi đâu! Những này chim chóc phảng phất nhận ra hân, cùng hân người thân

nhất."

"Nói đến, vấn đề này cũng kỳ quái, Trầm Đại Sur còn không có chi bên này mở tiệm thời điểm, liền vô dụng gặp qua trong công viên có nhiều như vậy Tiểu Điều, nhưng mà ai biết Trầm Đại Sur vừa đến,

Những này Tiểu Điều cũng nhao nhao tới."

"Đúng vậy a, khả năng cũng là Trầm Đại Sur mang tới, Ha-Ha!"

"Tiểu cô nương người là chưa từng gặp qua trước mấy ngày Trầm Đại Sur đọc diễn cảm Tuý Ông Đình nhớ cùng Đào Hoa Nguyên Ký thời điểm, khi đó mới thần kỳ đây. Không chỉ có trong công viên Bách Hoa Đưa Nở, mà lại một số Tiểu Điều cùng động vật đều nhao nhao bay tới nghe."

"Nói lên Trầm Đại Sur, coi là thật kỳ nhân một cái, thần kỳ nhất, dĩ nhiên chính là xem tướng bản sự, trăm tính toán trăm chuẩn, nặc , bên kia cũng là hán cửa hàng!"

"Tiểu cô nương người là lần đầu tiên nghe nói Trầm Đại Sur a? Ha-Ha."

Xem ra, trên đường phố người đối người này rất quen thuộc, hai tháng trước, Bạch Thi Thi trải qua thường xuất hiện ở đây, có thể chưa từng nghe nói qua người này.

Ngẩng đầu nhìn dưới cửa tiệm kia trái, gọi là Thiên Mệnh các, là một nhà toán mệnh cửa hàng.

Bạch Thi Thi đối với toán mệnh không có hứng thú, chỉ bất quá gặp hán theo nhiều như vậy chim chóc hồ động, loại kia con người cùng tự nhiên hài hòa cùng tồn tại hình ảnh, trong lòng có chút rung động a.

Bây giờ nghe lấy những vật này, tựa hồ người này còn có hán bản sự, trong nội tâm nàng không khỏi âm thầm ghi lại cửa hàng vị trí.

Đi vào Bạc Tú Tú trong nhà, nha đầu này ăn mặc một bộ màu lam nhạt áo ngủ, mơ mơ hồ hồ mở cho hán môn, này thân thể mềm mại lưng la lưng lay, tùy thời có một loại muốn ngã sắp xuống dấu hiệu.

Mở cửa về sau, tựa hồ cảm giác không bình thường chịu không nổi, liền lập tức ngồi chồm hóm trên mặt đất.

"Đại ca ca. . ."

Nàng ní non một câu, hữu khí vô lực, con mắt tựa hồ không mở ra được.

Nàng khuôn mặt trắng lợi hại, hôm qua tuy nhiên xâm châm, nhưng là đốt còn không có hoàn toàn rút đi, đã xa xa so với hôm qua càng thêm lợi hại.

Hôm qua nàng chỉ ít thần chí hoàn toàn thanh tỉnh.

Trầm Độ gặp này, không khỏi không bình thường đau lòng, vội vàng đem nàng từ dưới đất nâng đỡ: "Khác ngồi chồm hóm trên mặt đất, mặt đất mát!"

Ai biết nha đầu này căn bản là đứng không vững, cả người phảng phất như là làm bằng nước, mềm đáng sợ, như Trầm Độ không phải kéo tay nàng, ôm nàng eo, nàng căn bản là đứng không dậy nổi, nhưng mà cho dù là như thế này, hán vẫn là nửa ôm nửa ôm, mới đem nàng đỡ lấy.

Cả cổ tiểu Tiểu Linh Lung thân thể mềm mại tiếp tới, mang theo một cổ kinh người nhiệt lượng, liền phảng phất cả người đều treo ở trên người hán, mềm nhũn cảm giác, làm cho lòng người bên trong thương tiếc.

Lúc này nàng, theo trước mấy ngày cái kia lạnh lợi, hoạt bát sáng sủa tiểu nữ hài, đã có một trời một vực, khuôn mặt vô cùng trắng bạch.

Trầm Độ cấp tốc nhìn xem nàng tức giận vận giá trị ba động, nàng đại khái cần ngày kia, mới có thể khôi phục bình thường.

Đưa tay nhẹ nhàng địa phủ một chút đầu nàng, phát hiện nóng có thể, tại hơi hơi thở dài, gặp nàng treo trên người mình, mấy cái có lẽ đã đi không được, Trầm Độ liền một cái ôm công chúa, đem nàng từ dưới đất nhẹ nhàng địa ôm, hướng phía phòng nàng đi đến.

"Đại ca ca. . ."

Đem nàng đặt lên giường về sau, nàng khôi phục một chút ý thức, lại mơ mơ hồ hồ kêu một tiếng, thanh âm rã rời vô cùng, kêu, liền mở to mắt nhìn qua hán.

"Ừm!" Trầm Độ đối nàng gật gật đầu, dịu dàng nửa ngồi xuống, ôn nhu nói: "Trước uống thuốc ngủ tiếp, người đối không? Ta mua cho người sáng sớm."

Bạc Tú Tú rã rời nháy dưới mí mắt, có loại mất mở không ra cảm giác, có chút nhấc nhấc tay, bắt hán lại cánh tay, sau đó nửa người trên bỗng nhiên dựa vào một chút, đầu lĩnh nhẹ nhàng địa gối lên cánh tay hán bên trên.

"Ta muốn chết."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Cái gì Bò Tát a?

Trầm Độ nghe vậy, không khỏi dờ khóc dờ cười, gặp nàng một bộ không bình thường khó chịu bộ dáng, trong lòng cũng có chút đau lòng, đưa tay nhẹ nhàng địa vuốt ve dưới nàng mềm mại mái tóc.

Bệnh về sau, nha đầu này cả người đều dịu dàng ngoan ngoãn nhu thuận rất nhiều, hơi hơi mở mắt ra liếc nhìn hắn, đáng thương, nhưng là rất nhanh lại nhắm lại.

Khuôn mặt nóng có thể.

An ủi nàng vài câu về sau, liền lần nữa dịu dàng ngồi xuống, đem mua được Cháo gạo lấy ra, từng miếng từng miếng dứt cho nàng ăn hết.

Nha đầu này có chút không muốn ăn đồ, vật, nhưng là Trầm Độ nói một câu ngoan, phải nghe lời về sau, nàng mới gật đầu nhẹ nhàng gật đầu.

Cho nàng cho ăn thời điểm, Trầm Độ chính mình cảm giác rất kỳ quái? Chính mình cùng với nàng đến quan hệ thế nào a? Cần phải dạng này hao tâm tốn trí phí sức chiếu cố nàng?

Nghiêm túc nghĩ lại, cũng không có kết quả, bất quá về tình về lý chiếu cố một chút đều không có cái gì, dù sao lại tốn hao không bao nhiêu thời gian cùng khí lực.

Mà lại cô nương này trong nhà không có người nào, cũng không để ý bị hắn chiếu cố, chính mình thân thể vì một người nam nhân, nàng lại là trong tiệm mình nhân viên thêm một cái tiểu muội muội, chiếu nhìn một chút, tự nhiên đương nhiên.

Bất quá dạng này sau khi ra ngoài, chính mình Phong Bình có thể sẽ kém rất nhiều.

Tuy nhiên hắn cũng không có làm gì, nhưng là nếu là rơi vào trong mắt hữu tâm nhân, khó tránh khỏi hội truyền ra một cái Tử Sư đồ diễn mao tới.

Trầm Độ trong lòng thờ dài, tạm thời không quan tâm những chuyện đó, nhẹ nhàng địa đem cháo dứt cho nàng ăn no, sau đó gặp nàng một bộ lười biếng bộ dáng, liền cầm lấy bên cạnh khăn tay, cho nàng nhẹ nhàng địa chà chà miệng, Bạc Tú Tú gặp hắn động tác này, hơi sững sờ một chút, thể là mở to mắt, kinh ngạc nhìn hắn một hồi lâu, về mặt hết hoảng.

Gian phòng bên trong bỗng nhiên an tĩnh một chút.

Trầm Độ gặp nàng tái nhợt trên gương mặt xinh đẹp, toát ra một chút đỏ ửng, liền hỏi: "Làm sao?"

Bạc Tú Tú kinh ngạc, về mặt hết hoảng một chút, nhẹ nhàng địa hút dưới cái mũi, đột nhiên kịp phản ứng, lập tức nhếch miệng cười rộ lên, khoe miệng cong cong.

Nàng không có mở miệng nói chuyện, chỉ là rất nghiêm túc nhìn qua hắn, lộ ra một tia gian nan ý cười, trán mày ngài, thanh mắt đảo mắt, gặp hắn đưa ánh mắt quay tới về sau, tựa hồ là bởi vì ngưng ngừng, hơi hơi quay đầu, hai tròng mắt nhanh chóng loạn chuyển một chút, vội vàng bay tới nơi khác phương qua, chờ một lúc về sau, mới lại tung bay trở về.

Trầm Độ gặp này, không khỏi mỉm cười nói ra: "Ta muốn về cửa hàng, người nghỉ ngơi thật tốt, có vấn đề lời nói, có thể điện thoại kia cho ta gửi tin tức."

"Ừm!" Bạc Tú Tú nhu thuận gật gật đầu.

Trầm Độ liền kéo chân mền, giúp nàng đắp kín, sau đó cầm lấy trên mặt bàn rác rưởi, hướng phía bên ngoài đi đến.

Khi cửa đóng lại về sau, Bạc Tú Tú mới giờ tay lên nhẹ nhàng địa sờ sờ bờ môi của mình, cũng không biết nghĩ đến cái gì, khóe miệng lại cong cong, vạch ra một tia nhân nhậ ý cười, ân, một tia rất lợi hại tư nhân ý cười, khuôn mặt lại bắt đầu nóng lên.

Ở chung lâu như vậy, nàng bao nhiêu đã có thể thăm dò rõ ràng hần tính khí cùng phong cách làm việc như thế nào?

Trở lại cửa hàng về sau, hện trước thành công người đã bắt đầu đến cửa, theo danh khí truyền ra, đến cửa người đã càng ngày càng nhiều, trước kia cửa hàng nhỏ, cũng có vẻ hơi hẹp.

Trầm Độ lúc trước không có tiền, chỉ có mấy vạn khối tại thân, cho nên thuê cửa hàng tương đối nhỏ, vền vền chỉ có 50 bình phương, hiện trong cửa hàng bày biện không ít cái ghế cái bàn, cung cấp người từng trải chờ một chút, khi nhiều người về sau, không gian liền lộ ra cười rất nhiều.

Cho nên hần suy nghĩ, xuất ra một khoản tiền mở, mở rộng một chút cửa hàng.

Vấn đề này không lớn, trực tiếp tại vị trí cũ bên trên mở rộng là được rồi.

Ở thiên mệnh các bên cạnh, còn có một nhà so sánh lớn cửa hàng là không có mở cửa , có thể trực tiếp thuê xuống tới, đã thông sửa sang là được rồi.

Cửa hàng này xa xa so Thiên Mệnh các phần lớn, chiếm diện tích khoảng chừng hơn một trăm năm mươi bình phương, còn có thượng hạ hai tầng, trước kia là tiệm bán quần áo, nhưng là đoán chừng là trước kia sinh ý không tốt, cho nên vẫn luôn không có mở cửa, cửa còn dán thuê tin tức.

Trầm Độ không do dự, trực tiếp một chiếc điện thoại đánh tới,

Nhà này tiệm bán quần áo lão bản, theo Trầm Độ tiệm này lão bản là cùng một người, cho nên phiếm vài câu về sau, rất nhanh liền đem sự tình định ra đến, dự tính cần nện mười lăm vạn đi vào.

Mặt tiền cửa hàng mở rộng, không gian tự nhiên cũng sẽ khuếch trương lớn hơn nhiều, Trầm Độ có thể tại trong tiệm làm rất nhiều thứ, tỷ như , có thể đem vị trí tầng nhiều, quầy hàng tăng nhiều, về sau, còn có thể bày đặt một số thần kỳ tiểu vật kiện.

Thiên Mệnh các danh khí còn muốn tiếp tục mở rộng, không chỉ có chỉ là kẻ bên này mấy con phố nói, nếu có thể, còn có hạ Hải Thị hướng Bắc Khu, hần mấy cái khu vực thành thị, hoặc là toàn bộ hạ Hải Thị, hiện ở thiên mệnh các danh khí còn quá nhỏ, vền vền chỉ là tại phụ cận mấy con phố trên đường lưu truyền mà thôi.

Hôm nay cửa hàng mở cửa về sau, rất nhanh liền có người phát hiện Thiên Mệnh các dị dạng.

"A? Hảo vận phù?"

"Năm ngàn khối một cái? Rất đắt a."

"Có thể gia tăng một số khí vận?"

Hảo vận phù giá cả, nếu là vền vền dựa theo tác dụng mà nói, vận dụng dễ dàng cải biến người vận mệnh, vền vền năm ngàn khối giá cả, tự nhiên không quý, nhưng là hiện tại không ít người nhìn thấy vền vền chỉ là một trương phổ phổ thông thông lá bùa mà thôi, theo cầu nguyện giấy này tờ giấy trắng không sai biệt lắm, tự nhiên là cảm thấy quý.

Lúc trước đem cầu nguyện giấy bày ở trên quầy, còn có người cảm thấy Trầm Độ là đoạt tiền.

Bất quá đây cũng là không có cách nào sự tình, hần cũng không tính bán đồ bán tháo, có tiền, người liền mua một trương, không có tiền cũng đừng mua chính là , dựa theo hần lý giải , bình thường tiền lương gia đình, đoán chừng rất ít người hội mua.

"May mắn này phù ta nhìn thấy qua, coi là thật không quý, lúc trước Trầm Đại Sư không phải cho phạm Miêu Miêu một trương hảo vận phù sao? Kết quả phạm Miêu Miêu phẫu thuật liền thành công. "

"Đúng vậy a, chuyện kia ta cũng nghe nói, Phạm đại gia trả lại Trầm Đại Sư đưa một khối Bằng Hiệu đâu? Nặc, Bằng Hiệu hiện tại còn treo ở chỗ này."

"Nghe nói, phạm Miêu Miêu tay kia thuật hung phạm hiểm, kém chút liền chết yếu, may mắn đằng sau có Bồ Tát phù hộ, mạch đập lại nhảy dựng lên."

"Cái gì Bồ Tát a? Phạm đại gia đều nói, đều là may mắn này phù, các người không nhìn thấy lúc trước Phạm đại gia vào cửa toán mệnh thời điểm, mặt đều hoảng sợ trắng. Thiên Mệnh các có quy củ, nói là dương thọ sắp hết người không lấy tiền, Trầm Đại Sư đoán chừng là nhìn thấy một ít gì đó, may mắn có may mắn này phù tồn tại."

Trầm Độ gặp này, cũng không khỏi cười giải thích nói: "Hảo vận phù, tùy thân đeo xác thực có thể gia tăng một số khí vận, bất quá tác dụng cũng không phải là rất lớn, nếu là có Vận rủi người, có thể mua một cái, nhưng là nếu là khí vận bình thường, liền không cần lãng phí tiền."

"Trầm Đại Sư, ta có thể mua sắm sao? Vẫn là vẫn là chỉ bán hữu duyên nhân?"

"Đúng a Trầm Đại Sư. Ta có thể mua sắm không?"

Không ít người nghe vậy, đều cấp tốc hỏi tới, thử nghĩ một hồi, nếu là thật sự thần kỳ, ai không muốn mua một cái bằg bằg thần? Người nào lại muốn số con rệp a?

Thiên Mệnh các mở tiệm thời gian dài như vậy, tin dự giá trị tiêu chuẩn, này tờ giấy trắng không cần phải nói, tuy nhiên giá cả hai mươi vạn, nhưng lại không bình thường thần kỳ, cho nên, may mắn này phù chỉ sợ thật có tác dụng.

Mặt khác, trọng yếu nhất là, trong tủ chén hảo vận phù cực ít, vền vền chỉ có mười mấy mai, về phần sự nghiệp phù, nhân duyên phù loại hình. . . Tự động bị một số người coi nhẹ.

Trầm Độ ngừng lại, nói ra: "Tự nhiên là có thể, không nói chuyện ta đã nói trước, vật này đối người bình thường, tác dụng xác thực không lớn."

PS: Cảm ơn Mộ Dung phong trần năm ngàn khen thưởng, cảm ơn Bảo Bảo Gấu Mèo, cảm ơn a hồ 11, Vong Ưu 5945, Tiên Hà Đại Đế khen thưởng.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Lưu Hòa Sinh tặc tâm bất tử?

Hảo vận phù đã bày ra đến, như vậy tự nhiên là dự định mở bán, năm ngàn khối giá cả, không nhiều không ít, dùng tốt liền hữu dụng, nhưng là nếu là dùng không tốt, tác dụng thật không lớn, mọi người muốn mua, chẳng qua là tồn an tâm tiền a.

Trầm Độ đoán chừng thứ này bắt đầu bán, tiền kỳ có lẽ có nhiệt độ, nhưng là dần dần, nhiệt độ đoán chừng liền sẽ dần dần lạnh xuống tới.

Dù sao đối với phần lớn người mà nói, năm ngàn khối giá cả, tương đương với mua một tờ giấy lộn, dùng tiền về sau, đoán chừng liền không muốn hoa.

Cho nên, nghe được Trầm Độ nói như vậy về sau, không ít người muốn đoạt lấy, cái thứ nhất chính là Trương Tuyên Trạch con hàng này, hắn đã nhìn chăm chăm hảo vận phù rất lâu, một đoạn thời gian trước liền muốn mua, khi đó Trầm Độ nói không có, nhưng mà lúc này đây nhìn thấy Trầm Độ đã bày ra đến, nào sẽ thả qua a?

Lập tức liền mua một trương.

Mười lăm tấm hảo vận phù cũng không nhiều, căn bản liền không đủ phân, cho nên rất nhanh liền bị chia cắt xong, Trầm Độ đoán chừng, nếu là mình về tiếp mấy trương hảo vận phù, chỉ sợ liền thuê cửa hàng tiền đều có thể lập tức kiếm về.

Bán xong hảo vận phù về sau, một số không có mua được người, lại trông mong nhìn qua này mấy trương cầu nguyện giấy, sắc mặt lộ ra hỏi thăm ý tứ.

Thực, cầu nguyện giấy treo ở chỗ này, hỏi người đã rất nhiều, chỉ cần vào cửa người đều sẽ cảm giác thật tốt kỳ.

Bởi vì cái gì?

Bởi vì giấy trắng a? Bởi vì hai mươi vạn một trương a.

Mắc như vậy một tờ giấy trắng, thế gian chỉ sợ không có người nghe qua, cho nên, bao nhiêu đều hỏi thăm một chút đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, khi nghe nói tiền căn hậu quả về sau, không ít người đều tâm tắc lấy làm kỳ lạ.

Đương nhiên, hai mươi vạn giá cả, cũng không phải ai cũng có thể lấy ra, đại bộ phận đều chẳng qua là xem chừng a.

"Cái này giấy trắng. . ."

"Các ngươi hôm nay vô duyên, vẫn là mời trở về đi!"

Mọi người sắc mặt trì trệ, không khỏi dờ khóc dờ cười.

Vẫn là cự tuyệt.

Xem ra, muốn ở thiên mệnh các mua sắm một tờ giấy trắng, độ khó khăn không phải bình thường cao.

Cầu nguyện giấy tự nhiên là sẽ bán ra, chỉ bất quá xấu một nhữ thôi, Trầm Độ muốn dùng cầu nguyện giấy đến lớn mạnh Đại Thiên Mệnh các danh khí, thứ này ngẫu nhiên bán ra một trương, khi nếu là thành công, nhưng mảnh lời không còn gì tốt hơn, tiền cái gì, không phải rất trọng yếu.

Lại nói, cầu nguyện giấy cũng không nhiều, đương nhiên là có quan hệ tốt thép dùng tại trên lưỡi đao.

Ngay tại Trầm Độ chào hỏi khách khứa thời điểm, một cổ hắc sắc Audi xe con, lặng lẽ đứng ở Đại Huyền bên công viên bên trên, từ trên xe Audi xuống tới hai cái đeo kính đen trung niên nhân.

Bọn họ có chút trên mũi, trên trán cùng trên mặt đều dán miếng vết thương thiếp, thần sắc quái dị, bất quá bọn hắn khi nhìn về phía Đại Huyền đường phố một bên, híp híp mắt, toát ra một tia sắc bén thần sắc.

"Nơi này?"

"Ừm, Hà Đông Lâm nói chính là chỗ này!"

Nếu như Trầm Độ ở chỗ này lời nói, nhất định biết, bên trong một người trung niên gọi là Trần Cương hạo.

Người này cũng không phải là hạ Hải Thị hướng Bắc Khu người, mà chính là một mực đang một cái khác khu vực thành thị BY khu lẫn lộn, hạ Hải Thị hết thảy có mười lăm cái khu vực thành thị, bên trong tám cái là trung tâm khu vực thành thị, bảy cái là vùng ngoại thành khu vực thành thị, hướng Bắc Khu cùng BY khu cách xa nhau, so sánh tiếp cận, cho nên Trần Cương hạo rất nhanh liền tìm tới vị trí.

Vấn đề này, nói đến rất sót ruột, sẽ cho người tâm tính nổ tung.

Hôm trước Thiết lão tam bị cảnh sát bắt, Lưu Hòa Sinh sau khi trở về, liền mời hắn ăn một cái cơm, Trần Cương hạo không rõ ràng cho lắm, cho nên mơ mơ hồ hồ qua, nhưng mà ai biết, cái này cơm lại là một cái Hồng Môn Yến.

Thật sự là Hồng Môn Yến!

Lưu Hòa Sinh trực tiếp tìm mười mấy người, một mặt cười híp mắt đem bọn hắn chặn trong phòng không cho phép đi ra ngoài, âm dương quái khí nói một ít gì đó, đằng sau, Trần Cương hạo cũng lửa cháy đến, hai nhóm người liền trực tiếp tại trong tiệm cơm đánh, Trần Cương hạo bị đánh mấy cái quyền, cái mũi đều sắp bị đánh lệch ra.

Rất nhiều chuyện, đều không khỏi diệu, cho đến nay, Lưu Hòa Sinh đều đối với hắn cực kỳ khó chịu, vẫn cho rằng là hắn động thủ đem Thiết lão tam đưa vào cục cảnh sát, nếu không phải về sau, Trần Cương hạo tìm Hà Đông Lâm hiểu biết một chút tình huống.

Khả năng căn bản cũng không biết trung gian phát sinh nhiều chuyện như vậy.

Nói đến, Trần Cương hạo thực sự biệt khuất chỉ cực, tâm tính cũng cực kỳ nổ tung, không khỏi diệu bị người đánh một trận không nói, hơn nữa còn bị người ấn lên phản đồ tên tuổi.

Hiện tại, này Lưu Hòa Sinh đều cho rằng, Thiên Mệnh các cũng là hắn Trần Cương hạo trao quyền mở.

Trần Cương hạo tự nhiên khinh thường tại cùng hắn giải thích những vật này, cho dù là hắn làm có thể nào? Hai nhóm người vốn là có chút như nước với lửa.

Chỉ bất quá hỏi rõ ràng tình huống về sau, trong lòng của hắn nổi nóng, muốn muốn tới xem một chút đến tột cùng là phương nào Thánh Thần, cũng dám bốc lên hắn tên tuổi hành sự.

Dùng Hà Đông Lâm thuyết pháp chính là, đối mới biết đồ, vật rất nhiều, có thể là công nghiệp người, cần phải cẩn thận.

Đem so sánh Lưu Hòa Sinh, Trần Cương hạo càng thêm cẩn thận cùng giáo hoạt, bất quá hắn làm sự tình phân bộ khá rộng, thậm chí còn làm Internet sinh ý, cái niên đại này muốn kiếm tiền, dùng biện pháp cũ đã không được, nhất định phải sử dụng thủ đoạn mới, cho nên hắn làm sự tình, rất khó bị điều tra ra.

Dừng lại xe con, hướng phía bên kia nhìn một chút, hắn không xác định bên kia có người hay không biết hắn, tại là để phân phó một cái thủ hạ đi qua một chuyến.

Chờ một lúc về sau, thủ hạ trở về cùng hắn giảng vài câu, Trần Cương hạo liền gật gật đầu, chậm rãi hướng phía bên kia đi đến.

Hôm nay hấn đánh bốn người tới, toàn bộ đều là hảo thủ, nếu là đối phương không cho cái thuyết pháp, chỉ sợ không thể thiện.

Hôm qua sự tình quá oan uổng, để hấn hiện tại cũng không có thông thả lại sức.

Trong cửa hàng có rất nhiều người, bên cạnh một cửa tiệm, đang làm sửa sang, Trần Cương hạo ngẫm lại, ra hiệu mấy vị thủ hạ tháo kính râm xuống đi vào.

Hấn không nóng nảy, hiện tại nhiều người, hấn cần muốn xem thử xem tình huống lại nói, thế là sau khi đi vào, hấn liền nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, khi thấy đặt ở trong tủ chén giấy trắng và vận may phù về sau, khoe miệng không khỏi vạch ra một tia trào phúng cười lạnh.

Tốt Lão Thủ Đoạn!

Bọn họ đã thật lâu không có chơi bộ này.

Hảo vận phù bọn họ trước kia cũng chơi qua, bắt quá năm sáu mươi khối một trăm khối hảo vận phù, một năm cũng kiếm lời không bao nhiêu tiền, cho nên liền từ bỏ.

Hiện tại bọn hấn chuyên môn làm đại sinh ý, nhắm chuẩn đều là một số kẻ có tiền, hảo vận phù cái gì, bọn họ đã vứt bỏ thật lâu.

Bất quá, nhìn thấy phía trên một cái yết giá là hai mươi vạn, một cái yết giá là năm ngàn, Trần Cương hạo không khỏi híp híp mắt.

Người này, làm không cẩn thận thật có lai lịch.

Nếu là người bình thường, làm sao có thể dám đánh dấu dạng này giá cả?

Cửa hàng có không ít người đang chờ, cái này bên trong, khả năng có đối phương người, mặc dù nói hấn cũng mang bốn người tới, nhưng là hấn cũng không muốn không khỏi diệu lại bị người đánh một trận, quay đầu cùng thủ hạ thương lượng vài câu, để bọn hấn hành sự tùy theo hoàn cảnh, hấn lại giả vờ giả vịt trong cửa hàng đi dạo đứng lên.

Trên mũi cùng trên mặt dán băng dán cá nhân - Love 911, dù sao cũng hơi chướng tai gai mắt, mắt phải còn bị người đánh nhất quyền, hiện tại là Mắt Gấu Mèo, bất quá không có việc gì, bút trưởng này hấn biết coi bói trở về.

"Ách, thú vị, thú vị, vậy mà lại có người đến cửa. Vị tiên sinh này, xin đừng nên gõ pha lê." Lúc này, một thanh âm xuất hiện, chỉ gặp người kia bỗng nhiên ngẩng đầu cười tùm tùm nhìn hấn nói ra, sau đó lại cảm thán một câu: "Lưu Hòa Sinh, tặc tâm bất tử a."

Trần Cương hạo sững sờ, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn chăm chăm người tuổi trẻ kia, cứ thế mà toát ra một cỗ sát khí đến, nội tâm như Phiên Giang Đảo Hải.

Hấn vừa mới rõ ràng Trang rất tốt?

Hấn chẳng qua là một người bình thường a?

Vừa mới dưới tay hấn nói, bên này không có người biết hấn?

Mà lại, hấn xác định chính mình chưa bao giờ thấy qua người này.

Ta qua a.

Lưu Hòa Sinh, tặc tâm bất tử?

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Đứng hời, nhanh lái xe

"Trần Cương hạo, nam, 3 19 Tuổi, giang tương phái giang hồ tên lửa đảo, nhìn mặt mà nói chuyện: 69, năng ngôn thiện biện: 61, trò lửa gạt: 69, khí vận giá trị 50. . ."

"Trần An phong, nam, 31 tuổi, giang tương phái giang hồ tên lửa đảo, nhìn mặt mà nói chuyện: 61, năng ngôn thiện biện 59, trò lửa gạt 58, khí vận giá trị 51. . ."

"La Dương, nam, 28 tuổi, giang tương phái giang hồ tên lửa đảo, nhìn mặt mà nói chuyện: 58, năng ngôn thiện biện 61, trò lửa gạt 61, khí vận giá trị 49. . ."

. . .

Chỉ cần vào cửa ở thiên mệnh các ngày ngốc năm giây trở lên, Trầm Độ trong đầu trên cơ bản đều sẽ toát ra một trương Nhân Vật Tập đến, trừ phi thấy không rõ lắm hần mặt.

Có một ít gì đó, quét mắt một vòng, liền có thể nhìn ra một thứ đại khái, tỷ như giang tương phái, tỷ như tên lửa đảo, Trầm Độ trong lòng không khỏi cảm khái, gần nhất chính mình gặp được tên lửa đảo làm sao nhiều như vậy? Còn toàn bộ đều là giang tương phái cái này lão Thiên tập đoàn người.

Tạm thời không biết bọn họ chạy tới mục đích, nhưng là cảm giác hần là theo Lư Hòa Sinh nhóm người kia không sai biệt lắm, cho nên Trầm Độ làm sao khách khí a?

Trực tiếp cho bọn hần xách một cái tỉnh.

Hần chính là muốn hù dọa những người này.

Nếu là hù không được, như vậy thì đến động thủ đoạn, tỷ như, cho hần thiếp một chút chân ngôn phù cái gì, để bọn hần nôn một chút chân ngôn.

Nhóm người này giáo hoạt như cáo, nói láo hết bài này đến bài khác, nhưng là nếu là chỉ có thể nói nói thật. . . Trầm Độ cũng không biết sẽ như thế nào, dù sao hần còn không có tại trên thân người khác dùng qua, bất quá muốn đến, tại một cái lửa gạt thân thể bên trên sử dụng chân ngôn phù, hần là sẽ rất thú vị mới đúng.

Quả nhiên, nghe được hần kiểu nói này về sau, mấy cái khác người cũng kịp phản ứng, cấp tốc ngừng đầu theo dõi hần.

Trần Cương hạo làm theo lập tức lạnh lùng nói: "Người đến tốt cùng cái gì đường đi? Tại sao phải giả mạo chúng ta cả Thiết lão tam?"

Trầm Độ nghe vậy, hơi hơi trầm mặc dưới, sau đó liền cười cười nói: "Mỗi khi xem lại các người, ta đã cảm thấy có chút ngứa tay, thường thường có loại nhìn không được cảm giác. Con người của ta, có người thường xuyên cho ta đánh giá rằng, chính nghĩa quá mức, không hiểu được quanh co lòng vòng, trong ánh mắt thường xuyên vô không tiến hạt cát, cho nên, ta có thể lặng lẽ cảnh cáo tiên sinh một câu, tuyệt đối đừng trên chọc ta."

"Ồ?"

Trần Cương hạo bỗng nhiên nhủ mảy lạnh lùng theo dõi hần.

Trầm Độ thờ dãi nói ra: "Xem ra, Lư Hòa Sinh không có đem tất cả mọi chuyện giảng cho các người nghe, hoặc là đã coi các người là thương làm a. Nói thật, ta không bình thường chán ghét loại cảm giác này, ta chán ghét phiền phức. Dạng này cảm giác giống như không có chơi không có, cho nên, nếu như các người còn muốn chơi, ta hội nghiêm túc theo các người cố gắng chơi đùa."

Ngọa tào!

Nghe được câu này, Trần Cương hạo trong lòng bỗng nhiên có một loại ngày chó cảm giác, trong lúc nhất thời, không dò rõ hần mảnh.

Trầm Độ nói là nói thật, hần quả thật đáng ghét có người không có chơi không cho hần tìm phiền toái, đặc biệt là một số giáo hoạt người, thỉnh thoảng tính kẻ hần, để hần buồn nôn.

Đối phương nhiều người, phòng ngừa chó cùng rút gậy, không muốn cùng bọn họ huyền não quá kịch liệt, nhưng là bọn họ nếu là thật sự không có không có chơi không, như vậy Trầm Độ thật đã cảm thấy có cần phải làm ra một chút thủ đoạn đi ra chấn nhiếp bọn họ, để bọn hần không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Muốn đến, hần không phải là Lư Hòa Sinh để bọn họ chạy tới, bởi vì mượn Lư Hòa Sinh một cái lá gan, Lư Hòa Sinh cũng không dám qua đến tìm hần để gây sự, nhóm người này, toàn bộ đều là mặt lả hoắc, có thể là mặt khác một phái, tại sự tích trong thẻ, bọn họ làm sự tình, cũng Hoàn Toàn theo Thiết lão tam nhóm người kia khác biệt.

Tiếp theo, Trầm Độ vừa cười nói: "Bất quá, cũng đừng quá mức lo lắng, xấu nhất kết cục, cũng bất quá là cùng Thiết lão tam kém như vậy không nhiều a. Đúng không? Trần tiên sinh?"

Trần Cương hạo nghe vậy, sắc mặt trong nháy mắt hơi đổi, theo dõi hần không nói gì.

Trầm Độ vừa cười nói: "Ta biết, các người tới khẳng định là muốn tìm ta phiền phức. Hoặc là, theo Lưu Hòa Sinh không sai biệt lắm, muốn kiểm tra ta mảnh cái gì. Trên thực tế, các người nhất định điều tra rất nhiều. Thực ta cảm thấy các người hẳn là gọi điện thoại cho Lưu Hòa Sinh, nói cho hắn biết ta bên này gặp được phiền phức, xem hắn hội làm thế nào?"

Trần Cương hạo lạnh lùng nói: "Đánh lại như thế nào? Không đánh lại như thế nào?"

Trầm Độ nhún nhún vai nói ra: "Không có gì! Người chỉ cần muốn nói cho hắn biết,

Ta hiện tại rất khó chịu, tâm tình không bình thường khó chịu chính là, Trần tiên sinh, phải chăng nghe qua Lý Cẩm cái tên này?"

Trần Cương hạo sững sờ, sắc mặt lập tức biến đổi.

"Nghe qua liền đứng."

Trầm Độ nhìn lấy hắn tiếp tục cười nói: "Nói tóm lại chính là như vậy, hắn có nhược điểm rơi trong tay ta, khi ta tâm tình khó chịu về sau, có thể sẽ làm ra một số không để ý tới trí sự tình đến liền đứng. Gần nhất, một số người cho ta không ít tin tức."

Trần Cương hạo lập tức thở sâu, sắc mặt trắng bệch, nhưng là ngấm lại, lại hỏi: "Người đến tốt cùng là lai lịch thế nào?"

Trầm Độ nhẹ nhàng địa lắc đầu, thần nhiên nói: "Ta lai lịch, Trần tiên sinh vẫn là không nên đánh nghe cho thỏa đáng, nếu là dò nghe, người chỉ sợ không có có lá gan đi ra cái cửa này."

"Ồ?" Trần Cương hạo hí mắt dưới con mắt.

Trầm Độ thần nhiên nói: "Ta biết sự tình, so với các người hơn rất nhiều, cũng so với các người muốn hơn rất nhiều. Như vậy đi, lười nhác cùng các người dây dưa tiếp, Trần tiên sinh phải chăng nhớ kỹ Giang Ninh cái thành phố này?"

Trần Cương hạo nghe vậy, sắc mặt lần nữa đại biến, lao đảo lui lại mấy bước, cơ hồ trong nháy mắt toát ra một tia giống như gặp quỷ biểu lộ, khó có thể tin theo dõi hắn.

"Giang Ninh, tốt thành thị a, đặc biệt ba năm trước đây trận mưa kia, dưới thật là kịp thời a." Trầm Độ nhàn nhạt cảm thán một câu nói ra, thần sắc giống như cười mà không phải cười nhìn qua hắn.

"Ta dựa vào, đi!"

Trần Cương hạo nghe vậy, sắc mặt cơ hồ trong nháy mắt toát ra cực kỳ khủng hoảng thần sắc, cấp tốc kêu một tiếng về sau, lập tức xoay người rồi đi, căn bản không muốn đợi trong cửa hàng, dù là một giây đồng hồ trở lên.

Hắn bị hù sợ.

Thật bị hù sợ, giống như bị đập cái đuôi mèo, nhảy dựng lên, lộn nhào cú ra khỏi Thiên Mệnh các.

Dạng này còn không chỉ, khi bọn hắn chạy ra Thiên Mệnh các về sau, Trần Cương hạo lập tức đối bên trong một cái thủ hạ kêu lên: "An phong, người đi lái xe, chúng ta lập tức rời đi hạ Hải Thị."

"Hạo ca, là chuyện gì xảy ra?" Trần An phong vội vàng hỏi.

"Đừng hỏi, nhanh lái xe!"

Trần Cương hạo cơ hồ là đối hắn nổi giận gầm lên một tiếng, quay đầu nhìn xem Thiên Mệnh các cửa hàng liếc một chút, trên mặt toát ra sắc bén thần sắc, nhưng là tiếp theo, lại toát ra khủng hoảng, vô cùng sợ hãi, liền phảng phất gặp được Thiên đại tai nạn .

Có ngoài hai người thấy hắn như thế khủng hoảng, không khỏi không khỏi điệu, vừa mới người kia, có chút cổ lộng huyền hư, tựa hồ căn bản không có nói chuyện gì, nhưng mà Trần Cương hạo nhưng lại không biết vì sao vậy mà như thế khủng hoảng?

Bọn họ hành nghiệp có chút miễn cảm bọn họ tự nhiên biết, nhưng là Trần Cương hạo đã là người từng trải, đi qua rất nhiều mưa to gió lớn, thường thường trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc, tại sao có thể có thất thổ như vậy thời khắc?

Huống chi, vừa mới người kia vền vền chỉ là giăng mấy câu mà thôi, bọn họ đều nghe như lọt vào trong sương mù, căn bản nghe không hiểu là có ý gì.

PS: Phiếu đề cử thật là ít, vì sao ít như vậy đâu?

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Trầm Đại Sur lại phải mở ca nhạc hội

Một nhóm người, chật vật không chịu nổi chạy ra Đại Huyền đường phố.

Dạng này còn không chỉ, bọn họ cấp tốc khu về nhà, thu dọn đồ đạc, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất rời đi hạ Hải Thị.

Trầm Độ gặp bọn họ chật vật không chịu nổi đào tẩu, không khỏi cảm thấy buồn cười, hần xác thực chán ghét những người này, bắt quá thực lực mình hữu hạn, chỉ có thể hù một chút bọn họ.

Hần không sợ những người này cùng hắn công khai đến, nhưng lại sợ bọn họ hạ độc thủ, hắn tuy nhiên thường xuyên đoán luyện thân thể, nhưng là hắn biết, một người hắn có lẽ đánh thắng được, nhưng là nếu là ở nhiều một hai cái, chỉ sợ cũng đánh không lại, bạo lực xung đột cái gì, hắn hội tận lực tránh cho.

Chỉ cần hù chết bọn họ liền tốt.

Các loại sau này mình có thực lực, lại làm bọn họ, hắn vẫn là có tự mình hiểu lấy, dù sao hai quyền nan địch là hai tay.

"Trầm Đại Sur, xế chiều hôm nay Cổ Văn sao?" Chờ bọn hắn sau khi đi, một người trung niên hỏi, là tuần châu đệ đệ tuần hồ.

Nghe được hắn hỏi như vậy, hắn mấy người cũng trong nháy mắt ngừng đầu nhìn hắn.

Trầm Độ cảm thấy một cũng không có cái gì, đúng lúc Thần Nhân điểm kinh nghiệm bị hắn hoa không sai biệt lắm, cần phải nhanh một chút tăng đứng lên, mấy ngày sau, còn cần dùng lại lần nữa tay hoá đá thành vàng nhìn xem, bắt quá lại ngấm lại, xế chiều hôm nay cần lại đi xem một chút Bạc Tú Tú thể nào, chỉ sợ không có bao nhiêu thời gian, thế là liền nói ra: "Hôm nay liền không, xế chiều ngày mai đi. Xế chiều ngày mai sáu điểm, ta đọc một chút thử một chút."

"Xế chiều ngày mai đúng không?"

"Đúng, xế chiều ngày mai sáu điểm đi!"

"Tốt."

Mọi người nghe vậy, trong nháy mắt đều cao hứng trở lại.

Đi qua ba lần áp ủ, đọc diễn cảm thuật đã tại Đại Huyền đường phố nổi danh, muốn nghe người đã càng ngày càng nhiều, chỉ bắt quá trong khoảng thời gian này, Trầm Độ một mực đang bận bịu, lấy sự tình các loại từ chối, cho nên không có tiếp tục đọc diễn cảm, để không ít người đều tiếc hận không thôi, bây giờ nghe hắn đồng ý về sau, làm sao không biết reo hò đâu?

Còn nhớ kỹ, lần trước liền có không ít người chuyên môn mang hài tử tới lắng nghe, để bọn hắn cảm thụ Cổ Văn vừa ý cảnh, hướng chi lần trước tạo thành hiệu quả quá lớn, không chỉ có Bách Hoa Đưa Nở, mà lại đủ loại chim chóc đều bay xuống lắng nghe, giống như kỳ tích, để cho người ta không thể không tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Cho nên, khi Trầm Độ lần nữa đồng ý đọc diễn cảm về sau, rất nhanh liền giống như lỗ tai dài như gió, cấp tốc tại Đại Huyền đường phố truyền ra.

"Trầm Đại Sur lại phải mở ca nhạc hội!"

"Cái gì? Ca nhạc hội?"

"Ha-Ha, cũng là niệm Cổ Văn a. Xế chiều ngày mai sáu điểm, vừa mới có người hỏi, hắn đã đồng ý."

"Thật sao? Hắn nói?"

"Vâng, hắn đồng ý!"

Tiếp theo, lại cấp tốc tại Đại Huyền đường phố phụ cận các đầu đường tắt Thượng Lưu truyền đứng lên.

"Trầm Đại Sur xế chiều ngày mai lại ở Đại Huyền công viên mở ca nhạc hội, hiệu triệu mọi người đứng giờ quá khứ nghe."

"Xế chiều ngày mai sáu điểm, Trầm Đại Sur hội niệm Cổ Văn, mọi người nghe rõ ràng, là xế chiều ngày mai sáu điểm."

"Ha-Ha, Trầm Đại Sur lại muốn bão nổi, không biết lần này hội niệm cái gì? Không phải là Đào Hoa Nguyên Kỳ a?"

"Chúng ta qua hiệu triệu người tới, bây giờ muốn nghe người ta có thể nhiều nữa đâu!"

"Tốt!"

Hào hạo đọc diễn cảm Cổ Văn, lại bị bọn họ truyền thành ca nhạc hội, Trầm Độ bao nhiêu đều có chút dở khóc dở cười, bất quá, khi tin tức truyền ra về sau, xác thực gây nên rất nhiều rất nhiều người chú ý.

Một số nghe được tin tức người, đều nhao nhao nửa tin nửa ngờ tới hỏi hần vài câu, khi nhận được tin tức quả thật là như thế về sau, trong nháy mắt cao hứng trở lại.

Trầm Độ ngăn ngui vài câu, giống như muốn để toàn bộ Đại Huyền đường phố cũng bắt đầu oanh động, một số người phảng phất muốn vừa múa vừa hát, này chúc mừng bầu không khí, uyển nếu là muốn qua năm mới.

Không chỉ có như thế, tin tức còn hướng lấy xung quanh mấy con phố đường truyền đi, Đường Minh đường phố, hướng bắc nhai, yên ổn đường phố, rất nhiều rất nhiều người đều nhận được tin tức.

Càng có người, cùng loại cùng Tương Tuyền Trạch, tuần hồ tuần châu những người này, lại còn ấn Truyền Đơn, gọi người đứng tại đường đi chỗ phát, cho hần tuyên truyền.

Trầm Độ sau khi đi ra, trong tay cầm một tờ truyền đơn,

Trong lòng cảm thấy buồn cười vừa bất đắc dĩ, Truyền Đơn phía trên in Thiên Mệnh các Bảng Hiệu, ngược lại là chưa từng xuất hiện đầu hần giống, bất quá nhìn ra được, bọn họ là thật ưa thích Thiên Mệnh các, đọc diễn cảm thuật xác thực cho bọn hần mang không ít rung động.

Lần trước nghe về sau, không ít người đều cảm thấy tâm tình tốt, thân thể cũng tốt, thường xuyên thần thái sáng láng, có một ít nằm mơ tương đối nhiều giấc ngủ không tốt người, cũng ngủ càng thêm thơm ngọt.

Đào Hoa Nguyên Kỳ, viết là Diên Viên phong quang, Tuý Ông Đình nhớ, viết là rộng rãi nhân sinh trạng thái, đối ý cảnh cảm ngộ sâu người, tự nhiên năng với cảm nhận được bài văn bên trong biểu hiện ra ngoài đối với sinh mạng ca tán cùng mỹ hảo, cho nên, mọi người rõ ràng đối với sinh hoạt càng thêm nhiệt tình quyến luyến.

Nói đến, cổ nhân thật lợi hại.

"Trầm Đại Sur, ngày mai muốn mở ca nhạc hội sao?"

"Trầm Đại Sur, ngày mai sáu điểm mở ca nhạc hội sao?"

"Đúng vậy a đúng a!"

Một đường đi ra ngoài, không ít người đối hần hỏi, Trầm Độ một mặt dở khóc dở cười gật đầu, còn nói thêm: "Là đọc diễn cảm Cổ Văn, không phải ca nhạc hội."

"Ha-Ha, không sai biệt lắm, đều không khác mấy!"

Cái gì không sai biệt lắm? Kém rất thật tốt sao?

Trầm Độ trong lòng không còn gì để nói, bất quá cũng không có nói tiếp cái gì, chỉ là bất đắc dĩ cười cười, đi trước Bạc Tú Tú nhà nhìn xem.

Khi tin tức truyền ra về sau, hần cũng chú ý tới, Thần Nhân điểm kinh nghiệm đang nhanh chóng gia tăng bên trong, ngăn ngui mấy giờ thời gian, liền đã từng hơn ba mươi điểm, cho nên, hần tự nhiên vui với như thế.

Ngay tại hần rời đi Đại Huyền đường phố thời điểm, tại công viên bên cạnh, một người mặc quần bò cùng nga áo vàng cũng nhận được tin tức, một mặt hồ nghi hướng phía Đại Huyền đường phố nhìn sang.

Thiếu nữ này chính là Bạch Thi Thi, buổi sáng sự tình, để cho nàng hơi hơi kinh ngạc một chút, liền nhớ kỹ Thiên Mệnh các nhà này mới mở cửa hàng, mà bây giờ, nhìn thấy không ít người đều tại bên tàu bấm báo, một số người càng là tại nơi góc đường phát ga giường về sau, trong lòng hiếu kỳ, thế là liền đi qua hỏi vài câu.

"Xế chiều ngày mai sáu điểm, ca nhạc hội!"

"Ha-Ha, tiểu cô nương nguoi Hữu Phúc khí."

"Hắn Cổ Văn, thật là dễ nghe sao?" Bạch Thi Thi là lần thứ hai nghe được có người nói niệm Cổ Văn sự tình, cho nên nửa tin nửa ngờ.

Trước kia Đại Huyền đường phố hán cũng đã tới mấy lần, con đường này, tính không được rất náo nhiệt, so Đường Minh đường phố, yên ổn đường phố cái này mấy con phố kém xa, thậm chí có chút ngột ngạt, nhưng là trong khoảng thời gian này đến từ về sau, nàng thông suốt phát hiện, toàn bộ Đại Huyền đường phố giống như đều biến dạng, không ít người đều vui vẻ ra mặt.

Đặc biệt là nghe nói người kia lại phải đọc diễn cảm Cổ Văn về sau, hiệu quả càng tốt rõ ràng.

"Êm tai, đến lúc đó nguoi qua đây nghe một chút liền biết. Rất nhiều người đều đặc địa khu tới nghe đâu!"

"Tiểu cô nương, Trầm Đại Sư niệm cái này Cổ Văn, cũng không phải bình thường Cổ Văn, niệm thể nhưng là đại đạo lý, là nhân sinh trí tuệ, nghe, bao nhiêu đều có thể dễ cảm nhận được một số người sinh cảm ngộ. Tin tưởng ta, nguoi ngày mai tới nghe một chút liền biết!"

"Ha-Ha, không nói cho nguoi, ta tiếp tục phát Truyền Đơn qua."

Cái này ca nhạc hội, thật là có chút đặc biệt.

Nghe được nhiều người như vậy đều trở nên hưng phấn, Bạch Thi Thi hai tròng mắt chuyển động một cái, quyết định ngày mai tới xem một chút.

Ngay tại Bạch Thi Thi làm ra quyết định kỹ càng về sau, tại một bên khác, một số người có quyết tâm cũng nhận được tin tức.

Đặc biệt là tại Đường Minh đường phố một cái trong gian phòng lớn, Lưu Hòa Sinh cũng cầm tới một tờ truyền đơn, hẩn nhìn xem, hơi hơi híp mắt dưới con mắt, liền để lên bàn, sắc mặt âm tình bất định.

"Trần Cương hạo buổi sáng qua một chút Thiên Mệnh các, nhưng là từ bên trong đi ra thời điểm, không bình thường sợ hãi, hiện tại đã thu dọn đồ đạc thoát đi hạ Hải Thị."

"Cũng không biết người kia nói với hẩn cái gì, hẩn rất là khủng hoảng, tựa hồ bị hù đến, căn bản không có chút gì do dự."

Một cái thủ hạ nói như thế.

PS: Lỗ Tấn: Ta cho dù chết, bị đình tại trong quan tài, cũng phải dùng mực nát thanh âm hô lên: Cầu phiếu đề cử

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Đến cho cầu nguyện giấy tạo 1 tạo thế

Trần Cương hạo xác thực đã rời đi hạ Hải Thị, mà lại tựa như là như chớp giật thoát đi, Xem ra, đoán chừng trong thời gian ngắn sẽ không trở về.

Đi qua đủ loại điều tra, lại trải qua hôm qua xác nhận, Lưu Hòa Sinh phát hiện người kia có lẽ cũng không phải là Trần Cương hạo người, Lưu Hòa Sinh đối với Trần Cương hạo không bình thường hiểu biết, hai người là từ đối thủ nhiều năm, đã đối chọi gay gắt vô số lần, cho nên so với đối phương càng thêm hiểu biết đối phương.

Nếu là đối phương là Trần Cương hạo người, chỉ sợ này Trần Cương hạo liền sẽ không như thế khủng hoảng.

Lập tức liền lập tức hạ Hải Thị?

Nói đùa cái gì? Hạ Hải Thị thế nhưng là bọn họ đại bản doanh một trong, mỗi cái khu vực thành thị, còn có không ít giống như bọn hắn người, hạ Hải Thị lại là cả nước lớn nhất một khối to thịt mỡ, như có phải hay không xảy ra vấn đề, hắn làm sao có thể bỏ được lập tức hạ Hải Thị?

Nhớ tới này Lý Cầm, nhớ tới này từ hiểu hà, lại nghĩ tới ngày đó ở thiên mệnh các chuyện phát sinh, Lưu Hòa Sinh bây giờ còn có chút tê cả da đầu.

Xem ra, đối phương địa vị xa xa so chính mình tưởng tượng bên trong phải lớn hơn nhiều.

Thực, hôm nay Trần Cương hạo quá khư, Lưu Hòa Sinh bao nhiêu đều có chút ý tứ ở bên trong, hắn không có ý định tự mình đi đụng Thiên Mệnh các, bởi vì quá nguy hiểm, cho nên, dựa theo hắn đối Trần Cương hạo hiểu biết, khi Trần Cương hạo nghe được chuyện này về sau, khẳng định sẽ đích thân đi qua một chuyến.

Làm vũ khí sử dụng cũng tốt, khi hắn cũng được, Lưu Hòa Sinh bản ý cũng không phải là làm Trần Cương hạo, mà là chân chính muốn dò xét rõ ràng đối phương đến tới cùng cái gì đường đi. Căn cứ hắn hiểu biết, Trần Cương hạo tính khí so sánh nóng nảy, nếu là bắt lấy đối phương, khẳng định hội nhào ra chuyện tình đến, nhưng mà không nghĩ tới, hắn vậy mà trốn, mà lại trốn như thể dứt khoát, cái này để Lưu Hòa Sinh có chút khủng hoảng.

Xem ra, Trần Cương hạo cũng sợ người này, mà lại là không bình thường e ngại, hắn khả năng đã biết cái gì.

Hắn bài, thực theo Trần Cương hạo không kém bao nhiêu, Trần Cương hạo đã sợ hãi, như vậy chính hắn —— Lưu Hòa Sinh thở sâu, xoa xoa mặt.

Vấn đề này, chỉ sợ đến bàn bạc kỹ hơn a, làm không cẩn thận, hắn cũng chỉ có thể tránh một chút.

Qua Bạc Tú Tú nhà về sau, phát hiện nàng vẫn là như cũ, y nguyên còn tại đó, Trầm Độ vội vàng lại mang nàng đi bệnh viện một chuyến, một lần nữa mở một số thuốc hạ sốt ă.

Nhìn xem nàng tức giận vận giá trị ba động, ngày mai không sai biệt lắm có thể khôi phục, cho nên trong lòng của hắn cũng không thể nào lo lắng, cùng với nàng trò chuyện một hồi Thiên, chịu một số cháo dứt nàng ăn hết, sau đó an ủi nàng nằm ngủ qua về sau, Trầm Độ mới xuống lầu rồi đi nhà nàng.

Khi hắn lại xuất hiện tại Đại Huyền đường phố thời điểm, hội ca nhạc hội người càng nhiều, có thể là nhận được tin tức người đã rất nhiều, lại thêm hắn tính khí tương đối tốt, theo phần lớn người đều có thể ở chung đến, cho nên không ít người đều đuổi theo hắn hỏi.

Một số người, còn hỏi hắn dự định niệm cái gì.

Về phản hội niệm cái gì, Trầm Độ tạm thời không nghĩ rõ ràng, bất quá hắn có thể làm lựa chọn rất nhiều, trong lúc nhất thời, cũng không nóng nảy xác định, buổi tối hôm nay trở về lại suy nghĩ một chút là được.

Theo mọi người chào hỏi một tiếng, sau đó liền hướng phía Trạm Xe Buýt đi đến, nhưng mà vừa mới vừa đi tới Đại Huyền bên công viên bên trên, bên cạnh bỗng nhiên toát ra một tiếng gầm một tiếng, một cái tiểu hắc miêu đột nhiên từ trong bụi cây nhảy ra đến, một mặt dụ dỗ ngoan ngoãn đi vào hắn bên cạnh.

Trầm Độ xem xét, không khỏi cười: "Ngươi tốt a, Tiểu Hắc."

Cái này tiểu hắc miêu, chính là trong khoảng thời gian này, trải qua thường xuất hiện trong cửa hàng cái kia tiểu hắc miêu, so sánh thông minh, tựa hồ ưa hắn, cho nên mấy ngày nay nhìn thấy hắn về sau, thường xuyên hội Miêu Miêu gọi vài tiếng, Trầm Độ nếu là có cá nhỏ làm, thường xuyên hội lấy ra cho hắn ăn.

Một người một mèo, so sánh hợp ý.

Trầm Độ xoa xoa nó mềm mại lông tóc, cười nói: "Hôm nay không có cá nhỏ làm, chờ ngày mai đi. Ngày mai ta hội mua một số tới."

"Ngắm!" Tiểu hắc miêu nghe vậy, lại đối hắn kêu một tiếng, tựa hồ là đáp ứng, Trầm Độ trong lòng không khỏi cổ quái, cái này trong công viên động vật, giống như đều có thể nghe hiểu được hắn nói chuyện, chỉ là hắn căn bản nghe không hiểu chúng nó đang làm cái gì.

Ngắm lại, trong lòng cảm thấy kỳ dị, trấn an nó vài câu,

Chính muốn tiếp tục rời đi, nhưng là bỗng nhiên rầm rầm một chút, một đoàn chim sẽ lại bay tới, vờn quanh ở chung quanh hắn.

Trầm Độ gặp này, không khỏi lại cười cười, những này tiểu động vật giống như không bỏ được hắn đi, cũng không biết là lại cùng hắn tạm biệt, còn là muốn giữ hắn lại.

Chỉ bất quá, nhiều như vậy bay tới về sau, bao nhiêu cũng có chút thu hút sự chú ý của người khác.

Buổi chiều so không rạng sáng, buổi chiều Đại Huyền đường phố, không bình thường náo nhiệt, không ít người đều thường xuyên đi ra đi dạo chợ đêm, Đại Huyền trong công viên còn có không ít người tại đoàn luyện cùng chạy bộ, cho nên cái này đến nhiều như vậy chim sẽ, còn quần hắn phi vũ, một số người nhao nhao xoay đầu lại.

"Trầm Đại Sư, thâm thụ những động vật này yêu thích a." Một cái Đại Huyền đường phố người cảm thán nói.

"Đúng vậy a. Chúng ta tại Đại Huyền đường phố ở nhiều năm như vậy, còn chưa từng gặp qua có người cùng hán dạng này, người xem một chút, cái này muốn về nhà, những này chim chóc đều tới giữ lại hán đâu? Nếu là hán đi vào trong công viên, thật không biết sẽ phát sinh cái gì tới."

"Ha-Ha, trong công viên nhiều như vậy Tiểu Điều cùng động vật, nếu là hán dám đi vào, sợ rằng sẽ lập tức bị chìm ngập."

"Ha ha, như thế có khả năng."

Thần kỳ mặc dù nói thần kỳ, nhưng là thấy nhiều về sau, bao nhiêu đều có chút không cảm thấy kinh ngạc.

Đương nhiên rồi, dựa theo một số người lý giải, nếu là không có một chút bản lãnh người, chắc chắn sẽ không thụ những này tiểu động vật ưu ái. Cho nên, trong lòng cũng càng cảm giác được, người này xác thực có bản lĩnh tại thân, bằng không, tiểu động vật làm gì không thích người khác? Mà hết lần này tới lần khác ưa thích hán?

Trầm Độ gặp nhiều người như vậy nhìn qua, mặt mũi tràn đầy dờ khóc dờ cười, tiện tay trêu chọc những này chim chóc về sau, liền khu đuổi bọn hán đi.

Đằng sau cái kia vệt Macaw cũng bay tới. . .

Bất quá ——

Vệt Macaw có thể là Bảo Hộ Động Vật a, Trầm Độ khẳng định không thể để cho nó tại bên cạnh mình đợi quá lâu, sờ sờ nó đầu, liền đem nó thả.

Nhìn ra được, những này tiểu động vật bay ra ngoài, hán là đặc địa tới chào hỏi hán, dù sao sắc trời đã muộn, một ngày thời gian, lại qua.

Hiện tại Trầm Độ có một loại rất lợi hại cảm giác kỳ quái, phảng phất mình có thể tùy tiện đem những này chim chóc, từ trên cây gọi xuống tới, cũng không biết cái này có coi là thần hay không mặt người tám ẩn tàng công năng?

Về đến trong nhà, chuẩn bị cho mình một hồi phong phú bữa tối, trong lòng suy nghĩ, cầu nguyện giấy tạo thế đã không sai biệt lắm, rõ ràng muốn hay không lại bán một trương thử một lần?

Dù sao nếu là lại không bán ra, chỉ sợ một số người hội mất đi kiên nhẫn.

Cuối tuần tay hoá đá thành vàng, Trầm Độ dự định điểm khác đồ, vật, tạm thời không có ý định điểm cầu nguyện giấy, bởi vì cầu nguyện giấy còn có tám cái, hán là có thể chống đỡ một đoạn thời gian, dù cho nhìn không được, hạ hạ tuần lại điểm mấy trương là được.

Bất quá bán ra cầu nguyện giấy vấn đề này không nóng nảy, đến suy nghĩ thật kỹ một chút hán là bán cho ai, hán cũng không muốn cầu nguyện nhìn xác suất quá thấp, mà vô pháp thực hiện.

Trầm Độ cảm thấy, hán là cho tiếp theo mở đầu cầu nguyện giấy tạo một tạo thế, làm cái rút thương cái gì, để cho người ta người đều có cơ hội tham dự bên trong, như vậy mới phải chơi một số.

Chính nghĩ như vậy, lúc này, một chiếc điện thoại bỗng nhiên đánh tới hán điện thoại di động bên trên: "Trầm Độ có rảnh không? Đi ra uống vài chén?"

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngai mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Cần người làm gì?

Trầm Độ cầm điện thoại lên xem xét, nguyên lai là vạn hộc tiểu tử kia, từ khi trước mấy ngày tại KTV gặp hán một chuyến về sau, liền không nhìn thấy hán.

"Có rảnh a? Làm sao?" Hán nói ra.

"Đi ra tới chơi chơi? Tại Lão Tử đi bên này, ta ước người!" Vạn hộc không chút khách khí nói ra.

Tại đồng học bên trong, hai người quan hệ là tốt nhất, thuộc về bạn bè thân thiết loại kia.

Trầm Độ cười nói: "Tiểu tử ngươi không phải là lại tìm mới bạn gái a? Ta muốn nói a, ta không làm bóng đèn!"

Vạn hộc Ha-Ha một tiếng: "Nhìn ngươi nói, là có người muốn mời ngươi ăn cái cơm, để ngươi phần mặt mũi, thế nào? Qua hay không qua?"

"Ai vậy? Người nào muốn mời ta?" Trầm Độ kinh ngạc hỏi.

Vạn hộc không có trả lời, tựa hồ là điện thoại di động bị cướp quá khứ, một cái khác giống như âm thanh chuông thanh âm xuất hiện: "Ta à, thế nào? Không mời nổi người?"

Trầm Độ kinh ngạc, trong đầu lập tức hiện lên một khuôn mặt tươi cười, thế là cười nói: "Úc, Lưu Đông Linh a, các ngươi hai cái làm sao náo tại một khối!"

"Tính thế nào là náo tại một khối đâu? Ngươi người này nói làm sao như thế không đứng đắn đâu? Nói đi, ra không ra, một câu chuẩn!" Lưu Đông Linh nói ra, cô bé này, tính cách tùy tiện, so sánh giống nam hài tử, lúc lên đại học đại, là thuộc năng và Đường Sơ Hạ cùng hân chơi tốt nhất.

Trầm Độ ngẫm lại, chính mình khoảng chừng không có việc gì, đi ra ngoài một chuyến cũng không sao, vừa vặn gần nhất cùng người lục đục với nhau, cảm thấy hơi mệt.

"Thành, ta lập tức đi tới, các ngươi chờ lấy!"

"Có ngay, xin đại chúng ta Trầm Đại Sư đại giá quang lâm!"

Trầm Độ để điện thoại xuống, cầm lấy túi tiền, liền hướng phía bên ngoài đi đến.

Quả nhiên, khi hân đi vào quán Bar về sau, đã có mấy người ở nơi nào chờ lấy.

"Trầm Độ, bên này!"

Xa xa, liền thấy vạn hộc hướng phía hân lấy tay, gia hỏa này ăn mặc một bộ đồ tây, dáng dấp dạn dĩ hình người, một cái tiểu bạch kiêu, ngồi đối diện hân, còn có hai nữ hài, chính là Lưu Đông Linh cùng Dương Thu lệ, cũng không biết bọn họ là thế nào nháo đến một khối?

Vạn hộc thuộc về vạn đào hoa đặc biệt vượng cái loại người này, trong nhà có tiền, lại thêm lúc lên đại học đại, liền giao qua tốt mấy nữ bằng hữu, đặc biệt thụ nữ hài tử hoan nghênh.

Trầm Độ quét mắt một vòng, ba tám Nhân Vật Tập xuất hiện, khi xuất hiện vạn hộc Nhân Vật Tập thời điểm, sắc mặt hân trì trệ, hơi hơi cau mày một cái, bắt quả hân ngẫm lại, bất động thanh sắc, đi qua cười nói: "Đừng nói cho ta, các ngươi là đơn thuần hẹn ta đi ra ăn cơm?"

"Không phải vậy ước người ra tới làm gì?" Vạn hộc nhún nhún vai, giọng rượu lên: "Đến, trước uống rượu từ!"

"Các ngươi còn uống rượu?" Trầm Độ vội vàng khoát tay một cái nói: "Chờ một lúc còn phải sớm hơn một chút trở về, liền không uống, ăn cơm ngược lại là có thể!"

Vạn hộc mặt mũi tràn đầy hẹp gấp rút theo dõi hân: "Ngoan như vậy? Chẳng lẽ trong nhà có người chờ người?"

Trầm Độ lắc đầu cười nói: "Vạn năm độc thân cầu một cái, ai sẽ chờ ta a? Chỉ bắt quá ngày mai trong cửa hàng còn có chuyện."

"Này Đường Sơ Hạ. . ." Vạn hộc bỗng nhiên chắc chắc cười một tiếng, tràn ngập mập mờ nhìn lấy hân, không có tiếp tục nói hết.

Lưu Đông Linh liếc nhìn hân một cái, lại cười nói: "Sơ Hạ hiện tại bận bịu rất lợi hại đây."

Trầm Độ mỉm cười: "Ta cũng không biết nàng đang bận cái gì, tóm lại, đã vài ngày không có nhìn thấy nàng, nàng giống như mất tích, gửi tới tin tức trên cơ bản đều đá chìm đáy biển."

Lưu Đông Linh bỗng nhiên cười nói: "Trầm Độ, cái này ngươi cũng không biết a? Sơ Hạ là không nhìn từ trước tới giờ không nhìn lời đồn đại, một Sơ Hạ nhần lại, liền một khóa thanh không. Cho nàng phát quá nhiều người, nàng cảm thấy phiền."

"Ồ?" Trầm Độ không khỏi im lặng, bắt quá mấy ngày nay hân cũng không có liên lạc qua Đường Sơ Hạ, chỉ bắt quá trước mấy ngày phát mấy lần a.

Trước kia, nàng thỉnh thoảng sẽ về hân một câu, bắt quá gần nhất xác thực cảm giác nàng bận bịu rất nhiều, có lẽ là trong công tác nguyên nhân trên cơ bản cũng không nhìn.

Bắt quá tạm thời mặc kệ nàng, nàng ra không cái đại sự gì, lại nói, hảo vận phù sự nghiệp phù đều treo ở trên người nàng,

Có thể bảo đảm rằng tức giận vận bình thường, Trầm Độ cũng không lo lắng.

Đang chuyện trò, lúc này, bên cạnh bỗng nhiên một cái thanh âm quen thuộc xuất hiện: "Trầm, Trầm Đại Sư, là người sao?"

Trầm Độ khẽ giật mình, ngẩng đầu nhìn lại, xuất hiện trước mặt một cái mạng theo thật dày kính mắt nữ hài, chải lấy hai đầu bím, treo ở trước ngực, nửa người dưới là quần bò, bên trên bản thân là nga áo vàng, da thịt trắng nõn, khuôn mặt xinh đẹp, lại là này Khương Vân tuệ, chỉ gấp sau lưng nàng còn đeo một cái Đàn ghi-ta.

Trầm Độ gặp này, không khỏi cười nói: "Khương cô nương, người làm sao cũng tại cái này a?"

Khương Vân tuệ khuôn mặt ngượng ngùng, trên nét mặt còn mang theo bên trong lấy vẻ hưng phấn, tựa hồ là bởi vì nhìn thấy hắn mà phi thường vui vẻ, nói ra: "Ta, ta là tới nơi này ca hát nha."

"Ồ? Người ở chỗ này ca hát?"

Trầm Độ hơi sững sờ, ngẩng đầu nhìn hai bên một chút, bên này quán Bar, bởi vì khoảng cách Đại Học tương đối gần, cho nên tới đều là đại học sinh, bình thường cũng chính là ăn một chút gì uống chút rượu mà thôi, so sánh thanh đạm, không có hẳn địa phương quán Bar như vậy loạn.

"Ừm, là, ta muốn ở chỗ này rèn luyện một chút!" Khương Vân tuệ khuôn mặt ửng đỏ nói, liếc dưới ngời đối diện hẳn hai nữ sinh, sắc mặt hơi chậm lại, lại vội vàng ngòn ngọt cười nói: "Trầm Đại Sư, ta đi trước, nhìn thấy người thật cao hứng."

"Há, tốt, người chú ý an toàn." Trầm Độ gật đầu ra hiệu nói.

"Tốt, cảm ơn Trầm Đại Sư!" Khương Vân tuệ nói xong, liền công Đàn ghi-ta, đi theo mặt khác hai nữ sinh, hướng phía bên cạnh đi đến.

Chờ nàng rời đi về sau, chung quanh không khỏi Nhất Thanh, tựa hồ trở nên có chút yên tĩnh, chờ Trầm Độ quay đầu thời điểm, phát hiện vạn hòe, Lưu Đông Linh cùng Dương Thu lệ bọn người, đều tròn mắt hốc mồm nhìn qua hắn.

"Làm sao rồi?" Trầm Độ nâng chung trà lên nước uống một ngụm hỏi.

Vạn hòe bỗng nhiên cười tủm tỉm nhìn qua hắn nói ra: "Trầm Đại Sư? Khương cô nương? Trầm Độ, cô nương này là ai a? Dáng dấp có thể xinh đẹp."

Trầm Độ lại nhàn nhạt liếc nhìn hắn một cái, nói ra: "Người đừng đánh nàng chủ ý, cô nương này tương đối là đơn thuần, không phải như người loại này lão thủ có thể trêu chọc tới."

"Ha-Ha, nhìn người nói, ta có thể đánh nàng chủ ý sao?" Vạn hòe cười ha ha một tiếng nói ra, lại tràn ngập mập mờ cảm thán một tiếng: "Trầm Độ a Trầm Độ, người là thân ở trong phúc không biết phúc a."

Trầm Độ im lặng, chính muốn nói cái gì, Lưu Đông Linh lại cầm điện thoại di động lên đối với hắn chiêu chiêu, mặt hẹp gấp rút cười nói: "Người muốn thăm, ta đã theo Sơ Hạ đàm thọc."

Trầm Độ nhất thời mặt bắt đắc dĩ, nói ra: "Cái này cùng với nàng có quan hệ gì a? Ta nói, các người có phải hay không nghĩ quá nhiều?"

"Ha-Ha, là chúng ta suy nghĩ nhiều!" Vạn hòe cười lớn một tiếng: "Vừa rồi cô nàng kia là ca hát? Dáng dấp thật là xinh đẹp, xem xét liền có khi ngôi sao tiềm chất."

Nói ra cái này, Trầm Độ chợt nhớ tới cái gì, theo dõi hắn nói ra: "Vạn hòe, ca người công ty thiếu không thiếu ca sĩ? Cô nương này, ca hát phi thường dễ nghe, hơi rèn luyện một chút, Ca Hầu đình cấp bổng."

Vạn hòe nói ra: "Đình cấp ca sĩ lúc nào đều thiếu, nhưng là bình thường ca sĩ, vừa nắm một bó to, khắp nơi đều có. Vấn đề này, người cũng đừng tìm ta, tìm ta cũng vô dụng. Anh ta công ty, ta quản không."

Trầm Độ nghe vậy, lập tức đập hắn một cước nói: "Này cần người làm gì?"

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Chương 101: Nàng Ca Hầu tuyệt đối đỉnh phong

Vạn hộc nhưng lại cười ha ha nói: "Trầm Độ, loại chuyện này ngươi tìm ta không rõ ràng nhất muốn hãm ta vào bất nghĩa sao? Nếu là ta giúp ngươi, như vậy Đường Sơ Hạ hội nhìn ta như thế nào? Ngươi đây không phải muốn ta chết sao? Không nên không nên, tuyệt đối không được, lại xinh đẹp cũng không được. Cùng giúp một cái nữ nhân xa lạ, ta vẫn là đứng tại nhà mình đồng học phía bên kia. Tuy nhiên Đường Sơ Hạ luôn luôn không vùng ta."

Trầm Độ nghe vậy, không khỏi lắc đầu, hần chẳng qua là thuận miệng nói một câu thôi, hần không nghĩ tới Khương Vân tuệ sẽ ra ngoài quán Bar ca hát, tại là muốn giúp một tay nàng, vừa vặn hần biết vạn hộc nhà là làng giải trí, cho nên liền nói lại, vấn đề này thành là thành, không thành tự tính toán, cũng không có cái gì để nói.

Cái quán bar này hần hiểu biết, tới đều là hạ biển rộng lớn học đại học sinh, so ra mà nói, tương đối sạch sẽ, bình thường trời vừa rạng sáng liền sẽ đóng cửa, cho nên, hần ngược lại không lo lắng Khương Vân Tuệ An toàn.

Mấy người ngồi, trò chuyện một ít gì đó, vạn hộc cũng chẳng qua là cảm giác đến phát chán, đi ra tự họp một chút uống chút rượu thôi, ép căn bản không hề hần việc cần hoàn thành.

Về phần Dương Thu lệ cùng Lưu Đông Linh hai cái, theo vạn hộc quan hệ tương đối tốt, Dương Thu lệ theo vạn hộc tính toán là bạn học cũ, nghe nói thời cấp ba liền nhận biết, vẫn là Hàng xóm, cho nên so sánh thân cận quen thuộc, mà Lưu Đông Linh —— trong trường học có thể chơi với bọn hần đứng lên, cũng liền mấy cái này.

Đường Sơ Hạ, Lưu Đông Linh, Dương Thu lệ, Triệu Nam, vạn hộc cùng hần, mặt khác còn thêm một cái tên là ca thượng nam đồng học cùng một cái Triệu Uyển nữ đồng học, tám người, trên cơ bản chơi so sánh náo nhiệt.

Bất quá, ca thượng cùng Triệu Uyển là người phương bắc, đã về Bắc Phương qua, này Triệu Uyển vẫn là Đường Sơ Hạ hảo hữu kiêm. . .

Nói tóm lại chính là, trò chuyện một hồi Thiên Hậu, liền đem bên trong liền sáng lên Thất Thái ánh đèn, tiếp lấy có ca sĩ bắt đầu ca hát.

Khi Khương Vân tuệ sau khi đi ra, vạn hộc còn đẩy đẩy hần.

Không thể không nói, cô nương này đi qua đoán luyện về sau, Ca Hầu quả thật không tệ, hát không sai biệt lắm xem như Dân Ca, ca khúc tên là (Ngựa Vằn Ngựa Vằn cũng không biết nàng là thế nào điều chỉnh, thanh âm khàn khàn, ca khúc so sánh ưu thương, không bình thường có cảm nhiễm lực.

Sau khi nghe xong, vạn hộc không khỏi nhìn qua hần cảm thán nói: "Còn thực là không tồi a."

Trầm Độ cười nói: "Cái này còn không phải nàng toàn bộ thực lực. Nàng thực lực còn không có phát huy ra!"

"Ồ? Ngươi đối nàng rất lợi hại hiểu biết?" Vạn hộc nhìn qua hần, thần sắc giống như cười mà không phải cười.

Trầm Độ cười nói: "Ta nói, nàng Ca Hầu tuyệt đối đỉnh phong, hơi rèn luyện một chút, đại hồng đại tử, vền vền chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Chỉ bất quá nàng hiện tại còn thiếu khuyết kinh nghiệm cùng kỳ ngộ. Các loại kinh nghiệm cùng kỳ ngộ đến, cô nương này xác định vững chắc hội nhất phi trùng thiên."

Nghe được hần kiểu nói này, vạn hộc, Lưu Đông Linh cùng Dương Thu lệ ba người nhất thời sững sờ, liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình toát ra một tia quỷ dị thần sắc.

Lưu Đông Linh đón đến, trong nháy mắt mặt mũi tràn đầy nghiêm túc theo dõi hần hỏi: "Ngươi đến tốt cùng cùng với nàng quan hệ thế nào a? Như thế nâng nàng?"

Trầm Độ hơi hơi sững sờ một chút, cười rộ lên: "Ta nói như vậy cảm giác rất lợi hại cổ quái sao? Nàng là ta trong tiệm khách hàng a."

"Cổ quái, đương nhiên cổ quái a." Lưu Đông Linh nhất thời cười nói: "Có thể chưa từng nghe qua ngươi như thế nâng người. Muốn nói ngươi cùng với nàng không có một chút quan hệ, ta đánh chết cũng không tin. Ta có thể cảnh cáo ngươi a Trầm Độ, ngươi có thể tuyệt đối đừng động hắc tâm nghĩ."

Trầm Độ cười nói: "Đến đi, nàng thật sự là ta trong tiệm một khách quen."

Vạn hộc nói ra: "Khác không nói, hát quả thật không tệ, ta bắt đầu có chút tin tưởng ngươi. Nàng tên gọi là gì? Ta để cho ta anh trai liên hệ nàng."

Trầm Độ liếc nhìn hần, cười nói: "Có thể, bất quá ta cảnh cáo ngươi, cô nương này thật tương đối là đơn thuần, nếu là tiến ca ngươi công ty, ngươi có thể cho ta nhìn chăm chăm điểm, tuyệt đối đừng để cho người ta động nàng tâm tư."

Vạn hộc nghe vậy, không khỏi cười ha ha một tiếng: "Nhìn ngươi nói? Ta có thể đi động sao ta cùng ngươi ai cùng ai a? Lại không phải đi diễn kịch? Ngươi yên tâm tốt, nếu như Ca Hầu tốt, ai cũng không dám động nàng."

"Vậy là tốt rồi!"

Trầm Độ yên tâm lại, đối tiểu tử này, vẫn là rất tín nhiệm.

Nghe được một ca khúc đã hát xong, vạn hộc đứng dậy cười nói: "Các ngươi chờ một chút, ta đi một chút sẽ trở lại."

Tiếp theo, hắn liền hướng phía phía trước đi đến.

Tiểu tử này cũng coi là âm nhạc thể gia xuất thân, cho nên tự nhiên nghe được rõ ràng tiếng ca tốt xấu, bây giờ nghe một bài, đoán chừng có chút ngứa tay, nóng lòng không đợi được, muốn qua nhìn xem.

Trầm Độ ngẩng đầu hướng phía phía trên nhìn lại, chỉ gặp vạn hộc theo một người chào hỏi một chút, người kia liền đem Khương Vân tuệ kêu lên, tiếp theo, cũng không biết vạn hộc cùng với nàng nói chuyện gì, Khương Vân tuệ liền hướng phía Trầm Độ bên này nhìn sang, trên nét mặt toát ra một tia kinh ngạc.

Nghiêng đầu nghĩ, nàng liền lại hướng phía cái này vừa đi tới, tựa hồ là con mắt có chút đỏ, cái mũi có chút a-xít: "Trầm, Trầm Đại Sư, ngươi. . ."

Một người mới ca sĩ, muốn nổi danh, cần muốn trả giá đắt phi thường lớn, vô cùng khó khăn, trừ phi có người nâng.

Cho dù là bên trên Giọng Hát Hay, cầm thứ tự, ký kết đĩa nhạc công ty, bị chôn không thể nào tính cũng cực lớn, có đôi khi cũng không phải là ngươi có bản lĩnh hay không, cho dù là có bản lĩnh ở bên trong, làng giải trí bản thân có không ít quy tắc ngầm, cho nên muốn muốn xuất đầu, khó càng thêm khó.

Nàng tại sao phải đến ca hát? Mà không phải trong nhà chính mình luyện? Trừ cho mình tăng thêm lòng dũng cảm, gia tăng lên sân khấu kinh nghiệm bên ngoài, còn là muốn nhìn một chút có không ai có thể coi trọng nàng thanh âm, cứ việc xác suất thấp, nhưng là nàng xác thực muốn nhìn một chút.

Trong khoảng thời gian này, xác thực cũng có người tới hỏi, nhưng là hỏi đều là khác đồ, vật, phản mà đối với nàng thanh âm, không người hỏi đến.

Mặc dù nói thông qua Giọng Hát Hay sơ tuyển cho nàng rất lợi hại đại dũng khí cùng lòng tin, nhưng là nàng biết, chính mình đường còn rất rất xa, gặp được khó khăn còn rất nhiều rất nhiều.

Trong khoảng thời gian này đến ca hát, cũng không ít người nói nàng thanh âm khó nghe, để cho nàng lặn xuống đài qua, để cho nàng không bình thường khó chịu.

Nhưng mà lúc này đây, vạn hộc bỗng nhiên nói một ít gì đó, để cho nàng kinh ngạc đồng thời, cũng làm cho nàng thân thể mềm mại chấn động, khó có thể tin, con mắt không khỏi có chút đỏ.

Hắn vẫn là trước sau như một tin tưởng nàng.

Lần này, hắn chỉ sợ là đặc địa qua tới nơi này nghe nàng ca hát, hắn cũng không phải là tùy tiện tới uống chút rượu, không chỉ có như thế, còn tìm đến bạn hắn cùng ---- -- cái đĩa nhạc công ty, Khương Vân tuệ nhất thời cảm thấy, chính mình thiếu cái này ân tình, có thể lớn, khả năng cả một đời đều không thể trả hết nợ.

Lúc trước, nếu không phải hắn, nàng căn bản không biết mình có lớn như vậy tiềm lực.

Trầm Độ gặp cô nương này con mắt đỏ ngầu, có loại muốn khóc cảm giác, thế là liền cười nói: "Khương cô nương, ngươi không cần khách khí, cái này đều là chính ngươi bản sự. Ta vị bằng hữu này, cũng chẳng qua là nóng lòng không đợi được a. Ngươi xác thực có bản lĩnh tại thân, bằng không, ta nói không có cái gì dùng."

"Ừm!" Khương Vân tuệ hơi hơi hút hút cái mũi, cấp tốc quay đầu đi, lấy tay xoa dưới khóe mắt, sau đó quay đầu nhìn qua hắn, cười nói: "Trầm Đại Sư, ta mời ngươi một chén."

Trong nháy mắt đó, nụ cười cực kỳ rực rỡ, rót một ly tửu, cho hắn kính quá khứ.

Trầm Độ mỉm cười, không do dự, giơ ly rượu lên.

PS: Cầu phiếu đề cử

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm!!!

Truyện được convert bởi Đan

Chương 102: Hôm nay Thiên Mệnh các hồng phúc lâm đến

Cùng với nàng phiểm vài câu, vạn hộc liền đem một tấm danh thiếp đưa cho nàng, để cho nàng ngày mai đến cửa hàng, có thể thành hay không còn cần nhìn đàm kết quả, Khương Vân tuệ đương nhiên cũng biết, trên thực tế, nàng càng thêm hi vọng mình có thể bằng vào bản sự bên trên, mà không phải dùng quan hệ.

Sở dĩ cảm động, chẳng qua là cảm tạ Trầm Độ dịu dàng a.

Về phần vạn hộc tiểu tử này, bây giờ đang ở hần ca đĩa nhạc công ty đi làm, gọi hần nhìn chăm chăm điểm chính là, tiểu tử này mặc dù nói Hoa Hoa đầu lưỡi tương đối nhiều, nhưng là vẫn rất giảng nghĩa khí.

Chờ một lúc về sau, vạn hộc đi về tới, vỗ vỗ bả vai hần, đối với hần dựng thẳng một cái ngón cái nói ra: "Cái này muội tử quả thật có chút bản sự. Bất quá lần lộn nghề này, dễ dàng ăn thiệt thòi."

Trầm Độ cười nói: "Nếu là đi vào, cho ta chăm chăm gần một chút. Đừng để người đụng nàng, các người nghề này, quá."

Vạn hộc nghe vậy, không khỏi im lặng, cười nói: "Trầm Độ, người thật đối nàng có ý tứ a? Cái này muội tử cũng không tệ lắm, nhìn ra đã đối người độ thiện cảm bạo rap."

Trầm Độ đáp hần một chân cười nói: "Đơn thuần đạo nghĩa bên trên, không còn hần nghĩ."

"Trang, người liền Trang!"

Vạn hộc không khỏi lại cười rộ lên.

Mấy người ngồi lại trò chuyện một hồi Thiên, đằng sau Khương Vân tuệ lại lên đài hát mấy cái bài hát, Ca Hào khàn khàn, xác thực có mị lực, Trầm Độ, vạn hộc bọn người hào hứng đến từ về sau, liền điểm mấy bình uống rượu, đại khái chờ rạng sáng 0 điểm thời điểm, mới tán đi, riêng phần mình về nhà.

Ngày thứ hai đứng lên, rèn luyện một chút, liền hướng phía cửa hàng đi đến, đi vào Đại Huyền công viên lúc, liền xuất ra mua sắm tốt hạt kê, Ngô Bắp nuôi chim.

Theo hôm qua không sai biệt lắm, rất nhanh một đồng Tiểu Điều liền bay xuống.

Theo chân chúng nó trên đùa một hồi, liền đi Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) nhà liếc nhìn nàng một cái, trải qua hai ngày nữa, nha đầu này đã khôi phục không sai biệt lắm, buổi chiều thời điểm, đột hần là liền sẽ rút đi, khí vận giá trị còn sẽ bắt đầu chậm rãi trào lên.

"Trầm Đại Sur, xế chiều hôm nay muốn mở ca nhạc hội sao?"

"Đúng a, ca nhạc hội?"

Trầm Độ dở khóc dở cười giải thích nói: "Không phải ca nhạc hội, cũng là phổ thông Cổ Vãn."

"Ha-Ha, hiểu được hiểu được. Sáu giờ chiều đúng không?"

"Đúng, sáu điểm."

Sự tình đã truyền ra, hôm nay hỏi người, xa xa so với hôm qua hơn rất nhiều, cơ hồ mỗi người gặp được hần, đều sẽ hỏi vài câu.

Trầm Độ bất đắc dĩ, cũng chỉ đành nhẫn nại tính tình trả lời.

Trở lại trong cửa hàng về sau, liền cầm lấy một khối lá bài viết mấy chữ, dựng thẳng ở thiên mệnh các bên cạnh: "Hôm nay Thiên Mệnh các hồng phúc lâm đến, miễn phí đưa tặng cầu nguyện giấy một trương, phàm là vào cửa hàng lấy, đều là có cơ hội thu hoạch được."

"A?"

Thẻ bài treo sau khi rời khỏi đây, lập tức liền bị một đồng người nhìn thấy.

Hồng phúc đều tới, đưa tặng cầu nguyện giấy một trương?

Phàm là vào cửa hàng lấy, đều là có cơ hội thu hoạch được?

Cơ hồ là oanh một tiếng, toàn bộ Đại Huyền đường phố trong nháy mắt sôi trào lên.

Thiên Mệnh các có giấy trắng, định giá hai mươi vạn một trương, đây không phải số lượng nhỏ, cũng không phải số lượng lớn, bình thường tiền lương gia đình mua không nổi, mà mua được người, bình thường cũng không cần nguyện vọng gì, trừ phi xuất hiện đặc biệt chuyển trọng yếu, cho nên cái này hai mươi vạn giá cả, nhất định có chút xấu hổ.

Đương nhiên, có một ít kẻ có tiền, có lẽ muốn mua về chơi chơi, cho nên Trầm Độ nhìn, bình thường đều sẽ không lựa chọn bán ra.

Hôm nay cho thấy là miễn phí đưa tặng về sau, toàn bộ Đại Huyền đường phố đều trong nháy mắt sôi trào, rất nhiều rất nhiều người, bắt đầu tuân hướng Thiên Mệnh các, hỏi đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra?

Trầm Độ gặp nhiều người như vậy tới, thế là liền giải thích nói: "Rút thăm, vào cửa hàng người có thể rút thăm, kéo xuống dưới ký người có cơ hội. Mười hai giờ trưa đến mười bốn điểm ở giữa, vào cửa hàng người, đều có thể rút ra."

Chỉ gặp ở thiên mệnh các bên cạnh, đã trưng bày mấy cái ống thăm.

"Hạ hạ ký? Vì cái gì không phải lên bên trên ký a?" Tuần châu nghe vậy, lập tức mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ hỏi: "Cái này không phải liền là rút ra trao giải sao?"

Trầm Độ lắc đầu cười nói: "Bên trên ký lấy, chính là Hữu Phúc vận người, trong thời gian ngắn, không cần cái này giấy trắng, xuống dưới ký,

Nói rõ khả năng có tai ách, này giấy, có lẽ có thể đỡ một chút tai ách."

Nghe được hán kiều nói này, mọi người không khỏi dờ khóc dờ cười, bất quá cho dù là như thế, mọi người cũng là cực kỳ hưng phấn.

Bởi vì không chỉ có chi là miễn phí đưa tặng một trương, hơn nữa còn có một cái nguyện vọng a, một cái khả năng thực hiện nguyện vọng a. Cứ việc vô cùng mê hoặc, nhưng là Thiên Mệnh các tín dự giá trị, có thể cam đoan trở thành sự thật.

Tin tức lập tức tựa như tăng lỗ tai, điên cuồng hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán.

"Thiên Mệnh các, hôm nay miễn phí đưa tặng cầu nguyện giấy một trương, kéo xuống dưới ký người, có cơ hội thu hoạch được."

"Mười hai giờ trưa đến mười bốn điểm vào cửa hàng người, đều có thể rút ra."

"Hôm nay Thiên Mệnh các hồng phúc lâm đến, sẽ đưa tặng một cái nguyện vọng."

Dù loại truyền ngôn bắt đầu tăng vọt, so mở ca nhạc hội càng thêm mau lẹ, càng thêm trực tiếp, mà ngồi ở Thiên Mệnh trong các, Trầm Độ cũng nhìn lấy Thần Nhân điểm kinh nghiệm bắt đầu tăng vọt, trong lòng vô cùng thỏa mãn.

Quả nhiên cần danh khí, quả nhiên cần danh tiếng.

Từ từ hôm qua bảo hôm nay hội đọc diễn cảm Cổ Văn về sau, Thần Nhân điểm kinh nghiệm liền đã cấp tốc gia tăng, ngắn ngủi một đêm thời gian, liền gia tăng hơn một trăm.

Mà bây giờ, khi miễn phí đưa tặng một trương cầu nguyện giấy tin tức truyền sau khi ra ngoài, vөн vẹn một buổi sáng thời gian, Thần Nhân điểm kinh nghiệm lại tăng thêm một trăm.

Trầm Độ trong lòng cảm thấy sáng khoái vô cùng, tiền cái gì, hán hiện tại cũng không phải là rất lợi hại thiếu, duy nhất thiếu, là điểm kinh nghiệm, đại lượng điểm kinh nghiệm.

Hán cần điểm kinh nghiệm điểm tay hoá đá thành vàng, còn điểm kinh nghiệm cần vẽ bùa, càng thêm cần điểm kinh nghiệm thăng cấp Thần Nhân hệ thống, chỉ cần Thần Nhân Hệ Thống Thăng Cấp, tiền cái gì, còn không phải muốn bao nhiêu có bấy nhiêu? Cho nên, danh khí tự nhiên mới là lớn nhất đồ trọng yếu, miễn phí tặng tặng đồ, có thể nhất kéo động danh khí.

Cho nên ——

Đại Huyền đường phố bắt đầu điên.

Khi nghe nói mười hai giờ trưa, Thiên Mệnh các sẽ làm một lần rút thăm về sau, rất nhiều rất nhiều người, bắt đầu sớm chen ở thiên mệnh các cửa bên trên.

Từ ở bên cạnh cửa hàng vẫn còn già bộ tu, trong tiểu điểm chứa không nổi nhiều người như vậy, cho nên mọi người đành phải chặn ở ngoài cửa mặt.

Đây là Thiên Mệnh các lần thứ nhất làm dạng này hoạt động, trước kia dạng này hoạt động, một số người nghe đều chưa nghe nói qua, đưa tặng nguyện vọng cái gì? Nếu là bình thường cửa hàng, này sẽ có người tin tưởng? Nhưng là Thiên Mệnh các không giống nhau, trong khoảng thời gian này, Thiên Mệnh các danh tiếng lên cao, cơ hồ mỗi ngày đều có tin tức, rất nhiều Đại Huyền đường phố người, đều đã tin tưởng không nghi ngờ.

Trước kia dùng tiền mua cũng mua không được giấy trắng, hiện ở thiên mệnh các miễn phí đưa tặng một trương, mọi người làm sao khách khí a? Cho nên liền cấp tốc oanh động lên.

"Mười hai giờ trưa đến mười bốn điểm, tất cả mọi người đến sớm!"

"Ha ha, ta sẽ chờ ở đây lấy, nói không chừng ta hôm nay có duyên phận đâu!"

"Mọi người đến sớm, đều chờ đợi tại trên đường phố a, giao lộ đều tắc lại!"

"Ha-Ha, chúc mừng phát tài, chúc mừng phát tài."

Đại Huyền đường phố lúc đầu người đến người đi, theo lớn nhất gần một chút Đại Học đã bắt đầu khai giảng, không ít học sinh đều lục tục ngo ngoe trở về trường học, cho nên Đại Huyền đường phố học sinh quần thể càng nhiều, nghe được vấn đề này về sau, không ít nghi vấn lấy cũng xuất hiện?

Một cái trên dưới hai mươi tuổi người trẻ tuổi, mang theo hai thiếu nữ đi ngang qua Đại Huyền đường phố, một mặt hồ nghi nhìn qua đám người liếc một chút.

"Miễn phí đưa tặng một cái nguyện vọng? Gạt người a?"

PS: Cầu phiếu đề cử.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Xuyết, nhỏ giọng, nhiều người ở đây

Thiên Mệnh các so sánh huyền, đưa tặng một cái nguyện vọng loại vật này càng thêm huyền, lần đầu tiên nghe nói, khó tránh khỏi sẽ có nghi vấn, liền liền hôm qua đọc diễn cảm Cổ Văn tin tức truyền ra về sau, y nguyên có không ít người khinh thường tại chú ý, nói đọc diễn cảm Cổ Văn có cái gì không tầm thường.

Đọc diễn cảm Cổ Văn xác thực không có cái gì không tới nổi a, chỉ cần qua mấy năm sách người, đều sẽ đọc diễn cảm, chẳng qua là không cảm thấy xấu hổ a.

Có đôi khi, sẽ cảm thấy thật rất lợi hại xấu hổ, ai sẽ tại trước mặt mọi người, đọc diễn cảm thứ này a? Cho nên khi tin tức truyền ra, toàn bộ Đại Huyền đường phố bắt đầu sôi trào, một số người không khỏi lại có chút chua chua trào phúng vài câu.

"Không phải liền là đọc diễn cảm văn tự sao? Còn mở ca nhạc hội? Cái này không phải liền là mũi heo cầm hành tây, Trang tượng sao?"

"Cũng là chính là, còn cảm thấy êm tai? Ta cảm thấy xấu hổ, quá xấu hổ. Bài khoá ai sẽ không a?"

"Đại Huyền đường phố đều là nắm, tốt nhiều năm a."

Người trẻ tuổi gọi Chu Hồng Sinh, cũng không phải là Đại Huyền đường phố người, nhà ở tại hạ Hải Thị trung tâm thành phố, bởi vì gần nhất Đại Học khai giảng, mới lái xe về trường học đến trường, hôm qua hắn liền đã nghe nói Thiên Mệnh các việc này, khi đó Đại Huyền đường phố đang điên truyền, phát Truyền Đơn, hắn đứng lúc đi ngang qua tiếp nhận một tờ truyền đơn.

Khi đó, hắn chỉ cảm thấy không còn gì để nói, căn bản không xem ra gì, cảm thấy chẳng qua là có ít người chơi đùa thôi, vậy mà hôm nay, khi hắn lần nữa đi vào Đại Huyền đường phố thời điểm, chợt nghe nói đưa tặng nguyện vọng sự tình, đại lượng người cũng bắt đầu tụ tập ở thiên mệnh các cửa.

Thân thể làm một người sinh viên đại học, nhận qua cao đẳng giáo dục, xưa nay không tin quỷ thần, vừa nghe đến loại này mê hoặc đồ, vật, trong lòng lập tức cảnh giác lên.

Làm không cẩn thận là bán hàng đa cấp? Làm không cẩn thận có thể là giang hồ tên lừa đảo? Làm không qua cũng có thể là là một loại nào đó kiểu mới lừa dối thủ đoạn, nhìn thấy rất nhiều người đều hạng ở chỗ này, một số người chỉ sợ đã thu đến mê hoặc, bán hàng đa cấp sở dĩ vang dội, không phải liền là lợi dụng người khác coi là có thể phát tài dục vọng mà tiến hành mê hoặc? Hiện đại lúc này, người thông minh còn nhiều, rất nhiều, nhưng là kẻ ngu dốt cũng nhiều đến là.

Cho nên, nghe xong nghe ngóng về sau, Chu Hồng Sinh liền lập tức cảnh giác.

"Nơi này có có rất nhiều người, chờ một lúc sẽ còn chơi rút thăm." Hấn híp mắt, đối bên cạnh một người nữ sinh nói: "Trong này khả năng còn có bọn họ người."

Hấn rất lợi hại thông minh, biết mình vền vẹn chỉ là một người sinh viên đại học, thân thể đơn lực mỏng, hai quyền nan địch bốn tay, cho nên cũng không có nhiều làm cái gì, chỉ là ở lại đây, lẳng lặng quan sát.

"Ta cũng cảm thấy thật kỳ quái, ta hôm qua liền nghe nói tiệm này."

"Có người nói rất lợi hại huyền, nhưng là ta cảm thấy cũng là gạt người."

Mặt khác hai nữ sinh cũng thấp giọng thảo luận nói.

"Vừa mới ta một người, nói Thiên Mệnh các hội đưa tặng một cái nguyện vọng, chỉ cần thu hoạch được, chỉ cần không ra Thiên Mệnh các phạm vi năng lực, nguyện vọng gì đều có thể."

Chu Hồng Sinh nghe vậy, gật gật đầu, trong mắt toát ra một tia tàn khốc, nói ra: "Chúng ta trước xem tình huống một chút!"

Lúc này, hấn quay đầu nhìn lại, lập tức nhìn thấy một cái khác mặc áo trắng nữ sinh đi tới, hấn hơi hơi sững sờ một chút, không khỏi vui vẻ, kêu lên: "Thi Thi, ngươi cũng tới?"

Bạch Thi Thi ngẩng đầu nhìn bọn họ liếc một chút, cũng hơi kinh ngạc, cười nói: "Hồng sinh, A Từ, Tiểu Đan, các ngươi cũng tại cái này a."

"Đúng vậy a!"

Gọi A Từ nữ sinh gặp Bạch Thi Thi trong tay cầm một tờ truyền đơn, hơi hơi cau mày một cái, lập tức đi qua nhẹ giọng nói: "Thi Thi, ngươi cũng nhìn thấy? Hiện tại người quá lớn mật. Vì tiền, sự tình gì đều có thể làm được."

Bạch Thi Thi sững sờ: "A? Cái gì a?"

A Từ tiếp tục hạ giọng, sát có việc địa: "Cũng là tiệm này a, ngươi xem một chút, những này đều là cái gì a? Vừa mới ta đi hỏi một chút, nói là miễn phí rút thăm rút một cái nguyện vọng. Rút ra một cái nguyện vọng?" Nàng đặc địa đem mấy chữ cuối cùng âm cẩn trọng, tiếp tục nói: "Ta theo Hồng sinh thương lượng một chút, phát hiện quý đi rất lợi hại, làm không cẩn thận là lừa dối. Chúng ta còn thương lượng muốn hay không báo động đâu!"

Bạch Thi Thi nghe vậy sững sờ: "Báo động?"

"Xuyt,

Nhỏ giọng, nhiều người ở đây!" A Từ nói ra: "Trong này, khẳng định có bọn họ người, có thể là bán hàng đa cấp. Hiện tại đã có không biết bao nhiêu người bị bán hàng đa cấp lừa gạt đây. Tiệm này khẳng định liên quan đến một loại nào đó Phi Pháp Giao Dịch. Nghe nói, tiệm này trước kia treo một tờ giấy trắng, giá bán bán hai mươi vạn một trương."

"Hai mươi vạn một trương?"

"Hai mươi vạn một tờ giấy trắng?"

Nghe được nàng kiểu nói này, Bạch Thi Thi, Chu Hồng Sinh cùng gọi Tiểu Đan nữ sinh cũng không khỏi giật mình, sắc mặt cũng không khỏi lộ ra cổ quái thần sắc.

Bạch Thi Thi tuy nhiên đã sớm nghe nói qua Thiên Mệnh các, nhưng là từ chưa đi vào qua, cũng chưa từng nghe nói qua hai mươi vạn một tờ giấy trắng, cho nên nghe xong, không khỏi giật mình?

Cái gì giấy đắt như thế? Đây không phải trần trụi lừa dối hoặc là xảo trá sao?

"Liền đúng a!" A Từ cấp tốc gật đầu nói: "Ta đã hỏi, thiên chân vạn xác, nhưng là đoán chừng, tiệm này chủ cửa hàng giấy trắng cảm thấy bán không được, cho nên hôm nay liền lấy ra một tờ đến làm cái gì rút thăm, ta nhìn này rút thăm, đoán chừng cũng là rút thưởng."

"Ta thiên a, hai mươi vạn một tờ giấy trắng lấy ra rút thưởng? Cũng thật hào phóng!"

"Hào phóng? Ha ha!" Chu Hồng Sinh không nghĩ tới trong này còn có nhiều như vậy khúc chiết, không khỏi cười lạnh liên tục một tiếng.

Vừa mới hấn chẳng qua là hoài nghi, nhưng là bây giờ nghe rất nhiều về sau, mấy cái có lẽ đã xác định.

Hấn đã lớn như vậy, còn chưa từng nghe nói qua, có người có thể đem giấy trắng bán hai mươi vạn một trương? Đây không phải lừa dối là cái gì?

Bất quá nơi này tụ tập người thực sự quá nhiều, tuy nhiên hấn hoài nghi, nhưng lại không có chứng cứ, cho nên cũng không dám nhiều làm cái gì, chỉ là ngốc trong đám người quan sát.

Thẳng đến nhìn thấy có mấy cái cảnh sát tới tuần tra đường đi về sau, trong lòng của hấn mới tăng lên mấy phần dũng khí, khoe miệng cũng không khỏi lạng lẽ vạch ra một đầu cười lạnh đường vòng cung.

Có cảnh sát xuất hiện trong đám người, nói rõ nơi này đã bị người chú ý tới, mà lại, đã có cảnh sát, như vậy nói rõ đã không có hấn sự tình gì, hấn dù sao chẳng qua là một người sinh viên đại học mà thôi, có chuyện, đương nhiên vẫn là đến tìm cảnh sát hỗ trợ.

Bất quá, đã có cảnh sát tại, như vậy trong lòng của hấn liền không thể nào sợ hãi, nếu có thể, đương nhiên phải tìm cơ hội, vạch trần tiệm này bộ mặt thật sự, vì dân trừ hại, thuận tiện, vì bên cạnh ba vị nữ đồng học phơi bày một ít chính hấn thân là nam nhân dũng khí cùng tinh thần chính nghĩa.

Hấn ưa thích cái kia gọi A Tử nữ sinh, đang dùng lực truy cầu bên trong, lần này cũng là ước nàng đi ra dạo phố, ngách, hấn còn ưa thích Bạch Thi Thi, dù sao dung mạo xinh đẹp, cho nên, nếu là có khả năng của được bên trong một cái—— hấn cảm thấy mình nên truy.

Đúng lúc có gặp được như vậy một kiện cổ quái sự tình, Chu Hồng Sinh cảm thấy, nếu là không biểu hiện một chút chính mình cơ trí cùng dũng khí, để những nữ sinh này đối với mình độ thiện cảm bạo rap, đó thật là quá lãng phí thời cơ.

Thế là hấn cấp tốc nghĩa chính ngôn từ nói: "Có cảnh sát tới, bất quá không nóng nảy, những cảnh sát này, khẳng định phải đang tìm bọn hấn nhuộc điểm, làm không cẩn thận, đã tại bỏ cục bắt hấn. Chúng ta nhìn xem có thể hay không tìm tới thời cơ vì dân trừ hại."

Gọi Tiểu Đan nữ sinh lại hoảng sợ nói: "Bọn họ là người xấu, chúng ta làm như thế, có thể hay không bị trả thù a?"

Lên giá cảm nghĩ, cầu thủ đặt trước.

Cảm tạ khởi điểm, cảm tạ các vị người bằng hữu, cảm tạ ta biên tập bá mồ hôi tiên sinh cùng Vinnie Nữ Thần, mặt khác, cảm giác tạ chủ công biên.

Nếu như không có các người, quyển sách này sẽ không lấy được hiện tại thành tích, quyển sách này, nên có đề cử, trên cơ bản đều đi một bên, phân mạnh Tam Giang đầy mạnh, một đường đi tới, nửa tháng, cảm giác so sánh phức tạp.

Một số lão già nếu như là theo tới, hấn là đều nhìn ta qua quyển sách trước, quyển sách trước, bởi vì cổ sự quá bình thản, Đại Cương làm lệch, cho nên tạo thành độc sức rất lợi hại thâm. Quyển sách này, xem như rút kinh nghiệm xương máu về sau, mới dự định làm.

Nguyên bản, ngay từ đầu thời điểm, viết xong tinh tế chiến trận, liền định viết Nhân Vật Tập, nhưng là tháng tư phần thời điểm, viết Nhân Vật Tập trong lúc đó phát sinh không ít vấn đề, cho nên liền đoạn Nhân Vật Tập đổi mới.

(ta siêu cấp Nhân Vật Tập) có mấy cái phương hướng không có làm, bởi vì cổ sự đơn điệu, chỉ có thể coi là mệnh, mà lại thoải mái điểm tới tới lui lui đều mấy cái kia, rất khó viết dài, cho nên cuối cùng chém đứt, Nhân Vật Tập vấn đề rất nghiêm trọng, tạo nên nữ chính hình tượng quá kém.

Mà bản này (Thần Nhân Trầm Độ) xem như tại Nhân Vật Tập trên cơ sở viết ra, một lần nữa chế tác Đại Cương, một lần nữa làm nhân vật, một lần nữa làm Ngôn Tay Vàng.

Có thể nói như vậy, lấy được hiệu quả, xa so với Nhân Vật Tập tốt nhiều, Nhân Vật Tập gây mất trong lúc đó, cũng nghĩ qua rất nhiều lần, muốn nhặt lên tiếp tục viết, nhưng là cuối cùng, vẫn là lựa chọn lật đổ làm lại.

(Thần Nhân Trầm Độ) quyển sách này, còn có rất nhiều thứ, đều không có lấy ra viết, một số miễn cảm đồ, vật đều sẽ không lựa chọn dây vào.

Bởi vì sợ hài hòa.

Hoàn chỉnh Đại Cương là có, mà lại Trầm Độ còn có thật nhiều Ngón Tay Vàng không có làm được, phía dưới ứng nên xuất hiện, cũng là Ngô Đạo Trà.

Nhân vật chính thực lực còn chưa đủ, còn không có đồ, vật bằng thân, cho nên bước kế tiếp thăng cấp, sẽ cho nhân vật chính một ít gì đó bảo vệ mình, để hấn không cần e ngại bạo lực uy hiếp.

Có người có lẽ sẽ hỏi, có thể hay không thiết kế tu chân yêu ma quý quái cái gì, cái này mọi người yên tâm, là không có.

Ta liền định viết phổ phùng kỳ nhân.

Mặt khác, nhìn qua ta Tam Giang cảm nghĩ bằng hữu, hấn phải biết, quyển sách này chủ tuyến, thực cũng là viết một cái kỳ tích cửa hàng.

Cùng loại cùng thứ tám hào Cầm Đồ một dạng cửa hàng, tràn ngập một số thần kỳ đồ, vật, hiện tại cửa hàng vừa mới bắt đầu mà thôi, đến tiếp sau, hội lục tục ngo ngoe tăng lớn cửa hàng miêu tả, đồng thời, hội trong cửa hàng xuất hiện đại lượng đồ, vật.

Hậu kỳ trao đổi, cũng không chỉ có chỉ là tiền tài phương diện, còn thật nhiều, tỷ như thọ mệnh trao đổi hoặc là thời gian trao đổi các loại.

Nhìn qua thứ tám hào Cầm Đồ hoặc là (Trafford mua nhà câu lạc bộ) bằng hữu, hẳn phải biết quyển sách này của hàng thiết trí.

Nói tóm lại, cổ sự còn rất dài, gần nhất trang bức đánh mặt tàn suất có chút cao, là bởi vì cổ ý thiết trí.

Muốn lên cái, như vậy thì cần nhìn đặt mua số liệu.

Mà đặt mua, thủ đặt trước tự nhiên là trọng yếu nhất, cho nên mời mọi người ngày mai mười hai giờ trưa lên giá về sau, đều nhiều giúp đỡ chút, đặt mua một chút, cho cái thủ đặt trước.

Lên giá hội bạo phát, bảo đảm là bảy chương, buổi tối hôm nay, ta còn tại thêm càng thêm giờ hơn viết, tận lực lấy tới chương 10, cho nên cầu mọi người giúp đỡ chút, cầu thủ đặt trước.

Thủ đặt trước đối một quyển sách mà nói, phi thường trọng yếu, ảnh hưởng một quyển sách hậu kỳ đề cử cùng thành tích, nếu là thủ đặt trước dậy không nổi, như vậy thì nói rõ không có tiếp tục đề cử giá trị, như vậy biên tập liền sẽ dần dần quên mất quyển sách này.

Cho nên, cầu mọi người ủng hộ một chút Tiểu Nam.

Đăng sau còn có mấy cái đại cao trào đều tại làm, đều tại an bài, cổ sự so sánh chặt chẽ, quyển sách này xem như hấp thụ quyển sách trước kinh nghiệm, cho nên cổ sự đẹp mắt một số.

Cầu mọi người ủng hộ, quỳ tạ, bái tạ.

Mọi người nhớ kỹ, ngày mai mười hai giờ trưa chính thức lên giá, khi đó, ta hội trước đổi mới năm chương, đăng sau hội lục tục ngo ngoe thêm, viết ra bao nhiêu, tăng bao nhiêu, tranh thủ chương 10.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm!!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Càng là miễn phí, càng là cổ quái

Gặp nữ sinh kia có chút sợ hãi, Chu Hồng Sinh trong nháy mắt lòng tin bạo rạp, cấp tốc thoả thuê miễn nguyện nói: "Không sợ, dưới ban ngày ban mặt, bọn họ làm cũng không được gì, ta ghét nhất người xấu, ta không sợ bọn họ, ta cũng không tin bọn họ dám cùng ta cùng chết."

Tiểu Đan cùng A Tử nghe vậy, không khỏi đều nhăn tình sáng lên, nhìn cao hần liếc một chút, phảng phất là lần đầu tiên biết hần.

Chu Hồng Sinh gặp này, trong lòng thoải mái hơn.

Đây chính là tán gái thường sử dụng thủ đoạn, chỉ cần là tiểu nữ sinh, chỉ có Bất Cửu hội luân hãm—— thấy việc nghĩa hăng hái làm cái gì, không còn gì tốt hơn.

Chỉ bất quá đứng tại một bên khác Bạch Thi Thi nghe vậy, hơi nhủu dưới đại mi, trên mặt toát ra một tia cổ quái thần sắc, bất quá hần đối tiệm này cũng là nửa tin nửa ngờ, tự nhiên vô pháp giải thích cái gì.

"Bất đầu , bên kia bất đầu rút thăm!"

Lúc này A Tử nói ra, Bạch Thi Thi nhìn xem thời gian, đã đến mười hai giờ trưa.

Lúc này, mấy cái nhân tài cảm thấy dòng người khủng bố, khi đến mười hai giờ về sau, cấp tốc một đồng người hạng ở thiên mệnh các cửa bên trên, chặn lít nha lít nhít, cơ hồ đem Đại Huyền đường đi đường đều tắc lại, như không phải có người nhắc nhở, chỉ sợ qua đường xe con đều không thể thông hành.

"Chúng ta mau mau đến xem?"

"Là miễn phí hút không? Muốn hay không tiền?"

"Là miễn phí, chúng ta cũng đi xem một chút đi."

Bạch Thi Thi đề nghị.

"Càng là miễn phí, càng là cò quái!"

Chu Hồng Sinh ngẩng lại, cảm thấy cũng đúng, cần tham dự vào mới có thể tìm tới chứng cứ, thế là cấp tốc nói: "Đi, chúng ta cũng đi ma quỷ nhìn."

Mấy người cấp tốc chạy tới xếp hàng.

Trầm Độ lúc này đang ngồi trong cửa hàng hip mát, Thần Nhân điểm kinh nghiệm tăng nhanh chóng, để tâm tình của hắn cực kỳ sáng khoái, xem ra, loại hoạt động này về sau còn cần phải làm một lần, ai có thể rút đến cái này hạ hạ ký không trọng yếu, trọng yếu là, Thần Nhân Hệ Thống Thăng Cấp.

Hắn nhìn xem xếp hàng người, chỉ ít có bốn năm trăm người, đội ngũ đều xếp tới công viên một bên khác, hẳn có hiệu quả không bình thường nổ tung.

Nhìn thấy nhiều người, hắn liền lấy thêm mấy cái bó ký đi ra.

Cái này Trúc Thiêm, là một đoạn thời gian trước mua, bởi vì Thiên Mệnh các sinh ý, theo một số chùa miếu sinh ý không sai biệt lắm, cho nên một số người ngẫu nhiên trở về cầu một ít gì đó, Trúc Thiêm là dự bị, tạm thời còn chưa mở dùng, hôm nay là lần đầu tiên lấy ra.

Toàn bộ điều hạ hạ ký, chỉ bỏ vào một đầu, sau đó xáo trộn, đặt ở một cái giỏ trúc bên trong để bọn hắn cầm, một người chỉ có thể cầm một đầu.

Cầm Trúc Thiêm về sau, nếu là cần còn muốn hỏi ký ý, còn có thể miễn phí hỏi thăm hắn, hôm nay Trầm Độ làm tên khí, là không thèm đêm xia, cũng không chê phiền phức.

"Một người chỉ có thể cầm một đầu, cầm ký người, có thể hỏi ký ý, cầu được hạ hạ ký người, Thiên Mệnh các đưa tặng một trương cầu nguyện giấy."

"Hôm nay Thiên Mệnh các hồng phúc lâm đến, phạm vào cửa người, đều là có cơ hội."

"Cầm ký người, mời tạm chờ lau đi che đây giấy, mười bốn điểm, bình thường mở ký."

"Chúng sinh đều có duyên."

"Ta muốn một cái, ta muốn một cái."

Thiên Mệnh các kí lên có che đây giấy, là đặc chế, cầm về sau, cần xóc lên che đây giấy, mới có thể nhìn thấy cầm là thăm gì, đương nhiên, hiện tại cái nào ký là hạ hạ ký, hắn còn không có nói, cho nên cho dù bọn họ xóc lên che đây giấy đi xem cũng không có cái gì.

Bởi vì xếp hàng người đông đảo, nhưng là cầm ký tốc độ so sánh nhanh, cho nên sau một tiếng rưỡi, ký trong ống ký bị lục tục ngo ngoe cầm xong, về phần đằng sau không có —— không có có duyên phận, ký đều lấy không được, như vậy này nguyện cùng người vô duyên.

Trong đám người, Chu Hồng Sinh, Bạch Thi Thi cùng A Tử mấy người, bởi vì xếp hàng tương đối sớm, cho nên riêng phần mình đều cầm một cây.

Ký là trúc chế, so sánh mới, nhìn giống như chưa từng dùng qua, tại Trúc Thiêm Trung Bộ, còn bọc lấy cuộn giấy, hẳn là có thể mở ra đi xem bên trong cuộn giấy.

Chu Hồng Sinh bọn người làm sao chờ cái gì mười bốn ấn mở ký a? Đem ký nắm bắt tới tay về sau, liền nhanh chóng đem cuộn giấy mở ra, chỉ gặp bên trong viết không ít chữ.

"Một trăm tám mươi hai trùng thăm, khuyên quân nhin Bảo Thủ kiếp sống, đem Định Tâm ruột chó lên xấu, chờ một mạch có người nhẹ gắng sức, cảnh khô Lão Thụ hoa lại hoa. Nay có treo khô mộc sinh hoa chi tượng, mọi thứ từ có thành tựu."

Chu Hồng Sinh nhìn một chút, khoe miệng vạch ra một tia khinh thường, lạnh lùng nói: "Cổ lộng huyền hư!" Thế là cấp tốc đem ký giấy vò thành một cục, ném ở một bên, hắn quay đầu nhìn xem mấy cái khác nữ sinh, phát hiện phía trên viết đồ, vật đều không khác mấy.

"Thi Thi? Người thì sao? Trên đó viết cái gì?" Lúc này, Chu Hồng Sinh đối nàng hỏi.

Bạch Thi Thi trong tay còn cầm một cây Trúc Thiêm không có mang ra.

Bạch Thi Thi nghe vậy liếc nhìn hắn, nói ra: "Ta còn không có nhìn, chờ đến mười bốn ấn mở ký ta lại nhìn."

Chu Hồng Sinh nghe vậy, lập tức cười nói: "Thi Thi, người sẽ không tin tưởng những vật này a? Miễn phí đưa tặng một cái nguyện vọng? Một tờ giấy trắng giá bán hai mươi vạn? Cái này rõ ràng chính là vì đoạt tiền. Cũng không biết người này dùng cái biện pháp gì, vậy mà để nhiều người như vậy tin"

tưởng hần, thực sự quá ngu xuẩn. Người xem một chút, cảnh sát đều đang ngó chừng đâu!"

Bạch Thi Thi nhàu nhú mày, muốn nói điều gì, nhưng là ngấm lại, lại cũng không nói gì, thần sắc cực kỳ cổ quái.

Trong nội tâm nàng nghi hoặc, không bình thường nghi hoặc, hôm qua tại trong công viên nhìn thấy đồ vật, để trong nội tâm nàng kinh ngạc, có chút khó có thể tin, cho nên, đối với tiệm này, bao nhiêu đều có chút cổ quái tâm tình.

Đại Huyền đường phố người, nhiều người như vậy đều đang đồn nghe tiệm này rất lợi hại truyền kỳ, nghe nói chờ một lúc sẽ còn đọc diễn cảm Cổ Văn cái gì, để một số người hưng phấn. Nếu là tên lừa đảo, làm sao có thể làm đến nhiều người như vậy tin phục? Nàng không tin nhiều người như vậy đều là kẻ ngu.

Huống chi, cảnh sát tuy nhiên đến, không phải cũng ngốc ở một bên bất động sao?

Cho nên, nàng cảm thấy, có thể là thật.

Đương nhiên, nàng Hiện Tại Kinh lịch sự tình còn quá ít, cho nên tự nhiên vô pháp giải thích, chỉ có thể nhìn nhìn lại tình huống.

Một số cầm tới ký người, cũng theo Chu Hồng Sinh không sai biệt lắm, đã lặng lẽ mở ra ký giấy nhìn, cái này ký trên giấy đều viết một ít gì đó, nghe nói có thể miễn phí hiểu biết, chỉ bất quá cần mở ký về sau mới được.

Đương nhiên, phần lớn người tương đối tin phục Thiên Mệnh các, cho nên tạm thời còn chưa mở ký.

Trầm Độ tại trong tiệm theo tuần châu bọn người trò chuyện một ít gì đó, chờ một lúc về sau, một cái tiểu bóng người nhỏ bé đi vào Thiên Mệnh trong các.

Trầm Độ nhìn một chút, không khỏi cau mày một cái, tới lại là Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú), nha đầu này bệnh còn không có hoàn toàn tốt, khí tức suy yếu, khuôn mặt có chút tái nhợt.

Khi nàng đi vào trong điểm về sau, liền lập tức nhướng mày đối với hần cười khanh khách nói: "Đại ca ca, ta đến!"

Trầm Độ nói ra: "Người không ở nhà nghỉ ngơi thật tốt, chạy đến tới nơi này làm gì?"

Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) thanh thúy cười một tiếng, đối với hần chớp chớp mắt to mắt: "Ta tới xem một chút a, thật náo nhiệt a, hắc hắc, Thiên Mệnh các thật thật náo nhiệt a!" Nói, tự mình ngã một chén nước, uống một ngụm, lại đưa tay phủ phủ trán mình, mới vừa cười nói: "Ta đã tốt nhiều, cần vận động một chút."

Trầm Độ sắc mặt trì trệ, không khỏi đưa tay nhẹ nhàng đập gõ gõ đầu nàng, nói ra: "Đến cũng đừng động, bên ngoài gió lớn, đừng đi ra hóng gió, ngồi trong cửa hàng liền tốt!"

"Ừm ừm!" Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) rất là nhu thuận, cấp tốc cười gật đầu, khuôn mặt phấn hồng, một đôi tròng mắt từ nhanh chóng loạn chuyển.

Nhìn ra được, nàng tâm tình rất không tệ, đã hoàn toàn khôi phục lại, tính cách cũng khôi phục từ lúc trước cái loại này nghịch ngợm dễ thương cổ quái tính cách.

Trầm Độ mặc kệ nàng, nhìn đến thời gian đã không sai biệt lắm, liền đưa tay trên bàn gõ gõ, đối bên ngoài mọi người nói: "Thời gian đã đến, cầm tới Trúc Thiêm, có thể mở ký. Hạ hạ ký chính là 365 hào, cầm tới người, có thể lên trước cầu nguyện. Cầm tới hần ký người, nếu là cần đoán xâm, nhưng tại bên cạnh chờ."

"Đến?"

"Mở ký mở ký!"

Chỉ nghe được hoa một tiếng, trong đám người truyền tới một trận náo nhiệt ồn ào âm thanh, rất nhiều người cũng bắt đầu cấp tốc giải khai ký giấy.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Hồng phúc ở đâu?

"Hạ hạ ký chính là 365 hào. Người nào cầm tới 365 hào hạ hạ ký?"

"Không có!"

"Móa, ta cũng không có."

"Không có!"

"Không có!"

"Ha ha ha, hoàn mỹ bỏ lỡ, ta là tốt nhất ký."

"Ta cùng này nguyện vô duyên, hồng phúc không tại ta!"

"Ô hô ai tai!"

Trong một chớp mắt, đủ loại thanh âm xuất hiện, tiếng người huyên náo.

"Ai vậy? Đến tốt cùng là ai a? Cầm 365 lá thăm người, đứng ra, Trầm Đại Sur đưa ẩm áp!"

"Một cái nguyện vọng a. Người có thể hứa một cái nguyện vọng, ô hô ai tai!"

"Hồng phúc ở đâu?"

Trầm Độ nghe vậy, không khỏi cảm thấy buồn cười, ngồi ở bên cạnh Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) càng là che miệng cười rộ lên, tuyệt đối thú vị không thôi.

Không qua đám người bên trong không có người đứng ra, không có người cầm tới 365 hào hạ hạ ký? Trầm Độ cũng không nóng nảy, chậm rãi chờ.

Ký đã thả ra, không hẳn không có.

Quả nhiên, chờ một lát về sau, một người mặc màu trắng áo mặc, hạ thân quần bò thân ảnh, đi lên đến, thần sắc cực kỳ phức tạp nói ra: "Ta lấy đến!"

Nói, nâng nhắc tay bên trong Trúc Thiêm cùng ký giấy.

Trầm Độ xem xét, cười nói: "Cô nương hôm nay hồng phúc tề thiên, như là đã cầm tới hạ hạ ký, như vậy Thiên Mệnh các liền sẽ thực hiện này hứa hẹn, đưa tặng cô nương một cái nguyện vọng. Này nguyện cần ở thiên mệnh các thực lực phạm vi bên trong, không thể vượt qua phạm vi. Cô nương chỉ bằng cầu nguyện."

Bạch Thi Thi nghe vậy, cầm ký giấy thần sắc cực kỳ phức tạp, trên thực tế, vừa mới giải khai ký giấy về sau, nghe được cùng thấy là 365 hào hạ hạ ký lúc, nâng cũng hơi hơi giật mình, tuyệt đối không ngờ rằng, lại là chính mình bên trong cuối cùng.

Cầm tới hạ hạ ký, cũng không phải là cái gì tốt dấu hiệu, bình thường vận khí không tốt người mới có thể cầm được đến, nhưng mà cái này thiên mệnh các quỹ dĩ, vậy mà dùng xuống dưới ký đến rút thưởng? Cuối cùng là nói nâng vận khí không tốt còn là vận khí tốt đâu? Trong nội tâm nâng cực kỳ cổ quái.

Không chỉ có như thế, Chu Hồng Sinh, A Tử cùng Tiểu Đan mấy cái đồng học, thần sắc cũng có chút phức tạp, đặc biệt là Chu Hồng Sinh, nhìn thấy Bạch Thi Thi trúng thưởng về sau, mới thấp giọng sắc mặt cực kỳ ngưng trọng căn dặn nâng một câu: "Thi Thi, người tốt nhất chú ý một chút, làm không cẩn thận nhóm người này dễ mất tới người, hoặc là, bọn họ đã dễ mất tới chúng ta, người nhất định phải đề cao cảnh giác, tuyệt đối đừng tham món lời nhỏ, tuyệt đối đừng mắc lừa."

Không chỉ là Chu Hồng Sinh, A Tử cùng Tiểu Đan hai nữ sinh sắc mặt đều cực kỳ sầu lo, vấn đề này quá không bình thường, khó tránh khỏi sẽ không để cho các nâng sở hữu hoài nghi, mà lại, Bạch Thi Thi là một cái nữ sinh xinh đẹp, vẫn là một người phi thường xinh đẹp cùng ưu tú nữ sinh, nếu không phải có ít người ánh mắt rơi ở trên người nâng, động nâng tâm tư, làm sao lại đem phần thưởng cho nâng?

Cho nên, mấy nữ sinh cũng không khỏi lo lắng khuyên Bạch Thi Thi vài câu, dứt khoát đem cái này phần thưởng ném, lập tức rời đi nơi này tính toán.

Bọn họ không thể trâu vào, còn đi lên.

Bạch Thi Thi ngẫm lại, cảm giác đến bọn hắn nói không bình thường có đạo lý, sắc mặt do dự một chút, còn không có làm quyết định, mà bên cạnh Chu Hồng Sinh lại còn nói thêm: "Thi Thi, dung mạo người thật xinh đẹp, bọn họ khẳng định là trông thấy, động ý đồ xấu."

"Đúng vậy a, Thi Thi, vấn đề này quá không bình thường." A Tử cũng đầy mặt lo lắng nói ra.

Nhưng mà Bạch Thi Thi do dự một chút, lại nói: "Ta muốn nhìn một chút là thế nào? Đúng lúc có cảnh sát ở chỗ này, ta không sợ."

Chu Hồng Sinh cấp tốc cười lạnh một tiếng nói: "Cảnh sát? Hắc hắc? Ai biết cảnh sát có phải là bọn hán hay không người hoặc là bọn họ giả mạo? Người không nhìn thấy, những cảnh sát kia một cái cũng không có động."

Trong lòng của hán sầu lo, đã căn cứ sâu mấy tầng, sự tình quá mức cổ quái, làm không cẩn thận, cũng là nhằm vào bọn họ mấy cái cục, hán so sánh thông minh, cho nên nhìn thấy người chung quanh, cơ hồ là thảo mộc giai bình, liền cảnh sát cũng không dám trăm phần trăm tin nhiệm.

Bạch Thi Thi nhú lên đại mi mắt mũi tràn đầy sầu lo suy nghĩ một hồi, mới lên tiếng: "Ta thử một chút đi! Các người trước ở bên ngoài nhìn lấy, nếu là xem thời cơ không đúng, chúng ta lập tức liền đi!"

"Tốt, cũng được, nói không chừng chúng ta có thể bắt được bọn họ nhược điểm. Bất quá Thi Thi, người muốn một vạn cái cẩn thận. Bọn họ nhóm người này động cơ rõ ràng không thuần." Chu Hồng Sinh cực kỳ lo lắng dặn dò.

"Ừm!"

Bạch Thi Thi cảm kích gật gật đầu, mới đem ký giấy đưa ra qua.

Nhưng mà nghe được Trầm Độ nói như thế về sau, nàng lại là ngốc ngẩn ngơ, trong lúc nhất thời, không nói gì.

Quá cổ quái?

Cầu nguyện?

Còn cần ở thiên mệnh các phạm vi năng lực bên trong?

Quý mới biết Thiên Mệnh các mạnh bao nhiêu đâu?

Bên cạnh Chu Hồng Sinh dẫn đầu không nhìn được trước, tiến lên một bước, hí mắt nhìn chăm chăm Trầm Độ hỏi: "Thiên Mệnh các thực lực phạm vi bên trong? Người tiệm này năng lực rất mạnh sao? Hứa nguyện vọng này cũng không phải là cái gì đều có thể."

Trầm Độ lắc đầu nói: "Tự nhiên không phải. Một số nguyện vọng, không thực tế, vô pháp hoàn thành, cầu nguyện so sánh mê hoặc, nếu là có người cầu nguyện muốn trên trời chấm nhỏ, Thiên Mệnh các tự nhiên vô pháp hoàn thành. Mà lại mặt khác, người không chết có thể sống lại, cho nên phục sinh người cũng vô pháp hoàn thành. Như thế nào cầu nguyện, liền muốn nhìn vị cô nương này suy tính."

"Vậy cái này nguyện chúng ta ứng làm như thế nào hứa? Người cái tiệm này thực lực ở đâu? Cũng nên có một cái nói rõ a? Nếu là không hề ghi chú, như vậy quý mới biết phải nên làm như thế nào đâu!" Nghe được cái này, Chu Hồng Sinh trong lòng cười lạnh liên tục, trong lòng đối thiên mệnh các nghi vấn cũng càng sâu.

Đây không phải lừa dối là cái gì? Quả nhiên trần trụi lừa dối.

Trầm Độ nghe vậy cũng không tức giận, lắc đầu nói ra: "Thiên Mệnh các thực lực, nhất thời bán hội giải thích không rõ, bất quá đồng dạng nguyện vọng đều có thể thực hiện là được."

Nói, lại nhìn lấy Bạch Thi Thi, làm ra một cái mời được làm: "Này nguyện, chính là đưa tặng, cô nương có thể căn cứ từ chính mình nhu cầu mà cầu nguyện, chỉ muốn đừng quá mức không hợp thói thường liền có thể thực hiện, mà cầu nguyện nhìn có thể thành hay không, ta hội nhắc nhở cô nương."

Bạch Thi Thi nghe được hán kiểu nói này, sắc mặt càng thêm cổ quái, thứ này Thái Huyền, không thể không khiến người hoài nghi.

Cần ở thiên mệnh các thực lực phạm vi bên trong? Có thể thành hay không, còn cần hán nhắc nhở nói rõ? Đây chẳng phải là nói, thứ này thực cũng là phé vật? Cũng là lừa dối?

Đã nên làm như thế nào còn cần bọn họ nhắc nhở? Cái kia còn hứa cái gì nguyện a?

Thực, cầu nguyện giấy xác thực có cái này BUG, bất quá cũng không có cách nào, cầu nguyện giấy bản thân liền là vẹn vẹn đem xác xuất thành công đề bạt chi 500% mà thôi, cho nên, có chút quá bất hợp lý nguyện vọng, căn bản không có khả năng trở thành sự thật.

Trầm Độ sở dĩ cử hành lần này rút thăm đại hội, cũng là có tầng này suy tính ở bên trong.

Trong khoảng thời gian này, từ khi cầu nguyện trên giấy thành phố đến nay, cầu nguyện thành công hai lần về sau, không ít người đã đem cầu nguyện giấy thần thoại, cho rằng không gì làm không được, liệu mạng muốn nên tiền mua sắm, mỗi ngày đều có đại lượng người tới hỏi đề hán phiền phức vô cùng.

Cho nên, Trầm Độ cảm thấy có cần phải xách tâm một chút bọn họ, Thiên Mệnh các bán ra nguyện vọng cũng không phải là trăm phần trăm có thể thành công, mà chính là có hạn chế.

Mà hiện tại nhiều như vậy người hạng ở chỗ này, hỏi giải thích một chút, hán là có không ít người nghe thấy.

Quả nhiên, nghe được hần kiểu nói này về sau, trong đám người nghị luận âm ỉ đứng lên.

"Nguyên lai là có hạn chế!"

"Đúng vậy a, đã sớm nghe nói có hạn chế, làm sao có thể không có hạn chế?"

"Hiện tại cũng không biết tiệm này nhà là có hay không có như vậy huyền? Lại nói, tiểu cô nương này đến tốt cùng hứa cái gì nguyện a?"

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Ta muốn thiên hạ mưa

Rất nhiều người lòng hiếu kỳ đều bị cong lên, nhao nhao quay đầu nhìn về phía Bạch Thi Thi.

"Ta, ta muốn cho thiên hạ cái mưa! Có thể chứ? Liên hôm nay?" Lúc này, Bạch Thi Thi đón đến, nhìn qua Trảm Độ nói như thế.

"Đề thiên hạ mưa?"

"Nguyện vọng này?"

Mọi người nghe vậy, không khỏi giật mình, trong nháy mắt mở to hai mắt, trong mắt trong nháy mắt toát ra một loại cảm giác quý dị.

Trảm Độ cũng là sửng sốt, nhìn lấy Bạch Thi Thi: "Cô nương là muốn cầu nguyện để lão thiên hôm nay trận tiếp theo mưa?"

"Vâng!" Bạch Thi Thi mặt mũi tràn đầy nghiêm túc gật gật đầu, hứa nguyện vọng này, nàng có rất nhiều suy tính ở bên trong, trong nội tâm nàng đối với chuyện này cực kỳ cổ quái, cho nên hứa một cái nhìn như huyền diệu, nhưng là lại không phải là không được nguyện vọng, hôm nay ánh sáng mặt trời cũng không tính rất tốt, nhưng là bầu trời coi như sáng sủa, hẳn là sẽ không trời mưa, cho nên —— nàng muốn nhìn một chút có phải là thật hay không như vậy mê hoặc.

Nếu là liên cái này đều làm không được, như vậy nàng liền phải cân nhắc đi đường.

Trảm Độ nghe vậy, không khỏi dở khóc dở cười, cô nương này nói như thế, rõ ràng cũng là không đem nguyện vọng này coi ra gì, cũng rõ ràng không thể nào tin mặc hần a?

Bằng không, làm sao có thể dễ như trở bàn tay lãng phí cái này hai mươi vạn một trương cầu nguyện giấy? Phải biết, cái này cầu nguyện giấy người khác mua cũng mua không được đâu!

Bất quá, cũng không trách người khác nghĩ như vậy, nữ sinh này, Trảm Độ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, cho nên khó tránh khỏi sẽ có nghi vấn.

Hắn ngừng đầu nhìn một chút bầu trời, nghiêm túc muốn liền nói ra: "Nguyện vọng này có thể, bất quá ta vẫn là đề nghị cô nương người suy nghĩ thật kỹ một chút, Thiên Mệnh các bán ra nguyện vọng, không chỉ có vền vền như thế, còn lớn hơn nhưng làm. Người hứa như thế một cái nguyện vọng, quá trẻ con một số. Đương nhiên, nếu là người kiên trì dạng này, này cũng không có chuyện gì để nói, này nguyện tặng tặng cho người!"

Hôm nay khí trời tốt, nhưng là không khí ướt át, trời mưa xác suất vẫn là rất lớn, lại thêm cầu nguyện giấy tăng thêm, hẳn là có thể trở thành sự thật.

Bạch Thi Thi liếc hần một cái, lại quay đầu cùng bên cạnh cực vì bạn học đối mặt một chút, nhìn thấy Chu Hồng Sinh cùng A Tử bọn người đối nàng gật gật đầu, thế là Bạch Thi Thi lập tức trở về đầu nói: "Không cần cân nhắc, ta liền hứa nguyện vọng này."

Nghe được nàng kiểu nói này, Chu Hồng Sinh khóe miệng khẽ cong, ngừng đầu lạnh lùng nhìn chằm chằm Trảm Độ, trong đôi mắt không khỏi toát ra một tia trào phúng.

Đề thiên hạ mưa?

Làm sao có thể?

Hôm nay khí trời tốt như vậy, rõ ràng không có trời mưa dấu hiệu.

Đương nhiên, không bài trừ có người mưa nhân tạo, nhưng là xác suất quá thấp, hôm nay khí trời ướt át, một số bộ môn không có khả năng áp dụng mưa nhân tạo.

Cho nên, Chu Hồng Sinh liền nhiều hứng thú, trong nháy mắt, có loại xem kịch cảm giác, muốn nhìn một chút cửa hàng này làm thế nào.

Trầm Độ liếc bọn họ liếc một chút, bao nhiêu đều biết bọn họ ý nghĩ, thế là liền cười cười, quay đầu đối mọi người nói: "Hôm nay vị tiểu cô nương này cầu nguyện trời mưa, chờ một lúc, Đại Huyền đường phố hội mưa rào xối xả, mọi người nếu là không muốn gặp mưa, mời trước chuẩn bị tốt cây dù!"

"Oa, thật a!"

Nghe được hán kiều nói này, giữa đám người trong nháy mắt toát ra một trận xôn xao âm thanh, không ít người đều nửa tin nửa ngờ thảo luận.

"Cầu nguyện trời mưa? Thực biết trời mưa sao?"

"Hôm nay khí trời tuy nhiên ướt át, nhưng là ngày mai không có trời mưa dấu hiệu, nếu là thật sự trời mưa, vậy đơn giản cũng là kỳ tích!"

"Ha ha ha, Thiên Mệnh các cũng là kỳ tích, không có cái gì là không thể nào, lại nói, khả năng chờ một lúc thật bay tới mây đen đâu!"

"Ta xem trước một chút, cây dù cái gì ta liền không nóng nảy cầm!"

"Ta cũng vậy!"

Trầm Độ cũng mặc kệ bọn hán, nói xong câu này về sau, liền dẫn Bạch Thi Thi tiến vào trong cửa hàng, lấy ra bút lông cùng cầu nguyện giấy, hỏi: "Cô nương thế nhưng là họ Bạch?"

Bạch Thi Thi sững sờ, cấp tốc gật đầu nói: "Vâng, Bạch Thi Thi!"

"Tốt!"

Trầm Độ gật đầu, cầm bút lông cấp tốc tại cầu nguyện giấy viết: "Hôm nay bi nhân vì Bạch Thi Thi nữ sĩ hứa một cái nguyện vọng, này nguyện là hôm nay bên trong, để hạ Hải Thị hướng Bắc Khu Đại Huyền đường phố khu vực bên trong dưới một trận mưa lớn. Sách thành tức có hiệu lực."

Viết xong sau, liền đem bút lông nhẹ nhàng đặt ở một bên, cầm lấy cầu nguyện giấy nhìn một chút, phát hiện bên trong tin tức đã cải biến, thế là liền gầy đứng lên, đưa cho Bạch Thi Thi: "Có thể, cái này tờ giấy trắng, cô nương người muốn thu tốt, nếu là này nguyện không thành, người có thể bằng vào cái này tờ giấy trắng tới tìm ta phiền phức."

Bạch Thi Thi sắc mặt cổ quái, cầm giấy trắng nhìn xem, sau đó lại nhìn sang Trầm Độ: "Cái này xong?"

Chu Hồng Sinh, A Từ cùng hán một số không rõ ràng cho lắm người, cũng đều nhao nhao nhìn lấy hán.

Trầm Độ bình tĩnh nói: "Vâng, cái này xong. Vì ngăn ngừa gặp mưa, các vị vẫn là ngay lập tức đi tìm cây dù đi!"

Bạch Thi Thi, Chu Hồng Sinh bọn người liếc mắt nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau, bất quá bây giờ mới buổi chiều mười bốn điểm, hôm nay còn có không ít thời gian, cho nên bọn họ tạm thời cũng vô pháp nói cái gì, chẳng qua là cảm thấy trong lòng dù sao cũng hơi cổ quái.

"Gạt người a? Đơn giản như vậy?"

"Quá cổ quái!"

"Ta cũng cảm thấy là gạt người!"

Trong đám người toát ra từng đợt nghị luận âm ỉ thanh âm, một số người nhìn về phía Trầm Độ ánh mắt nhất thời biến thành nghi vấn.

Trên thực tế, trong đám người cùng loại cùng Chu Hồng Sinh dạng này người cũng số lượng cũng không ít, cũng không phải là tất cả mọi người đối thiên mệnh các trăm phần trăm tin nhiệm.

Vấn đề này Thái Huyền, quan hệ đến ông trời, lại thêm Trầm Độ thao tác quá đơn giản, vền vền chỉ là viết mấy chữ đưa cho Bạch Thi Thi mà thôi, căn bản liền vô dụng hán thao tác, cho nên rất khó làm cho người tin phục, nếu là hán ngay lập tức đi Cầu mưa cái gì, có lẽ còn sẽ có nhân tướng tin.

Nghe được có người như thế nghị luận, Chu Hồng Sinh nhất thời cười, là, trong đám người không ít người cũng giống như hán, căn bản cũng không tin những vật này, bọn họ mấy cái này, cũng không phải là thứ nhất nghi vấn người, nhìn thấy có không ít đều như thế nghị luận, hán dừng khí nhất thời lên, lập tức quay đầu nhìn chằm chằm Trầm Độ lạnh lùng hỏi: "Nếu là này nguyện không thành, như vậy sẽ như thế nào?"

Trầm Độ đang chỉnh lý cái bàn, lúc này nghe vậy, thế là ngẩng đầu nhìn nhợt ngẩng đầu liếc hắt một cái: "Này nguyệt tất thành!"

"Ồ? Nếu là không thành đâu?" Chu Hồng Sinh thấy hắt như thế nói, không khỏi càng thêm đắc ý, cho là hắt là sợ hãi cùng ngụy biện.

Trầm Độ lại liếc hắt một cái, ngẩng lại, cười nhạt nói: "Nhìn ra được, vị tiểu ca này là có chất vấn a. Bất quá, đây là Nhân chi thường tình, chỉ là, này nguyệt đã thành."

"Ồ?"

Chu Hồng Sinh nghe vậy, nhất thời cười lạnh một tiếng, chính là muốn nói tiếp cái gì, nhưng mà lúc này, bỗng nhiên âm âm một tiếng, phảng phất giữa thiên địa một tiếng vang thật lớn, mọi người bỗng nhiên bị kinh ngạc, nhao nhao ngẩng đầu nhìn bầu trời, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

Bạch Thi Thi cũng bị giật mình, cấp tốc lao đảo mấy bước.

Mà vậy xem mọi người, có vô ý thức trốn ở dưới mặt bàn, có vô ý thức thấp hạ thân, sắc mặt đều lộ ra khủng hoảng thần sắc.

"Gỡ mình!"

"Số trời đã định!"

"Long Vương minh, Thiên Cổ Lôi, Thiết Mã Băng Hà nhập mộng tới."

Tiếp theo, gió bắt đầu thổi.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Long Vương Gia đều phải bán Thiên Mệnh các 1 cái mặt mũi

"A!"

Nghe được Lôi Hưởng, Chu Hồng chỉ bị hù dọa, trong nháy mắt lộ ra giống như gặp quỷ biểu lộ, toàn thân? ? Lắm điều một chút, sắc mặt xoát địa một chút trở nên tái nhợt Như Tuyết, hắt lão đảo mấy bước, hậm không được cước bộ, hướng phía bên cạnh ngăn tù ngã xuống.

Tiếp lấy một tiếng hét thảm âm thanh, cái trán tựa hồ là đụng phải cái bàn sừng.

Ngay sau đó, lại là một thanh âm vang lên Lôi.

Chu Hồng Sinh sắc mặt lần nữa đại biến, toàn thân dốc hết ra giống như run rẩy, che lỗ tai mở hôi lạnh trên trán cuộn cuộn, càng đứng đấy hơn a địa gọi vài tiếng, Xem ra cực kỳ khủng hoảng.

Thực, tiếng sấm cũng không phải là rất lớn, cũng không có đạt tới đỉnh tai nhức óc trình độ, chỉ bất quá bỗng nhiên xuất hiện, làm người ta giật mình a.

Vang một tiếng về sau, tiếng thứ hai có chuẩn bị tâm lý về sau liền không có cái gì, vậy mà lúc này, này Chu Hồng Sinh mặt mũi tràn đầy khủng hoảng biểu lộ, liền liền cái trán đều bị mề đẹt, để cho người ta không khỏi hai mặt nhìn nhau, riêng phần mình toát ra quỷ dị, nhao nhao quay đầu nhìn hắt.

Trầm Độ quay đầu nhìn hắt, bên cạnh tuần châu cũng quay đầu nhìn hắt, Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) cũng nhìn lấy hắt, liền liền A Từ, Bạch Thi Thi cùng Tiểu Đan bọn người, đều nhao nhao quay đầu nhìn hắt.

Chung quanh, cơ hồ tất cả mọi người quay đầu nhìn hắt.

"Tiểu tử này, sợ sấm a!"

Trầm Độ rất lợi hại im lặng nói một câu, phảng phất ứng hần câu nói này, trên bầu trời lại toát ra một trận tiếng sấm liên tục, mà này Chu Hồng Sinh vội vàng lập tức ôm chặt bên cạnh cây cột, gắt gao nhắm mắt lại, toàn thân run lẩy bẩy, để cho người ta cảm thấy khôi hài.

Bạch Thi Thi, A Tử cùng Tiểu Đan bọn người cơ hồ phải làm bộ không biết hần bộ dáng.

Bọn họ vừa rồi này vài câu thương lượng, Trầm Độ bao nhiêu có thể nghe được một số, lúc đầu muốn nói chút chuyện bề bộn nhiều việc, lại cái gì đều không có nói, hiện thực đã bày ở trước mặt.

"Trời cũng muốn mưa lạc, mau tìm cây dù."

"Không nghĩ tới, nói rằng mưa liền xuống mưa, ông trời mặt, thật đúng là thay đổi bất thường!"

"Ha-Ha, người biết cái gì? Có người cầu nguyện trời mưa. Long Vương Gia đều phải bán Thiên Mệnh các một bộ mặt."

"Ha-Ha, chính là chính là."

Trầm Độ ngốc trong cửa hàng, híp mắt nhìn lấy bên ngoài, tuy nhiên bên ngoài đã vang đến, sắc trời cũng đã âm trầm phía dưới, nhưng là mưa rõ ràng không có nhanh như vậy liền xuống.

Hiện tại vẫn là mùa hè, một trận gió, một trận mưa, đơn thuần không bình thường bình thường.

Hần không nói gì, người khác cũng không có nói, chung quanh có chút yên tĩnh.

Trong cửa hàng còn có không ít người, cùng loại với Bạch Thi Thi, A Tử, Tiểu Đan, Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú), tuần hồ tuần châu bọn người đều ở nơi này.

Chờ Lôi Minh vang lên, mây đen xoắn tới về sau, mọi người nhìn về phía Trầm Độ ánh mắt, không khỏi nhiều mấy phần e ngại.

Câu nói kia nói, liền liền Long Vương Gia đều phải bán Thiên Mệnh các một bộ mặt a.

Những người này bên trong, Bạch Thi Thi tâm tình phức tạp nhất, nhìn đứng ở cửa tiệm bên trên, tựa hồ muốn cho người đoán xâm người trẻ tuổi nam tử, thần sắc cực kỳ phức tạp.

Trên thực tế trời mưa cái gì, nàng chẳng qua là thuận miệng nói một câu, hứa một cái nguyện vọng thôi, nàng bản thân không có cái gì nguyện vọng muốn hứa, cũng không thể nào tin được nguyện vọng này có thể thực hiện, nhưng mà ai có thể nghĩ đến, trong nháy mắt, Lôi Minh liền xuất hiện, để chính nàng đều giật mình.

Nhìn bộ dạng này, hẳn là chẳng mấy chốc sẽ trời mưa, bầu trời đã âm trầm.

Chỗ kinh lịch sự tình, quá cổ quái, đơn giản giống như Thần Tích.

Không chỉ là nàng, A Tử cùng Tiểu Đan mấy nữ sinh, trong lòng đều cực kỳ rung động.

Nghĩ tới những thứ này, Bạch Thi Thi đều có chút hối hận, nguyện vọng này lãng phí a, sớm biết có thể thực hiện, liền hứa hần.

Vừa mới hần rõ ràng nhắc nhở qua nguyện vọng này quá trẻ con, để cho mình hứa hần, chính mình làm sao lại không nghe đâu? Lần này tốt, nghe nói Thiên Mệnh các cái này tờ giấy trắng, là rất khó mua được.

Cùng A Tử bọn người liếc nhau, đang nhìn y nguyên ôm cây cột, toàn thân run lẩy bẩy Chu Hồng chí, Bạch Thi Thi trong lòng vô cùng phiền muộn.

"Ừm, trời mưa!"

Chỉ nghe được tí tách một tiếng, một khóa to như hạt đậu giọt mưa, từ trên bầu trời rơi xuống.

Nhìn thấy cái này, chung quanh trong nháy mắt lần nữa hoàn toàn tĩnh mịch, nhìn xem Trầm Độ, lại riêng phần mình hai mắt nhìn nhau, từng ngậm từng ngậm thở hào hển.

"Nhìn mưa này, tựa hồ đến dưới mấy giờ, sáu giờ chiều khả năng đều không dừng được!" Trầm Độ chợt nhớ tới cái gì, quay đầu bắt đầu dĩ nhiên nói: "Lúc đầu kế hoạch là buổi chiều tại đọc diễn cảm một lần Cổ Văn, Bạch cô nương người cái này nguyện vọng hứa quá không kịp lúc."

Bạch Thi Thi nghe vậy, cũng chợt nhớ tới chuyện này, trong lòng trong nháy mắt cảm thấy quý dị vô cùng.

Tuần châu cùng tuần hồ mấy người cũng nhớ lại, cười nói: "Nếu không, liền xé chiều ngày mai sáu điểm?"

Trầm Độ nhìn xem bọn họ, ngẫm lại, cười nói: "Nhìn tình huống đi, nếu là liền giờ về sau, mưa có thể ngừng, chúng ta liền tiếp tục, nếu là không được, như vậy thì ngày mai đi. Dù sao lại không thời gian đang gấp."

"Tốt tốt tốt!"

Mưa này dưới có chút lớn, vừa mới bắt đầu, vẫn là từng viên lớn rơi xuống, nhưng là không đến bao lâu, liền giống như là sắt ngọc trai rơi mâm ngọc, bắt đầu mưa rào xối xả, ngóc trong cửa hàng người không có cây dù, cho nên tạm thời vô pháp rời đi, chỉ có thể ngồi chờ.

Bạch Thi Thi bọn người không nói gì, ánh mắt phức tạp, mưa này dưới càng lớn, bọn họ tâm tình cũng càng là phức tạp cổ quái, chỗ kinh lịch sự tình, quá kỳ quái, khó có thể tin, ngóc thời gian càng lâu, càng là cảm thấy đủ loại thật không thể tin.

Bên cạnh một cái trong cửa hàng, thợ sửa chữa còn tại thanh lý trong phòng tạp vật, dự tính, hai ngày sau, Thiên Mệnh các bệ ngoài hội mở rộng gấp năm lần không thôi.

Trong cửa hàng, có người cầm ký giấy đưa cho Trầm Độ, để hắn hiểu biết vài câu, bởi vì bỗng nhiên trời mưa, cho nên đại bộ phận đều tán, căn bản không có mấy cái tới đoán xem giấy.

Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) ngồi ở bên cạnh trên ghế, nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, thấy mọi người đều không nói gì, khuôn mặt không khỏi cũng có chút cổ quái.

"Cái này giấy trắng —— "

"Hai mươi vạn một trương, chỉ bán hữu duyên nhân!"

Có mắt người mắt nháy đều không nháy mắt nhìn chăm chăm trong tú chén giấy trắng, ánh mắt trở nên cực kỳ nóng rực, muốn hỏi gì, nhưng lại có người nói như thế.

Thực, thần kỳ khả năng không phải cái này tờ giấy trắng, mà chính là Thiên Mệnh các, mà chính là người này, giấy trắng, chẳng qua là mảnh lối mà thôi.

"Rất khó mua được sao?" Lại có người hỏi.

"Khó mua, trên cơ bản không bán. Trước kia ngược lại là có người mua qua, cầu nguyện nhìn đều đã thực hiện!"

"Đúng a đúng a, viện dưỡng lão Lâm a di nữ nhi, theo nói hôm nay đã về nước!"

"Tiểu cô nương, người nguyện vọng này lãng phí!"

Có người thấp giọng nói ra, tầm tắc lấy làm kỳ lạ.

Trong cửa hàng so sánh yên tĩnh, tất cả mọi người là thấp giọng thảo luận, phảng phất sợ hãi kinh động cái gì.

Tại cửa hàng bên ngoài trên hành lang, đứng đấy không ít tránh mưa người, cũng cũng đang thảo luận chuyện này thần kỳ.

Là chân chính thần kỳ, người chứng kiến có mấy trăm chi chúng, lúc này cầu nguyện ứng nghiệm, khi mọi người ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Mệnh các thời điểm, ánh mắt cũng không khỏi nhiều một ít e ngại thần sắc.

Đây là Đạo Pháp thông huyền a!

Không chỉ có riêng chỉ nói là nói chuyện mà thôi.

Đại mưa to rồi rơi xuống, xuống đến rất nhiều rất nhiều người trong tâm khảm.

Trước kia có ít người cũng đã được nghe nói cầu nguyện giấy, nhưng là đa số đều là coi là chẳng qua là lấy lừa dối truyền lừa dối mà thôi, cái kia có hội thần kỳ như vậy? Đại đa số người đều không có tự mình thanh lý vượt qua hai tấm cầu nguyện giấy cầu nguyện thành công lưu hành một thời phần, lần này, là bọn họ lần thứ nhất chứng kiến, cho nên, trong lòng khó tránh khỏi kinh ngạc.

Mưa này, dưới quý dị.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Chương 108: Đối phương địa vị, giống như có chút đại a

Trận mưa này, dưới đại khái một giờ, mưa hè trời mưa nhanh, qua cũng nhanh, đang đổ mưa trong lúc đó, có người chống đỡ cây dù tới, mặt mũi tràn đầy cung kính cảm ký giấy đưa cho Trầm Độ cầu giải, Trầm Độ liền cùng bọn hắn phiếm vài câu.

Ký trong giấy đồ, vật, tương đối đơn giản, giải xem như tương đối dễ dàng, tại phối hợp Nhân Vật Tập, khí vận thế bên trong đồ vật, thường thường vài câu, liền có thể rơi xuống người khác trong tâm khảm, cho nên, lộ ra càng thần kỳ.

Mưa nhỏ còn tại dưới, chờ một lúc về sau, lối vào cửa hàng trước ngừng một chiếc xe vận tải, một số người từ bên trong chuyển ra một số bồn hoa cùng tranh chữ đi ra, đưa vào căn phòng cách vách bên trong.

Mưa tạnh về sau, Đại Huyền đường phố trên đường phố, liền có bắt đầu náo nhiệt lên.

Trầm Độ nhìn lấy Thần Nhân điểm kinh nghiệm tăng vọt, cho đến nay đã tăng tới hơn ba trăm, mà lại lấy cực nhanh tốc độ gia tăng ở trong.

Bởi vì cân nhắc đến cần trước dùng lại lần nữa tay hoá đá thành vàng về sau, lại thăng cấp hệ thống, cho nên Trầm Độ cân nhắc lại tổn hao một số điểm kinh nghiệm, qua vẽ mấy trương hảo vận phù, tạm thời đem Thần Nhân điểm kinh nghiệm tiêu hao.

Đương nhiên, hắn còn có thể làm hắn, tỷ như, giải tỏa một chút sự tích trong thế sự tích cái gì, nhìn xem một ít người đến tiếp sau có chuyện gì phát sinh.

Bất quá, tạm thời hắn không có đối người nào sự tích cảm thấy hứng thú.

"Chờ một lúc sẽ còn mở ca nhạc hội sao? Mưa đã ngừng."

Có người ở bên cạnh hỏi, không là hướng về phía Trầm Độ hỏi, mà chính là hạ giọng, đối người bên cạnh lặng lẽ hỏi vài câu.

Nghe tới nàng hỏi như vậy về sau, cơ hồ tất cả mọi người lần nữa kịp phản ứng, nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía Trầm Độ.

Bên ngoài mưa xác thực ngừng, cứ việc còn có một số giọt mưa, nhưng tiếp tục dưới xác suất không là rất lớn, hiện tại mới hơn mười sáu giờ, còn có hơn một giờ.

Cầu nguyện giấy sự tình, để rất nhiều rất nhiều người trong lòng đều có chút rung động, cho nên, cũng không khỏi có chút chờ mong buổi chiều đọc diễn cảm sẽ.

Dù sao cầu nguyện giấy, đã bị người khác cầu nguyện, bọn họ chỉ lấy chính mình ký giấy, tác dụng không là rất lớn, mà đọc diễn cảm bài khoá cái gì, nghe nói không bình thường thần kỳ, cho nên không ít người đều muốn nghe một chút.

Bạch Thi Thi nghe vậy, trong lòng cũng không khỏi hiếu kỳ vô cùng, theo nàng biết, người trẻ tuổi này cũng không phải bình thường thần kỳ, buổi sáng hôm đó khỏi mù lộn lờ, tại công viên bên cạnh, nhiều như vậy Tiểu Điều Nhi rơi xuống, liền giống như kỳ tích...

Trầm Độ chính đang loay hoay lấy một góc mới chuyển vào đến bồn hoa, cảm giác được mọi người chính đang nhìn mình, thế là liền quay đầu lại.

"Buổi chiều tiếp tục!"

"Oa!"

Nghe được hắn kiểu nói này, một người lập tức kêu lên, nhưng là phảng phất sợ hãi kinh động cái gì, vội vàng che miệng, sắc mặt cổ quái.

Người khác cũng đều có chút hưng phấn, chỉ bất quá loại này hưng phấn, cùng hôm qua nghe nói thời điểm hưng phấn đã hoàn toàn khác biệt, hôm qua vền vẹn chẳng qua là cảm thấy thú vị, muốn lại nghe một chút, vậy mà hôm nay, nhìn thấy mưa này dưới thời điểm, có người cảm thấy quý dị không thôi, cho nên trong lòng tự nhiên là càng thêm phức tạp.

Đương nhiên, cho dù là như thế, đọc diễn cảm sẽ như kỳ cử hành tin tức, vẫn là tựa như là lỗ tai dài như gió, bắt đầu cấp tốc hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán.

"Trầm Đại Sư nói, buổi chiều tiếp tục, đúng hạn cử hành đọc diễn cảm sẽ."

"Còn tiếp tục a?"

"Đúng vậy a, hôm qua Trầm Đại Sư liền đã định thời gian ở giữa, mưa cũng đã ngừng."

"Nên đi nghe một chút a."

Chúng kiến cầu nguyện giấy thần kỳ, nhìn thấy mưa to như trút xuống, cho nên, một số nguyên bản cũng không thể nào ưa thích nghe người ta năm Cổ Văn người, cũng không khỏi ngẩng đầu cảm khái một câu, nên đi nghe một chút! Đã thần kỳ như vậy, làm sao bỏ lỡ a? Quân không thấy, liền Long Vương Gia đều phải cho Thiên Mệnh các mặt mũi.

Cho nên, tin tức lại bắt đầu cấp tốc truyền ra, Đại Huyền trên đường dòng người, cũng lần nữa nhiều lên.

Bạch Thi Thi, A Tử cùng Chu Hồng Sinh bọn người đi ra Thiên Mệnh các, giữa đầu nhìn lấy đã một mảnh sáng sủa bầu trời, tâm tình phức tạp chi cực.

Các nàng đều không nói gì, đã bị hù sợ, đặc biệt là Chu Hồng Sinh, sắc mặt trắng bệch, vừa mới này vài câu Lôi Hưởng đem hấn hoảng sợ gần chết, cái trán còn bị đập phá, hiện tại còn sưng đỏ sưng đỏ.

A Tử quay đầu nhìn xem Thiên Mệnh các, bên trong có chút công tác nhân viên đang chỉnh lý cửa hàng, vừa mới có người đưa bồn hoa tới, nghe nói Thiên Mệnh các muốn xây dựng thêm, cho nên, cần một lần nữa bài bố tăng hằm bên trong bố trí.

Mấy cái mèo nhìn thấy mưa tạnh, bỗng nhiên từ đối diện công viên đi tới, hướng phía Thiên Mệnh các đi đến, không đến bao lâu, liền chui vào trong cửa hàng.

"Chúng ta muốn nghe một chút sao?" A Tử quay đầu lại hỏi lấy Bạch Thi Thi nói, nhìn cũng không nhìn Chu Hồng Sinh liếc một chút.

Bạch Thi Thi vẫn không nói gì, bên cạnh Tiểu Đan lại nói: "Quá thần kỳ, ta muốn nghe một chút."

"Làm không cẩn thận sẽ bị mê hoặc."

Lúc này, Chu Hồng Sinh bỗng nhiên chưa chưa nói một câu, có chút nghiêng răng nghiêng lợi, vừa mới chặt vật, làm cho lòng người bên trong nổi nóng, mặt mũi đều đã bị ném ánh sáng, chính mình sợ dạng cũng rơi vào mấy nữ sinh trong mắt, để hấn xấu hổ đồng thời, lại cực kỳ phiền muộn.

Hấn lúc đầu muốn muốn biểu hiện tốt một chút một phen?

Thế nhưng là hấn sợ sấm a.

Hấn cũng không muốn a, nhưng là hấn chính là sợ Lôi a.

Cho nên, hiện tại kịp phản ứng về sau, trong nháy mắt có loại một vạn thốt con mẹ ngươi từ trong lòng bồn đằng mà qua cảm giác, đối cửa hàng này, càng thêm không phục.

Nghe được hấn nói như vậy, mấy cái nữ nhân cũng không khỏi tức giận liếc hấn một cái, vừa mới hấn cái dạng kia, thực sự quá sợ, các nàng đều không có ý tứ nói biết hấn, hiện tại hoàn hảo ý tứ a-xít người ta?

Bạch Thi Thi trầm mặc một chút, liền nói ra: "Chúng ta nghe một chút đi. Trên thực tế, tiệm này, ta đã mấy lần đã nghe qua, nghe nói xác thực không bình thường thần kỳ."

Vừa mới tám kia cầu nguyện giấy bị lãng phí, đều là Chu Hồng Sinh gia hỏa này mê hoặc, tưởng tượng muốn chính mình hứa cái quỷ gì nguyện, Bạch Thi Thi trong lòng liền có chút buồn bực.

Sớm biết hội thực hiện, liền hứa hấn.

"Tốt, chúng ta nghe nghe xong, nghe nói sáu điểm bắt đầu, hiện tại đã hơn năm giờ!"

"Chúng ta đợi các loại đi."

Tin tức truyền rất nhanh, đọc diễn cảm hội lần nữa mở ra, cơ hồ có để toàn bộ Đại Huyền đường phố đều oanh động lên, nhìn đến thời gian đã không sai biệt lắm, rất nhiều rất nhiều người cũng bắt đầu hướng phía Đại Huyền công viên tụ tập.

Bên lề đường không được, bởi vì hội chặn giao lộ, cảnh sát giao thông đã làm liên quan, muốn đọc diễn cảm, chỉ có thể đến trong công viên qua.

Bây giờ Đại Huyền công viên, vẫn là như trước kia một dạng, chỉ bất quá hoa tươi càng nhiều, đủ loại chim chóc, tiểu động vật cũng nhiều hơn.

Có ít người trong lòng chờ mong, nếu là Trầm Độ tại Công Viên Nội Bộ đọc diễn cảm, đến tốt cùng hội chuyện gì phát sinh? Bách Hoa Đưa Nở, Bạch Điều đều tới rầm rộ, sẽ còn tại lộ ra sao?

Ngay tại rất nhiều rất nhiều người trong lòng kích động đồng thời, tin tức cũng truyền đến Đại Huyền đường phố, truyền đến Lưu Hòa Sinh trong lỗ tai.

Khi tin tức truyền tới về sau, Lưu Hòa Sinh bỗng nhiên nheo mắt lại, thần sắc trong nháy mắt trở nên ngưng trọng vô cùng.

Hấn có chút bị hù dọa.

Vấn đề này quá mức quý dị.

Hắn quả thật bị hù đến.

Trên thực tế, Luru Hòa Sinh chưa bao giờ từng dứt đoạn đối thiên mệnh các chú ý, bởi vì cái gì, bởi vì đối phương là đối thủ, cái gọi là biết người biết ta, mới có thể trăm chiến không thua, đối phương lại nắm giữ bọn họ đây nhược điểm, cho nên Luru Hòa Sinh đương nhiên không có khả năng không đi chú ý.

Song khi tin tức truyền tới, mưa to như trút xuống, nói thật, Luru Hòa Sinh không biết mình đến tột cùng là cảm giác gì?

Đối phương địa vị, giống như có chút đại a.

Hiện tại hắn đầu cũng có chút lớn.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Luru Bá Ôn Gia Cát Lượng?

Trần Cương hạo đã chạy, hiện tại đã rời đi hạ Hải Thị, tuy nhiên hắn còn tại liên hệ tại hạ Hải Thị đệ tử, hỏi có người hay không tra hắn, nhưng nhìn bộ dáng, hắn trong thời gian ngắn sẽ không trở về.

Trần Cương hạo tuy nhiên chạy, nhưng là hắn cũng đã tại sai người tra Thiên Mệnh các mảnh, không có khả năng không tra a, bọn họ những người này so sánh mất cảm, nhược điểm lại bị người nắm chặt, làm sao có thể coi nhẹ? Cho nên, khi tiếp xúc đồ, vật càng nhiều về sau, cũng là cảm giác được đối phương sương mù nồng nặc.

Chẳng lẽ có người thật có thần thông sao?

Cái này thần thông cũng quá lớn hơn một chút.

Thậm chí ngay cả Long Vương Gia đều phải nể tình?

Nói một cách khác, nếu không phải Long Vương Gia, mà là có người áp dụng mưa nhân tạo, như vậy, cái cửa hàng này phía sau có được đoàn đội thế lực, đến tột cùng là lớn bao nhiêu?

Luru Hòa Sinh môn tự vẫn lòng, giang tương phái chỉ sợ đều làm không đến một bước này.

Đương nhiên, Luru Hòa Sinh bọn người, chẳng qua là giang tương phái một cái tiểu tiểu nhân vật, tại hắn phía trên, có một vài đại nhân vật có lẽ có thể vận dụng quan hệ làm đến, nhưng là, cũng không có khả năng như thế dễ như trở bàn tay.

Hắn cũng không tính buông tha Thiên Mệnh các, bởi vì chính mình đã có nhược điểm rơi vào trong tay đối phương, hắn còn không muốn chết, cho nên, nếu là có thể cho rơi đài đối phương không còn gì tốt hơn.

Căn cứ hắn sờ đối phương tính khí, đối phương tựa hồ cũng không phải là rất dễ dàng bị thỏa hiệp người, Thiết lão tam sự kiện kia cũng là không nói hai lời, liền bị đối phương đưa vào cục cảnh sát.

"Trần Cương hạo người còn tại động, bắt quá tạm thời cũng đều là tại xem chừng!" Bên cạnh Hà Đông Lâm nói ra.

Luru Hòa Sinh liếc nhìn hắn, gật gật đầu, đưa tay xoa xoa cái trán: "Chuyện này, tạm thời đợi đi, chờ mò thấy đối phương mảnh lại nói, mặt khác, người đi thông tri một chút lão tam, tạm thời khác người liên hệ gây sự tình, hết thầy đợi đi."

Hà Đông Lâm lại nói: "Như là như thế này, như vậy sư huynh..."

"Để hắn tại cục cảnh sát bên trong ngồi mấy năm lại nói, chính hắn gây sự tình, chính hắn chịu đi!" Luru Hòa Sinh có chút bức bối, lập tức khoát tay lạnh

lùng nói: "Xế chiều ngày mai, người đi trạm xe đón một chút người, tên là xương đông."

"Xương đông? Nhị sư huynh?" Hà Đông Lâm kinh ngạc một chút, lập tức bị kinh ngạc, mãnh liệt nhìn qua Lưu Hòa Sinh.

Lưu Hòa Sinh gật gật đầu, cười lạnh một tiếng nói ra: "Không tệ, Nhị sư huynh người muốn trở về, hắn đã nghe nói chuyện này, đoán chừng lão tam cầu hắn."

"Nếu là nhị sư huynh trở về, như vậy hắn..."

Không biết vì sao, Hà Đông Lâm có chút hưng phấn, Lưu Hòa Sinh mặc dù là bọn họ sư phụ, nhưng là nói đến, làm bọn họ nghề này quan hệ thầy trò so sánh yếu kém, đại bộ phận đệ tử xuất sư về sau, đều ở bên ngoài hoạt động. Lưu Hòa Sinh đã không sai biệt lắm về hưu dưỡng lão, cho nên đã rất ít xuất thủ.

Bọn họ nhóm người này bên trong, nhị sư huynh Lưu Xương đông, thuộc về có năng lực nhất một số người, hắn tích súc, nhận biết đến người, cũng xa xa so với bọn hắn những người này hơn rất nhiều.

Nhị sư huynh Lưu Xương đông hoạt động lĩnh vực, bình thường đều là xí nghiệp cùng một số quan viên, dùng bọn họ lại nói chính là, thủ đoạn thông thiên, căn bản liền không sợ bọn họ một số con tôm nhỏ.

Đối với bọn hắn những người này mà nói, nhị sư huynh mới là chân thật nhất chính cổ có thân phận cùng có địa vị người, hiện tại nhị sư huynh thân phận, vẫn là cái nào đó huyện thị Tân Duệ thanh niên xí nghiệp gia, tên tuổi cùng phô trương đều xa xa so với bọn hắn phần lớn.

Sư phụ Lưu Hòa Sinh đã không sai biệt lắm nhanh ẩn lui, không nguyện ý trêu chọc quá nhiều chuyện, cho nên hiện tại trên cơ bản đều ẩn cư tại hậu trường, mà nhị sư huynh, mới là bọn họ nhóm người này chánh thức rường cột, về phần còn có một cái đại sư huynh, theo lão tam không sai biệt lắm, bây giờ còn đang cục cảnh sát bên trong, bị phán hơn mười năm.

Lưu Hòa Sinh liếc nhìn hắn một cái, bình tĩnh nói: "Hắn hội nhìn tình huống, bất quá lão tam như là đã xảy ra vấn đề, như vậy hắn sợ rằng sẽ nhịn không được xuất thủ, lão tam cùng hắn là thân thích. Đây cửa hàng vấn đề, người cùng hắn nói rõ, để hắn trước tìm hiểu tình hình. Vấn đề này, ta không thích hợp ra mặt."

Hắn không quá muốn tự mình qua trêu chọc Thiên Mệnh các, cho nên, tạm thời đài định, không có trăm phần trăm nắm chắc, hắn là sẽ không xuất thủ, trừ phi tìm tới đối phương nhược điểm nhất kích tất sát, bởi vì trong lúc đó nếu là xảy ra vấn đề, phiền phức hội vô cùng lớn.

Lão nhị theo dõi phương va vào, hiệu quả có thể sẽ tốt hơn nhiều, lão nhị tích súc thâm hậu, quan hệ nhiều, cũng có thể để hắn thấy rõ ràng thực lực đối phương đến tốt cùng mạnh bao nhiêu.

Lưu Hòa Sinh quyết định chú ý.

Ngay tại hai người thương lượng thời điểm, Đại Huyền đường phố bên kia, lại bắt đầu náo nhiệt lên.

Vô số Nhân Dừng hướng lên trời mệnh các, vô số Nhân Dừng hướng Đại Huyền công viên.

Trầm Đại Sư ca nhạc hội muốn bắt đầu.

Sáu giờ chiều sắp đến.

Vô số người chuẩn bị kỹ càng ghé cái ghé hài tử!

Ngạch, xác thực có hài tử.

Đại lượng hài tử.

Một số sách tiểu bằng hữu tại phụ mẫu chỉ huy dưới, bị gọi tới, chờ đợi thời gian tiến đến.

Cầu nguyện giấy để cho người ta kỳ quái, cũng tạo thành oanh động hiệu quả, nhưng là cái này oanh động hiệu quả nhưng lại xa xa không có đọc diễn cảm hội náo nhiệt như vậy, đối một ít người mà nói, nghe Trầm Độ đọc diễn cảm Cổ Vãn, đã biến thành một loại hưởng thụ, mang theo một loại đặc thù giai điệu, cho nên sớm cũng sớm đã tới giành chỗ đưa.

Lúc này, toàn bộ Đại Huyền đường phố liền giống như là ăn tết, một số người vừa múa vừa hát, bắt đầu đàm tiếu, gần nhất đề tài nói chuyện có rất nhiều, lớn nhất đề tài nói chuyện, chính là buổi chiều trận mưa lớn này.

Đến quá kịp thời, quá quý dị một số, đi qua nhiều người lưu truyền về sau, hầu như đều đã biến thành thành tích.

"Ta nhìn a, cái này Trầm Đại Sư khẳng định là cái nào đó Ân Thế Cao Nhân đệ tử. Đạo Pháp thông huyền, hiện tại chẳng qua là đi ra nhập thế tu hành."

"Ta cũng cảm thấy. Nghe qua Gia Cát Lượng Lưu Bá Ôn bức này nhân vật, liền sẽ rất nhiều bí thuật. Tỷ như Gia Cát Lượng, không phải liền là mượn

một cái gió đông?"

"Lư Bá Ôn càng thêm không được, trợ Chu Nguyên Chương bình thiên hạ, bởi vì cái gọi là Tam Phân Thiên Hạ Gia Cát Lượng, Nhất Thống Giang Sơn Lư Bá Ôn. Thần cơ diệu toán, bày mưu tính kế, lừng lẫy nổi danh."

"Lư Bá Ôn Học Cửu Thiên Nhân, không chỉ có cảm giác tiên tri, liệu sự như thần, hơn nữa còn tay cầm Trảm Tiên Kiếm, có thể hiệu lệnh Tứ Hải Long Vương."

"Cũng không phải hiệu lệnh Tứ Hải Long Vương sao?"

"Các ngươi nói, cái này Trảm Đại Sư hội không phải là Lư Bá Ôn đệ tử?"

"Khả năng, quá có khả năng. Lư Bá Ôn chính là Đệ Sư, nghe nói sẽ còn Tinh Tượng thuật."

Nói tóm lại, cũng là các loại suy đoán các loại nghe đồn.

Có người thậm chí nói, Trảm Độ khả năng sư tòng Quỷ Cốc Tử, hoặc là Mặc gia truyền nhân cái gì, để hắn nghe trong lòng cực kỳ cười khổ không được, cũng không biết nên như thế nào là giải thích.

Bất quá những vật này, đối với hắn có chỗ tốt, hắn tự nhiên cũng sẽ không ngốc phải đi biện bạch cái gì, để chính bọn hắn đoán liền tốt.

Mà Lư Bá Ôn người này, xác thực có bản lĩnh, không chỉ có mưu kế hơn người, mà lại cảm giác tiên tri, liệu sự như thần, trọng yếu nhất, Tứ Thư Ngũ Kinh, Cửu Kỳ Thử Họa, không gì không biết, không gì không giỏi, còn hội một ít bí thuật, cho nên —— truyền liên truyền đi, hắn cũng cần một ít gì đó che giấu tai mắt người.

Bằng không, rất nhiều thứ hắn đều không thể giải thích thông.

Nhìn đến thời gian đã nhanh đến, Trảm Độ liền không do dự, cầm sách giáo khoa hướng phía công viên đi đến, một số người nhìn thấy hắn tới, cơ hồ trong nháy mắt hoảng hốt.

"Trảm Đại Sư đến!"

"Ha-Ha, Trảm Đại Sư đến!"

Lúc này, trong công viên một số Tiểu Điều Nhi tiểu động vật, phảng phất cũng cảm giác được hắn tới, nhao nhao bay tới, rơi ở bên cạnh nhánh cây.

Trảm Độ nhìn một chút, theo mọi người chào hỏi một tiếng, an bài Bạc Tú Tú (Đỗ Tú Tú) ở bên cạnh làm tốt, tiếp theo, thanh âm liền xuất hiện.

"Y thờ dài? Kiếm? Ngụy hồ cao quá thay! Thực Đạo chi nạn, vô cùng khó khăn..."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 110: Thực Đạo thật có khó như vậy sao?

Ngay từ đầu, chính là dùng cực kỳ đất đỏ thanh âm, đem chung quanh sở hữu tiếng ồn ào đều đè xuống, bên cạnh để đó bỏ âm khí, cũng không biết là ai thả.

Này thanh âm hùng hậu xuất hiện, phảng phất mang theo vô cùng lực lượng, lại phảng phất Vạn Thú Bôn Đằng, mang đến một cỗ đáng sợ áp lực.

Thực Đạo Nan, vô cùng khó khăn!

Sau đó liền tầm bụi cùng cá phù, khai quốc gì mờ mịt! Ngươi đến bốn vạn Bát Thiên tuổi, không cùng Tần Tắc nhà thông thái khói, tây khi Thái Bạch có

chim đường , có thể hoành tuyệt Nga Mi đình..

Thông suốt ở giữa, liền tiếp dãy núi chập trùng, liền phong Tiếp Thiên, xuất hiện tại tất cả mọi người trước mặt, vách núi Vạn Nhận, thế núi cao nguy, khí thế bàng bạc, phát ra cái này một cỗ đột ngột, cường hãn, gấp ghe các loại kỳ lệ mạo hiểm cùng không thể vượt lên khí thế đáng sợ.

Thục Đạo không chỉ có khó, mà lại hiểm, Thủy Thạch khuấy động, sơn cốc oanh minh, trong nháy mắt đó, chảy xiết, thác nước chảy, vách núi, chuyển thạch, phối hợp với vạn khe Lô Minh âm hưởng, đáp ứng không xuể, cực nhanh từ trước mắt hiện lên, mạo hiểm muôn dạng.

Thế núi cao nguy làm người nhìn mà phát khiếp, mạo hiểm chỗ, càng làm cho người làm cho người kinh tâm động phách, này một sát na, cơ hồ tất cả mọi người bị hù dọa, vô ý thức đình chỉ nói chuyện.

Trước kia, Trầm Độ tuy nhiên cũng đọc diễn cảm qua mấy cái phần Cổ Văn, nhưng là người cũng là Điền Viên phong quang cùng Đào Nguyên thơ, truyền đạt ý cảnh so sánh ôn hòa nhu sướng, thanh âm kia êm tai nói, mang theo một loại đặc thù vận luật, để cho người ta cảm thấy sinh hoạt mỹ hảo, song lần này, vừa lên đến cũng là Thục Đạo Nan, vừa lên đến cũng là mạo hiểm vạn phần ý cảnh, trong nháy mắt dẫn người mộng ảo.

Trong đầu, liền giống như là xem phim, bên trong giả tưởng Kính Tượng, không tự chủ được xuất hiện, để mọi người giống như nhìn thấy Lý Bạch dưới ngòi bút Thục Đạo ngay tại trước mặt.

Càng thêm trực tiếp, cũng càng thêm rung động, cũng là bởi vì trực tiếp, mới có thể rung động.

Đào Hoa Nguyên Ký, là dần dần chỉ huy mọi người lãnh hội Thế Ngoại Đào Nguyên phong quang cảnh đẹp, Tuý Ông Đình nhớ, thì là truyền đạt một loại rộng rãi lạc quan nhân sinh trạng thái.

Nhưng mà cái này Thục Đạo Nan vừa ra tới, trong nháy mắt liền khiến người ta cảm thấy một loại đặt bút dao động Ngũ Nhạc, tiểu ngạo Lăng thương châu cao lớn hình tượng.

Tiếp theo, liền lại bắt đầu niệm.

Đọc nhấn rõ từng chữ hùng hậu, trầm bổng du dương, có một loại không khỏi vận luật đang chấn động, một chữ tiếp lấy một chữ phun ra, mang theo tiếng leng keng, như sắt ngọc trai rơi mâm ngọc, rơi vào mọi người sâu trong tâm linh.

"Bên trên có Lục Long về ngày độ cao đánh dấu, dưới có xông sóng nghịch gãy chi về xuyên. Hoàng Hạc chi bay còn không từng chiếm được, vượn nhu muốn độ sâu leo trèo..."

Khí thế vẫn như cũ bàng bạc, tại trong mắt một số người, Trầm Độ hình tượng cũng thông suốt ở giữa, biến đến vô cùng cao lớn.

Ở đây, cơ hồ tất cả mọi người ngây người, gất gao ngừng thở, thở mạnh cũng không dám, một số tình nghịch tiểu hài tử, cũng trong một chớp mắt, không có động tác, ngơ ngác nhìn về phía trước.

Một số chim chóc rơi ở bên cạnh trên nhánh cây, tựa hồ cũng có chút sợ hãi.

Đứng tại đám người đằng sau một điểm, Bạch Thi Thi trên mặt toát ra một tia giống như gặp quỷ biểu lộ, khó có thể tin nhìn lấy thanh niên trẻ tuổi kia.

Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) ngồi ở bên cạnh, trên gương mặt xinh đẹp cũng có chút hoảng hốt, phảng phất nhìn thấy này kỳ tuần sơn phong.

Chiếu phim.

Hình ảnh liền chiếu phim tại rất nhiều rất nhiều người trong đầu xẹt qua, khoảng cách Trầm Độ càng là tiếp cận, hiệu quả cũng rõ ràng nhất.

Nếu như lần trước đọc diễn cảm, để cho người ta cảm thấy êm tai, nghe toàn thân nhẹ nhõm, như vậy lần này cảm nhận được, xác thực rung động cùng kinh ngạc, chấn động không gì sánh nổi.

"Ha ha, Thục Đạo Nan nha, vô cùng khó khăn."

Mảnh này bài văn cũng không phải là rất dài, chỉ có ngắn ngủi mấy trăm chữ mà thôi, nhưng là liền phảng phất chữ chữ huyền cơ, Trầm Độ mỗi nôn một chữ đi ra, liền mang theo một loại vô cùng ma lực, để cho người ta không tự chủ được lắng nghe, để cho người ta không tự chủ được tưởng tượng.

Toàn bộ Đại Huyền đường phổ trong nháy mắt, toàn bộ đều an tĩnh.

Cơ hồ tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, mớ xe dừng lại xe, qua đường vô ý thức phanh lại cước bộ, một số đạo phổ người, cũng nhao nhao hướng phía bên này nhìn sang.

Mấy trăm chữ, trọn vẹn niệm sáu bảy phút mới niệm xong, nhưng là cái này sáu bảy phút, để một ít người cảm thấy, giống như là qua mấy năm thời gian.

Này giả tưởng sơn phong cảnh sắc, để cho người ta khó mà quên.

Chờ sau khi đọc xong, toàn bộ công viên vẫn là hoàn toàn tĩnh mịch, liền liền chim chóc mèo con, cũng toàn bộ đều đã không có thanh âm.

Đại khái các loại ba sau bốn phút, mới có người tỉnh táo lại, mới ý thức tới thiên văn chương này đã niệm xong.

"Trầm, Trầm Đại Sur, Thực Đạo Nan?"

"Thực Đạo thật có khó như vậy sao?"

"Tốt mạo hiểm Thực Đạo a. Ta phảng phất nhìn thấy này cảnh tượng!"

"Vâng. Ta cũng nhìn thấy, thật kỳ quái, ta nhìn thấy Avatar trong phim ảnh loại kia son phong."

"Ta nghĩ đến Đỉnh Everest..."

"Thực Đạo thật có khó như vậy sao?" Rất nhiều rất nhiều người cũng không khỏi hỏi một câu, ngẩng đầu nhìn về phía Trầm Độ, tựa hồ từ hấn trong miệng đạt được đáp án.

Trầm Độ nghe vậy, cũng không biết trả lời như thế nào? Liền liền chính hấn niệm thời điểm, trong đầu, cũng không tự chủ được toát ra bộ kia cảnh tượng.

Bất quá, hấn không nói gì thêm, chỉ là bình tĩnh nói: "Phía dưới, ta sẽ cho mọi người niệm một thiên tượng đối khó thụ bài văn, nửa đường nếu là có người thụ không, mời kêu gọi người chung quanh trợ giúp, mặt khác nếu là có tiểu hài tử, mời chiếu cố tốt chính mình tiểu hài tử. Thiên văn chương này, không thích hợp nhất tiểu hài tử nghe."

"Cái gì bài văn a?"

Mọi người nghe vậy không khỏi hiếu kỳ, nhao nhao hỏi.

"Tề Văn! Thiên Cổ thứ nhất Tề Văn!"

Trầm Độ sắc mặt nghiêm túc nói ra: "Thiên văn chương này, là ta lần thứ nhất niệm, cảm thấy cũng không tệ lắm, nhưng là bên trong thuật nội dung, so sánh đau thương, chính là Thiên Cổ thứ nhất Tề Văn, cho nên, nếu là thân thể khó chịu, xin đừng nên nghe."

"Thiên Cổ thứ nhất Tề Văn? Là cái gì đồng a, khẩu khí thật là lớn a, cũng dám xưng Thiên Cổ."

"Ha ha, tuần châu nguoi đây cũng không biết a? Thiên Cổ thứ nhất Tề Văn, cũng là (tề mười hai lang đồng)."

"Đúng vậy a, chính là (tề mười hai lang đồng thiên văn chương này danh xưng Tề Văn, thuật đồ, vật đau thương không bình thường, cảm động lòng người, nghe dễ dàng để cho người ta rơi lệ."

"Thiên văn chương này ta cũng nghe qua, cái gì Gia Cát Lượng (Xuất Sư Biểu) nếu là không khóc người, tất nhiên bất trung, (Trần Tình Biểu) mà không khóc, tất nhiên bất hiếu, mà (tề mười hai lang đồng) không khóc, tất nhiên không bạn, nói cũng là cái này tề mười hai lang đồng."

"Trầm Đại Sur vậy mà muốn thiên văn chương này a."

"Bất quá nói như vậy truyền kỳ, ta thật muốn nghe một chút đến tột cùng là chuyện gì xảy ra."

"Đúng đúng, vậy mà cùng Xuất Sư Biểu nổi danh, nói rõ phải rất khá."

"Trầm Đại Sur nói, thân thể khó chịu, không thích hợp nghe, tốt nhất đừng nghe, cái này hỏi không bình thường đau thương, nghe so với khóc."

"Khóc, ta liền muốn khóc một trận, Thực Đạo đều vô cùng khó khăn, còn không khóc sao? Ta hiện tại liền muốn khóc!"

"Ha ha ha, nguoi đi chết!"

Mọi người liền nói đùa đứng lên.

Trầm Độ cũng mỉm cười, chờ đến một số người sau khi chuẩn bị xong, mới niệm lên (tề mười hai lang đồng): "Năm, tháng, ngày, Quý Phụ hết bệnh nghe nguoi tang chi bảy ngày, chính là có thể hàm buồn bã gây nên thành, làm Kiến Trung xa cổ lúc xấu hổ chi điện, cáo nguoi mười hai lang chi linh..."

"Ô hô! Ta thiếu cô, cùng dài, không tỉnh chỗ hổ, duy Huynh Tầu là theo..."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Cái này đồng, không hổ là 0 cổ thứ nhất Tế Văn

Sở dĩ lựa chọn niệm (tế mười hai lang đồng là bởi vì Trầm Độ muốn biết, đọc diễn cảm thuật mang theo ý cảnh hiệu quả đến tốt cùng mạnh bao nhiêu? Là có hay không có thể làm cho người khóc rống?

(tế mười hai lang đồng) người nghe rơi lệ, người nghe đau thương, không còn gì tốt hơn.

Cùng Thục Đạo Nan khác biệt, Thục Đạo Nan khí thế bàng bạc cuộn cuộn, thế bút ngang dọc, lại như lời đình, mà (tế mười hai lang đồng) từ vừa mới bắt đầu, liền tràn ngập đau thương cường điệu, tràn ngập thương tiếc, hoài niệm, mỗi tình thấm thiết, cảm động lòng người chỉ cực.

Mảnh này bài văn, là Đường Đại Văn Học Gia Hàn Dũ viết tại trình nguyên mười chín năm, Hàn Dũ còn nhỏ mất cha, dựa vào Huynh Tảo nuôi dưỡng thành người. Hàn Dũ cùng chất mười hai lang thuở nhỏ gần nhau, trải qua nghịch cảnh, cảm tình đặc biệt thâm hậu. Nhưng sau khi trưởng thành, Hàn Dũ phiêu bạc tứ xứ, cùng mười hai lang rất ít gặp mặt.

Đang lúc Hàn Dũ vận làm quan chuyển biến tốt đẹp, có khả năng cùng mười hai lang gặp nhau thời điểm, đột nhiên truyền đến mười hai lang qua đời tin dữ, Hàn Dũ cực kỳ bi thương, liền viết xuống bản này Tế Văn.

Có người đánh giá, mảnh này Tế Văn chính là Tế Văn Trung Thiên Cổ Tuyệt diệu, đồng bên trong tác giả một bên khóc, một bên viết, chữ chữ là máu, chữ chữ là nước mắt, đau thấu tim gan, Tình Chi đến người, tự nhiên bộc lộ mà làm đồng.

Cái này bài văn, có lẽ không có Thục Đạo Nan như vậy có lực rung động, khí thế như vậy bàng bạc phách lối, có lẽ cũng không có Đào Hoa Nguyên Ký cùng Tuý Ông Đình nhớ biểu đạt ý kiến tốt đẹp như vậy, rộng rãi, nhưng là cái này bài văn tâm tình cảm nhiễm lực mạnh, có thể xưng là Cổ Văn số một.

Đến ta không thể đi, người không chịu đến; sợ sáng mộ chết, mà người ôm không bỏ chỉ thích cùng 30. Ai vị thiếu người một mà trưởng giả lưu giữ, cường giả thiên mà Bệnh giả đầy đủ?

Không khỏi để cho người ta là chẳng rơi lệ.

Mà phía sau, chính là đau thấu tim gan kêu gọi: Ô hô! Tin nhưng tà? Mộng tà? Truyền chi không phải thật tà? Tin vậy. Ngô Huynh chi thịnh Đức mà thiên tự ư? Người chi thuần minh mà không thể được trạch ư? Thiếu người cường giả mà thiên một, trưởng giả suy người mà lưu giữ đầy đủ? Chưa có thể vì tin. Mộng vậy. Truyền chi không phải thật ư? Higashino chi thư, cảnh lan chi báo, như thế nào mà tại ta bên cạnh ư?

Các loại đối mười hai lang đã chết tin tức, không chịu tin tưởng, khó có thể tin, các loại chất vấn, trong nháy mắt đem cả thiên văn chương tượng niệm chi tình, tô đậm đến cực hạn.

Đến nơi đây, có thể nói thật sự là chữ chữ là máu, chữ chữ là nước mắt.

Xong Thục Đạo Nan về sau, lại bỗng nhiên toát ra dạng này một thiên văn chương đến, ít nhiều khiến người cảm thấy cổ quái, nhưng khi ý cảnh bắt đầu khuếch tán về sau, cảm giác kỳ diệu dâng lên, đám người người đều đình chỉ nói chuyện, càng là niệm đến đằng sau, càng là để cho người ta cảm thấy bi thương chỉ cực, thỉnh thoảng bên tai lại truyền tới từng tiếng bi thương thanh âm.

Rất nhiều người con mắt, đều đỏ.

Mảnh này bài văn, xa so với Thục Đạo Nan muốn dài nhiều, mang đến ý cảnh hiệu quả, cũng cực kỳ thâm hậu, niệm đến:

"Người một lấy ngày hai tháng sáu; cảnh lan chi báo Vô Nguyệt ngày. Đáp Higashino chi sử giả, không biết hỏi người nhà lấy tháng ngày; như cảnh lan chi báo, không biết khi nói tháng ngày; Higashino cùng ta sách, chính là hỏi sử giả, sử giả nói xằng lấy ứng chi hồ. Nhưng ư? Không phải vậy ư?" Lúc, càng làm cho người bi thương chỉ cực, bên tai, thậm chí có thể nghe được ưu tư tiếng khóc.

Tại Đại Huyền công viên một góc chỗ, hai cái ăn mặc tóc trắng xóa lão nhân chính chống quai trượng, neho mắt lại, nghiêng tai lắng nghe, thỉnh thoảng gật gật đầu.

"Không tệ, không tệ, quả thật không tệ a."

"Thục Đạo Nan khí thế rộng rãi, bài văn thật là niệm đi ra. Núi cao nguy nga, gấp ghềnh hiểm cảnh, giống như đang ở trước mắt. Vốn cho là, đây chẳng qua là ngoài ý muốn, nhưng mà người nào nghĩ đến, cái này (tế mười hai lang đồng) vừa ra, vậy mà lại là một loại khác vận luật."

"Thanh âm tương đối nhẹ nhàng, đau thương, nhưng là cảm nhiễm lực lại cực mạnh, mỗi chữ mỗi câu, phảng phất khiến người ta cảm thấy ma lực a!"

Một cái khác lão nhân cũng gõ gõ bắp đùi, nghe thanh âm lọt vào tai, tựa hồ chính đang suy nghĩ cái gì, chờ một lúc về sau, mới gật gật đầu.

"Cái này đồng, không hồ là Thiên Cổ thứ nhất Tế Văn. Bất quá tiểu tử này, vậy mà niệm thứ này, cũng không sợ bị người đánh chết sao? Êm đẹp, niệm cái gì Tế Văn a? Còn không bằng lại đến một thiên Đào Hoa Nguyên Ký."

"Ha-Ha, ta nhìn, hửn tựa hồ liền là muốn treo cột dưới mọi người, rõ ràng tâm thuần không tốt, cũng không, cái này đồng vừa ra, sợ rằng sẽ không ít người khóc."

"Tế Văn nếu là không khóc, như vậy thì quá mức, huống chi là Thiên Cổ thứ nhất Tế Văn." Không có quái tượng lão nhân nói.

Cầm quái tượng lão nhân lại xa xa đầu nói ra: "Không tầm thường, không tầm thường a, đứa nhỏ này trên thân tựa hồ mang theo lực lượng nào đó. Ta giáo nhiều năm như vậy sách, chưa từng nghe qua có người dạng này niệm bài văn, hôm nay xem như mở rộng tầm mắt!"

Không có quái tượng lão nhân đồng ý gật gật đầu: "Có loại bản lĩnh này, nếu là có thể đến trong đại học giáo quốc học..."

Cầm quái tượng lão nhân sững sờ, bỗng nhiên quay đầu nhìn hửn, trên mặt toát ra một tia kinh ngạc cảm giác.

"Nghe nói hửn còn niệm không ít, cái gì Tuy Ông Đình nhớ a, Lan Đình Tập Tự, tiếng vọng đều rất không tệ, cũng không biết đến tột cùng là vị cao nhân nào dạy dỗ đến? Tàn lão, ngươi nhìn một chút, những Tiểu Miêu đó Tiểu Cầu, còn có bên cạnh chim chóc, kỳ quái sao?"

Gọi Tàn lão nhân ngẩng đầu nhìn liếc một chút, gật gật đầu.

"Cái này bài văn, có ma lực a!"

Trên thực tế, không chỉ có chi là bọn hửn chú ý tới, hửn rất nhiều người cũng đã chú ý tới, từ (Thực Đạo Nan) đến (tế mười hai lang đồng chung quanh một số tiểu động vật thần sắc, cũng có chút cổ quái, lần này, chúng nó cũng không có rơi vào Trảm Độ trên bờ vai, mà chính là đều vây chung quanh trên nhánh cây.

Thực Đạo Nan còn tốt, khí thế bàng bạc, bài văn rộng rãi đại khí, khiến người ta cảm thấy vô cùng mạo hiểm, mang ra ý cảnh, có lẽ có khả năng để một số tiểu động vật ưa thích, nhưng là (tế mười hai lang đồng) điều, quá mức đau thương, căn bản không có khả năng khiến cái này tiểu động vật ưa thích.

Nhưng mà cho dù là như thế, điểm ấy chim chóc mèo con, y nguyên dừng lại tại bốn phía, vẫn còn đang lắng nghe, phảng phất cũng chìm vào ý cảnh ở trong.

Có chút, lại còn toát ra bi thương thần sắc.

Tỷ như bên cạnh một mực tiểu hắc miêu, vậy mà hai mắt đầm lệ gâu gâu.

Cái này cũng làm người ta cảm thấy cổ quái.

Chúng nó cũng có thể nghe? Lại còn hội thông minh như vậy.

Cái kia tiểu hắc miêu tựa hồ nhìn không được, còn hướng lấy phía trước đi mấy bước, đi vào Trảm Độ trước mặt, dịu dàng ngoan ngoãn gãi gãi hửn, tựa hồ an ủi hửn dường quá bi thương.

Sau đó, bài văn tiếp tục hướng xuống, (tế mười hai lang đồng) dài, khi niệm đến: "Ô hô! Ngươi bệnh ta không biết lúc, ngươi một ta không biết ngày, sinh không thể tướng nuôi ở cùng tồn tại, một không được phủ ngươi lấy chỉ buồn bã, liêm không bằng quan tài, biếm không tới huyệt!" Một loại cực kỳ kỳ dị tình huống, xuất hiện trong đám người.

Có người, vậy mà ôm đầu khóc rống lên.

Thanh âm truyền đến, bao nhiêu đều bị người kinh ngạc cùng kinh ngạc, khóc rống người, còn không vịn vịn chỉ có một cái, mà chính là mấy cái.

Thực, bài văn niệm đến vị trí trung tâm thời điểm, liền đã không ít người cảm giác trong lòng bi thương chi cực, con mắt đỏ, nước mắt chảy, có loại đau thấu tim gan, nhưng là khi đó, rất nhiều người còn nhìn được, không khóc, nhưng là càng là đến sau cùng, càng là bi thương, rốt cực, ôm đầu khóc rống thanh âm toát ra.

Nhưng mà cái này vừa khóc âm thanh, tựa hồ còn sinh ra phản ứng dây chuyền, trong lúc nhất thời, một loại để cho người ta cực kỳ kinh ngạc cùng cổ quái tràng diện, xuất hiện tại Đại Huyền trong công viên.

Vô số người, cũng bắt đầu gào gào khóc lớn.

"Oa!"

"Má ơi!"

"Ô hô, nói Hữu Cùng mà tình không thể cuối cùng, người biết rõ cũng tà? Không biết cũng tà? Ô hô ai tai! Thượng Hưởng!"

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Đóng cửa thả chó

Khóc, khóc, cơ hồ toàn bộ đều khóc.

Dù cho không khóc, con mắt cũng hồng hồng.

Có lẽ là đương nhiên, có lẽ lại sớm có đoán trước, nói tóm lại, một thiên văn chương, có thể niệm khóc nhiều người như vậy, cơ hồ có thể có thể xưng Thiên Cổ Kỳ Cảnh.

Một đám người, vô luận là nam hay là nữ, đều nước mắt rung rung.

Ngạch, nếu là nữ còn dễ nói, nhưng là nếu là nam, đã cảm thấy có chút cổ quái.

Khi bài văn sau khi đọc xong, một số nam cảm thấy cái mũi ê ẩm, nhịn không được đậu đen rau muống một câu: "Móa, đem lão tử làm khóc!"

Một số nữ, càng là vô ý thức ôm chặt bên cạnh mình thân nhân hoặc là hải tử.

(tế mười hai lang đồng) là Tế Văn, là tế Thân Hữu tế, cho nên, bài văn xong sau, một số người tỉnh táo lại, không khỏi cảm thấy thân nhân bằng hữu đều còn sống cảm giác, thật tốt đẹp.

Một số thiếu phụ ôm hải tử, cái mũi ê ẩm, còn vội vàng xoa xoa chính mình người thích trẻ con, dùng lực hôn lên đến mấy lần.

Một số người trước kia nghe qua Trảm Độ niệm bài văn người, trong lòng không khỏi lại là một loại khác cảm xúc.

Tế mười hai lang đồng hiệu quả chính là như vậy, Đào Hoa Nguyên Ký khiến người ta cảm thấy thanh nhàn thoải mái dễ chịu, Tuy Ông Đình nhớ khiến người ta cảm thấy rộng rãi sáng sủa, Thục Đạo Nan khiến người ta cảm thấy Thục Đạo sông núi vẻ đẹp, khí thế chi bằng bạc bao la hùng vĩ, mà bản này tế mười hai lang đồng, lại phong hồi lộ chuyển, chuyển hướng buồn.

Bài văn mặc dù buồn bã, nhưng là tỉnh táo lại về sau, đại đa số người đều có thể cảm giác được đại biểu thâm hậu ngụ ý, không muốn đi kinh lịch này đau thấu tim gan cảm giác.

Còn sống thật quá tốt.

Thân nhân mình bằng hữu, đều còn sống, coi như không tệ.

Một cặp tuổi trẻ phu thê, còn không để ý nhiều người, tỉnh táo lại về sau, liền lẫn nhau ôm ấp hôn lên, một bên hôn, còn một bên chảy nước mắt.

Liền liền ngồi ở bên cạnh Bạc Tú Tú (Đỗ Tú Tú), con mắt đều hồng hồng, nhìn lấy Trảm Độ, y nguyên nước mắt rung rung.

"Tất cả đều khóc!"

"Đúng vậy a, cơ hồ toàn bộ đều khóc, mảnh này bài văn không thể không khóc a, quá tốt!"

"May mắn cha mẹ ta vẫn còn, lão công ta vẫn còn, hải tử của ta vẫn còn ở đó..."

"Ô ô, mẹ ta một năm kia qua đời, hiện tại ta mới nhớ tới nàng lão nhân gia đều không có hảo hảo hưởng qua mấy ngày phúc, ô ô ta đại bất hiếu a!"

"Phụ thân ta cũng là năm ngoái qua đời."

Có một người ngồi xổm đang tiếng khóc òa nức nức, khóc lên, đại khái là muốn từ bản thân qua đời vẫn như cũ phụ mẫu.

"Không được, ta muốn đi mộ viên nhìn xem cha mẹ ta. Lập tức đi ngay!"

"Ta muốn đi tiếp thê tử của ta qua!"

Một số thân nhân không tại cái này, trong lúc nhất thời, đều toàn bộ muốn lên thân nhân mình, nhao nhao cầm điện thoại di động lên, một bên nức nức, một bên gọi điện thoại.

Đại Huyền trong công viên, lại xuất hiện mặt khác một phen cảnh tượng, không khỏi để cho người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Trầm Độ cũng không nghĩ tới, mảnh này bài văn hội sinh ra dạng này hiệu quả, trong lòng cũng cảm thấy cổ quái, nhưng là hắn lại không kịp nói thêm cái gì, khi bài văn niệm xong, ý cảnh biến mất về sau, một số nguyên bản gốc trên tầng cây chim chóc, bắt đầu nhao nhao bay về phía hắn, rơi vào trên tay hắn trên bờ vai.

Có mấy cái Anh Vũ còn thân mật từ từ hắn, phảng phất là an ủi hắn không nên quá đau thương.

Trầm Độ xem xét, cảm thấy kỳ quái, những này tiểu động vật, quả nhiên là thông linh a, đặc biệt là một số thông minh Anh Vũ, lúc này trong mắt cũng nước mắt rưng rưng, phảng phất già bộ đáng thương.

Nhiều như vậy chim chóc bay tới, bao nhiêu đều gây nên mọi người vây xem, nhưng là đại đa số người đều đã không cảm thấy kinh ngạc.

Ngược lại là bên cạnh Bạc Tú Tú (Đỗ Tú Tú), an an tĩnh tĩnh ngồi ở một bên, còn tại lau nước mắt.

Trầm Độ đùa bên cạnh chim chóc chơi một chút, liền đi qua.

Bạc Tú Tú (Đỗ Tú Tú) lúc này mới quay đầu liếc hắn một cái, nháy dưới hồng hồng mắt to mắt, hơi hơi hút hút cái mũi, nói ra: "Ta không khóc!"

Trầm Độ mỉm cười, đưa tay gõ gõ đầu nàng.

Bạc Tú Tú (Đỗ Tú Tú) khoe miệng bỗng nhiên lặng lẽ cong cong, lại che miệng mỉm cười, cảm thán nói: "Đại ca ca, ngươi thật lợi hại a. Ngươi là cái kia Lưu Bá Ôn đệ tử sao?"

Trầm Độ dở khóc dở cười, chính muốn nói cái gì, lúc này, mấy người hướng phía hắn bốn phía.

"Trầm Đại Sư, về sau ngươi không muốn tại niệm dạng này bài văn, quá hại người, đem lão tử đường đường một cái đình thiên lập địa hán tử, nhiều hồng hình tượng a!"

"Ô ô, chính là, cái này bài văn cũng quá đau thương một số, để cho người ta thụ không!"

Trầm Độ cảm thấy buồn cười, nói ra: "Vừa mới bắt đầu niệm thời điểm, ta đã nói qua a. Còn nhớ kỹ Chu tiên sinh ngươi vừa mới còn nói, liền muốn khóc một hồi đầu!"

"Đó bất quá là nói một chút, quá rơi mặt mũi!"

"Ha-Ha, ngươi cái này kêu là làm công việc nên."

Chung quanh lại có người cười rộ lên.

Cùng bọn hắn phiếm vài câu, liền hướng phía Thiên Mệnh các đi đến, hai thiên văn chương, đối với hắn mà nói, đã với, không cần niệm quá nhiều, trên thực tế, niệm những này bài văn, hắn bao nhiêu cũng cảm thấy hơi mệt chút.

Khi hắn lập tức về sau, tại công viên một bên, Bạch Thi Thi, A Từ cùng Tiểu Đan bọn người, vẫn là thần sắc ngơ ngác lấy, các nàng con mắt đều có chút đỏ, hiển nhiên vừa mới đi bơi qua nước mắt, lúc này sau khi tỉnh lại, nhìn lấy đã dần dần đi xa thân ảnh, thần sắc cảm giác e ngại chi cực.

Có lẽ không ít người đều cảm thấy e ngại, nhưng là đại bộ phận đều không có các nàng như vậy rõ ràng rõ ràng như vậy, dù sao vừa mới giữa bọn hắn kém chút còn trở thành địch nhân.

Mấy người các nàng bản thân liền là đại học sinh, nhận qua cao đẳng giáo dục, so sánh tin tưởng khoa học, cho nên, càng thêm có thể chuyện này bản chất.

Đặc biệt là Bạch Thi Thi, cảm giác càng thêm phức tạp.

Nàng hồi tưởng lại cầu nguyện giây sự tình, nhìn lấy bên cạnh còn có chút ướt át hoa tươi lá cây, nhìn nhìn lại Đại Huyền đường phố phía bên kia chính đang sửa chữa cửa hàng nhỏ, cảm giác hết thấy hết thấy, đều giống như không chân thực.

Vừa mới, nàng cũng khóc một lần, kém chút muốn muốn lấy điện thoại di động ra, cho cha mẹ mình đánh một cái tư niệm điện thoại.

"Cái này thiên mệnh các, Đạo Pháp thông huyền a!"

Bên cạnh A Từ cảm thán một tiếng.

Lúc này, liền liền Chu Hồng Sinh cũng không dám lên tiếng, hắn đã bị hù sợ.

Mọi người đã lần lượt tán đi, Đại Huyền đường phố khôi phục trước kia náo nhiệt, cứ việc không ít người đều đang sôi nổi nghị luận, nhưng là đều tận lực hạ giọng.

Có ít người nhìn thấy sắc trời đã tối, cho nên đi dạo siêu thị bắt đầu đi dạo siêu thị, mua đồ mua đồ, có lẽ là vì nắm chặt thời gian, cùng người nhà đoàn tụ.

Trở lại Thiên Mệnh trong các, sửa sang một chút cửa hàng, bởi vì Bạc Tú Tú (Đố Tú Tú) sinh bệnh còn không có hoàn toàn tốt, cho nên Trầm Độ liền đóng cửa đưa nàng về nhà , chờ lần nữa tới đến trong cửa hàng về sau, lại có không ít người cảm ký giấy tìm tới đoán xâm.

Trầm Độ cũng không chê phiền phức, liền cho bọn hấn hiểu biết, chính đang bận bịu thời điểm, hai cái có chút cao lớn thân ảnh đi vào trong cửa hàng, nhìn hai bên một chút, liền nhìn chăm chăm Trầm Độ, trong mắt toát ra một tia sắc bén.

"Người chính là Trầm Độ?"

Khẩu khí có chút bất thiện!

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lên, một trương có chút người quen biết vật thể liền trong đầu xuất hiện, trong nháy mắt đó, hấn nhất thời cười.

Cười đến có chút quỷ dị.

Vào cửa người, gọi Chu Thành.

Lần trước hấn gặp một lần, lần kia hấn tại việc khác dấu vết trong thẻ, nhìn thấy gia hỏa này cho Đường Sơ Hạ cho ăn một số viên thuốc, để Trầm Độ trong lòng cực kỳ nổi nóng, đồ ập xuống địa đánh cho hấn một trận, không nghĩ tới hôm nay, gia hỏa này vậy mà tìm tới cửa.

Hấn là tới làm gì?

Cơ hồ không cần nghĩ.

Trong nháy mắt đó, Trầm Độ cơ hồ muốn hô đóng cửa thả chó.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Tâm có thể tru!

"Không tệ! Chu Thành đúng không?" Trầm Độ nói, từ sau cái bàn mặt đi tới, thuận tiện cầm lấy thả ở bên cạnh cây chổi lấy tới.

Lần trước đánh hấn một lần, Trầm Độ đều không có hả giận, không nghĩ tới con hàng này cũng dám bên trên cửa tiệm đến, vừa thấy được hấn, Trầm Độ làm sao khách khí a?

Nếu là có khả năng, trước đồ ập xuống đánh một trận lại nói.

Đối phương như là đã tìm tới cửa, hiển nhiên không phải tới cùng hấn hàn huyên.

Chu Thành gặp hấn cầm lấy cây chổi, thần sắc nhất thời có chút phẫn nộ, lập tức lạnh lùng nói: "Lần trước tại Đông Phương Làng chài nhà hàng có phải hay không là ngươi..."

"Là ta đem ngươi, không có sai, không cần đoán!" Trầm Độ trực tiếp cắt ngang hấn nói ra: "Ngươi như là đã tìm tới nơi này, như vậy thì nói rõ ngươi đã điều tra qua."

"Ngươi ——" Chu Thành muốn nói điều gì.

Nhưng là Trầm Độ lại cắt ngang hấn, tiếp tục nói: "Ngươi hôm nay tới, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, là đặc địa tới tìm ta phiền phức a? Người bình thường tìm không thấy ta, Đường Sơ Hạ không biết ta cửa hàng mở ở nơi nào. Ngươi nếu biết, vậy đã nói rõ, ngươi đã suy nghĩ thật lâu, đúng lúc, ta này Thiên còn chưa hết giận, đang muốn cùng ngươi tiếp tục luyện một chút. Các ngươi là cùng tiến lên, vẫn là một cái bên trên?"

Trầm Độ nhìn lấy hai người bọn họ, nâng ra tay bên trong cây chổi.

Chu Thành cùng một người khác gặp này, sau đó liếc nhau, trong nháy mắt bị ghen lại.

Bọn họ đứng là đến hưng sư vấn tội tới.

Ngày đó không khỏi diệu bị đánh một trận, để Chu Thành trong lòng nén giận, cho nên đặc địa để cho người ta điều tra chuyện này.

Đúng lúc này quán cơm có ghi hình, lại thêm Trầm Độ theo Đường Sơ Hạ đã nhận biết nhiều năm, cho nên hấn rất nhanh liền tìm tới người.

Mà đối thành bên ngoài, một số tương đối đặc biệt đồ, vật truyền đến, để trong lòng của hấn càng thêm bốc hỏa, tại là không cần nghĩ tới, tìm huynh đệ liền trực tiếp đến cửa.

Căn cứ tư liệu, đối phương chẳng qua là một cái vừa mới tốt nghiệp đại học sinh, thế lực đơn bạc, trước một hồi còn tại bày hàng vỉa hè, cho nên, hôm nay đặc địa tới muốn ra một hơi.

Hai người bọn họ tuy nhiên không nhiều, nhưng là đã với, nhưng mà không nghĩ tới, cái này mới mới vừa vào cửa, người ta liền đã cầm lấy cây chổi.

Bọn họ tuy nhiên đến, nhưng là trong tay có thể không có cái gì, bọn họ bình thường cũng không phải là người trong giang hồ, cho nên cũng không thường thường đánh nhau.

Hôm nay tới, Chu Thành chẳng qua là muốn phiền mấy cái bàn tay, trong nháy mắt đập hấn mấy cước, hung hăng trút cơn giận a.

Nhưng mà làm sao bây giờ?

Đối phương đã cầm cây chổi? Xem ra, may may không sợ bọn họ, còn trắng trợn thừa nhận đúng là đại nhân hấn? Chẳng lẽ hai người bọn họ muốn liều mạng?

Chu Thành trong nháy mắt cảm thấy có chút biệt khuất, sớm biết dạng này, liền mang nhiều mấy người tới, trước tiên đem tiệm này nện lại nói.

Bất quá cũng không có cái gì, đối phương cầm cây chổi lại như thế nào? Hấn lập tức cùng bên cạnh Biên huynh đệ liếc nhau, sau đó thông suốt giận dữ nói: "Mẹ, đập cho ta, toàn nện!"

Sau đó cũng mặc kệ Trầm Độ, giận dữ xách bên cạnh cái ghế, liền hướng phía bên cạnh quầy thủy tinh đập tới.

Sau đó liền "Ba" một tiếng, quầy thủy tinh trong nháy mắt bị nện mục, miếng thủy tinh nứt, toát ra từng đợt giong vang âm thanh.

Trầm Độ lúc đầu muốn ngăn cản bọn họ, nhưng là hấn lại không biết võ công, đối phương lại là hai người, cho nên tự nhiên rất khó ngăn cản đến.

Cho nên, pha lê vừa vỡ về sau, trong nháy mắt toát ra từng đợt giong vang, để trong cửa hàng người khác lập tức đều hoảng sợ kêu to một tiếng.

"Nện nện nện, cho ta toàn nện!"

Chu Thành khí điểm phách lối nói ra, sau đó lại tràn ngập khiêu khích nhìn qua Trầm Độ liếc một chút, tựa hồ là nhìn hấn có dám hay không dùng cây chổi đánh hấn.

Trầm Độ liếc nhìn hấn, nhũn mày nói: "Các ngươi đây là đùa lừa a!"

"Đến a, ngươi đánh ta a, chó!"

Chu Thành lửa giận ngút trời theo dõi hấn, lớn tiếng khiêu khích nói, cơ hồ nghiêng răng nghiêng lợi, hấn đã điều tra qua Trầm Độ mạnh, biết hấn chẳng qua là một học sinh nghèo, cho nên căn bản liền không sợ hấn.

Trầm Độ gặp hấn một bộ vênh vao tự đắc khinh miệt biểu lộ, không khỏi bất đắc dĩ nhàn nhạt thở dài, cây chổi để ở một bên.

"Phá tiệm á! Có người muốn nện Thiên Mệnh các!"

"Ngọa tào, chuyện gì xảy ra? Có người muốn nện Thiên Mệnh các?"

"Ngọa tào, Thiên Mệnh các pha lê bị nện, có người ở thiên mệnh các nháo sự!"

"A? Ai vậy? To gan như vậy!"

Miếng thủy tinh về sau, toát ra từng đợt tiếng vang, lại thêm Chu Thành khẩu khí cực lớn, cho nên rất nhanh liền hấp dẫn một đồng người chú ý.

Có người muốn nện Thiên Mệnh các?

Ngọa tào, cái này vẫn phải?

Trầm Độ mới vừa vặn tại Đại Huyền công viên bên kia niệm mấy cái thiên văn chuông, nhân khí chính vượng, lại thêm buổi chiều chút thời gian, Long Vương Gia đều phải bán Thiên Mệnh các một bộ mặt, cho nên cửa hàng này, đã kinh biến đến mức cực kỳ truyền kỳ, mà bây giờ, có người vậy mà muốn nện Thiên Mệnh các cửa hàng, còn đem bên cạnh một khối pha lê đang đập nát, cái này vẫn phải?

Này trong một sát na, vô số người cấp tốc từ chung quanh bốn phía.

"Ai vậy? To gan như vậy, muốn nện Thiên Mệnh các?" Một tiếng mãnh liệt hét to âm thanh nhớ tới, đi tới là bên cạnh cửa hàng Trương Tuyên Trạch, trong tay hắn lại còn cầm một cây chổi.

"Là hắn, cũng là hắn muốn nện Thiên Mệnh các. Còn muốn đánh Trầm Đại Sư!" Một người cấp tốc chỉ Chu Thành nói ra, hắn vừa mới liền trong cửa hàng, một màn kia nhìn rõ ràng.

"Oa, liền hai cái này hàng muốn muốn gây chuyện?"

Tiếp theo, cửa lại truyền tới quát to một tiếng âm thanh: "Ai vậy, to gan như vậy, muốn nện Thiên Mệnh các?"

Có một tên trắng hán đi tới, lạnh lùng quét Chu Thành hai người liếc một chút, lại là Internet Coffee chủ tiệm Lâm có đức, hắn cửa hàng liền ở thiên mệnh các phía trên một điểm, lập tức liền nghe đến phong thanh.

Mà vèn vèn không đến một phút đồng hồ thời gian, ở thiên mệnh các cửa, liền đã tụ tập hai ba mươi người, cơ hồ toàn bộ đều nhìn chăm chăm Chu Thành hai người, vô cùng phần nộ.

"Bọn họ muốn nện Thiên Mệnh các?"

"Trời ạ, có người vậy mà muốn nện Thiên Mệnh các?"

"Hắn là muốn bức Trầm Đại Sư dời xa Đại Huyền đường phố sao? Tâm có thể tru!"

"Tâm có thể tru!"

"Lại còn đập hư một mặt pha lê, cầu nguyện giấy đều đã rơi một chỗ, ngọa tào, hai người này như thế ngang ngược, có chết hay chưa qua sao?"

"Còn muốn nện? Ta dựa vào, các huynh đệ, đánh hắn!"

Chu Thành có chút mộng bức, mặt khác một người trẻ tuổi cũng trong nháy mắt mộng bức, nguyên bản Chu Thành đang tràn ngập khiêu khích nhìn lấy Trầm Độ, muốn muốn tiếp tục nói vài lời, hoặc là tìm một cơ hội đánh cho hắn một trận cái gì, nhưng là không nghĩ tới, vèn vèn trong một sát na, liền có vô số người từ tứ phía Bát Vạn bốn phía, phần nộ nhìn mình chăm chăm hai người, nhìn chăm chăm.

Làm sao rồi?

Chuyện gì xảy ra?

Đối phương vèn vèn chỉ là một học sinh nghèo a?

Đậu đen rau muống, chuyện gì xảy ra a?

Chu Thành chính muốn nói cái gì, nhưng là không biết người nào xông lại, bỗng nhiên đạp hắn một chân, Chu Thành kịch liệt đau nhức, lập tức kêu thảm một tiếng.

"A!"

"Mẹ, vậy mà muốn nện Thiên Mệnh các, ngươi không muốn sống!"

"Ngươi biết nơi này là địa phương nào sao?"

"Cút cho ta, lưu manh!"

Có người lại nâng lên quyền đầu, hung hăng chi đánh hấn nhất quyền.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Người cho ai xin lỗi đâu?

Chu Thành nhất thời bị con chó cái cắn giác, vội vàng kêu lên: "Đừng đánh đừng đánh!" Nhưng là vẫn mấy người hung hăng đập mấy cước.

Đằng sau nhìn thấy bốn phía người càng ngày càng nhiều, lít nha lít nhít, càng có vô số người cầm cây chổi gậy gỗ thời điểm, hai người trong nháy mắt mặt mũi tràn đầy hoảng sợ không thôi, muốn chạy trốn chết, nhưng là cuối cùng, lại bị tuần hồ lắc lắc cả vạt bắt trở lại.

"Nói, nên làm cái gì?" Tuần hồ hỏi.

"Bồi, chúng ta bồi thường tiền!" Chu Thành cắn răng nghiêng lợi nói ra, má phải đã sưng một khối.

"Đây là bồi thường tiền sự tình sao? Cho Trảm Đại Sư chịu nhận lỗi!" Tuần hồ không khách khí chút nào, lại quạt hấn một cái tát.

Gia hỏa này theo ca ca hấn tuần châu không sai biệt lắm, là một người thô hào, trước kia đã từng đi lính, lăn lộn lối đi nhỏ, thuộc về hắc bạch lưỡng đạo ăn sạch, làm sao sợ người bình thường a?

Nghe hấn nói như vậy, Chu Thành nhất thời biệt khuất, lạnh lùng chăm chăm Trảm Độ liếc một chút, không nói gì, không bình thường không phục.

Nhưng mà chung quanh không ít người cũng kêu lên: "Chịu nhận lỗi!"

"Chịu nhận lỗi!"

"Chịu nhận lỗi!"

Tốt a, xem nào nhiệt người thật nhiều.

Đã có nhiều người hơn bốn phía.

"Chuyện gì xảy ra chuyện gì xảy ra?"

"Gia hỏa này cũng không biết chuyện gì xảy ra, muốn nện Trảm Đại Sư cửa hàng, tuần hồ đem hấn bắt lại!"

"Thao, có chuyện này?" Lúc này, tuần châu cũng đi tới, nghe vậy về sau, lập tức thông suốt giận dữ, đẩy ra đám người đi vào.

Con hàng này bình thường tuy nhiên hòa khí, nhưng là tính tình cương liệt, tức giận lên thời điểm, liền giống như Nộ Sư, so đệ đệ tuần hồ càng thêm đáng sợ.

"Chịu nhận lỗi, chịu nhận lỗi, chịu nhận lỗi!"

Tuần hồ bị lắc lắc cổ áo, cũng là không chịu nói, ngồi ở bên cạnh trên ghế, không rên một tiếng, sắc mặt dữ tợn.

Hấn có chút bị hù dọa.

Người chung quanh quá nhiều.

Lập tức nhiều người như vậy tới, liền giống như gây nhiều người tức giận, ít nhiều khiến hân không khỏi diệu, bất quá cũng không có cái gì, dưới ban ngày ban mặt, hân cũng không sợ bị người đánh chết, vừa mới hân đã cầm điện thoại báo động, chỉ chờ cảnh sát tới.

Vừa nghĩ như thế, hân lại cảm thấy có chút biệt khuất, vốn chính là hân tìm đến người khác phiền phức a? Tại sao là chính hân báo động, mà không phải đối phương báo động?

Trình tự giống như đảo ngược?

Xoa xoa mặt, bỗng nhiên cảm giác được trên đầu một mảnh bóng râm áp xuống tới, gấp bịt bịt ngẩng đầu nhìn lên, lập tức nhìn thấy một cái bắp thịt cả người uy mãnh trắng hân xuất hiện ở trước mặt hân, đang gắt gao nhìn chăm chăm hân, ánh mắt kia liền giống như là đao quang kiếm ảnh giết người, dữ tợn không thôi.

Chu Thành sắc mặt đại biến, vội vàng cấp tốc lui lại một bước, có loại hoảng sợ nước tiểu cảm giác.

"Ngươi, ngươi, ngươi, muốn làm gì? Ngươi chớ làm loạn a. Ta cảnh cáo ngươi, cha ta thế nhưng là tuần. . ." Hân? ? Lắm điều một chút, mặt mũi tràn đầy khủng hoảng nói.

"Cũng là con hàng này? Muốn nện Thiên Mệnh các?" Tuần châu hỏi.

Trầm Độ gặp nhiều người như vậy đều hạng ở chỗ này, cảm thấy buồn cười, nhưng lại không cười, sắc mặt bình tĩnh một chút gạt đầu: "Giáo huấn một lần, nói chung liền có thể!"

"Cô!"

Tuần châu mắng to một tiếng, gặp Chu Thành y nguyên ngồi trên ghế, trong lúc nhất thời cực kỳ khó chịu, bỗng nhiên nhấc chân đạp một chút cái ghế, chỉ nghe được phù phù một tiếng, này Chu Thành lập tức té lộn trên đất, xiêu xiêu vẹo vẹo.

"Chịu nhận lỗi!"

"Chịu nhận lỗi!"

"Chịu nhận lỗi!"

Không ít người gặp này, vừa tức thế uy mãnh hô quát lên.

Chờ một lúc về sau, hai cảnh sát đi tới, Chu Thành liền giống như là nhìn thấy cứu tinh, vội vàng cấp tốc hướng phía cảnh sát tiến lên.

"Cảnh sát tiên sinh, ta muốn báo cảnh!"

"Cũng là ngươi muốn phá tiệm trái đúng không?"

"Cửa hàng là ngươi nện?"

Hai cảnh sát hỏi.

Chu Thành cùng một nam nhân khác sững sờ một chút, biến sắc, vô ý thức gạt đầu.

"Ta dựa vào a!"

Kịch bản giống như có chút không đúng lắm.

Bất quá, cái này giống như mới là chân thực kịch bản a?

"Nhận liền tốt, đã như vậy, các ngươi hoà giải đi, tốt nhất chịu nhận lỗi." Một người cảnh sát nói ra.

"Không phải, cảnh Quan tiên sinh, có, có người đánh ta!" Chu Thành vội vàng nói.

"Người nào đánh ngươi a? Ta sao?" Tuần châu đứng ra.

Chu Thành xem xét, trong nháy mắt sắc mặt trì trệ.

"Cho ta chịu nhận lỗi, không phải vậy, ta đào ngươi da!" Tuần châu nói ra.

Cảnh sát giống như cùng bọn hân là một đám.

Chu Thành cảm giác có chút không đúng, trong nháy mắt cảm thấy biệt khuất không thôi, nhìn thấy chung quanh lít nha lít nhít đám người, muốn chạy, lại chạy không, hơi do dự một chút, đành phải quay đầu lại.

Hắn chưa hề nói, đón đến, rồi mới lên tiếng: "Thật có lỗi, ta không nên nện điểm ấy."

"Cho ai xin lỗi đâu? Cho Trầm Đại Sur xin lỗi."

"Đúng đúng, ngại cho ai xin lỗi đâu? Đối vách tường xin lỗi?"

"Xin lỗi xong, thuận tiện đem nện đồ hư hỏng cho bồi!"

Chu Thành sắc mặt lúc xanh lúc trắng, trong lúc nhất thời, một vạn thót con mẹ ngại từ trong lòng bồn đắng mà qua, hắn đời này hơn hai mươi năm, nhưng từ chưa như thế biệt khuất qua, có cảnh sát tại cái này, nhưng là người chung quanh cũng quá nhiều một ít, mỗi cái đều kêu xin lỗi, liền một cái đồng tình hắn đều không có, nhìn người chung quanh này thiêu đốt người ánh mắt, giống như muốn đem hắn ăn hết, thật đáng sợ một số.

Hắn đành phải quay đầu về Trầm Độ nói ra: "Ta, ta nói xin lỗi, thật có lỗi, ta không nên nện cái này pha lê."

"Cái này còn tạm được!" Tuần hổ buông ra hắn cổ áo.

"Đem đập nát đồ, vật bồi!"

Hai cảnh sát cũng nhìn lấy hắn.

Đập nát pha lê không đáng tiền, cũng là mấy ngàn khối, nhìn thấy thật nhiều người lại đề, Chu Thành thật sâu hít một hơi, đem tiền cho phục.

Sau cùng, hai người mới giống như đầu bại gà trống, một mặt ỉu xiu đồ ăn hướng phía bên ngoài đi đến, nhất là làm cho hắn đáng hận là, khi bọn hắn đi đến giữa đám người người, cũng không biết là ai, vậy mà hướng lấy bọn hắn phi phi địa một chút, hướng phía nòn nhỏ nước miếng.

Trong nháy mắt đó, Chu Thành căn bản liền không biết mình là cảm giác gì, liền phảng phất trên đỉnh đầu tóc, muốn từng cây dựng thẳng lên đến.

Mẹ nó, còn nhỏ nước miếng!

Bất quá, quá nhiều người, bọn họ chỉ có thể đi nhanh một chút.

Chờ bọn hắn sau khi đi, Trầm Độ cũng cảm thấy khôi hài, cùng Chu Thành tuần hổ hai người liếc nhau, không khỏi đều cười ha ha một tiếng.

"Gần nhất, loại người này càng ngày càng nhiều a!"

"Đúng vậy a, lần trước không phải còn mang ra Bảng Hiệu, nện pha lê tới sao? Trầm Đại Sur ngại tuy nhiên đưa một cái đến sở cảnh sát, nhưng là tựa hồ không có xử lý sạch sẽ!" Tuần châu cũng nói, Thiết lão tam chuyện kia, hắn tự nhiên rõ ràng, bởi vì ngày đó cũng là hắn gọi mấy cái cảnh sát huynh đệ tới.

Này vụ án chuẩn bị tra một chút, chứng cứ vô cùng xác thực, cho nên hôm qua, mấy cái kia cảnh sát huynh đệ còn đặc địa mời hắn ăn một bữa cơm.

Trầm Độ cười nói: "Không có cách nào, danh khí càng lúc càng lớn, biết người tự nhiên cũng càng ngày càng nhiều, bởi vì cái gọi là Lâm Tử lớn, cái gì chim đều có, đương nhiên!"

"Ha-Ha, tại Đại Huyền đường phố chúng ta cũng không sợ hắn, nhưng là nơi khác phương cũng không đồng dạng, Trầm Đại Sur ngại cũng phải cẩn thận một chút, dù sao hai quyền nan địch bốn tay!" Tuần châu vừa cười vừa nói.

Trầm Độ gật gù đầu, quay đầu nhìn ra phía ngoài người, ôm một cái quyền đầu, cười nói: "Đã sự tình xong, như vậy mọi người liền tán đi. Lần này cảm ơn mọi người!"

"Ha-Ha, hắn là hắn là, Trầm Đại Sur, chúng ta hắn là cảm ơn ngại!"

"Hắn là cảm ơn ngại a!"

Bên ngoài người cũng cười rộ lên.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Chương 115: Người là trêu cợt người a?

Đến tốt cùng người nào tạ người nào, là có học vấn.

Theo mấy người hàn huyền vài câu, sau đó lại cho mấy người hiểu biết một chút ký giấy, Trầm Độ mới cầm mấy cái tờ giấy trắng về nhà.

Thần Nhân điểm kinh nghiệm đã đạt tới hơn bốn trăm, cần tạm thời tiêu hao một số, phòng ngừa quá nhanh thăng cấp, dù sao tay hoá đá thành vàng, còn cần hai ba ngày mới có thể sử dụng.

Sau đó hai ngày, đều so sánh gió êm sóng lặng, sát vách cửa hàng thuê tốt về sau, liền bắt đầu sửa sang, trải qua qua hai ngày thời gian, đã hoàn toàn trùng tu xong, Trầm Độ mua một ít chữ vẽ, bồn hoa, trà cụ, tiến hành chăm chú bày đặt.

Trừ những này, hắn còn mua sắm không ít sách vở.

Cái cửa hàng này so sánh lớn, tiến hành hôm trước mệnh các, không sai biệt lắm có ba trăm mét vuông, trên lầu hơn bảy mươi bình, dưới lầu hơn hai trăm bình, có thể tọa hạ không ít người.

Trầm Độ cảm thấy không gian lớn, cho nên liền cách ly ra một cái đại đàn ở giữa, dùng để làm một cái tiểu hình thư viện, cung cấp người đọc sách uống trà chờ đợi.

Bởi vì bỏ được tiền, cho nên tiểu hình trong tiệm sách sách tương đối nhiều, đã có hơn hai ngàn vốn, tựa hồ là nhận đọc diễn cảm thuật ấn tượng, cho nên thỉnh thoảng sẽ có người đặc địa qua đến bên này đọc sách.

Thiên Mệnh các danh khí lớn tăng, muốn xem tướng nhân rõ ràng càng nhiều, bất quá phần lớn người khí vận đều tương đối bình thường, cho nên nhìn thấy về sau, Trầm Độ liền cự tuyệt, chỉ có một phần nhỏ khí vận ba động tương đối lợi hại, hắn mới sẽ thông báo cho đối phương SHàng môn.

Trước mắt, hắn đã đem xem tướng nhân số khổng chế tại mỗi ngày sáu mươi người trong vòng, dạng này hắn mới có thể tiết kiệm thời gian làm hắn sự tình.

Danh khí bắt đầu tăng vọt, lại có người muốn nghe đọc diễn cảm thuật, nhưng là Trầm Độ liền cự tuyệt, tạm thời không niệm, chờ sau này hãy nói.

Gần nhất hắn danh khí tạm thời vơi, nếu là đọc tiếp, chỉ sợ Thần Nhân hệ thống hội lập tức thăng cấp.

Hai ngày này, hắn vì khổng chế điểm kinh nghiệm, đã trọn vẹn chế tác hơn sáu mươi tám hảo vận phù, hiện tại còn bày trong cửa hàng.

Hảo vận phù năm ngàn khối một trương, có chút quý, hội có ít người mua, nhưng là không nhiều, hiện tại mỗi ngày nói chung chỉ có thể bán ra bốn, năm tấm.

Về phần buôn bán ngạch phương diện, cái này coi như nhiều, lớn nhất lâu dài, có thể nhập trường ba mươi vạn 40 vạn, tỷ như MC Hũ một trương cầu nguyện giấy, vậy liền rất nhiều, hôm qua Trầm Độ liền lại MC Hũ một trương, nhưng là nếu là bình thường tình huống, mỗi ngày đại khái cũng là bốn chừng năm vạn.

Con số này, là Trầm Độ trước kia nghĩ cũng không dám, còn nhớ kỹ, hắn vừa Khai Thiên mệnh các thời điểm, còn nắm lấy mỗi ngày nếu là có thể có một hai ngàn buôn bán ngạch tiền có thể, đủ để cam đoan hắn nhu cầu cuộc sống, nhưng là hiện tại, đồ, vật mang lên đến, danh khí đứng lên thời điểm, bốn, năm vạn đều xem như thiếu.

Có chút lớn phương khách nhân, nếu là điểm tai hoạ, thậm chí sẽ cho hắn đáp lễ, một hai vạn đều là chuyện nhỏ.

Hiện tại hắn thẻ ngân hàng bên trên, đã không sai biệt lắm có một trăm vạn tiền tiết kiệm.

Tiền này không coi là nhiều, nhưng là nếu là cân nhắc đến Thiên Mệnh các kinh doanh thời gian còn thiếu, nếu là lại trải qua doanh một hai tháng —— Trầm Độ cảm thấy, trực tiếp có thể mua biệt thự.

Hai ngày này khá là bận rộn, này Chu Thành sau khi trở về, cũng không có tìm hắn để gây sự, bất quá tiểu tử này đoán chừng sẽ không chịu phục, có thể sẽ đối với hắn làm cái gì, chính mình muốn chuẩn bị sẵn sàng.

Mà giang trường phái bên kia, cũng gió êm sóng lặng, người này cũng là một Hồ Ly, không bình thường giáo hoạt, Trầm Độ cảm thấy, nếu là có thể đem hắn làm đi vào, vậy liền đem hắn làm đi vào tốt.

Bất quá Trầm Độ cũng sợ hãi phản phệ, chó gấp là biết nhảy tường, cho nên phải nên làm như thế nào, cần suy nghĩ rõ ràng mới được.

Hắn cũng không muốn bị khác người mưu hại.

Ngày nọ buổi chiều, đang tập trung tinh thần loay hoay trong cửa hàng bông hoa, một đôi mềm mại tay nhỏ từ phía sau lưng lặng lẽ đưa qua đến, che kín ánh mắt hắn.

"Đoán xem Ta là ai?"

Trầm Độ giật mình dưới, giơ tay lên muốn đem nàng tay lấy ra, nhưng là đối phương lại vỗ vỗ tay hắn, tiếp tục bung bít lấy ánh mắt hắn.

"Đoán xem Ta là ai a?"

Bên tai truyền đến âm thanh chuông tiếng cười, thanh âm thanh thúy chỉ cực, còn mang theo nồng đậm ý cười cùng trò đùa quái đản, chớp mũi càng là có thể ngửi được một cổ như lan như xạ thiếu nữ hương thơm, dù cho không cần đoán, cũng có thể biết nàng là ai.

Trầm Độ không cùng nàng chơi, ngược lại đem nàng tay lấy ra, xoay người lại, đưa tay gõ gõ đầu nàng: "Người không phải đi trường học báo đến sao?"

"Ta báo đến xong!" Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) co lại rút đầu, có chút bất mãn, nhưng là tiếp lấy lại cười rộ lên: "Học trường ca ca, người vừa mới đang làm gì a?"

"Thanh lý bông hoa!" Trầm Độ cười nói, đối nàng xưng hô thể này, có chút cổ quái, lại nói: "Người vẫn là gọi ta Trầm Độ đi. Luôn ca ca ca ca cái gì, nghe ta hốt hoảng."

Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) nghe vậy nhất thời cười cười, lắc đầu liền giống như trống lúc lắc giống như phải nói: "Không nên không nên, người lớn hơn ta nhiều như vậy, tại sao có thể trực tiếp xưng hô tính danh? Rất không có lễ phép a. Ta vẫn là gọi người đại ca ca tốt, người có biết hay không, ta từ nhỏ đến lớn tựa như muốn một người ca ca, nếu là ta có ca ca lời nói, ta đem liền sẽ không không quan tâm ta, mẹ ta cùng ta cha cũng sẽ không ly hôn!"

"Tốt a! Tùy người!" Trầm Độ bất đắc dĩ cười nói.

Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) vừa cười nói: "Bất quá, đại ca ca cũng không phải thân ca ca a, cái này người muốn phân rõ rõ ràng. Mà lại, đại ca ca, người bây giờ có phải hay không đặc biệt thích ta a?"

Nói, khuôn mặt toát ra một số ửng đỏ, lại có chút ngạo kiều cười nói: "Ta đã nói rồi, người khẳng định sẽ thích ta. Thích ta người có thể nhiều đây, Đại Huyền đường phố rất nhiều người đều là nhận biết ta, đặc biệt những gia gia nãi nãi đó A Thâm loại hình, đều ưa thích. Hắc hắc, ta có thể sẽ nói đùa."

Trầm Độ quay đầu lại nói: "Người là trêu cợt người a?"

"Mới không phải đâu!" Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) cười hi hi nói: "Bởi vì có đôi khi ta hội giúp bọn hắn làm việc, có đôi khi đến trên đường nhìn thấy, cũng sẽ gọi bọn họ một chút, hắc hắc, đại ca ca người đừng nhìn người danh khí lớn như vậy, nhưng lúc trước ta tên tuổi cũng rất lớn đâu!"

"Biết biết, nhìn người đem kiều ngạo!"

Trầm Độ dở khóc dở cười, lại đánh xuống đầu nàng.

Bất quá thật đúng là đừng nói, nha đầu này xác thực nói ngọt, tướng mạo vừa đáng yêu, rất dễ dàng để cho người ta thích, nói nàng tại Đại Huyền đường phố lưng lấy nổi danh, này đúng là thật, bên trên đường cái thời điểm, mở miệng một tiếng thúc thúc a di gọi, thanh âm ngọt đều nhanh hóa, làm sao có thể không khiến người ta ưa thích?

Tốt a, đại ca ca liền đại ca ca đi.

Nàng dạng này hồ, hắn cũng sẽ không thiếu một miếng thịt.

Thế nào đều được.

Cùng với nàng thuận miệng trò chuyện một hồi Thiên, nha đầu này đoán chừng là qua mấy ngày liền muốn khai giảng, cho nên vô cùng hưng phấn, cao hứng bùng bùng.

Hạ biển rộng lớn học, liền ở bên cạnh không xa, nàng còn không có theo trời mệnh các rời chức, lên đại học về sau, đoán chừng sẽ còn chạy tới làm gian z Hí, cho nên Trầm Độ liền không có đuổi nàng đi.

"Đại ca ca, cái này cho người!" Lúc này, Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) bỗng nhiên từ trong túi áo xuất ra thứ gì, thả trong tay hắn.

Trầm Độ cầm lên xem xét, có chút cổ quái: "Đây là cái gì?"

"Có người tóc a, hắc hắc, đại ca ca, ta đi, ngày mai gặp!"

Sau khi nói xong, Bạc Tú Tú (Đổ Tú Tú) khuôn mặt ửng đỏ, phảng phất sợ hãi hắn không thu, lập tức cười một tiếng, liền hướng phía bên ngoài đi đến.

Trầm Độ giơ tay lên bên trong đồ vật nhìn xem, hơi hơi cau mày một cái, cầm trong tay, đúng là một nắm tóc, bất quá lại bị sợi dây đỏ cột, chứa ở một

cái trong suốt từ bên trong, từ bên trong, còn có một trương cuộn giấy.

Trầm Độ trong lòng không khỏi cổ quái, hơi nhớ lại một chút, cái này một nắm mái tóc, tựa hồ là nha đầu này, nàng tựa hồ đem chính mình Bím tóc cắt xuống, chứa ở tại từ bên trong đưa cho hắn.

Bắt quá đây là ý gì a?

Tâm tư thiếu nữ luôn luôn để cho người ta nhìn không thấu.

Nghiêm túc ngẫm lại, hắn tựa hồ có chút minh bạch, nha đầu này tính cách, thật đúng là hoàn toàn như trước đây.

Đây là kết tóc a ——

Có chút nữ hài, liền ưa thích đưa một số ly kỳ cổ quái đồ, vật. (HP S:)

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Trầm Đại Sư xuất mã. . .

Cầm tử, Trầm Độ tâm tình có chút phức tạp, ngẫm lại, liền thu lại, thả ở bên cạnh trong tủ chén.

Bạc Tú Tú (Đố Tú Tú). . .

Quá nhỏ.

"Ngắm!" Lúc này, hướng phía hắn kêu một tiếng, Trầm Độ xem xét, đưa tay sờ sờ nó, xuất ra một đầu cá nhỏ làm ném cho hắn.

Đem Tiểu Miêu cho ăn no về sau, liền đóng cửa tiệm trái môn, hướng phía bên ngoài đi đến.

Song khi hắn đi vào Đại Huyền công viên bên cạnh thời điểm, lại phát hiện một cỗ xe tải nhỏ ngừng tại công viên bên cạnh, mấy người mặc Hoàng Y phục công tác nhân viên tại công viên bên cạnh kéo cánh giới tuyến, tiến vào người khác đi vào trong công viên, cũng không biết đang làm gì?

Mấy người chính ở bên cạnh nghị luận âm ỉ.

"Mọi người lui ra phía sau lui ra phía sau, lúc này, tuyệt đối không nên tiến công viên!" Một người mặc Hoàng Y phục công tác nhân viên chỉ thị nói.

"Mọi người trước không muốn vào công viên, Đại Huyền công viên muốn tạm thời phong tỏa."

"Vì cái gì phong tỏa?"

"Vì cái gì không khiến người ta tiến a?"

Không ít người nghe vậy, cấp tốc hỏi vài câu.

Mà mấy cái kia Huáng sắc công tác nhân viên lại không có trả lời, cấp tốc công việc lu bù lên.

Công viên tựa hồ bị phong đường, có dân cảnh chạy tới, đem cánh giới tuyến kéo ra kéo dài, đem Đại Huyền đường phố toàn bộ cửa vào đều ngăn chặn.

Trầm Độ hơi nghi hoặc một chút, không biết trong công viên đến tột cùng xảy ra chuyện gì, lại còn nhiều như vậy Huáng sắc y phục công tác nhân viên cùng dân cảnh tới?

Xem ra, tựa hồ là trong công viên xảy ra vấn đề lớn, những này Huáng sắc công tác nhân viên sắc mặt không bình thường nghiêm túc, cũng không biết bọn họ là thân phận gì.

Trầm Độ ngẫm lại, nhìn đến thời gian đã đến sáu giờ rưỡi chiều, cho nên muốn muốn về một cái về nhà, không muốn quản người ta nhân sự, nhưng mà lúc này đây, một nữ nhân thanh âm xuất hiện: "Mọi người trước chờ vào nhập trong công viên, trong công viên có hai con báo, là từ hạ biển trong vườn thú chạy đến, hiện tại bắt đầu bế vườn, chờ đem con báo bắt được về sau, mọi người lại đi vào."

"Cái gì? Đại Huyền công viên có con báo?"

"Con báo từ trong vườn thú chạy đến?"

"Oa ca ca, đây là có chuyện gì a? Đại Huyền công viên có hai con báo?"

Nghe vậy, vậy xem mọi người không khỏi một mảnh xôn xao, nghị luận ầm ĩ.

Tại Đại Huyền đường phố cách đó không xa, có một nhà Vườn Bách Thú, mọi người tự nhiên biết, ngay tại Đường Minh đường phố cùng hướng bắc nhai quá khứ một điểm.

Nhà này Vườn Bách Thú cũng không lớn, cũng không phải hạ Hải Thị lớn nhất Vườn Bách Thú, nhưng là bên trong nuôi không ít động vật, cho nên rất thụ người ưa thích, một số thì dân ngẫu nhiên cũng sẽ đi vào bên trong dạo chơi.

Nhưng là lúc này, chợt được cho biết từ trong vườn thú chạy đến hai con báo, trong nháy mắt cũng làm người ta cảm thấy cổ quái.

"Thừa dịp mưa to chạy đến. Đêm qua liền chạy ra khỏi đến, bắt quả không có tìm được, hôm nay điều tra một chút, mới biết được đã chạy tiến Đại Huyền công viên. Mọi người trước chờ vào qua, chúng ta Vườn Bách Thú người đã tiến vào tóm chúng nó." Một người mặc áo trắng áo dài bím tóc đuôi ngựa thiếu nữ giải thích nói, hiển nhiên là Vườn Bách Thú công tác nhân viên.

"Áy, ta giữa trưa còn ở bên trong đi dạo công viên!"

"Đúng vậy a, ta giữa trưa cũng ở bên trong đâu, không có thấy chúng nó a!"

Đại Huyền công viên cũng không phải là rất đại công viên, nhưng là diện tích cũng có mấy trăm mẫu lớn, cho nên tính không được rất nhỏ, tại trong công viên mọc ra hoa bãi cây cỏ rừng rậm, có nhiều chỗ so sánh bí ẩn cùng vắng vẻ, cho nên nếu là bên trong trốn tránh hai con báo hoặc là hai con lão hổ, thật đúng là rất khó bị người phát hiện.

Trầm Độ nghe vậy, cũng không khỏi cảm hứng, phanh lại cước bộ, quay đầu đi qua, nhìn xem cái này con báo đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

"Trầm Đại Sur, người tới rồi?"

"Trầm Đại Sur, trong công viên có con báo a."

"Đúng vậy a, có hai con báo chạy vào qua!"

Nhìn thấy hân tụy, không ít người đều nhao nhao chào hỏi hân nói, tràn ngập nhiệt tình, mở miệng một tiếng Đại Sur Đại Sur kêu, cũng làm cho người quái dị.

Mấy cái kia Hoàng Y phục công tác nhân viên cùng cái kia ăn mặc màu trắng áo dài quần tây dài đen bím tóc đuôi ngựa thiếu nữ nghe vậy, lập tức quay đầu liếc hân một cái, hơi hơi cau mày một cái, bắt quả bọn hân hiển nhiên cũng không nhận ra hân, cho nên nhìn một chút về sau, liền như vô sự quay đầu đi, không tiếp tục để ý hân.

Ngược lại là chung quanh một tịch người đối hân hỏi: "Trầm Đại Sur, người có thể đem này con báo tìm ra sao?"

"Ha-Ha, đã Trầm Đại Sur đến, tìm hai con báo còn không phải rất đơn giản?"

Trầm Độ nghe vậy, dở khóc dở cười, vội vàng khoát tay nói ra: "Chuyên nghiệp sự tình, vẫn là cho chuyên nghiệp người làm, con báo thể nhưng là mãnh thú, muốn bắt được sao lại đơn giản như vậy? Ta bắt quả ta ngược lại là hiếu kỳ, chúng nó là thể nào chạy đến Đại Huyền công viên đến?"

"Ha-Ha, Trầm Đại Sur, người liền đừng khiêm nhường, Đại Huyền đường phố người nào không biết, người có thể không chế động vật a?"

"Ha-Ha, là được! Ta nói Tiểu Nữ Oa, người cũng đừng ở một bên oa oa gọi lấy cái gì, vấn đề này chỉ mời Trầm Đại Sur xuất mã, cam đoan có thể làm cho hai con báo ngoan ngoãn đi tới, còn bế cái gì vườn a, thực sự là."

"Đúng vậy a, Trầm Đại Sur xuất mã, nhất thống giang hồ, Mạc Cẩm Bất Tòng!"

Có người trò đùa quái đản đồng dạng hô to một tiếng, tiếp theo, chung quanh liền toát ra một mảnh cười ha ha thanh âm.

Nâng giết, tuyệt đối là nâng giết.

Trầm Độ mặt mũi tràn đầy dờ khóc dờ cười, cấp tốc lắc đầu.

Hắn tự nhiên không cảm thấy mình có thể làm cho hai con báo ngoan ngoãn đi tới.

Hắn sợ dĩ có thể khiến nhiều như vậy chim chóc mèo con Cầu Nhi ưa thích, hoàn toàn là bởi vì đọc diễn cảm thuật thôi, hai con báo là đêm qua chạy đến, trước đó lại chưa từng nghe qua hắn đọc diễn cảm, cho nên —— nếu là nhìn thấy hắn, không cần hắn xem như tốt.

Con báo thể nhưng là mãnh thú.

Mấy người trò đùa quái đản nâng hắn một chút, hắn sẽ không thật sự cho rằng, mình đã không gì làm không được.

Bất quá, hắn tuy nhiên không nói gì thêm, mấy cái kia Hoàng sắc y phục công tác nhân viên cùng bím tóc đuôi ngựa thiếu nữ nghe vậy về sau, nhưng lại quay đầu liếc hắn một cái, hơi hơi cau mày một cái, trên mặt cấp tốc toát ra một tia không vui thần sắc.

Đặc biệt là này bím tóc đuôi ngựa nữ hài, tựa hồ còn có chút chán ghét.

Kim Tiền Báo là mãnh thú bên trong mãnh thú, hung mãnh mà tàn nhẫn, trong vườn thú con báo tuy nhiên thảo nguyên con báo dữ như vậy mãnh liệt, nhưng là cũng cực kỳ đáng sợ, làm sao có thể nói bắt được liền bắt được?

Hơn nữa còn là một ngoại nhân?

Người này tựa hồ tại bên này rất lợi hại nổi danh, cũng không biết là lai lịch thế nào, bất quá còn trẻ như vậy, liền bị người gọi Trầm Đại Sư Trầm Đại Sư cái gì, chỉ sợ là làm cái gì nhận không ra người sự tình.

Nhìn hắn bộ dáng, hắn không phải là cái gì dạy dỗ.

Bím tóc đuôi ngựa thiếu nữ tự nhiên cũng sẽ không đem chuyện này coi ra gì, nhàn nhạt liếc hắn một cái về sau, liền quay đầu đi, tiếp tục làm việc.

Có người không biết rõ tình hình, còn muốn tiến vào công viên, không khỏi nhanh lại bị nàng ngăn lại.

"Mọi người trước chớ vào nhập công viên, hiện tại tạm thời bắt đầu bế vườn, chờ hai cái Kim Tiền Báo bị bắt được lại tiến, bên trong có chút nguy hiểm!"

"Để Trầm Đại Sư đi vào a!"

"Đứng a đứng a, để Trầm Đại Sư đi vào không phải! Tiểu cô nương, người là không biết Trầm Đại Sư bản sự a?"

"Không phải liền là hai cái Kim Tiền Báo sao? Trầm Đại Sư xuất mã, liền không có không làm được sự tình."

"Trầm Đại Sư xuất mã. . ."

Này bím tóc đuôi ngựa thiếu nữ nghe vậy, lại quay đầu nhìn Trầm Độ liếc một chút, nhíu lên liễu mi, thần sắc tựa hồ càng đáng ghét hơn.

Sự tình tựa hồ có chút cổ quái a.

Trầm Độ cũng không biết nên nói cái gì cho phải, cái này rõ ràng cũng là nâng giết.

Đương nhiên, Đại Huyền đường phố không ít người xác thực mê tín hắn, có chút đã đối với hắn trăm phần trăm tín nhiệm, nhưng là Trầm Độ lại không nghĩ muốn loại này mê tín.

Có đôi khi, vẫn là lý trí một điểm tương đối tốt.

Nghe nhiều người như vậy đang kêu, người ta tiểu cô nương rõ ràng đã vô cùng thiếu kiên nhẫn. (HP S:)

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Kim Tiền Báo cũng không 1

Bất quá Trầm Độ không nói lời nào, gọi là Vương Hân Nghiên thiếu nữ tự nhiên không tiện nói gì, chỉ bất quá nhàn nhạt liếc hán một cái, như vô sự quay đầu đi a.

Trầm Độ liền ở bên cạnh cùng người khác trò chuyện.

Tại công viên bên trong, là hai cái trưởng thành Kim Tiền Báo, nhất Công nhất Mẫu, nghe nói vừa mới vận đến Vườn Bách Thú không lâu, tính tình so sánh còn dã, hôm qua bởi vì ban đêm trời mưa, Vườn Bách Thú một mặt tường đến, chạy đến không ít động vật, bên trong đại bộ phận đều bị bắt về, chỉ còn lại có cái này hai cái Kim Tiền Báo một mực không có tìm được.

Vườn Bách Thú người cấp tốc điều lấy các nơi ghi hình, mới phát hiện bọn họ đã tiến vào Đại Huyền trong công viên.

Đại Huyền trong công viên cũng có, nhưng là không nhiều, trong công viên cây cối so sánh nồng đậm, bí ẩn địa phương tương đối nhiều, Vườn Bách Thú người vèn vèn chỉ là biết hai cái Kim Tiền Báo ở bên trong, nhưng là cụ thể tránh ở cái góc nào, bây giờ còn đang.

, Lòng sắt đã vào vị trí của mình, một số Thú Y chạy tới, ở bên cạnh chờ lệnh, đoán chừng là sợ hãi cái này hai cái Kim Tiền Báo đã thụ thương.

Trưởng thành Kim Tiền Báo không bình thường hung mãnh, đặc biệt là đã đói đến Kim Tiền Báo, càng thêm không cần phải nói, đơn giản có thể xưng là hung tàn.

Loại này đại hình họ mèo động vật, thể trọng có thể cao đến sáu mươi đến một trăm kg, đã biết bơi, lại hội leo cây, còn giỏi về nhảy vọt cùng leo lên, nếu là nhào tới, liền một người trưởng thành cũng có thể áp đảo, sắc bén kia hàm răng một cắn, nhất kích mất mạng đều không bình thường có khả năng, cho nên nói, vô cùng nguy hiểm.

Cũng trách không được những động vật này vườn người cẩn thận như vậy.

Bên cạnh có người vẫn còn đang gọi Trầm Đại Sư xuất mã Trầm Đại Sư xuất mã, bất quá Trầm Độ vẫn là uyển chuyển cự tuyệt vài câu, các người tin ta có thể a, nhưng là đừng đem ta hướng trong hồ lửa đây a?

Nói đùa cái gì?

Đây chính là đại hình họ mèo động vật, cắn một cái, thiếu một khối thịt lớn đều là chuyện nhỏ, nếu là cắn được cổ họng, như vậy hẳn phải chết không nghi ngờ.

Trầm Độ không có khả năng bên trên bọn họ khi.

Cho nên, hán vẫn là nói với mọi người: "Mọi người còn khác hô, an tâm chờ vội, chuyên nghiệp sự tình, vẫn là lưu cho chuyên nghiệp người ngồi đi, Kim Tiền Báo cũng không phải cái gì tiểu miêu tiểu cầu, làm sao có thể nghe ta?"

"Ha-Ha, Trầm Đại Sư người liền đừng khiêm nhường!"

"Đúng đấy, không phải liền là hai cái Liệp Báo sao? Trà hết Thiên hay sao? Công viên cũng không cho tiến!"

"Kim Tiền Báo cũng không bình thường, vẫn là lý trí một điểm tương đối tốt."

Nghe một chút, nghe một chút, cho nên nói, vẫn là có lý trí thanh âm nha.

Trầm Độ căn bản mặc kệ bọn hán làm sao nâng giết, tự mình làm chính mình liền tốt, ngược lại là bởi vì hán đi vào bên công viên bên trên, bỗng nhiên rầm rầm một chút, cái kia đại hình vẹt Macaw vậy mà bay xuống, rơi vào trên bả vai hán, đảo quanh địa kêu một tiếng.

Nó không biết nói tiếng người, nhưng là thường xuyên hội gọi.

Mấy cái Hoàng Y phục Vườn Bách Thú công tác nhân viên cùng cái kia gọi Vương Hân Nghiên thiếu nữ xem xét, nhất thời sững sờ, không khỏi mở to hai mắt.

Ta dựa vào.

Đại hình vẹt Macaw a.

Vẹt Macaw là cái gì?

Thế giới lâm nguy giống loài hồng sắc danh sách, (Washington Công Ước) bên trong nhất cấp Bảo Hộ Động Vật, quốc tế nhất cấp Bảo Hộ Động Vật.

Mặc dù nói bay tới vẹt Macaw, là một loại năm màu đại hình vẹt Macaw, tạm thời không có chủng tộc nguy cơ sinh tồn, trong nước cũng không ít người lại nuôi, nhưng là Bảo Hộ Động Vật, liền là Bảo Hộ Động Vật, bọn họ những này làm Vườn Bách Thú vừa nhìn thấy, làm sao không kinh hãi a?

Bảo Hộ Động Vật, bọn họ có thể quen.

Mà lại, còn không vền vện chỉ có một cái, rất nhanh, chung quanh đảo quanh một tiếng, lại có mấy cái nhỏ một chút bay tới.

Toàn bộ đều là năm màu vẹt Macaw, lớn nhỏ không đều, nhìn, giống như là cả một nhà, mà cái thứ nhất lớn nhất, chiều cao không sai biệt lắm có nửa mét.

Trầm Độ nhìn thấy nhiều như vậy Anh Vũ bay tới, không khỏi sửng sờ, vô ý thức quay đầu nhìn xem mấy cái kia Vườn Bách Thú công tác nhân viên, gặp bọn họ chính kinh ngạc nhìn lấy chính mình, thế là ngấm lại, vội vàng nhắc tay nhẹ nhàng địa gió nhẹ, đem những này vẹt Macaw lướt nhẹ qua đi.

Bảo Hộ Động Vật cũng không bình thường, nuôi, thế nhưng là phạm pháp.

Tuy nhiên những động vật này cũng không phải là Trầm Độ nuôi, nhưng là hắn còn không muốn người khác làm sự tình.

Mà lại những Anh Vũ đó phảng phất còn không bỏ được rồi đi, còn quần hần bay một chút, mới bay thấp tại cách đó không xa trên một cây đại thụ.

Chung quanh bỗng nhiên có chút yên tĩnh.

"Ha-Ha, tiểu cô nương người thấy không? Đây chính là chúng ta Đại Huyền đường phố Trầm Đại Sư bản sự!"

. . .

"Cái này vẹt Macaw là từ trong vườn thú bay ra ngoài a?"

"Ha-Ha, mặc kệ nó. Những này chim chóc, theo Trầm Đại Sư thân nhất!"

"Trầm Đại Sư xuất mã, nhất thống giang hồ!"

Cái kia gọi Vương Hân Nghiên thiếu nữ lại nhú lại liễu mi ngấm lại, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng đối Trầm Độ hỏi: "Vị tiên sinh này, cái này mấy cái Anh Vũ là người nuôi sao?"

Ta đi? Muốn Đào Hầm cho ta nhảy a?

Thiếu nữ này, hỏi có chút trình độ a.

Trầm Độ lắc đầu nói: "Không phải, trong công viên tự có. Chúng nó thường xuyên tại trong công viên bay tới bay lui."

Hắn là không chỉ là tại Đại Huyền công viên bay, hắn là ngẫu nhiên bay về phía phụ cận vài toà rừng rậm, nhưng là nói tóm lại, liền có phải là hắn hay không nuôi.

"Không phải tốt nhất!" Thiếu nữ quay đầu lại, thấp giọng với bên cạnh một người trung niên nam tử nói vài lời, mấy cái kia trung niên nam tử cấp tốc gạt gạt đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn bên cạnh mấy cái đại thụ, là cá nhân, đều biết bọn họ đến tột cùng là đang suy nghĩ cái gì.

Đơn giản liền là muốn đem cái này mấy cái vẹt Macaw bắt về.

Bọn họ là Vườn Bách Thú, có tư cách nuôi dưỡng những động vật này, vẹt Macaw là lâm nguy giống loài, cần thích đáng bảo hộ.

Trầm Độ xem bọn hắn biểu lộ, mặc dù có chút khó chịu, nhưng lại vô pháp làm cái gì, chỉ có thể vỗ vỗ tay, khiến cái này Anh Vũ nhanh lên bay đi.

Trong lòng của hắn có loại ngày chó cảm giác, chúng nó làm sao lại bay tới đâu? Làm không cẩn thận, là mình hại chúng nó.

Bất quá, hiện tại cần gấp nhất, đương nhiên là bắt Kim Tiền Báo, mà không phải bắt Anh Vũ, mấy người chờ một lát về sau, chỉ gặp trong công viên truyền đến liên tiếp gấp rút tiếng bước chân, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp bảy tám người chính giờ lên một người hướng phía ven đường xông.

"Nhanh nhanh nhanh, có người bị cắn, mau gọi xe cứu hộ!"

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi giật mình, chỉ gặp cái kia bị giờ lên trắng hếu, cũng hắn là Vườn Bách Thú công tác nhân viên, đoán chừng là bị cắn bắp đùi, máu me đầm đìa.

"Chúng nó bị đói một ngày một đêm, gần như sắp đói điên."

"Chúng nó tính so sánh đã, mới vừa vận đưa tới, còn không có thuần hóa."

"Cái kia mẹ tựa hồ mang thai, đặc biệt hung!"

"Gọi xe cứu hộ, mau gọi xe cứu hộ!"

Mấy người la lên, cực kỳ gấp gáp.

"Chúng nó đâu? Chúng nó ở đâu?" Này Vương Hân Nghiên cấp tốc hỏi.

"Chạy trốn, mờ hai phút, nhưng là không có đánh trúng. Trong công viên Thụ tương đối nhiều, bị ngăn trở!" Có người giải thích nói: "Hạc Sơn cùng Tiểu Lục còn đang truy tung chúng nó, bắt quá quá nguy hiểm, chúng nó đã bị đối diện."

"Hiện tại chúng nó không dám gặp người, cơ hồ gặp người liền chạy."

Trầm Độ nhìn xem ngã xuống đất người kia, hán bắp đùi đã bị cắn máu thịt be bét, không bình thường đáng sợ.

Chờ một lúc về sau, xe cứu hộ rốt cục chạy tới, mấy người vội vàng đem hán đặt lên xe.

Sự tình bỗng nhiên nghiêm trọng.

Hiện tại trời đã dần dần hắc, chung quanh trên đường, đều điểm đèn đường, tiếp qua nửa giờ, Thiên sợ rằng sẽ Hoàn Toàn hắc.

Nếu là ban ngày bắt không được chúng nó, như vậy buổi tối muốn tóm chúng nó, liền càng thêm khó cùng càng thêm nguy hiểm, còn nếu là bắt không được, chúng nó như là buổi tối từ trong công viên xuất hiện, nhào về phía một người. . . Này hậu quả khó mà lường được. (HP S:)

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Cho ta xem một chút chỗ nào thụ thương

Vườn Bách Thú người lo lắng, bắt đầu triệu tập nhiều người hơn, dùng thăm thức, vị trí cụ thể đã có, ngay tại Đông Môn miệng bên này.

Bên này có một mảnh đại thụ Lâm Chính tốt thích hợp giấu kín.

Mà người kia bị cắn địa phương, khoảng cách bên này cũng không xa.

Trầm Độ nhìn đến đại lượng mặc hoàng y phục địa người, hướng phía trong công viên đi đến, bên trong lại có nhiều người hơn đi tới, có người còn cảm sung gây mê.

Bắt quá nhóm người này hội họp về sau, rất nhanh lại biến mất, dự tính là từ trong công viên một bên, hướng phía Đại Huyền đường phố Đông Môn miệng bên này bao bốn phía.

Cửa công viên, đã bị trấn giữ không cho tiến, bắt quá chỉ còn lại có ba cái Hoàng Y phục công tác nhân viên cùng cái kia gọi Vương Hân Nghiên thiếu nữ ở chỗ này.

Màn đêm đã dần dần đến, thái dương bắt đầu dần dần xuống núi, ven đường đèn đuốc một chiếc tiếp lấy một chiếc sáng lên.

Trầm Độ vốn muốn rời đi, tạm thời không nhìn, bởi vì dù sao lại không hán chuyện gì, nhưng mà lúc này, hán chợt thấy cái gì, hơi sững sờ, lập tức nhìn chăm chăm cách đó không xa một mảnh rừng cây.

Hiện tại lộ diện đã rất tối, trong bụi cây tự nhiên càng tối, bình thường người nếu là không chú ý nhìn, căn bản liền chú ý không đến.

Một đôi cực đại đôi mắt xuất hiện tại trong bụi cỏ, đang cảnh giác nhìn hướng bên này.

Đội đoán chừng là đang đối diện.

Chúng nó tựa hồ là bị kinh sợ, cho nên chạy đến bên này, không vèn vện chỉ có một cái.

Lúc này, một cái khác càng lớn thân ảnh từ trong bụi cây lặng lẽ đi tới, tăng mà đe dọa tính địa gào thét một tiếng, sau đó nhìn hướng bên này.

Cái này, cơ hồ tất cả mọi người nhìn thấy, cấp tốc biến sắc, mặc hoàng y phục công tác nhân viên nhất thời đại hỉ, tựa hồ không nghĩ tới lúc này nhìn thấy chúng nó, nhưng mà còn không có đội bọn họ kinh hỉ hoàn tất, sắc mặt trong nháy mắt lần nữa đại biến, biến thành kinh ngạc hoảng sợ.

Cái kia cự hình Liệp Báo vậy mà nện bước đáng sợ tốc độ, từng bước một hướng lấy bọn hắn đi tới, thậm chí còn nhe răng nhếch miệng, ánh mắt băng lãnh mà thâm thúy.

Chúng nó đối!

Mà lại sắp bị đối diện.

Vừa tiếp xúc với toàn bộ ánh mắt, Vườn Bách Thú người trong nháy mắt hiểu được.

Mà lúc này, một cái khác có chút nhỏ một chút Liệp Báo, cũng xuất hiện trong tầm mắt mọi người bên trong.

Nó tuy nhiên nhỏ, nhưng là cũng không có nhỏ hơn bao nhiêu, đáng người vèn vện chỉ là so sánh tinh tế mà thôi, này thật dài răng nanh cùng đối khát biểu lộ, làm cho tâm thần người run lên.

"Mọi người đi trước, nhân viên không quan hệ phiền phức đi trước, Tiểu Tử, nhanh thông tri bọn họ chạy tới, chúng nó ở chỗ này, phải nhanh!" Cái kia gọi Vương Hân Nghiên thiếu nữ kịp phản ứng, cấp tốc phân phó nói.

Nhìn hai cái Kim Tiền Báo thần sắc, tựa hồ là bởi vì cùng đường mặt lộ, muốn từ bên này xông phá vòng vây, thuận tiện nhìn thấy thịt, muốn ăn no nê.

Này thâm thúy băng lãnh ánh mắt, Vương Hân Nghiên không thể quen thuộc hơn được, chúng nó tuyệt đối là đã bị đối diện.

Bên này không quan hệ quần chúng tương đối nhiều, nếu là có người bị bỏ nhào. . . Hậu quả kia ngay tại quá nghiêm trọng, nhìn thấy chúng nó một bước tiếp lấy một bước đi lên phía trước, trong miệng còn phát ra đe dọa tính gào thét, tăng dưới mà băng lãnh, Vương Hân Nghiên biết, phiền phức lớn.

Vốn cho là nhiều người ở đây, chúng nó không dám từ bên này xông, nhưng là cái này hai cái Kim Tiền Báo bị buộc bắt đắc dĩ về sau, tựa hồ lựa chọn chỗ cùng rút gấu.

Nàng vội vàng cấp tốc chào hỏi chúng nhân nói: "Đi mau, người không liên quan, nhanh lên rời đi."

Công viên có rào chắn, hần địa phương đi không, chỉ có từ bên này đi, cái này hai cái Liệp Báo trước kia đều là hoang dại, vừa đưa tới chưa được mấy ngày, đã tính khó trừ.

"Dù cũi điện, cây gậy, chuẩn bị kỹ càng!" Mấy cái Vườn Bách Thú nhân viên vẫn là có chuẩn bị, cấp tốc từ trên xe tải cầm lấy tất yếu phòng ngự công cụ.

Bất quá súng gây mê không ở chỗ này, mà bị người cầm tới một bên khác qua, chạy tới đoán chừng cần một chút thời gian.

Hai cái Liệp Báo càng ngày càng tiếp cận, thân ảnh cũng dần dần rõ ràng, này cự đại đôi mắt, toát ra huyết tinh âm lãnh cùng tàn nhẫn.

Chúng nó xác thực đối.

Đối đáng sợ, đối nổi điên.

Lúc này, loại này mãnh thú đáng sợ nhất.

Vương Hân Nghiên không khỏi ngừng thở, sắc mặt tái nhợt.

Mà mấy cái khác Vườn Bách Thú công tác nhân viên cũng gắt gao địa nắm cây gậy cùng dùi cui điện, căn ở cửa ra chỗ, cái trán toát ra mồ hôi lạnh.

Không thể để cho chúng nó từ nơi này chạy.

Thật vất vả ngăn chặn chúng nó, nếu để cho chúng nó bên trên đường cái, hậu quả khó mà lường được.

Bất quá, dù sao cũng là mãnh thú a.

Dù cho lớn mặt đến đâu, cũng không dám nói mình có thể đơn đấu chúng nó.

Rốt cục, hai cái Liệp Báo đi vào tiếp cận bọn họ mười mét chỗ địa phương.

Vương Hân Nghiên đám người nhất thời thở mạnh cũng không dám, khẩn trương vạn phần, đối diện người tới, chỉ sợ còn cần hai ba phút đồng hồ, mà lại, tựa hồ bởi vì đằng sau dò xét tiếng bước chân vang lên, hai cái Liệp Báo tựa hồ càng căng thẳng hơn, nhất thời làm ra muốn tụt lực bay nhào động

tác.

Động tác này, là cực kỳ hung hiểm

Bởi vì vô luận bỏ nhào vào người nào, chỉ sợ chỉ sợ đều sẽ thụ thương, mà lại đập xuống qua nếu là chúng nó tại bất nhất đao, cần một chút cổ họng cái gì, như vậy hậu quả ngay tại nghiêm trọng.

Cái này không phải là không được, loại này mãnh thú yêu nhất cần nát con mồi cổ họng.

Không khí chung quanh, chỉ có khẩn trương lên, mọi người toàn bộ ngừng thở, thở mạnh cũng không dám, chung quanh tựa hồ lập tức liền yên tĩnh.

Tất cả mọi người, cũng có thể cảm giác được không khí tại co rúm.

"Há, Kim Tiền Báo a!"

Lúc này, có người than nhẹ một tiếng, tựa hồ tại cảm khái cái gì.

Vương Hân Nghiên bọn người không từ vết chú ý những chuyện này.

Sau đó cũng là: "Triệu Khách Man Hồ Anh, Ngô Câu Sương Tuyệt minh. Bạc yên chiếu Bạch Mã, ào ào như lưu tinh. Mười bước giết một người, Thiên Lý Bát Lưu Hành. . ."

A!

Có người tại đọc thơ?

Bất quá cái này cũng không phải là rất cổ quái sự tình, Vương Hân Nghiên mấy người chú ý lực, vẫn là tại hai cái Liệp Báo trên thân.

Nhìn chăm chăm hai cái Liệp Báo.

Nhìn chăm chăm.

Nhưng mà lúc này, bầu không khí cũng không biết từ lúc nào bắt đầu, bỗng nhiên trở nên có chút cổ quái.

Này hai cái Liệp Báo, lúc đầu cũng đang ngó chừng chúng nó, làm ra bay nhào hình, không bình thường hung mãnh đáng sợ, nhưng mà đứng vào lúc này, chúng nó trong đôi mắt bỗng nhiên toát ra một cổ hoảng sợ tâm tình, quay đầu nhìn chăm chăm một cái đứng tại một bên khác người trẻ tuổi, trên nét mặt toát ra một tia kinh ngạc.

"Ba chén nôn hứa, Ngũ Nhạc ngược lại vì nhẹ. Hoa mắt tai nóng về sau, khí phách làm nghề sinh. Cứu Triệu huy kim chùy, Hàm Đan trước chán kinh. . ."

Thanh âm rất nhẹ, bao nhiêu đều có chút cổ quái, nếu là không lắng nghe, có lẽ sẽ để cho người ta lấy vì một số học sinh trung học đang đọc bài khoa.

Sau đó ——

Hai cái Kim Tiền Báo không xem bọn hán, mà chính là quay đầu, nhìn chăm chăm người trẻ tuổi kia, trong mắt toát ra một tia mê vờn cùng kinh ngạc thần sắc.

Làm ra bay nhào hình đáng biến mất, ngược lại cao cao ngẩng đầu.

Trong mắt huyết tinh cùng hung tàn cũng dần dần biến mất không thấy gì nữa.

"Đến đây đi, cho ta xem một chút chỗ nào thụ thương?" Thanh âm vang lên lần nữa đến, người tuổi trẻ kia đột nhiên hướng phía phía trước đi một bước, một mặt thần nhiên nhìn lấy phía trước.

Vương Hân Nghiên bọn người giật mình, vội vàng ngăn trở hán, bất quá gặp hán không có động tác kế tiếp về sau, mới không có tiếp tục ngăn lại.

Nhưng mà kỳ quái sự tình, trong nháy mắt phát sinh.

Hai cái Liệp Báo liếc mắt nhìn nhau, vậy mà hướng phía phía trước chậm rãi đi mấy bước, trên nét mặt vậy mà mang theo một chút dịu dàng ngoan ngoãn.

"Không cần lo lắng, không có người hội thương tổn các ngươi, nơi này ta đang nhìn, không cần phải sợ, chờ một lúc liền tốt. Tới đi, cho ta xem một chút chỗ nào thụ thương!"

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Không cần gây mê sao?

Thanh âm nhẹ nhàng Trung Chính, không bình thường nhẹ nhàng, giống như gió nhẹ lướt qua dãy núi, lại dẫn một tia thần nhiên cùng một chút lo lắng.

Phi thường dễ nghe.

Sau đó, cái kia nhỏ một chút Kim Tiền Báo liền đi tới.

Có người vô ý thức giơ lên đuôi cui điện, nhưng là bị người đưa tay ngăn lại, sau đó liền, người trẻ tuổi kia đưa tay nhẹ nhàng địa vuốt ve dưới Kim Tiền Báo đầu.

Kim Tiền Báo trong nháy mắt biến đến vô cùng dịu dàng ngoan ngoãn, liền giống như là nuôi trong nhà Con mèo nhỏ, thân mật vô cùng cộ hấn một chút.

"Chân bị trật đến? Vừa mới chạy thời điểm không chú ý? Ai, đã mang thai, cũng không cần chạy nhanh như vậy a. Bất quá không cần lo lắng, không có việc gì, ta sẽ cho người giúp người chữa khỏi!"

Thanh âm lần nữa xuất hiện, nhẹ nhàng mà ôn nhu, vừa nói, còn một bên sờ lấy Kim Tiền Báo đầu, mỉm cười, thuận tiện đem nó chân phải nâng lên nhìn kỹ một chút.

Tại Kim Tiền Báo trên chân phải, xuất hiện một đầu vết máu.

Đương nhiên, trọng yếu nhất cũng không phải là cái này, mà chính là —— Kim Tiền Báo thể nhưng là mãnh thú a, mà lại là hội cắn người mãnh thú, vừa mới người kia liền bị cắn máu me đầm đìa, bị vội vàng nhắc lên xe cứu thương, mà bây giờ, tại người trẻ tuổi kia trong tay, vậy mà dịu dàng ngoan ngoãn theo một con mèo nhỏ.

Không chỉ có chỉ là cái này, mà lúc này đây, một cái khác lớn một chút cũng đi tới, nhìn qua hấn, hơi hơi gào thét một tiếng.

"Há, ta biết, các ngươi đói đúng không?" Trầm Độ hơi cười cợt, thuận tiện đưa tay sờ sờ nó đầu: "Hơi chờ một lát, ta sẽ cho người cảm đồ, vật cho các ngươi ăn."

Nói, tựa hồ nhìn thấy trong miệng nó dính lấy điểm huyết dấu vết, không khỏi đưa tay đánh xuống nó đầu, hỏi: "Ngươi vừa mới cắn người?"

Lớn một chút Kim Tiền Báo ngẩng đầu nhìn hấn, nhất thời có loại đáng thương gấu gấu cảm giác, trầm thấp gào thét một tiếng.

Chỉ nghe được Trầm Độ lại nhẹ nhàng địa gõ gõ nó đầu, mắng một tiếng: "Vậy cũng không thể cắn người a? Cắn người phải có bao nhiêu hồng a . Bất quá, quên đi, cắn liền cắn, lần sau chú ý chính là, các ngươi trước ở chỗ này chờ một hồi, ta để cho người ta cảm một chút thịt tới."

Nói xong, hấn đang muốn đứng dậy, nhưng mà lúc này, chỉ nghe được sau lưng cấp tốc truyền đến liên tiếp gấp rút tiếng bước chân, ngẩng đầu nhìn lại, lập tức nhìn thấy mười hai mươi người từ bên kia bốn phía.

Hai cái Kim Tiền Báo xem xét, trong nháy mắt kinh hãi, lập tức ùi đứng người dậy, quay đầu, nhìn chăm chú bọn họ, thần sắc cực kỳ cảnh giác.

Mà lại đây người, nhìn thấy Trầm Độ bên này một màn, tựa hồ cũng sững sờ, hai người cơ hồ vô ý thức giơ lên súng gây mê.

"Rống —— "

Hai cái Kim Tiền Báo gặp này, cơ hồ trong nháy mắt biến đến vô cùng bức bối cùng hung mãnh.

"Chậm rãi chậm rãi, an tâm chờ vội!" Trầm Độ xem xét, vội vàng cấp tốc nói ra, đưa tay ấn ấn cái kia lớn một chút Kim Tiền Báo.

"Mọi người an tâm chờ vội, không cần nổ súng, tuyệt đối không nên nổ súng, nó đã mang thai."

Mấy người kia gặp Trầm Độ theo hai cái Kim Tiền Báo ở cùng nhau, cơ hồ đều sững sờ, này là muốn nổ súng a? Chỉ là vô ý thức giơ lên, làm một cái

cảnh giới a.

Tại Trầm Độ đằng sau còn đứng lấy một đám người đây.

"Cái này, đây là có chuyện gì?"

Có người khó có thể tin hỏi.

Vương Hân Nghiên cùng mấy cái Vườn Bách Thú công tác nhân viên nhìn bên kia liếc một chút, lại nhìn xem y nguyên đứng tại hai cái Kim Tiền Báo trung gian người trẻ tuổi kia, trong mắt cũng là cực kỳ chấn kinh.

Bọn họ đều không nói gì, tựa hồ bị màn quý dị này nghẹn lại.

"Tuyệt đối không nên nổ súng, có người mang thịt tới sao? Chúng nó đói, muốn ăn cái gì, có người mang sao?" Trầm Độ hỏi lần nữa.

Hai cái Kim Tiền Báo y nguyên nhìn chăm chú đám người kia, tràn ngập cảnh giác, tựa hồ không muốn để cho bất luận kẻ nào tới gần.

Mà Trầm Độ ——

Lại đưa tay ấn ấn bên trong một cái Kim Tiền Báo đầu, tựa hồ muốn đem nó đầu ấn xuống, không muốn biểu hiện dữ như vậy mãnh liệt.

Nhưng mà hấn động tác này, cơ hồ khiến Vườn Bách Thú người bên kia dưới gần chết.

Đây chính là mãnh thú a.

Chúng nó cũng không phải mèo a!

Bọn họ đang nổi giận thời điểm, muốn theo nó đầu, đây không phải muốn chết sao? Có người trong nháy mắt đem một trái tim nâng lên Ách Môn bên trên,

Bất quá trong nháy mắt để bọn hấn mở rộng tầm mắt là, hai cái Kim Tiền Báo lại không có chút nào tức giận, phảng phất cảm giác không thấy, y nguyên vẫn là gắt gao bọn họ, tràn ngập cảnh giác.

Một loại cổ quái không khí quỷ quái, xuất hiện tại công viên một góc, trong một chớp mắt, phảng phất tất cả mọi người không có âm thanh.

"Có thịt sao? Mọi người mang thịt tới sao?" Hấn lại vội vàng hỏi.

Người không phải liền là thịt ngon a?

Còn cần người khác mang?

Có trong lòng người dở khóc dở cười nhìn không được đậu đen rau muống.

Bất quá nghe hấn hỏi lên như vậy về sau, vẫn là có người cấp tốc nói: "Có, trong xe có!"

Nghe được kiểu nói này, Trầm Độ nhất thời cười rộ lên, đưa tay sờ sờ một cái Liệp Báo đầu nói: "Có nghe hay không? Thịt đến, lần sau cũng không cần xúc động như vậy biết không?"

Cái kia Kim Tiền Báo liếc hấn một cái, phảng phất nghe hiểu hấn lời nói, lại nhẹ nhàng địa cọ hấn một chút, vô cùng dịu dàng ngoan ngoãn.

Thấy cảnh này, tất cả mọi người không khỏi mở to hai mắt.

Có trung niên nhân cấp tốc mở cửa xe, cầm một đồng thịt đi tới, song khi hấn hơi hướng lấy bọn hấn tới gần một điểm về sau, hai cái Kim Tiền Báo trong nháy mắt ngẩng đầu lạnh lùng theo dõi hấn, trong mắt lần nữa toát ra một cỗ hung mãnh cùng băng lãnh.

Người kia lập tức bị hù dọa, vô ý thức phanh lại cước bộ.

Người khác cũng bỗng nhiên bị kinh ngạc.

Trầm Độ vội vàng lại sờ sờ hai cái Kim Tiền Báo đầu, nói ra: "Trước đặt ở chỗ đó đi. Ta quá khứ cảm!"

"Tốt tốt tốt."

Không biết đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra, bất quá hai cái Kim Tiền Báo nhận ra hấn là không hề nghi ngờ, người kia vội vàng đem thịt heo thả trên đồng cỏ, sau đó cấp tốc lui lại.

"Các người chờ lấy, ta quá khứ lấy tới!" Trầm Độ nhẹ nhàng nói, sau đó đi qua, đem nhất đại túi thịt heo lấy tới.

Hai cái Kim Tiền Báo ngủ ngủ, sau đó liền cúi đầu bắt đầu ăn, Trầm Độ còn cầm lấy bên trong một mảnh, cho ăn bên trong một cái ăn, một bên đứt, còn một bên sờ sờ chúng nó mềm mại lông tóc.

Hung mãnh mãnh thú, trong tay hấn, liền giống như Con mèo nhỏ.

Trong công viên xuất hiện quý dị như vậy một màn, khiến người vô cùng chấn kinh, không ít người đều hạng tại công viên bên ngoài, xì xào bàn tán.

Vương Hân Nghiên tỉnh táo lại, xoa xoa mặt, đối bên cạnh một người viên nói ra: "Đem chiếc lồng chuyển xuống qua."

"Không, không cần gây mê sao?" Một cái công tác nhân viên hỏi.

Vương Hân Nghiên nói: "Người cảm thấy dạng này, còn cần đến gây mê sao?"

Này công tác nhân viên giật mình dưới, thờ sấu.

Một màn này quá quý dị.

"Lại nói, người này đến tột cùng là ai a? Người mang đến người?" Lại một người mặc âu phục trung niên nhân đối nàng hỏi thăm?

Vương Hân Nghiên nhìn xem người kia liếc một chút, lắc đầu nói ra: "Tựa hồ là bên này đường cái người!"

"Trên đường cái? Có bức này bản sự?" Trung niên nhân kia nhìn lấy nàng, thần sắc hơi giật mình.

Vương Hân Nghiên gật gật đầu, khóe miệng cong cong, cười nói: "Ta cũng không biết hấn, bắt quá nghe được trên đường phố người đều gọi hấn Trầm Đại Sư Trầm Đại Sư, cho nên hấn là bên này trên đường phố."

"Cái này coi như cỏ quái, cái này hai con báo, mới vừa vặn đưa tới không lâu a?"

Lúc này, lại có một người đối Trầm Độ hô: "Ha ha, tiểu ca, có thể đem bọn nó hồng đến trong lồng qua sao?"

"Ha-Ha, Trầm Đại Sư, chúng ta nói không tẻ a? Hàng phục cái này hai con báo, còn dựa vào người!"

"Ha-Ha, chính là, thấy bọn nó nhiều dịu dàng ngoan ngoãn nhiều đáng yêu."

"Trầm Đại Sư lợi hại, hồng đến trong lồng, chẳng qua là chuyện nhỏ!"

"Đây chính là mãnh thú a!"

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Có thể a, không cần khách khí

Bên cạnh lại có người nói đùa quát lên, nghe được thanh âm, hai cái đang ăn cái gì Kim Tiền Báo không khỏi ngừng đầu hướng lấy bọn hấn nhìn xem.

Trầm Độ vội vàng vuốt ve dưới chúng nó mềm mại lông tóc, trấn an nói: "Không cần quản bọn họ, trước nhét đầy cái bao tử đi." Nói xong, lại nghĩ tới cái gì, đối người trong đám người hỏi: "Đúng, nó chân bị trầy thương, các người mang theo băng bó được vật sao?"

"Có, đương nhiên là có!" Có Thú Y lập tức trả lời nói.

"Vậy là tốt rồi!" Trầm Độ cười rộ lên.

Chờ một lúc về sau, có người lấy thuốc cùng cầm ống kim tới nói với hắn: "Tốt nhất cho nó đánh một cái giảm viêm châm!"

Xem ra, đã đem hắn xem như Thú Y.

Trầm Độ gật gù đầu, cầm đồ, vật đi trở về qua, hai cái Liệp Báo rất lợi hại dịu dàng ngoan ngoãn, trên cơ bản sẽ không kháng cự hắn động tác.

Không chỉ có không kháng cự, ngược lại còn có một loại hưởng thụ bộ dáng, để cho người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Trầm Độ trong lòng cũng có một loại cảm giác cổ quái, tại vừa mới, hắn phảng phất nghe được vạn vật thanh âm, loại cảm giác này rất kỳ diệu rất lợi hại quý dị, tuy nhiên y nguyên nghe không hiểu hai cái Liệp Báo đang nói cái gì, nhưng là từ chúng nó tâm tình, thanh âm động tác, phảng phất có thể hiểu được chúng nó yêu cầu biểu đạt ý tứ.

Mà hai cái Liệp Báo, cũng cùng hắn động vật, phảng phất có thể nghe hiểu được hắn đang nói cái gì.

Đây cũng không phải là lần thứ nhất.

Lần trước tại công viên thời điểm, những cái kia chim chóc, cũng là như thế.

Trong lòng của hắn cổ quái, người khác càng thêm không cần phải nói, tự nhiên cũng càng thêm cổ quái cùng kinh ngạc.

Nâng lên một cái Liệp Báo chân, sau đó đánh một cái giảm viêm châm, sau đó lấy ra trừ độc dịch cho nó tiêu tan trừ độc, cái kia Liệp Báo tuy nhiên đau, nhưng lại y nguyên dịu dàng ngoan ngoãn vô cùng, sau cùng, Trầm Độ mới cầm lấy băng vải, giúp nó băng bó kỹ.

Rất nhanh, hai cái Liệp Báo ăn no, uể oải nằm rạp trên mặt đất nghỉ ngơi.

Trầm Độ mò xuống chúng nó, cảm thấy thật đáng yêu.

"Huynh đệ , có thể đem bọn nó hống tiến trong lòng sao?" Có người ở đây kêu lên.

Lúc này, ngẩng đầu trông đi qua, chung quanh y nguyên vây quanh một đồng người, không ít người đều tròn mắt hốc mồm nhìn lấy hắn.

Liệp Báo, dù sao cũng là Liệp Báo.

Trầm Độ gật gù đầu, nhìn thấy bên cạnh đã để đó hai cái Lồng Sắt Lớn, thế là cào dưới lớn một chút cái kia Liệp Báo đầu cười nói: "Về sau, ngươi tự Đại Miêu đi, nâng tự mèo hoa. Dù sao các ngươi nhìn đều giống như mèo. Đi, ta đưa các ngươi trở về."

Gọi Đại Miêu Hùng Tinh Kim Tiền Báo đối với danh tự này có chút hài lòng, nhưng là ngẩng đầu nhìn dưới này chiếc lồng, trong mắt cấp tốc toát ra một vẻ hoảng sợ, tránh một chút, hơi hơi đối với hắn gào thét một tiếng.

Trầm Độ lập tức sờ sờ nó đầu trấn an nói: "Không cần lo lắng, không có người hội thương tổn các ngươi. Các ngươi ở bên ngoài dù sao không an toàn , chờ ngày mai, ta lại đi Vườn Bách Thú xem các ngươi. Tin tưởng ta, không có người hội thương tổn các ngươi, ta có thể hướng các ngươi cam đoan."

"Ngao Ô " hai cái Liệp Báo nghe vậy, nhất thời ủy khuất theo một đũa bé giống như, tội nghiệp nhìn qua hắn.

Trầm Độ lập tức lắc đầu cười nói: "Được, đừng cho ta ủy khuất. Vườn Bách Thú cũng không phải ta, nhiều nhất, ta chỉ có thể cho bọn hắn xách cái đề nghị, để bọn hắn cho các ngươi tạo một cái lớn một chút viện tử là được. Trở về đi, ta ngày mai lại đi xem các ngươi."

Liên tục trấn an vài câu, hai cái Liệp Báo rốt cục ngoan ngoãn hướng đi chiếc lồng, đi sau khi đi vào, trả về đầu đáng thương liếc nhìn hắn, tràn ngập ủy khuất.

Nhưng là phát hiện có người khác đi tới về sau, hai cái Liệp Báo lại cảnh giác lên, bỗng nhiên đe dọa tính gào thét vài tiếng, tràn ngập sắc bén cùng phách lối.

Trầm Độ nhìn, đều có chút bất đắc dĩ.

"Vị huynh đệ kia, ngươi là Tuần Thú Sư à?" Có người đối hắn hỏi, mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ.

Lúc này, có người xuất ra vài đồ, đem chiếc lồng che lại, đã có đại lượng người bốn phía.

Trầm Độ lắc đầu nói ra: "Thật đáng yêu. Ta đoán chừng là theo chân chúng nó hữu duyên!"

"Ha-Ha, xác thực rất hữu duyên."

"Cái này hai cái Liệp Báo vừa đưa tới không lâu, căn bản không nhận người, lần này nhờ có huynh đệ ngươi, cảm ơn cảm ơn!" Mặc tây phục trung niên nhân mặt mũi tràn đầy cảm kích.

Trầm Độ cười cười, nói ra: "Không cần khách khí. Đúng, ngài cũng là Vườn Bách Thú nhân viên quản lý đúng không?"

"Vâng, ta gọi vàng hiền, rất hân hạnh được biết ngài!" Ăn mặc âu phục trung niên nhân lấy ra một tờ danh thiếp đưa cho hắn.

Trầm Độ nhận lấy nhìn xem, người này lại là hạ biễn Vườn Bách Thú chủ quản, thế là liền thu lại cười nói: "Ta gọi Trầm Độ, tại phụ cận mở cửa hàng. Ta đáp ứng cái này hai con mèo ngày mai qua thấy chúng nó, xin hỏi dạng này có thể chứ?"

Vàng hiền nghe hắn đem hai cái Liệp Báo xưng là hai con mèo, trên mặt không khỏi toát ra một tia cổ quái thần sắc, lập tức gật đầu cười nói: "Có thể có thể, đương nhiên có thể. Nếu như không phải ngài, chúng ta cũng sẽ không dễ dàng như vậy liền bắt được bọn họ. Đúng, bên trong một cái mang thai thật sao?"

Trầm Độ gật đầu nói: "Vâng!"

"Vậy liền quá tốt!" Vàng hiền nói ra: "Huynh đệ ngài hôm nay có thể tới, ta sẽ cho người mang ngài đi vào."

"Vậy thì cảm ơn!" Trầm Độ cười nói.

Đang chuyện trò, mấy cái tráng hán đã đem hai cái Lồng Sắt Lớn đặt lên xe tải nhỏ, bây giờ chiếc lồng phía trên đã che kín một tầng vải, thấy không rõ lắm bên trong bộ dáng, bất quá bọn hắn làm như vậy, chỉ sợ cũng là sợ hãi hai cái Liệp Báo đón xe lúc, tâm tình sẽ khá kích động.

Ngẩng đầu nhìn lại về sau, cái kia gọi Vương Hân Nghiễn thiếu nữ cũng quay đầu hiếu kỳ liếc nhìn hắn, bất quá nàng không nói lời nào, đem công cụ đặt ở xe con bên trên, xoay người rời đi.

Lúc này, nhiều người hơn vây quanh, đại bộ phận đều là Đại Huyền đường phổ người.

Trầm Độ vội vàng cùng bọn hắn hàn huyên vài câu, vừa mới này lập tức, lại cho hắn tặng hơn năm mươi Thần Nhân điểm kinh nghiệm.

Tại trong công viên ở một lúc, nhanh đến tám giờ tối thời điểm, mới rời khỏi về nhà, Trầm Độ vội được bản thân nấu cơm đồ ăn, tranh thủ thời gian đến bên cạnh trong tiệm cơm nhét đầy cái bao tử, lúc này mới về nhà tắm rửa ngủ.

Thư thư phục phục nằm ở trên giường nghỉ ngơi, trong lòng suy nghĩ một ít gì đó, điện thoại di động bỗng nhiên chấn động từng cái dưới, hắn vội vàng cầm lên nhìn xem, nguyên lai là một số đồng học tại trong đám nói chuyện phiếm.

Trầm Độ cảm thấy hơi mệt chút, cũng vội tham dự bên trong, liền đưa di động ném ở một bên, bắt đầu nghỉ ngơi.

Một đêm thời gian, cứ như thế trôi qua, vừa rạng sáng ngày thứ hai, hắn từ trên giường đứng lên, lần nữa thần thái sáng láng.

Khi hắn xuất hiện lần nữa tại tiểu khu trên đường phố thời điểm, một loại cảm giác kỳ diệu ra hiện tại trong đầu hắn, loại kia phảng phất nghe được vạn vật thanh âm cảm giác, càng rõ ràng.

Một số tiểu miêu tiểu cầu ngôn ngữ tay chân, hắn đều có thể cảm giác được.

Có lẽ, đây chính là đọc diễn cảm thuật bổ sung hiệu quả đi.

Đọc diễn cảm thuật tối cao đẳng cấp là cấp ba, hiện tại hắn mới thăng cấp đến cấp hai, Hạ Cấp thăng cấp, hắn là sẽ giải thích những vật này.

Trầm Độ cũng không có suy nghĩ nhiều, tìm bữa sáng cửa hàng nhét đầy cái bao tử về sau, liền hướng phía cửa hàng đi đến.

Nhưng mà mới vừa đi ra tiểu khu mấy bước, một mặt Limousine liền bắn tới, đứng ở chân hắn bên cạnh: "Này, soái ca, muốn chở ngài đoạn đường sao?"

Trầm Độ sửng sốt dưới, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp ngồi tại trong ghế xe người có chút quen thuộc, nghiêm túc xem xét, lại là này Đường Sơ Hạ.

Mà xe này ——

Maserati?

Kẻ có tiền.

Trầm Độ nhất thời cười nói: "Có thể a, không cần khách khí."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Chương 121: 1 miệng trăm năm Ngô Đạo Trà

Cô nương này đoán chừng là buổi sáng đi làm, ngẫu nhiên nhìn thấy hần, cho nên đặc địa chào hỏi nàng một tiếng.

Trảm Độ đã sớm biết nhà nàng rất có tiền, cho nên cũng không có ngoài ý muốn, cầm cặp công văn liền lên xe.

Hần còn là lần đầu tiên bên trên dạng này xe sang trọng, trên xe để đó nước hoa, có một cổ nhân nhạt mùi thơm, cô nương này mang trên mặt kính râm, vẽ lấy đồ trang sức trang nhã, tóc cuốn lên, hình thành viên thuốc đầu, mặc trên người là một thân đồ công sở, rất có một bộ đô thị mỹ nhân cách ăn mặc.

Tựa hồ ăn sáng xong, trong miệng còn nhai lấy một khối kẹo cao su, gấp hần lên về sau, liền đưa một khối cho hần.

Trảm Độ khoát tay nói: "Không cần, ta hàm răng rất tốt."

Đường Sơ Hạ nhìn nhạt liếc hần một cái, sau đó, liền mỉm cười, liền không có nói tiếp cái gì, chỉ là hỏi: "Gần nhất, ngươi đều đang bận rộn cái gì?"

Trảm Độ nói: "Còn có thể bận bịu cái gì a? Đầu là vội vàng của hàng sự tình!"

Đường Sơ Hạ nói ra: "Ta nhìn ngươi, vẫn là ngươi của hàng kia đóng tính toán, mỗi ngày làm một nhà cửa hàng nhỏ có cái gì tốt? Ngươi còn không bằng đến công ty của ta đi làm, ta để cho người ta giới thiệu cho ngươi một cái công tác."

Trảm Độ khẽ giạt mình, liền cấp tốc lắc đầu: "Quên đi, ta ăn không chén cơm kia."

Đường Sơ Hạ đặc địa quay đầu liếc hần một cái, lại khuyên: "Rất nhiều người đều ăn, ngươi làm sao lại ăn không? Nếu là làm tốt, nói không chừng về sau có thể nhập cao tầng, nhưng so sánh ngươi bây giờ mở ra cửa hàng nhỏ tốt nhiều. Ngươi bây giờ mở cho dù tốt, cũng chẳng qua là kiếm chút sinh hoạt phí?"

Trảm Độ cười nói: "Ta cửa hàng kia tuy nhiên nhỏ, nhưng là cũng không bình thường. Nếu như về sau làm mạnh làm lớn, nói không chừng có thể khi công ty đến kinh nghiệm đâu?"

Đường Sơ Hạ nhất thời khinh thường bĩu môi: "Liền ngươi vậy coi như mệnh cửa hàng? Muốn mở công ty?"

Trảm Độ buông buông tay, mỉm cười, không có nói tiếp cái gì.

Thực, hần cũng biết, Thiên Mệnh các mở bất công ti, khi cửa hàng kinh doanh còn có thể.

Đường Sơ Hạ gặp hần không nói lời nào, trong lòng nhất thời có chút bất đắc dĩ, chỉ là có chút nhụt chí nói ra: "Tính toán, mặc kệ ngươi, nói đi, đem ngươi đến chỗ nào."

"Đến Đại Huyền Thiên Kiều liền có thể!" Trảm Độ nói ra.

"Tốt!"

Đường Sơ Hạ liền không lại tiếp tục nói cái gì, tựa hồ đối với hần không ôm chí lớn có chút bất đắc dĩ, cấp tốc đem xe mở ra Đại Huyền Thiên Kiều chỗ dừng xe, để hần xuống dưới.

Thực, nàng đã không phải lần đầu tiên nói với hần, muốn hần qua hàng đại công tác, lần trước liền đặc địa đề cập với hần một lần, chỉ bất quá khi đó Trảm Độ vừa mới mở tiệm, đương nhiên sẽ không qua, khi đó không đi, hiện tại càng thêm sẽ không đi, cho nên cô nương này tựa hồ có chút sốt ruột.

Đương nhiên, cũng chưa nói tới có bao nhiêu sốt ruột, chẳng qua là thuận miệng nói lại thôi, tính toán là vì tốt cho hần, dù sao mở tiệm cái gì, chơi một đời khả năng cũng liền như thế, trên cơ bản thuộc về ăn uống miễn phí chờ chết, huống chi còn là cái gì đồ bỏ toán mệnh cửa hàng.

Cho nên, Đường Sơ Hạ dù sao cũng hơi không tin hần.

Trảm Độ cũng lười đi giải thích cái gì, liên quan tới Thiên Mệnh các, trong đầu hần có một bộ rất dài quy hoạch, bất quá cụ thể làm, cần nhìn Thần Nhân hệ thống cho hần thứ gì.

Hôm nay tay hoá đá thành vàng đã có thể sử dụng, hần cáo biệt Đường Sơ Hạ về sau, lập tức hướng phía từ cửa hàng đi đến.

Đường Sơ Hạ tựa hồ quay đầu liếc hắt một cái, kinh ngạc, hơi hơi thờ dãi, không khỏi nhanh, nòng xe liền cũng biến mất tại đường đi chỗ.

Về phần tay hoá đá thành vàng muốn chút gì, Trầm Độ còn không có cân nhắc tốt, bất quá trong cửa hàng đồ, vật không nhiều, đơn giản cũng là cái bàn, thư tịch, bồn hoa loại hình đồ, vật.

Còn có một số giấy trắng, bất quá cầu nguyện giấy đã có, hiện tại còn thừa lại sáu tấm, tạm thời đủ, không cần tại điểm.

Trầm Độ ngẫm lại, điểm cái bàn thư tịch cùng bồn hoa cái gì, giống như tác dụng không lớn, thư tịch, hẳn sợ thành cầu nguyện giấy, mà bồn hoa? Điểm bồn hoa làm gì?

Hắn nghiêm túc suy nghĩ một chút, chợt thấy trong học tủ mặt còn để đó nhất đại bó Thiết Quan Âm lá trà, thế là liền đưa tay lấy tới.

Rất rõ ràng, lá trà so khác đồ, vật phù hợp nhiều, cũng không biết, có thể hay không đem lá trà biến thành vàng? Nếu là biến thành vàng, này trò đùa coi như lớn.

Chẳng qua trước tiên có thể thử một lần lại nói.

Trầm Độ không do dự, dù sao tay hoá đá thành vàng một tuần có thể sử dụng một lần, lần này dùng, lần sau lại điểm hẳn là được.

Rất nhanh, hắn liền đối với nhất đại bó lá trà ấn ấn, mặc niệm sử dụng, chỉ nghe được trong đầu "Đốt" một tiếng, sau đó nhắc nhở, tay hoá đá thành vàng sử dụng thành công, tiêu hao Thần Nhân điểm kinh nghiệm hai trăm năm mươi điểm.

Trầm Độ lập tức ngừng đầu nhìn xem, trong đầu trong nháy mắt toát ra một đoạn tin tức: "Ngộ Đạo Trà: Một thanh trăm năm, có thể làm cho uống người nhìn thấy chính mình lúc còn sống trải qua tất cả mọi chuyện, giống như là Nam Kha Nhất Mộng."

Trầm Độ xem hết, trong lòng nhất thời có chút phức tạp.

Một thanh trăm năm?

Có thể làm cho uống người nhìn thấy chính mình lúc còn sống trải qua tất cả mọi chuyện? Cái này không phải liền là nhớ lại sao?

Trong lòng của hắn có chút cổ quái, cấp tốc cầm lấy Ngộ Đạo Trà nhìn xem, phát hiện vền vền chỉ có năm trăm khắc Thiết Quan Âm là Ngộ Đạo Trà.

Hắn cái này một bó Thiết Quan Âm, khoảng chừng sáu bao ở bên trong, mỗi bao hai trăm năm mươi khắc, nhưng là chỉ có hai bao biến thành Ngộ Đạo Trà, hắn cũng không có thay đổi.

Nói thật, Trầm Độ trong lòng bao nhiêu đều có chút kinh hãi, mặc dù nói có lẽ không có cầu nguyện giấy thần kỳ như vậy, nhưng là —— bao nhiêu cũng coi là một loại rất lợi hại thần kỳ đồ, vật, về sau Thiên Mệnh các mảnh lời lại có, lại nhiều một kiện thần kỳ đồ chơi.

Hắn nhìn xem, Ngộ Đạo Trà cũng không có nói hắn không thể sử dụng, cho nên, hắn hẳn là cũng có thể uống.

Trầm Độ làm sao do dự a? Cấp tốc nấu nước sôi, trước pha một ly cho mình nếm thử lại nói.

Nước sôi rất nhanh liền đun sôi, hắn lập tức cầm lấy một điểm lá trà, chậm rãi để vào trong ấm trà.

Ngộ Đạo Trà không nhiều, vền vền chỉ có năm trăm khắc, cần dùng ít đi chút.

Khi lá trà để vào về sau, hắn lập tức ngửi được một cỗ Thiết Quan Âm đặc thù mùi thơm.

Vị đạo hắn không có biến.

Trầm Độ trong lòng cân nhắc lại, chờ lá trà tàn ra, liền tại trong chén trà rót một ly, phui nhẹ nhiệt khí, nhẹ nhàng địa dặt một thanh, hương trà vị cấp tốc tại trong miệng phát ra mở.

Nhưng mà một miệng trà vừa mới vào trong bụng, hắn nhất thời ngơ ngẩn, ngây người, hồi lâu đều chưa có lấy lại tinh thần đến, liền tiếp trí nhớ, liền giống như là chiếu phim, nhao nhao tại trong đầu hắn phơi bày ra.

Đậu đen rau muống!

Một chút miệng trăm năm a!

Cái này một miệng trà xuống dưới, trí nhớ nhao nhao hiển hiện, cơ hồ sở hữu chính mình đã từng trải qua đồ, vật, đều sẽ một lần nữa kinh lịch một lần, một năm, hai năm, ba năm, mười năm, hai mươi năm, tại trong trí nhớ, những ý niệm này đặc biệt dài, liền giống như đi qua vạn thế tang thương.

Mà lại, trọng yếu nhất là, lại là Thượng Đế thị giác qua kinh lịch.

Là, là Thượng Đế thị giác.

Hắn có thể rõ ràng nhìn thấy chính mình trước kia làm qua sự tình, trải qua sự tình, thậm chí bộ mặt biểu lộ, người chung quanh phản ứng, đều có thể nhìn nhất thanh nhị sở.

Một lần nữa qua kinh lịch chính mình cả đời.

Một ít gì đó xuất hiện, nhớ lại liễu mạng xông tới, sau đó liền các loại sướng vui đau buồn, không biết vì sao, một lần nữa kinh lịch chính mình trước kia cả đời thời điểm, trong lòng của hắn không tự chủ được toát ra một loại bi thương cảm giác cùng cảm giác tang thương, giống như phí hoài tháng năm.

Hắn nhìn thấy chính mình trước kia không dám đi nhớ lại đồ, vật.

"Một thanh trăm năm, một thanh thật trăm năm, liền giống như là kinh lịch trăm ngàn chỗ a! Trách không được gọi là Ngộ Đạo Trà!"

Sau khi xem xong, Trầm Độ trong lòng tự lẩm bầm, thật sâu hút khẩu khí, cảm giác con mắt ê ẩm, không khỏi đưa tay xoa xoa.

Bất quá, Ngộ Đạo Trà chỉ có thể nhìn hắn có trí nhớ bắt đầu đồ, vật, không có trí nhớ đồ, vật, vô pháp nhìn thấy, hắn có trí nhớ thời điểm, đại khái là ba tuổi thời điểm.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Trà này ngộ đạo, cần phải cẩn thận nhấm nháp

Không có hắn ngoài định mức tác dụng, tuy nhiên một miệng trà, đại khái cũng là ngăn ngui vài giây đồng hồ thời gian, nhưng là cái này vài giây đồng hồ, lại cho Trầm Độ cảm giác cực kỳ dài lâu.

Thống khổ cũng tốt, vui vẻ cũng được, nếu như cho người một cái cơ hội, để người trở lại quá khứ lại một lần, như vậy người hội làm cái gì?

Có tiếc nuôi sao?

Có chưa tâm nguyện sao?

Có làm chuyện bậy sao?

Có khó có thể dùng quên người sao?

Một thanh Ngộ Đạo Trà, lại người tâm nguyện.

Trầm Độ tự nhiên cũng có chính mình khó mà quên người, trước kia ở cô nhi viện thời điểm, trải qua không ít chuyện, đều bị hắn khó mà quên.

Ở cô nhi viện hải tử, đại bộ phận đều là thân thể có thiếu hụt, có tai điếc, có mất mù, có mắc bệnh nan y, còn có một ít là tinh thần có vấn đề, có một bộ phận hải tử, bởi vì bị vứt bỏ, trở nên trầm mặc ít nói, gần như không cùng bất luận kẻ nào nói.

Nếu là có người nhận nuôi còn tốt, nếu là không có người nhận nuôi, trên cơ bản chỉ có thể ngốc tại trong cô nhi viện, dựa vào xã hội Quyên Tặng đồ, vật sinh hoạt.

Còn có mắc bệnh nan y, nửa đường chết yếu.

Trầm Độ khi đó, cũng đã gặp qua không ít giống như hắn đại hải tử, gặp qua những hải tử này bộ dáng, hiện tại một thanh Ngộ Đạo Trà xuống dưới, lại lần nữa qua kinh lịch trước kia trùng điệp, bao nhiêu đều bị hắn cảm giác cực kỳ lòng chưa xốt.

Có lẽ, đây mới là Ngộ Đạo Trà chánh thức tác dụng a?

Ngắm lại, bật máy tính lên, lật ra một cái trương mục ngân hàng, sau đó đem hai mươi vạn tiền tiết kiệm tự hạp vào qua.

Này cô nhi viện, đã từng đem hán nuôi đến mười tám tuổi, có thể nói, đối với hán ân trọng như son, mặc dù mình đã không có khả năng lại trở về, nhưng là những năm gần đây, nếu là có thể giúp một chút, hán vẫn là sẽ giúp một chút.

Lấy lại tinh thần, trong cửa hàng không có người, Trầm Độ ngẫm lại, liền tại lối vào cửa hàng dựng thẳng một Khối Bài Từ: "Bản Điểm bán ra Ngô Đạo Trà, giá bán 10 vạn một chén. Có cần người, có thể vào cửa hàng tư vấn."

Ngô Đạo Trà khoảng chừng năm trăm khối, chính hán dùng chẳng phải nhiều, cho nên tự nhiên muốn treo trong cửa hàng bán ra, 10 vạn một chén Ngô Đạo Trà, đoán chừng người bình thường mua không nổi, dù cho mua không nổi đoán chừng cũng sẽ không hoa cái này tiền tiêu uống phí mua, cho nên... Xem như cướp phú tế bản, kiếm lời người giàu có tiền.

Dù sao thứ này cũng sinh ra không bao lớn tác dụng, nhiều nhất, chỉ là có thể để cho người ta sinh ra một số người sinh cảm ngộ a.

Uống cùng không uống, quan hệ cũng không lớn.

Đại Huyền đường phố buổi sáng tuy nhiên không có bao nhiêu người, nhưng là lúc này, cũng có người chú ý tới tại Đại Huyền đường phố bên cạnh lại dựng thẳng một Khối Bài Từ.

"Oa, Thiên Mệnh các lại có mới đồ, vật bán ra?"

"Chính là, lần này bán ra là Ngô Đạo Trà? Còn mười vạn khối một chén?"

"Quý, rất đắt a!"

"Cái này Ngô Đạo Trà, là có kỳ quái công năng a? Theo này giấy trắng một dạng? Giấy trắng là giá bán hai mươi vạn! Lại nói, Thiên Mệnh các làm sao chuyên môn bán ra một số lý kỳ cô quái đồ, vật a. Một tờ giấy trắng liền muốn hai mươi vạn, một ly trà liền muốn 10 vạn. Đơn giản cũng là đoạt tiền."

"Ha-Ha, đồ tốt tự nhiên là nên quý. Trong lòng các người nói một câu, này giấy trắng chẳng lẽ không giá trị hai mươi vạn sao?"

"Giá trị tuy nhiên giá trị, thế nhưng là chúng ta dân chúng mua không nổi a." Có người trần ngập tiếc nuối đầu đen rau muống vài câu nói ra.

Thiên Mệnh các mặc dù tốt, nhưng là mua đồ cũng quá đắt một chút, người suy nghĩ một chút, một tờ giấy trắng đều muốn hai mươi vạn, nếu là nói ra, sợ rằng sẽ bị người mắng chết, coi là người điểm chủ này muốn tiền muốn điên, mà bây giờ, một miếng trà lại phải 10 vạn?

Đây là cái gì trà a? Giá trên trời trà? Còn lấy tên ngộ đạo, ngộ cái gì đường a? Như là không rõ tình hình người, sợ rằng sẽ nhập cửa hàng nên tiệm này không thể.

Bất quá Đại Huyền đường phố người, phần lớn người đều mê tín Thiên Mệnh các, cho nên nhìn thấy mới đồ, vật về sau, không ít người lập tức vào cửa hỏi thăm.

"Ngô Đạo Trà, một thanh trăm năm, nhưng để người nhất trí trí nhớ, cảm ngộ nhân sinh chân lý."

"Trà này, không có hán tác dụng, vèn vèn chỉ là có thể để người trí nhớ càng thêm rõ ràng a."

"Có cần người, có thể mua sắm, nhưng là nếu là không cần muốn, vậy liền không cần lãng phí tiền, trà này có chút trân quý."

Lúc này, lại có người hỏi: "Vẫn là hữu duyên người mới có thể mua được sao?"

"Đúng a, có phải hay không hữu duyên nhân a?"

Trầm Độ nghe vậy, lắc đầu nói: "Không phải, trà này tuy nhiên không nhiều, nhưng là muốn mua đều có thể mua sắm, tới trước được trước, bán hết mới thôi."

"Oa, có tiền liền có thể mua?"

"Bất quá mười vạn khối có chút quý. Lại không có hán tác dụng!"

"Đúng vậy a, có chút quý."

Có ít người nhất thời nửa đường bỏ cuộc, chắc chắn cảm thán một tiếng, Trầm Độ cười cười, không nói gì thêm, trà này để ở chỗ này, muốn liền muốn, không muốn cũng không cần, không có chuyện gì để nói, Thiên Mệnh các tuy nhiên bán ra đồ, vật không nhiều, nhưng là mọi thứ đều là trân phẩm, hán cũng không muốn khi rác rưởi ném.

Lúc này, một cái thanh âm quen thuộc xuất hiện kêu lên: "Trà này, ta muốn, mười vạn khối một chén đúng không?"

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, lại là tuần châu, không khỏi đều cười, tuần châu là Đại Huyền đường phố kẻ có tiền, có vài chỗ bất động sản, còn có một nhà Tiểu Siêu Thị, thân gia chỉ ít ngàn vạn, cho nên căn bản không thiếu tiền dùng, một đoạn thời gian trước, nghe nói hán đầu tư cổ phiếu còn kiếm lời năm sáu mươi vạn khối.

Lần kia đầu tư cổ phiếu, chính là Trầm Độ cho hấn nhắc nhở.

Trong khoảng thời gian này, hấn lúc mà lại đây Thiên Mệnh các một chuyến, Trầm Độ thỉnh thoảng sẽ cho hấn điểm mấy lần, còn để hấn né qua không ít tai họa.

Thần Nhân Tướng Thuật tuy nhiên không có thể đoán trước thị trường chứng khoán phát triển, nhưng là đa số đều có chút ảnh hưởng, cho nên, đã để tuần châu diễn cuồng mê tín Thiên Mệnh các, cơ hồ mỗi ngày, hấn đều sẽ tới.

Hiện tại chột thấy thú vị như vậy đồ, vật, hấn làm sao bỏ lỡ a? Lập tức dự định thử một lần lại nói.

Không phải liền là mười vạn khối sao?

Thiên Mệnh các còn thiếu cái này 10 vạn sao?

Một mực mua không được cầu nguyện giấy, để trong lòng của hấn không bình thường phiền muộn, cho nên, tự nhiên muốn trước thử một lần cái này Ngộ Đạo Trà.

Trầm Độ không có cự tuyệt, gật đầu nói: "Đúng, 10 vạn một chén, Chu tiên sinh cần lời nói, có thể nhập cửa hàng chờ, ta lập tức pha trà."

"Trà này, có thể mua về chính mình phao sao?" Lại có người hỏi.

Trầm Độ lắc đầu nói: "Không thể, chỉ có thể ở Thiên Mệnh các trong tiệm hát!"

"Đáng tiếc!"

Lúc này, lại có người nói nói: "Ta, ta cũng phải một chén!"

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại, lại là Trương Tuyền Trạch này hàng, gia hỏa này vậy mà cũng tới? Còn có nhiều như vậy tiền nhàn rỗi?

Trầm Độ ngẫm lại, liền nói ra: "Bất quá, trà này trừ để cho người ta nhớ lại chính mình trước kia trải qua sự tình bên ngoài, cũng không có ngoài định mức tác dụng. 10 vạn một chén, không phải số lượng nhỏ, muốn mua, cần chính mình tiên khảo lượng rõ ràng."

"Không cần cân nhắc, ta liền muốn một chén!" Trương Tuyền Trạch cười ha ha một tiếng nói ra: "Ta tin được Trầm Đại Sư ngươi. Không là đồ tốt, làm sao lại mua đắt như thế?"

Trầm Độ nghe vậy, không khỏi mỉm cười, cũng không nói thêm gì, mời bọn họ đến sát vách trên chỗ ngồi làm tốt.

Người khác không nói gì thêm, tuy nhiên có người muốn mua sắm, nhưng là mười vạn khối không phải món tiền nhỏ, cho nên, không bằng các loại nhìn xem tình huống lại nói.

Dù sao đã có hai người mua sắm.

Trầm Độ đã nấu xong nước sôi, lúc này cũng không do dự, cấp tốc đổ vào chén trà bị, sau đó cầm lấy một nắm lá trà, chậm rãi để vào bên trong.

Lá trà tản ra, nhàn nhạt hương trà vị vẫn là lan tràn, tuy nhiên vền vện chỉ là Thiết Quan Âm vị đạo, nhưng khi người ngửi được mùi vị đó về sau, trong nháy mắt toàn thân chấn động, toát ra một tia thật không thể tin thần sắc.

Trà này, phảng phất mang theo thuốc gây ảo giác, dễ dàng để cho người ta không tự chủ được lâm vào trầm tư.

Tuần châu cùng Trương Tuyền Trạch hai người nhìn xem, trong lòng không khỏi đều toát ra một tia cảm giác quý dị, cảm giác trà này, tràn ngập huyền diệu.

"Uống đi, có chút canh, cẩn thận một chút!"

"Trà này ngộ đạo, cần phải cẩn thận nhắm nháp, cắt không vừa ý gấp."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngai mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Chương 123: 100 ngàn 1 chén trà thế nào?

Tuần châu cùng Trương Tuyền Trạch hai người gật gật đầu, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, cũng mang theo một tia cảm giác quý dị, mười vạn khối một ly trà, có thể xưng phá kỷ lục quý, nói ra chỉ sợ không người nào dám tin tưởng, mà lại vền vền như vậy một chút, nếu là uống nhanh, cơ hồ một thanh có thể uống xong, có thể xưng hoàng kim, bọn họ tự nhiên đến ngưng trọng.

Hai người bọn họ nghĩ như vậy, người khác càng thêm không cần phải nói.

Đây chính là mười vạn khối a, có thể mua chiếc xe con a.

Nhưng là ở thiên mệnh các, vền vền chỉ có thể mua sắm như thế một ly trà, muốn nhiều quý dị có bao nhiêu quý dị.

Tuần châu không do dự, nhẹ nhàng địa phui nhẹ sôi trào nhiệt khí, sau đó đối Trương Tuyền Trạch làm một cái tự mình, sau đó nhẹ nhàng địa nâng chung trà lên.

Bờ môi đặt ở trên chén trà, nhẹ nhàng địa dặt một ngụm nhỏ, một cổ ẩn chứa mùi hương đậm đặc hương trà vị, cửa vào khang, nếu như vền vền dựa theo mùi vị kia, nhắm nháp cũng không được gì, tốt nhất Tây Hồ Long Tỉnh, so trà này càng hương càng cố gắng hơn uống, tuần châu cũng càng thêm ưa thích.

Nhưng mà, khi hương trà vị bắt đầu rót vào ngũ tạng lục phủ về sau, tuần châu thông suốt cảm giác được, trước mắt ánh mắt bắt đầu trở nên dần dần mờ hồ, một loại cảm giác kỳ quái xuất hiện, thời gian giống như bắt đầu trở nên vô cùng vô cùng dài đằng đặc.

Sau đó, bắt đầu rút lui.

Thời gian bắt đầu rút lui, hình ảnh bắt đầu rút lui, thật giống như xem phim lúc đề xuống rút lui khóa, nhanh chóng lui về.

Đủ loại cổ quái thanh âm tại trong đầu hấn xuất hiện.

Thông suốt ở giữa, hấn mở to hai mắt.

Hấn giống như tiến vào một đầu Thời Gian Thông Đạo.

Là, Thời Gian Thông Đạo.

Trí nhớ, bắt đầu từ hấn 35 tuổi một năm này, bắt đầu chiếu lại, hôm qua, hôm trước, ba hôm trước, một tháng trước, ba tháng trước, một năm trước, ba năm trước đây, mười năm trước, hai mươi năm trước, hình ảnh cực kỳ nhanh chóng, thẳng đến đi vào hấn ba tuổi năm đó, mới thông suốt đình chỉ.

Thời gian gần như bắt đầu đứng im.

Hấn thông suốt nhìn thấy chính mình đã từng tiểu bóng người nhỏ bé, một cái ấm áp ôm ấp, đang ôm lấy hấn, đã từng là hấn tạ thế đã lâu mẫu thân.

Tuần châu xem xét, nước mắt cơ hồ trong nháy mắt lưu lại, sau đó đến ba tuổi thời khắc, thời gian bắt đầu vô cùng chậm chạp đi lên phía trước.

Từ hấn ngày đầu tiên lên tiểu học, bên trên trung học, lên cấp ba, gặp được cái thứ nhất tâm động nữ hài, dặt qua cái thứ nhất nữ hài tay, hôn lên qua cái thứ nhất nữ hài cái trán, hoàn mỹ mối tình đầu, khuôn mặt vẫn như cũ như thế khuôn mặt đáng yêu ngây ngô.

Hấn đã từng không chỉ một lần nhớ lại qua cô gái này, nhưng là mỗi một lần đều không bình thường mơ hồ, nhưng mà lần này, hấn lại có thể rõ ràng thấy rõ ràng nàng khuôn mặt, liên liền hơi hơi chấp lên bộ ngực nhỏ, đều bị hấn vô cùng hoài niệm.

Đã từng trí nhớ, trong khoảnh khắc đó, biến đến vô cùng dài đằng đặc, giai nhân mùi thơm cơ thể, cùng này xì xào bàn tán mềm mại âm thanh, vẫn còn đang bên tai quanh quẩn, liên giống như là hôm qua phát sinh.

Sau đó, một năm kia, mẫu thân gặp tai nạn xe cộ qua đời, tin dữ truyền đến, cả nhà chấn kinh, hấn tại bệnh viện nhìn thấy mẫu thân tái nhợt gương mặt.

Hối hận, thống khổ, bất lực, cực kỳ bi thương.

Ngày đó, hấn vừa tròn mười sáu tuổi, cũng cảm giác giống như trời sập xuống.

Tại mẫu thân qua đời trước, bởi vì phản nghịch, hấn từng theo mẫu thân vượt qua nhiều lần cái.

Nhìn nhìn lại này quen thuộc tái nhợt gương mặt, nước mắt không tự chủ được bức đi ra.

Thời gian lần nữa chậm rãi đi lên phía trước, lên đại học, lần thứ nhất gặp đến bây giờ thế tử, này nhất kiến chung tình mỹ diệu làm cho nàng vô cùng tâm động.

Khi đó nàng, là đẹp như thế như thế có sức sống, làm sao giống bây giờ như vậy, đáng người bắt đầu trở nên cồng kềnh? Tuế nguyệt tại sắc mặt nàng khắc lên thật sâu dấu vết, nàng vì hân phụng hiến toàn bộ thanh xuân, ngay tại nàng đẹp nhất thời khắc...

Sau đó nhi tử xuất sinh, nữ nhi xuất sinh, nữ nhi bắt đầu gọi cha của hắn, hết thấy đều biến đến đương nhiên, tuế nguyệt bình tĩnh như trước.

Chỉ là, trong đầu đồ, vật trở nên càng rõ ràng, lần thứ nhất làm chuyện bậy, đã từng lưu lại tiếc nuối, đã từng chưa tâm nguyện, ở trong lòng gió giục mây vần.

Đã từng nàng, hiện tại phải chăng còn tốt?

Một ly trà, thực liền ngăn ngui trong mấy giây thời gian, sau đó một lần nữa đi một lần chính mình đã từng đi qua cả đời này, lại làm cho hắn cảm giác giống như qua ngàn vạn năm.

Thời gian thời gian qua nhanh, một đi không trở lại, hắn thông suốt cảm giác được, trên người mình trĩu nặng, thật giống như hàng tuổi, tràn ngập tang thương.

Sau khi uống xong, hắn ngừng đầu con mắt đỏ ngầu nhìn lấy đối diện Trương Tuyên Trạch, mà Trương Tuyên Trạch cũng kém không nhiều cùng hắn giống nhau.

Hai người đều không nói gì, chỉ là chậm rãi nổi lên trải nghiệm lấy, cái này bên trong, có chua ngọt, có khổ cay, có khoái lạc, có hạnh phúc, trong lúc nhất thời, bách vị hỗn tạp.

Nhẹ nhàng địa đem chén trà để lên bàn, hương trà vị tán đi, tuần châu cảm giác con mắt ê ẩm, vội vàng chà chà, đứng lên, cái này mới chậm rãi đối Trầm Độ cúc một cái cung.

"Tiên sinh đại tài."

Trầm Độ vội vàng khoát tay nói ra: "Không cần phải khách khí, đây là ngươì nên được."

Trương Tuyên Trạch hút hút khẩu khí, có chút nước mắt rung rung nhìn qua hắn nói ra: "Trầm Đại Sư, ta là trở lại quá khứ sao?"

Một cái bảy thước trắng hán chảy nước mắt, bao nhiêu đều bị người cổ quái, Trầm Độ lại không có trả lời, mà chính là cười nhạt nói: "Ngươi cho là thế nào?"

Trương Tuyên Trạch cái mũi ê ẩm nói ra: "Ta nhìn thấy rất nhiều thứ, đã từng đã quên cực kỳ lâu đồ, vật. Có ta căm hận người, có ta yêu thích người, bọn họ thanh âm, liền giống như hôm qua, vô cùng rõ ràng, ta cảm thấy ta có thể có thể trở lại quá khứ."

Trầm Độ nghe vậy, không khỏi cười, gật gật đầu.

"Tuần châu, ngươi cảm thấy thế nào?" Trương Tuyên Trạch lại quay đầu hỏi.

Tuần châu cũng gật gật đầu, thần sắc có chút ngơ ngẩn nhìn lấy Trầm Độ: "Ngộ Đạo Trà, cũng là để cho mình một lần nữa trở lại trước kia, một lần nữa qua kinh lịch chính mình cả đời sao? Một thanh trăm năm?"

Trầm Độ gật đầu cười nói: "Có thể ngộ đạo cái gì, liền muốn nhìn chính mình trải nghiệm cùng cảm ngộ, trà này, được không dễ."

Tuần châu không khỏi nghiêm túc gật gật đầu.

Lúc này, người chung quanh nhất thời náo nhiệt lên.

Cho dù đối với hai người bọn họ mà nói, trong nháy mắt giống như đã qua ngàn vạn năm, nhưng là đối với bên ngoài xem người mà nói, lại vèn vèn chỉ là qua trong mấy giây mà thôi, cho nên, phần lớn người đều nhìn không ra cái như thế về sau, chỉ cảm thấy cổ quái vô cùng.

"Cái này thiên mệnh các, càng ngày càng thần kỳ!" Tuần châu từ đáy lòng cảm thán một tiếng nói ra, nhìn về phía Trầm Độ ánh mắt, đã biến thành sùng bái, còn mang theo một chút e ngại.

"Thế nào? Thế nào? Trà này có thể chứ? 10 vạn một chén?"

"10 vạn một ly trà thế nào? Đáng giá sao?"

Người chung quanh hỏi.

Tuần châu ngừng đầu nhìn một chút bọn họ, sau đó lại nhìn xem Trầm Độ, cảm giác chung quanh hết thấy có chút lạ lẫm, lại có chút quen thuộc, nhớ tới Trầm Độ vừa mới nói chuyện, rồi mới lên tiếng: "Có tiền, có thể thể nghiệm một chút, nếu là không có tiền, liền vô dụng tất yếu lãng phí tiền, Trầm Đại

Sư nói không sai, trà này ngộ đạo, cần tỉnh tề nhấm nháp, nhưng là không có ngoài định mức tác dụng."

Tương Tuyền Trạch cũng cảm thán một tiếng nói: "Đây là Thần Trà, người nào uống ai biết. 10 vạn một chén? Không quý, thật không quý."

Nhìn ra được, hai người tâm tình cũng còn không bình thường phức tạp, vừa mới trong hồi ức tỉnh táo lại, còn có chút dư vị, có chút lòng chua xót, có chút ngơ ngẩn.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Thậm chí, 100 triệu 1 chén

Nghe được hai người nói như vậy, có người cũng muốn thử một chút, bất quá phần lớn người vẫn là bị giá cả dọa lùi.

Mười vạn khối không phải món tiền nhỏ, người nào lại bỏ được hoa mười vạn khối qua uống cái này khu khu một ly trà? Đây không phải uống trà, mà chính là uống vàng, cho nên, muốn uống cũng không có nhiều người, vèn vèn chỉ là tầm hai ba người!

Cái này tầm hai ba người vẫn là theo tuần châu cùng Tương Tuyền Trạch quan hệ tương đối tốt, hỏi bọn hắn về sau, mới dự định thử một lần.

Kết quả mỗi người một chén xuống dưới, trong nháy mắt đều mặt mũi tràn đầy ngốc trẻ, có người còn nhin không được, đột nhiên khóc rống lên.

Khóc khóc, sắc mặt lại trở nên không bình thường nghiêm túc, tiếp lấy lại cười ha ha đứng lên, ngăn ngui mấy chục giây dư vị thời gian, để sắc mặt hắn biến hóa vài chục lần, để quan sát người đều cảm thấy quý dị không thôi.

"Trà này có thể, giá trị mười vạn khối!"

"Ta phảng phất trở lại quá khứ, ta nhìn thấy chính mình trước kia lập nghiệp thời điểm gian khổ và gian nan, ô ô, ta hiện tại cũng nhanh quên những này!"

"Trà này Thần, Thái Thần, liền giống như để cho người ta tiến vào Thời Gian Thông Đạo, lâm vào vô cùng nhớ lại bên trong, trách không được muốn 10 vạn, trách không được muốn 10 vạn một chén a."

Ba cái trắng hán tất tắc lấy làm kỳ lạ cảm thán, có một cái, thậm chí bắt đầu lạng lẽ lau nước mắt.

Nói tóm lại, tuy nhiên không ít người đều không có uống, nhưng là Ngộ Đạo Trà vẫn là Hòa, Hòa cấp tốc thật nhanh, liền giống như lúc trước cầu nguyện giấy.

Cầu nguyện giấy lúc ấy yết giá hai mươi vạn một trương, vèn vèn chỉ là để cho người ta cảm thấy kỳ quái, đằng sau có người thu hoạch được về sau, mới dần dần nổi danh, mà bây giờ Ngộ Đạo Trà không giống nhau.

Trong khoảng thời gian này đến nay, Thiên Mệnh các danh khí tăng vọt, tại phụ cận mấy con phố đường mấy cái có lẽ đã không ai không biết không người không hay, mà Trảm Độ, cũng dần dần bị một số người Thần Hóa, mà lúc này Ngộ Đạo Trà bày ra đến, yết giá 10 vạn một chén, lập tức liền giống như lỗ tai dài như gió, bắt đầu cấp tốc lưu truyền.

"Nghe được sao? Nghe được sao? Thiên Mệnh các lại bán ra đồ, vật, yết giá mười vạn khối!"

"Ồ? Thứ gì a? Đắt như thế?"

"Nghe nói là một ly trà, Thiên Mệnh các bán ra một ly trà yết giá 10 vạn, đã có rất nhiều người đi nhìn!"

"Oa, một ly trà liền đắt như thế? Thật giá? Trà này người nào uống a? Đoạt tiền a?"

"Cũng không phải đoạt tiền! Thiên Mệnh các địa phương nào a? Giấy trắng đều có thể bán hai mươi vạn một trương? Một ly trà bán 10 vạn cũng không phải hiếm lạ sự tình."

"Tiệm này thật sự là muốn mạng người, thứ gì đều bán đi giá trên trời tới. "

Nghe được tin tức về sau, lại có thật nhiều người bắt đầu tuân hướng Thiên Mệnh các tìm hiểu tình huống, mà nhận được tin tức, quả thật là như thế.

Thiên Mệnh các xác thực lại bán ra một kiện đồ vật, yết giá cũng đúng là mười vạn khối,

Trọng yếu nhất là, khi một số người đuổi tới Thiên Mệnh các về sau, lập tức nhìn thấy không ít người chính ngồi tại vị trí trước uống trà.

Bọn họ sắc mặt khi thì vui, khi thì buồn, khi thì thông khô, cắn chặt răng, khi thì ngửa đầu cười to, vui như điên cuồng, qua một lúc lâu về sau, lại biến thành trầm mặc, ngơ ngẩn, tư niệm, đủ loại tâm tình xuất hiện, nếu như vèn vèn chỉ là một người là như thế còn sẽ không để cho người ta cảm thấy kỳ quái, nhưng là mấy người dạng này, cũng làm người ta cảm giác đến vô cùng quý dị.

"Trà này..."

"Trà ngon, đây là trà ngon a, ha ha ha ha... Trà ngon a."

Có người nhất thời cười ha ha đứng lên, lại hai mắt nhắm lệ mơ hồ nhìn lấy Trầm Độ: "Cám ơn ngươi, Trầm tiên sinh, là ngươi để cho ta một lần nữa kinh lịch đây hết thấy."

"Không cần khách khí, đây là ngươi nên đến!" Trầm Độ nói.

Cái này không bình thường quý dị.

Chẳng lẽ trà này thật có cái gì huyền diệu hay sao?

Chỉ gặp chỉ cần uống qua người, toàn bộ đều khen không dứt miệng, có người khóc hô hào, nhưng là chờ một lúc , chờ tâm tình ổn định lại nhìn về phía Trầm Độ lúc, lại tràn ngập cảm kích.

"Mười vạn khối một chén, không nỡ số tiền kia a! Bằng không, ta cũng ném thử thử một lần."

"Đúng vậy a, quá đắt!"

Có người chắc chắn cảm thán một tiếng, cũng không phải là ai cũng có thể xuất ra cái này mười vạn khối tới.

Ở thiên mệnh các bên ngoài, ghim một con ngựa đuôi biện Bạch Thi Thi lại xuất hiện tại Đại Huyền đường phố, mấy ngày nay đến nay, chỉ cần có thời gian, nàng đều sẽ tới Đại Huyền đường phố một chuyến.

Trước mấy ngày kinh lịch, để cho nàng khó mà quên, cho nên thỉnh thoảng sẽ qua đến xem thử, xem một chút, mà khi nghe đồ,vật càng ngày càng nhiều về sau, trong lòng đối cửa hàng này càng thêm hiếu kỳ.

Hai mươi vạn một tờ giấy trắng, trăm phần trăm chuẩn xác Tướng Thuật, lại thêm người tuổi trẻ kia đọc diễn cảm Cổ Văn bộ dáng, này một tiếng Thực Đạo Nan đều khiến người vô cùng rung động.

Vậy mà hôm nay, khi nàng theo hảo hữu xuất hiện lần nữa tại Đại Huyền đường phố thời điểm, tin tức lại truyền ra: Thiên Mệnh các bán ra Ngô Đạo Trà, 10 vạn một chén, muốn uống có thể vào cửa hàng mua sắm.

Nói thật, nếu là trước đây mặt không phải nuông chiều Thiên Mệnh các tên tuổi, Bạch Thi Thi trăm phần trăm nhận định là tên lừa đảo! Chi là một ly trà mười vạn khối? Muốn tiền muốn điên a? Nhưng là, kinh lịch hai mươi vạn một tờ giấy trắng sự tình về sau, trong nội tâm nàng không khỏi càng thêm hiếu kỳ.

Đến tột cùng là cái gì trà, mua đắt như thế? Đơn giản có thể xưng là làm người nghe kinh sợ a?

Thế là, nàng cấp tốc hướng phía Thiên Mệnh các đi đến.

Mười vạn khối một chén giá cả, đối nàng loại này đại học sinh mà nói, không chỉ có quý, mà lại quý muốn chết, nàng căn bản liền mua không nổi, cho nên, vào cửa hàng về sau, nàng chỉ có thể cùng người khác một dạng, yên tĩnh ngồi ở một bên nhìn.

Người trẻ tuổi kia hiện tại đang đứng tại cách đó không xa, cho người ta pha trà, vừa nhìn thấy hần, Bạch Thi Thi trong lòng lại toát ra một loại phức tạp cảm giác.

Quá kỳ quái.

Từ ngày đầu tiên nhìn thấy hần bắt đầu, đã cảm thấy rất kỳ quái, rất lợi hại rung động, sau đó, càng thêm là như thế, càng ngày càng nhiều đồ,vật xuất hiện, không khỏi để cho nàng tìm đập thỉnh thích , trong lòng toát ra một loại không minh bạch cảm giác.

Đặc biệt là khi ngày ấy, nghe hần niệm này (Thực Đạo Nan) thời điểm, trong lòng loại tâm tình này càng thêm rõ ràng.

Nàng vẫn là đều một lần gặp được dạng này người.

Nhìn niên kỷ của hấn, cùng với nàng không chênh lệch nhiều.

Bạch Thi Thi cảm giác khuôn mặt có chút nóng lên, nhưng lại không dám lên tiếng, nhìn không chuyển mắt nhìn lấy hấn pha trà.

Không biết vì sao, bây giờ nhìn lấy cái kia chậm động tác chậm, phảng phất mang theo một loại không khỏi giai điệu, để cho lòng người không khỏi biến đến vô cùng thư sướng.

Đại Huyền đường phố, Thiên Mệnh các, Trầm Độ... Đến từ hạ biển rộng lớn học...

Bạch Thi Thi gất gao ngâm miệng, con mắt tròn to lớn, cơ hồ nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm phía trước, không nỡ lớt mắt bất kỳ một cái nào chi tiết.

Cảm giác, hấn pha trà bộ dáng, thật, có chút đáng yêu a...

...

Cứ việc mười vạn khối có chút quý, nhưng là muốn uống không ít người, trừ tuần châu cùng Tương Tuyền Trạch hai người bên ngoài, lại bán ra năm sáu chén.

Năm trăm khối lá trà, đại khái có thể ngâm bảy tám chục chén trà khoảng chừng, bởi vì số lượng đủ nhiều, cho nên trên cơ bản chỉ cần muốn mua, Trầm Độ đều sẽ bán ra.

Có người sau khi uống xong, muốn đại lượng mua sắm, nhưng là Trầm Độ lại lắc đầu cự tuyệt, muốn uống trà có thể, nhưng là chỉ có thể chính hấn phao, sau đó ở thiên mệnh các uống, ra Thiên Mệnh các, không bán.

Tuy nhiên mười vạn khối giá cả, đối với một ít người mà nói là rất đắt, không bỏ uống được, nhưng là Trầm Độ biết, trà này là Tuyệt Phẩm, chỉ có hấn có, nếu là triển khai bán công khai, một 1001,000 vạn, đều chưa hấn có thể mua được.

Mà đối với một ít đại phú hào mà nói, tiền căn bản không tính là tiền, trọng yếu nhất là thể nghiệm cùng cảm ngộ, cho nên, bán đi giá trên trời giá cao, là vô cùng đơn giản sự tình.

Nếu là đến lúc đó, cũng không phải là mười vạn khối một chén Ngô Đạo Trà, mà có thể là một ngàn vạn một chén, thậm chí, một trăm triệu một chén.

Ngô Đạo Trà tên tuổi, tuyệt đối không phải hư.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Lòng đầy nghi hoặc, ta có thể lý giải

Theo Ngô Đạo Trà MC Hũ, liên quan tới Đại Huyền đường phố Thiên Mệnh tin tức, bắt đầu ở hạ Hải Thị hướng Bắc Khu mỗi cái phố lớn ngõ nhỏ điên cuồng lưu truyền.

Không có cách nào, một tờ giấy trắng bán hai mươi vạn, một ly trà bán 10 vạn, rất nhiều rất nhiều người còn chạy theo như vịt, lại thêm liếc một chút liền biết rõ Tướng Thuật, nghĩ không ra tên đều không được.

Một số người, đã đem Thiên Mệnh nhìn thành một cái MC Huán quý cửa hàng.

Bởi vì Võng Lạc Khoa Kỹ phát triển, lại thêm gặp được bức này chuyện lạ, cho nên một số người không tự chủ được cầm điện thoại di động lên, tại Wechat bằng hữu vòng lên lời đồn kỳ vãn.

Lúc này, một đầu Wechat liền tại Đại Huyền đường phố bằng hữu vòng lên truyền ra.

"Kỳ vãn: Đại Huyền đường phố một nhà cửa hàng nhỏ muốn tiền muốn điền, một trương Hộ Thân Phù giá bán năm ngàn khối, một ly trà giá bán mười vạn khối, một tờ giấy trắng giá bán hai mươi vạn. Còn tha thứ không giảm giá!"

Viết bản này bằng hữu vòng người, nguyên bản chẳng qua là đối với mình mua không nổi Ngô Đạo Trà, trong lòng có chút khó chịu, thuận miệng đậu đen rau muống vài câu, thuận tiện vẫn xứng mấy trương Thiên Mệnh quấy hàng giá bán đồng hồ, nhưng mà ai biết, khi đầu này bằng hữu vòng phát sau khi ra ngoài, bên trong liền lửa cháy tới.

Vô số người bắt đầu phát bình luận.

"Cái này không phải liền là Thiên Mệnh sao?"

"Ha-Ha, đây chính là Thiên Mệnh!"

Cũng có người chưa từng nghe nói qua Thiên Mệnh, hiện tại vừa nhìn thấy tin tức này về sau, trong lòng nhin không được đậu đen rau muống: "Mắc như vậy, đoạt tiền a!"

"Muốn tiền muốn điền!"

Đậu đen rau muống cơ hồ theo Đại Huyền đường phố không ít người nhất trí, song khi xác nhận tin tức chân thực về sau, rất nhiều rất nhiều người bắt đầu phát tiếp sóng.

"Kỳ vãn, bán mắc như vậy, cướp người còn như thế nhiều?"

"Một ly trà liền bán 10 vạn? Ta thiên nha! Còn có, này giấy trắng là cái gì?"

"Đại Huyền đường phố Thiên Mệnh? Tiệm này ở nơi nào a? Ta qua nhìn một chút!"

Có người dò nghe, không khỏi lại tấm tắc lấy làm kỳ lạ hỏi: "Còn có liếc một chút liền biết rõ toán mệnh thuật? Đại Huyền đường phố người đều điền sao?"

"Đại Huyền đường phố người xác thực điền, hiện tại nhà tiểu điểm này không bình thường nổi danh, mỗi ngày SHàng môn nhân một nắm lớn!"

"Đúng vậy a! Vì người không biết Thiên Mệnh, liền xưng anh hùng cũng uống công!"

"Thiên Mệnh, Trảm Đại Sư, bây giờ đang Đại Huyền đường phố một vùng đã đại danh đình đình, chỉ bất quá thời gian còn thiếu, còn không có truyền đến bên này."

"Có thần kỳ như vậy sao?" Có người không khỏi liên tục hỏi.

"Ha-Ha, thần kỳ, quá thần kỳ, qua người liền biết. Bất quá nếu là muốn xem tướng, hiện tại cần hẹn trước mới được, không có hẹn trước thành công, hẳn không cho nhìn!"

Tiếp theo, người kia lại phát ra một đoạn cười to bình luận âm thanh: "Bất quá, người có thể nên mười vạn khối qua bán Ngô Đạo Trà. Nói tóm lại, qua không lỗ, không đến liền lỗ lớn!"

...

Tại triều Bắc Khu bình an đường phố một cái hào hoa trong văn phòng, một cái tóc húi cua trung niên nhân chính đang ngó chừng trên điện thoại di động tin tức nhìn.

Lúc này, bên ngoài phòng làm việc mặt truyền đến một tràng tiếng gõ cửa, hắn lập tức nói ra: "Tiến đến!"

Cửa phòng làm việc bị đẩy ra, tiến đến là một cái vóc người yếu điệu nữ mị SHũ, chỉ gập trong tay nàng đang ôm một xấp văn kiện, sau khi vào cửa, lập tức liền đối hắn nói ra: "Hà Tổng, tra rõ ràng, Đại Huyền đường phố bên kia, xác thực có một cái gọi là Thiên Mệnh cửa hàng, MC Hũ đồ, vật đều cực đắt vô cùng."

Gọi Hà Tổng trung niên nhân hơi hơi híp mắt dưới con mắt: "Nói như vậy, tin tức nói đều là thật?"

Nữ mị SHũ cung kính nói: "Vâng, chúng ta điều tra một chút, toàn bộ đều là loại thực, Tiểu Từ bọn họ đập mấy trương pháo p trở về, người có thể nhìn xem."

Nữ mị SHũ xuất ra mấy trương pháo p đưa cho hắn.

"Cái này tờ giấy trắng, xác thực yết giá hai mươi vạn, nghe nói còn chỉ bán hữu duyên nhân, bình thường người mua không được, so sánh kỳ quái là, Tiểu Từ đi vào thời điểm, không ít người đều đang hỏi thăm cái này tờ giấy trắng, muốn mua, nhưng là chủ cửa hàng trên cơ bản đều cự tuyệt!"

"Nghe nói, loại này giấy trắng, nhà tiểu điểm này cũng không ít, một đoạn thời gian trước, còn MC Hũ qua mấy trương, toàn bộ đều là hai mươi vạn MC Hũ."

"Hai mươi vạn một tờ giấy trắng, còn có đại lượng người muốn mua? Hà?" Hà Tổng nheo mắt lại, liếc dưới nữ mi SHũ liếc một chút.

Nữ mi SHũ nói ra: "Kỳ quái liên kỳ quái ở chỗ này, Tiểu Từ hỏi thăm một chút, nghe nói, chỉ muốn mua cái này tờ giấy trắng, cái cửa hàng này chủ nhân, liền sẽ vì mua sắm người thực hiện một cái nguyện vọng, chỉ cần không phải quá bất hợp lý nguyện vọng, cơ bản có thể thực hiện. Kỳ quái nhất là bốn ngày trước, có người rút thăm thu hoạch được một tờ giấy trắng, cầu nguyện thiên hạ mưa, sau đó ngày ấy, Thiên liền thật trận tiếp theo mưa to."

Hà Tổng lập tức nhíu mày nhìn qua nàng: "Còn có bức này chuyện lạ?"

Nữ mi SHũ gật đầu nói: "Vâng, bất quá không chỉ có chỉ là giấy trắng, hiện tại tiệm này MC Hũ lớn nhất Kỳ Đông tây, xem như cái này Ngộ Đạo Trà, nghe nói mười vạn khối một chén, nhưng là mua người lại không ít. Tiểu Từ cũng không biết bên trong là không phải năm, nhưng là sau khi đi vào, xác thực nhìn thấy không ít người đang hỏi trà này."

Nghe xong nữ mi SHũ nói, Hà Tổng hí mắt, ngẫm lại, nói ra: "Chỉ cần không phải ngu ngốc, chỉ sợ cũng sẽ không hoa 10 vạn qua bán một chén trà này!"

"Vâng!" Nữ mi SHũ gật đầu cực kỳ đồng ý.

Hà Tổng ngẫm lại, cấp tốc nói ra: "Người để cho người ta chuẩn bị xe, ta đi qua nhìn một chút!"

Nữ mi SHũ gật đầu, cấp tốc đi ra ngoài.

Không chỉ có chỉ là cái này Hà Tổng, khi tin tức tại Wechat bên trên bắt đầu lưu truyền về sau, liên quan tới Thiên Mệnh nghe đồn, trong nháy mắt tại hạ Hải Thị hướng Bắc Khu nổ tung.

"Có như thế MC Huán quý cửa hàng? Ta lập tức đi lên xem một chút!"

"10 vạn một ly trà? Hai mươi vạn một tờ giấy trắng? Ta đi xem một chút!"

"Đại Huyền đường phố số 169 đúng không? Đáng sợ như vậy cửa hàng nếu ta không nhìn tới nhìn quát roi một phen, này thực sự không thể nào nói nổi!"

"Giá trên trời giấy trắng? Giá trên trời trà? Trời ạ, là chuyên môn dùng để lừa bịp người a? Chúng ta qua tìm hán để gây sự qua."

Mang đủ loại mục đích, rất nhiều rất nhiều người bắt đầu tuân hướng Đại Huyền đường phố.

Có lẽ, Trầm Độ chính mình cũng không nghĩ tới bày ra Ngộ Đạo Trà về sau, sẽ khiến lớn như vậy phong ba, bởi vì còn có một vài khách nhân muốn mua Ngộ Đạo Trà, cho nên, hán một mực đều đang bận rộn cái này pha trà, không có thời gian qua chú ý trong tiệm người khác.

Nhưng mà theo thời gian chuyển dời về sau, hán thông suốt phát hiện không biết từ lúc nào bắt đầu, trong cửa hàng đã chật ních lít nha lít nhít người.

Hiện ở thiên mệnh diện tích có chút lớn, lầu hai bị hán khi nhà kho dùng, tạm thời còn không có bắt đầu dùng, cửa hàng lầu một có một cái gian phòng là nhỏ hình thư viện, cung cấp người tìm đọc thư tịch, hiện tại đi vào người không có mấy cái.

Mà Chủ Khách sảnh vị trí, bày biện không ít cái ghế, cung cấp người ngồi chờ đợi, nhưng mà theo nhiều người về sau, toàn bộ trong cửa hàng, vậy mà chật ních năm mươi, sáu mươi người.

Thình thoảng, trong đám người còn truyền ra một trận ồn ào âm thanh.

"Đâu có đâu có?"

"Nơi này nơi này, nơi này không phải liền là sao? Một tờ giấy trắng, giá bán hai mươi vạn!"

"Oa, còn có trà, giá bán 10 vạn, đây là công khai ghi giá sao? Đoạt tiền đoạt tiền!"

"Lão bản, cái này giấy trắng bán thế nào a?"

Nghe được có người hỏi hán, Trầm Độ lập tức ngẩng đầu quét mắt một vòng, từng trương Nhân Vật Tập bắt đầu ra hiện tại trong đầu hán, cơ hồ toàn bộ đều là người xa lạ, trước kia chưa từng gặp qua.

Trầm Độ cau mày ngẫm lại, cũng không biết từ nơi nào toát ra đến nhiều như vậy người xa lạ, trong lòng toát ra một tia cảnh giác, bình tĩnh nói: "Cái này giấy, chỉ bán hữu duyên nhân, hôm nay các vị vô duyên, mời trở về đi."

"Ha-Ha, này trà? 10 vạn một ly trà đâu? Bán hay không?"

Trầm Độ nhìn xem người kia liếc một chút, hơi hơi cau mày một cái, bình tĩnh nói: "Trà này, mười vạn khối một chén, muốn, có thể nhập cửa hàng mua"

sấm. Nhưng là —— Triệu tiên sinh, ta khuyên ngươi vẫn là không muốn mua trà này!"

Người kia sững sờ, nhất thời giật mình, lập tức liên tục lui lại mấy bước: "Ngươi, ngươi biết ta?"

Trên nét mặt khó có thể tin.

Trầm Độ nhàn nhạt liếc nhìn hắn một cái, chậm rãi nói ra: "Lòng đầy nghi hoặc, ta có thể lý giải, nhưng là cắt không thể cấn làm là trò đùa. Thiên Mệnh, xưa nay đều là Tri Thiên Mệnh, phá Nhân Kiếp, liếc một chút biện Ngư Long. Trà này đã giá bán 10 vạn, như vậy, nó liền đáng giá 10 vạn. Ta không biết mọi người là từ nơi đó nghe được Thiên Mệnh tin tức, nhưng là trong cửa hàng quá nhiều người, nếu là không có việc khác, mọi người liền ra ngoài chờ đi." (HP S:)

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Trà này, đến tột cùng lớn bao nhiêu mị lực a?

Trong cửa hàng quá nhiều người, vì phòng ngừa ngoài ý muốn, có mấy lời hần cần sớm nói rõ ràng, đám người này bên trong, khó tránh khỏi sẽ có muốn gây sự!

Cái này không phải là không được sự tình, cầu nguyện giấy cùng Ngộ Đạo Trà yết giá, đối với một ít người mà nói đều là giá trên trời, cho nên, khó tránh khỏi sẽ để cho một ít người tâm lý khó chịu, đến đây trên chọc.

Quả nhiên, nghe được hần kiêu nói này về sau, đám người không khỏi nghị luận âm ỉ.

Trầm Độ cũng mặc kệ bọn hần, tiếp tục cho người ta pha trà.

Lúc này, lại có người hô to một tiếng hỏi: "Vậy ngươi nói nói chuyện, trà này tại sao đáng giá 10 vạn một chén?"

Trầm Độ ngẩng đầu hơi liếc hần một cái, hơi hơi cau mày một cái, không nói gì.

"Giải thích không rõ ràng đúng không? Còn 10 vạn một chén Ngộ Đạo Trà? Ngộ là cái gì đường a? Ngươi tiệm này là chuyên môn hồ người a?" Người kia cười lạnh một tiếng nói ra.

Lời này vừa nói ra, Trầm Độ còn không có lên tiếng, tức thì ở giữa, chung quanh không khỏi lập tức truyền ra một mảnh xôn xao âm thanh.

"Ai vậy? Người nào nói như vậy a?"

"Là đang chất vấn Thiên Mệnh cùng Trầm Đại Sư sao? Không có tiền xéo ngay cho ta."

"Ta cũng cảm thấy là hồ người giá trên trời trà a!"

Trước hai câu đoán chừng là Đại Huyền đường phổ người nói, nghe được có người âm dương quái khí nói chuyện, đoán chừng là có chút phần nộ, mà một câu tiếp theo, là một người xa lạ nói, hần hần không phải là Đại Huyền đường phổ người.

Trầm Độ ngẩng lại, nhìn lấy người kia nói: "Nếu là không đáng, có thể không mua chính là, có người hay không ép buộc ngươi trả tiền mua sấm. Trà này, là công khai ghi giá, muốn liền muốn, không muốn cũng không cần, không có chuyện gì để nói, về phần giá trị không đáng cái giá này, chỉ có uống qua người mới có tư cách đánh giá."

"Ngươi..." Người kia chính muốn nói cái gì.

Nhưng là lúc này, bên cạnh một cái thanh âm khác xuất hiện: "Mười vạn khối một chén đúng không? Cho ta một chén thử một chút. Ta đầu tiên nói trước, nếu là không đáng cái giá này, như vậy ngươi tiệm này coi như gặp nạn. Ta hội bẩm báo ngươi phá sản."

Trầm Độ nhìn lại, chỉ gặp một cái mặt mũi trần đầy dử tợn trắng hán từ trong đám người đi tới.

Hắn hơi cau mày một cái, quét xuống trắng hán kia liếc một chút, lại chợt thấy cái gì, hơi kinh ngạc, khoe miệng cong cong.

"Tiên sinh, người uống không cái này Ngô Đạo Trà!" Trầm Độ trực tiếp lắc đầu nói ra: "Thiên Mệnh không làm người sinh ý."

"Người..." Trắng hán kia sững sờ, chính muốn nói chuyện, nhưng là Trầm Độ lại cắt ngang hắn.

"Người có lẽ sẽ có nghi vấn, nhưng là, ta khuyên người vẫn là không nên động ý đồ xấu cho thỏa đáng!" Trầm Độ nhàn nhạt nhìn lấy hắn nói ra: "Cho đến nay, dám ở thiên mệnh động ý đồ xấu người, một cái đều không có tốt hơn. Ta không biết bọn họ cho người bao nhiêu chỗ tốt, đã người đã xuất hiện ở đây, như vậy ta cảm thấy ta vẫn là phải cảnh cáo người một câu, Đồng tiên sinh, ta hiện tại tâm tình rất khó chịu."

Cái kia gọi Đồng tiên sinh trắng hán sững sờ, bỗng nhiên giật nảy cả mình, nhìn chăm chú hắn.

"Xin đừng, về sau không nên tiến vào Thiên Mệnh, cũng mời người nói cho người sau lưng người một tiếng, ta biết hắn ở đâu."

Này Đồng tiên sinh bỗng nhiên thở sâu, ánh mắt nhất thời kinh nghi bất định, gặp Trầm Độ một mặt bình tĩnh nhìn lấy chính mình, hắn nhất thời hung hăng phun một ngụm khí nói ra: "Xem như người lợi hại!"

Nói, cũng không do dự, lập tức quay người đi ra Thiên Mệnh.

Trầm Độ nhìn lấy hắn bóng lưng, sắc mặt không khỏi có chút ngưng trọng, có người để mắt tới hắn, mà lại là vô cùng nguy hiểm người.

Cái này trắng hán, là một cái chuyên nghiệp tay chân.

Nghiêm túc ngẫm lại chuyện này, tính ra dưới phía sau đến tốt cùng là ai, trong lòng của hắn hơi hơi thở dài, cái này giang trường phái đơn giản cũng là âm hồn bất tán.

Hắn có chút bức bối.

Chỉ cần một Thiết lão tam, quả nhiên còn chán nản không dám người này, cũng không biết là này Trần Cương bạo trở về, vẫn là hắn người hạ thủ.

Bất quá tạm thời cũng quản không những người này, còn có người đang chờ uống Ngô Đạo Trà, Trầm Độ không do dự, lập tức Phao Phao mấy chén.

Trong cửa hàng đại khái bận bịu đến ba giờ chiều, đại nửa ngày thời gian, trọn vẹn bán đi mười tám chén trà, nhập trường một trăm tám mươi vạn.

Vậy xem người từng trải mặc dù nhiều, nhưng là có thể uống đến lên người, cuối cùng chỉ là số ít, cho nên một ngày mười tám chén, đã coi như là cực hạn.

Có ít người còn đang chất vấn, nhưng là theo uống nhiều người, mà chỉ cần uống qua người đều không nói gì, cho nên, tiếng chất vấn âm không khỏi dần dần ít, đằng sau mấy cái có lẽ đã biến mất không thấy gì nữa.

Ba giờ chiều, Trầm Độ nghĩ đến còn cần qua Vườn Bách Thú một chuyến, thế là liền sớm đóng cửa tiệm môn, tiến về Vườn Bách Thú.

Chờ Thiên Mệnh đóng cửa về sau, một số uống qua Ngô Đạo Trà người nhìn lấy Trầm Độ phương hướng rời đi, tại quay đầu nhìn xem thiên mệnh, ánh mắt lộ ra kính sợ thần sắc.

"Trà này ngô đạo, Thiên Mệnh càng thêm ngô đạo a!"

"Trà này, sẽ cho người tiến vào Thời Gian Thông Đạo, mười vạn khối giá cả, tiện nghi!"

"Đúng vậy a, quá tiện nghi."

Phát ra dạng này thanh âm người, cơ hồ toàn bộ đều là đã uống qua người, bên cạnh người khác nghe xong, trong lòng không khỏi cảm thấy cổ quái không thôi.

Uống trà này sẽ cho người tiến vào Thời Gian Thông Đạo? Đây là cái gì trà a?

Một chén 10 vạn trà, lại còn tiện nghi? Này đến tốt cùng cần bao nhiêu tiền một chén mới tính không rẻ a?

Có người không khỏi cấp tốc hỏi.

Nhưng là có cái uống qua người nhìn lấy hắn chắc chắn cảm thán một câu nói ra: "Trà này, chỉ có uống qua mới hiểu, không có uống hơn người là không hiểu, Thiên Mệnh, không hổ là Thiên Mệnh a."

Sau đó lại quay đầu bổ sung một câu: "Ta hiểu rõ người hoài nghi Trầm Đại Sư đoạt tiền, nói thật, không có uống qua trước, ta cũng nghĩ như vậy, nhưng là uống qua trà này về sau, ta lại không dạng này. Mười vạn khối một chén, quả thực là quá tiện nghi, chờ các người bỏ được tiền về sau, thử một lần liền biết ta vì sao lại nói như vậy. Nói thật, nếu là phóng tới trên thị trường, trà này, trăm vạn một chén ngàn vạn một chén, chỉ sợ đều sẽ có người mua,

cũng không biết Trầm Đại Sư về sau có thể hay không nâng giá?"

Câu nói này, trong nháy mắt để vậy xem người chán kinh, đứng ở trong đám người Hà Tổng cùng Bạch Thi Thi cũng không khỏi bỗng nhiên mở to hai mắt.

Trà này, đến tốt cùng lớn bao nhiêu mị lực a? Vậy mà giá trị trăm vạn ngàn vạn giá cả?

"Đúng vậy a!"

Một người khác cũng đẩy mắt tại đồng ý gật đầu, nhìn lấy Trầm Độ phương hướng rồi đi, thần sắc mang theo từng tia từng tia rung động cùng kính sợ: "Vị này Trầm Đại Sư, chính là Thần Nhân, chỉ sợ là Đạo Pháp thông huyền. Chờ các người có tiền thử một lần về sau, liền biết chúng ta vì sao lại nói như vậy. Nhắc nhở một câu, thừa dịp hiện tại mười vạn khỏi một chén, còn không có tăng giá, nhanh đi uống một chén đi, bằng không, chờ tăng giá, các người chỉ sợ gặp đều không có cơ hội gặp."

"A?"

Nghe được hần kiểu nói này, mọi người không khỏi hai mắt nhìn nhau, liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đều toát ra một chút kinh ngạc cùng quý dị.

Có thể uống đến lên mười vạn khỏi một ly trà người, đều không phải là lẳng lặng vô danh người, cho nên, mấy người này, mọi người bao nhiêu đều biết mấy cái.

Nếu là người khác nói như vậy còn tốt, bọn họ hội tưởng rằng nắm, nhưng là mấy người này, có hai cái, đều là hướng Bắc Khu bên kia công ty lão bản, tại triều Bắc Khu tiếng tăm lừng lẫy, cũng không về phần nói lão.

Cái này liền càng thêm cổ quái.

"Thật có như vậy huyền sao? Chờ một lúc ta cũng phải thử một lần."

Không ít người bắt đầu nghị luận âm ỉ vài tiếng. (HP S:)

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Có cái gì cho ăn chúng nó sao?

Mấy cái kia uống qua Ngộ Đạo Trà người liếc mắt nhìn nhau, lẫn nhau gật gật đầu, lắc đầu hơi cười cợt, cũng không có nói tiếp cái gì, quay người rồi đi Đại Huyền đường phố.

Cáo biệt mọi người về sau, Trầm Độ rất nhanh liền đến hạ biển Vườn Bách Thú.

Ngày hôm qua hai cái Liệp Báo được đưa về qua, hần đã đáp ứng chúng nó, hôm nay lại nhìn chúng nó, cho nên không được mất ước.

Hần thật thích này hai cái Liệp Báo.

Gần nhất, hần dần dần cảm giác được chính mình phảng phất có thể nghe được vạn vật thanh âm, cho nên, cũng muốn qua Vườn Bách Thú nhìn một chút hiệu quả như thế nào.

Đứng tại động vật vườn cửa bên trên, này lấy điện thoại di động ra cho cái kia Vườn Bách Thú chủ quản vàng hiên, không biết hần cho không cho mình đi vào, cần muốn nhìn hần thái độ như thế nào, tuy nhiên hần hôm qua một bộ không bình thường cảm kích bộ dáng, nhưng là người có đôi khi, liền sẽ nói lời khách sáo.

Mặc dù nói có thể làm cho hai cái Liệp Báo an tĩnh lại, ngoan ngoãn nghe hần lời nói, bao nhiêu sẽ cho người kỳ quái, nhưng là nghiêm túc suy nghĩ một chút, có lẽ cho là hần chẳng qua là ưu tú Tuần Thú Sư mà thôi, tính không được không bình thường lạ thường.

Bất quá để ý hần bên ngoài là, khi hần gọi điện thoại tới về sau, này vàng hiên lại không bình thường nhiệt tình, lập tức biểu thị muốn phái người tới đón hần đi vào.

Có lẽ, bọn họ Vườn Bách Thú đang cần một cái thuần thú viên.

Trầm Độ liền tại cửa ra vào chờ một lát, quả nhiên rất nhanh, một người mặc quần đen cùng màu trắng áo mặc quần áo lao động thiếu nữ đi tới.

"Trầm tiên sinh, mời tới bên này!" Nàng cấp tốc chào hỏi.

Trầm Độ nhìn một chút, chính là cái kia gọi là Vương Hân Nghiên nữ hải, nàng vừa mới đoán chừng đang bận, cho nên mặc đều là màu trắng quần áo lao động, chân vẫn là một đôi hắc sắc giày đi mưa, bất quá tết tóc đuôi ngựa biện, khuôn mặt ngược lại là rất lợi hại xinh đẹp.

Nàng dáng người không cao lắm, đại khái cũng là một mét sáu ba khoảng chừng, so Trầm Độ thấp một cái đầu.

Trầm Độ gật gật đầu, chào hỏi: "Vương cô nương người tốt!"

"Người tốt!"

Vương Hân Nghiên bình tĩnh ứng một tiếng, liền dẫn hần đi vào, sau đó nói: "Hai cái Liệp Báo đã được đưa đến động vật hoang dã vườn, ngài cần từ bên này quá khứ mới có thể nhìn thấy chúng nó." Nói, lại nhân nhặt liếc hần một cái, hỏi: "Trầm tiên sinh, trước kia cũng tại động vật vườn từng công tác?"

Trầm Độ nghe vậy, lắc đầu nói ra: "Cái này không, ta chẳng qua là một cái mở tiệm."

"Ồ?" Vương Hân Nghiên hơi kinh ngạc một chút, lại hỏi: "Nói như vậy, có Nhân Giáo qua Trầm tiên sinh thuần thú bản sự?"

Trầm Độ liếc nhìn nàng một cái, lắc đầu: "Có lẽ, là lực tương tác đi, ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra. Ta ngược lại thật ra thật thích chúng nó."

Hần nói là nói thật, cho tới bây giờ, hần cũng không biết hai cái Liệp Báo vì cái gì tin tưởng hần, nếu là hần động vật còn tốt, nhưng là Liệp Báo là mãnh thú, cho nên trong lòng của hần bao nhiêu đều hơi kinh ngạc, Hoàn Toàn không biết đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra?

Đọc diễn cảm thuật, cũng không có nói rõ có cái này hiệu quả.

Mặt khác, theo đọc diễn cảm thuật xâm nhập, cũng không biết có phải hay không là Trầm Độ ảo giác, hần cảm thấy một ít động vật nhìn mình ánh mắt đều biến.

Vô luận có hay không đọc diễn cảm Cỗ Văn, quanh người hần khí tràng giống như đều đã phát sinh một loại nào đó biến hóa, đối với người không có cảm giác gì, nhưng là đối với một ít động vật, cảm giác lại đặc biệt sâu, chỉ cần hần xuất hiện, một ít động vật rất dễ dàng liền an tĩnh lại.

Mặt khác, đoán chừng là lực tương tác a?

Đại Huyền trong công viên một ít động vật, thích vô cùng cùng hần tiếp xúc.

Vương Hân Nghiên gặp hần tựa hồ không muốn nói nhiều, cũng không có hỏi nhiều, trực tiếp mang theo hần hướng phía trước.

Mặc dù nhưng đã đến xế chiều, nhưng là tại trong vườn thú quan sát động vật người y nguyên có rất nhiều, cái này Vương Hân Nghiên tại trong vườn thú hần là có phần có danh tiếng, cho nên, thỉnh thoảng sẽ có công tác nhân viên tới cùng với nàng chào hỏi.

Có mấy người tựa hồ cũng nhận biết Trầm Độ, cho nên đặc địa liếc hần một cái.

Lúc này, bọn họ đi vào Châu Phi rừng cây vườn khu.

Cái này vườn khu có cao lớn cây cối, rất nhiều Hàu Tử Điều Loại sinh hoạt tại bên trong, Trầm Độ rất nhanh liền nhìn thấy mấy cái đại hình vẹt Macaw.

Tướng mạo theo Đại Huyền công viên cái kia không sai biệt lắm, bất quá vũ mao nhan sắc không giống nhau, có hồng sắc, có lục sắc, còn có màu sắc rực rỡ.

Đi đến nơi đây, Vương Hân Nghiên đặc địa liếc hần một cái, tựa hồ cũng muốn lên Đại Huyền công viên cái kia Anh Vũ, bất quá nàng cũng không nói gì thêm, tiếp tục đi lên phía trước.

Nhưng mà lúc này, một cái Anh Vũ bay tới, rơi vào Trầm Độ trên bờ vai.

Trầm Độ giật mình một chút, vội vàng phát phát tay đem nó đuổi đi, nhưng là một cái bay sau khi đi, lại có càng nhiều chim chóc bay tới.

Thậm chí, phương xa một số đang leo cây Hàu Tử, cũng nhao nhao nhảy qua đến, rơi vào hai người bên cạnh trên nhánh cây.

Trong vườn thú, hần là có mấy cái bầy khi, những này Hàu Tử cũng không biết là cái gì Hàu Tử, cá thể đều tương đối nhỏ, đại khái cũng là ba bốn tuổi

tiểu hài tử lớn như vậy, còn có chút Hài Tử chính tại công lấy hài tử.

Có chút nhìn Hài Tử đám người, đang cầm đồ, vật ném cho chúng nó ăn, nhưng mà lúc này đây, khi Trầm Độ hai người đi qua lúc, cơ hồ sở hữu Hài Tử đều đình chỉ giành ăn, vênh tai, sau đó bắt đầu cấp tốc hướng phía bên này leo lên, nhìn chăm chú bọn họ.

Người chung quanh cũng sờ một chút, vô ý thức quay đầu nhìn về phía nhìn về phía địa phương nhìn sang, nhưng mà không thấy gì cả.

Đương nhiên, cũng không biết thật không có cái gì, chẳng qua là nhìn thấy hai người, sẽ không để cho người cảm thấy có gì đó cổ quái a.

Thẳng đến, một mực Hài Tử nhảy dựng lên, rơi vào Trầm Độ trên tay.

Phía trước Vương Hân Nghiên vô ý thức phanh lại cước bộ, quay đầu lại, Trầm Độ cũng cảm thấy cổ quái, sờ sờ con khi này lông xù đầu.

"Chít chít chít!"

Con khi này lại dị thường dịu dàng ngoan ngoãn, đối với hấn chít chít gọi vài tiếng.

Đây cũng là Kim Ti Hài, quốc gia nhất cấp Bảo Hộ Động Vật, toàn thân lông xù, vàng rực trong suốt, không bình thường đáng yêu.

Chỉ là, dựa theo lúc bình thường, loại này Hài Tử là sợ người, đương nhiên, nếu có người ném đồ, vật cho chúng nó ăn, chúng nó sẽ đoạt ăn, có đôi khi xác thực cũng sẽ rơi vào trên thân người, cũng không đáng hiếu kỳ, nhưng là hiện tại bỗng nhiên xuất hiện loại tình huống này, lại làm cho người cảm thấy có chút cổ quái.

Không vụn vụn chỉ có một cái, mà chính là chính một chút một đám, cơ hồ toàn bộ đều hướng phía bên này bốn phía, vênh tai, mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ nhìn lấy hai người bọn họ, phảng phất phát hiện cái gì không được sự tình.

"Nó nói, nó đói!" Trầm Độ bỗng nhiên đối Vương Hân Nghiên nói ra: "Có cái gì cho ăn chúng nó sao?"

Wang Hân Nghiên thật sâu liếc hấn một cái, ngẫm lại, liền gật đầu nói: "Có!"

Sau đó đi đến bên cạnh một cái Sạp hàng bên trên, lấy ra một bao trái cây đưa cho hấn.

Trầm Độ tiếp tới xem một chút bốn phía, nói ra: "Các người nơi này Hài Tử thật nhiều, đúng, ta nhìn thấy một cái thụ thương, có vấn đề sao?"

Wang Hân Nghiên cũng sờ, mảnh liệt mà nhìn chăm chú vào hấn: "Cái kia thụ thương?"

Trầm Độ đưa tay chỉ cách đó không xa một cái nhỏ một chút Kim Ti Hài nói ra: "Này, cái kia, nó trạng thái không đúng lắm, vừa mới đang rên rĩ."

Wang Hân Nghiên lập tức ngừng đầu nhìn bên kia liếc một chút, hơi hơi cau mày một cái, hướng phía phía trước đi một bước, khi thấy quả thật là như thế về sau, nàng lập tức lấy điện thoại ra, gọi điện thoại ra ngoài.

"Tiểu Từ, àn, là ta, Kim Ti Hài vườn bên này, có một con khi có vấn đề, người nhanh để cho người ta tới xem một chút. Àn, ta liền ở chỗ này, người lập tức tới ngay, bên này con khi này không thích hợp."

Nói xong điện thoại về sau, liền lại ngừng đầu liếc hấn một cái, bình tĩnh nói: "Chúng ta đi thôi, còn rất xa!"

"Ừm!"

Trầm Độ không do dự, cầm trong tay cái này Kim Ti Hài thả ở bên cạnh trên nhánh cây, sau đó liền hướng phía phía trước đi đến.

Sự tình dù sao cũng hơi cổ quái, chỉ ít Vương Hân Nghiên phát giác được một chút cổ quái, ẩn đạo lý nói, những này bây giờ sẽ không xuất hiện loại tình huống này.

Vừa mới, này bây giờ hiển nhiên không phải đang nhìn nàng, mà chính là nhìn nàng chung quanh người trẻ tuổi này,

Nàng lâu dài đều ngồi tại động vật vườn, đối những động vật này tập tính hiểu biết không bình thường sâu, có cái gì dạng động tác, cơ hồ nhất thanh nhị sở, cho nên, vừa mới loại tình huống đó, hiển nhiên không quá bình thường, theo người này đi tới, những Anh Vũ đó chim chóc cùng Hài Tử, tựa hồ phát sinh một loại nào đó cổ quái biến hóa.

Đương nhiên, nàng hiện tại còn sẽ không nói cái gì, chẳng qua là cảm thấy trong lòng kỳ quái thôi, cũng không đáng quá lạ thường, chỉ là mang theo hấn tiếp tục đi lên phía trước.

Nhưng mà rất nhanh, Vương Hân Nghiên liền sẽ phát hiện, sự tình xa xa đơn giản như vậy, theo Trầm Độ tiến vào Vườn Bách Thú về sau, một trận quy mô nhỏ động vật rối loạn, chính tại trong vườn thú áp ả ra... Mà tùy theo mà giải quyết tình, lại làm cho rất nhiều rất nhiều người đều rút phà con mắt.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Lão Hồ đi ra.

Trầm Độ đã ý thức được trên người mình tin tức, phát sinh một loại nào đó quý dị biến hóa, trước kia vèn vèn chỉ là phỏng đoán, nhưng là hiện tại mấy cái có lẽ đã được chứng thực.

Không biết là đọc diễn cảm thuật nguyên nhân, vẫn là Thần Nhân hệ thống nguyên nhân, từ trước mấy ngày lên, những động vật đó nhìn thấy hấn bắt đầu, liền có chút không đúng.

Hồi tưởng lại, ngày đó đọc diễn cảm, để trong công viên Bách Hoa Đưa Nở Bách Điều đều tới, liền đã không bình thường quý dị.

Khi đó hấn coi là chẳng qua là trùng hợp, nhưng là hiện tại xem ra, đọc diễn cảm thuật quá không bình thường, tựa hồ không chỉ có chỉ là niệm Cổ Văn có mãnh liệt ý cảnh hiệu quả đơn giản như vậy, hiện tại, liền hấn thanh âm nói chuyện, tựa hồ cũng mang theo một loại nào đó đầu độc tính tin tức.

Đương nhiên, nhân loại có lẽ cảm giác không thấy loại tin tức này, nhưng là động vật lại có thể cảm giác được rõ ràng, có lẽ, liền liền trên người hấn khi chất, cũng phát sinh một loại nào đó biến hóa.

Vì cái gì hấn sẽ có dạng này cảm giác? Cái này muốn từ hấn bước kế tiếp muốn đi vườn khu nói lên, qua mãnh thú vườn vẫn còn tương đối xa, còn cần đi qua mấy cái vườn khu, từ Châu Phi rừng cây vườn khu đi, bước kế tiếp liền đến con voi vườn khu cùng hươu cao cổ vườn khu.

Tại khu vực này bên trong, nuôi mười mấy đầu con voi cùng mười mấy đầu hươu cao cổ.

Trầm Độ đi ra Châu Phi rừng cây vườn khu thời điểm, này bây giờ cùng Anh Vũ còn muốn cùng một chỗ tùy tùng cùng nhau bay ra đến, nhưng lại bị Vương Hân Nghiên ngăn trở, toàn bộ chạy trở về, sau đó này bây giờ bắt đầu trở nên có chút kích động, cấp tốc chút chút gọi vài tiếng.

Vương Hân Nghiên sắc mặt cổ quái, nhưng là cũng không quản chúng nó, mang theo Trầm Độ tiếp tục đi, khi bọn hấn đi vào con voi vườn thời điểm, còn thật nhiều người đứng tại con voi viên ngoại hạng nhìn con voi.

Con voi vườn tuy nhiên có rào chắn ngăn cản, nhưng là không cao, bởi vì vườn khu thiết trí, cần cho người ta chính cảm thực vật theo hươu cao cổ cùng con voi hồ động, Trầm Độ nhìn thấy một ít gì đó, thế là hỏi Vương Hân Nghiên vài câu, nhưng mà, cũng không biết đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra, khi bọn hấn vừa mới con voi vườn vị trí trung tâm lúc, toàn bộ con voi vườn bỗng nhiên trở nên vô cùng an tĩnh.

Đương nhiên, cũng không phải toàn bộ đều an tĩnh, chỉ ít còn có nhân loại tiếng ồn ào, chỉ là sở hữu động vật đều an tĩnh, đồng loạt quay đầu, hướng lấy bọn hấn nhìn sang.

Có chút quý dị.

Có người cảm thực vật muốn cho ăn hươu cao cổ, nhưng là cái kia hươu cao cổ liền uyển nếu là không có nhìn thấy, không để ý đến, gât gao nhìn lấy Trầm Độ bên này, thần sắc có chút ngốc trẻ.

Vương Hân Nghiên cơ hồ trong nháy mắt phát hiện cổ quái, hơi hơi cau mày một cái, nhưng là nàng còn chưa kịp phản ứng đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra, bên tai liền toát ra một tiếng sắc bén tượng minh thanh.

"Ngang "

Mang theo hưng phấn, mang theo kinh hãi.

Sắc bén thanh âm xẹt qua màng nhĩ, cái kia con voi đối lấy bọn hấn giờ lên dài mũi dài, tựa hồ là hướng phía bên này chào hỏi.

Tiếp lấy "Ngang, ngang, ngang" vài tiếng, mười mấy đầu con voi, cơ hồ cùng một thời gian tê ngâm lên đến, dạng này còn không chỉ, bỗng nhiên truyền đến rào chắn tiếng sụp đổ âm, một con voi lớn vậy mà đẩy lên bên cạnh một mặt rào chắn, hướng phía cái này vừa đi tới.

"Ngao Ô!"

Lúc này, tại một bên khác, cũng bỗng nhiên toát ra một tiếng sắc bén tiếng sói tru, tại con voi vườn bên phải tựa hồ là một cái sói vườn.

Nghe thanh âm kia, tựa hồ còn không bình thường kích động, năm, sáu con sói đều cùng một chỗ kêu lên.

Sau đó, chuyện phát sinh càng để cho người trợn mắt hốc mồm.

Con voi vườn không gian so sánh lớn, bởi vì bên này có hươu cao cổ, Ngựa Vằn, Tê Giác cùng con voi, đều là cự hình mãnh thú, cho nên sân bãi không bình thường rộng lớn, mà lại, bên này là trong vườn thú bộ khu vực, toàn bộ Vườn Bách Thú cơ hồ sở hữu khu vực đều cái này bên này khu vực tương liên, cho nên, bạo động bắt đầu.

Tất cả mọi người không ngờ rằng, cho dù là Trầm Độ chính mình, cũng không nghĩ tới khi hắn bước vào con voi vườn về sau sẽ phát sinh dạng này sự tình.

Đầu tiên, mười mấy đầu con voi từ con voi trong vườn đi tới, bởi vì đều là so sánh dụ dằng ngoan ngoãn con voi, cho nên sẽ không làm người ta bị thương, sau đó cũng là hươu cao cổ, có chừng bảy tám đầu, cũng vượt qua rào chắn.

Lại nói tiếp, đằng sau một đoàn phần phật một mảnh, một đoàn Hươu Tỳ vượt qua nhánh cây, hướng phía bên này xông lại.

Chính là Kim Tỳ Hươu vườn bên kia Hươu Tỳ.

Trầm Độ kinh ngạc, cùng Vương Hân Nghiên đối mặt mấy giây, đều không nói gì, nhưng mà rất nhanh, càng thêm kỳ quái sự tình phát sinh.

"Ngao Ô "

"Tê "

"Ngang "

Trong nháy mắt đó, mấy loại động vật vô cùng hưng phấn tiếng kêu ré xuất hiện.

Đặc biệt là này tiếng sói tru, đặc biệt sắc bén, cấp tốc hướng phía bốn phương tám hướng bao phủ mà đi, lập tức liền mang đến một trận làm cho người kinh ngạc bạo động, Trầm Độ trong nháy mắt cảm giác được đại đất phảng phất ần ần có chút chấn động, tựa hồ có vô số động vật đang theo lấy con voi vườn xông.

Hắn cảm giác cũng không có phạm sai lầm, kế tiếp xuất hiện, là Hỏa Liệt Diểu, một đoàn Hỏa Liệt Diểu.

Hạ biển Vườn Bách Thú Hỏa Liệt Diểu thả rông tại con voi vườn bên trái một cái trong hồ nước, tại hồ nước trung ương vị trí, có ba cái tiểu đảo cung cấp chúng nó nghỉ lại, tuy nhiên có rào chắn tổ chức người đi đường tiến vào, nhưng là Hỏa Liệt Diểu nếu là muốn đi ra, lại rất dễ dàng.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn lại về sau, lập tức liền thấy một đoàn đỏ màu trắng Hỏa Liệt Diểu hướng phía bên này xông.

Tiếp theo, là chim chóc, đại lượng đủ loại chim chóc.

Chúng nó từ bốn phương tám hướng bay tới, rầm rầm vài tiếng, toàn bộ rơi vào con voi vườn chung quanh.

Có Anh Vũ, có Không Tước, có ngày nga, ở bên trái trong hồ nước, lại còn đi tới mấy cái Đan Đỉnh Hạc...

Còn có càng nhiều, một số vô pháp ra khỏi lồng Tỳ Mãnh thú chính đang gặm thết lấy, tâm tình vô cùng kích động.

"Chuyện gì xảy ra? Trong vườn thú động vật đều chạy tới đây?"

"Động vật đại bạo động sao? Chỗ nào đến nhiều như vậy động vật?"

Hạ Hải Thị Vườn Bách Thú, là động vật hoang dã vườn, nếu là một số mãnh thú to lớn còn tốt, sẽ có nghiêm ngặt bảo hộ cùng khống chế, nhưng là một số dụ dằng ngoan ngoãn động vật, lệ như con chim, Hươu Tỳ, con voi những này, ở chỗ đó phương so sánh khoáng đạt, khống chế liền không có nghiêm khắc như vậy, cho nên, chúng nó rất dễ dàng liền đi ra.

Bây giờ thấy nhiều như vậy động vật bỗng nhiên chạy đến bên này, không khỏi để rất nhiều rất nhiều người đều tầm tắc lấy làm kỳ lạ, trợn mắt hốc mồm.

Nhưng mà người nào cũng không ngờ rằng, tiếp xuống chuyện phát sinh, lại biết một chút người cảm giác càng khủng bố hơn.

Đầu tiên, Trầm Độ là trước tiên từ Vương Hân Nghiên đối thoại trong tai nghe xuất hiện mấy câu nghe được, bên trong truyền tới một cái gấp rút thanh âm: "Các đơn vị chú ý, các đơn vị chú ý, hồ trong viên hai cái Đông Bắc Hồ chạy đến, các đơn vị chú ý, vừa mới hai cái Đông Bắc Hồ đột phá hồ vườn rào chắn, nhảy ra, chúng ta đang bao vây."

Ngay sau đó, Vương Hân Nghiên còn chưa kịp phản ứng, cách đó không xa, liền toát ra một tiếng mãnh thú tiếng rống giận dữ.

"Rống "

Thanh âm kia, lập tức chấn nhiếp đến trong lòng người chỗ sâu, sở hữu nghe được người cũng không khỏi bỗng nhiên sắc mặt đại biến, khủng hoảng vô cùng.

"A, có Lão Hồ!"

"Lão Hồ đi ra!"

"A, đi mau!"

Có người quát to một tiếng, vội vàng cấp tốc lui lại.

Đi dạo Vườn Bách Thú người lớn nhất cực kỳ quen thuộc, đây là Lão Hồ, đây là Đông Bắc Hồ, cái này là Địa Cầu bên trên hung mãnh nhất kinh khủng nhất mãnh thú.

Đông Bắc Hồ, cũng xưng Siberia lang hồ, trưởng thành Hùng Tinh Đông Bắc Hồ, thể trọng cao đến ba trăm kg, giống cái cao đến một trăm tám mươi kg, là Địa Cầu bên trên lộ ra lưu giữ loại cỡ lớn nhất họ mèo động vật một trong.

Chúng nó tính cách hung mãnh, hành động mau lẹ, thiện bơi lội, thiện leo cây, giác quan nhạy cảm, có thể săn bắt so với bọn hần thể trọng lớn gấp đôi trở lên con mồi.

Hiện tại, cũng không biết đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra, hai cái Đông Bắc Hồ đột nhiên xuất hiện tại con voi vườn phía bên phải.

Chúng nó bỗng nhiên gào thét một tiếng, nhìn chăm chú bên này, ánh mắt thâm thúy mà Minh Duệ, làm người ta kinh ngạc run rẩy.

Sau đó, chúng nó chậm rãi hướng phía cái này vừa đi tới.

Trong nháy mắt đó, cơ hồ sở hữu động vật cùng người đều ngốc trệ, đều vô ý thức cho chúng nó tránh ra một con đường.

Một số người nhìn thấy Lão Hồ xuất hiện, cổ họng không khỏi hơi khô khát, trong nháy mắt, đều ngừng thở.

"Ba ba ba!"

Hai cái Đông Bắc Hồ cước bộ tuy nhiên chậm chạp, nhưng lại vô cùng nặng nề, mang theo một cỗ khí thế đáng sợ, phảng phất kinh thiên địa, khiếp quỷ thần, không người nào có thể ngăn cản!

Dữ như vậy mãnh liệt vẻ mặt và thật dài răng nanh, không không nói cho mọi người, đây là Bách Thú Chi Vương, đây là Tùng Lâm Chi Vương, đây là Vạn Thú Chi Tôn.

Có Vườn Bách Thú công tác nhân viên đã đuổi theo, nhưng là tựa hồ sủng gây mê không có đến, cho nên ai cũng không dám ngăn cản chúng nó.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Chúng ta cho mọi người biểu diễn 1 cái tiết mục

"Đi mau đi mau, mọi người lui lại!"

"Mọi người nhanh lui về sau."

"Mau rồi đi đại tượng vườn!"

Một đồng công tác nhân viên nhanh chóng hô, kêu gọi quan sát đám người hướng phía bên ngoài trở ra đi, lúc này đại tượng vườn quá không bình thường, đã tụ tập trên trăm con động vật, còn có đại lượng động vật đang tại vây tới, hướng chỉ, còn ra hiện hai cái đồng bắc hồ. . .

Lúc này, nếu là chúng nó xuất hiện bạo động, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Bởi vì đại tượng vườn là trong vườn thú trung tâm khu vực, cơ hồ sở hữu vườn khu đều giống như tại đây tương liên, cho nên tại đại tượng vườn nguyên bản liên tụ tập rất nhiều rất nhiều người, cần mau sớm sơ tán.

Nghe được la lên, rất nhiều người cũng phát giác được nguy hiểm, cho nên vội vàng nhanh chóng hướng phía bên ngoài đi.

Tuy nhiên xuất hiện trước mặt hết thấy quá mức cổ quái, tụ tập động vật quá nhiều, tràng diện quá lớn, có người cảm thấy có thể là vườn bách thú đang làm một loại nào đó tiết mục cùng hoạt động, cho nên, đều không có rời đi, mà chính là toàn bộ ở tại bên ngoài quan sát náo nhiệt.

Lúc này, ngựa vằn vườn bên kia cũng xuất hiện bạo động, đại lượng ngựa vằn, đang theo lấy bên này đi tới.

Tuy nhiên có người muốn xua đuổi chúng nó, nhưng là vô pháp ngăn cản.

Có mấy chiếc vườn bách thú xe đứng ở phía ngoài đoàn người vây, từ phía trên đi xuống mấy người mặc âu phục người, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, hẳn là vườn bách thú cấp quản lý.

Có người nhanh chóng cùng bọn họ hỏi báo vài câu.

Không có người ngăn cản đồng bắc hồ, nên bước chậm chạp mà nặng nề cước bộ, đi vào Trầm Độ trước mặt, Vương Hân Nghiên phát giác được không thích hợp, lôi kéo hắn, gọi hắn nhanh đi, nhưng là Trầm Độ lại khoát khoát tay, an ủi nói ra: "Không cần lo lắng."

Vương Hân Nghiên cũng phát giác được đây hết thấy cổ quái, tựa hồ là hắn làm ra đến, bởi vì sở hữu động vật đều nhìn về hắn, cho nên Kiến Đông bắc hồ đã đi tới, nàng vội vàng lui lại mấy bước, đi đến bên cạnh.

Đồng bắc hồ, cũng sẽ không nhận nàng.

Sau đó, khi nàng quay đầu hướng phía phía trước nhìn lên đội, lại bỗng nhiên nhìn thấy một bộ đề cho nàng vô cùng khó có thể tin hình ảnh.

Chỉ gặp người trẻ tuổi kia gặp hai cái đồng bắc hồ đi tới, bỗng nhiên mỉm cười, ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng vuốt ve hạ trung một cái đồng bắc hồ đầu.

"Các người tới?" Hắn chậm rãi nói, thanh âm kia, liên phỏng phát nhiều năm không thấy lão bằng hữu.

Mà quý dị nhất là, trong nháy mắt đó, hai cái hung mãnh đồng bắc hồ liền giống như trong nhà nuôi mèo,

Ngoan ngoãn mặc hắn vuốt ve, vô cùng dịu dàng ngoan ngoãn.

Lại còn giống như nũng nịu, cọ một chút hắn.

Ta trời à?

Vương Hân Nghiên mở to hai mắt, không chỉ là hắn, cơ hồ sở hữu ở đây nhân viên đều mở to hai mắt, đặc biệt là vườn bách thú công tác nhân viên.

Cái này hai cái đồng bắc hồ, đã vận tới vườn bách thú sinh hoạt nhiều năm, tập tính có bao nhiêu hung mãnh, bọn họ rõ ràng nhất bất quá.

Cho dù là công tác nhân viên cùng đồng bắc hồ chuyên gia, cũng không có người dám ở hai cái đồng bắc hồ hoàn toàn thanh tĩnh thời điểm dạng này sờ chúng nó.

Đây cũng không phải là tiểu miêu tiểu cầu, mà chính là lão hồ.

Chân chính ăn thịt lão hồ.

Nhưng mà Trầm Độ cứ như vậy làm, khó tránh khỏi sẽ cho người cảm thấy hãi hùng khiếp vía, càng thêm cổ quái là, hai cái đồng bắc hồ tới về sau, vây quanh ở Trầm Độ chung quanh động vật, vậy mà một cái đều không có sợ hãi lui lại.

Đằng sau, đại lượng ngựa vằn đã tiến vào trong tầm mắt.

"Vương tỷ, người kia là ai à?" Có người nhanh chóng hướng phía Vương Hân Nghiên hỏi: "Đây cũng quá thần à?"

"Hắn đây là muốn chết sao? Dám sờ đồng bắc hồ đầu?"

Trước mặt hết thấy quá quý dị, khó tránh khỏi sẽ để cho bọn họ cảm thấy hiếu kỳ.

Vương Hân Nghiên nhìn bọn họ liếc một chút, lại lắc đầu, lại không nói lời nào, trên thực tế, hắn cũng không biết nên nói cái gì.

Người này, nàng cũng là lần thứ hai gặp, một lần lại so một lần cổ quái.

Lúc này, phía trước lại xuất hiện tình huống.

"Cũng là tới hoan nghênh ta sao?"

Người kia bỗng nhiên nói một câu.

Đứng tại động vật trong đám, Trầm Độ trong lòng cũng có chút quý dị, nhưng là khóc miệng nhưng là cong cong, nhẹ nhàng vuốt ve hai cái đồng bạc hồ, xúc cảm phi thường mềm mại.

Hắn còn là lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy vuốt ve lão hồ, cảm giác thật giống như sờ hai con mèo không sai biệt lắm.

Chỉ là, chung quanh tụ tập động vật quá nhiều, chỉ ít có hơn 100 con, một đoàn con khi, một đoàn hòa liệt điều, còn có một đoàn không tước.

Huống chi, còn có lít nha lít nhít đám người.

Ở ngoại vi, còn có người đang hô hoán hần nhanh đi, nguy hiểm loại hình, cũng đã có sẵn bắt đội tới, muốn xua đuổi những động vật này trở lại vị trí cũ.

Có lẽ, có người sẽ phi thường sốt ruột.

Nhìn thấy những này, Trầm Độ trong lòng bỗng nhiên toát ra một loại trò đùa quái đản cảm giác, không biết chính mình có thể hay không mệnh lệnh những động vật này?

Có lẽ có thể!

Trước mấy ngày, hần tại công viên thời điểm, không phải liền là có thể triệu hoán một chút tiểu điều sao? Mà bây giờ đâu? Chúng nó sẽ nghe hần lời nói sao?

Trầm Độ ngẫm lại, trong lòng nhất thời cũng cảm thấy hưng phấn không thôi.

Hắn vẫn là lần đầu kinh lịch trải qua loại này quý dị tình huống, thế là, hần ngẫm lại, cười rộ lên, bỗng nhiên buông ra, nhanh chóng đối động vật nhóm nói ra: "Tất nhiên cũng là tới hoan nghênh ta, như vậy chúng ta liền đến làm một lần khánh chúc hội đi. Huống về chung quanh quan sát người biểu đạt một chút chúng ta kính ý."

"Ta là, lần đầu tiên tới hạ biển vườn bách thú."

"Các người khỏe a!"

Trầm Độ hướng phía phía trước đi mấy bước, sau đó bắt đầu đề cao âm lượng, hưng phấn liếc nhìn trước mặt một đoàn con khi đại tượng.

Biểu tình kia, thật giống như tại thị sát quân đội thủ trưởng.

"Đến, chúng ta trước tiên rống một tiếng, giống như mọi người đánh một tiếng chào hỏi, ngao ô!"

Hắn vừa dứt lời, chung quanh động vật tựa hồ cũng đi theo hần cùng một chỗ hưng phấn lên, trong nháy mắt, vô số động vật liền ngẩng đầu nhìn bầu trời, gào rít đứng lên.

"Tê ~ rống ~ "

"Ô ô ~ "

"Ngang ~ "

Đại tượng quần bạo phát, ngửa đầu giờ lên thật dài cái mũi, phát ra từng tiếng sắc bén Tượng(voi) bò....ò.... Âm thanh.

"Ha ha ha , có thể, cái này có thể có!"

Trầm Độ cười ha ha một tiếng, hướng phía phía trước đi một bước nói ra: "Đến, chúng ta bao quanh trung tâm vị trí, chạy một vòng, chú ý, đại đừng dẫm lên tiểu. Chạy đội, giống như nhân loại bên cạnh lên tiếng kêu gọi, ha-ha!"

Hắn đã lên vui đùa lòng, hần thật lâu đều không có cao hứng như vậy hòa hưng phấn qua.

Có nhiều như vậy người đang quan sát, còn có nhiều như vậy động vật vì hần mà tụ tập ở chỗ này, nếu là mình không làm một điểm nhỏ động tác, đó thật là không thể nào nói nổi.

Hôm nay, hần liền dẫn bọn này động vật, cho đặc địa đến vườn bách thú quan sát động vật người biểu diễn một chút, cái gì gọi là vạn thú bồn dâng? Cái gì gọi là vạn thú hí lên? Cái gì gọi là bách thú chi vương?

Không tệ, hần, cũng là bách thú chi vương, hôm nay, hần liền hóa thân Tarzan, hiệu lệnh thú quần.

"Hô tới!"

Hần bỗng nhiên hô to một tiếng.

Một cái đông bắc hô nghe lệnh, hướng phía hần đi tới.

"Trượng(voi) tới!"

"Bành bành" hai lần, một con voi hướng phía hần đi mấy bước, UU đọc sách [www. uu k an shu](http://www.uukanshu.com). Com giờ lên thật dài cái mũi, hí lên một tiếng.

"Anh Vũ!" Hần lại kêu lên.

Một đoàn anh giương cánh, hướng phía hần bay qua, bởi vì quá nhiều, đủ mọi màu sắc sắc thái xuất hiện, tập nập rực rỡ.

Có còn gọi đứng lên.

Có roi vào đại tượng trên thân cùng hươu cao cổ trên thân.

"Ha-ha, hôm nay, chúng ta cho mọi người biểu diễn một cái tiết mục, gọi là vạn thú cuồng hoan, ưa thích, mọi người vỗ tay hoan nghênh!"

"Oa, quả nhiên là một cái tiết mục!"

"Ha-ha, tốt, vạn thú cuồng hoan! Đây là vườn bách thú đặc địa chuẩn bị tiết mục sao?"

"Ra sức, vậy mà chuẩn bị như thế ra sức tiết mục, ta còn tưởng rằng vườn bách thú động vật đều bạo động đây!"

"Ha ha ha, tốt!"

Trong nháy mắt, vô số người bắt đầu hô to lên, vô cùng hưng phấn, trừ những cái kia biết nội tình vườn bách thú công tác nhân viên.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130 : Vấn đề này, quá nghiêm trọng.

Hai giờ về sau, Hạ hải vườn bách thú đại tượng vườn quảng trường, tiếng kim roi cũng có thể nghe được.

Cơ hồ sở hữu vườn bách thú nhân viên, đều ngồi tại quảng trường trên bậc thang, lẫn nhau đối mặt vài lần, sắc mặt cực kỳ cổ quái.

Nhưng là ai cũng không dám lên tiếng, lúc này toàn bộ quảng trường cơ hồ hoàn toàn tĩnh mịch, thật giống như bao phủ một tầng nồng đậm mây đen, bầu không khí cực kỳ cổ quái.

Thời gian đã đến lúc chạng vạng tối, mặt trời chiều ngã về tây, dạo chơi đám người, đã toàn bộ đi.

Vừa mới biểu diễn phi thường náo nhiệt, gây nên rất nhiều rất nhiều người reo hò cùng oanh động, nhưng là, các loại động vật biểu diễn xong sau, bọn họ liền nhanh chóng để cho khách hàng ra ngoài, không phải vậy bọn họ tiếp tục ở lại đây.

Mà tụ tập tới các loại động vật, cũng bị mỗi cái vườn khu nhân viên chạy về cố định khu vực, hiện tại đại tượng trong vườn, chỉ có thể nhìn thấy nơi xa hươu cao cổ cùng đại tượng.

Nhưng là, sự tình còn lâu mới có được kết thúc, mà tùy theo mà tới hội đề, tựa hồ lại càng thêm nghiêm trọng, phụ cận mấy cái vườn khu nhân viên, đã bị toàn bộ kêu đến bên này khai hội.

Mấy cái vườn bách thú hạng cân nặng chủ quản, viên trưởng, phó viên trưởng, đều đã toàn bộ đến nơi, lúc này, bọn họ đang tại một bên khác, mấy cái chủ quản đang mặt mũi tràn đầy ngưng trọng đang cùng bọn họ hồi báo tình huống, thậm chí bảo an bộ cũng tới mười cái nhân viên tới duy trì trật tự.

Vấn đề này, quá nghiêm trọng.

Trong vườn thú, chưa bao giờ xuất hiện qua loại tình huống này, liền phảng phất trong nháy mắt, toàn bộ vườn bách thú đều lộn xộn.

Vừa mới, còn bốn năm mươi cái nhân viên hợp lực, mới đem những động vật đó toàn bộ xua đuổi trở lại.

Hạ hải động vật hoang dã vườn, làm Hạ hải thành phố lớn nhất vườn bách thú một trong, mỗi ngày vào cửa quan sát khách hàng có khoảng chừng trên vạn người, bên trong tuyệt đại bộ phận cũng là phụ nữ cùng hải tử, vườn bách thú cũng luôn luôn rêu rao chính mình vì là quản lý hoàn thiện, rất ít xuất hiện sự cố.

Liên động liên tục vật đã thương người sự tình, đều cực ít phát sinh, vậy mà hôm nay chuyện phát sinh, nhất định cũng là làm người nghe kinh sợ.

Còn tốt chưa từng xuất hiện sự cố, không có người thụ thương, nếu là phát sinh giẫm đạp sự kiện, hoặc là có người bị cắn đến, như vậy hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Cho nên, làm những động vật toàn bộ bị xua đuổi sau khi trở về, sở hữu nhân viên đều bị triệu tập tới, chờ đợi khai hội.

Liên ngay cả hồi lâu không lộ diện vườn bách thú viên trưởng Từ Quốc Hoa, đều xuất hiện trong đám người, sắc mặt cực kỳ nghiêm túc.

Ngay tại các vị nhân viên hai mặt nhìn nhau, xì xào bàn tán đồng thời, tất cả mọi người không khỏi thỉnh thoảng ngẩng lên đầu hướng phía đại tượng vườn đông bộ vị trí nhìn lại, sắc mặt cổ quái.

Nơi đó,

Lúc này đang ngồi lấy một người mặc áo sơ mi trắng người trẻ tuổi, hần thần sắc, phảng phất buồn bực ngán ngẫm.

Không người nào dám đi theo hần đáp lời.

Ai cũng không biết thượng tầng lãnh đạo thái độ thế nào?

Cho nên, một mình hần ngồi ở một bên, có vẻ hơi cô độc cùng có chút quỷ dị, nhưng là, cho dù là hiện tại lại không biết người, cũng không dám coi nhẹ người này tồn tại.

Vừa mới, một trận vạn thú cuồng hoan biểu diễn, để cho chung quanh sở hữu người xem đều reo hò không thôi, sinh ra cực kỳ oanh động hiệu quả.

Liên ngay cả hung mãnh đông bắc hổ, đều ở trước mặt hần cúi đầu xưng thần, hần động vật càng thêm không cần phải nói, cơ hồ đối với hần lời nói nói gì nghe nấy.

Dạng này người, cho dù là vườn bách thú kinh nghiệm làm việc rất phong phú nhất nhân viên, đều chưa bao giờ thấy qua.

Hần đến tốt cùng là phương nào thánh thần?

Vì sao lại có dạng này hiệu quả?

Ai bảo hần tiến đến vườn bách thú?

Vô số nghi vấn, nhanh chóng tại rất nhiều nhân viên trong lòng bên trong xuất hiện.

"Ta muốn biết, vì sao chúng ta vườn bách thú sẽ xuất hiện loại tình huống này? Là quản lý bất thiện? Vẫn là công tác sai lầm? Hoặc là có người cố ý vì chi? Ai có thể nói cho ta biết, những động vật này vì sao có thể một cái tiếp theo một cái chạy đến? Ai có thể nói cho ta biết, đông bắc hổ vì sao có thể đột phá rào chắn? Xuất hiện tại trên đường cái?" Lúc này, một cái đất đỏ âm thanh xuất hiện, đối mọi người chất vấn.

Chính là vườn bách thú viên trưởng Từ Quốc Hoa.

"Đông bắc hổ, tây bộ liam hổ, không hề mãnh thú, ban ngày, các người để nó xuất hiện ở trong đám người?" Từ Quốc Hoa cực kỳ nghiêm khắc, lạnh lùng liếc nhìn mấy vị vườn khu chủ quản: "Còn tốt chưa từng xuất hiện vấn đề, nếu là xảy ra vấn đề, các người có thể đảm đương được tốt hay sao hả? Các người phụ nổi trách nhiệm này sao?"

"Vì sao chủ quản, người tới nói cho ta biết đến tốt cùng là thế nào chuyện? Đông bắc hổ đến tốt cùng là thế nào chạy đến? Hiện tại, phục vụ khách hàng bộ phận một bên, đã nhận được trên trăm cái khiếu nại điện thoại, toàn bộ đều là khiếu nại người."

"Các người đừng tưởng rằng không có nhân viên thương vong, vấn đề này cứ như vậy đi qua, ta cho người biết, người nhất định phải lập tức cho ta điều tra rõ ràng tình huống, sau đó tự mình cho ta một cái báo cáo. Ta cần biết, đông bắc hổ vườn khu là thế nào xảy ra vấn đề? Tiền căn hậu quả là cái gì? Về sau vẫn sẽ hay không có loại tình huống này? Các người quản lý, có hay không xảy ra vấn đề?"

"Vàng vàng vàng!"

Họ hà đông bắc hồ Viên Chủ quản vội vàng gật đầu đáp.

"Các ngươi đừng tưởng rằng xem biểu diễn khách hàng cũng là đùa ngốc, cho là bọn họ không nhận ra lão hồ tói? Ta cho ngươi biết bọn họ, đây là đông bắc hồ! Còn tốt chưa từng xuất hiện vấn đề, nếu là xảy ra vấn đề, các ngươi tin hay không ngày mai báo chí đầu đề cũng là Hạ hải thành phố vườn bách thú phát sinh động vật rối loạn cùng bạo động? Từ thương vô số? Các ngươi gánh chịu nỗi trách nhiệm này sao?"

Từ Quốc Hoa hiển nhiên cực kỳ nổi nóng, nhanh chóng đổi các vị nhân viên chất vấn vài câu, cực kỳ nghiêm túc, nhìn thấy hấn tức giận như vậy, cơ hồ không người nào dám lên tiếng, toàn bộ đều nấp lấy hô hấp.

Vấn đề này xác thực quá nghiêm trọng.

Trên trăm con động vật bạo động, trước kia trong vườn thú chưa bao giờ xuất hiện qua, huống chi vẫn là tụ tập tại đại tượng vườn nhân viên dày đặc nhất khu vực.

Cứ việc nói sự tình nơi phát ra phi thường cổ quái, nhưng lại không có cách nào che giấu bọn họ trong công tác sai lầm, đặc biệt là đông bắc hồ vườn.

Đón lấy, Từ Quốc Hoa lại nhanh chóng phun vài câu, liên tục tìm mấy cái vườn khu chủ quản hỏi thăm tình huống, khi hấn biết rõ ràng tình huống về sau, mới ngừng đầu nhìn chìm xuống độ bên kia liếc một chút, hơi nhíu cau mày, sau đó quay đầu nhìn chằm chằm Vương Hân Nghiên hỏi: "Hân nghiên, đây là chuyện gì xảy ra?"

Vương Hân Nghiên nhìn xem Trầm Độ bên kia liếc một chút, thờ sâu, sắc mặt tái nhợt nói ra: "Ta cũng không biết đến tột cùng là thế nào chuyện. Làm chúng ta đi vào đại tượng vườn thời điểm, giống như sở hữu động vật cũng bắt đầu kích động, sau đó liền toàn bộ cũng bắt đầu kêu lên, đón lấy, chúng nó toàn bộ liền vọt tới bên này, ban đầu kích động, là đám kia đại tượng."

Từ Quốc Hoa hít mắt dưới ánh mắt, UU đọc sách www. uu k an shu. Com lập tức quay đầu đối Hoàng Hiên nghiêm khắc nói: "Tiểu hiên, ngươi quản lý có vấn đề, đại tượng vườn vốn chính là ngươi quản lý, rào chắn làm sao lại như thế giòn? Ngươi phải cho ta thật tốt tra rõ ràng đến tột cùng là thế nào chuyện? Nếu như về sau không thể phòng ngừa xuất hiện loại tình huống này, ngươi cho ta đem rào chắn thêm dày thêm cao. Đại tượng là khổng lồ mãnh thú, nếu là bỗng nhiên phát cuồng, cái kia còn đến? Một chân một cái, các ngươi gặp qua đại tượng phát cuồng bộ dáng sao? Phòng trợ đều có thể đẩy lên."

"Tra cho ta, tra một cái đến, tra cho ta rõ ràng!"

Hấn tiếp tục hạ lệnh, chém đinh chặt sắt.

Sau khi nói xong, mới lại nói với Vương Hân Nghiên: "Hân nghiên, ngươi nói cho ta rõ đến tột cùng là thế nào một chuyện? Người này, là thế nào tiến đến."

Vương Hân Nghiên sắc mặt tái nhợt, vội vàng nhanh chóng đối hấn giải thích vài câu, Từ Quốc Hoa sau khi nghe xong, cau mày một cái, sau đó đối Hoàng Hiên hỏi: "Là thật sao?"

Hoàng Hiên gật đầu một cái nói nói: "Là thật."

Từ Quốc Hoa nghe vậy, không khỏi từ miệng trong túi xuất ra một điều thuốc lá nhóm lửa, rút một cái mới lên tiếng: "Lập tức mạng các ngươi người trở lại kiểm tra công việc, mỗi cái vườn khu người phụ trách, ngày mai toàn bộ cho một phần báo cáo điều tra cùng kiểm điểm báo cáo nhanh cho ta, ta cần nhìn thấy tất cả mọi chuyện tiền căn hậu quả."

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Gọi chúng nó ngàn vạn đừng vượt ngục cái gì

Nói xong, hấn liền giống như Hoàng Hiên, Vương Hân Nghiên hai người, hướng phía Trầm Độ đi đến.

Lúc này, cơ hồ tất cả mọi người đều ngẩng đầu.

Sở hữu vườn bách thú nhân viên đều biết, hôm nay sở dĩ sẽ xuất hiện nhiều chuyện như vậy, cũng là bởi vì người này xuất hiện.

Tạm thời không biết hắn đến tột cùng có cái gì dạng năng lực, nhưng là không hề nghi ngờ, có thể làm cho hai cái đông bắc hổ, có thể làm cho mười mấy đầu đại tượng, có thể làm cho trên trăm con động vật ngoan ngoãn nghe lời, phần này năng lực, tuyệt đối để cho người ta trợn mắt hốc mồm.

Một chút ngoại nhân người xem còn tốt, khả năng cho là hắn chẳng qua là vườn bách thú nhân viên, nhưng là bọn họ những này biết nội tình người, cũng sẽ không nghĩ như vậy.

"Trầm huynh đệ. . . Là nơi nào người?" Từ Quốc Hoa đón đến hỏi, xuất ra một điều thuốc lá đưa cho hắn.

Trầm Độ đang tại cầm điện thoại di động chơi, vừa mới đường sơ hạ cho hắn tóe một đầu tin nhắn, để cho hắn ban đêm đi ra cùng một chỗ ăn một bữa cơm.

Hắn đang tại quay về lấy.

Lúc này gặp bọn họ tới, không khỏi ngẩng đầu nhìn bọn họ liếc một chút.

Chuyện phát sinh cổ quái, hắn tự nhiên biết, trên thực tế, hắn vừa rồi quả thật có chút phóng túng chính mình, vừa mới hắn chỉ có điều cảm thấy sự tình thú vị, lên vui đùa lòng, muốn chơi một chút thôi, về phần hậu quả cái gì. . . Hắn là sẽ không lớn bao nhiêu sự tình.

Nói chung khả năng cho rằng, hắn chỉ là tương đối sẽ thuần thú a.

Một chút tuần thú sư, chỉ huy một ít động vật động tác, cũng không phải là rất khó sự tình, tại động vật trong viên, liền có đại lượng tuần thú sư.

Bởi vậy, Trầm Độ nói ra: "Roan bên kia!"

"Roan thành phố? Không phải Hạ hải thành phố người?" Từ Quốc Hoa kinh ngạc.

Trầm Độ gật đầu, nói ra: "Vâng!" Ngẫm lại, lại ngẩng đầu nhìn xem Hoàng Hiền hôn nói: "Hoàng chủ quản, ta muốn đi xem hai cái liệt báo, không biết có thể? Hôm qua, ta đã đáp ứng chúng nó, nhất định phải đi thấy bọn nó."

Hoàng Hiền sửng sốt, có chút dở khóc dở cười, quay đầu nhìn Từ Quốc Hoa, trong lúc nhất thời không có trả lời.

Quyết định này, hắn có thể làm không.

Từ Quốc Hoa trong mắt toát ra một tia quý dị, bỗng nhiên cười một tiếng: "Trầm huynh đệ, muốn đi xem hai cái liệt báo? Ngày hôm qua hai cái?"

Trầm Độ liếc hắn một cái, gật đầu cười nói: "Đúng vậy a. Ta cần phải đi gặp một lần chúng nó. Từ tiên sinh, chúng ta cũng không lớn bí hiểm, ta thời gian đang gấp! Hôm nay sở dĩ sẽ có nhiều chuyện như vậy, đúng là cùng ta có rất lớn quan hệ,

Thuần thú bản lãnh này. . . Có lẽ là tiếp xúc động vật nhiều, chúng nó gặp ta tâm thiện, cho nên đều thích ta. Các người cũng đừng quá quái lạ những nhân viên này, nếu, vừa mới vì duy trì trật tự, bọn họ đã bỏ ra rất lớn nỗ lực."

Mọi người chung quanh nghe hắn kiểu nói này, không khỏi trong lòng đều đối với hắn toát ra một tia hảo cảm, trên thực tế, Từ Quốc Hoa bọn người người nào không biết vừa mới sự tình cùng hắn có quan hệ a? Chỉ bất quá hắn là người ngoài, cũng không phải là vườn bách thú nhân viên, cho nên ai cũng bắt hắn không có cách nào.

Nếu là hắn không thừa nhận, dù cho trách tội, cũng trách tội không đến trên đầu của hắn đi, Từ Quốc Hoa mặc dù là viên trưởng, nhưng lại càng thêm vô pháp đối với hắn làm cái gì?

Bởi vì từ trên lý luận giảng, hắn căn bản liền không có trái với vườn bách thú quy tắc, phạm pháp cái gì, càng thêm không có.

Không chỉ có không có, ngược lại có thật to có công, bằng không, những động vật này bạo động, ai cũng không biết sẽ sinh ra hậu quả gì.

Hiện tại hắn đem tội ôm về sau, liền không giống nhau, nói rõ, người này chỉ ít tương đối phụ trách.

Cho nên Vương Hân Nghiên nghe vậy, cũng không khỏi nháy mắt mấy cái.

Từ Quốc Hoa lại có chút quý dị, cười cười, lại theo dõi hắn, chậm rãi hỏi: "Nghe bọn hắn nói, Trầm huynh đệ có thể mệnh lệnh những động vật này? Còn có thể cùng bọn hắn đối thoại?"

Trầm Độ lại lắc đầu cười nói: "Chỉ ít, chúng nó hắn là nghe hiểu được ta nói cái gì, về phần mệnh lệnh cái gì, nếu không có, chúng nó chỉ có điều tương đối tin mặc ta a. Cái này cùng người bọn họ giáo huấn đại tượng không sai biệt lắm, như thế nào sai sử đại tượng, muốn xem tuần thú sư bản sự!"

Từ Quốc Hoa lắc đầu nói ra: "Bình thường tuần thú sư, nhưng không có bản lãnh như vậy, có thể thuần phục trên trăm con động vật."

Trầm Độ thu hồi điện thoại di động cười nói: "Lại nhiều, chỉ sợ sẽ là dựa vào mị lực cá nhân." Nói, hần đứng lên, liếc nhìn mọi người chung quanh liếc một chút, lại bổ sung một câu: "Có lẽ là con người của ta tại động vật trong mắt, lớn lên tương đối tiến."

Mọi người nghe vậy, riêng phần mình liếc nhau, trong lòng càng thêm cổ quái, có ít người thậm chí nhìn không được nhỏ nước bọt vài câu.

Tuần thú sư?

Bình thường tuần thú sư có dạng này bản sự sao?

Còn có hơi đẹp trai?

Tại động vật trong mắt, chẳng lẽ nhân loại đáng đáp không phải không sai biệt lắm? Còn nói gì tướng mạo a?

Bất quá, trừ cái này, giống như xác thực cũng không có cái gì giải thích, về tiết độ, cũng chỉ có thể nói rõ, người này xác thực nắm giữ một loại nào đó kỹ xảo, có thể nhanh chóng giống như một chút đã bằng hữu thôi, đối với tuần thú sư mà nói, đây quả thật là cũng không phải là cũng kỳ lạ kỹ năng.

Sau cùng, Từ Quốc Hoa còn muốn tiếp tục hỏi vài câu, nhưng là toàn bộ đều bị Trầm Độ qua loa tắc trách trở lại.

Không có cái gì dễ nói!

Có thể giống như động vật câu thông lại như thế nào? Có thể mệnh lệnh chúng nó lại như thế nào?

Tuần thú sư nếu là ngay cả điểm ấy đều làm không được, còn nói gì thuần thú a? Về phần nào ra cái này ra phong ba —— Từ Quốc Hoa dù cho muốn chửi mẹ cũng mắng không đến trên đầu của hần tới.

Hần chẳng qua là một ngoại nhân.

Cho nên sau cùng, Từ Quốc Hoa vẫn là ngoan ngoãn để cho hần đi gặp hai cái liệt báo.

Bất quá đi trước đó, hần vẫn là nhắc nhở một câu nói ra: "Trầm huynh đệ người đi có thể, nhưng là người nhưng phải cho ta lừa dối lấy điểm, tuyệt đối đừng cho ta lại nháo ra chuyện bùng tới. Vườn bách thú hiện tại, có thể chịu không lớn giày vò, người tất nhiên có thể giống như những động vật này nói chuyện phiếm, như vậy không bằng liền cỡ nào trấn an chúng nó mấy lần, gọi chúng nó tuyệt đối đừng vượt ngục cái gì!"

Nghe lời này, Trầm Độ không khỏi trong nháy mắt đối với hần lên đầy hảo cảm, cảm thấy lão nhân này, vẫn là rất không tệ, cũng phụ trách.

Cho nên, sự tình qua về sau, Vương Hân Nghiên liền tiếp theo mang theo hần hướng phía hai cái liệt báo đi.

Đi qua vừa rồi sự kiện kia về sau, Vương Hân Nghiên đã không có vừa mới bắt đầu gặp hần lúc lạnh lùng như vậy, thỉnh thoảng dò xét hần liếc một chút. UU đọc sách [www. uu. k an shu. Com](http://www.uu.k.an.shu.com)

Tuy nhiên nữ sinh này tính cách tựa hồ có chút lạnh, cho nên cũng không có hỏi hần vấn đề gì.

Hai cái liệt báo đều không có sự tình, đã nhốt tại một cái trong sân rộng, có chúng nó độc lập phòng trọ không gian, Trầm Độ đi vào về sau, này Vương Hân Nghiên do dự một chút, liền mở cửa để cho hần đi vào.

Hai cái liệt báo nguyên bản ghé vào trong sào huyết uế oải nghỉ ngơi, vừa nhìn thấy hần sau khi đi vào, cơ hồ toàn bộ đều tỉnh táo lại.

Sau đó, Vương Hân Nghiên liền có nhìn thấy một bộ cổ quái hình ảnh, một người đàn ông tuổi trẻ, ôm hai cái kim tiền báo đầu, nhẹ nhàng vuốt ve chúng nó.

Hai cái hung mãnh kim tiền báo tại hần trong lồng ngực, liền giống như nuôi trong nhà con mèo nhỏ đáng yêu dịu dàng ngoan ngoãn, hần trả lại hai cái liệt báo riêng phần mình lấy một cái để cho người ta sờ khốc sờ cười tên.

Một cái gọi là đại miêu, một cái gọi là hoa miêu!

Màn này, đối với đã có ba bốn năm vườn bách thú kinh nghiệm làm việc Vương Hân Nghiên mà nói, cực kỳ rung động, cũng cực kỳ trân quý, cho nên nhìn không được, lấy điện thoại di động ra đập vài tờ ảnh chụp.

Hạ hải vườn bách thú, chưa bao giờ có người có thể làm đến hần loại trình độ này.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Chương 132: Ta cũng hi vọng người có thể thấy rõ ràng

Cùng hai cái liệp báo chơi một hồi về sau, Trảm Độ mới cáo biệt Vương Hân Nghiên bọn người, quay người về nhà, lúc rời đi đội, Hoàng Hiên cười túm túm nói với hắn: "Trảm huynh đệ về sau muốn đến lời nói, tùy thời có thể lấy đánh với ta một tiếng chào hỏi, ta sẽ để cho người ta đi đón người qua đây. Tuy nhiên ——"

Hắn đón đến, vừa cười nói: "Cũng là tuyệt đối không nên xuất hiện vừa mới loại sự tình này!"

Trảm Độ tự nhiên biết hắn đang nói cái gì, không khỏi cười rộ lên, gật gật đầu, cùng bọn hắn phiếm vài câu, này Vương Hân Nghiên mới đưa hắn rời đi vườn bách thú.

Hiện tại đã sáu giờ chiều, đến lúc chạng vạng tối, Trảm Độ ngẫm lại, vẫn là về trước cửa hàng một chuyến.

Từ khi ngộ đạo trà bày ra đến từ về sau, phụ cận mấy con phố nói đều nào xôn xao, giữa trưa chút thời gian, liền đã có đại lượng người tới, đoán chừng đến tối, truyền nhân sẽ càng nhiều.

Ngày mai người từng trải khả năng cũng nhiều hơn.

Năm trăm khác ngộ đạo trà, đại khái cũng là bảy tám chục chén, hôm nay bán đi mười tám chén, nghiêm túc tính toán, cũng không có nhiều lời.

Nếu như dựa theo hôm nay loại trình độ này, đoán chừng nếu không mấy ngày liền sẽ bán xong.

Hiện tại kẻ có tiền nhiều, cùng loại cùng ngộ đạo trà loại vật này, trên thế giới gần như không tồn tại, cho nên, nếu là tin tức chân thực, muốn ném một chén người đoán chừng sẽ có rất nhiều.

Xem ra, cũng chỉ có thể cùng trước đó nói tới như thế, bán hết liền ngừng lại.

"Trảm ca ca!"

Đi vào đại huyên sau phố, lập tức nhìn thấy một cái ghim hai đầu lại lớn vừa thô bím tóc tiểu nữ sinh, đang ngồi ở thiên mệnh các phía trước, kéo lấy cái cầm, một mặt nhàm chán nhìn xem lui tới đám người, nhìn thấy hắn đi về tới về sau, trong nháy mắt ngẩng đầu, một mặt kinh hi bộ đáng

Màu lam nhạt váy đầm, da thịt trắng nõn kiều nộn, bộ ngực hơi chấp lên, phi thường có lân gia nữ hài cảm giác, đặc biệt là tiếp xúc đến nàng ánh mắt thời điểm, còn mang theo từng tia hưng phấn.

"Ta có thể chờ người thật lâu u!" Nàng đứng lên một mặt cười hi hi nói ra.

Trảm Độ trong lòng không khỏi cảm thán một câu, nàng đối với hắn xưng hô bỗng nhiên thay đổi, quên đi, cũng không phải cái đại sự gì, hỏi: "Người tại sao tới đây?"

Đỗ Tú Tú hướng phía hắn đi mấy bước, đi vào trước mặt hắn, hơi dò xét hắn một chút, sau đó vừa cười vừa nói: "Ta thế nhưng là tới thật lâu a, đều không có gặp người tại trong tiệm, hỏi thăm một chút mới biết được, người đã đi ra cửa. Hắc hắc, Trảm ca ca, người làm gì đi a?"

Trảm Độ một bên xuất ra chìa khóa mở cửa, vừa nói: "Đi vườn bách thú một chuyến." Sau đó lại quay đầu lại nói: "Vào đi, bên ngoài xe tương đối nhiều!"

"Tốt!" Đỗ Tú Tú cười nói,

Xoay người cầm lấy mặt đất đồ vật, sau đó cùng hắn đi vào trong cửa hàng.

Trảm Độ lúc này mới nhìn đến, nàng mang một ít gì đó tới.

"Đại ca ca, người có đói bụng không a? Ta mua rất nhiều ăn ngon!" Đỗ Tú Tú một cái túi đặt ở trên mặt bàn, cười hắc hắc nói: "Đây là tím khoai xôi cục, đi thật xa mới mua được, giữa trưa ta đặc địa đi qua mua, ăn thật ngon."

Nói, kéo ra cái túi, xuất ra một cái hộp bằng giấy tử đưa cho hắn.

Trảm Độ nói ra: "Ta vẫn chưa đói, chờ một lúc còn muốn ăn cơm, ăn cái gì viên thuốc a? Tất nhiên thích ăn, vậy thì lấy về tự mình ăn đi!"

"Ăn một cái sao?" Đổ Tú Tú nghe vậy, cầm hộp giấy nhỏ đối với hân đưa đưa, sau đó thần sắc có chút ủy khuất khuyên nhủ, nháy con mắt mấy cái: "Ăn thật ngon."

Trầm Độ có đôi khi cũng không biết cái kia cảm nằng làm sao bây giờ, tiểu cô nương này đối với hân có hảo cảm, hân tự nhiên nểng ù nhìn ra được, bất quá, hân muốn đồ vật, lại không phải nằng, già mồm cũng tốt, hân cũng được, hân thật chẳng qua là coi nằng là làm một cái đáng yêu tiểu muội muội đối đãi a.

Ngẫm lại, liền gật đầu cười nói: "Được rồi, cảm ơn tú tú!"

"Hắc hắc!" Đổ Tú Tú nghe vậy, nhất thời cao hứng cười rộ lên, xuất ra một cái viên thuốc đưa cho hân, sau đó lại cười khanh khách nói: "Đại ca ca, người không biết, ta rất là ưa thích ăn xôi cúc. Mẹ ta mỗi lần đi công tác trở về, đều sẽ bán cho ta, nằng nếu là không mua cho ta, ta liền khóc, khóc trời đất mù mịt, sau đó nằng liền sẽ ra ngoài mua cho ta! Hôm nay, ta đem chính mình thích ăn nhất đồ vật phân cho người ăn, để người nếm thử, cái gì là Nhân Gian Mỹ Vị!"

Trầm Độ cười rộ lên, nhìn xem nằng nói ra: "Nhân Gian Mỹ Vị? Liền cái này viên thuốc?"

"Đúng vậy a!" Đổ Tú Tú cười nói, cũng cầm lấy một cái viên thuốc nhẹ nhàng cắn một cái, ngẩng đầu có chút say mê nói ra: "Lại hương thơm, lại ngọt, lại xốp giòn, vừa mềm, thật đẹp vị a? Có phải hay không đại ca ca, người có thích ăn hay không a? Người nếu là thích ăn, về sau ta ngày ngày bán cho người ăn."

Trầm Độ vội vàng lắc đầu nói ra: "Cái này liền không cần, mặc dù là ăn ngon, nhưng là ta vẫn là cảm thấy ăn cơm tương đối tốt."

Đổ Tú Tú nghe vậy, chợt nhớ tới cái gì, lại hỏi: "Nghe ta mụ nói, đại ca ca người là mình một người? Không có người thân?"

Trầm Độ sững sờ một chút, nhìn xem nằng ngẫm lại, sau đó gật gật đầu: "Đúng vậy a!"

Cái này ngược lại là không có cái gì tốt giấu diếm.

Đổ Tú Tú liền vừa cười nhìn xem hân nói ra: "Vậy khẳng định không có người thương người. Có phải hay không, đại ca ca? Cha ta tuy nhiên không quan tâm ta, nhưng là mẹ ta nhưng là rất đau rất thương ta. Àch, tuy nhiên có đôi khi quản cũng cũng nghiêm ngặt cũng đáng sợ, nhưng là lại cái gì tốt ăn, nằng đều sẽ mua cho ta."

Trầm Độ không khỏi mỉm cười, đưa tay nhẹ nhàng gõ gõ đầu nằng, không nói gì.

Không khỏi nhanh, một cái mềm mại tay nhỏ liền đưa qua đến, nhẹ nhàng cầm tay hân, cười hi hi nói ra: "Tuy nhiên không có quan hệ, về sau tú tú ta sẽ thương người, hắc hắc, người nếu là thích ăn cái gì, có thể nói cho ta biết, ta đi mua cho người ăn, ta cho người biết, ta biết bán quà vật lão bản rất nhiều rất nhiều, toàn bộ đại huyện đường phố ta đều biết."

Trầm Độ trong lòng dở khóc dở cười, ngẩng đầu nhìn dưới nằng, gặp tiểu nữ sinh khuôn mặt đỏ bừng, mang theo một chút hưng phấn cùng vui vẻ, UU đọc sách [www. uu k an shu](http://www.uukanshu.com). Com liền cười nói: "Tú tú, chúng ta hân là thật tốt trò chuyện chút!"

"A?" Đổ Tú Tú sững sờ, nháy mắt nhìn xem hân.

Trầm Độ đi đến chỗ mình ngồi ngồi xuống, sau đó chỉ bên cạnh một cái cái ghế nói ra: "Tới đi, ngồi trước cái này, chúng ta thật tốt tâm sự."

"A!" Đổ Tú Tú thần sắc cổ quái, không rõ ràng cho lắm, nhưng là vẫn vuốt xuống váy, ở bên cạnh ngồi xuống.

Trầm Độ kéo ra ngăn tủ, ở trong đó một cái bình nhỏ lấy ra, đưa cho nằng nói ra: "Có một số việc, ta xem rất rõ ràng, ta cảm thấy, cũng cần phải nói rõ với người, hiện tại đến tết cùng là thế nào một cái tình huống. Tú tú, người cũng đáng yêu, cũng rất xinh đẹp, tại mười mấy năm trước, ta cũng từng từng có một cái cùng người không sai biệt lắm tuổi còn nhỏ muội muội, đáng đáp cũng đáng yêu, đáng tiếc chết yểu, hiện tại vừa nhìn thấy người, ta liền nhớ lại nằng."

"Già mồm cũng tốt, hân cũng được, nhưng là ta cần nói cho người biết là, ta xác thực có mình thích người, với lại gần đây bên trong, cũng không tính tìm bạn gái, tú tú, ta hi vọng người có thể giải những thứ này."

"Đối với ta mà nói, người còn quá nhỏ, bây giờ còn đang học tập giai đoạn, hân là đem tâm thần dùng tại học tập bên trên. Người cũng thông minh, cho nên ta cũng hi vọng người có thể thấy rõ ràng, có nhiều thứ, chúng ta nói rõ một điểm tương đối tốt."

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Chương 133: Đại ca ca, Trầm ca ca, Đại đồ ca, Tiểu đồ ca

Trầm Độ cảm thấy, có một số việc, nói rõ nói rõ xác thực một điểm tương đối tốt, bằng không luôn luôn treo, đối với người ta cô nương phi thường không chịu trách nhiệm.

Mập mờ cái gì, vẫn là không cần làm.

Đỗ Tú Tú thông minh tuy nhiên thông minh, nhưng là nói đơn thuần nhưng cũng phi thường đơn thuần, nàng biết đồ vật mặc dù nhiều, có đôi khi cũng sẽ tương đối ô, nhưng là đại bộ phận thời điểm, vèn vèn chỉ là dám ở trong đầu giấu lại mà thôi, chưa bao giờ làm qua khác người sự tình.

Thậm chí, tại nàng sự tích trong thẻ, Trầm Độ chưa bao giờ thấy qua nàng đối với nam sinh kia có hảo cảm.

Nếu Trầm Độ chính mình có đôi khi cảm thấy rất kỳ quái, nàng làm sao có khả năng đối với mình có ấn tượng tốt? Ngẫm lại, nói chung cũng đồ cho thần nhân hệ thống nguyên nhân, cũng không phải là thật ưa thích hần người này.

Có lẽ, nàng chẳng qua là cảm thấy hiếu kỳ, cảm thấy phi thường thần kỳ thôi, loại tâm lý này, đại bộ phận đều có, cũng không đáng giá lạ thường.

Cho nên, vẫn là ngã bài đi, đem sự tình nói rõ, đối với nàng phụ trách, cũng đối với chính mình phụ trách, cứ việc quả thật có chút già mồm . .

Quả nhiên, Đỗ Tú Tú sau khi nghe xong, thân thể mềm mại chấn động, lập tức mở to hai mắt nhìn qua hần, giật mình nói: "Đại. . . Đại ca ca, người, người nói cái gì a?"

Trầm Độ mỉm cười nói: "Ta có thể nhìn thấy một ít gì đó, tú tú, thiên mệnh các xưa nay cũng là liếc một chút liền biết, cho nên, về sau chúng ta cũng đừng tốt như vậy sao?"

Đỗ Tú Tú nghe vậy, nhất thời không nói gì, khuôn mặt hồng hồng, xem hần, sau đó lại cúi đầu xuống, hai tròng mắt nhanh chóng chuyển động, bay tới trên người hần, sau đó lại bay tới một bên khác đi.

Chung quanh nhất thời yên tĩnh.

Trầm Độ nhún nhún vai, không nói gì.

Hần giảng đồ vật đã rất rõ ràng, nàng hần là có thể đủ nghe hiểu được.

Đỗ Tú Tú cũng không có lên tiếng, nhìn xem đặt ở trên mặt bàn cái bình, ánh mắt lấp lóe một chút, không biết suy nghĩ cái gì.

Hai tay nắm, đang tại nắm chặt lấy ngón tay.

Qua một hồi lâu, nàng mới ngẩng đầu nhìn xem hần, cười nói: "Ta giống như biết người muốn nói gì!"

Nàng đón đến, lại che miệng phốc phốc cười duyên một tiếng: "Đại ca ca người đơn giản không phải liền là muốn nói, tú tú à, người còn nhỏ, người không xứng với ta, người hần là học tập cho giỏi thiên thiên hướng thượng loại hình, sau đó bla bla bla một đồng lớn, nói với ta, tú tú ta không thích người a, ta đã có yêu mến người a, ta coi như người là tiểu muội muội a, người không cần thích ta loại hình, đúng hay không? Ca?"

Trầm Độ nghe vậy, nhất thời dở khóc dở cười,

Nhún nhún vai thừa nhận, lời này, từ trong miệng nàng nói ra, bao nhiêu đều có chút quái dị.

"Ta đây, nếu cũng không có như vậy thích người!" Đỗ Tú Tú tiếp theo lại cười một tiếng nói ra, đưa tay cầm lấy cái bình nhìn xem, lại khẽ cười một tiếng: "Đại ca ca người người này quá già dặn, không phải ta thích bộ dáng. Ta thích cao cao tiến tiến, sau đó có thể chơi loại kia. Ta mới không cần hần coi ta là thành một cái tiểu muội muội cái gì đây!"

Trầm Độ cười cười, gật đầu nói: "Vậy là tốt rồi!"

Đỗ Tú Tú nghe vậy, bỗng nhiên phốc phốc một tiếng, lại che miệng cười duyên một tiếng, nói ra: "Cho nên, đại ca ca người đừng lo lắng. Nếu, ta hiểu rất nhiều rất nhiều thứ. Ta thích người cũng không phải không phải người không thể đứng hay không? Ta chỉ là muốn làm ta muốn làm sự tình, sau đó cảm ơn người tại ta sinh bệnh thời điểm chiếu cố ta mà thôi. Bởi vì khi đó ta cảm thấy, người là thiên hạ đáng yêu nhất người."

Trầm Độ mỉm cười: "Không cần khách khí, mẹ người gọi ta chiếu cố người, đúng lúc ta mấy ngày nay không có việc gì, cho nên liền đi qua một chuyến, với lại, người không phải vẫn là ta trong tiệm nhân viên sao?"

Đỗ Tú Tú gật gật đầu, đồng ý nói: "Cho nên, người không cần cùng ta bla bla bla nói một đồng lớn a? Nghe cỡ nào để cho người phiền lòng a? Đúng hay không? Nói không chừng còn bị người hiểu lầm cái gì đâu?"

Nói, nàng tiến lên một bước, hai tròng mắt bỗng nhiên đi dạo, có chút giao hoạt, lại cười hắc hắc một tiếng: "Như vậy về sau, đại ca ca, ngươi về sau coi như anh ta a? Có được hay không, anh ruột?"

Trầm Độ gật đầu, liền gật đầu, cười nói: "Cái này không có cái gì vấn đề. Ngươi cũng không cần kêu ta đại ca ca, ngươi tự ta độ ca? Hoặc là rộng lượng ca?"

"Đại đồ ca?"

Đỗ Tú Tú bỗng nhiên phốc phốc một tiếng yêu kiều cười đứng lên, trần ngập hí ngược dò xét hần vài lần: "Bụng của ngươi cũng không có lớn như vậy a? Tại sao phải người gọi Đại đồ ca a?"

Trầm Độ sững sờ, dở khóc dở cười.

Đỗ Tú Tú gặp hần một bộ bất đắc dĩ bộ dáng, trong nháy mắt lại cười khanh khách một tiếng nói ra: "Ta vẫn là bảo ngươi Trầm ca ca a? Dễ nghe như vậy một điểm, đến, Trầm ca ca, chúng ta nắm chắc tay, hảo bằng hữu, tìm a tìm a, tìm hảo bằng hữu!"

Nói xong, liền hướng phía hần đuổi ra trắng nõn béo mập tay nhỏ.

Trầm Độ gặp nàng cơ hồ hát lên, không khỏi cảm thấy buồn cười, cô nương này tính cách quá nhảy, cũng không có do dự, sau đó đưa tay cùng với nàng nắm nắm.

Tay nàng rất nhỏ, rất trắng, với lại phi thường mềm mại, giống như không xương, sau đó đang lúc hần muốn buông tay ra thời điểm, Đỗ Tú Tú lại nắm thật chặt hần không có buông ra, sau đó một mặt cười híp mắt nói ra: "Về sau, ta vẫn là có thể tới tại đây đi làm đúng không? Ngươi sẽ không đuổi ta đi đúng không?"

Trầm Độ gật đầu nói: "Có thể a, ngươi tùy thời có thể lấy tới."

"Vậy thì nói xong, về sau không cần cùng ta bla bla bla nói một đồng lớn. Ngươi nói đạo lý ta đều hiểu!" Đỗ Tú Tú nghe vậy, lập tức lại cười hắc hắc một tiếng, nhanh chóng tiến đưa mở tay hần nói ra: "Không biết người, mới là đứa ngốc? Ta cũng không phải ba tuổi tiểu hài tử."

Nói xong, lại lui lại mấy bước, tiếp theo theo dõi hần cười nói: "Đại đồ ca, ngươi quá già mồm, nói tới nói lui, còn không phải chê ta nhỏ sao? Ta không thích ngươi, ta hiện tại không có chút nào thích ngươi. Ta mới không cần làm cái gì muội muội đâu? Mẹ ta lại không có cho ta sinh người ca ca?"

Nói, lại đối hần hung hăng làm một cái Quỷ Kiếm, le lưỡi, mặt mũi trần đầy hí ngược nói: "Ngươi nói xong, ta ngày mai còn có thể tới."

Trầm Độ giật mình dưới, ngo ngắc nhìn xem nàng, trong lúc nhất thời, không biết nàng là có ý tứ gì.

Đỗ Tú Tú nhất thời che miệng cười một tiếng, khuôn mặt đỏ hồng, nhanh chóng nói ra: "Khanh khách, có chuyện gì tình, ngày mai rồi nói sau, đại ca ca, Trầm ca ca, Đại đồ ca, Tiểu đồ ca, ha-ha, tú tú ta đi, ngày mai gặp."

Nói, cầm lấy túi sách, nhanh chóng hướng phía bên ngoài đi đến, trong nháy mắt, liền biến mất bóng dáng.

Trầm Độ kinh ngạc nhìn xem nàng rồi đi bóng lưng, UU đọc sách www. uu k an shu. Com nháy mắt mấy cái, trong lúc nhất thời, có chút mộng ép, chờ một lúc về sau, cuối cùng nghĩ rõ ràng đến tột cùng là thế nào một chuyện, hóa ra vừa mới, cô nương này là đang trêu chọc nàng đâu?

Trong lòng của hần trong nháy mắt im lặng.

Hóa ra vừa mới chính mình hao tổn tâm cơ nói những cái kia, đều đã toàn bộ thành nói nhảm? Nàng căn bản liền không linh tinh? Căn bản liền không có để ý tới?

Nhìn nàng bộ dáng, chỉ sợ sớm đã ý thức được hần muốn nói gì.

Trầm Độ gật đầu, đưa tay xoa xoa cái trán, trong lòng trần ngập dở khóc dở cười, không biết nên nói cái gì cho phải.

Cái kia tán thưởng nàng thông minh đâu? Hay là nên tán thưởng nghịch ngợm đâu? Vừa mới quý kia khuôn mặt, làm thật đúng là đáng yêu.

Nếu là bình thường nữ hài, chỉ sợ sớm đã ngoan ngoãn nghe hần nói, Trầm Độ vừa mới cũng coi là, nàng đã nghĩ thông suốt, làm sao nghĩ đến hình ảnh nhất chuyển, nàng bỗng nhiên liền toát ra bộ biểu tình này?

Cô nương này, quả thật có chút đặc biệt a, phi thường đặc biệt.

Đừng không nói, tính cách quá hoạt bát, thông minh lanh lợi.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 134: Này ngộ đạo trà, người uống qua sao?

Ngắm lại, thờ dài, tạm thời trước tiên mặc kệ nàng, dù sao lời nói hần đã nói, mười bảy tuổi thiếu nữ tâm, phức tạp nhất, ai biết nàng suy nghĩ cái gì?

Thu thập một chút cửa hàng, sau đó đóng cửa, dự định về nhà.

Hôm nay thần nhân điểm kinh nghiệm tăng vọt tốc độ cực nhanh, Trầm Độ đã thể nghiệm đến ngộ đạo trà mang đến chỗ tốt, so cầu nguyện giấy càng thêm trực tiếp, cũng so cầu nguyện giấy càng thêm nhanh chóng, từ giữa trưa đến bây giờ, mỗi cái giờ, đều sẽ cho hần hơn ba mươi điểm thần nhân điểm kinh nghiệm.

Hôm nay cả ngày hạ xuống, đã trưởng hơn hai trăm điểm, lại thêm hôm qua còn thừa hai trăm điểm, trước mắt tổng cộng có hơn 460 điểm.

Thần nhân hệ thống lần tiếp theo thăng cấp là năm trăm điểm, Trầm Độ suy nghĩ một chút, buổi tối hôm nay hần là có thể bình thường thăng cấp.

Cũng là không biết, thăng cấp về sau, sẽ có biến hóa gì.

Trầm Độ trong lòng không khỏi mong đợi.

Đóng cửa tiệm môn, xuất ra một chút ngô bắp cùng hạt kê, hướng phía đại huyền công viên đi đến, khi hần đi vào về sau, một đồng lớn tiểu điều nhi liền bay ra ngoài, rơi vào chung quanh hần.

Trầm Độ liền đem còn thừa thực vật, toàn bộ thất lạc chúng nó ăn, cho nó ăn no bọn họ.

Trong công viên, có người đang tại chạy bộ, cách đó không xa một khối trên đồng cỏ, cái kia gọi là bạch thi thi thiếu nữ đang tại sau lưng anh ngữ, gấp hần tới về sau, quay đầu kinh ngạc liếc hần một cái.

Cứ việc, có thể chào hỏi nhiều như vậy tiểu động vật, bao nhiêu sẽ cho người kinh ngạc, nhưng là đại huyền đường phố người đều tương đối quen thuộc, đối với một màn này, đã sớm không cảm thấy kinh ngạc, cho nên không có người tới hỏi cái gì.

Đem sở hữu hạt kê, tản mát trên đồng cỏ về sau, vỗ vỗ tay, quay người về nhà.

Ngay tại hần rời đi đại huyền công viên thì hai cái mặc áo xám phục nam nhân, đi đến đại huyền đường phố, đi vào 1 số 69, đứng ở thiên mệnh các bảng hiệu nhìn sang.

"Chính là chỗ này sao?" Một cái mặt chữ quốc trung niên nhân kinh ngạc hỏi.

"Không tệ, chính là chỗ này!"

Một cái khác hơi thấp một điểm tóc húi của người trẻ tuổi trả lời: "Trước mắt đã chứng thực, hần sẽ đồ vật rất nhiều, toàn bộ trong cửa hàng, bán ra đồ vật rất đặc biệt. Với lại. . ."

"Với lại cái gì?" Mặt chữ quốc trung niên nhân quay đầu lại hỏi nói.

Hơi thấp một điểm tóc húi của người trẻ tuổi nói ra: "Với lại, hần thường nói là, thiên mệnh các xưa nay liếc một chút liền biết. Chúng ta hơi điều tra một chút, phát hiện hần xác thực nhiều khi, cũng là liếc một chút liền biết. Chúng ta hoài nghi, hần có thể là Lư Bá Ôn truyền nhân,

Hoặc là thu hoạch được một loại nào đó trong số mệnh tướng thuật truyền thừa."

"Ừm!" Mặt chữ quốc trung niên nhân gật gật đầu, lại hỏi: "Này ngộ đạo trà, người uống qua sao?"

Tóc húi của người trẻ tuổi nói ra: "Ta uống, xác thực phi thường thần kỳ, trên thế giới này, chỉ sợ thật có cái gì ẩn sĩ cao nhân."

Mặt chữ quốc trung niên nhân ánh mắt lấp lóe một chút, lại ngừng đầu nhìn dưới thiên mệnh các liếc một chút, hơi hơi suy nghĩ sâu xa một hồi.

Nếu như người này là Lư Bá Ôn truyền nhân, như vậy người này, liền phi thường đáng giá chú ý, Lư Bá Ôn thế nhưng là danh xưng đế sư, người mang tuyệt kỹ, tay cầm trăm tiên kiếm, có thể hiệu lệnh tứ hải long vương.

Chu nguyên chương bởi vì đến Lưu Bá Ôn mà được thiên hạ, như vậy, người này nếu là Lưu Bá Ôn đệ tử, với lại đồng dạng người mang tuyệt kỹ, đáng nói mà biết, giá trị con người sẽ đề cao đến trình độ gì?

Bình thường người khả năng không rõ loại người này tác dụng, nhưng là hẳn lại phi thường rõ ràng.

Tuy nhiên hẳn từ sủng, nhưng là hiện tại thế giới đã thay đổi, thương nghiệp mới là thế giới chủ lưu, xí nghiệp làm mạnh làm lớn, cần một cái nhân quang độc đáo quân sư phụ trợ? Ai không muốn muốn một cái có thể liếc một chút liền biết, có thể một điểm liền rõ ràng. Có thể chương không đại cục quân sư.

Nếu như người này coi là thật như đồn đại thần kỳ như vậy, như vậy, một chút đại xí nghiệp lão bản hoặc là cao quan, ba lần đến mời cũng không phải cái gì hiếm lạ sự tình.

"Chúng ta ngày mai lại đến đi!" Mặt chữ quốc trung niên nhân nói ra: "Chỉ mong thật có như đồn đại thần kỳ như vậy."

"Vâng, lão bản!"

Hai người hướng phía đại huyện đường phố bên ngoài đi đến, chỉ gặp tại đại huyện đường phố cách đó không xa ven đường bên trên, ngừng lại một cỗ limousine.

Hai người nhanh chóng lên xe, rồi đi đại huyện đường phố.

Trầm Độ làm không hiểu là, vì tin bên trên tin tức vẫn còn đang điên cuồng lưu truyền, ngộ đạo trà xuất hiện, phảng phất nhóm lửa thiên mệnh các như lửa, rất nhiều người bắt đầu quay chụp ảnh chụp, gửi đi bằng hữu vòng tròn.

Cứ việc hiện tại lưu truyền khu vực, còn vẹn vẹn chỉ là Hạ hải thành phố hướng bắc khu, nhưng là lời đồn tốc độ phi thường nhanh chóng.

Rất nhanh, không ít người đều nghe nói đại huyện đường phố xuất hiện một nhà thần kỳ cửa hàng, một tấm giấy trắng giá bán hai mươi vạn, một ly trà giá bán 10 vạn. . .

Có người nghi ngờ, có người không tin, còn có đủ loại biện luận, nhưng là không hề nghi ngờ, thiên mệnh các đã bắt đầu dần dần nổi danh.

Có lẽ, có không ít người nghe nói thiên mệnh các về sau, cũng sẽ sinh ra mặt chữ quốc trung niên nhân loại kia muốn a, nhớ năm đó, lưu bị ba lần đến mời mời gia cát lượng, có thể Tam Phân Thiên Hạ, như thế kỳ nhân, nếu là người mang tuyệt kỹ, há có thể buông tha?

Về đến trong nhà, Trầm Độ đi trước giặt một cái tắm, thư thư phục phục đàm luận một hồi, vừa mới tại động vật vườn thời điểm, Đường Sơ Hạ đã cho hẳn tóc tin tức, chờ một lúc nàng sẽ tới một chuyến.

Nói chung, là uống chút rượu, tâm sự, cùng hẳn tụ họp một chút, nghe nói nàng công tác cũng phiền, áp lực phi thường lớn, cho nên muốn muốn xuất tới giải sầu một chút.

Trầm Độ cũng không ngại nàng tới, dù sao chính mình không có bạn gái, vừa vặn một mình hẳn ở nhà cũng có chút tịch mịch, tâm sự thật không có cái gì.

Nghe nói, nàng hôm nay còn dự định tự mình xuống bếp. . .

Trầm Độ cũng hoài nghi tay nàng nghệ thuật.

Quét dọn một chút gian phòng, nằm một hồi, Đường Sơ Hạ quả nhiên cho hẳn đánh một chiếc điện thoại.

Tuy nhiên trong nhà hiện tại thứ gì đều không có, nếu là muốn ăn, cần đi trước siêu thị mua sắm, cầm điện thoại di động hồi báo một chút tình huống, Trầm Độ liền bắt đầu đi ra ngoài.

Khi hẳn đi xuống lầu thì Đường Sơ Hạ đã dưới lầu chờ lấy hẳn.

Nàng không có lái xe tới, trên thân cũng đã không phải buổi sáng trang phục nghề nghiệp, mà chính là đổi một thân màu trắng váy đầm, lộ ra cặp đùi đẹp cùng giống như liên ngẫu Ngọc Tỉ, da thịt trắng nõn kiêu nộ, phi thường thu hút sự chú ý của người khác, mái tóc cũng bị cới xuống, tựa hồ trang điểm một phen, toàn thân có một loại cao quý lạnh lạnh khí chất, để cho người ta không dám tới gần không dám khinh nhờn.

Cái gọi là nữ thần, có lẽ chính là nàng cái dạng này a?

Lúc này, nàng đang ngồi ở quán cà phê chờ hẳn đi qua, thần tình lạnh nhạt, động tác ưu nhã mà thông dong, làm Trầm Độ đi qua thời điểm, nhìn thấy một người đàn ông tuổi trẻ đi theo cùng với nàng đáp lời, UU đọc sách [www. uu k an shu. Com](http://www.uukanshu.com) nhưng là nàng ngẩng đầu nhanh chóng khoát khoát tay, thần sắc lạnh lùng cực kỳ.

Trẻ tuổi nam nhân vừa nhìn, không khỏi ngượng ngùng, vội vàng xoay người rồi đi.

Trầm Độ đặc địa nhìn xem trẻ tuổi nam nhân một dạng, không khỏi lắc đầu, chỉ gặp đi tới.

Đường Sơ Hạ gặp hẳn tới, không có tựa hồ kinh ngạc, ngẩng đầu bình tĩnh liếc hẳn một cái, liền cầm lấy trên ghế túi sách nói ra: "Đi thôi, chúng ta đi siêu

thị một chuyến."

Căn bản liền không có chào hỏi, trực tiếp cực kỳ, tựa hồ không muốn ở lại đây, ngữ khí không có chút rung động nào.

Trầm Độ chú ý tới, khi hắn đi đến cái này trên chỗ ngồi về sau, quán cà phê không ít nam nhân ánh mắt đều rơi vào trên người hắn, mang theo một chút kinh ngạc cùng hâm mộ, thế là liền cười hỏi: "Người kia là làm gì?"

Đường Sơ Hạ nhú mày, nhìn hắn chỉ chốc lát, bình tĩnh nói ra: "Người muốn biết?"

Trầm Độ nhún nhún vai, lắc đầu cười cười: "Được rồi, chúng ta đi, không lãng phí thời gian."

"Ừm!" Đường Sơ Hạ khoe miệng cong cong, hơi hơi gật đầu, nhưng cũng chưa hề nói cái gì, trực tiếp đứng dậy hướng phía bên ngoài đi đến.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Chúc mừng chúng ta nhận biết 4 tròn năm

Vừa đi, một bên trò chuyện một hồi trời, mở một chút tiểu trò đùa, nàng thần sắc lười biếng, tựa hồ tương đối rảnh rỗi, không nói nhiều, hai người bước vào siêu thị bên trong dạo chơi, rất nhanh liền tìm tới một chút ức châu thịt bò, Trầm Độ cảm thấy làm tiêu đen thịt bò tương đối tốt ăn, cho nên không do dự, liền chọn lựa một chút.

Sau đó cũng là đại tôm hùm, con cua cùng cá ngừ cali nhục chi loại, lại thêm một chút rau xanh cùng nước quả.

Bởi vì gần nhất kiếm lời không ít tiền, cho nên hắn cũng bỏ được hoa, cái gì tốt ăn chọn lựa cái gì, hôm nay liền đại bảo một hồi.

Chọn lựa xong đồ ăn về sau, hai người lại đến tửu khu đi chọn lựa mấy bình tốt nhất hồng tửu, lúc này mới dẫn theo phần phật nhất đại cái túi đồ vật, quay người về nhà.

Tuy nhiên Đường Sơ Hạ nói nàng hôm nay tự mình xuống bếp, nhưng nhìn tay nàng, da mịn thịt mềm, bình thường cơ hồ mười ngón không dính nước mùa xuân, Trầm Độ làm sao để cho nàng xuống bếp a?

Dẫn theo đồ vật, liền hướng phía nhà bếp đi đến.

Cất kỹ đồ vật, về đến phòng bên trong mở ra âm hưởng, thả một đầu tương đối buồn lòng âm nhạc, sau đó trở lại trong phòng bếp mang tốt trừu khấu, bắt đầu động thủ.

Hôm nay chọn lựa ức châu thịt bò không tệ, là hàng thượng đẳng, cần pha một chút, đem nước thịt pha đi ra.

Trầm Độ trừ nghề rất không tệ, trước kia ở nhà thời điểm, liền thường xuyên tự mình làm cơm ăn, dần dà, liền rèn luyện ra được.

Trước kia sách thời điểm, có bằng hữu tới bên này tụ , bình thường cũng là bởi hắn tự mình xuống bếp, vạn hộc tiểu tử kia còn gọi đùa hắn là siêu cấp vú em!

Vú em cọng lông a?

Hắn lại không có nữ nhi!

Nói tóm lại chính là, trước tiên đem ức châu thịt bò pha nửa chín, sau đó cắt thành phiến, đổ vào một chút ớt xanh, bắt đầu xào lẫn.

Thịt bò cùng lát tiêu là tuyệt phối, lát tiêu , có thể tích rơi thịt bò mùi tanh, mà thịt bò, lại có thể làm cho lát tiêu bắt đầu ăn vị đạo chẳng phải đơn điệu, đem so sánh tôm mà nói, đây là tốt nhất đồ nhắm.

Về phần tôm cua loại hình, xử lý liền càng thêm đơn giản, rất nhanh, trong phòng bếp liền toát ra từng đợt thơm ngào ngạt khí tức, để cho người ta nước bọt chảy ròng.

Đường Sơ Hạ muốn tới hỗ trợ, tuy nhiên đi tới về sau, lại tựa hồ như không biết như thế nào ra tay, đành phải đứng ở một bên cười tủm tỉm nhìn hấn vài lần, khỏe miệng cong cong.

Nhìn thấy Trầm Độ đem một bàn xào kỹ ớt xanh thịt bò, té ở trong mâm, nàng tựa hồ đói bụng, nhìn không được cầm lấy đĩa kẹp một khối đặt ở trong mồm nếm thử.

Bởi vì mới vừa vận làm, vẫn còn tương đối nóng, nàng liền một bên a lấy nhiệt khí, một bên nhai lấy, nâng lên miệng.

Trầm Độ quay đầu liếc nhìn nàng một cái, nàng tựa hồ có chút không có ý tứ, vội vàng quay đầu đi không nhìn hấn, dùng lực nhai nhai, khuôn mặt bên cạnh, yên lặng leo lên một vòng đỏ ửng.

Chiều sâu trong lòng mỉm cười, cũng mặc kệ nàng, đi qua đem long hà xác mờ ra, sau đó đổ vào một chút tỏi, làm thành tỏi dung chung Tôm Hùm.

Thứ này, phối từ không còn gì tốt hơn, về phần con cua, đồng dạng đẩy ra xác ngoài, làm thành hương thơm cay con cua, uống rượu, phải có cay mới đủ sức lực.

Món ngon một bàn tiếp theo một bàn bị bung ra, sắc hương vị đều đủ, này thơm ngào ngạt vị đạo, để cho người ta nước bọt chảy ròng, Đường Sơ Hạ xem vài lần, liền đối với hấn cười nói: "Trầm Độ, về sau nếu người nào gả ngươi, vậy thì thật là có có lộc ăn, trừ ngươi, ta còn chưa bao giờ gặp được như thế biết làm cơm nam sinh."

Trầm Độ cười nói: "Ngươi không phải gần nhất đi làm một lần không? Hôm nay ta liền để ngươi mở rộng tầm mắt, ăn no nê, trong nháy mắt làm dịu dưới làm việc một nhọc."

Đường Sơ Hạ liền cười rộ lên, gật gật đầu: "Ừm!"

Trầm Độ cầm lấy một bình hồng tửu ngược lại hai chén, đưa một ly cho nàng cười nói: "Tới đi, đồ ăn đã đủ, hai người ăn chẳng phải nhiều."

"Tốt!" Đường Sơ Hạ cười nói: "Mỗi lần tới ngươi tại đây, đều cảm giác thoải mái, ngươi đầu tiên chờ chút đã, ta đi đổi một bộ y phục trước tiên."

Nói, đứng lên.

"Thay quần áo? Là đổi cái gì y phục a?" Trầm Độ nhất thời kinh ngạc hỏi, hấn không nhớ rõ nàng có y phục ở chỗ này.

Đường Sơ Hạ lại quay đầu lại nói: "Ngươi làm đồ vật thơm như vậy, lại như vậy dầu, ta bộ quần áo này làm sao ăn a? Đương nhiên phải đổi một bộ quần áo, mới có thể ăn uống thả cửa a."

Nói, liền đối với hấn cười cười, nháy con mắt mấy cái, liền hướng phía ban công đi đến, ban công treo không ít y phục, cũng là hấn, với lại cũng là hôm qua giặt.

Chỉ gặp nàng nhanh chóng ở phía trên chọn hai đầu, đề cập qua đến, hướng phía phòng vệ sinh đi đến.

Trầm Độ vừa nhìn, nhất thời dở khóc dở cười.

Trên người nàng xuyên là một bộ lụa trắng váy đầm, phi thường ưu nhã, hấn là hơi dắt, với lại tương đối xinh đẹp, nếu là dính chút dầu đi vào, xác thực phi thường đáng tiếc.

Nhưng là hấn đại quần cộc cùng áo thun cũng không giống nhau, vền vền chỉ là hơn một trăm khối mặt hàng, dù cho dính chút dầu, cũng rất có thể rửa rảy sạch sẽ, cho nên, chờ một lúc ăn lên đồ vật đến, cũng là không cần quá mức cố kỵ, nàng tựa hồ cũng định buông ra ăn uống thả cửa.

Trầm Độ cũng mặc kệ nàng, trước tiên nếm thử đồ ăn khẩu vị, chờ một hồi về sau, Đường Sơ Hạ quả nhiên từ phòng vệ sinh đi tới, đã thay đổi cái kia đầu xanh xanh đỏ đỏ đại quần cộc cùng áo thun.

Một cái vóc người cao gầy, khí chất cao quý nữ thần cấp nữ sinh, bất thành linh mặc vào bộ quần áo này, dở dở ương ương, bao nhiêu sẽ cho người cảm thấy cổ quái, nhưng là, khi nàng ăn mặc này đại quần cộc đi tới trong nháy mắt, Trầm Độ không khỏi cảm thấy, nữ sinh này thật đẹp.

Nàng mặc đồ này, nhất định quá đẹp.

Thanh lệ thoát tục, không gì sánh kịp.

Chỉ gặp nàng đem da tuyết váy đầm xếp xong, an an ổn ổn để ở một bên, sau đó cúi đầu sửa sang một chút quần cộc cùng áo thun, hơi quái dị, đột nhiên lại ngẩng đầu cổ quái nhìn xem hấn nói ra: "Ta lại gần nhất thay đổi gầy? Ta làm sao cảm giác, quần áo ngươi lại biến lớn?"

Trầm Độ nhất thời cười rộ lên, nói ra: "Đoán chừng là, vừa vận, hôm nay có thể bỏ một chút, đem mắt đi thịt bù lại."

Đường Sơ Hạ cũng nhìn xem hấn cười nói: "Tuy nhiên cái này thân thể vẫn là rất nhẹ nhàng khoan khoái, chỉ ít không cần bận tâm nhiều như vậy, chúng ta có thể ăn uống thả cửa, đến, chúng ta bắt đầu đi, ta đói!"

"Tốt!"

"Chúc mừng chúng ta nhận biết bốn phía năm!" Nàng giơ ly rượu lên, cùng hân hoan phan phan, sau đó lại tiếp theo cười nói: "Trầm Độ, chúng ta nhận biết bốn phía năm."

"A?" Trầm Độ sững sờ.

Đường Sơ Hạ tiếp theo cười nói: "Nghiêm túc tính toán, xác thực bốn phía năm, bắt quá, ta cảm giác làm sao cho phải giống đã nhận biết cực kỳ lâu? Thật giống như quá ngàn vạn năm lâu? Bốn năm trước, ngươi rõ ràng còn là như vậy ngây ngô tiểu nam sinh... Cùng nữ sinh nói chuyện đều sẽ đỏ mặt, mà bây giờ, ngươi xem một chút ngươi..."

"Ta làm sao?" Trầm Độ kinh ngạc hỏi.

Đường Sơ Hạ liền lại cười một tiếng: "Không có cái gì, ngươi bây giờ đã rất khác nhau. Ta cho ngươi biết, trước kia ta tại tức xá thời điểm, nghe qua rất nhiều nữ sinh đều thảo luận qua ngươi, tỷ như lưu đông lĩnh a, triệu uyển a, dương thu lệ a. Lớp chúng ta Trầm Độ, đó là đỉnh cao."

Trầm Độ nghe vậy, không khỏi cười rộ lên: "Quá khen, đa tạ quá khen!"

Đường Sơ Hạ vừa cười nói: "Tuy nhiên cũng có một chút nữ sinh đối với ngươi rất khó chịu, ngươi cũng đừng quá cố ý!"

Trầm Độ cười nói: "Đồ kị, UU đọc sách [www.uu.k.an.shu](#). Com các nàng nhất định là đồ kị, bắt quá, ăn ngươi đồ vật đi, nói lung tung cái gì, đến, thúc đây, ăn trước thịt bò!"

"Ha ha, tốt!"

Vẫn là cùng thường ngày, hai cái lão bằng hữu nói chuyện phiếm, thỉnh thoảng sẽ đùa giỡn một chút, có cái gì vui sự tình, cũng sẽ lấy ra nói một câu.

Thay quần áo về sau, Đường Sơ Hạ xác thực buông ra, tựa hồ không để ý tới thực nữ cùng nữ thần hình tượng, bắt đầu ở trước mặt hân ăn uống thả cửa đứng lên, vừa ăn, một bên chạm cốc nói chuyện phiếm, hôm nay làm đồ vật đều có chút cay, nhưng là chính là bởi vì cay mới đủ vị.

Cùng với nàng không sai biệt lắm, Trầm Độ cảm thấy, có đôi khi cũng phải thư giãn một tí chính mình, cho nên, cũng không có cố kỵ cái gì, liền cười toe toét bắt đầu ăn.

"Tốt, tốt, tốt!"

"Không tệ a, ớt xanh thịt bò là ta thích nhất!"

"Ha ha, Trầm Độ, ngươi cái này bàn thịt bò thật rất không tệ, thịt bò nước đều pha đi ra, ngươi đến tốt cùng là thế nào làm?"

"Ta có chút ưa thích tại đây, a, mỗi lần tới đều có ăn ngon, với lại có thể rất vui vẻ, không cần cố kỵ người khác cái nhìn."

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Thần nhân hệ thống thăng cấp

Khả năng này ngược lại là thật.

Cứ việc nàng từ trước tới giờ không nói với hân những chuyện này đồ vật, tuy nhiên làm một cái hào môn đại tiểu thư, bình thường trước mặt người khác đều tương đối ưu nhã tôn quý, cho dù là trong nhà cũng là như thế, trần ngập câu thúc cùng khuôn sáo, làm sao giống bây giờ như vậy, có thể hoàn toàn buông ra ăn?

Dù cho, nàng cùng với nàng tiểu tỷ muội lúc ăn cơm đại, cũng sẽ không dạng này! Có lẽ, đây chính là nàng ưa thích tới bên này nguyên nhân a?

Không có cái gì giá đỡ.

Vui chơi giải trí, đàm đàm tiếu, luôn luôn làm đến rạng sáng hai giờ đa tài kết thúc, sau cùng, vẫn phải đem nàng ôm trở về căn phòng cách vách.

Uống say về sau, nàng vốn là muốn nằm trên ghế sa lon ngủ, nhìn thấy hắn tới về sau, còn đẩy hắn mấy cái, nhưng là Trầm Độ làm sao để cho nàng nằm trên ghế sa lon a? Ráng chống đỡ lấy men say, ôm nàng eo, đem nàng ôm.

Nữ nhân này tựa hồ sợ hãi ngã sắp xuống, men say hun hun đuổi ra hai đầu liên ngẫu thủ tí, ôm cổ của hắn.

Uống say về sau, lại còn sẽ nũng nịu? Thở gấp vài tiếng, tựa hồ gọi hắn đừng nhúc nhích chính mình.

Ôm thật chặt lai cô về sau, liền thần sắc lười biếng đem đầu tựa ở trên bả vai hắn, một bên hô lấy từ khí, một bên ngủ.

Trầm Độ hơi vòng xuống đầu, chỉ gặp mỹ lệ khuôn mặt cùng này tinh xảo béo mập bờ môi gần trong gang tấc, chớp mũi còn có thể ngửi được thiếu nữ mùi tóc.

Bởi vì mặc trên người là hắn áo thun, phi thường rộng rãi, hai người lại là mặt đối mặt ôm lấy, nàng ôm cổ của hắn, cho nên, hắn thậm chí có thể rõ rệt cảm giác được nữ nhân hoàn mỹ đáng người, đặc biệt là trước ngực gọn sóng, áp sát vào trên lồng ngực của hắn.

Bên trong còn mang theo đồ vật, nhưng là xúc cảm phi thường hoàn mỹ.

Cả cổ thiếu nữ thân thể mềm mại, liền giống như là làm bằng nước thành, giống như không xương, mềm mại cực kỳ.

Tuy nhiên đã không phải là lần thứ nhất dạng này ôm nàng, nhưng là Trầm Độ trong lòng cũng nhìn không được có chút tâm viên ý mã, nếu là đem nàng y phục thoát sẽ như thế nào?

Nghĩ như vậy, khó tránh khỏi sẽ cảm thấy cũng ác tha, nàng nếu là biết, ngày mai khẳng định sẽ đối với hắn bão nổi, ngày ấy, hai người chen ở trên ghế sa lon ngủ, nàng kém chút liền bão nổi, nếu là thật sự náo động lên, nói không chừng về sau hai người, ngay cả bằng hữu đều làm không.

Đây không phải không có khả năng sự tình, Trầm Độ quá coi nàng tính cách, nếu là nàng đối với người nào đó sinh ra ác cảm, cơ hồ cả một đời cũng sẽ không đối với đối phương có sắc mặt tốt xem.

Vạn Hòe đúng vậy như thế.

Còn nhớ kỹ, trước kia khai giảng thời điểm, Vạn Hòe tiểu tử kia liền đã từng giúp một cái anh em, cho nàng tiễn đưa một phong thư, kết quả từ ngày đó trở đi, nữ nhân này liền không thể nào dung Vạn Hòe.

Đây cũng là Vạn Hòe tại sao phải phản nân nguyên nhân.

Trầm Độ trong lòng không khỏi cảm thán, quả nhiên là quá quen không tốt ra tay, cũng là mấy năm bằng hữu, nếu là thật sự xảy ra vấn đề, vậy thì thật là quá xấu hổ, đường sơ hạ cũng nhiều lần đã cảnh cáo, không cho phép dính nàng tiện nghi.

Mặc dù nói hơi va vào kiểm tra, nàng không biết nói cái gì, nhưng là nếu là thật sự xảy ra vấn đề, nàng xác định vững chắc bão nổi.

Vẫn là quên đi.

Giống như thường ngày, cố nén men say, ôm lấy nàng hướng phía phòng ngủ đi, đi đến bên giường muốn đem nàng buông xuống đi thì nữ nhân này lại còn không chịu xuống dưới, nũng nịu giống như ừ một tiếng, nhú lên đại mị, chặt chẽ lâu chủ cổ của hắn.

Trầm Độ đành phải lại ôm nàng một hồi, chờ nàng hoàn toàn ngủ như chết về sau, lúc này mới đem nàng đặt lên giường, đắp kín mền.

Nữ nhân này, có đôi khi say về sau, liền giống như một đứa bé giống như.

Sau khi đi ra khỏi phòng, hắn đi phòng vệ sinh giặt một cái khuôn mặt, sau đó lại về đến phòng bên trong, vừa mới đang uống rượu thời điểm, trong đầu hắn đốt một chút, thần nhân hệ thống tựa hồ đã thăng cấp.

Mấy ngày gần đây nhất, điểm kinh nghiệm trưởng rất nhanh, mỗi ngày đều là mấy trăm mấy trăm trưởng, như trước kia có một trời một vực, buổi chiều chút thời gian, liền đã tính gộp lại hơn bốn trăm điểm kinh nghiệm, cho nên đến tối, hắn là có thể bình thường thăng cấp, hắn đã vừa mới nghe được âm thanh, chỉ có điều đang uống rượu, chưa kịp cùng xem.

Hắn nhanh chóng điều ra thần nhân hệ thống nhìn xem, quả nhiên, thần nhân hệ thống thăng cấp đến ngũ cấp.

"Trầm Độ

Ngũ cấp thần nhân (điểm kinh nghiệm 19/ 1000);

Tuổi tác: 22 tuổi;

Giới tính: Nam;

Thần nhân kỹ năng:

Thần nhân tướng thuật: Cấp 2 (tối cao tam cấp);

Thần nhân đọc diễn cảm thuật: Cấp 2 (tối cao tam cấp);

Điểm thạch thành kim tay: Cấp một (tối cao cấp một))

Còn thừa có thể chi phối kỹ năng điểm số: 1

Thần nhân tướng thuật: Nhất bút như đao, bỏ ra côn sơn chia thạch ngọc; hai mắt như điện, xem thấu thương hải phân biệt Ngự Long. Có thể biết Cát Hung Họa Phúc, có thể biết quá khứ vị lai, có thể biết họa phúc hưng phế.

Thần nhân đọc diễn cảm thuật: Đọc diễn cảm văn chương nhưng để người cảm giác được văn vừa ý cảnh, có được ý cảnh cường hóa công năng, ảnh hưởng phạm vi, phương viên trăm mét.

Điểm thạch thành kim tay: Thánh nhân tay, điểm thạch thành kim, một tuần có thể sử dụng một lần, điểm thạch thành công, có thể giao cho cái kia vật phẩm đặc thù lục địa công năng."

Vèn vèn cho một điểm có thể chi phối kỹ năng điểm số, với lại, còn không có gia tăng tân kỹ năng.

Trầm Độ trong lòng nhất thời có chút thất vọng, hắn coi là sẽ có tân kỹ năng xuất hiện đâu, tuy nhiên đó cũng không phải thật bất ngờ sự tình, còn nhớ kỹ trước kia thăng cấp đến tam cấp thời điểm, thần nhân hệ thống đồng dạng không có cho tân kỹ năng, điểm thạch thành kim tay là tứ cấp mới cho.

Chi là, có thể chi phối kỹ năng điểm số hơi ít a, mới vèn vèn một điểm.

Còn nhớ kỹ, tứ cấp thời điểm, hệ thống trả lại hai điểm có thể chi phối kỹ năng điểm số, hiện tại vèn vèn một điểm, chi có thể ở tướng thuật cùng đọc diễn cảm thuật bên trong chọn lựa một cái thăng cấp.

Như vậy, thăng cấp cái gì đâu?

Đọc diễn cảm thuật?

Nói thật, hiện tại đọc diễn cảm thuật đối với hắn mà nói, đã đủ, tuy nhiên còn có một số công năng không có nói rõ đi ra, nhưng là Trầm Độ đã cảm giác được kỹ năng này cường đại, cho nên hiểu biết không giải thích, ý nghĩa cũng không phải là rất lớn.

Đọc diễn cảm thuật đối với hắn mà nói, tạm thời đã đủ, không cần đến nhanh như vậy thăng cấp.

Mà tướng thuật, còn có rất nhiều thứ đều không có giải tỏa, tỷ như nửa năm khí vận ba động, một năm khí vận ba động đường cong các loại, cần mau sớm giải tỏa, vô luận như thế nào, tướng thuật hiện tại mới là Thiên Mệnh Các bảng hiệu, giải tỏa về sau, có nhiều thứ hắn có thể xem càng rõ ràng hơn.

Còn nhớ kỹ, lần trước thần nhân tướng thuật thăng cấp, còn cho hắn sáu loại phù? , đúng vậy không biết, còn có hay không đặc thù lục địa công năng.

Trầm Độ không do dự, lập tức đem kỹ năng điểm số điểm tại tướng thuật bên trên, chỉ cảm thấy trong đầu đột một tiếng, thần nhân tướng thuật thăng cấp.

"Nhất bút như đao, bỏ ra côn sơn chia thạch ngọc, hai mắt tựa như điện, xem thấu thương hải phân biệt Ngự Long. . ."

Được rồi, vẫn là câu nói này.

Nhanh chóng kiểm tra một chút, nguyên bản chưa giải khóa nửa năm khí vận ba động đường cong cùng một năm khí vận ba động đường cong, quả nhiên đã giải khóa.

Song khi hắn đi xuống tiếp tục xem thời điểm, chợt thấy cái gì, trong lòng không khỏi đại hi.

Lần này thăng cấp, quả nhiên lại xuất hiện tân phù? .

Hết thấy ba tấm.

Một tấm gọi là Lôi Hồng phù.

Một tấm gọi là Vạn Phạt phù.

Một tấm gọi là Tường Đồng Vách Sắt phù.

Trầm Độ mở ra nhìn lại.

"Lôi Hồng phù: Giới hạn trong thần nhân sử dụng, hạn lúc một giờ, một ngày chỉ có thể sử dụng một lần, sử dụng về sau, âm thanh như lôi đình."

Nhìn giống như đọc diễn cảm thuật không sai biệt lắm, cũng không biết hiệu quả thực sự như thế nào?

"Vạn phát phù: Giới hạn trong thân nhân sử dụng, hạn lúc một giờ, một ngày chỉ có thể sử dụng một lần, sử dụng về sau, triệu hoán cổ phạt phụ thể."

Triệu hoán cổ phạt phụ thể có cái gì tác dụng? Niệm kinh văn sao? Hẳn cũng không phải hòa thượng?

Ngẫm lại, có chút không rõ.

Trầm Độ vội vàng tiếp tục hướng phía phía dưới xem, song khi hắn nhìn thấy sau cùng một tấm thời điểm, trong lòng nhất thời đại hỉ, thật sự là suy nghĩ gì tới cái gì.

"Tường đồng vách sắt phù: Giới hạn trong thân nhân sử dụng, hạn lúc một giờ, một ngày chỉ có thể sử dụng một lần, sử dụng về sau, thu hoạch được tường đồng vách sắt, Kim Cương Bất Hoại Thể thân, Vạn Pháp Bất Xâm."

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Thiên Mệnh Các, không thể nghi ngờ không chiếm

Phù? Lại còn có cái này tác dụng, sử dụng, liền có thể thu hoạch được kim cương bất hoại chi thân? Vạn Pháp Bất Xâm?

Đậu đen rau muống.

Thứ này cũng quá ra sức a?

Trầm Độ mừng rỡ trong lòng.

Bất quá, đúng vậy không biết chế tác như thế một tấm phù, cần tiêu hao bao nhiêu thần nhân điểm kinh nghiệm?

Hảo vận phù sự nghiệp phù những cái kia, cũng là 5 điểm điểm kinh nghiệm một tấm, có thể nói phi thường tiện nghi, chỉ là hảo vận phù sự nghiệp phù tác dụng cũng không lớn, cho nên không quý, mà cái này ba tấm phù? , mỗi một loại đều mang hiệu quả đặc biệt, cho nên làm không cẩn thận, sẽ phi thường quý.

Nhìn xem hệ thống, còn thừa lại 19 Điểm kinh nghiệm, Trầm Độ ngẫm lại, liền nhanh chóng tìm ra bút lông họa một tấm thử một chút.

Bút lông cùng giấy trắng, trong nhà hắn liền có, bởi vì trước mấy ngày cần tiêu hao điểm kinh nghiệm, chế tác hảo vận phù, cho nên chuẩn bị một chút, hắn rất nhanh liền tìm ra.

Dựa theo trong đầu hiện ra tin tức, cầm bút lông nhanh chóng bắt đầu họa, trong đầu hắn còn có chút men say, cũng không phải là cũng thanh tỉnh, tuy nhiên ráng chống đỡ lấy không ngủ còn có thể.

Rất nhanh, một tấm phù liền vẽ thành.

Hắn nhanh chóng kiểm tra một chút, trong đầu lập tức toát ra một đoạn tin tức: "Thần nhân điểm kinh nghiệm không đủ, vô pháp thành phù, chế tác tường đồng vách sắt phù, cần thần nhân điểm kinh nghiệm 50 điểm."

Quả nhiên!

Xa xa so hảo vận phù đắt hơn, trọn vẹn tăng gấp đôi nhiều.

Tuy nhiên cũng không có ra Trầm Độ tâm lý mong muốn, hiện tại hắn điểm kinh nghiệm rất nhiều, cả ngày hạ xuống, họa một tấm tường đồng vách sắt phù không có chút nào vấn đề.

Hắn lại đi thử xuống mặt khác hai cái phù, kết quả đều như thế, toàn bộ đều cần 50 Điểm kinh nghiệm mới có thể thành phù.

Đúng vậy không biết hiệu quả sẽ như thế nào?

Đặc biệt là kia là cái gì vạn phạt phù, dù sao cũng hơi cổ quái, triệu hoán cổ phạt phụ thể? Cái quỷ gì đồ chơi? Thứ này khả năng đối với hắn không có cái gì tác dụng, hắn cũng sẽ không đi tự miếu.

Tạm thời trước tiên mặc kệ, chờ ngày mai thu thập xong điểm kinh nghiệm sau khi thử một lần lại nói, đến lúc đó chỉ mong sẽ không thái quá kinh thiên động địa.

Thật nghĩ như vậy, đang muốn ngủ, nhưng là lúc này, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một tiếng va chạm âm thanh, tựa hồ có cái gì món ăn rơi trên mặt đất.

Trầm Độ giật mình một chút, vội vàng từ trên giường đứng lên đi ra ngoài vừa nhìn, chỉ gặp ăn mặc quần đùi cùng áo thun đang vịn một cái bàn bên trên, men say hun hun hướng phía phòng vệ sinh đi.

Gặp hắn đi ra thời điểm, vội quay đầu liếc hắn một cái, sau đó cười nói: "Ách, Trầm Độ!"

Khuôn mặt đỏ ửng, híp mắt, tràn ngập vũ mị thần sắc.

Trầm Độ vội vàng kinh ngạc hỏi: "Ngươi làm gì a?"

"Ách, ta muốn đi phòng vệ sinh!" Nàng nói ra, vừa nói, còn một bên đánh một cái ợ một cái, lung la lung lay hướng phía hắn bên này gần lại dưới, đỡ lấy cánh tay hắn, lại hun hun cười cười nói: "Thờ ra, ta. . . Quên phòng vệ sinh ở đâu?"

Nàng đã say ngốc.

Trầm Độ dở khóc dở cười, vội vàng đỡ lấy thân thể nàng, nói ra: "Ta dìu ngươi đi qua đi, tránh khỏi ngươi đập lầy."

"Ừm ừm!"

Sau đó, Trầm Độ cơ hồ là ôm nàng eo, ôm lấy nàng đi lên phía trước.

Nữ nhân này dáng người, thật không phải đóng, cái kia vênh lên địa phương vênh lên, cái kia lồi địa phương lồi, tuy nhiên nhìn rất gầy, nhưng là sờ tới sờ lui lại tràn ngập nhục cảm.

Chờ một lúc về sau, tha phương liền hoàn tất, mới mở ra phòng vệ sinh môn đi tới, nàng tựa hồ thanh tỉnh không ít, đưa tay xoa xoa con mắt.

Trầm Độ vội vàng một lần nữa đem nàng đưa về gian phòng.

Uống say, đối với thân thể không tốt, bất quá, không thường thường uống chính là, Trầm Độ cũng không có suy nghĩ nhiều, một lần nữa trở về phòng nghỉ ngơi.

Một đêm thời gian, cứ như vậy đi qua, bởi vì say rượu, ngày thứ hai hắn tỉnh táo lại thời điểm, đã hoàn toàn hùng dũng.

Hắn ngẩng đầu nhìn dưới thời gian, đã 10h sáng nhiều, may mắn hôm nay là thứ bảy, bằng không, khẳng định đến đến trễ.

Đẩy cửa phòng ra đi tới, đường sơ hạ đã xuất hiện ở đại sảnh trên ghế sa lon, đang đang đưa bắp chân chơi điện thoại di động, nhìn hắn sau khi thức dậy, quay đầu liếc hắn một cái.

Trầm Độ đi qua đó xem, lại là đang chơi trò chơi, vẫn là kia cái gì thuốc trừ sâu trò chơi, nghe nói gần nhất phi thường lưu hành.

Cùng với nàng đánh một tiếng chào hỏi, đi nhà xí rửa sạch một chút, thuận tiện rót một ly nước sôi tỉnh tỉnh, đường sơ hạ liền ngẩng đầu nhìn hắn vài lần, không biết nghĩ đến cái gì, khuôn mặt lại một chút đỏ ửng, bất quá, nàng cái gì đều không có nói, chỉ là khóe miệng vi cong cong.

Hai người ngồi ở trên ghế sa lon phẩm vài câu, chờ một lúc về sau, nàng trò chơi đánh xong, liền đi nhà ăn ăn một cái bữa sáng, lúc này mới tách ra về nhà.

Trầm Độ tại trên thị trường mua một chút hạt kê cùng đồ ăn cho mèo, hướng phía phố Đại Huyền đi đến, hôm nay thứ bảy, hắn là sẽ có người đến cửa.

Ngộ đạo trà đã bày ra một ngày, danh khí trường rất nhanh, đúng vậy không biết, hôm nay có thể bán đi bao nhiêu chén?

Buổi sáng hôm nay rời giường phát hiện, thần nhân điểm kinh nghiệm, đã tăng tới hơn bảy mươi điểm, đã hoàn toàn có thể họa một tấm tường đồng vách sắt phù.

Đi đến đại huyền công viên về sau, Trầm Độ cũng không có lập tức đi Thiên Mệnh Các, mà chính là đi vào trong công viên vị trí, đem đồ vật để ở một bên, sau đó dụng lực vỗ vỗ tay.

"A, ta tới!" Hắn bỗng nhiên kêu một tiếng, sau đó lại vỗ vỗ tay, cười kêu gọi: "Đi ra đi ra, đều đi ra, ăn ngon tới!"

Đã giữa trưa mười hai giờ, trong công viên có không ít người, nghe được hân như thế một hồ về sau, cơ hồ tất cả mọi người quay đầu nhìn về phía vị trí hân.

"Thảm đại sư tới?"

"Hôm nay muộn như vậy mới đến? Hôm qua làm gì đi? Còn mang theo hai cái mắt quảng thâm?"

"Hân đang gọi cái gì a?"

"Ha-ha, kêu cái gì? Người xem một chút liền biết."

Có người đoán chừng không phải phổ Đại Huyền người, cho nên phi thường kinh ngạc, Trầm Độ chú ý tới, ở thiên mệnh các cửa ra vào bên trên, xác thực chờ lấy không ít người.

Bởi vì thái dương tương đối phơi, lại thêm gặp hân không có mở cửa, cho nên liền tại đại huyền bên công viên dưới cây chờ đợi nói chuyện phiếm.

Lúc này, nghe nói hân đến, vội vàng quay đầu nhìn sang.

Trầm Độ tự nhiên không phải thông tri bọn họ, mà chính là hân, chỉ gặp, nghe được hân kêu gọi cùng tiếng bạt tai về sau, trong công viên rất nhiều cây cối đều run run một chút, sau đó phần phật một đoàn đủ loại chim chóc bay tới.

Trong công viên chim chóc lại nhiều.

Đủ loại đều có, sau đó, một đoàn Dã Miêu chó con lực lượng, cũng hướng phía cái kia bên cạnh chạy đi, cái loại cảm giác này, liền phảng phất Vạn Phật Triều Tông.

Không đến bao lâu, tại công viên vị trí trung ương trên đất trống, liền xuất hiện phần phật một mảng lớn tiểu động vật.

"Ăn đi ăn đi, hôm nay tới chậm!" Trầm Độ xuất ra đồ vật vung ra, toàn bộ đứt cho chúng nó, gần nhất những này tiểu động vật, để cho tâm tình của hân tốt không ít.

Nếu có thời gian, hân thậm chí còn dự định lại đi vườn bách thú một chuyến.

Này hai cái liệt báo chơi rất vui.

"Kỳ quan a. . ."

"Đúng vậy a!"

"Hiện tại phổ Đại Huyền chỉ có hân có thể làm đến điểm này, xác thực phi thường kỳ tích, trước kia đại huyền trong công viên cũng không ít chim chóc, nhưng là ai cũng chưa từng gặp qua như thế chim chóc đối với người sẽ như vậy thân cận. Vị này Thảm đại sư, chỉ sợ là phi thường lợi hại."

"Ha ha , chờ người đi vào Thiên Mệnh Các liền biết chỗ nào lợi hại! Mười vạn khối một ly trà, người dám uống sao? Còn có, long vương gia đều phải bán Thiên Mệnh Các một bộ mặt, người có thể thành nghe nói qua?"

"Gần nhất, phổ Đại Huyền sinh ý tốt không ít a."

Có ít người đang sôi nổi nghị luận, tuy nhiên Trầm Độ cái gì đều không có nghe thấy, hân đang tại tập trung tinh thần cho ăn no những này chim chóc, sau khi làm xong những việc này, hân mới hướng phía Thiên Mệnh Các đi đến.

Có người cùng hân quen thuộc, đặc địa tới cùng hân đánh một tiếng chào hỏi, Trầm Độ cười cười, hơi điểm vài câu, liền đi mở cửa.

"Muốn xem cùng nhau bằng hữu , có thể chú ý micro blog, vi tín cùng gọi điện thoại hẹn trước, hẹn trước trước, cần trước tiên báo ngày sinh tháng đẻ."

"Thiên Mệnh Các, không thể nghi ngờ không chiếm, vô sự không chiếm, bất động không chiếm, không thật không chiếm. . . Một quẻ một trăm, già trẻ không gạt."

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Túc Thiên Mệnh Các bắt trắc

Một ngày lại bắt đầu.

Đã hẹn trước thành công người bắt đầu lần lượt đến cửa, có ít người hẹn trước thành công, ngày thứ hai còn không biết tới, mà chính là hai ngày nữa có rảnh về sau, tại tới xem một chút.

"Nữ sĩ muốn hỏi cái gì?"

"Hỏi tài vận?"

"Nữ sĩ người gần đây vô tài vận, sau này tài vận cũng phổ phổ thông thông, nhưng mà, đại phú đại quý mặc dù không có, tiểu phú tiểu quý nhưng là không ngừng, mấy ngày nữa, vẫn là hồng phúc hàng lâm, chú ý, cần trốn tránh đồ phòng trọ đi, không phải vậy tất có mầm tai vạ."

"Còn có hấn sao?"

"Hỏi nữ nhi trong sổ mệnh?"

"Bên mệnh có chút đặc thù lục địa, Thiên Mệnh Các chỉ cần một câu nói tặng cho người: Mệnh là nữ tới tâm là nam, trong nhà nhà bên ngoài thường cảm quyền, mang lên Cái mũ nam tử hán, tháo cái nón xuống nữ cường nhân."

Năm phút đồng hồ, đưa tiễn một cái, đón lấy, lại một cái đến cửa.

"Tiên sinh gần nhất mấy ngày mệnh phạm tam tai quan, trước xe lập tức có hiểm, Mã Hậu cũng có tai, chú ý bị hỏa thiêu, chú ý bị thủy yêm. . . Nếu là tránh thoát, trong một năm, có thể bình an."

"Sau này cả đời? Không có ý tứ, Thiên Mệnh Các bắt trắc cả đời sự tình, tai ách chỉ đo một năm. Nhìn lên thiên cơ, vòng thiên khiển, trong sổ mệnh thiên biến vạn hóa, tức giận vận, khó tránh khỏi chấp trùng bất định, nếu là muốn đo, mời sang năm lại đến đi."

Lại đi một cái.

"Nữ sĩ người muốn đo nữ nhi nhân duyên?"

"Ách, bên nhân duyên xác thực đặc thù lục địa, bởi vì cái gọi là một đóa tiên hoa trên đầu mang, một năm bốn mùa cũng không ra, nhất tâm muốn hoa nở thì Hái Hoa người không tới tới. Trong vòng một năm không nhân duyên, nhân duyên tại ba năm về sau, sót ruột không thể."

Bình thường trò chuyện bốn năm phần chuông tả hữu, liền sẽ đưa tiễn một người, chỉ có đặc biệt khó chơi, hấn mới có thể dự định trò chuyện hai mươi phút hoặc là nửa giờ.

Hấn không phải cảm tình khuyên bảo sư, cũng lời giống như một số người kéo việc nhà, bởi vì nhìn thấy đồ vật có chút chuẩn xác, cho nên rất nhiều thứ đều có thể kết luận đi ra.

Tuy nhiên sự tích trong thẻ đại bộ phận sự tích, hấn cũng không thể xem, nhưng là từ sự tích ghi hình tiêu đề bên trên, hấn nói chung có thể phân tích ra người này sau này vận mệnh như thế nào.

Là lên? Vẫn là ảm náu? Là phúc? Vẫn là họa?

Bởi vì sợ hãi vòng thiên khiển, cho nên tại thật lâu trước đó, nhìn về phía thì hấn liền đã cố ý đem một ít gì đó giảng tận lực mơ hồ một chút.

Lục tục ngo ngoe đưa tiễn mười mấy người, lúc này, lại có một cái dân công phục trung niên nhân đi vào cửa tới.

Người này vóc người trung đẳng, sau lưng còn đi theo một cái tuổi trẻ nữ hài, Trầm Độ ngẩng đầu liếc nhìn hấn một cái, cau mày một cái, lập tức dò xét hấn vài lần.

"Người tốt, ta cần xem sự nghiệp." Dân công phục trung niên nhân nói ra.

Trầm Độ nghe vậy, liền mỉm cười, toát ra một tia quý dĩ, nâng bình trà lên, rót một ly trà, đưa cho hấn nghiêm mặt nói: "Sự nghiệp có thể xem, tuy nhiên tiên sinh gần một năm trong sổ mệnh khó khăn trắc trở không ngừng, dính đến, không chỉ có riêng chỉ là sự nghiệp. Tiên sinh chính là thường nói bên trong quý nhân, hôm nay tất nhiên lựa chọn tiến vào Thiên Mệnh Các, như vậy nói rõ, trong lòng tất có nghi vấn. Ngồi đi, chúng ta thật tốt tâm sự."

"Ồ? Người biết ta?"

Dân công phục trung niên nhân nghe vậy, lập tức kinh ngạc ngẩng đầu.

Mà phía sau hần cô gái trẻ tuổi, cũng dò xét Trầm Độ liếc một chút, vivi nhàu nhàu đại mi.

"Tiên sinh muốn là thăng quan niệm vui? !" Trầm Độ cười cười, nói ra: "Như vậy đi, trong tiệm người tương đối nhiều, ta viết dưới hai chữ, tiên sinh nhìn xem đúng hay không đúng?"

Nói cầm bút lên, nhanh chóng trên giấy viết xuống hai chữ đưa cho hần bọn họ xem.

Dân công phục cùng trẻ tuổi nữ hài nhìn một chút, nao nao, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn xem hần, trong mắt mang theo một chút giật mình.

Mà lúc này, Trầm Độ cũng chính nhất khuôn mặt mỉm cười nhìn xem bọn họ.

Giấy trắng bên trong, đang có hai chữ, một cái là bộ chữ, là cái là chữ phó, một trái một phải, nhìn có chút đặc biệt.

"Đây là cái gì ý tứ?" Dân công phục trung niên nhân kinh ngạc hỏi.

Trầm Độ nhẹ nhàng gõ gõ cái bàn, giải thích nói nói ra: "Tất nhiên tiên sinh đã tiến vào Thiên Mệnh Các, lại là tìm sự nghiệp, như vậy kẻ hèn này liền phải nói một câu. Tiên sinh thăng quan niệm vui, đại khái sẽ ở sau ba tháng, đến lúc đó, ở bên trái, nhất định là bộ chữ, mà không phải chữ phó."

Dân công phục trung niên nhân sững sờ, lập tức từ trên ghế đứng lên gắt gao theo dõi hần, khó có thể tin hỏi: "Người nói là thật?"

Trên nét mặt mang theo vui mừng.

Trầm Độ gật đầu mỉm cười: "Ồ đây, Thiên Mệnh Các trước tiên chúc mừng Trình tiên sinh thăng quan. Bất quá, sau ba tháng thăng quan niệm vui tuy nhiên đã có, nhưng là Trình tiên sinh tức giận vận lại khó khăn trắc trở không ngừng, vẫn phải phòng tiểu nhân, bởi vì cái gọi là người khó giữ được tâm, một khó giữ được tắc, sự tình không an toàn. . ."

Người trung niên này gọi Trình Thôn, vị trí rất cao, không phải xí nghiệp cao quản, mà chính là một cái khác hệ thống nội nhân, Trầm Độ là lần đầu tiên gặp được vị trí cao như vậy người, cho nên trong lòng dù sao cũng hơi cổ quái, chẳng lẽ mình danh khí đã đạt tới dạng này trình độ? Đã có thể hấp dẫn dạng này người chú ý?

Người này tên tuổi tuy nhiên còn mang theo một cái chữ phó, nhưng là sự tích trong thẻ đồ vật có chút đặc biệt, hần xuất sinh bình lạnh, toàn dựa vào chính mình nỗ lực từng bước một lần lộn cho tới hôm nay một bước này, chính là thật kiện gia, đoán chừng là cảm thấy không có quan hệ, lại không có quý nhân hỗ trợ, lại hướng lên đã đến cùng, cho nên mới tới Thiên Mệnh Các hỏi một chút.

Chữ phó, dù sao không dễ nhìn, mà chính là vẫn là Nhân Chức.

Quả nhiên, dân công phục trung niên nhân sau khi nghe xong, trong lòng nhất thời nghi ngờ không thôi, có kinh hi, có nghi hoặc, có giật mình, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nhất thời ánh mắt cực kỳ nóng rực theo dõi hần hỏi: "Tiên sinh, đúng như đồn đại nói, liếc một chút liền biết."

Trầm Độ nghe vậy, nhất thời cười, nhẹ nhàng gõ gõ cái bàn, không có trả lời phải hay không phải, mà chính là chờ hần câu kế tiếp.

"Không biết tiên sinh phải chăng có thể giúp ta một chuyện? Ta nguyện ý dưới trọng kim thuê!" Họ trình dân công phục trung niên nhân gắt gao theo dõi hần nói ra.

Nghe hần nói xong, Trầm Độ cơ hồ đã nhưng hần muốn nói cái gì, lại nhân nhạ lắc đầu nói ra: "Cái này giúp, ta giúp không, ta không muốn vượt vào bên trong. Không quá trình tiên sinh về sau nếu là có nghi vấn, có thể tùy thời tới Thiên Mệnh Các. Còn vị này Trình cô nương. . ."

Hần ngẩng đầu nhìn xem bên cạnh cô gái trẻ tuổi liếc một chút, lại hơi cười cợt: "Hong loan tình động, trời mừng tình đến, nhân duyên đã tới, đây là lương phối, tốt nhân duyên, chúc mừng chúc mừng."

Trẻ tuổi nữ hài sững sờ, mở to hai mắt, khó có thể tin, tuy nhiên nàng cái gì tốt đều không có nói, chỉ là gắt gao theo dõi hần.

Cái này Trình Thôn có thể tuyên bố chính thức, giống như cô gái này nhân duyên có quan hệ, bất quá, Trầm Độ cũng không có nói sai, nhân duyên đúng là lương phối.

Cô bé này, cũng là một thân tử khí, cũng là quý nhân.

Nàng sang trọng, giống như Khương Vân Tuệ có rất lớn khác biệt, cô bé này tướng mạo đã trên trung đẳng, không tính là nhân vật giai nhân, nhưng là xem như gặp được người tốt, cho nên cả đời lại sang trọng vô cùng.

Chỉ cần nàng lấy chồng, cả đời đều sẽ xuôi gió xuôi nước.

Trầm Độ liên tục nói vài lời, cơ hồ đem hai người trấn trụ, dân công phục trung niên nhân cùng cô gái trẻ tuổi đều không có nói chuyện, có chút hai mặt nhìn nhau.

Trên thực tế, bọn họ chạy tới thời điểm, trong lòng còn có chút nửa tin nửa ngờ, bất tín như theo như đồn đại như vậy thật, cho nên đặc địa tìm hiểu một phen, chỗ nào nghĩ đến, mới vừa vịn vào cửa, liền đã bị người khám phá thân phận.

Bọn họ thân phận có chút đặc thù lục địa, không thể lộ ra ánh sáng, cho nên, hơi cách ăn mặc một chút, không kinh động bất luận kẻ nào, liền ngay cả xếp hàng cũng là ngoan ngoãn sắp xếp, đúng vậy sợ hãi bị một chút tiểu nhân nhìn thấy, mà bây giờ —— nói thật, Trình Thôn trong lòng tự nhiên là vừa mừng vừa sợ, kinh sợ là bị người khám phá thân phận, mừng là, tất nhiên đối phương chuẩn như vậy, như vậy chính mình thắng quan, có lẽ đã trở thành khả năng.

Vội lại, nữ nhi xác thực nhân duyên đã tới. . .

"Tiên sinh chính là thần nhân a!" Trình Thôn cảm thán một tiếng nói ra: "Ngài vừa mới nói chuyện là thật sao? Về sau nếu là ta còn có nghi vấn, có thể tùy thân tới Thiên Mệnh Các?"

Trầm Độ gật gù đầu: "Có thể, nhưng là Trình tiên sinh nhớ lấy, Thiên Mệnh Các bất trắc ác đồ, làm quan, cần vì nước vì dân, cần đi đến đang ngồi đến bụng, nếu là có việc ác sự tình, tức Thiên Mệnh Các bất trắc."

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Có lẽ, ta giáo này 1 dạy người làm người như thế nào

Tuy nhiên lời này, Trầm Độ chẳng qua là thuận miệng nói, nhưng là nghe được người, cũng không khỏi xem cao hẩn liếc một chút. x23u s. Đổi mới nhanh nhất

Trên thực tế, từ phía trên mệnh các ngày đầu tiên Khai Điểm bắt đầu, liền đã đang lặp lại một việc, Thiên Mệnh Các bất trắc hung đồ, Thiên Mệnh Các bất trắc ác đồ, cứ việc nói trước kia danh khí chưa thức dậy, cho nên ngẫu nhiên cũng sẽ giảng một chút, nhưng là đến tiếp sau, đã đem đầu này làm

Cho nên trong khoảng thời gian này, không ít người đều sẽ nhìn thấy, Trầm Độ mở miệng đuổi nhân tình huống, có ít người luôn hèn trước không thành công, cho nên sốt ruột, liền sẽ tự thân lên Thiên Mệnh Các hưng sư vấn tội.

Trước kia, hẩn sẽ còn dịu dàng một điểm, nhưng là hiện tại hẩn khí đã đủ, liền không thể nào lo lắng, vô luận thấy cái gì người, cũng sẽ không quá mức kinh ngạc.

Trình Thôn cùng trình hân vì hai người đều không có nói chuyện, vivi gật gù đầu, Trình Thôn lại hỏi: "Người tại đây còn có ngộ đạo trà sao?"

Trầm Độ liếc hẩn một cái: "Người cần ngộ đạo trà?"

Trình Thôn gật đầu nói: "Nghe đồn rất kỳ quái, đúng vậy không biết là thật không nữa sẽ như thế? Nghe nói là thập vạn một chén, không nói giá?"

Trầm Độ nói ra: "Có ngược lại là có, tuy nhiên không nhiều, trước mắt đúng là thập vạn một chén, Trình tiên sinh nếu là có cần lời nói, ta có thể cho người pha một ly, về phân hiệu quả, chính mình trải nghiệm"

Trình Thôn lập tức gật đầu: "Tốt!"

Trầm Độ cũng không có do dự, đứng dậy này trà điệt, nhanh chóng cho hẩn pha một ly ngộ đạo trà.

Hôm nay đã bán đi ba chén, hẩn là còn thừa lại vô sĩ chén, nghiêm túc tính toán, hẩn không phải là rất nhiều, đại khái cũng vền vền có thể xưng bảy tám ngày thời gian tả hữu.

Đúng vậy không biết, đằng sau muốn hay không tăng giá?

Kiểm tiền hay không ngược lại là lần, chỉ có điều số lượng quá ít, vật hiếm thì quý, với lại hẩn đã thử nghiệm đến danh khí chỗ tốt, tất nhiên ngộ đạo trà giá cả có thể đứng lên, như vậy nâng lên giá cả, điên cuồng trưởng một chút Thiên Mệnh Các danh khí, vậy dĩ nhiên không còn gì tốt hơn.

Đương nhiên, ý nghĩ này, Trầm Độ là có điều có kỵ.

Dù sao, đã định giá thập vạn, nếu là nâng lên giá cả, khó tránh khỏi sẽ bị người nói Thiên Mệnh Các không thủ tín, bởi vì cái gọi là thương nhân vô tín liền vô đức, Trầm Độ còn không muốn Thiên Mệnh Các danh dự bị hao tổn.

Cho nên, cái này sau này hãy nói đi, các loại ngộ đạo trà chân chính danh khí đứng lên, muốn uống nhiều người, như vậy đến lúc đó, nếu là thất lạc một chén đến phòng đấu giá đấu giá. . .

Đúng vậy không biết có thể đấu giá giá bao nhiêu nghìn cứu tới? Hiện tại tăng giá, có chút bỏ gốc lấy ngọn.

Rất nhanh, ngộ đạo trà phao tốt.

Trình Thôn đầu tiên là có chút say mê nghe, hơi kinh ngạc cùng do dự, qua một hồi về sau, mới nhẹ nhàng dặt một cái.

Rất nhanh, hần toàn thân rung mạnh, bỗng nhiên mở to hai mắt, sắc mặt bắt đầu biến ảo chập chờn, khi thì thống khổ, khi thì gãy dựa, khi thì mừng rỡ, khi thì cười ha ha. . . Qua một lúc lâu, mới khôi phục bình tĩnh.

Một lần nữa tỉnh táo lại về sau, xem chính nhất khuôn mặt lo lắng trình hần vì liếc một chút, thần sắc phức tạp, sau đó quay đầu hướng Trầm Độ nói lời cảm tạ nói: "cảm ơn đại sư."

"Không cần khách khí!" Trầm Độ nói.

Trình Thôn gật gù đầu, từ miệng trong túi lấy ra một tờ danh thiếp đưa cho hần nói ra: "Đây là ta danh thiếp, nếu như về sau Thẩm đại sư ngài có cái gì vấn đề, chỉ bằng tìm ta. Tin tưởng, ngài đã biết thân phận ta."

Trầm Độ do dự một chút, liền nhận lấy tới gật gù đầu.

Gần nhất hần thu đến danh thiếp có chút nhiều, đã không sai biệt lắm hoàn toàn một hộp tử, không ít người nghe xong hần giảng đồ vật về sau, đều sẽ đưa một tấm cho hần.

Có thương nhân, có phổ thông nhân, còn có cùng loại Trình Thôn dạng này người, đương nhiên, vị trí không có cao như vậy, đại bộ phận cũng là một chút tiểu viên chức.

Trình Thôn không có ở Thiên Mệnh Các dừng lại bao lâu, phiếm vài câu về sau, liền quay người đi, đằng sau, lại có mấy người đi tới.

Đến xế chiều ba điểm thời điểm, thần nhân điểm kinh nghiệm, đã tính gộp lại đến một trăm bảy mươi nhiều một chút, Trầm Độ nhìn xem, cảm thấy đủ, liền trước tiên tạm dừng một chút, riêng phần mình họa một tấm tường đồng vách sắt phù, vạn phạt phù cùng Lôi Hồng phù.

Tuy nhiên những này phù, tạm thời còn không biết có làm được cái gì, bởi vì sợ hãi quá mức kinh thiên động địa, cho nên hần dự định khuya về nhà về sau, chính mình dùng một chút thử một chút.

Dựa theo bên trên thuyết pháp, thành phù về sau, xé phù đã sẽ xảy ra hiệu, thao tác vô cùng đơn giản.

Tạm thời đem ba tấm phù cất kỹ phòng thân, Trầm Độ liền lại bắt đầu công việc lu bù lên.

Hôm nay đến cửa người hơi nhiều, đoán chừng là thứ bảy chủ nhật nguyên nhân, trước mấy ngày hẹn trước thành công không có đến cửa, hôm nay đều tới.

Chờ một lúc về sau, lại có người tự thân lên mặt nói lời cảm tạ, đưa tới một ít gì đó. . . Thiên Mệnh Các bảng hiệu, đã có chút nhận không xuống.

Người khác tiến đưa vật quý trọng, hần không thu, nhưng là nếu là cầm kỳ cái gì, sẽ cầm vào cửa hàng để đó, hiện tại lâu hai đã bị hần xem như trong kho hàng.

Có ít người tặng đồ cũng cổ quái, đủ loại đều có, có một ít Trầm Độ xem, chính mình cũng cảm thấy dở khóc dở cười.

Sau đó, lại có một cái rất Đại Thương người tới, mặt chữ quốc, tên là vì sao diệu, mua một chén ngộ đạo trà, đồng thời Trầm Độ cho hần mấy câu: "Gặp được khỏe miệng mang nốt ruồi người, vô luận cho cái gì hợp đồng, đều tuyệt đối đừng ký. . ."

Một mực bận đến năm giờ chiều nhiều, có người lại gọi hần đi niệm niệm cổ vấn cái gì, nhưng là Trầm Độ không có cái gì tâm tình, liền cự tuyệt.

Đến xế chiều về sau, phát hiện ít người, Trầm Độ liền cầm một chút ngô bắp đi đến trong công viên đi hút một chút chim chóc, trong nháy mắt giải sầu một chút nghỉ ngơi một chút.

Một bên run lấy mấy con chim mà xong, một bên trong đầu suy nghĩ một ít gì đó, đại huyền trong công viên không ít người, nhưng là đa số người đều đã không cảm thấy kinh ngạc, cho nên cũng không có người tới hỏi hần cái gì, đang lúc Trầm Độ dự định trở lại tiếp tục làm việc thời điểm, chợt thấy mấy cái thân ảnh hướng phía quanh hần tới.

Trầm Độ ngẩng đầu nhìn liếc một chút, vivi giật mình dưới, liền vừa cười vừa nói: "Người quả nhiên vẫn là tặc tâm bất tử. Nếu như ta là người, ta sẽ nhanh chạy."

Xuất hiện ở trước mặt hần người, là Chu Thành, đúng vậy lần trước ngày nửa mệnh các nện hần pha lê, lại cho đường sơ hạ móm thuốc cái kia.

Lần trước, phó Đại Huyền người giáo huấn bọn họ một hồi, cơ hồ đem bọn họ dọa đến gần chết, sau đó không phục lắm xin lỗi, Trầm Độ liền biết,

người này khẳng định không có chơi.

Hiện tại nhìn lên, quả nhiên, lại tìm tới cửa.

Với lại lần này mang đến người hơi nhiều, không chỉ có chỉ có hai cái, mà chính là bảy tám người, bọn họ còn không vào trong điểm, mà là tại trong công viên ngăn chặn hẳn.

Gần nhất, Trầm Độ cũng cảm giác được phổ Đại Huyền bầu không khí có chút cổ quái, quá an tĩnh một chút, giang tương phái những người kia, luôn luôn không có cái gì động tĩnh, cho nên trong lòng của hắn cũng vẫn luôn tại cảnh giác.

Hắn không tin Thiết lão tam tiến vào cục cảnh sát về sau, lưu hòa sinh có thể nuốt xuống một hơi này, huống chi, chính mình còn nắm giữ lấy lưu hòa sinh cùng trần cương hạo hai người nhược điểm.

Đám người này quá mức giao hoạt, trước kia cùng bọn hắn đối bình, Trầm Độ cũng có chút lo lắng, nhưng là hiện tại, lại không thể nào sợ hãi.

Nguyên bản hắn nghĩ đến, giang tương phái người hắn là sẽ tìm tới cửa đối hắn một đối, tìm hắn để gây sự cái gì, thăm dò một chút hắn bài, nhưng là nơi nào sẽ nghĩ đến, tuần này thành vậy mà trước một bước tìm tới cửa?

Tuy nhiên cũng không có việc gì, đây là sớm muộn sự tình, hôm nay hắn không đến, qua mấy ngày, hắn cũng khẳng định được đến.

"Chu tiên sinh, người người này làm không phải rất tốt, có lẽ, ta giáo này nhất giáo người làm người như thế nào!" Trầm Độ không chút khách khí nói.

Ở cái này nhân sự dấu vết trong thẻ, hắn nhìn thấy cũng buồn nôn đồ vật.

Đối với người bình thường, Trầm Độ luôn luôn cũng khách khí, nhưng là đối với người này nha, liền vô dụng tất yếu khách khí.

"Tìm nhiều người như vậy tới, người là muốn đánh ta?")

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140 : Quốc gia bảo hộ động vật, các vị đừng đánh

Trầm Độ biết, chính mình nói lời này có chút trang bức, dù sao người ta đã tìm bảy tám người, mà hắn chỉ có một cái mà thôi, tay không tác sát, khẳng định đánh không lại người ta.

Bất quá, đây chính là trong lòng của hắn muốn nói.

Người này là một cái hai đời, mà chính là là một cái sinh hoạt cá nhân cực kỳ thối nát loại kia hai đời, lúc lên đại học đội làm nữ hài loại chuyện này thường xuyên phát sinh, lại còn đem chú ý đánh ngã đường sơ hạ trên thân, về tình về lý, Trầm Độ đều muốn dạy dỗ hắn một hồi.

Lần trước đánh cho hắn một trận, còn chưa hết giận, lại còn dám lại nhiều lần tìm tới cửa, nhất định đúng vậy không thể nhịn được nữa.

Được rồi!

Tuy nhiên người ta rất nhiều người, một mình hắn khả năng xác thực đánh không lại.

Tuy nhiên nơi này là hắn đại bản doanh a, thuận miệng một tiếng rống, hoảng sợ đều có thể hù chết bọn họ, người tới cỡ nào thì thế nào.

Tuy nhiên hiển nhiên, Trầm Độ cái này bản tính đánh vật ra, Chu Thành hiển nhiên không có bị hù đến, cũng căn bản không cho hắn bất luận cái gì gọi người cơ hội, nghe được hắn nói lời này về sau, liền người này cực kỳ phần nộ, lập tức hung ác kêu một tiếng: "Cho ta đánh cho đến chết!"

Người này nào từ quên còn không có hoàn toàn hư mất, liền mặc kệ hắn nói cái gì, trước tiên đổ ập xuống đánh một trận lại nói, chờ đánh xong, trong công viên bốn phương thông suốt, chạy cũng có thể chạy mất.

Dù cho chạy không thoát thì thế nào? Bọn họ nhiều người, với lại phụ cận có cục cảnh sát, người nào có dám bắt bọn hắn thế nào?

Cho nên, bảy tám người nhanh chóng vây quanh, hướng thẳng đến Trầm Độ bỏ nhào qua, tuy nhiên đều không phải là cái gì đỉnh cấp tay chân, càng giống là Chu Thành chó săn loại hình, nhưng là bảy tám người.

Trầm Độ cái này có chút bất đắc dĩ.

Bởi vì cái gọi là tú tài gặp được bình, có lý chỗ không rõ, coi như hắn có thể nhìn thấy rất nhiều thứ, khẩu tài không sai lại như thế nào? Người ta muốn làm hắn thời điểm, căn bản liền không cho hắn bất cứ cơ hội nào.

Tuy nhiên suy nghĩ một chút cũng thể, ai muốn đánh người hả giận thời điểm, còn lái nhai nói một đồng lớn, không có chơi không có a?

Đương nhiên là trước tiên đồ ập xuống đánh một trận lại nói a.

Lúc trước tại nhà hàng thời điểm, Trầm Độ chính mình cũng là trước tiên đồ ập xuống đánh cho hắn một trận, lười nhác cùng hắn nói chuyện, hiện tại, đoán chừng là vừa báo còn vừa báo.

Đang lúc Trầm Độ trong lòng dở khóc dở cười, dự định làm chút gì thời điểm, bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một tiếng thê lương gọi tiếng.

Chỉ nghe được "Cạc cạc cạc!" Vài tiếng, tựa như là quạ đen gọi, nhưng là nếu là Anh Vũ, âm thanh rất lớn rất thê thảm, vạch phá màng nhĩ, làm cho tất cả mọi người đều vô ý thức phan lại cước bộ.

Quen thuộc Anh Vũ người, đều biết, nếu là Anh Vũ ô ô hoặc là ừng ực ừng ực gọi, nói rõ tâm tình thư sướng, còn nếu là cặn bã gọi cùng cạp cạp gọi, thì nói rõ rất gấp, phát ra dạng này âm thanh, mang ý nghĩa nhắc nhở, sinh khí hoặc là đe dọa. . .

Chu Thành đám người kia hơi dừng một cái, lại nghe được rầm rầm vài tiếng, một cái đại Anh Vũ từ trên bầu trời hướng phía bọn họ nhào tới, hung hăng hướng phía bên trong một cái người chộp tới.

Người kia giật mình, bỗng nhiên a một tiếng, vội vàng liên tục lui lại mấy bước, da đầu bị móng vuốt vẽ mấy lần, bỗng nhiên ôm lấy đầu.

"Có chim!"

"Chuyện gì xảy ra? Chuyện gì xảy ra?"

Mấy người trong nháy mắt ngẩng đầu nhìn thiên không, không nhìn không biết, vừa nhìn giật mình, chỉ gặp bốn năm con Anh Vũ đã hướng phía bọn họ đánh tới.

Mấy cái kia người trẻ tuổi vội vàng vùng lên tay, ý đồ đem những này Anh Vũ mở ra.

Trầm Độ vừa nhìn, cái này vẫn phải, vội vàng kêu lên: "Những này vẹt Macaw là quốc gia cấp một bảo hộ động vật, đánh chết một cái, hình phạt mười năm, các vị suy tính một chút."

Ta đi!

Cái này vẫn phải?

Mấy cái người trẻ tuổi nhất thời bị hù sợ, vô ý thức dừng lại tay, lẫn nhau đối mặt vài lần.

Từ bọn họ mộng ép về mặt, Trầm Độ nhìn thấy một bộ thiên cầu hình ảnh, tràng diện bỗng nhiên yên tĩnh chỉ chốc lát, mấy người lại nhìn xem.

"Thật giả?"

"Quốc gia cấp một bảo hộ động vật?"

"Đây là vẹt Macaw?"

Hai mặt nhìn nhau.

"Hừ hừ, đây là năm màu vẹt Macaw, thế giới lâm nguy bảo hộ động vật, quốc gia cấp một bảo hộ động vật, các ngươi trên mạng tra một chút liền biết nghiêm trọng đến mức nào, đánh chết một cái, hình phạt mười năm." Trầm Độ đi hai bước lập tức hừ hừ vài tiếng, hung hăng đe dọa.

Đậu phộng!

Mấy người lại đối xem liếc một chút, có một loại một vụn thốt con mẹ ngươi từ trong lòng lao nhanh mà qua cảm giác, có người lại tận lực đè thấp nhỏ giọng nói ra: "Giống như xác thực vẹt Macaw!"

"Hơn nữa còn là màu sắc rực rỡ."

Mấy người trong lòng giật mình.

Chu Thành nghe xong, nhất thời giận dữ không thôi: "Các người quân chúng nó là cái gì Anh Vũ? Ta cũng không phải gọi các người đánh Anh Vũ? Đánh cho ta hấn, đánh cho đến chết, xảy ra chuyện, ta phụ trách!"

Đúng a?

Bọn họ cũng không phải tới đánh Anh Vũ? Chỉ là mấy cái tiểu Anh Vũ lại thế nào thương tổn bọn họ? Cho nên, mấy cái hồ đồ cũng kịp phản ứng, lần nữa hướng phía Trầm Độ đánh tới.

"Bảo người đe dọa lão tử."

Nhưng là rất nhanh, chỉ nghe được rầm rầm mấy vài tiếng, vô số chim chóc từ trong bụi cây bay ra ngoài, hướng phía bọn họ bỏ nhào qua, tre già măng mọc.

"Có chim!"

"A, tốt nhiều chim a!"

"Làm sao có nhiều như vậy chim?"

Lại vội vàng đánh tới.

Trầm Độ không chút nào chần chờ, lại nhanh chóng kêu lên: "Đây là chim sê, ngàn vạn bị đánh, chim sê quốc gia hai loại bảo hộ động vật, đánh chết một cái đều muốn phạt tiền. Đây là đồ quyền, ba có bảo hộ động vật, đánh chết một cái bị cục lâm nghiệp bắt được, các người liền chết chắc."

Đón lấy, lại phi thường lớn âm thanh kêu một tiếng: "A, đó là vân tước, đó là vân tước a, đừng đánh đừng đánh, a, anh em người chết chắc, vân tước là quốc gia nhị cấp bảo hộ động vật."

"Còn dám đánh chim sơn ca, các người thật là lớn mật, không biết chim sơn ca là quốc gia nhị cấp bảo hộ động vật sao? Đúng đúng đúng, đừng đánh đừng đánh, đều đừng đánh."

"Cũng là bảo hộ động vật, chết một cái, các người phiền phức liền lớn."

Đậu đen rau muống a.

Trong nháy mắt đó, mấy cái hồ đồ nhất thời bị hù sợ, có loại một vạn thót con mẹ người từ trong lòng lao nhanh mà qua cảm giác. . .

Vô số chim chóc đã hướng phía bọn họ nhào tới, có mổ về bọn họ, có tại bọn họ trên đỉnh đầu tiêu chảy, mấy người nhất thời cảm giác được tóc cùng trên quần áo dính dính, chớp mũi người được một cỗ hơi thổi cảm giác, thế là tức giận không thôi, có người giận dữ, lại muốn đánh tới, nhưng là bỗng nhiên lại bị Trầm Độ này vài tiếng gọi tiếng hù sợ, căn bản cũng không dám động thủ.

Trong nháy mắt đó, bọn họ sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, đỏ là phần nộ, bạch là bị hù dọa, chỉ cảm thấy trong lòng biệt khuất cực kỳ, muốn đánh, lại không dám đánh.

Nếu là thật sự đô thị bảo hộ động vật, cái kia còn đến?

Quốc gia có nhiều như vậy bảo hộ động vật sao?

Nếu, quốc gia thật là có rất nhiều bảo hộ động vật, còn nhớ kỹ mấy năm trước, có một cái oanh oanh liệt liệt đại tân văn, có cái Đại Học Sinh móc mấy cái trứng chim, liền bị phán mười năm tù có thời hạn, có thể nghĩ, quốc gia đối với bảo hộ động vật bảo hộ đến trình độ gì?

Cho nên, trong nháy mắt đó, mấy cái người trẻ tuổi cơ hồ cảm giác được tóc muốn nổ đứng lên.

Tại sao có thể có nhiều như vậy chim chóc tới?

Với lại cũng là bảo hộ động vật?

Nếu, có một ít không phải bảo hộ động vật, nhưng là bọn họ không nhận ra a, cho nên mấy người lại chần chờ.

Chu Thành nhất thời nổi trận lôi đình, hung hăng nhìn chăm chăm Trầm Độ, nổi giận gầm lên một tiếng nói ra: "Đừng quản, đừng quản những cái kia đáng chết chim, đánh cho ta, đánh chết ta phụ trách!"

Nói xong, hấn thật mặc kệ những tiểu điều đó, nhanh chóng hướng phía Trầm Độ bỏ nhào qua, trực tiếp muốn đánh hấn.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net.**

Chu Thành món hàng này chân nộ, một cái đại nam nhân còn sợ chỉ là mấy con chim, nhất định đúng vậy nói đùa.

Chỉ là, hẳn bỗng nhiên cảm giác được trên đỉnh đầu của mình dính dính, có chút chim chóc mổ không đến hẳn, liền bắt đầu bay tới liều mạng hướng phía trên người bọn họ tiêu chảy.

Cái này cũng buồn nôn.

Phi thường buồn nôn.

Mấy người đều bị buồn nôn đến.

Không biết những này chim là từ đâu đến, bắt quá là tam thời mắc kê những này, trước tiên đem người này đánh một trận, sau đó nhanh rút lui lại nói.

Dù sao tới đâu đến, cũng không thể bỏ dở nửa chừng.

Chu Thành giống như mặt khác hai cái người trẻ tuổi đã lên đến Trảm Độ trước mặt, bỗng nhiên giờ chân lên, một người một cái không trung Phi Thối, hung hăng hướng phía hắn đập tới.

Chu Thành một cuộc này, tràn đầy tự tin, đứng tâm vô cùng chính xác, hắn đã bị đám kia chim buồn nôn đến, muốn tốc chiến tốc thắng.

Khi hắn bay lên thời điểm, hắn cơ hồ đã cảm giác được, thế giới ngay tại dưới chân hắn. . . Máy ngày nay điều tra tin tức, để cho hắn hoàn toàn buồn nôn đến.

Hôm qua đường sơ hạ nữ nhân kia, vậy mà tại tiểu tử này trong phòng ngốc rờn rã một đêm, thẳng đến buổi sáng mới ra ngoài, vừa nghĩ tới một đêm khả năng chuyển phát sinh, hắn đã cảm thấy phần nộ không chịu nổi, không thể nhìn được nữa.

Hôm nay nhất định phải giáo huấn hẳn một hồi, vô luận như thế nào, đều phải giáo huấn hẳn một hồi, chìm chóc lại như thế nào? Lại trợ thủ lại như thế nào?

Nhất định phải đánh một trận.

Chu Thành tự hỏi mình đời này liền vô dụng sợ qua người nào, cho nên, liền trực tiếp tìm mấy cái cùng hắn không sai biệt lắm người tới.

Theo hần biết, cùng hần đồng hành có mấy người cũng đang ngó chừng đường sơ hạ, vừa nghe nói về sau, bọn họ chỗ nào còn nhìn được a? Lập tức liền lái xe tới.

Không trung Phi Thối nhảy dựng lên, Chu Thành phảng phất cơ hồ đã cảm giác được, chính mình phảng phất tựa như là tiểu thuyết võ hiệp bên trong, có thần công hộ thể.

Đây là kinh thiên động địa nhất cước, đây là tràn ngập nộ hỏa nhất cước.

Hắn cơ hồ đã thấy đối phương tại chính mình dưới chân kê rên, hắn cơ hồ muốn cười đứng lên. . . Sau đó, nghe được "Keng" một tiếng, chỉ cảm thấy chính mình là nhất cước đạp đến sắt thép bên trên, sau đó đứng vậy đau, giống như cốt tủy đau.

Càng thêm đáng sợ là, còn nghe được "Ba ba" vài tiếng khùng bỏ giong vang, thật giống như cước cốt đầu nhất cước gãy mất, để cho hấn trong nháy mắt gào lên một tiếng, lập tức ôm đại thối, nằm trên mặt đất, sắc mặt cơ hồ trong nháy mắt phát xanh.

Mà đôi thành bên ngoài hai cái người trẻ tuổi, cũng cũng giống như thế.

"Chuyện gì xảy ra? Chuyện gì xảy ra?"

Lúc này, đang tai xua đuôi chim chóc mấy cái hồ đồ kịp phản ứng, vội vàng nhanh chóng quay đầu hướng phía bọn họ nhìn sang.

Nhưng mà bọn họ trừ chỉ thấy ba người đang nằm trên mặt đất ôm đại thối kêu rên bên ngoài, lại không thấy gì cả, Trầm Độ vẫn như cũ khí định thần nhàn đứng ở nơi đó.

Lúc này, cách đó không xa một cái tiếng thân phục âm bỗng nhiên xuất hiện.

"Trời ạ, ta vừa mới thấy cái gì? Nhất tôn phật đà?"

"Phật đà?"

Mấy cái người trẻ tuổi nghe vậy, lại cảm thấy hẳn là Chu Thành ba người bị đánh ngã, thế là chỗ nào nhìn được a? Trong nháy mắt giận dữ không thôi, cũng không để ý tới những cái kia chim chóc thế nào, chỉ gấp hướng phía Trầm Độ bỏ nhào qua.

Lúc này, phó Đại Huyền người bên kia cũng đã chú ý tới trong công viên chuyển phát sinh, lại nói, lúc này trong công viên, vốn là có không ít người.

Phân phát một mảng lớn chim chóc bay tới, lại thêm một đám người ở chỗ này nháo sự, nơi nào sẽ không bị bên này chú ý tới a? Nhao nhao hướng phía nhìn bên này tới.

Nhưng mà, cũng không biết đến tột cùng là từ người nào bắt đầu nhìn thấy, bọn họ bỗng nhiên phát hiện, nhất tôn phật đà hư ảnh đứng ở công viên một bên khác.

Cái này hư ảnh phi thường lớn, khoảng chừng bốn năm tầng lầu cao, giống như là Thích Ca Mư Ni Phật, vững vàng ngồi ngay thẳng, khoe miệng mang cười, quanh thân còn hiện ra một lớp ánh sáng vàng nhàn nhạt.

Kim quang này rất nhạt, gần khả năng thấy không rõ, không chú ý khả năng cũng không nhìn thấy, nhưng là hai mươi mấy mét có hơn, liếc một chút nhìn sang, lại có thể nhìn thấy toàn bộ hư ảnh hình dáng, thật giống như giữa không trung, ngồi ngay thẳng nhất tôn khoe miệng mỉm cười như lai phật.

"Trời ạ? Đó là cái gì?"

"Nhất tôn phật đà? Phật tổ hàng lâm?"

"A, bên kia là Thảm đại sư. . ."

Đã có người phát hiện Trầm Độ bên kia dị thường.

Mà cùng lúc đó, khoảng cách Trầm Độ tương đối tiếp cận mấy cái người trẻ tuổi lại không nhìn thấy bất kỳ tình huống gì, vẫn như cũ hung mãnh hướng lấy hấn bỏ nhào qua.

Trầm Độ bỗng nhiên ngồi dưới đất, bọn họ liền giơ chân lên trực tiếp đạp, trong lúc nhất thời, chỉ cảm thấy "Keng keng keng" vài tiếng giòn vang, có tiếng kêu rên, có thống khổ âm thanh, còn có tiếng mắng chửi.

"Thảo!"

"Đánh cho ta!"

Còn có ba cái người trẻ tuổi cảm một cơn, hung mãnh hướng lấy Trầm Độ trên thân chào hỏi đi, nhưng mà đang lúc mọi người chung quanh vì là Trầm Độ nhắc lên cuống họng lo lắng thời điểm, lại nghe được liên tục keng keng keng vài tiếng giòn vang, một cơn thật giống như đánh vào sắt thép bên trên, phát ra liên tiếp giòn vang.

Mọi người lần nữa nhìn lại, chỉ gặp Trầm Độ vẫn như cũ xếp bằng ngồi dưới đất bên trên, lông tóc không tổn hao gì, tôn này hư ảnh phật tổ vẫn như cũ nắm bắt ngón tay, khoe miệng mang cười, lông tóc không tổn hao gì.

Cái này, mọi người mộng ép, trợn mắt hốc mồm,

"Phật tổ hàng lâm!"

"Có phật tổ hàng lâm. Ta trời ạ, Thảm đại sư nguyên lai là phật tổ?"

"Không thể nào? Đây cũng quá kinh người a? Thảm đại sư lại là phật tổ chuyển thế? Đậu đen rau muống a."

Phật đà hư ảnh tuy nhiên rất nhạt, nhưng là tại hai mươi mét có hơn, lại có thể rõ ràng nhìn thấy nhất tôn cổ phật xác thực ngồi ngay ngắn ở cách đó không xa trên đồng cỏ, tựa hồ đang tại bảo hộ Thảm đại sư.

Lúc này, trong công viên lại truyền tới phân phát một tiếng, chỉ thấy càng nhiều chim chóc đã bay tới, bao quanh cách đó không xa bãi cỏ cùng phật đà hư ảnh tiến hành phi vũ.

Những này chim chóc, đủ loại, ít nhất có bốn năm trăm chỉ, chúng nó một bên bao quanh bay lên, còn một bên gáy gọi vài tiếng.

Đương nhiên, quá gần khả năng liền không nhìn thấy.

Cho nên, lúc này, ngã xuống đất mấy cái hồ đồ, đều đã toàn bộ đứng lên, nhìn thấy Trầm Độ ngồi ngay ngắn ở mặt đất, không nhúc nhích, trong lòng

càng thêm nổi nóng cực kỳ, chỗ nào nhìn được a? Quát to một tiếng nói ra: "Cho ta đánh cho đến chết, mẹ!"

Đã vừa mới làm đau bọn họ.

Nhưng là còn có thể nhìn được, liền ngay cả Chu Thành lúc này cũng đều đứng lên, lần nữa hướng phía Trầm Độ bỏ nhào qua, quyền đầu cùng cây gậy, liền giống như là nước mưa rơi vào Trầm Độ trên thân.

Nhưng mà, bọn họ bỗng nhiên phát hiện, vô luận bọn họ đánh như thế nào, Trầm Độ cũng là không nhúc nhích, hấn nhắm mắt lại, thật giống như tại dưỡng thân, dù cho cây gậy kia hung hăng rơi vào trên mặt hấn, hấn vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, ngược lại là nện mấy côn về sau, cây gậy kia vỡ ra, sau đó bắt đầu đứt gãy.

Mà Trầm Độ, liền ngay cả cái móng đều không có xô dịch một chút, chớ nói chi là, muốn đem hấn đẩy lên hoặc là gạt ngã?

"Chuyện gì xảy ra? Đánh như thế nào bất động?"

Một tên lưu manh nắm đứt gãy một cây, trong nháy mắt một mặt mòng ép hỏi, thần sắc kinh ngạc không thôi.

Vừa mới mấy côn kia từ, cho hấn cảm giác đúng vậy đánh vào sắt thép bên trên, mà không phải đánh vào trên thân người.

"Chu Thành? Này sao lại thế này?" Gặp không ai trả lời, hấn lập tức quay đầu gắt gao nhìn chăm chăm Chu Thành, trên nét mặt mang theo một tia lo sợ không yên.

Mấy cái khác người cũng nhao nhao dừng tay, trong mắt không kìm lại được toát ra một tia khủng hoảng thần sắc, bọn họ ai cũng không biết, hiện tại đến tốt cùng là thế nào một cái tình huống?

Người kia ngồi để bọn họ đánh, bọn họ đều đánh không đến? Tình huống này quá quý dị!

Hướng chi, bọn họ rất nhanh liền phát hiện, tại bọn họ trên đỉnh đầu, một đoàn chim chóc, đang tại tuyệt lấy, bao quanh bọn họ phi vũ.

Khủng hoảng!

Một loại rừng mình cảm giác, bỗng nhiên trong lòng bọn họ xuất hiện, nhân loại đối với không biết sự tình, từ trước đến nay đều sẽ cảm giác đến hoảng sợ.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Loại tình huống này, nhất định không nên quá khủng bố

Mấy cái hồ đồ nhanh chóng lui lại mấy bước, liếc nhau, hai mặt nhìn nhau.

Nhưng mà lúc này, có một cái chợt thấy cái gì, bỗng nhiên ngừng đầu há hốc miệng ba, lộ ra một bộ khó có thể tin thần sắc.

Tiếp theo khủng hoảng, vô tận khủng hoảng.

"Cái này, cái này, cái này. . ."

Có người chú ý tới hấn biểu lộ, vội vàng hỏi: "Cái gì a, A Thần?"

Sau đó liền lui lại mấy bước, hướng phía người kia nhìn về phía địa phương nhìn lại.

"A!"

Trong nháy mắt đó, hấn lao đảo một bước, kém chút té ngã trên đất bên trên, chỉ gặp hấn nhanh chóng đứng lên, sau đó một mặt hoảng sợ lui lại mấy

bước, biểu tình kia, xem để cho người ta cảm thấy vô cùng kinh khủng.

"Chuyện gì xảy ra chuyện gì xảy ra?"

Mấy cái khác hồ đồ nhìn thấy bọn họ sắc mặt không thích hợp, vội vàng hỏi, một bên hỏi, còn một bên lui lại ngáng đầu nhìn.

Nhưng mà, lại bị hù đến.

Chỉ gặp bọn họ nhìn xem đỉnh đầu, lại cúi đầu nhìn xem ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích Trầm Độ, trong mắt trong nháy mắt toát ra giống như gặp quỷ biểu lộ.

"Phật. . . Phật. . . Phật?"

Có người lắp bắp nói một tiếng, mờ to hai mắt, khó có thể tin.

Bị hù dọa, cơ hồ toàn bộ đều bị hù dọa.

Chu Thành cùng mặt khác hai cái người trẻ tuổi còn có chút nghi ngờ không thôi, tuy nhiên này Chu Thành còn rõ ràng chưa hết giận, lại muốn đi qua đập Trầm Độ nhất cước, nhưng là có một cái tuổi trẻ người đã kịp phản ứng, vội vàng kéo lại hấn một mặt khủng hoảng nói: "Xung quanh, Chu ca. . . Người, người xem. . ."

Nói, giữ chặt hấn lui lại mấy bước, chỉ giữa không trung.

"Cái gì?" Chu Thành kinh ngạc ngáng đầu theo hấn chỉ phương hướng nhìn sang, nhưng mà không nhìn không biết, cái này vừa nhìn, bỗng nhiên đem hấn hoảng sợ gần chết.

"Phật?"

"Nhất tôn Phật?"

"Đây là Phật tử sao?"

Liên tục ba tiếng bên ngoài, có người đang xem lấy hấn, mặt mũi tràn đầy nghi vấn, Chu Thành không biết trả lời thế nào, trên mặt toát ra gặp quỷ biểu lộ, ngáng đầu nhìn một chút bên trên, lại cúi đầu nhìn xem đang tại an an ôn ôn ngồi xếp bằng Trầm Độ, chỉ cảm thấy rung mình, liên giống như là da đầu đều nổi dựng lên.

Làm sao có khả năng sẽ xuất hiện loại này linh dị hiện tượng?

Đó căn bản không có khả năng a?

Phật tử hiển linh? Thứ đồ gì đây?

Tuy nhiên hấn cũng điều tra Trầm Độ, nhưng là điều tra cũng là hấn trước kia tại thời đại học thân phận, lại không thể nào hiểu biết Thiên Mệnh Các tình huống, cho nên cái kia thiên tài mang hai người tiến vào Thiên Mệnh Các kiểm chuyện, vốn cho là, đối phương chẳng qua là một cái vừa tốt nghiệp không lâu Đại Học Sinh, nơi nào sẽ nghĩ đến, bất thành linh xuất hiện loại này khủng bố tình huống?

Thân thể của hấn bên trên có Phật?

Vẫn là có Phật đang bảo vệ hấn?

Xem ra, này hư không Phật ảnh phi thường lớn, khoảng chừng bốn năm tầng lầu cao, hoàn toàn đem hấn bao phủ ở trung ương vị trí, giống như đúng vậy đang bảo vệ hấn.

Trách không được vừa mới không đánh nổi hấn?

Lại nói, người này đến tốt cùng là cái gì lai lịch a? Làm sao có khả năng sẽ có loại này khủng bố tình huống? Chu Thành không tin Phật, cũng không mê tín, nhưng là hiện tại, hấn lại có chút khủng hoảng, vô tận khủng hoảng, hấn vô pháp giải thích lời đầu tiên mình xem đồ vật. . .

Đang nhìn xem trên đỉnh đầu của mình đám kia bao quanh phi hành chim chóc, hấn trong nháy mắt cảm giác được chính mình sợ vỡ mật, chưa bao giờ có như thế khủng hoảng qua.

Mấy người đều ngây người, cơ hồ lộn nhào, một mặt hoảng sợ lui lại mấy bước, tận khả năng rời xa Trầm Độ.

Cứ việc Trầm Độ không hề động, nhưng là lúc này người nào có dám tiếp cận hấn? Lại nói, vừa mới bọn họ đánh nhiều như vậy dưới, người ta ngay cả tóc cũng không có động một chút, thật sự là quá kinh khủng.

Tràng diện bỗng nhiên lần nữa yên tĩnh!

Trừ trên đỉnh đầu đang tại bao quanh phi hành chim chóc.

Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, chung quanh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Mấy cái hồ đồ liếc nhau, không biết nên làm sao bây giờ, thế là lại nhìn xem Chu Thành, nhưng mà đang lúc bọn họ đánh một chút quên nói cái gì thời điểm, một cái càn khôn bố hơn tình huống phát sinh.

Vừa mới còn nhắm mắt lại ngồi xếp bằng Trảm Độ, bất thành linh mở to mắt nhìn xem bọn họ.

Là, trực tiếp nhìn xem bọn họ.

Ta dựa vào a!

Trong nháy mắt đó, Chu Thành cùng mấy cái hồ đồ nhất thời có một loại muốn co cẳng liền chạy cảm giác, chỉ cảm thấy tóc phát mình, cặp mắt kia thật đáng sợ.

Vội lại làm không cẩn thận, đối phương còn có võ công, nếu là thật sự có thần thông cùng võ công, như vậy giết chết mấy người bọn hắn, còn không phải rất đơn giản?

Loại tình huống này, nhất định không nên quá khùng bố.

Mấy cái hồ đồ, cũng có thể cảm giác được sợ hãi cảm giác, biểu thị chính mình cả đời này chưa từng như bèn sợ hãi qua, vừa mới chính mình đánh đến tốt cùng là ai a?

"Lúc đầu. . ." Lúc này, Trảm Độ bỗng nhiên mở miệng, chỉ nói ra hai chữ, đứng lên phui mông một cái, một bộ khí định thần nhân bộ dáng, qua tốt một chốc, mới bỏ sung mấy chữ: "Còn muốn cùng các người chơi đùa."

Hắn bình tĩnh cúi người, nhặt lên mặt đất một thanh gãy mất một cây, cầm lên trong tay nhìn xem, sau đó quay đầu bình tĩnh xem bọn hắn liếc một chút.

"Hiện tại, là các người ngoan ngoãn tới đánh cho ta một hồi đầu? Vẫn là ta tự mình đi qua đánh các người một hồi? Ta đầu tiên nói trước, ta nếu là đi qua, ta sẽ đánh cho đến chết."

Ta đi!

Nghe nói như thế, mấy cái hồ đồ toàn bộ đều ngây người, lại lẫn nhau liếc nhau, sau đó gắt gao nhìn chăm chăm Trảm Độ, có người thậm chí vô ý thức lui lại mấy bước, tựa hồ muốn chạy trốn.

Trảm Độ xem, liền thở dài một tiếng nói ra: "Lâm tiểu ngạo, người trốn không, trở về đi, ngoan ngoãn tới đánh cho ta một hồi. Ta hà giận, các người liền không sao, còn nếu là ta không có hà giận. . . Hừ hừ!"

Hắn chưa hề nói xuống dưới, nhưng là này hung hăng ý uy hiếp, không che đậy vu sắc.

Nếu, nếu là bọn họ muốn chạy, Trảm Độ khả năng vô pháp toàn bộ đuổi tới bọn họ, hắn còn không có phi thiên độn địa bản sự.

Vừa mới hắn dùng hai tấm phù, một cái là vạn phát phù, giống như không có cái gì tác dụng, vền vền cho hắn thêm một cái cự đại hư ảnh, dọa người tựa như có thể, nhưng là cũng vền vền chỉ là dọa người mà thôi, về phần tường đồng vách sắt phù, cái này ngược lại là đồ tốt.

Dùng về sau, hắn bỗng nhiên cảm giác được thân thể của mình bị rút vào một cỗ lực lượng, để cho hắn vội vàng ngồi ngay ngắn chỗ bên trên, vô pháp động đậy.

Cỗ lực lượng này, là từ trên đỉnh đầu trực tiếp bình hạ xuống, trong nháy mắt để cho thân thể của hắn biến thành tường đồng vách sắt, Vạn Pháp Bất Xâm.

Mặc dù nói không có cho hắn võ công gì hoặc là lực công kích cái gì, nhưng khi người sở hữu bộ vị đều biến thành khối sắt về sau, như vậy nhất quyền nhất cước vung ra đi nếu là đánh tới người, đó cũng là đau vô cùng.

Sắt thép đánh tới người là cảm giác gì, như vậy hắn vung ra đi đánh tới người chính là cái gì cảm giác, vội lại đừng đánh hắn, còn không có cảm giác.

Đương nhiên, cũng chỉ thế thôi, cũng không có cho hắn cung cấp ngoài định mức năng lực, vội lại, loại lực lượng này hạ xuống thời điểm, cũng không biết là lần đầu tiên thể nghiệm vẫn là rất đẹp, hắn còn cảm giác được thân thể của mình trở nên công kênh rất nhiều, tự do đi động cũng biến thành chậm chạp, cho nên, nếu là bọn họ thật muốn chạy, Trảm Độ tự nhiên đuổi không kịp.

Bất quá, bọn họ dám chạy sao?

Trảm Độ không biết, nói tóm lại, đứng vậy cáo mượn oai hùm dọa một cái bọn họ đang nói, lại nói, hắn giống như hôm nay cả ngày đều tại dọa người.

Cho nên ——

Nói xong câu đó về sau, Trầm Độ liền bất động, chỉ là lạnh lùng nhìn bọn hắn chăm chăm, khóe miệng mang theo hung hãn ý uy hiếp.

Tràng diện nhất thời yên tĩnh.

Tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Không khí chung quanh, cũng bỗng nhiên trở nên cực kỳ đáng sợ, thật giống như đè nén nhất tầng tiếng sấm liên tục, Chu Thành bọn người sắc mặt tái nhợt, mặt mũi tràn đầy khủng hoảng, cổ họng nhanh chóng lay động, đang nhanh chóng nuốt nước miếng, thậm chí, còn nghe được một trận xuyt hư thanh. . . Có người cái quần xối một mảnh.

Run rẩy, vô tận run rẩy, Trầm Độ thậm chí có thể nhìn thấy bọn họ tái nhợt trên mặt, đang liều mạng run lấy, muốn chạy trốn lại không dám trốn, chỉ là cảm giác cổ họng khô cạn, liều mạng nuốt nước miếng.

"Ta. . . Ta sai. . . Tim. . . Tim tha thứ!" Lúc này, một tên lưu manh cuối cùng vô cùng hoảng sợ nói ra, bỗng nhiên quỳ xuống tới.

"Ta trước tiên nói một chút, nếu là ta đi qua đánh, như vậy thì không phải đánh mấy quyền cùng mấy cây gậy đơn giản như vậy!"

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Ta không đánh người, chính người đi

"Lâm tiểu ngạo, tại văn biên, triệu lượng, lá khánh vũ, vương an. . . Thờ ra, cầu thả lâm, trang thẳng. . ."

Có người muốn chạy, nhưng là vô ý thức phanh lại cước bộ, một mặt mộng bức về quá mức, không còn dám tiếp tục chạy.

Con mẹ người, đều điểm danh, chạy thế nào?

Với lại. . .

Làm sao lại điểm danh? Hắn rõ ràng không biết bọn họ tên a?

Nói tóm lại đúng vậy một cái tiếp theo một cái, bị điểm tên, nếu là không có điểm danh, bọn họ có lẽ Trầm Độ không biết bọn họ, còn có thể chạy mất, dù sao bọn họ người tới tương đối nhiều.

Nhưng là hiện tại. . .

Nghiêm túc suy nghĩ một chút, vừa mới chính mình đánh hắn mấy quyền cùng mấy cây gậy?

Cái này, chạy cũng không phải, không chạy cũng không phải, chẳng qua là cảm thấy kinh dị dị thường, không biết nên làm sao bây giờ? Có mấy người, còn nhìn xem Chu Thành, xem hắn có cái gì biện pháp.

Hôm nay tới nơi này, dù sao cũng là hắn nghĩ kè, nếu là không có cái kia căn sự tình, căn bản là không có có nhiều chuyện như vậy.

Chu Thành cũng không biết nên làm thế nào cho phải, hiện tại loại tình huống này, đánh lại đánh không, chạy nha, cũng phi thường khủng hoảng, hồi tưởng lại, trước mấy ngày ở thiên mệnh trong các thời điểm, một đồng người vây quanh bọn họ buộc bọn họ xin lỗi, đều không có như vậy khủng hoảng qua.

Hiện tại, nhìn đối phương đang tại nhìn bọn hắn chăm chăm, khóe miệng mang theo khủng bố nhe răng cười. . . Chỉ ít hắn nhìn giống như là nhe răng cười, thấy thế nào đều cảm thấy khủng bố.

"Đại. . . Đại sư. . . Ta, ta phục, ta. . . Ta không chạy!" Có người lắp bắp nói ra, thân thể run run rẩy rẩy.

"Chính mình tới!"

"Được. . . Tốt. . ."

"Vừa mới đánh ta mấy quyền, đập ta mấy cước?"

". . ."

Chung quanh lại là một trận yên tĩnh.

Tiếng kim roi cũng có thể nghe được.

Mấy người trong nháy mắt bị nghẹn lại, hai mặt nhìn nhau.

Sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, chỉ cảm thấy tóc muốn nổ đứng lên.

"Ba. . . Ba quyền!" Có người toàn thân run rẩy nói ra.

"Ồ? Thật sao?" Trầm Độ thần sắc giống như cười mà không phải cười nhìn qua hân.

"Không phải không phải, sáu. . . Sáu quyền. . ." Người kia tranh thủ thời gian đổi giọng nói ra.

Trầm Độ gật đầu nói: "Dạng này còn tạm được, như vậy đi, ngươi vừa mới đánh ta sáu quyền, ta cũng đánh ngươi sáu quyền, chúng ta hòa nhau!"

"A. . ."

Người kia trong nháy mắt lại mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

"Điều chính mình tôi, từng cái cho ta dừng lại, đem vừa mới đánh ta quyền số cùng cây gậy số báo ra đến, ta tản ra một hơi này, các ngươi liền hoàn chỉnh, còn nếu là ta tản ra không khẩu khí này. . . Các ngươi liền trở về dặn dò sau đó sự tình đi, ta cho các ngươi một cái cơ hội!"

"Về phần Chu Thành chu huynh đệ. . . Ngươi liền trở về đi, ta không đánh ngươi, chính ngươi đi."

Đậu phộng!

Có ý tứ gì a?

Trầm Độ câu nói này vừa ra khỏi miệng, cơ hồ trong nháy mắt đem Chu Thành hoảng sợ gần chết!

Gọi hân trở lại?

Người khác đều đánh, nói muốn tản ra khẩu khí, mà đúng vậy không đánh hân? Hân có thể mới là chủ mưu a! Với lại đã không phải là lần thứ nhất tìm hân để gây sự?

Hân cũng không tin đối phương không biết không phần nộ?

Mà bây giờ, đến tột cùng là có ý tứ gì a?

Nói thật, Chu Thành vừa mới bắt đầu nghe được câu này, trong lòng không khỏi kinh hãi, nhưng mà kinh hãi đi qua trong nháy mắt đó, liền lập tức biến thành hoảng sợ.

Hồi tưởng lại trước một câu nói, ta tản ra một hơi này, các ngươi liền hoàn chỉnh, mà ta nếu là tản bộ khẩu khí này. . . Hân nhất định có một loại muốn bị hoảng sợ khóc cảm giác.

Chính mình đi?

Hân dám đi sao?

Hân không cách nào biết được chính mình sau khi đi sẽ phát sinh cái gì.

Trước mặt kinh lịch trải qua hết thấy quá mức quý dị, nếu là đằng sau bị hân thật truy cứu tới. . . Vậy thì thật là không biết chết cũng là chết như thế nào, sinh hoạt tốt đẹp như vậy, nhà hân có tiền như vậy, hân cũng không muốn không mình bạch chết.

Chu Thành tuy nhiên không đến mức nói là đồ hèn nhát, nhưng là trên thực tế cũng không phải là rất có cốt khí người, mạo xưng lượng đúng vậy một cái hơi có tiền một điểm hai đời thôi, bằng không lần trước ở thiên mệnh các thời điểm, hân cũng sẽ không bị nhiều người như vậy hù đến, bị buộc xin lỗi.

Cho nên, hân cổ họng run run một chút, chỉ cảm thấy khát khô không thôi, lắp bắp nói ra: "Trầm. . . Trầm. . ."

"Ngươi đi đi!" Trầm Độ thần sắc cực kỳ bình tĩnh nói ra, liền nhìn cũng không nhìn hân liếc một chút, có chút căm ghét: "Lập tức đi, ngươi chỉ có một ngày thời gian, tốt nhất trở lại thông báo một chút."

"Phù phù!"

Hắn câu nói này vừa ra, Chu Thành lập tức ngồi xổm hạ xuống, xụi lơ trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào, chỉ là nhìn xem Trầm Độ, đứt quãng nói ra: "Tìm . . . Tìm . . . Tìm ngài tha thứ."

"Người muốn ta cũng đánh người?" Trầm Độ cuối cùng liếc hắn một cái.

"Ừm ừm!"

Chu Thành lập tức gật đầu, cổ họng run run lập tức, toàn thân không ngừng run rẩy.

Sau đó liền một trận trầm mặc.

Trầm Độ không có nói tiếp cái gì, chỉ là nhìn xem hắn, vivi híp mắt một chút ánh mắt, không nói gì.

Trong nháy mắt đó, chung quanh yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, kiểm chế tại một trận cực kì khủng bố trong không khí, ai cũng không biết Trầm Độ lúc này đến tột cùng suy nghĩ cái gì.

Hắn không nói lời nào, ai cũng không dám mở miệng, trên người hắn cái hư ảnh này đến bây giờ vị trí, đều còn tại, đây cũng là mọi người không dám nói lời nào, không dám mở miệng nguyên nhân chủ yếu.

Tĩnh mịch!

Hoàn toàn tĩnh mịch.

Mọi người cơ hồ trong nháy mắt đều nghe không được công viên bên ngoài âm thanh, chỉ cảm thấy người này vô cùng kinh khủng, có người cái quần đã xối một mảnh.

Bọn họ thề, đời này chưa bao giờ như thế khủng hoảng qua.

Vừa mới, bọn họ đem người này đánh quá ác, mà lúc này Chu Thành cái dạng này, người này lại là này tằm nhất định phải giết chết Chu Thành thái độ, người nào lại dám nói cái gì? Nếu là lung tung xen vào, hắn thật muốn giết chết Chu Thành làm sao bây giờ? Với lại, nếu là giận chó đánh mèo, đem bọn hắn giết chết sẽ làm thế nào?

Cái này chỉ sợ là bọn họ trong cuộc đời tiếp cận nhất tử vong một lần.

Ngắn ngủi mười mấy giây thời gian, để bọn hắn cảm giác thật giống như đã vượt qua vô số năm, mỗi một giây đều cảm thấy một ngày bằng một năm, đều vô cùng gian nan, đã có người toàn thân mồ hôi lạnh tràn trề.

Cuối cùng, cũng không biết qua bao lâu, Trầm Độ mới chậm rãi mở miệng: "Có thể, chính người mần mê cái mộng đi, muốn cho ta đánh, đều mần mê cái mộng cho ta giấc tốt!"

Hắn câu nói này vừa ra, mọi người chung quanh trong nháy mắt đều buông lỏng một hơi, nhưng là nghe phía sau nghe nói muốn mần mê cái mộng thì sắc mặt không khỏi cảm thấy khuất nhục không thôi.

Mẹ nó!

Tại công viên bên trong, tại trước công chúng phía dưới, mần mê cái mộng bị đánh, loại tình huống này. . . Nhất định quá mức xấu hổ có hay không?

Với lại, bởi vì vừa mới dị tượng, chung quanh đã vây quanh một đồng người.

Tuy nhiên lúc này, bọn họ ai cũng không dám nói cái gì, chỉ cầu bị đánh một hồi liền tốt, tuyệt đối đừng đến tiếp sau đang trả thù bọn họ? Đau liền đau một điểm đi, nghiêm túc chịu tội, để cho hắn tản ra một hơi, sự tình đoán chừng liền có thể qua, chỉ hy vọng đại nhân hắn có đại lượng, đừng ở đến tiếp sau so đo.

Cho nên, trong công viên một bộ kỳ cảnh xuất hiện, bảy tám cái tráng hán, thống nhất nằm rạp trên mặt đất, mần mê cái mộng ngoan ngoãn chờ lấy bị đánh.

Loại này hình ảnh, có người chỉ sợ cả đời Từ Đô chưa từng thấy từng tới.

Trầm Độ tự nhiên cũng không phải thật muốn thả Chu Thành đi, chỉ có điều dọa một cái hắn thôi, nếu là hắn thật đi, Trầm Độ tự nhiên cũng có đồ vật đối phương hắn, bất quá, như là đã lưu lại, như vậy Trầm Độ liền không khách khí, nắm lên đứt gãy một cây, liền đánh nhau, nơi nào sẽ khách khí?

Con giận này, Trầm Độ nhất định phải tàn sát, tựa như là hắn nói, nếu là hắn có thể tàn sát còn tốt, sẽ không ở làm bọn họ, còn nếu là hắn không có tàn sát, như vậy đến tiếp sau bọn họ phiền phức liền lớn.

Đừng nhìn Trầm Độ hiện tại không hề động cái gì thần thông, nhưng là đến tiếp sau nếu là muốn tìm bọn hắn phiền phức, thế nhưng là dễ như trở bàn tay, chỉ cần một tạt bệnh phù: Ta, bọn họ khả năng liền chịu không.

Tật bệnh phù: Ta cũng không phải chỉ có thể dùng một lần, mà chính là có thể dùng vô số lần, lại thêm vên vện 5 điểm điểm kinh nghiệm một tấm, muốn chuẩn bị bọn họ nhất định không nên quá đơn giản.

Cho nên, hấn liền vung mộc côn "Ba ba ba" đánh nhau, từng dãy đánh tới.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Có thể tiến vào Thiên Mệnh Các trò chuyện 1 trò chuyện sao?

Tràng diện rất là hùng vĩ!

Thử nghĩ một chút, tám cái tráng hán thống nhất quy quy củ củ nằm rạp trên mặt đất chờ lấy bị đánh cái mông, liền giống như một cái làm sai việc nhỏ học sinh không sai biệt lắm, đến tội cùng là dạng gì hình ảnh?

Xem không khỏi làm người cười một tiếng.

Trong công viên đã có rất nhiều rất nhiều người đều nhìn về bên này, nếu, cũng chỉ là trong công viên người nhìn thấy này hư ảnh, tại đường sá bên kia hoặc là phố Đại Huyền bên kia, sẽ rất khó thấy rõ ràng Trảm Độ trên thân hư ảnh.

Bởi vì công viên có không ít cây cối, ngăn trở kim quang, lại nói, kim quang kia bản thân cũng không phải là rất mãnh liệt, nếu là không chú ý, căn bản là không nhìn thấy.

Có người đang thấp giọng thảo luận, có mặt người tướng mạo dò xét, nhưng là ai cũng không dám nói chuyện lớn tiếng, chỉ có cách đó không xa toát ra từng đợt ba ba ba âm thanh cùng tiếng kêu thảm thiết.

Giữa không trung chim chóc bao quanh bay một hồi về sau, đã dần dần tán đi, rơi vào chung quanh trong bụi cây, biến mất không thấy gì nữa.

Vấn đề này quá cổ quái!

Ngồi ở thiên mệnh trong các, lại là nhất tôn phật? Không phải lưu bá ôn đệ tử sao? Trước kia phố Đại Huyền rất nhiều người đều nghe đồn, Trảm Độ có thể là cái nào đó ẩn thế cao nhân đệ tử đâu.

Bây giờ nhìn lấy tình huống, cái này thân người phân vừa thần bí một chút a.

Với lại, bởi vì cái gọi là đại ẩn ẩn tại thành thị, Tiểu Ẩn Ẩn Vu Dã, chân chính ẩn thế cao nhân có lẽ liền ẩn cư ở phồn hoa đô thị bên trong, cũng không biết cùng loại hấn dạng này người đến tội cùng còn có bao nhiêu?

Tuy nhiên nghiêm túc suy nghĩ một chút, phật cũng không phải cái gì hiếm lạ sự tình, hạ hải thị liền có không ít tự miếu, bởi vì cái gọi là phật đạo một nhà, trong Phật môn cũng thường có người bên trên rút quẻ cầu tài hoặc là tìm tử, Thẩm đại sư có lẽ nắm giữ một loại nào đó năng lực, thu hoạch được phật tổ chúc phúc cũng khó nói đâu?

Đương nhiên, dù cho nghĩ như vậy, vẫn cảm thấy việc này quá mức quý dị quá mức thần bí quá mức huyền diệu. . .

Trong đám người, Bạch Thi Thi đứng tại bên cây bên trên, nhìn về phía trước, mặt mũi tràn đầy cũng là rung động, nàng lại một lần nữa cảm giác được người trẻ tuổi này khủng bố, để cho nàng trong lòng nhện không được có một loại kinh dị cảm giác.

Đang nhìn xem, hấn hiện tại một người đứng tại phía bên nào, cầm cây gậy dùng dùng đánh lấy bảy tám người, mà này bảy tám người căn bản cũng không dám phản kháng, chỉ cảm thấy rung động cực kỳ.

Vừa mới sờ chứng kiến bộ kia hình ảnh, nàng chỉ sợ cả đời Từ Đô vô pháp quên.

Trên thực tế, trong khoảng thời gian này đến nay, cái này cùng với nàng không chênh lệch nhiều thanh niên người, cho nàng rung động nhất định quá

hiều.

Cứ việc hai người không có nói qua mấy câu, thậm chí đối mặt đều có rất ít, nhưng là Bạch Thi Thi nhớ kỹ đối phương gương mặt, mang theo một tia nho nhã, sẽ thường xuyên cười, nói đến vẫn còn tương đối bình thản, để cho người ta như một cơn xuân phong, nếu như không có đặc thù lục địa sự tình hoặc là ác nhân, như vậy đối xử mọi người phi thường khách khí. . . Quan sát một hồi, cơ hồ ở trên người hắn tìm không thấy bất luận cái gì giá đỡ.

Đây cũng là vì sao Thiên Mệnh Các khen ngợi như nước thủy triều, vì sao có rất ít người hắc, vì sao lại như thế nóng nảy nguyên nhân chủ yếu.

Bản sự cũng là lần, máu chột vẫn là thái độ như thế nào, nếu là người khác, dù cho có bản lãnh đi nữa lại như thế nào? Không bị người không chào đón hoặc là cảm thấy khủng bố thời điểm, mọi người còn không phải kính nhi viễn chi?

Nhưng là, Thiên Mệnh Các từ trước tới giờ không như thế, mỗi người vào cửa, người này cơ hồ cũng là khách khí nói chuyện, cho dù là có người không phục hận lời nói, sinh khí, không cho tiền quẻ, cũng không có gặp hận làm cái gì.

Dạng này người, rất khó không khiến người ta sinh ra hào cảm.

Dù cho hiện tại cũng cũng giống như thế, hắn đoán chừng là muốn trừng phạt một chút cái này tám cái người trẻ tuổi, cho nên liền riêng phần mình đánh một trận.

Nhưng là Bạch Thi Thi rất nhanh liền chú ý tới, hắn tuy nhiên nhìn như hung mãnh, tựa hồ tức giận phi thường, nhưng là nếu ra tay rất có đúng mực.

Chỉ đánh những người đó đại thôi, thủ tí cùng cái mông loại hình địa phương, trọng yếu địa phương, căn bản liền vô dụng đụng, cũng không biết đem người hoàn toàn làm bị thương hoặc là chuẩn bị tàn phế cái gì, dẫn xuất sự cố tới.

Nghiêm túc suy nghĩ một chút, người này thật sự là quá kinh khủng, có năng lực cũng không đáng sợ, đáng sợ nhất là loại này có năng lực, còn hiểu đạt được tác người.

Bạch Thi Thi chỉ cảm thấy, nam nhân này tràn ngập các loại thần bí, để cho người ta nhìn không được đi, đi quan sát.

Cuối cùng, bên kia đánh xong.

Sau khi đánh xong, người kia nói mấy câu, tám cái người trẻ tuổi liền lẫn nhau vịn, chân thấp chân cao đi, vừa mới này mấy cái, đoán chừng bị đánh không nhẹ.

Mấy cái người trẻ tuổi sau khi đi, giữa không trung hư ảnh cũng đã tán đi, thật giống như cho tới bây giờ đều không có xuất hiện qua, trong công viên, lại khôi phục bình thường bị dáng.

Chỉ là, quan sát người, còn có không ít người đều đang thảo luận, một màn kia, cho người ta ấn tượng quá mức khắc sâu, khó mà quên.

Đi qua một ngày ngắn ngủi này, phố Đại Huyền người, đoán chừng lại có tân đề tài nói chuyện.

. . .

Tại một bên khác, Trầm Độ cảm giác cũng có chút kỳ quái, tường đồng vách sắt phù tác dụng chỉ có một giờ, một giờ sau, lực lượng cõi ra ngoài, trong lòng của hắn không tìm lại được toát ra một trận thoải mái cảm giác, thật giống như đặt ở trên người mình gánh nặng biến mất, để cho hắn một trận sáng khoái.

Về phần vạn phạt phù, thứ này hắn có thể nhìn thấy, xác thực không có ngoài định mức tác dụng, vèn vèn chỉ là cho một cái hư ảnh mà thôi, cái gì cổ phạt phụ thể, có chút nói không thật.

Đương nhiên, Trầm Độ cũng không có niệm kinh văn, nếu là niệm kinh văn, có lẽ lại là một chuyện khác.

Hắn cảm thấy sử dụng cổ phạt phù về sau, đọc tiếp phạt kinh hắn là sẽ có hiệu quả đặc biệt, cùng loại cùng đọc diễn cảm thuật, bằng không, sao có thể quên cổ phạt phụ thể đâu?

Đương nhiên, hắn bên trong cũng vèn vèn chỉ là suy đoán mà thôi, cũng không có thử qua.

Lúc này, đã có một ít người vây quanh cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Thẩm đại sư, vừa mới cái nào là. . ."

Trầm Độ ngẩng đầu liền cười nói: "Có người muốn đánh ta, cho nên hơi giáo huấn bọn họ một hồi, không có gì đáng ngại."

Chuyện này, hắn cũng lười giải thích, bởi vì bây giờ không có cái gì tốt giải thích.

"Ác ác!"

Người kia gặp hắn không nói, cũng không có dám tiếp tục hỏi.

Trầm Độ cười cười, cẩn thận đem tàn mát trên mặt đất cây gậy cùng rác rưởi thu lại, cầm tới bên cạnh thùng rác bên trên bỏ vào.

Hôm nay Bạc Tú Tú cũng không đến, đoán chừng là đến trường đi, hôm nay là ngày một tháng chín, đúng lúc là đại học khai giảng ngày đầu tiên.

Bất quá, nằng qua hay không qua thật cũng không sự tình, gần nhất trong cửa hàng sự tình không nhiều, một mình hấn xử lý hấn là đủ.

Thu thập xong rác rưởi, đang muốn trở lại trong cửa hàng bận rộn, nhưng là lúc này, chợt nhớ tới cái gì, ngẩng đầu nhìn một bên khác.

"Này, bạch cô nương người tốt a!" Hấn mỉm cười đánh một tiếng chào hỏi, gần nhất đã nhìn thấy nằng mấy lần, trong lòng hơi có chút cổ quái.

"A?"

Đứng cách đó không xa Bạch Thi Thi bỗng nhiên giật nảy cả mình, vô ý thức quay đầu nhìn một chút, trên mặt toát ra một tia khó có thể tin thần sắc.

Hấn, nằng là đang gọi nằng?

Trời ạ, hấn vậy mà tại bảo nằng!

Chuyện gì xảy ra?

Hấn làm sao lại gọi mình?

Bạch Thi Thi trong lòng không có tồn tại toát ra một tia khủng hoảng, có chút mộng ép, vội vàng lấp bắp hỏi: "Trầm . . . Thảm đại sư, người . . . Người là đang gọi ta sao?"

"Vâng, có thể tiến vào Thiên Mệnh Các trò chuyện chút sao?"

Trầm Độ gặp nằng hơi kinh ngạc, thế là mỉm cười nói ra: "Ta nhìn thấy một chút rất đặc biệt đồ vật, có lẽ đối với người có chút tác dụng."

Bạch Thi Thi không biết hấn thấy cái gì, thần sắc kinh hoàng, lại có chút kinh hãi, vội vàng nhanh chóng nói ra: "Có thể. . . Có thể, đương nhiên có thể a!"

Làm sao không thể?

Nhất định quá có thể!

Nằng muốn tiến vào Thiên Mệnh Các đã rất nhiều lần, nhưng là trước kia, đều không thể nào dám vào đi, vèn vèn chỉ là bí mật quan sát, nhưng mà lần này, đã bị hấn phát hiện sao?

Bạch Thi Thi trong nháy mắt cảm giác được chính mình tim đập rộn lên, phù phù phù phù trực nhảy, giống như muốn nhảy ra ở ngực, liền phảng phất chính mình bí mật đã bị người khác biết, trong chốc lát vô cùng khẩn trương.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trầm Độ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Con người của ta chẳng qua là thích chỗ mũi vào chuyện người khác thôi

Hấn muốn nói với nằng cái gì a?

Bạch Thi Thi trong lòng nghi vấn, bất ổn, bắt đầu suy nghĩ lung tung, nghĩ đi nghĩ lại, khuôn mặt đỏ nửa phần, chỉ cảm thấy cả một đời đều không có khẩn trương như vậy qua.

"Vậy là tốt rồi, đến đây đi, chúng ta nói chuyện phiếm!"

Trầm Độ chỉ là mỉm cười, tựa hồ không có phát giác được trong nội tâm nằng khẩn trương, nói xong, liền hướng phía Thiên Mệnh Các đi đến.

Bạch Thi Thi gặp hấn đi, lúc này mới vivi thở một ngụm, nhìn xem hấn bóng lưng, hai tròng mắt nhanh chóng chuyển động một chút, cắn cắn răng, liền đi theo hấn đi qua.

Không biết hấn muốn nói với nàng cái gì, nhưng là nàng cần theo tới nhìn xem, người này quá thần kỳ.

Bạch Thi Thi cũng không phải là lần thứ nhất tiến vào Thiên Mệnh Các, còn nhớ kỹ ngày nào đó, Thiên Mệnh Các ngẫu nhiên rút ra một tấm giấy trắng, nàng liền tiến vào một lần.

Cũng là ngày nào đó, nàng mới chính thức ý thức được, cửa hàng này thần kỳ.

Sau đó, lại lục tục ngo ngoe nhìn thấy rất nhiều thứ, lần này tiến đến, cảm giác Thiên Mệnh Các đã biến hóa rất nhiều, bên cạnh trưng bày mấy bồn xinh đẹp bồn hoa, trên vách tường còn mang theo một ít chữ họa, còn có một loại nhân nhát mùi đàn hương, phi thường dễ ngửi.

Lúc này trong cửa hàng phi thường yên tĩnh, cũng không có người khác, người trẻ tuổi kia vào cửa hàng về sau, liền đi tới bên cạnh pha trà đi, chỉ có nàng cũng không biết là tọa hạ vẫn là đứng đây.

A không, ở bên cạnh trên mặt bàn, còn ngủ một cái tiểu hắc miêu.

Bạch Thi Thi nhìn bên trái một chút lại nhìn xem, tuy nhiên không phải lần thứ nhất tiến đến, nhưng là vẫn cảm thấy phi thường tò mò, tại sát vách một cái tiểu hình trong tiệm sách, trưng bày không ít sách vở, bên trong còn có ghế sofa gối ôm cái gì, cung cấp người tìm đọc thư tịch.

Mấu chốt nhất là, toàn bộ cửa hàng phi thường sạch sẽ, không nhuộm bụi trần, hiển nhiên thường xuyên bị tỉ mỉ quét dọn.

Hấn không có mời ngoại nhân hỗ trợ.

Toàn bộ cửa hàng chỉ có một mình hấn, có đôi khi, cũng sẽ thêm một cái tiểu nữ sinh trợ thủ, nhưng là thường xuyên gặp không đến nàng.

Cho nên, trừ chính hấn quét dọn, hấn không có người nào.

Bạch Thi Thi suy nghĩ miên man một ít gì đó, cũng không biết nghĩ chỗ nào, đáng giá người trẻ tuổi kia đã rót trà ngon, xoay người về sau, nàng mới nhanh chóng lấy lại tinh thần.

"Ngồi đi!" Hấn gật đầu nói, sau đó đem một ly trà đưa cho nàng, sau đó lại hỏi: "Bạch cô nương hiện tại vẫn là đến trường?"

Bạch Thi Thi không dám nhìn hấn, chỉ là nhìn xem bên cạnh bồn hoa, ngấm hấn liếc một chút về sau, ánh mắt liền nhanh chóng bay tới bên cạnh, sau đó vivi gật gật đầu ngầm thừa nhận.

Nàng không biết nên nói cái gì, trong lòng cảm thấy cổ quái.

Trầm Độ gặp bên, cười nói: "Bạch cô nương không cần câu thúc, Thiên Mệnh Các không có cái gì đặc biệt quy củ, chỉ cần vào cửa cũng là khách nhân, bạch cô nương trước kia cũng từng tiến vào Thiên Mệnh Các, hấn phải biết điểm này."

Bạch Thi Thi hơi trầm ngâm một chút, liền lại liếc hấn một cái, lại gật gật đầu, không biết vì sao, trên cổ lại lặng lẽ leo lên một vòng đỏ ửng.

Có chút tâm thần bất định bất an.

"Người . . . Người muốn nói với ta cái gì?" Nàng hỏi, có chút cả lăm, không cùng hấn đối mặt.

Trầm Độ nghe vậy, liền cười rộ lên, nói ra: "Bạch cô nương hấn là đã sớm biết Thiên Mệnh Các a?"

Bạch Thi Thi kinh ngạc, sau đó gật gật đầu: "Ừm!" Vẫn không có cùng hấn đối mặt, hai tròng mắt chuyển động một chút, khuynh hướng một bên khác.

Trầm Độ tiếp tục nói: "Lúc đầu, Thiên Mệnh Các cần hẹn trước sau khi thành công, đối diện xem cùng nhau, ta mới có thể cho người ta chỉ điểm. Bằng không, cho dù là trực tiếp đến cửa, ta cũng xưa nay sẽ không nói cái gì. Nhưng là bạch cô nương người . . . Giống như chưa bao giờ hẹn trước qua."

"A?" Bạch Thi Thi sững sờ, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hấn.

Nàng xác thực cho tới bây giờ đều không có hẹn trước qua.

Cũng chưa từng nghĩ tới muốn nhìn cùng nhau.

Nhưng là. . .

Hấn tại sao phải nói những này a? Trong nháy mắt, Bạch Thi Thi chỉ cảm thấy trái tim phù phù phù phù trực nhảy, phảng phất muốn nhảy ra ở ngực? Nguyên lai, hấn vẫn luôn đang chờ mình hẹn trước? Cái này sao có thể? Hấn tại sao phải chờ mình hẹn trước a?

"Thiên Mệnh Các cái quy củ này, là hơn một tháng tiền định, ta rất ít phá quy củ, Thiên Mệnh Các gần nhất người từng trải rất nhiều, không ít người cũng là muốn làm hư quy củ, nhưng là toàn bộ đều bị ta đuổi. Bản thân, ta chính là rất chán ghét làm hư quy củ người!"

Trầm Độ không chút hoang mang nói ra, bình tĩnh liếc nhìn nàng một cái, đón lấy, lại cười cười: "Bất quá, cô nương tựa hồ chưa bao giờ nghĩ tới muốn nhìn cùng nhau, cho nên, ta không thể làm gì khác hơn là mở miệng nói một chút, cô nương tin tưởng mệnh sao?"

"Ta. . . Ta. . ." Bạch Thi Thi không biết nên nói tin còn là bất tín, đón đến, lúc này mới lấy dũng khí cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Ngươi. . . Ngươi muốn nói với ta cái gì?"

"Nói cô nương ngươi mệnh lý!" Trầm Độ nói ra.

Bạch Thi Thi nghe vậy hơi sững sờ, trong lòng trong nháy mắt có chút thất vọng, không biết vì sao, nàng đột nhiên cảm giác được có loại trống rỗng cảm giác, có chút cảm giác khó chịu.

Xem ra chính mình muốn sai.

Chỉ nghe được đối phương tiếp tục nói: "Bạch cô nương ngươi mệnh lý có chút đặc thù lục địa, ngươi nếu là tin số mệnh, như vậy ta liền cho ngươi điểm bên trên một điểm, Thiên Mệnh Các xưa nay liếc một chút liền biết, mà ngươi nếu không tin, như vậy tự nhiên không có cái gì để nói. Thiên Mệnh Các quý cù, ta cũng không muốn hư mất, cô nương uống xong cái này chén trà, chỉ bằng rời đi."

Bạch Thi Thi thờ sâu, rốt cuộc biết hẳn muốn tự nhủ cái gì, trong lòng không khỏi buông lỏng rất nhiều, thế là nói ra: "Cái này ta là tin, đại sư, mệnh ta lý giải vấn đề gì sao?"

Trầm Độ cười nói: "Cũng không phải vấn đề gì. Chẳng qua là cảm thấy, ngươi không có đi đến chính xác trên đường, ta là người lại có chút thích chõ mũi vào chuyện người khác, cho nên liền cảm thấy, có cần phải trò chuyện với ngươi một chút a. Cô nương thật là, cũng không thể can thiệp."

Bạch Thi Thi không khỏi cười, vội vàng nói: "Đại sư, ngươi danh khí, ta còn không biết sao? Phó Đại Huyền đã mọi người đều biết. . ."

Trầm Độ cười: "Chúng ta cần không phải cái này, mà chính là bạch cô nương người tương lai sinh lộ, cô nương hiện tại học là hành chánh quản lý?"

Bạch Thi Thi gật đầu nói: "Đúng vậy a ta chính là hành chánh quản lý."

Rất chân thành nhìn xem hắn.

Trầm Độ nói ra: "Cái này chuyên nghiệp nếu không tệ, nếu là học tốt, tốt nghiệp, lẫn lộn cái lãnh đạo không có cái gì vấn đề. Chỉ là, cô nương có muốn hay không qua đời một cái chuyên nghiệp? Một cái càng thêm thích hợp ngươi chuyên nghiệp?"

Bạch Thi Thi sững sờ, vội vàng hỏi: "Đời một cái chuyên nghiệp? Đời ngành nào."

Trầm Độ cười nói: "Nếu, ta dù cho không nói, bạch cô nương chỉ sợ bao nhiêu cũng đều có thể ý thức được, chỉ là cô nương có chút không xác định a. Cô nương có muốn hay không qua, có một ngày lên ti vi? Làm một cái phát thanh hoặc là chủ trì?"

Bạch Thi Thi sững sờ dưới, bỗng nhiên mở to hai mắt.

Trầm Độ nói tiếp: "Cô nương có nghệ thuật thiên phú, cũng có ngữ ngôn thiên phú, còn có văn học thiên phú. Ta xem qua cô nương ngươi mệnh lý. Tuy nhiên không đến mức nói trăm phần trăm chính xác, nhưng là chỉ ít, cô nương thiên phú đảm đương, bước kế tiếp, muốn nhìn xem cô nương có thích hay không xuất đầu lộ diện."

Bạch Thi Thi nghe vậy, bỗng nhiên thờ sâu, chỉ cảm thấy ở ngực đập trùng bất định, nàng tâm tình có chút kích động, nhưng là không biết nên nói cái gì, chỉ có nhanh chóng giơ lên chén trà, uống một ngụm trà che giấu tâm tình mình ba động, uống trà thời điểm, này hai tròng mắt lại nhanh chóng chuyển động.

"Đương nhiên, Thiên Mệnh Các chỉ nhìn nhân mạng lý, hẳn, liền cần bạch cô nương chính ngươi quyết định. Ta cũng chỉ bất quá là thích chõ mũi vào chuyện người khác, thuận miệng nói lại a. Cô nương ưa thích nghe, vậy hãy nghe lấy, nếu là không thích nghe, coi như ta tại đánh rắm, đi ra ngoài liền vong là được!" Trầm Độ nói ra.

Nhưng mà nghe được hần kiều nói này, Bạch Thi Thi bỗng nhiên "Phốc phốc" một tiếng, che miệng cười rộ lên, nàng còn là lần đầu tiên nghe được hần kiều nói lời thô tục, trong lòng chỉ cảm thấy thú vị không thôi, ngẩng đầu cười nhẹ nhàng nhìn qua hắn, có chút hẹp hòi rút nháy con mắt mấy cái hỏi: "Ta thật rất có thiên phú sao?"

Trầm Độ gật gù đầu, giải thích nói: "Sự nghiệp tuyến là như thế biểu hiện, nhưng là sự thật như thế nào, vẫn phải dựa vào chính mình nỗ lực. Ngươi tuyệt đối đừng coi là trùng mục tiêu đã nhất định, có một số việc, nếu là ngươi không nỗ lực, lão thiên gia đều giúp không ngươi."

Bạch Thi Thi liền lại cười đứng lên, cười đến phi thường rực rỡ, nhìn qua ánh mắt của hắn có chút nóng rực nói ra: "cảm ơn ngươi, Thẩm đại sư."

"Không cần khách khí, con người của ta chẳng qua là thích chõ mũi vào chuyện người khác a!" Trầm Độ nói.

xin vote 9-10 ở cuối chương !!!!

Bạn đang đọc truyện *Thần Nhân Trảm Độ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.